

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia penală nr.338/A

Dosar nr. 2452/1/2021

Ședința publică din 13 noiembrie 2023

Completul compus din:

Dan Andrei Enescu	– Președinte
Leontina Șerban	– Judecător
Adriana Ispas	– Judecător

Magistrat asistent – Oana Mihaela Dinu

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – a fost reprezentat de procuror Irina Cornelia Munteanu.

Pe rol se află soluționarea cauzei penale având ca obiect apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, de apelantele Regia Națională a Pădurilor – Romsilva și Regia Națională a Pădurilor – Romsilva – Direcția Silvică Bacău și de inculpații Hrebenciuc Andrei, Sturdza Gabriela Rodica, Bengescu Dan Costin, Sturdza Paltin Gheorghe, Bularca Anca Roxana, Kadas Iosif, Adam Ioan, Ordog Lorand Andras, Iacob Sorin Ion și Mătășel Ioan împotriva sentinței penale nr. 132/F din data de 22 iulie 2021 a Curții de Apel Brașov - Secția Penală.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 16 martie 2023, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta. Înalta Curte, având în vedere dispozițiile Legii nr. 130 din 12 mai 2021 privind modificarea dispozițiilor art. 391 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală cu ref. la art. 405, art. 406 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală, a stabilit termen pentru deliberare, redactare și pronunțarea hotărârii la datele de 16 mai 2023, 16 iunie 2023, 14 iulie 2023, 11 august 2023, 11 septembrie 2023, 5 octombrie 2023, 2 noiembrie 2023, 9 noiembrie 2023 și apoi la 13 noiembrie 2023, când a decis următoarele:

ÎNALTA CURTE

Asupra cauzei penale, constată următoarele:

I. Prin Rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție din 20.01.2015 dat în dosarul nr. 63/P/2012, au fost trimiși în judecată în stare de arest preventiv inculpații:

Adam Ioan, avocat în cadrul Baroului Braşov, deputat în Parlamentul României, pentru comiterea infracţiunilor de: instigare la abuz în serviciu dacă funcţionarul public a obţinut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, cu consecinţe deosebit de grave, prevăzută de art. 47 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 309 C.pen.; constituirea unui grup infracţional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din C.pen.; cumpărare de influenţă, prevăzută de art. 292 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000; cumpărare de influenţă, prevăzută de art. 292 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000; cumpărare de influenţă, prevăzută de art. 292 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 6 din legea nr. 78/2000; în final cu aplicarea art. 38 alin. 1 C. pen şi art. 5 C.pen.

Hrebenciuc Viorel, pentru comiterea infracţiunilor de: constituirea unui grup infracţional organizat, prevăzută de art. 367 alin. 1 din C.pen.; trafic de influenţă, prevăzută de art. 291 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 7 lit. a) din Legea nr. 78/2000; spălare a banilor, prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea 656/2002; în final cu aplicarea art. 38 alin. 1 C. pen şi art. 5 C.pen.

Ordog Lorand Andras, judecător în cadrul Tribunalului Covasna, pentru comiterea infracţiunilor de: abuz în serviciu dacă funcţionarul public a obţinut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit cu consecinţe deosebit de grave, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 309 C.pen., art. 5 C.pen.; luare de mită, prevăzută de art. 289 C.pen. rap. la art. 7 alin. lit. b din Legea nr. 78/2000; luare de mită, prevăzută de art. 289 C.pen. rap. la art. 7 alin. lit. b din Legea nr. 78/2000; în final cu aplicarea art. 38 alin. 1 C. pen şi art. 5 C.pen.

Sturdza Paltin-Gheorghe pentru comiterea infracţiunilor de: constituire a unui grup infracţional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din C.pen.; cumpărare de influenţă, prevăzută de art. 292 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 6 din legea nr. 78/2000; cumpărare de influenţă, prevăzută de art. 292 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 6 din legea nr. 78/2000; cumpărare de influenţă, prevăzută de art. 292 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 6 din legea nr. 78/2000; în final cu aplicarea art. 38 alin. 1 C. pen şi art. 5 C.pen.

Bengescu Dan Costin, pentru comiterea infracţiunilor de: constituirea unui grup infracţional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din C.pen.; trafic de influenţă, prevăzută de art. 291 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000; în final cu aplicarea art. 38 alin. 1 C. pen şi art. 5 C.pen.

Kadas Iosif, pentru comiterea infracţiunilor de: constituire de grup infracţional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din C.pen.; cumpărare de influenţă, prevăzută de art. 292 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000; în final cu aplicarea art. 38 alin. 1 C. pen şi art. 5 C.pen.

Prin acelaşi rechizitoriu au mai fost trimişi în judecată în stare de arest la domiciliu inculpaţii Hrebenciuc Andrei, pentru comiterea infracţiunilor de constituirea unui grup infracţional organizat, prevăzută de art. 367 alin. 1 din C.pen.; spălare a banilor, prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea 656/2002; complicitate la trafic de influenţă, prevăzută de art. 48 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 291 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000; în final cu

aplicarea art. 38 alin. 1 C. pen și art. 5 C.pen și Iacob Sorin Ion, pentru comiterea infracțiunilor de: constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. 1 din C.pen.; cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000; în final cu aplicarea art. 38 alin. 1 C. pen și art. 5 C.penal și în stare de libertate inculpații:

Varga Ioan Gheorghe, pentru comiterea infracțiunilor de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din C.pen.; trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000; cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 din C.pen.; complicitate la spălarea a banilor, prevăzută de art. 48 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002; în final cu aplicarea art. 38 alin. 1 C. pen și art. 5 C.pen.

Călugăr Daniel Constantin, pentru comiterea infracțiunilor de: constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din C.pen. trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, în final cu aplicarea art. 38 alin. 1 C. pen și art. 5 C.pen.

Chiuariu Tudor Alexandru, avocat, senator în Parlamentul României, pentru comiterea infracțiunilor de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din C.pen.; trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. a) din Legea nr. 78/2000; spălarea banilor, prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 656/2002; trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 lit. a) din Legea nr. 78/2000; în final cu aplicarea art. 38 alin. 1 C. pen și art. 5 C.pen.

Mătășel Ioan, pentru comiterea infracțiunilor de: constituire de grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din C.pen.; cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000; în final cu aplicarea art. 38 alin. 1 C. pen și art. 5 C.pen.

Zaharia (în prezent Sturdza) Gabriela Rodica, pentru comiterea infracțiunii de: complicitate la cumpărare de influență, prevăzută de art. 48 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 292 alin. 1 din C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen.

Bularca (fostă Adam) Anca Roxana, judecător în cadrul Tribunalului Brașov, pentru comiterea infracțiunilor de: constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. 1 C.pen.; complicitate la cumpărare de influență, prevăzută de art. 48 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 292 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 5 C.pen.; în final cu aplicarea art. 38 alin. 1 C. pen și art. 5 C.pen.

Durlan Iulian, primar al localității Căiuți din județul Bacău, pentru comiterea infracțiunii de constituirea a unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

Crăciunescu Adam, director RNP Romsilva, pentru comiterea infracțiunilor de: constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. 1 C.pen.; abuz în serviciu, prevăzută de art. 13 ind. 2 din legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen.; în final cu aplicarea art. 38 alin. 1 C. pen și art. 5 C.pen.

În actul de sesizare s-a reținut, în esență, în fapt, următoarele:

În anul 2008, Sturdza Paltin Gheorghe, știind că nu are calitatea de persoană îndreptățită să ceară reconstituirea dreptului de proprietate, împreună cu Adam Ioan, a făcut demersuri pentru obținerea unui titlu de proprietate și, ulterior obținerii prin mijloace ilicite a unei hotărâri prin care se recunoștea dreptul de proprietate, demersuri ilicite pentru punerea în posesie. Astfel, activitatea infracțională este orientată, conform actului de sesizare, inițial spre obținerea unei hotărâri judecătorești prin mijloace ilicite iar, ulterior, spre punerea în posesia suprafeței menționate în hotărârea judecătorească prin mijloace ilicite.

Cu privire la obținerea hotărârii judecătorești prin mijloace ilicite, s-a reținut în rechizitoriu că, după ce pierduse irevocabil procesele în care Paltin Gheorghe Sturdza, în calitate de mandatar al lui Elie Vlad Sturdza, solicitase cele 43.227 de ha de teren forestier, la data de 23 aprilie 2009, Elie Vlad Sturdza a formulat o cerere de revizuire împotriva sentinței civile nr. 3041 din 08.10.2007 a Judecătoriei Onești invocând drept temei art. 322 alin. 5 din C.proc.civ.

La data de 28.04.2010, în dosarul nr. 2165/270/2007, sentința civilă nr.1161/2010, pronunțată de Judecătoria Sf Gheorghe (căreia îi fusese trimis dosarul ca urmare a unei cereri de strămutare) a fost respinsă, ca tardivă, revizuirea formulată de Paltin Gheorghe Sturdza în calitate de mandatar al lui Elie Vlad Sturdza împotriva sentinței civile nr. 3041 din 08.10.2007 a Judecătoriei Onești. Acuzarea a reținut că în luna iunie 2010 inculpatul Adam Ioan a purtat o discuție cu judecătorul Ordog Lorand Andras, ocazie cu care acesta din urmă i-a spus că intenționează să respingă recursul formulat de către Paltin Gheorghe Sturdza împotriva sentinței judecătoriei Sf. Gheorghe prin care se respinsese ca tardivă cererea de revizuire. În aceste condiții, Adam Ioan s-a alarmat și, conform acușării, după o perioadă foarte scurtă de timp, i-a dat lui Ordog Lorand Andras suma de 10.000 de euro pentru a obține o soluție favorabilă, respectiv pentru a se admite recursul declarat în numele lui Paltin Gheorghe Sturdza.

La data de 22 iunie 2010, completul format și din judecătorii Ordog Lorand Andras și Uță Gabriel au admis recursul, au casat sentința și au trimis cauza spre rejudecare Jud. Sf. Gheorghe.

Acuzarea a reținut că tot prin coruperea judecătorului Ordog Lorand Andras a fost obținută și decizia nr.231//R/2012. Ca urmare a deciziei nr. 361/R/22 iunie 2010, pronunțată de Tribunalul Covasna, într-un complet din care a făcut parte și Ordog Lorand Andras, cauza a fost trimisă spre rejudecarea cererii de revizuire și, în rejudecare, Judecătoria Sf Gheorghe a respins, ca nefondată, cererea de revizuire, prin sentința civilă nr.3167/22 decembrie 2011. Împotriva acestei sentințe a declarat recurs Sturdza Paltin Gheorghe. Recursul a fost înregistrat de asemenea pe rolul Tribunalului Covasna.

S-a reținut că anterior datei de 03 aprilie 2012, a avut loc o discuție între Adam Ioan și judecătorul Ordog Lorand Andras în biroul acestuia din urmă, care era și președintele Tribunalului Covasna la vremea respectivă, în cadrul căreia, după ce Ordog Lorand Andras i-a spus lui Adam Ioan că intenționează să

respingă recursul, la întrebarea avocatului ”și ce-i de făcut?”, inculpatul judecător Ordog Lorand Andras i-a pretins suma de 50.000 de euro în schimbul admiterii recursului, solicitare ce a fost acceptată imediat de către inculpatul Adam Ioan, cei doi stabilind ca banii să fie remiși după darea deciziei. Acuzarea a susținut că din aceeași declarație a inculpatului Adam Ioan rezultă că după decizia 231 din 17 aprilie 2012, a fost contactat de către soția judecătorului Ordog Lorand Andras, după care a mers la biroul acesteia de avocatură, care de altfel coincide și cu domiciliul familiei Ordog, fiind dată efectiv suma de 10.000 de euro de către Adam Ioan inculpatului Ordog Lorand Andras în anul 2013.

S-a arătat în actul de sesizare că s-a procedat la introducerea în ECRIS a minutei deciziei nr. 231/R/2012 într-un mod fraudulos. Astfel, împotriva practicii constante anterioare, judecătorul Ordog Lorand Andras i-a solicitat grefierului să introducă în parte minuta deciziei, fără a face publică și partea referitoare la suprafețele concret reconstituite. În acest fel, crezând că acțiunea a fost admisă așa cum se formulase, doar pentru o suprafață de 23.000 de ha, părțile interesate nu au aflat că judecătorii au dat mai mult decât s-a cerut, reconstituind dreptul de proprietate pentru o suprafață de 43.277 ha. De asemenea, acuzarea reține că, deși în cuprinsul hotărârii se discută doar despre patru moșii (Comănești, Palanca, Dofteana și Beleghet), fără niciun mijloc de probă, completul prezidat de Ordog Lorand Andras a dispus suplimentar, reconstituirea dreptului de proprietate și asupra domeniilor: Ciobănuș (7995 ha teren forestier situat pe raza comunelor Asău și Goioasa); Agăș (5532 ha teren forestier situat pe raza comunelor Agăș și Asău); Brătulești (6302 ha teren forestier situat pe raza comunelor Dărmănești și Dofteana). Acuzarea reține și că moșiile Brătulești și Agăș i-au fost lăsate de către unchiul său, Eugen Ghica, prin testament, lui Nicolae Ghica, aceste moșii nu au aparținut vreodată lui Dimitrie Ghica, aspect de fapt și drept ce a constituit temeiul primei soluții pronunțate de către comisia județeană. Prin urmare, judecătorul care a scris minuta și a motivat decizia 231/17 aprilie 2012, Ordog Lorand Andras a reținut că Elie Vlad Sturdza are dreptul la reconstituire exclusiv după Dimitrie Ghica, reconstituind însă peste 10.000 de ha, care au fost doar ale lui N.D. Ghica.

Cu privire la punerea în executare a deciziei nr. 231/R/17.04.2012 pronunțată în dosarul Tribunalului Covasna cu nr.4014/305/2010, în favoarea inculpatului Paltin Gheorghe Sturdza s-a reținut în rechizitoriu că, având în vedere împrejurarea că în timpul procesului civil instanța nu a dispus efectuarea unei expertize pentru identificarea și măsurarea suprafețelor de teren forestier a căror retrocedare era solicitată, reconstituirea dreptului de proprietate s-a efectuat făcându-se doar o trimitere imprecisă, la denumiri de ”moșii” specifice anului 1872. Din acest motiv, având în vedere suprafața totală de 43.227 ha de teren forestier asupra căreia s-a dispus reconstituirea, punerea în executare a deciziei 231/R/2012 era o operațiune care, din rațiuni tehnice obiective, putea dura mai mulți ani, în procesul de punere în executare a deciziei nr. 231/2012 urmau a fi implicate Comisiile locale de aplicare a legilor fondului funciar din comunele menționate în decizie, Comisia județeană de fond funciar Bacău din

cadrul Instituției Prefectului Județului Bacău, Direcția Silvică Bacău și Ocoalele Silvice din subordinea acestora, OCPI Bacău și ITRSV Suceava.

Astfel, în perioada imediat următoare emiterii deciziei nr. 231/R/2012, inculpații Adam Ioan și Paltin Gheorghe Sturdza au efectuat demersuri pentru a se efectua o punere în posesie și eliberare a titlului de proprietate cât mai rapidă, prin coruperea funcționarilor publici implicați.

După investirea cu formulă executorie a deciziei civile 231/R/2012, Paltin Gheorghe Sturdza a apelat la ajutorul unui executor judecătoresc care a efectuat notificările prin care comisiile locale amintite în dispozitiv erau puse în întârziere și somate să execute decizia judecătorească și să efectueze punerea în posesie.

S-a reținut că unul dintre primii interesați de pădure a fost inculpatul Bengescu Dan Costin care, prin intermediul unei cunoștințe comune, l-a contactat pe inculpatul Adam Ioan, care a stabilit o întâlnire cu Paltin Gheorghe Sturdza.

Cu ocazia întâlnirii din 20.07.2012 dintre Bengescu Dan Costin, Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe, inculpatul Bengescu Dan le-a prezentat celor doi modul său de lucru privind identificarea amplasamentelor pe care Sturdza Paltin Gheorghe ar fi urmat să fie pus în posesie și totodată i-a lăsat să înțeleagă că are relațiile necesare pentru a nu întâmpina piedici din partea factorilor de decizie locali.

Față de faptul că în perioada anterioară nu se reușise punerea în posesie prin intermediul lui Bengescu Dan Costin, în luna octombrie 2012, inculpații Varga Ioan Gheorghe și Călugăr Constantin Daniel l-au contactat pe inculpatul Adam Ioan prin intermediul martorei Arhir Cristina, avocat, prietenă a inculpatei Adam Roxana, judecător în cadrul Tribunalului Brașov.

Date fiind greutățile ce urmau a fi avute pentru punerea în aplicare a hotărârii judecătorești de reconstituire a suprafeței de 43.227 ha pădure, având perspectiva unei recompense consistente, având un interes personal (i se promisese de către Varga un bonus de aproximativ 3.000.000 de euro) inculpatul Adam Ioan l-a convins pe Paltin Gheorghe Sturdza că trebuie să apeleze la Călugăr Daniel-Constantin și Varga Ioan-Gheorghe pentru a reuși, cu sprijinul acestora, o urgentare a punerii în posesie și a eliberării titlului de proprietate și o vânzare cât mai rapidă a întregii suprafețe de teren forestier, chiar și la jumătate din prețul real.

Atât inculpatul Adam Ioan cât și inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe cunoșteau faptul că se va încheia un antecontract de vânzare-cumpărare cu Varga Ioan Gheorghe și Călugăr Daniel Constantin însă aceștia nu vor fi adevărații cumpărători, ci alte două persoane, Horst Gundel și Petra Badea, ambii, conform acuzației, asociați în societatea Asklepios care contractase cu Varga Ioan Gheorghe și Călugăr Daniel Constantin. Astfel, la data de 11 octombrie 2012, la sediul unei societăți de avocatură din București, a avut loc o întâlnire între Paltin Gheorghe Sturdza, Adam Ioan, Varga Ioan Gheorghe, Călugăr Daniel Constantin, avocatul Popescu Adrian Liviu, avocata Arhir Cristina, Horst Gundel și Petra Badea, în urma căreia s-a încheiat antecontractul

de vânzare-cumpărare autentificat prin încheierea nr.4105 din 11.10.2012 a BNP Pelizaru Elisabeta Alexandra. Prețul trecut în antecontractul menționat pentru cele 43.227 ha de teren forestier a fost de 68.000.000 de euro, din care prima transă, în valoare de 15.000.000 de euro trebuia plătită până în data de 05 noiembrie 2012. Tot în cele aproximativ trei săptămâni, Varga Ioan Gheorghe și Călugăr Daniel Constantin se angajaseră față de Paltin Gheorghe Sturdza și Adam Ioan că vor reuși să obțină titlul de proprietate pentru 43.227 de ha. Atât Călugăr Daniel Constantin, cât și Varga Ioan Gheorghe au invocat faptul că au puterea necesară să intervină pe lângă funcționarii din județul Bacău implicați în procesul punerii în executare a deciziei civile nr. 231/R/2012 a Tribunalului Covasna. Încă de la data semnării contractului s-a cunoscut de toate persoanele implicate faptul că cei 15.000.000 de euro urma să fie plătiți de către Gundel Horst și Petra Badea, ceea ce nu s-a mai întâmplat.

Întrucât și-au dat seama că nu au puterea necesară să obțină punerea în posesie și eliberarea titlului de proprietate într-o perioadă atât de scurtă, înainte de expirarea termenului din 05 noiembrie 2012, pentru atingerea scopului urmărit, inculpații Călugăr Daniel-Constantin și Varga Ioan-Gheorghe au apelat la inculpatul Chiuariu Tudor Alexandru prin intermediul martorului Vasiljevic Petar-Daniel zis Dan Mincinosu, un prieten apropiat al lui Chiuariu Tudor Alexandru.

În urma înțelegerii prestabilite dintre Varga Ioan Gheorghe și Chiuariu Tudor Alexandru, acesta din urmă l-a asigurat pe Varga Ioan Gheorghe că va realiza obținerea punerii în posesie și eliberarea titlului de proprietate în termen de două luni însă i-a solicitat suma de 2.500.000, deși hotărârea judecătorească fiind irevocabilă, acuzarea reține că necesitatea de a implica un avocat în aceste demersuri, de punere în executare a deciziei nr.231/R/2012, nu era justificată. Pentru a putea justifica totuși implicarea sa în această cauză și pentru a crea o aparență de liceitate a provenienței banilor, în opinia acuzării, Chiuariu Tudor Alexandru, deputat de Bacău la vremea respectivă (până în decembrie 2012, când a devenit senator), a decis cu Varga Ioan Gheorghe să încheie un contract de asistență juridică. Astfel, potrivit înțelegerii, în data de 02 noiembrie 2012, Varga Ioan Gheorghe s-a prezentat la biroul SCA Chiuariu și asociații și a încheiat contractul de asistență juridică nr. 365735/02.11.2012 între Sturdza Paltin Gheorghe prin mandatar Varga Ioan Gheorghe și SCA Chiuariu și asociații, reprezentată de Chiuariu Tudor Alexandru.

S-a reținut că, analizând obiectul contractului de asistență juridică, apare ca evident că pentru două procese în căile extraordinare de atac și pentru asistența juridică în faza de executare a unei decizii judecătorești (cel mult efectuarea unor notificări), onorariul de 2.500.000 de euro apare ca nerealist. Astfel, în opinia acuzării se poate concluziona cu ușurință că respectivul contract de asistență ascunde în interiorul său prețul influenței vândute de omul politic Chiuariu Tudor Alexandru, fost ministru al justiției, pe lângă funcționarii cu atribuții privind executarea deciziei 231/2012 (prefect, subprefect, primari, OCPI, ITRSV, Direcția Silvică Bacău).

Conform acușării, inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe nu a cunoscut, anterior datei semnării, încheierea contractului de către Varga Ioan Gheorghe și Chiuariu Tudor Alexandru.

Având în vedere contractul dintre Varga Ioan Gheorghe și Chiuariu Tudor Alexandru și văzând asigurările date de către Varga Ioan Gheorghe și Călugăr Daniel Constantin, Paltin Gheorghe Sturdza a acceptat să prelungească contractul cu cei doi până la data de 31 ianuarie 2013, Varga Ioan Gheorghe dând declarație că va prelua toate cheltuielile și contractul cu Chiuariu Tudor Alexandru. Astfel, în data de 07 noiembrie 2012, la București, la sediul SCA Chiuariu și asociații s-au încheiat convențiile amintite anterior. Cu aceeași ocazie, Chiuariu Tudor Alexandru a încheiat un act adițional la contractul inițial, modificând onorariul fix la 3.000.000 de euro.

Conform acușării, deși au existat promisiuni repetate nu s-a reușit punerea în posesie nici măcar asupra unui lot din cuprinsul deciziei civile nr. 231/R/2012 însă, în urma întâlnirii din 30 ianuarie 2013 cu Adam Ioan și Adam Roxana, aceasta din urmă l-a convins pe Sturdza Paltin Gheorghe că este mai bine să încheie un nou contract cu Varga Ioan Gheorghe și Călugăr Daniel Constantin.

În cele din urmă, s-a încheiat un alt contract notarial (denumit scrisoare de intenție) între Sturdza Paltin Gheorghe, Călugăr Daniel Constantin și Varga Ioan Gheorghe, în data de 14 februarie 2013.

A avut loc apoi întâlnirea din 07 februarie 2013 la domiciliul primarului Șerban Adrian din localitatea Slănic Moldova, județul Bacău, la care au participat inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, inculpata Zaharia Rodica Gabriela, inculpatul Varga Ioan Gheorghe, inculpatul Chiuariu Tudor Alexandru, precum și reprezentanții unor instituții implicate în procesul de retrocedare a pădurilor revendicate de inculpatul Sturdza. Scopul aceste întâlniri în opinia acușării a fost acela de a-l convinge pe inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe că inculpații Chiuariu Tudor Alexandru și Varga Ioan Gheorghe dețin situația sub control și prin influența pe care o au îi pot determina pe cei implicați în procesul de retrocedare să grăbească această activitate.

Sturdza Paltin Gheorghe a refuzat să mai prelungească contractul cu Varga Ioan Gheorghe și Călugăr Daniel Constantin.

În continuare, în actul de sesizare s-a reținut că, față de eșecul lui Varga Ioan Gheorghe, Călugăr Daniel Constantin și Chiuariu Tudor Alexandru în punerea în executare a deciziei 231/R/2012, Adam Ioan a reluat legătura cu Bengescu Dan Costin acesta fiind interesat în semnarea unei convenții cu Paltin Gheorghe Sturdza.

Bengescu Dan Costin a invocat în negocierile sale cu Paltin Gheorghe Sturdza și Adam Ioan încă de la început numele inculpatului Hrebenciuc Viorel, spunând că este "prietenu său" care l-a numit pe Ghelase Viorel la Direcția Silvică Bacău.

Astfel, Hrebenciuc Viorel l-a abordat pe Adam Ioan și i-a solicitat să intermedieze o întâlnire cu Paltin Gheorghe Sturdza, invocând drept pretext dorința de a-l cunoaște personal. La data de 03 aprilie 2013, Sturdza Paltin Gheorghe s-a întâlnit în București cu Voinea Alexandru, care i-a spus că Adam

Ioan i-a propus lui Lucian Ciubotaru că îi dă 500 € la HA ca să ajute, dar pe schema cu Varga.

Conform acușării, Bengescu Dan Costin l-a cunoscut prima dată pe Hrebenciuc Viorel la Hotel Hilton, prin intermediul lui Durlan Iulian, primarul comunei Căiuți din județul Bacău, ocazie cu care i l-a prezentat și pe fiul său Hrebenciuc Andrei, între aceștia efectuându-se și schimbul numerelor de telefon.

Apoi, odată cu antecontractul din aprilie 2013, s-a încheiat și contractul de mandat, prin care Bengescu Dan Costin se angaja să facă demersuri pentru întocmirea documentațiilor aferente terenurilor și efectuarea tuturor demersurilor necesare în vederea punerii în posesie, obținerii titlului de proprietate, intabulării dreptului meu de proprietate în Cartea Funciară și reprezentării mele în fața autorităților locale, precum și a oricăror persoane fizice sau juridice, în acest scop.

S-a arătat că, anterior încheierii contractului cu Sturdza Paltin Gheorghe, Bengescu Dan Costin i-a solicitat lui Hrebenciuc Viorel sprijinul în fața autorităților din județul Bacău și acordul pentru a folosi numele său ca argument determinant pentru încheierea contractului cu Sturdza Paltin Gheorghe.

Prețul convenit cu Bengescu Dan Costin pentru înstrăinarea întregii suprafețe de teren restituită conform Deciziei civile nr.231/R/2012 din 17.04.2012 pronunțată de Tribunalul Covasna în dosarul civil nr.4014/305/2010, a fost de 2.500 (douămii cinci sute euro) Eur/hectar.

Prin contract Bengescu Dan-Costin s-a obligat ca până la data de 14 noiembrie 2013 să obțină și să prezinte promitentului - vânzător documentul de punere în posesie pentru primul corp de proprietate, mai exact pentru suprafața de 11.620 ha teren forestier situat pe raza comunelor Doftena, constituind domeniul forestier "Doftena și Belechet", aceste domenii fiind exact acelea care au aparținut Fondului Funciar Rural înainte de deposedarea abuzivă.

S-a mai susținut că în data de 18 aprilie 2013, Paltin Gheorghe Sturdza a purtat o discuție cu Bengescu Dan Costin, iar acesta din urmă s-a obligat să pună în posesie un lot în 35 de zile, dar vrea contract pe toată suprafața iar, a doua zi, în data de 19 aprilie 2013, Paltin Gheorghe Sturdza s-a întâlnit cu Adam Ioan și Viorel Hrebenciuc la Hilton.

Apoi, în data de 20 aprilie 2013, Bengescu Dan Costin i-a trimis inculpatului Adam Ioan, pe e-mailul avocatadam@gmail.com, următorul mesaj: Stimate domnule profesor, conform discuției telefonice purtate și în spiritul întâlnirii avute, am dat o formă simplă draftului de contract. Aștept cu interes părerea d-voastră, atașând mesajului un contract de mandat între Sturdza Paltin Gheorghe și Bengescu Dan Costin. La data de 21 aprilie 2013, la Hotel Hilton din București, Sturdza Paltin Gheorghe s-a întâlnit din nou cu Viorel Hrebenciuc.

La data de 22 aprilie 2013, inculpații Sturdza Paltin Gheorghe și Bengescu Dan Costin au încheiat la notarul BNP Frateș Mirela promisiune de vânzare cumpărare pentru suprafața de 43277 ha dobândită prin decizia civilă nr. 231/R/2012 a Tribunalului Covasna la prețul de 2500 euro/ha. Prin respectivul

contract, Bengescu Dan Costin s-a obligat ca până la data de 15 iunie 2013 să obțină și să prezinte promitentului vânzător documentul de punere în posesie pentru primul corp de proprietate fie pădurea Brătulești în suprafață de 6302 ha, fie pădurea Dofteana în suprafață de aproximativ 7618 ha, în caz contrar promisiunea fiind reziliată de plin drept (pact comisoriu de grad IV).

Înainte de expirarea termenului din 15 iunie 2013, în data de 13 iunie 2013, Paltin Gheorghe Sturdza a avut o întâlnire cu Viorel Hrebenciuc și Chiuariu Tudor, notându-și în agendă că „s-a căzut la o înțelegere”, făcându-se probabil referire la împrejurarea că Viorel Hrebenciuc l-a convins pe Chiuariu Tudor Alexandru să nu se mai implice în chestiunea pădurilor.

Conform acușării, la data de 24 iunie 2013, pentru a stabili modalitatea concretă în care urma să fie răsplătit Hrebenciuc Viorel pentru intervențiile sale, Paltin Gheorghe Sturdza a avut o întâlnire în Brașov cu Viorel Hrebenciuc și Andrei Hrebenciuc. Întâlnirea dintre Hrebenciuc Viorel, Sturdza Paltin Gheorghe și Hrebenciuc Andrei a fost confirmată de declarațiile celor trei inculpați, însă aceștia au negat că s-ar fi discutat despre Reședința Vârstnicilor la respectiva întrevvedere, aspect neplauzibil în opinia acușării având în vedere că actul adițional cu Reședința Vârstnicilor s-a încheiat la data de 01 iulie 2013. Prin actul adițional autentificat cu nr. 558 din 01 iulie 2013, la BNP Frateș Mirela, alături de Bengescu Dan Costin a dobândit calitatea de promitent cumpărător SC Reședința Vârstnicilor SRL, persoană juridică cipriotă controlată de Andrei Hrebenciuc.

Conform acușării, împrejurarea că inculpatul Adam Ioan cunoștea despre existența contractului dintre Paltin Gheorghe Sturdza, Bengescu Dan Costin și Hrebenciuc Viorel (prin SC Reședința Vârstnicilor SRL) rezultă din aceea că Adam Ioan îl trăgea efectiv la răspundere pe Hrebenciuc Viorel atunci când nu și respecta promisiunile sau când apăreau probleme (contestații ale Direcției Silvice Bacău/Romsilva etc), această relație nefiind una colegială, ci mai degrabă una specifică unui cumpărător-traficant de influență.

În ceea ce îl privește pe Durlan Iulian, s-a reținut în rechizitoriu că prin intermediul său, acesta fiind primarul Comunei Căiuți din județul Bacău, a reușit să-l capateze pe numitul Hrebenciuc Viorel, deputat în Parlamentul României la vremea respectivă, care avea rolul de a-și folosi influența politică la nivelul instituțiilor și autorităților publice din județul Bacău și de la nivel central pentru urgentarea atingerii obiectivelor stabilite în antecontract. Tot prin intermediul lui Durlan Iulian, Bengescu Dan Costin a reușit-i cunoască pe toți primarii implicați în procesul de punere în executare a deciziei nr. 231/R/2012. De asemenea, rolul acestuia era și acela de a-l informa pe Bengescu Dan Costin despre starea de spirit din rândul organelor cu atribuții în materie și noutățile apărute, în special a funcționarilor de la Direcția Silvică Bacău sau a altor colegi primari cu care interacționează prin prisma atribuțiilor de serviciu.

La data de 03 decembrie 2013, fiind la Tribunalul Covasna, imediat după ce au aflat că Înalta Curte de Casație și Justiție dispusese suspendarea cauzei 2209/119/2013 având ca obiect revizuirea deciziei 231/17.04.2012, inculpatul Paltin Gheorghe a purtat o discuție cu Zaharia Gabriela Rodica din care rezultă

că Hrebenciuc Viorel nu s-a ținut de promisiune, nu a intervenit la Crăciunescu Adam, directorul general al Romsilva, astfel că urmează să-i solicite lui Bengescu Dan Costin să-l scoată din contract pe Hrebenciuc, prin Reședința Vârșnicilor SRL.

Cu privire la inculpatul Crăciunescu Adam, s-a reținut în actul de sesizare că Paltin Gheorghe Sturdza, prin intermediul lui Adam Ioan, Bengescu Dan Costin și Hrebenciuc Viorel, a urmărit să-i determine pe reprezentanții Romsilva, mai exact pe directorul general Crăciunescu Adam, președinte PSD Timiș, să nu mai atace în instanță deciziile comisiei județene Bacău (fapt care este de natură să tergiverseze eliberarea titlului de proprietate) sau să renunțe la judecată acolo unde deja s-au demarat procesele civile.

Inculpatul Hrebenciuc Viorel a discutat despre problema restituirii suprafețelor de pădure cu inculpații Paltin Gheorghe Sturdza, Bengescu Dan Costin și Adam Ioan. Astfel, în discuția din data de 09.09.2013 purtată cu Bengescu Dan Costin, parlamentarul îi explică acestuia că directorul Direcției Silvice Bacău - Ghelasă Viorel Gheorghe va fi chemat la București, pentru a fi influențat în privința demersurilor efectuate pentru restituirea în natură a celor 43.277 ha pădure. Numele lui Ghelasă Viorel Gheorghe apare și în contextul în care parlamentarul trimite pe una dintre apropiatele sale să discute cu o persoană în „problema cu Ghelasă”. Trebuie subliniat în acest context că potrivit datelor deținute, în cursul lunii septembrie, directorul general al ROMSILVA, Crăciunescu Adam, l-a chemat pe Ghelasă Viorel Gheorghe cu privire la suprafețele de teren împădurit vizate de Paltin Gheorghe Sturdza.

Din probe, conform acușării, a rezultat că atât Adam Ioan, cât și Bengescu Dan Costin i-au solicitat în mod direct lui Hrebenciuc Viorel să intervină pe lângă directorul general Romsilva, care, la rândul său trebuia să dispună juriștilor din cadrul Romsilva și ai DS Bacău să aibă o atitudine necombatantă, ceea ce, conform acușării, s-a și petrecut.

În acest context este de menționat faptul că în luna decembrie 2013, după ce a aflat că jurista Alina Suciu din cadrul Romsilva a depus cererea de strămutare la ÎCCJ, obținând totodată și suspendarea judecării dosarului 2209/119/2013, Crăciunescu Adam a dispus ca Alina Suciu să nu mai reprezinte RNP Romsilva în cauzele ce privesc Domeniul Ghica Comănești și să nu mai facă deplasări în afara Bucureștiului, ceea ce a afectat în mod direct drepturile patrimoniale și interesele legitime ale acesteia.

Cererea de strămutare a cauzei de revizuire, conform acușării, a creat o stare de agitație în rândul membrilor grupului, deoarece era de natură să ducă la tergiversarea punerii în posesie și a eliberării titlului de proprietate.

Influența lui Hrebenciuc Viorel asupra Romsilva și faptul că a solicitat să nu se mai facă noi acțiuni în instanță sunt confirmate, conform acușării, și de împrejurarea că Adam Crăciunescu, directorul general al Romsilva solicitase anterior unui angajat, inginerul Butnaru Viorel, să dea o declarație scrisă în sensul că nu mai are noi documente care să stea la baza unei cereri de revizuire.

Cu privire la punerea în executare a deciziei civile nr.231/R/2012 prin intermediul inculpaților Kadas Iosif, Iacob Sorin Ion și Mătășel Ioan, s-a reținut

în actul de sesizare că, având în vedere că demersurile efectuate de inculpatul Hrebenciuc Viorel nu au dus la rezolvarea imediată a obiectivelor din contractul încheiat de Bengescu Dan Costin și Sturdza Paltin Gheorghe, în cauză a intervenit un alt grup infracțional organizat, format din inculpații Kadas Iosif, Iacob Sorin Ion și Mătășel Ioan.

Legătura dintre grupurile constituite în jurul punerii în executare a deciziei nr. 231/2012 a Tribunalului Covasna (menționate anterior) și acest grup o face relația dintre Bengescu Dan Costin și Iacob Sorin Ioan. Astfel, fiecare dintre cei doi este specializat în evaluarea pădurilor și colaborează cu fonduri de investiții din străinătate. Din înscrisurile aflate la dosarul cauzei acuzarea reține că Bengescu Dan Costin și Iacob Sorin Ion au fost asociați în mai multe afaceri cu păduri. De asemenea, aceștia s-au asociat pentru a efectua demersuri în vederea obținerii unei suprafețe de pădure de peste 63.000 de ha din județul Buzău, fiind mandatarii numitului Năstase Teodor.

Acuzarea reține că, deși Bengescu Dan Costin și Iacob Sorin Ion sunt asociați și împart veniturile atunci când colaborează pe un anumit proiect, cei doi fac parte din grupuri infracționale diferite, au cercuri de cunoștințe diferite, care nu se intersectează. Bengescu Dan Costin are cunoștințe în lumea politică, în timp ce Iacob Sorin Ion are cunoștințe în rândul membrilor masoneriei. Având în vedere o posibilitate de câștig din vânzarea celor 43.227 de ha, Bengescu Dan Costin a încercat să grăbească punerea în executare și vânzarea terenului forestier, implicându-i astfel pe Iacob Sorin Ion și cercul său de prieteni, în special, pe Kadas Iosif și Mătășel Ioan zis Nelu.

Conform acuzării, în cadrul grupului format din Iacob Sorin Ioan, Kadas Iosif și Mătășel Ioan, rolurile au fost împărțite astfel: Iacob Sorin Ion este specialist în terenuri forestiere și finanțator al grupului, Mătășel Ioan este specialist în terenuri agricole, iar Kadas Iosif are foarte multe conexiuni în lumea masonilor și printre cei mai importanți oameni politici din UDMR (Laszlo Borbely, Verestoy Attila, Kovacs Attila, Attila Korodi etc).

Din dorința de a nu pierde oportunitatea unui câștig de bani, fiecare dintre membrii grupului infracțional organizat a încercat să își aducă contribuția apelând la toți cei pe care îi cunoșteau: Kadas Iosif, Bocan Claudiu Octavian, Korodi Attila, Poenaru Jănică, Laslo Borbely, Kovacs Attila, Olari Aurel. Scopul principal al grupului era găsirea unei căi de comunicare cu directorul general al RNP Romsilva, inculpatul Crăciunescu Adam, pentru a-i dispune acestuia să aibă o anumită atitudine referitoare la toate procesele în care era implicată D.S. Bacău, respectiv să renunțe la cauzele deja introduse și să nu mai formuleze în viitor procese noi privind domeniul Ghica Comănești de la Bacău.

Acuzarea a reținut că în luna septembrie 2014 inculpatul Bengescu Dan Costin s-a întâlnit cu inculpatul Iacob Sorin și suspectul Olari Aurel într-un mall din mun. Ploiești, ocazie cu care le-a expus ”problema de la Bacău”. Ulterior, problema a fost discutată cu inculpatul Kadas Iosif, care la rândul său ”s-a interesat” de ce se opune Romsilva. Atât Bengescu Dan Costin cât și Iacob Sorin Ion și Kadas Iosif aveau reprezentarea că inculpatul Olari Aurel este angajat al unui serviciu secret român care îi va ajuta cu ”rezolvarea

problemelor”, inclusiv cu intervenții pe lângă judecători de la Tribunalul Sibiu sau de la alte instanțe de judecată.

Din cele expuse a rezultat faptul că pentru a realiza scopul urmărit respectiv dobândirea celor 43000 ha pădure retrocedate inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe, inculpatul Bengescu Dan Sorin a acționat atât împreună cu inculpatul Hrebenciuc Viorel, dar a abordat și membrii grupului format din inculpații Kadas Iosif, Mătășel Ioan, Iacob Sorin Ion, care dată fiind miza economică importantă și comisionului afacerii, au promis că vor interveni pe lângă funcționari sau persoane influente în sfera politică, în scopul traficării influenței asupra directorului Romsilva, ceea ce au făcut în concret în acest scop.

Inculpatul Kadas Iosif i-a cerut sprijinul lui Korodi Attila, ministrul Mediului, acesta afirmând că s-ar putea rezolva dacă Romsilva nu mai acționează. Tot pentru rezolvarea problemei, cu știința sa, Iacob Sorin și Mătășel Ioan, s-au deplasat la biroul inculpatului Crăciunescu Adam, obținând de la acesta din urmă promisiunea de inacțiune în cazul retrocedării de la Bacău. Ulterior, datorită acțiunilor Romsilva, inculpatul Kadas Iosif împreună cu Iacob Sorin Ion au apelat la serviciile lui Poenaru Jănică, acesta promițându-le că va interveni pe lângă funcționari din Romsilva, de la nivel central și local (Bacău), în schimbul unei procent din comisionul de 4 milioane de euro pe care trebuia să-l primească grupul dacă rezolva problemele.

Ca și în cazul celorlalți inculpați, demersurile membrilor grupului nu au fost duse la îndeplinire, organele judiciare intervenind și stopând activitatea infracțională.

Cu privire la latura civilă a cauzei, prin plângerea penală formulată de către Regia Națională a Pădurilor Romsilva – Direcția Silvică Bacău la data de 03.08.2012 împotriva magistraților judecători de la Tribunalul Covansa – Secția Civilă, reprezentanții acestei instituții au precizat că aceștia exercitându-și cu rea-credință atribuțiile de serviciu în mod defectuos, au cauzat o vătămare a intereselor statului și RNP Romsilva în valoare de 1.421.800.870,50 lei (echivalentul a 303.888.615 euro).

S-a precizat faptul că la data de 30.12.2014 prin adresa nr. 290861 Ministerul Finanțelor Publice - Direcția Generală Juridică a formulat o cerere de constituire ca parte civilă în dosarul penal cu numărul unic 63/P/2012, solicitând restabilirea situației anterioare pronunțării Deciziei Civile nr. 231/R/17.04.2012 de Tribunalul Covasna, prin reîntregirea imobilelor în proprietatea publică a statului.

De asemenea, la data de 16.01.2015 Suci Alina a formulat o cerere de constituire de parte civilă în dosarul penal cu numărul unic 63/P/2012 solicitând obligarea inculpaților în solidar la plata sumei de 500.000 euro reprezentând daune morale.

S-a solicitat instanței să dispună confiscarea specială a sumei de 20.000 de euro echivalentul în lei reprezentând contravaloarea bunurilor primite drept mită de către inculpatul Ordog Lorand Andras. În consecință prin ordonanța procurorului din data de 08.01.2015 a fost dispusă instituirea măsurii asigurătorii a sechestrului asupra următoarelor bunuri imobile: Imobil (teren în suprafață de

100 mp și construcție casă de cărămidă) situat în municipiul Sf. Gheorghe, str. Kos Karoly nr. 96, județul Covasna, înscris în CF nr. 32234 Sfântu Gheorghe la A1 nr. top 327/8/1 și al A1.1 sub număr nr. cad. C1 top 327/8/1; Imobil (teren în suprafață de 163 mp) situat în municipiul Sf. Gheorghe, str. Kos Karoly nr. 96, județul Covasna, înscris în CF nr. 32235 Sfântu Gheorghe la A1 nr. cad/top 327/8/2; Imobil (teren în suprafață de 180 mp) situat în municipiul Sf. Gheorghe, str. Kos Karoly nr. 96, județul Covasna, înscris în CF nr. 24626 Sfântu Gheorghe la A1 nr. cad/topo 24626; aparținând inculpatului Ördög Lóránd – András ca bunuri comune împreună cu soția sa Ördög Melinda, în vederea confiscării speciale potrivit prevederilor art. 112 Cod Penal și art. 289 alin. 3 Cod Penal prin echivalent până la concurența sumei de 20.000 euro primită cu titlu de mită de către inculpatul Ördög Lóránd – András. Prin procesul verbal din data de 09.01.2015 a fost pus în aplicare sechestrul asupra bunurilor imobile aparținând inculpatului Ördög Lóránd András, bunuri estimate la valoarea de 212.920 lei.

Deși prin declarația notarială din ianuarie 2015 inculpatul Paltin Gheorghe Sturdza a renunțat la drepturile care s-au născut prin decizia nr. 231/2012 a Tribunalului Covasna, s-a apreciat de către acuzare că în felul acesta nu s-a stins acțiunea civilă.

Conform Rechizitoriului recuperarea prejudiciului se poate face în prezenta cauză numai prin desființarea hotărârii judecătorești și repunerea părților în situația anterioară.

II. Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală la data de 22 ianuarie 2015 sub nr. 278/1/2015

Prin încheierea din data de 18 martie 2015, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară, s-au admis, în parte, excepțiile formulate de inculpații Ordog Lorand-Andras, Varga Ioan-Gheorghe, Călugăr Daniel-Constantin, Adam Anca-Roxana, Crăciunescu Adam, Kadas Iosif, Iacob Sorin-Ion, Mătășel Ioan.

S-a constatat neregularitatea actului de sesizare, respectiv a rechizitoriului nr. 63/P/2012 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Brașov și s-a dispus remedierea descrierii faptelor reținute în sarcina inculpaților, remediere realizată prin Ordonanța nr. 268/III-13/2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov din 23 martie 2015. S-au menținut dispozițiile de trimitere în judecată din cuprinsul rechizitoriului din 20 ianuarie 2015 al D.N.A. S.T. Brașov.

Prin Ordonanța nr 268/III-13/2015 din 23 martie 2015 dată în dosarul nr 278/1/2014 a fost precizată, conform acuzării, data săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, descrisă în Rechizitoriu, la secțiunea în drept, punctul 2, cu privire la inculpatul Crăciunescu Adam, ca fiind 21 martie 2014 (așa cum i-a și fost adusă la cunoștință acuzația în faza de urmărire penală).

Referitor la punctul 2, data săvârșirii infracțiunii de luare de mită de către Ordog Lorand Andras este perioada 09-21 iunie 2010.

Referitor la punctul 3, data săvârșirii infracțiunii de luare de mită de către Ordog Lorand Andras este: perioada 25 ianuarie 2012- 02 aprilie 2012, când

inculpatul Ordog Lorand Andras i-a solicitat suma de 50.000 de euro inculpatului Adam Ioan, iar suma de 10.000 de euro a primit-o efectiv în perioada mai-iunie 2013.

Referitor la punctul 2, data săvârșirii infracțiunii de trafic de influență de către Varga Ioan Gheorghe este 11 octombrie 2012, ocazie cu care s-a încheiat antecontractul de vânzare cumpărare dintre Sturdza Paltin Gheorghe, Varga Ioan Gheorghe și Călugăr Daniel Constantin.

Referitor la punctul 3, data săvârșirii infracțiunii de cumpărare de influență de către Varga Ioan Gheorghe este 02 noiembrie 2012, ocazie cu care s-a încheiat și contractul de asistență juridică cu SCA Chiuariu și asociații.

Referitor la punctul 2, data săvârșirii infracțiunii de trafic de influență de către Călugăr Daniel Constantin împreună cu Varga Ioan Gheorghe este 11 octombrie 2012, ocazie cu care s-a încheiat antecontractul de vânzare cumpărare dintre Sturdza Paltin Gheorghe, Varga Ioan Gheorghe și Călugăr Daniel Constantin (vol. III, f. 308).

Cu privire la modalitatea în care inculpata Adam Anca-Roxana a ajutat grupul infracțional s-a arătat că a ajutat grupul infracțional compus din inculpații Adam Ioan, Sturdza Paltin Gheorghe, Călugăr Daniel Constantin, Varga Ioan Gheorghe, Chiuariu Tudor Alexandru, respectiv Adam Ioan, Sturdza Paltin Gheorghe, Hrebenciuc Viorel, Hrebenciuc Andrei, Bengescu Dan Costin prin oferirea de consultanță juridică membrilor grupului, prin sfătuirea membrilor grupului infracțional în sensul săvârșirii de infracțiuni (de exemplu să cumpere influență de la Hrebenciuc Viorel), prin implicarea în mod direct în rezolvarea ilicită a unor probleme juridice apărute în interiorul grupului (ex: intervenția efectuată în data de 03 februarie 2014 pe lângă un coleg judecător de la Tribunalul Sibiu cu scopul de a obține un termen mai scurt pentru revizuirea în care era parte un membru al grupului (Sturdza P.G.) sau abordarea colegilor judecători Moș Vasile și Florea Cristina din cadrul Tribunalului Brașov referitor la procesul civil aflat pe rolul acelei instanțe dintre Sturdza Paltin Gheorghe, Varga Ioan Gheorghe și Călugăr Daniel Constantin) sau prin oferirea de informații despre procesul în care era implicat Paltin Gheorghe Sturdza și pe care-l soluționa colega de birou sau prin sprijinirea lui Adam Ioan să îl convingă pe Sturdza Paltin Gheorghe să accepte încheierea unui nou contract cu Varga Ioan Gheorghe și Călugăr Daniel Constantin, în condițiile în care știa că aceștia desfășoară activități infracționale.

Referitor la activitatea de sprijinire morală, pentru care este acuzată Adam Roxana Anca acuzarea a arătat că aceasta constă în crearea față de cei doi inculpați, Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe, a unei stări psihice favorabile comiterii infracțiunii de cumpărare de influență de la Hrebenciuc Viorel, dându-le curaj pentru aplicarea hotărârii infracționale luate și întărindu-le intenția de a săvârși fapta penală.

Cu privire la Crăciunescu Adam, s-a arătat că a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 367 C.pen. în modalitatea sprijinirii unui grup infracțional. Referitor la data săvârșirii infracțiunii de la punctul 1 acuzarea arată că aceasta este luna septembrie 2013, când a început să

se comită infracțiunea prevăzută de art. 367 C.pen. de către inculpatul Crăciunescu Adam.

Data săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, descrisă în Rechizitoriu, la secțiunea În drept, punctul 2, cu privire la inculpatul Crăciunescu Adam, este 21 martie 2014 (așa cum i-a și fost adusă la cunoștință acuzația în faza de urmărire penală).

Inculpații Kadas Iosif, Iacob Sorin-Ion, Mătășel Ioan s-au constituit într-un grup infracțional organizat începând cu data de 31 ianuarie 2013, odată cu încheierea contractului de agenție dintre inculpatul Iacob Sorin Ion și Paul Philippe Al României privind Domeniul Broșteni, din județul Suceava, în suprafață de 39885 ha.

Cu privire la data săvârșirii infracțiunii de cumpărare de influență descrisă în Rechizitoriu, la secțiunea În drept, punctul 2, acuzarea a arătat că inculpatul Kadas Iosif a săvârșit infracțiunea în data de 8 septembrie 2014. Mai exact, după ce, la solicitarea lui Mătășel Ioan, Kadas Iosif a stabilit o întâlnire cu Korodi Attila, Ministrul mediului, solicitându-i fără succes să intervină pe lângă directorul general Romsilva, Crăciunescu Adam, Kadas Iosif a stabilit întâlnirea cu Poenaru Jănică, care a avut loc în data de 08 septembrie 2014, în București, la Universitate.

Poenaru Jănică și Kadas Iosif au discutat inițial singuri, după care i-au chemat la discuții pe Mătășel Ioan și Iacob Sorin Ion. Conform acuzației, cu ocazia respectivei întâlniri din 08 septembrie 2014, Kadas Iosif, Iacob Sorin Ion și Mătășel Ioan i-au explicat inculpatului Poenaru Jănică spețele în care ar avea nevoie de intervenția acestuia promițându-i totodată că în schimbul muncii sale pentru speța cu cele 43.227 ha de pădure de la Bacău va primi un comision de 4 milioane de euro.

Inculpații Iacob Sorin-Ion, Kadas Iosif și Mătășel Ioan s-au constituit într-un grup infracțional organizat începând cu data de 31 ianuarie 2013, odată cu încheierea contractului de agenție dintre inculpatul Iacob Sorin Ion și Paul Philippe Al României privind Domeniul Broșteni, din județul Suceava, în suprafață de 39885 ha (vol. XXXVII, f. 77). Astfel, constituirea acestora într-un grup rezultă atât din declarațiile celor trei inculpați cât și din declarația martorului Bocan Claudiu (vol. VI, f. 395).

Cu privire la data săvârșirii infracțiunii de cumpărare de influență descrisă în Rechizitoriu, la secțiunea În drept, punctul 2, s-a arătat că inculpatul Iacob Sorin Ion a săvârșit infracțiunea în data de 8 septembrie 2014.

Cu privire la data săvârșirii infracțiunii de cumpărare de influență descrisă în Rechizitoriu, la secțiunea În drept, punctul 2, s-a arătat că inculpatul Mătășel Ioan a săvârșit infracțiunea în data de 8 septembrie 2014.

III. Prin încheierea nr. 230 din 25 martie 2015, conform art. 346 alin. 4 C. proc. pen. **s-a constatat legalitatea sesizării** Înaltei Curți de Casație și Justiție prin Rechizitoriul nr. 63/P/2012 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov, ale cărui neregularități au fost îndreptate prin Ordonanța nr. 268/III-

13/2015 din 23 martie 2015, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

S-a dispus începerea judecării în cauza privind pe inculpații Adam Ioan, Sturdza Paltin Gheorghe, Ordog Lorand-Andras, Varga Ioan-Gheorghe, Călugăr Daniel-Constantin, Chiuariu Tudor Alexandru, Bengescu Dan-Costin, Hrebenciuc Viorel, Hrebenciuc Andrei, Adam Anca-Roxana, Zaharia Gabriela Rodica, Durlan Iulian, Crăciunescu Adam, Kadas Iosif, Iacob Sorin-Ion, Mătășel Ioan.

S-au respins, ca nefondate, cererile și excepțiile formulate de inculpații Ordog Lorand-Andras, Varga Ioan-Gheorghe, Călugăr Daniel-Constantin, Chiuariu Tudor Alexandru, Adam Anca-Roxana, Crăciunescu Adam, Kadas Iosif, Iacob Sorin-Ion, Mătășel Ioan, Bengescu Dan Costin și care nu au făcut obiectul încheierii din data de 18 martie 2015.

S-a respins, ca inadmisibilă, cererea formulată de inculpatul Ordog Lorand-Andras, de sesizare a Curții Constituționale cu excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art.374 alin.7, art.123 alin.2, art.110 alin.5 teza a II-a C. proc. pen.

Prin încheierea nr. 155 din 3 iunie 2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 2 judecători de cameră preliminară în dosarul nr. 1307/1/2015 s-au respins, ca nefondate, contestațiile formulate de contestatorii inculpați Ordog Lorand Andras, Kadas Iosif, Iacob Sorin Ion, Poenaru Jănică, Varga Ioan Gheorghe, Chiuariu Tudor Alexandru, Mătășel Ioan și Crăciunescu Adam împotriva încheierii nr. 230 din data de 25.03.2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală, în dosarul nr. 278/1/2015.

Pe parcursul judecării cauzei, prin încheierea din 27 ianuarie 2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție a fost disjunsă cauza cu privire la inculpatul Poenaru Jănică, dispunându-se formarea unui nou dosar, iar prin sentința penală nr. 45 din 27 ianuarie 2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, în dosarul nr.279/1/2017, constatând că la dosar s-a depus certificatul de deces seria D.10, nr. 028768, emis de Consiliul local al sectorului 1 București la data de 09.12.2016 din care rezultă că Poenaru Jănică a decedat la data de 09.12.2016, în baza art.396 alin. (6) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. f) teza a treia din Codul de procedura penală, a încetat procesul penal cu privire la Poenaru Jănică, pentru comiterea infracțiunilor de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal; trafic de influență, prev. de art. 291 alin. (1) din Codul penal, raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000; în final cu aplicarea art. 38 alin. (1) din Codul penal și art. 5 din Codul penal.

IV. Primul ciclu procesual:

A. Prin sentința penală nr.286 din data de 09 mai 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, în dosarul nr.278/1/2015 în majoritate: I. a) Conform art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen., a fost achitat inculpatul Adam Ioan pentru comiterea infracțiunilor de instigare la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut

pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, cu consecințe deosebit de grave, prevăzută de art. 47 C.pen. raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 și art. 297 alin. (1) C.pen. cu aplicarea art. 309 C.pen.; constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) C.pen. și cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 alin. (1) C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000. (pct. 1-3 din rechizitoriu).

b) Conform art. 386 alin. (1) C. proc. pen., a fost schimbată încadrarea juridică a faptelor pentru care a fost trimis în judecată inculpatul Adam Ioan (pct. 4 și 5 din rechizitoriu) din două infracțiuni de cumpărare de influență, prevăzute fiecare de art. 292 alin. (1) C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 38 alin. (1) C.pen. și art. 5 C.pen., într-o singură infracțiune de cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 alin. (1) C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen.

În baza art. 292 alin. (1) C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 396 alin. (10) C. proc. pen., art. 19 din O.U.G. nr. 43/2002 și cu aplicarea art. 5 C.pen., a fost condamnat inculpatul Adam Ioan, la o pedeapsă de 2 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență.

Conform art. 67, 66 C.pen., a fost interzis, ca pedeapsă complementară, pe o perioadă de 3 ani, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a), b), d) C.pen., respectiv: dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a alege.

Conform art. 65 alin. (1) C.pen., a interzis ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prevăzute la art. 66 alin. (1) lit. a), b) și d) C.pen., a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

Conform art. 72 alin. (1) C.pen., a fost dedus din pedeapsa stabilită durata măsurilor preventive (reținere, arestare preventivă și durata arestului la domiciliu) de la 20.11.2014 la 29.06.2015.

II. a) Conform art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen., a fost achitat inculpatul Hrebenciuc Viorel pentru comiterea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) C.pen.

b) Conform art. 386 alin. (1) C. proc. pen., a fost schimbată încadrarea juridică a faptelor pentru care a fost trimis în judecată inculpatul Hrebenciuc Viorel (pct. 3 din rechizitoriu): din infracțiunea de spălare a banilor, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, în instigare la infracțiunea de spălare a banilor prevăzută de art. 47 C.pen. raportat la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002;

Conform art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen., a fost achitat inculpatul Hrebenciuc Viorel, pentru instigare la infracțiunea de spălare a banilor prevăzută de art. 47 C.pen. raportat la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002.

c) În baza art. 291 alin. (1) C.pen. raportat la art. 7 lit. a) din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 396 alin. (10) C. proc. pen., art. 19 din Legea nr. 682/2002 și cu aplicarea art. 5 C.pen., a fost condamnat inculpatul Hrebenciuc

Viorel la o pedeapsă de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Conform art. 67, 66 C.pen., a fost interzis, ca pedeapsă complementară, pe o perioadă de 3 ani, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a), b), d) C.pen., respectiv: dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a alege.

Conform art. 65 alin. (1) C.pen., a fost interzis, ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prevăzute la art. 66 alin. (1) lit. a), b) și d) C.pen., a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

Conform art. 72 alin. (1) C.pen., a fost dedusă din pedeapsa stabilită durata măsurilor preventive (reținere, arestare preventivă și durata arestului la domiciliu) de la 28.10.2014 la 29.06.2015.

III. a) Conform art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen., a fost achitat inculpatul Ordog Lorand Andras, pentru comiterea infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit cu consecințe deosebit de grave, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) C.pen. raportat la art. 309 C.pen..

b) Conform art. 396 alin. (5) raportat la art.16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen., a fost achitat inculpatul Ordog Lorand Andras pentru comiterea infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 289 C.pen. raportat la art. 7 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 78/2000 (pct. 2 din rechizitoriu).

c) În baza art. 254 alin. (1) C.pen. anterior raportat la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 (în forma în vigoare la data comiterii faptei), cu aplicarea art. 5 C.pen., a fost condamnat inculpatul Ordog Lorand la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită (pct. 3 din rechizitoriu).

Conform art. 65 C.pen. anterior, a fost interzis, ca pedeapsă complementară, pe o perioadă de 3 ani, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a), b) și c) C.pen. anterior, respectiv: dreptul de a alege și de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electivă publice, dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita profesia de judecător.

Conform art. 71 C.pen. anterior, a fost interzis, ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prevăzute la art. 64 alin. (1) lit. a), b) și c) C.pen.anterior, a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

Conform art. 88 alin. (1) C.pen. anterior, a fost dedus din pedeapsa stabilită durata măsurilor preventive (reținere, arestare preventivă și durata arestului la domiciliu) de la 03.12.2014, și de la 08.12.2014 la 29.06.2015.

Conform art. 25 alin. (5) C. proc. pen., a fost lăsată nesoluționată acțiunea civilă formulată de statul român prin Ministerul Finanțelor Publice, privind restabilirea situației anterioare pronunțării deciziei civile nr. 231/R/17.04.2012 a Tribunalului Covasna.

Au fost ridicate măsurile asigurătorii dispuse în cauză prin ordonanța procurorului din data de 08.01.2015, respectiv sechestrul asupra următoarelor

bunuri imobile: imobil (teren în suprafață de 100 mp și construcție casă de cărămidă) situat în municipiul Sf. Gheorghe, str. Kos Karoly nr. 96, județul Covasna, înscris în CF nr. 32234 Sfântu Gheorghe la A1 nr. top 327/8/1 și al A1.1 sub număr nr. cad. C1 top 327/8/1; Imobil (teren în suprafață de 163 mp) situat în municipiul Sf. Gheorghe, str. Kos Karoly nr. 96, județul Covasna, înscris în CF nr. 32235 Sfântu Gheorghe la A1 nr. cad/top 327/8/2; Imobil (teren în suprafață de 180 mp) situat în municipiul Sf. Gheorghe, str. Kos Karoly nr. 96, județul Covasna, înscris în CF nr. 24626 Sfântu Gheorghe la A1 nr. cad/topo 24626; aparținând inculpatului Ördög Lóránd – András ca bunuri comune împreună cu soția sa Ördög Melinda

IV. a) Conform art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen., a fost achitat inculpatul Sturdza Paltin-Gheorghe pentru comiterea infracțiunilor de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) C.pen. și de cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 alin. (1) C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (pct. 1 și 2 din rechizitoriu).

b) Conform art. 386 alin. (1) C. proc. pen., a fost schimbată încadrarea juridică a faptelor pentru care a fost trimis în judecată inculpatul Sturdza Paltin-Gheorghe (pct. 3 și 4 din rechizitoriu): din două infracțiuni de cumpărare de influență, prevăzute fiecare de art. 292 alin. (1) C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 38 alin. (1) C.pen. și art. 5 C.pen., într-o singură infracțiune de cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 alin. (1) C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen.

În baza art. 292 alin. (1) C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen., a fost condamnat inculpatul Sturdza Paltin-Gheorghe la o pedeapsă de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență.

Conform art. 67, 66 C.pen., a fost interzis ca pedeapsă complementară, pe o perioadă de trei ani, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a), b), d) C.pen., respectiv: dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a alege.

Conform art. 65 alin. (1) C.pen., a fost interzis ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prevăzute la art. 66 alin. (1) lit. a), b) și d) C.pen., a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

Conform art. 72 alin. (1) C.pen., a fost dedusă din pedeapsa stabilită durata măsurilor preventive (reținere, arestare preventivă și durata arestului la domiciliu) de la 23.10.2014 la 29.06.2015.

V. a) Conform art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen., a fost achitat inculpatul Bengescu Dan Costin pentru comiterea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) C.pen.

b) În baza art. 291 alin. (1) C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen., a fost condamnat inculpatul Bengescu Dan Costin la o pedeapsă de 2 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Conform art. 67, 66 C.pen., a fost interzis, ca pedeapsă complementară, pe o perioadă de 3 ani, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a), b), d) C.pen., respectiv: dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a alege.

Conform art. 65 alin.(1) C.pen., a fost interzisă ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prevăzute la art. 66 alin. (1) lit. a), b) și d) C.pen., a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

Conform art. 72 alin. (1) C.pen., a fost dedus din pedeapsa stabilită durata măsurilor preventive (reținere, arestare preventivă și durata arestului la domiciliu) de la 15.10.2014, și de la 17.10.2014 la 29.06.2015.

VI. a) Conform art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen., a fost achitat inculpatul Kadas Iosif pentru comiterea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) C.pen.

b) În baza art. 292 alin. (1) C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 a fost condamnat inculpatul Kadas Iosif la o pedeapsă de 2 ani și 6 luni închisoare pentru infracțiunea de cumpărare de influență.

Conform art. 67, 66 C.pen. a fost interzis, ca pedeapsă complementară, pe o perioadă de 3 ani, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a), b), d) C.pen., respectiv: dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a alege.

Conform art. 65 alin.(1) C.pen., a fost interzis, ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prevăzute la art. 66 alin. (1) lit. a), b) și d) C.pen., a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

Conform art. 72 alin. (1) C.pen., a fost dedus din pedeapsa stabilită durata măsurilor preventive (reținere, arestare preventivă și durata arestului la domiciliu) de la 15.10.2014, și de la 17.10.2014 la 28.01.2015.

VII. a) Conform art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen., a fost achitat inculpatul Hrebenciuc Andrei, pentru comiterea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) C.pen.

b) Conform art. 386 alin. (1) C. proc. pen., a fost schimbată încadrarea juridică a faptelor pentru care a fost trimis în judecată inculpatul Hrebenciuc Andrei (punctul 2 din Rechizitoriu): din infracțiunea de spălare a banilor, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, în instigare la infracțiunea de spălare a banilor prevăzută de art. 47 C.pen. raportat la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002.

Conform art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen., a fost achitat inculpatul Hrebenciuc Andrei pentru instigare la infracțiunea de spălare a banilor prevăzută de art. 47 C.pen. raportat la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002.

c) În baza art. 26 C.pen. anterior raportat la art. 257 alin. (1) C.pen. anterior și art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 396 alin (10) C. proc. pen. și art.

5 C.pen., a fost condamnat inculpatul Hrebenciuc Andrei la o pedeapsă de 2 ani închisoare pentru complicitate la infracțiunea de trafic de influență.

A fost aplicate dispozițiile art. 71 C.pen. anterior și interzise, ca pedeapsă accesorie, drepturile prevăzute de art. 64 lit. a) și b) C.pen. anterior: dreptul de a alege și de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electivă publice și dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat.

Conform art. 81 C.pen. anterior, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, pe un termen de încercare de 4 ani, stabilit conform art. 82 C.pen. anterior.

Conform art. 71 alin. (5) C.pen. anterior, pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, a fost suspendată și executarea pedepselor accesorii.

A fost atrasă atenția asupra dispozițiilor art. 83 și 84 C.pen. anterior și consecințelor nerespectării acestora.

Conform art. 88 alin. (1) C.pen. anterior, s-a dedus din pedeapsa stabilită durata măsurilor preventive (reținere, arestare preventivă și durata arestului la domiciliu) de la 23.10.2014 la 29.06.2015.

VIII. a) Conform art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen., a fost achitat inculpatul Iacob Sorin Ion pentru comiterea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) C.pen.

b) În baza art. 292 alin. (1) C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, a condamnat pe inculpatul Iacob Sorin Ion la o pedeapsă de 2 ani și 6 luni închisoare pentru infracțiunea de cumpărare de influență.

Conform art. 67, 66 C.pen. a fost interzis ca pedeapsă complementară, pe o perioadă de 3 ani, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a), b), d) C.pen., respectiv: dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a alege.

Conform art. 65 alin. (1) C.pen., a fost interzis ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prevăzute la art. 66 alin. (1) lit. a), b) și d) C.pen., a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

Conform art. 72 alin. (1) C.pen., s-a dedus din pedeapsa stabilită durata măsurilor preventive (reținere, arestare preventivă și durata arestului la domiciliu) de la 16.10.2014 la 28.01.2015.

IX. Conform art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen., a fost achitat inculpatul Varga Ioan Gheorghe, pentru comiterea infracțiunilor de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) C.pen., trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. (1) C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cumpărare de influență prevăzută de art. 292 alin. (1) C.pen. și complicitate la spălare a banilor, prevăzută de art. 48 alin. (1) C.pen. raportat la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002.

X. a) Conform art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen., a fost achitat inculpatul Călugăr Daniel Constantin pentru comiterea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat prevăzută de art. 367

alin. (1) C.pen. și infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. (1) C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

XI. Conform art. 396 alin. (5) la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen., a fost achitat inculpatul Chiuariu Tudor Alexandru pentru comiterea infracțiunilor de constituirea unui grup infracțional organizat prevăzută de art. 367 alin. (1) C.pen., trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. (1) C.pen. raportat la art. 7 lit. a) din Legea nr. 78/2000, spălarea banilor prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 și trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. (1) C.pen. raportat la art. 7 lit. a) din Legea nr. 78/2000.

XII. a) Conform art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen. a fost achitat inculpatul Mătășel Ioan, pentru comiterea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) C.pen.

b) În baza art. 292 alin. (1) C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, a fost condamnat inculpatul Mătășel Ioan la o pedeapsă de 2 ani și 6 luni închisoare pentru infracțiunea de cumpărare de influență.

Conform art. 67, 66 C.pen. a fost interzis ca pedeapsă complementară, pe o perioadă de 3 ani, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a), b), d) C.pen., respectiv: dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a alege.

Conform art. 65 alin. (1) C.pen., a fost interzis ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prevăzute la art. 66 alin. (1) lit. a), b) și d) C.pen., a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

Conform art. 72 alin. (1) C.pen., s-a dedus din pedeapsa stabilită durata reținerii pentru 24 ore din data de 16.10.2014.

XIII. În baza art. 26 C.pen. anterior, raportat la art. 6¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 (în forma în vigoare la data faptelor), cu aplicarea art. 5 C.pen., a fost condamnată inculpata Sturdza (fostă Zaharia) Gabriela Rodica, la o pedeapsă de 2 ani închisoare pentru complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență.

A fost făcută aplicarea art. 71 C.pen. anterior și interzis, ca pedeapsă accesorie, drepturile prevăzute de art. 64 lit. a) și b) C.pen. anterior: dreptul de a alege și de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electivă publice; dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat.

Conform art. 81 C.pen. anterior, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, pe un termen de încercare de 4 ani, stabilit conform art. 82 C.pen. anterior.

Conform art. 71 alin. (5) C.pen. anterior, pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, a fost suspendată și executarea pedepselor accesorii.

S-a atras atenția asupra dispozițiilor art. 83 și 84 C.pen. anterior și consecințelor nerespectării acestora.

XIV. a) Conform art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen., a fost achitată inculpata Adam Anca Roxana pentru comiterea

infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) C.pen.

b) În baza art. 26 C.pen. anterior, raportat la art. 6¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 (în forma în vigoare la data faptelor), cu aplicarea art. 5 C.pen., a fost condamnată inculpata Adam Anca Roxana la o pedeapsă de 2 ani închisoare pentru complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență.

S-a făcut aplicarea art. 71 C.pen. anterior și s-a interzis, ca pedeapsă accesorie, drepturile prevăzute de art. 64 lit. a) și b) C.pen. anterior: dreptul de a alege și de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electivă publice și dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat.

Conform art. 81 C.pen. anterior, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, pe un termen de încercare de 4 ani stabilit conform art. 82 C.pen. anterior.

Conform art. 71 alin. (5) C.pen. anterior, pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii sau a suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii, a fost suspendată și executarea pedepselor accesorii.

S-a atras atenția asupra dispozițiilor art. 83 și 84 C.pen. anterior și consecințelor nerespectării acestora.

XV. Conform art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen., a fost achitat inculpatul Durlan Iulian pentru comiterea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) C.pen.

XVI. a) Conform art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen., a fost achitat inculpatul Crăciunescu Adam pentru comiterea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) C.pen.

b) A fost respinsă ca inadmisibilă cererea formulată de Parchet, de schimbare a încadrării juridice a faptelor pentru care a fost trimis în judecată inculpatul Crăciunescu Adam din infracțiunea de abuz în serviciu prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) C.pen., în infracțiunea de abuz în serviciu prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (2) C.pen.

Conform art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen., a fost achitat inculpatul Crăciunescu Adam pentru infracțiunea de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) C.pen.

A fost respinsă, ca nefondată acțiunea civilă formulată de partea vătămată Suci Alina împotriva inculpatului Crăciunescu Adam.

Inculpații Adam Ioan, Hrebenciuc Viorel, Sturdza Paltin-Gheorghe, Bengescu Dan Costin, Hrebenciuc Andrei, Zaharia Gabriela Rodica, Adam Anca Roxana, Ordog Lorand Andras, Kadas Iosif, Mătășel Ioan, Iacob Sorin Ion, au fost obligați la câte 15.000 lei, cheltuieli judiciare către stat.

Cheltuielile judiciare în ceea ce îi privește pe inculpații Varga Ioan Gheorghe, Călugăr Daniel Constantin, Chiuariu Tudor Alexandru, Durlan Iulian, Crăciunescu Adam, au rămas în sarcina statului.

Cu opinia separată în sensul achitării inculpatului Ordog Lorand Andras în baza art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 289 C.pen. raportat la art. 7 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen. (pct. 3 din Rechizitoriu).

B. Împotriva sentinței penale nr.286 din data de 09 mai 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, în dosarul nr.278/1/2015, au formulat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, inculpații Adam Ioan, Bengescu Dan Costin, Bularca (fostă Adam), Anca Roxana, Durlan Iulian, Hrebenciuc Andrei, Hrebenciuc Viorel, Iacob Sorin Ion, Kadas Iosif, Mătăsels Ioan, Ordog Lorand Andras, Sturdza (fostă Zaharia) Gabriela Rodica, Sturdza Paltin Gheorghe, părțile civile Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice și Suciu Alina, și apelantele Regia Națională a Pădurilor – Romsilva și Regia Națională a Pădurilor – Direcția Silvică Bacău, privind și pe inculpații Călugăr Daniel Constatnin, Chiuriu Tudor Alexandru, Crăciunescu Adam și Varga Ioan Gheorghe; cauza fiind înregistrată pe rolul Completului de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 31 octombrie 2018, sub nr. 2862/1/2018, fiind fixat aleatoriu primul termen de judecată la data de 3 decembrie 2018.

La termenul din data de 3 decembrie 2018, având în vedere sentința civilă nr. 4827/23.11.2018 pronunțată de Curtea de Apel București, Secția Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 7249/2/2018 prin care s-a dispus, în temeiul art. 15 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, modificată și republicată, suspendarea executării Hotărârii Colegiului de Conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 137/08.11.2018, prin care s-a aprobat tragerea la sorți a membrilor Completului de 5 Judecători pentru toate cauzele penale din ședința de judecată din 03 decembrie 2018, s-a acordat termen administrativ pentru data de 14 ianuarie 2019 și ulterior pentru data de 4 februarie 2019.

La termenul din 12 iunie 2019 instanța de apel, având în vedere cererile Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție și a apelantului inculpat Durlan Iulian, în sensul retragerii apelurilor formulate și dispozițiile art.406 Cod procedură civilă, aplicabile potrivit dispozițiilor art.2 din același cod și în procesul penal, a luat act de manifestările de voință, în sensul retragerii apelurilor declarate împotriva sentinței penale nr. 286 din 9.05.2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția Penală formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție și apelantul inculpat Durlan Iulian.

Ulterior, prin decizia penală nr. 257/11.11.2019, Completul de 5 judecători a decis, cu majoritate:

I. A respins, ca inadmisibilă, cererea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare.

II. A respins, ca inadmisibilă, cererea de suspendare a judecării cauzei formulată în temeiul art. 413 alin. (1) pct. 1¹ din Codul de procedură civilă.

III. A respins, ca inadmisibile, apelurile formulate de Regia Națională a Pădurilor Romsilva - Direcția Silvică Bacău și Regia Națională a Pădurilor Romsilva împotriva sentinței penale nr.286 din data de 09 mai 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, în dosarul nr.278/1/2015.

IV. A respins, ca inadmisibile, cererile formulate de Regia Națională a Pădurilor Romsilva - Direcția Silvică Bacău și Regia Națională a Pădurilor Romsilva, de însușire a apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție împotriva aceleiași sentințe penale.

V. A respins, ca nefondată, cererea formulată de Ministerul Finanțelor Publice de însușire a apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție împotriva aceleiași sentințe penale, ca urmare a existenței apelului formulată de această parte.

VI. În temeiul art. 421 alin. (1) pct.2 lit. b) C. proc. pen. au fost admise apelurile formulate de apelantele părți civile Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice și Suci Alina și de apelanții inculpați Adam Ioan, Bengescu Dan Costin, Bularca (fostă Adam) Anca Roxana, Hrebenciuc Andrei, Hrebenciuc Viorel, Iacob Sorin Ion, Kadas Iosif, Mătăsel Ioan, Ordog Lorand Andras, Sturdza (fostă Zaharia) Gabriela Rodica și Sturdza Paltin Gheorghe împotriva sentinței penale nr.286 din data de 09 mai 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, în dosarul nr.278/1/2015, privind și pe intimatul inculpat Crăciunescu Adam.

A fost desființată sentința penală apelată și s-a trimis cauza Curții de Apel Brașov.

În baza art.275 alin. (2) C. proc. pen. a obligat apelanții Regia Națională a Pădurilor Romsilva - Direcția Silvică Bacău și Regia Națională a Pădurilor la plata sumei de câte 200 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În baza art.275 alin. (3) C. proc. pen., cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea prezentei cauze au rămas în sarcina statului.

S-a arătat în decizia penală nr. 257/11.11.2019 că, în raport cu considerentele și dispozitivul deciziei instanței de control constituțional nr. 417/2019, sentința penală nr. 286 din data de 09 mai 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, în dosarul nr.278/1/2015 a fost pronunțată de un complet nespécializat, astfel cum prevăd dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 161/2003, sancțiunea ce intervine fiind nulitatea absolută cu consecința trimiterii cauzei spre rejudecare instanței competente.

S-a stabilit prin decizie că rejudecarea cauzei va începe de la faza procesuală imediat următoare finalizării camerei preliminare, această din urmă etapă fiind epuizată prin rămânerea definitivă a încheierii penale nr. 230 din data de 25 martie 2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală, în dosarul nr. 278/1/2015, ca urmare a respingerii, prin încheierea nr. 155 din 3 iunie 2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție -

Completul de 2 judecători de cameră preliminară în dosarul nr. 1307/1/2015, ca nefondate, a contestațiilor formulate de contestatorii inculpați Ordog Lorand Andras, Kadas Iosif, Iacob Sorin Ion, Poenaru Jănică, Varga Ioan Gheorghe, Chiuariu Tudor Alexandru, Mătășel Ioan și Crăciunescu Adam.

Cu ocazia reluării judecării cauzei în fond, cercetarea judecătorească se va efectua cu respectarea principiilor oralității, nemijlocirii și contradictorialității și în urma exercitării rolului activ.

Totodată, s-a stabilit ca instanța de fond, în re judecare, să aibă în vedere împrejurarea că prin sentința penală nr. 45 din 27 ianuarie 2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, în dosarul nr.279/1/2017, constatând că la dosar s-a depus certificatul de deces seria D.10, nr. 028768, emis de Consiliul local al sectorului 1 București la data de 09.12.2016 din care rezultă că Poenaru Jănică a decedat la data de 09.12.2016, în baza art.396 alin. (6) C. proc. pen., raportat la art. 16 alin. (1) lit. f) teza a treia C. proc. pen., s-a încetat procesul penal cu privire la Poenaru Jănică, pentru comiterea infracțiunilor de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) C.pen.; trafic de influență, prev. de art. 291 alin. (1) C.pen., raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000; în final cu aplicarea art. 38 alin. (1) C.pen. și art. 5 C.pen., precum și aceea că prin încheierea din 12 iunie 2019 pronunțată în dosarul nr. 2862/1/2018 s-a luat act de retragerea apelurilor declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA – Structura Centrală (ce viza netemeinicia atât a soluțiilor de achitare dispuse cu privire la inculpații Adam Ioan, Bengescu Dan Costin, Bularca (fostă Adam) Anca Roxana, Călugăr Daniel Constantin, Chiuariu Tudor Alexandru, Crăciunescu Adam, Durlan Iulian, Hrebenciuc Andrei, Hrebenciuc Viorel, Iacob Sorin Ion, Kadas Iosif, Mătășel Ioan, Ordog Lorand Andras, Sturdza (fostă Zaharia) Gabriela Rodica, Sturdza Paltin Gheorghe și Varga Ioan Gheorghe cât și a pedepselor aplicate inculpaților Adam Ioan, Bengescu Dan Costin, Hrebenciuc Andrei, Hrebenciuc Viorel, Iacob Sorin Ion, Kadas Iosif, Mătășel Ioan, Ordog Lorand Andras, Sturdza (fostă Zaharia) Gabriela Rodica și Sturdza Paltin Gheorghe) și de inculpatul Durlan Iulian.

Așadar, soluțiile de încetare a procesului penal cu privire la inculpatul Poenaru Jănică și de achitare dispuse prin sentința penală nr. 286 din 9 mai 2018 cu privire la inculpații Călugăr Daniel Constantin, Chiuariu Tudor Alexandru, Durlan Iulian și Varga Ioan Gheorghe au intrat în puterea lucrului judecat, dispozițiile menționate fiind definitive.

Prin urmare, s-a stabilit ca judecarea cauzei în fond va privi exclusiv fapte reținute în sarcina inculpaților Adam Ioan, Bengescu Dan Costin, Bularca (fostă Adam) Anca Roxana, Hrebenciuc Andrei, Hrebenciuc Viorel, Iacob Sorin Ion, Kadas Iosif, Mătășel Ioan, Ordog Lorand Andras, Sturdza (fostă Zaharia) Gabriela Rodica, Sturdza Paltin Gheorghe și Crăciunescu Adam, astfel cum au fost descrise prin Rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție din 20 ianuarie 2015 emis în dosarul nr. 63/P/2012.

*

V. Al doilea ciclu procesual.

Prin sentința penală nr. 132/F din data de 22 iulie 2021 pronunțată de Curtea de Apel Brașov, Secția Penală, în dosarul nr. 2862/1/2018, s-au hotărât următoarele:

1. În baza art. 292 alin. 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, art. 19 din O.U.G. nr. 43/2002 și cu aplicarea art. 5 C.pen., a fost condamnat inculpatul **Adam Ioan**,

la o pedeapsă de 2 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență.

În baza art. 67 C.pen. s-a aplicat inculpatului pedeapsă complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pentru o perioadă de 3 ani.

În baza art. 65 alin. 1 C.pen. s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute la art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen..

În baza art. 72 alin. 1 C.pen., s-a dedus din pedeapsa stabilită durata măsurilor preventive (reținere, arestare preventivă și durata arestului la domiciliu) de la 20.11.2014 la 29.06.2015.

În baza art. 396 alin. 5 C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. 1 lit. b) teza I C. proc. pen., a fost achitat inculpatul Adam Ioan pentru comiterea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, cu consecințe deosebit de grave, prevăzută de art. 47 C.pen. raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 și art. 297 alin. (1) C.pen. cu aplicarea art. 309 C.pen. și art. 5 C.pen..

2. În baza art. 291 alin. 1 C.pen. raportat la art. 7 lit. a) din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 19 din Legea nr. 682/2002 și cu aplicarea art. 5 C.pen., a fost condamnat inculpatul **Hrebenciuc Viorel**,

la o pedeapsă de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

În baza art. 67 C.pen. a aplicat inculpatului pedeapsă complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pentru o perioadă de 3 ani.

În baza art. 65 alin. 1 C.pen. a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute la art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen.

În baza art. 72 alin. 1 C.pen., a dedus din pedeapsa stabilită durata măsurilor preventive (reținere, arestare preventivă și durata arestului la domiciliu) de la 28.10.2014 la 29.06.2015.

3. În baza art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) C.pen. raportat la art. 309 C.pen., cu aplicarea art. 5 C.pen., a fost condamnat inculpatul **Ordog Lorand Andras**,

la o pedeapsă de 6 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit.

În baza art. 67 C.pen. a aplicat inculpatului pedeapsă complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b și g C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita profesia de judecător pentru o perioadă de 3 ani.

În baza art. 65 alin. 1 C.pen. a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute la art. 66 alin. 1 lit. a și b și g C.pen..

În baza art. 289 C.pen. raportat la art. 7 alin. 1 litera b din Legea nr. 78/2000 (în forma actuală în vigoare), cu aplicarea art. 5 C.pen., a condamnat pe inculpatul Ordog Lorand Andraș la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită.

În baza art. 67 C.pen. a aplicat inculpatului pedeapsă complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b și g C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita profesia de judecător pentru o perioadă de 3 ani.

În baza art. 65 alin. 1 C.pen. a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute la art. 66 alin. 1 lit. a și b și g C.pen..

În baza art. 39 alineat 1 litera b C.pen., art. 45 alineat 3 litera a și alineat 5 C.pen. a aplicat pedeapsa cea mai grea, de 6 ani închisoare, pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b și g C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita profesia de judecător pentru o perioadă de 3 ani și pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute la art. 66 alin. 1 lit. a, b și g C.pen., adaugă la pedeapsa principală sporul obligatoriu de 1 an închisoare, rezultând pedeapsa de 7 ani închisoare, pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b și g C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita profesia de judecător pentru o perioadă de 3 ani și pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute la art. 66 alin. 1 lit. a, b și g C.pen., pe care le va executa inculpatul.

În baza art. 72 alin. 1 C.pen. a dedus din pedeapsa stabilită durata măsurilor preventive (reținere, arestare preventivă și durata arestului la domiciliu) de la 03.12.2014 și de la 08.12.2014 la 29.06.2015.

În baza art. 397 C. proc. pen. și art. 25 alin. 3 C. proc. pen. a fost admisă acțiunea civilă formulată de statul român prin Ministerul Finanțelor Publice și dispune restabilirea situației anterioare pronunțării deciziei civile nr. 231/R/17.04.2012 a Tribunalului Covasna.

4. În baza art. 292 alin. 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen., a fost condamnat inculpatul **Sturdza Paltin-Gheorghe**,

la o pedeapsă de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență.

În baza art. 67 C.pen. a aplicat inculpatului pedeapsă complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pentru o perioadă de 3 ani.

În baza art. 65 alin. 1 C.pen. a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute la art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen.

În baza art. 72 alin. 1 C.pen., a dedus din pedeapsa stabilită durata măsurilor preventive (reținere, arestare preventivă și durata arestului la domiciliu) de la 23.10.2014 la 29.06.2015.

În baza art. 396 alin. 5 C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I C. proc. pen. a achitat pe inculpatul Sturdza Paltin-Gheorghe pentru comiterea infracțiunilor de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. 1 C.pen. și de cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 alin. 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (punctele 1 și 2 din rechizitoriu).

5. În baza art. 291 alin. 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen., a condamnat pe inculpatul **Bengescu Dan Costin,**

la o pedeapsă de 2 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

În baza art. 67 C.pen. a aplicat inculpatului pedeapsă complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pentru o perioadă de 3 ani.

În baza art. 65 alin. 1 C.pen. a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute la art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen.

În baza art. 72 alin. 1 C.pen., a dedus din pedeapsa stabilită durata măsurilor preventive (reținere, arestare preventivă și durata arestului la domiciliu) de la 15.10.2014 și de la 17.10.2014 la 29.06.2015.

6. În baza art. 26 C.pen. anterior raportat la art. 257 alin. 1 C.pen. anterior și art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen., a fost condamnat inculpatul **Hrebenciuc Andrei,**

la o pedeapsă de 2 ani închisoare pentru complicitate la infracțiunea de trafic de influență.

În baza art. 71 C.pen. anterior interzice, ca pedeapsă accesorie, drepturile prevăzute de art. 64 lit. a, teza a doua și b C.pen. anterior: dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electivă publice și dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat.

În baza art. 81 C.pen. anterior, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, pe un termen de încercare de 4 ani, stabilit conform art. 82 C.pen. anterior.

În baza art. 71 alin. 5 C.pen. anterior, pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, se suspendă și executarea pedepselor accesorii.

A atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 și 84 C.pen. anterior și consecințelor nerespectării acestora.

A constatat că inculpatul a fost supus măsurilor preventive (reținere, arestare preventivă și arestul la domiciliu) de la 23.10.2014 la 29.06.2015.

7. În baza art. 26 C.pen. anterior, raportat la art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000 (în forma în vigoare la data faptelor), cu aplicarea art. 5 C.pen., a fost condamnată inculpata **Sturdza (fostă Zaharia) Gabriela Rodica**,

la o pedeapsă de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la cumpărare de influență.

În baza art. 71 C.pen. anterior a interzis, ca pedeapsă accesorie, drepturile prevăzute de art. 64 lit. a, teza a doua și b C.pen. anterior: dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electivă publice și dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat.

În baza art. 81 C.pen. anterior, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, pe un termen de încercare de 4 ani, stabilit conform art. 82 C.pen. anterior.

În baza art. 71 alin. 5 C.pen. anterior, pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, se suspendă și executarea pedepselor accesorii.

A atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 și 84 C.pen. anterior și consecințelor nerespectării acestora.

8. În baza art. 26 C.pen. anterior, raportat la art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000 (în forma în vigoare la data faptelor), cu aplicarea art. 5 C.pen., a fost condamnată inculpata **Bularca (fostă Adam) Anca Roxana**,

la o pedeapsă de 2 ani închisoare pentru complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență.

În baza art. 71 C.pen. anterior a interzis, ca pedeapsă accesorie, drepturile prevăzute de art. 64 lit. a, teza a doua și b C.pen. anterior: dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electivă publice și dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat.

În baza art. 81 C.pen. anterior, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, pe un termen de încercare de 4 ani, stabilit conform art. 82 C.pen. anterior.

În baza art. 71 alin. 5 C.pen. anterior, pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, se suspendă și executarea pedepselor accesorii.

A atras atenția inculpatei asupra dispozițiilor art. 83 și 84 C.pen. anterior și consecințelor nerespectării acestora.

9. În baza art. 292 alin. 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 a fost condamnat inculpatul **Kadas Iosif**,

la o pedeapsă de 2 ani și 6 luni închisoare pentru infracțiunea de cumpărare de influență.

În baza art. 67 C.pen. a aplicat inculpatului pedeapsă complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pentru o perioadă de 2 ani.

În baza art. 65 alin. 1 C.pen. a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute la art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen..

În baza art. 91 alin. 1 C.pen., a suspendat sub supraveghere executarea pedepsei de 2 ani și 6 luni închisoare pe durata unui termen de supraveghere de 3 ani stabilit în condițiile art. 92 C.pen.

În baza art. 93 alin. 1 C.pen., a obligat inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere: a) să se prezinte la serviciul de probațiune, la datele fixate de acesta; b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile; d) să comunice schimbarea locului de muncă; e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. 2 lit. b) C.pen., a obligat inculpatul să frecventeze unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de serviciul de probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. 3 C.pen., a obligat inculpatul ca, pe parcursul termenului de supraveghere, să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 60 de zile în cadrul Primăriei Municipiului Brașov sau în cadrul Bibliotecii Județene Brașov.

A pus în vedere inculpatului dispozițiile art. 96 alin. 1 și 4 C.pen. referitoare la revocarea suspendării executării sub supraveghere în situația în care, cu rea-credință, nu respectă măsurile de supraveghere ori nu execută obligațiile impuse, precum și în situația săvârșirii unei noi infracțiuni înăuntrul termenului de supraveghere.

În baza art. 65 alineat 3 C.pen. a suspendat executarea pedepsei accesorii pe durata suspendării executării pedepsei principale.

A constatat că inculpatul s-a aflat sub puterea măsurilor preventive (reținere, arestare preventivă și arest la domiciliu) la 15.10.2014 și de la 17.10.2014 la 28.01.2015.

10. În baza art. 292 alin. 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, a fost condamnat inculpatul **Iacob Sorin Ion**,

la o pedeapsă de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență.

În baza art. 67 C.pen. a aplicat inculpatului pedeapsă complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pentru o perioadă de 2 ani.

În baza art. 65 alin. 1 C.pen. a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute la art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen..

În baza art. 91 alin. 1 C.pen., a suspendat sub supraveghere executarea pedepsei de 2 ani închisoare pe durata unui termen de supraveghere de 3 ani stabilit în condițiile art. 92 C.pen.

În baza art. 93 alin. 1 C.pen., a obligat inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere: a) să se prezinte la serviciul de probațiune, la datele fixate de acesta; b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile; d) să comunice schimbarea locului de muncă; e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. 2 lit. b) C.pen., a obligat inculpatul să frecventeze unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de serviciul de probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. 3 C.pen., a obligat inculpatul ca, pe parcursul termenului de supraveghere, să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 60 de zile în cadrul Primăriei Municipiului Brașov sau în cadrul Primăriei Ghimbav.

A pus în vedere inculpatului dispozițiile art. 96 alin. 1 și 4 C.pen. referitoare la revocarea suspendării executării sub supraveghere în situația în care, cu rea-credință, nu respectă măsurile de supraveghere ori nu execută obligațiile impuse, precum și în situația săvârșirii unei noi infracțiuni înăuntrul termenului de supraveghere.

În baza art. 65 alineat 3 C.pen. a suspendat executarea pedepsei accesorii pe durata suspendării executării pedepsei principale.

A constatat că inculpatul s-a aflat sub puterea măsurilor preventive (reținere, arestare preventivă și arest la domiciliu) de la 16.10.2014 la 28.01.2015.

11. În baza art. 292 alin. 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, condamnă pe inculpatul **Mătășel Ioan**,

la o pedeapsă de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență.

În baza art. 67 C.pen. a aplicat inculpatului pedeapsă complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pentru o perioadă de 2 ani.

În baza art. 65 alin. 1 C.pen. a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute la art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen..

În baza art. 91 alin. 1 C.pen., a suspendat sub supraveghere executarea pedepsei de 2 ani închisoare pe durata unui termen de supraveghere de 3 ani stabilit în condițiile art. 92 C.pen.

În baza art. 93 alin. 1 C.pen., a obligat inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere: a) să se

prezinte la serviciul de probațiune, la datele fixate de acesta; b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile; d) să comunice schimbarea locului de muncă; e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. 2 lit. b) C.pen., a obligat inculpatul să frecventeze unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de serviciul de probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. 3 C.pen., a obligat inculpatul ca, pe parcursul termenului de supraveghere, să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 60 de zile în cadrul Primăriei Municipiului Brașov sau în cadrul Direcției de Asistență Socială Brașov.

A pus în vedere inculpatului dispozițiile art. 96 alin. 1 și 4 C.pen. referitoare la revocarea suspendării executării sub supraveghere în situația în care, cu rea-credință, nu respectă măsurile de supraveghere ori nu execută obligațiile impuse, precum și în situația săvârșirii unei noi infracțiuni înăuntrul termenului de supraveghere.

În baza art. 65 alineat 3 C.pen. a suspendat executarea pedepsei accesorii pe durata suspendării executării pedepsei principale.

A constatat că inculpatul a fost reținut pentru 24 ore în data de 16.10.2014.

12. În baza art. 396 alin. 5 C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. 1 lit. a C. proc. pen., a achitat pe inculpatul **Crăciunescu Adam**,

pentru infracțiunea de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen.

A respins, ca nefondată, acțiunea civilă formulată de partea vătămată Suciu Alina.

În baza art. 274 alineat 1 și 2 C. proc. pen. a obligat pe fiecare dintre inculpații Adam Ioan, Hrebenciuc Viorel, Sturdza Paltin-Gheorghe, Bengescu Dan Costin și Ordog Lorand Andraș la plata fiecare a sumei de câte 15.000 de lei, iar pe inculpații Hrebenciuc Andrei, Zaharia Gabriela Rodica, Bularca Anca Roxana, Kadas Iosif, Mătașel Ioan și Iacob Sorin Ion, la câte 7.500 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat la urmărire penală și la judecata în fond a cauzei.

În baza art. 275 alineat 3 C. proc. pen. cheltuielile judiciare în ceea ce îl privește pe inculpatul Crăciunescu Adam au rămas în sarcina statului.

Pentru a hotărî în acest sens, instanța de rejudecare a stabilit că inculpatul Adam Ioan va fi judecat pentru două acuzații de cumpărare de influență descrisă la punctele 4 și 5 din actul de sesizare, fapte prevăzute de art. 292 alin. 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, respectiv acuzațiile de cumpărare de influență de la coinculpații Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel și pentru o acuzație de instigare la abuz în serviciu, faptă arătată la punctul 1 din rechizitoriu prevăzută de art. 47 C.pen. raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 și art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen., inculpatul Hrebenciuc Viorel va fi judecat pentru o acuzație de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin. 1

raportat la art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000 faptă descrisă la punctul 2 din rechizitoriu, inculpatul Hrebenciuc Andrei va fi judecat pentru o acuzație de complicitate la trafic de influență prevăzută la art. 48 alin. 1 raportat la art. 291 alin. 1 și art. 6 din Legea nr. 78/2000, inculpatul Ordog Lorand Andraș va fi judecat pentru acuzația de luare de mită sub forma pretinderii sumei de 50.000 de euro, faptă prevăzută de art. 289 C.pen. raportat la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, faptă descrisă la punctul 3 din rechizitoriu și pentru acuzația de abuz în serviciu prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 și art. 297 alin. 1 C.pen., art. 309 C.pen., faptă descrisă la punctul 1 din rechizitoriu, inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe va fi judecat pentru două acuzații de cumpărare de influență, fapte descrise la punctele 3 și 4 din actul de sesizare, ambele fapte fiind prevăzute de art. 292 alin. 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, inculpata Sturdza Gabriela Rodica va fi judecată pentru acuzația de complicitate la cumpărare de influență, faptă descrisă la punctul 1 din rechizitoriu, prevăzută de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 292 alin. 1 C.pen., inculpata Bularca Anca Roxana va fi judecată pentru acuzația de complicitate la cumpărare de influență, descrisă la punctul 2 din rechizitoriu, faptă prevăzută de art. 48 alin. 1 C.pen., raportat la art. 292 C.pen. și art. 6 din Legea nr. 78/2000, inculpatul Bengescu Dan Costin va fi judecat pentru acuzația de trafic de influență, faptă descrisă la punctul 2 din rechizitoriu, prevăzută de art. 291 alin 1 C.pen., raportat la art. 6 din Legea nr. 789/2000, inculpatul Kadas Iosif va fi judecat pentru acuzația de cumpărare de influență, faptă descrisă la punctul 2 din rechizitoriu, prevăzută de art. 292 alin. 1 C.pen., raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, inculpatul Iacob Sorin Ioan va fi judecat pentru acuzația de cumpărare de influență, faptă descrisă la punctul 2 din rechizitoriu, prevăzută de art. 292 alin. 1 C.pen., raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, inculpatul Mătășel Ioan va fi judecat pentru acuzația de cumpărare de influență, faptă descrisă la punctul 2 din rechizitoriu, prevăzută de art. 292 alin. 1 C.pen., raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și inculpatul Crăciunescu Adam va fi judecat pentru acuzația de abuz în serviciu descrisă la punctul 2 din rechizitoriu, faptă prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen..

S-a menționat că, din moment ce obiectul rejudecării este reprezentat de acuzațiile de abuz în serviciu (adusă inculpatului Ordog Lorand Andraș), instigare la abuz în serviciu (adusă inculpatului Adam Ioan) și abuz în serviciu (adusă inculpatului Crăciunescu Adam), acțiuni penale ce au alăturate și acțiunile civile exercitate în cauză încă din faza de urmărire penală de către părțile civile Statul Român prin Ministerul Finanțelor și Suciu Alina, rejudecarea va viza și aceste acțiuni civile.

În faza de urmărire penală, la data de 30.12.2014 prin adresa nr. 290861 Ministerul Finanțelor Publice - Direcția Generală Juridică a formulat o cerere de constituire ca parte civilă în dosarul penal cu numărul unic 63/P/2012, solicitând restabilirea situației anterioare pronunțării Deciziei Civile nr. 231/R/17.04.2012 de Tribunalul Covasna, prin reîntregirea imobilelor în proprietatea publică a statului.

De asemenea, la data de 16.01.2015 Suci Alina a formulat o cerere de constituire de parte civilă în dosarul penal cu numărul unic 63/P/2012 solicitând obligarea inculpaților în solidar la plata sumei de 500.000 euro reprezentând daune morale.

Prin încheierea de ședință de la termenul de judecată din data de 26.06.2020 instanța de rejudicare a mai stabilit cu privire la inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, având în vedere că inculpatul, prin apelul formulat, a criticat temeiul achitării pentru celelalte acuzații aduse, de constituire de grup infracțional organizat (pct. 1 din rechizitoriu) și cumpărare de influență (pct. 2 din rechizitoriu), că vor forma obiectul rejudicării strict sub acest aspect al temeiului achitării și aceste 2 acuzații, fără ca instanța de rejudicare să poată dispune o soluție de condamnare iar, cu privire la inculpații Hrebenciuc Viorel și Hrebenciuc Andrei, întrucât acești inculpați au mai criticat, prin apelul formulat, modalitatea în care instanța de fond a dispus schimbarea de încadrare juridică din infracțiunea de spălare de bani în infracțiunea de instigare la spălare de bani, direct prin sentință, rejudicarea va viza și acest strict aspect al modalității de schimbare de încadrare juridică, fără ca instanța de rejudicare să poată pronunța o altă soluție pe infracțiunea de spălare de bani sau instigare la spălare de bani.

Cu privire la modalitatea în care instanța de fond, în primul ciclu procesual, a dispus schimbarea de încadrare juridică din infracțiunea de spălare de bani în infracțiunea de instigare la spălare de bani, direct prin sentință, aspect criticat de inculpații Hrebenciuc Viorel și Hrebenciuc Andrei, instanța de rejudicare s-a pronunțat, după punerea în dezbaterea contradictorie a părților, la termenul de judecată din data de 04.06.2021, în sensul constatării imposibilității repunerii în discuție a acestui aspect. Prin urmare, nu se va mai pronunța și prin sentință cu privire la acest aspect.

La același termen de judecată, din data de 26.06.2020, instanța de rejudicare a respins cererile de constituire de parte civilă formulate de către Regia Națională Romsilva și Direcția Silvică Bacău, considerând, pentru argumentele arătate în cuprinsul încheierii, că cele două instituții nu pot avea calitatea de persoane vătămate sau părți civile în prezenta cauză, singura persoană vătămată ce se poate constitui și care s-a și constituit parte civilă este Statul Român, prin Ministerul Finanțelor, în calitate de titular al dreptului de proprietate publică asupra suprafețelor de pădure.

Fiind întrebați, în temeiul art. 374 alineat 4 C. proc. pen., inculpații Hrebenciuc Viorel și Hrebenciuc Andrei au precizat că solicită judecarea cauzei în procedură simplificată însă, după au fost ascultați, instanța a respins cererile de judecare a cauzei în procedură simplificată. Ceilalți inculpați, fiind întrebați, au solicitat judecarea cauzei în procedura de drept comun.

La termenul de judecată din data de 04.06.2021 instanța a dispus, pentru motivele arătate în încheierea de ședință, cu privire la inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe, schimbarea de încadrare juridică din câte două fapte de cumpărare de influență prevăzute de art. 292 alin. 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea 78/2000 și art. 5 C.pen. cu referire la inculpații Bengescu Dan Costin și Hrebenciuc Viorel, într-o singură faptă de cumpărare de influență prevăzută de

art. 292 alin. 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea 78/2000 și art. 5 C.pen., pentru fiecare dintre inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe, cu referire la coinculpații Bengescu Dan Costin și Hrebenciuc Viorel.

La ultimul termen de judecată instanța a respins cererea formulată de inculpatul Hrebenciuc Viorel de schimbare a încadrării juridice a faptei ce face obiectul rejudecării, din infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin.1 C.pen. raportat la art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000 în infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 291 alin.1 C.pen., cu înlăturarea art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000.

Analizând mijloacele de probă administrate în faza de urmărire penală, astfel cum au fost enumerate în actul de sesizare, mijloacele de probă administrate în faza de rejudecare, precum și raportul de expertiză criminalistică nr.32/08.02.2018, supliment la raportul de expertiză criminalistică nr. 387/20.12.2017, efectuat în primul ciclu procesual, instanța reține următoarea stare de fapt cu privire la acuzațiile aduse inculpaților ce au făcut obiectul rejudecării:

1. Cu privire la modalitatea în care a fost pronunțată decizia civilă nr. 231/R/17.04.2012 de către Tribunalul Covasna, obiectul rejudecării îl constituie o acuzație de luare de mită sub forma pretinderii sumei de 50.000 de euro și o acuzație de abuz în serviciu, aduse prin actul de sesizare inculpatului Ordog Lorand Andraș, precum și o acuzație de instigare la abuz în serviciu, adusă inculpatului Adam Ioan.

În fapt, instanța a reținut că la data de 23.11.2005 Elie Vlad Sturdza, tatăl inculpatului Strudza Paltin Gheorghe, prin mandatar Cichi Traian, a introdus 11 cereri adresate comisiilor locale de fond funciar ale comunelor Brusturoasa, Palanca (prin care a solicitat reconstituirea dreptului de proprietate asupra domeniului forestier Palanca, situat pe raza comunelor Palanca și Brusturoasa, în suprafață de aproximativ 10.000 ha), Asău (prin care a solicitat reconstituirea dreptului de proprietate asupra domeniul forestier Ciobănuș, situat pe raza comunelor Asău și Goioasa în suprafață de aproximativ 8000 ha), orașul Dărmănești și comuna Doftena (prin care a solicitat reconstituirea dreptului de proprietate asupra domeniul forestier Brătulești, situat pe raza localităților Dărmănești și Doftena în suprafață de aproximativ 7500 ha), orașul Comănești și Moinești (prin care a solicitat reconstituirea dreptului de proprietate asupra domeniul forestier Comănești Vasiești, situat pe raza localităților Comănești, Laloaia și Moinești, în suprafață de aproximativ 3700 ha), comuna Agăș (prin care a solicitat reconstituirea dreptului de proprietate asupra domeniul forestier Agăș, situat pe raza comunelor Agăș și Asău, în suprafață de aproximativ 7000 ha precum și asupra suprafeței de 8000 ha teren forestier situat pe raza comunelor Asău și Goioasa), orașul Comănești (prin care a solicitat reconstituirea dreptului de proprietate asupra unei suprafețe de teren agricol de 50 ha situat pe raza orașului Comănești), precum și o cerere adresată Instituției Prefectului din județul Bacău prin care a cerut în calitate de moștenitor acceptant tacit al succesiunii defuncților Maria Mavrocordat, Dimitrie N. Ghica și Nicolae D. Ghica reconstituirea dreptului de proprietate pentru suprafața de aproximativ

30.000 ha de teren forestier situat în județul Bacău, pe valea Trotușului, respectiv raza comunelor Dărmănești, Dofteana, Comănești, Agăș Asău, Palanca și Brusturoasa.

Prin hotărârea nr. 10068/03.05.2006 (aflată la fila 3 din volumul 51 de urmărire penală, înscris depus la dosarul civil nr. 5385/2006 al Judecătoriei Onești), Comisia Județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Bacău a validat hotărârile comisiilor locale de fond funciar din localitățile de unde s-a solicitat reconstituirea dreptului de proprietate, de respingere a cererilor formulate de Elie Vlad Sturdza, stabilindu-se că, raportat la persoanele ce aveau calitatea de proprietar deposedat în sensul legii fondului funciar, solicitantul Elie Vlad Sturdza este rudă de gradul V, neavând astfel calitatea de moștenitor al proprietarului deposedat.

S-a stabilit în respectiva hotărâre că „reconstituirea dreptului de proprietate se face la nivelul structurii de proprietate existente la nivelul anului deposedării abuzive de către regimul comunist iar, conform actelor prezentate, proprietarii pădurilor Palanca, Agăș, Ciobănuș, Supan, Vasiești și Brătulești erau, la acea dată, succesorii lui N.D.Ghica, respectiv Yvette ND. Ghica, Dimitrie N.D.Ghica Comănești, Eugen N.D. Ghica Comănești în calitate de fii și a numitei Yvonne N.D. Ghica Comănești în calitate de soție supraviețuitoare conform convenției de rămânere în indiviziune din anul 1937. Față de acești moștenitori domnul Elie Vlad Sturdza este rudă de gradul V neavând vocație succesorală”.

Împotriva acestei hotărâri nr.10068/03.05.2006, Elie Vlad Sturdza, prin avocat Adam Ioan, a formulat plângere la Judecătoria Onești la data de 15.06.2006 prin care a solicitat obligarea comisiei județene să admită cererile de retrocedare în natură și să emită titlurile de proprietate pentru toate terenurile forestiere solicitate.

Instanța a observat că prin plângerea ce a fost analizată de Judecătoria Onești în dosarul civil nr. 5385/2006 (copia dosarului se află în volumul 51 de urmărire penală) au fost indicate și solicitate alte suprafețe decât cele cerute la comisiile locale de fond funciar (domeniul Palanca- 9560 ha, în loc de 10.000 ha, domeniul Ciobănuș 7995 ha, în loc de 8000 ha, domeniul Brătulești 6302 ha în loc de 7500 ha, domeniul Agăș 5532 ha, în loc de 7000 ha, domeniul Comănești 2218 ha în loc de 3700 ha), fiind solicitată în plus față de cele cerute prin cererile adresate autorităților locale o suprafață de teren forestier de 11.620 ha situat pe raza comunei Dofteana, ce constituie domeniul Dofteana și Belechet.

Instanța nu a reținut susținerea din rechizitoriu în sensul că s-a cerut prin plângere direct în fața instanței și suprafața de 50 ha de teren agricol situat pe raza orașului Comănești întrucât din hotărârea nr. 10068/03.05.2006 a Comisiei Județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Bacău rezultă că a fost cerută această suprafață prin cererea nr. 31114/23.11.2015 adresată orașului Comănești.

Este dovedit astfel că numai suprafața de pădure de 11.620 ha situată pe raza comunei Dofteana, ce constituie domeniul Dofteana și Belechet a fost

cerută direct prin plângerea adresată instanței de judecată, fără a fi cerută în prealabil unităților administrativ teritoriale pe raza cărora se aflau aceste păduri, procedura legală nefiind deci respectată cu privire la aceste terenuri forestiere.

Această scăpare a mandatarului Cichi Traian, cel ce a notificat comisiile locale, a fost observată de inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe și adusă la cunoștință inculpatului Adam Ioan, astfel cum rezultă din înregistrările efectuate de primul, stocate pe mediile de stocare ridicate în urma percheziției, identificate în fișierul „Traian explică HA notificare”, în care Sturdza Paltin afirmă la minutul 03,45, „da acum mai e o problemă care atunci nu știu, nu am văzut, ne-a scăpat Dofteana și Beleghet acum nu știu cum o să cârlesc aicea”, după care instanța mai reține și înregistrarea din fișierul „Adam modific suprafețe”, în care Sturdza Paltin afirmă la minutul 02,50 „dar atunci cum rămâne cu aia care n-am notificat-o, cu Dofteana și Beleghet?”, Adam Ioan răspunde „păi dar n-am notificat Dofteana? am notificat-o!”, după care Sturdza Paltin îi explică acestuia „în Dofteana ar trebui să fie două păduri pe care nu le-am notificat, Dofteana și Beleghet nu apar notificate ca atare, dar le putem legal de Dofteana”, inculpatul Adam Ioan acceptând soluția propusă de Sturdza Paltin „bun, nici nu discutăm, le legăm”.

Prin sentința civilă nr. 3041/08.10.2007, pronunțată în dosarul civil nr. 5385/2006, Judecătoria Onești a respins plângerea petentului.

S-a reținut în sentință că Dimitrie N. Ghica deținea ca avere imobiliară moșiile Comănești și Palanca pe care le-a donat prin partajul de ascendent din anul 1902 fiului său Nicolae D. Ghica iar, acesta din urmă, deținea în proprietate exclusivă moșiile Brătulești și Agăș, primite prin testament de la unchiul său Eugen Ghica, precum și pădurea Ciobănuș, dobândită de acesta în timpul vieții. Cu privire la moșiile Dofteana și Beleghet s-a reținut că au fost expropriate de la Creditul Funciar Rural, astfel cum rezultă din Monitorul Oficial nr. 259/08.11.1947, nefiind dovedit că Dimitrie N. Ghica le-ar fi dobândit de la fratele său Nicolae Ghica în anul 1871, în lipsa actului de vânzare cumpărare transcris în registru de transcripțiuni al Tribunalului Bacău sub nr. 116/17.12.1871, act ce nu a fost depus la dosar.

Tribunalul Bacău, prin decizia civilă nr. 663/R/24.06.2008 a respins recursul declarat în cauză de Elie Vlad Sturdza, stabilind (fila 92 volumul 51 urmărire penală) „prin actul de donație încheiat în anul 1902 Dimitrie N. Ghica a donat fiului său Nicolai D. Ghica nuda proprietate asupra întregii averi imobiliare compusă din moșiile Comănești și Palanca (inclusiv 65 de fălci teren arabil care face parte din moșia Comănești), păstrându-și pentru sine dreptul de uzufruct viager. Suntem în prezența unei împărțeli de ascendent prin donație. Astfel că între ascendentul donator și descendentul donatar se nasc raporturi specifice contractului de donație potrivit dreptului comun. Astfel, donatarul, ca succesor în drepturi cu titlu particular prin acte între vii va dobândi în mod irevocabil, de la data încheierii contractului drepturile care formează obiectul lui, (în speță nuda proprietate) putând dispune liber de bunurile ce i-au fost atribuite, fără să mai aștepte deschiderea succesiunii ascendentului donator (tratat de drept succesoral- prof. Francisc R. Deak). În speța de față nu are

relevantă că decesul lui Nicolae D. Ghica (donatarul) a intervenit înaintea lui Dimitrie N. Ghica (donatorul), în patrimoniul lui Nicolae D. Ghica, la data decesului său aflându-se nuda proprietate asupra moșiilor Comănești și Palanca, ca ulterior, la decesul donatorului, să intre în patrimoniu și dreptul de uzufruct”.

A mai reținut Tribunalul Bacău în mod irevocabil că „în ceea ce privește pădurile Dofteana și Belechet instanța de fond în mod corect a reținut că acestea au fost confiscate de la proprietarul Creditul Funciar Rural astfel că la data deposedării proprietarului celor 2 păduri nu era Dimitrie N. Ghica, străbunicul recurentului”, că „succesorii lui Nicolae D. Ghica au acceptat succesiunea rămasă după autorul lor astfel că recurentul vine la succesiune după succesorii lui Nicolae D. Ghica, având față de aceștia calitatea de colateral de gradul V” precum și că „Maria Ghica (bunica recurentului) a primit ca moștenire numai bani, nu și păduri, ca urmare a actului de împărțeață din anul 1902”.

Prin urmare, instanța reține că la data de 24.06.2008 au fost soluționate în mod irevocabil mai multe probleme de drept precum și aspecte legate de starea de fapt cu privire la cererea de retrocedare a suprafețelor formulată de tatăl inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe, după cum urmează:

- partajul de ascendent donație încheiat în anul 1902 de către Dimitrie N. Ghica (act aflat la fila 79 din volumul 47 de urmărire penală sau la fila 316 din volumul 46 de urmărire penală) și-a produs efectele între ascendentul donator și descendentul donatar, în sensul transmiterii irevocabile a drepturilor ce formează obiectul său, neavând relevanță că decesul lui Nicolae D. Ghica (donatarul) a intervenit înaintea lui Dimitrie N. Ghica (donatorul), în patrimoniul lui Nicolae D. Ghica, la data decesului său, aflându-se nuda proprietate asupra moșiilor Comănești și Palanca, iar ulterior, la decesul donatorului, urma să intre în patrimoniu și dreptul de uzufruct”;

- prin actul de donație încheiat în anul 1902 Dimitrie N. Ghica a donat fiului său Nicolai D. Ghica nuda proprietate asupra întregii averi imobiliare compusă din moșiile Comănești și Palanca (inclusiv 65 de fălci teren arabil care face parte din moșia Comănești), păstrându-și pentru sine dreptul de uzufruct viager;

- pădurile Dofteana și Belechet au fost confiscate de la proprietarul Creditul Funciar Rural astfel că la data deposedării proprietarului celor 2 păduri nu era Dimitrie N. Ghica, străbunicul recurentului;

- succesorii lui Nicolae D. Ghica au acceptat succesiunea rămasă după autorul lor astfel că recurentul vine la succesiune după succesorii lui Nicolae D. Ghica, având față de aceștia calitatea de colateral de gradul V;

- Maria Ghica (bunica recurentului) a primit ca moștenire numai bani, nu și păduri, ca urmare a actului de împărțeață din anul 1902.

Instanța a observat, deci, că Tribunalul Bacău, prin decizia civilă nr. 663/R/24.06.2008 s-a pronunțat irevocabil pe problemele de drept arătate mai sus, precum și pe starea de fapt, stabilind cu titlu de adevăr juridic cele de mai sus.

Hotărârile judecătorești se bucură de autoritate de lucru judecat, iar legislația procesual civilă permite atingerea acestui principiu numai în condiții speciale, una dintre ele fiind și posibilitatea revizuirii unei hotărâri irevocabile pentru motivul descoperirii unor înscrisuri noi, doveditoare, înscrisuri care să fie

apte să dovedească că starea de fapt stabilită în hotărârea irevocabilă este rezultatul unei erori, că este greșită.

Aceste înscrisuri, potrivit art. 322 alineat 5 C. proc. civ. anterior, trebuie să nu fi putut fi înfățișate de partea ce formulează revizuirea din motive independente de voința ei, iar aceste înscrisuri trebuie în mod vădit să fie de natură a schimba soluția dată, respectiv dacă ar fi fost cunoscute de instanță cu ocazia judecării fondului, soluția ar fi putut fi alta.

Prin urmare, înscrisurile prezentate de inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, prin avocat Adam Ioan, în susținerea cererii de revizuire, trebuiau nu numai să îndeplinească condiția de noutate și imposibilitate de prezentare (modalitatea în care s-a admis de către completul din care a făcut parte inculpatul Ordog Lorand Andraș primul recurs, în anul 2010, dispunându-se trimiterea cauzei spre rejudecare, nu face obiectul acestei rejudecări a cauzei penale de față), dar și să fie în mod vădit de natură a schimba soluția dată de Tribunalul Bacău problemelor de drept analizate și stării de fapt reținute.

La data de 23.04.2009, Elie Vlad Sturdza a formulat cerere de revizuire a sentinței civile nr. 3041/08.10.2007 a Judecătoriei Onești, invocând ca temei art. 322 alineat 5 C. proc. civ. (fila 94 volumul 51 de urmărire penală).

S-a depus în susținerea cazului de revizuire 3 înscrisuri noi, respectiv decizia civilă nr. 38/15.09.1943 pronunțată de Curtea de Apel Iași prin care s-a dispus admiterea apelului Mariei Mavrocordat și anularea tranzacției intervenite între aceasta și decedentii lui Nicolae D. Ghica, referitor la împărțeala pe cale judecătorească a averii rămase de pe urma lui Dimitrie N. Ghica, codicilul din 1921 și copia recipisei nr. 2532/17.11.1871 prin care revizuentul înțelegea să dovedească că moșiile Dofteana și Belechet au intrat în patrimoniul lui Dimitrie N. Ghica.

Cererea de revizuire a fost strămutată de către Înalta Curte de Casație și Justiție, în urma admiterii cererii formulate de revizuent, la Judecătoria Sfântu Gheorghe.

Judecătoria Sfântu Gheorghe, prin sentința civilă nr. 1161/28.04.2010 a respins, ca tardiv formulată, cererea de revizuire.

Împotriva sentinței a formulat recurs inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, prin avocat Adam Ioan, iar completul de recurs fond funciar de la Tribunalul Covasna, format din judecătorii Ordog Lorand Andraș, Uță Gabriel și Moldovanu Lidia a admis recursul și a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare Judecătoriei Sfântu Gheorghe.

În rejudecare, prin sentința civilă nr. 3167/22.12.2011, (fila 345 volumul 51 urmărire penală) Judecătoria Sfântu Gheorghe, analizând în detaliu fiecare dintre cele 3 înscrisuri ce susțineau cererea de revizuire a considerat următoarele:

- cu privire la decizia Curții de Apel Iași nr. 38/1943 s-a reținut că, în raport cu efectele deciziei asupra partajului de ascendent aceasta nu are nicio putere deoarece decizia nr.38/1943 a fost desființată în recurs prin decizia nr. 859/1948 a Curții Supreme de Justiție, cauza fiind trimisă spre rejudecare, astfel că, potrivit art. 311 Cod de procedură civilă în prezent ne aflăm în situația în care

decizia din 1943 nici nu a fost pronunțată. S-a mai reținut că decizia nr. 38/1943 nu este un înscris nou de natură să conducă la o altă soluție decât cea de respingere a plângerii revizuentului deoarece această decizie nu infirmă actul de partaj de ascendent din 1902, care a stat la baza sentinței a cărei revizuire se cere și nu îi conferă Mariei Mavrocordat calitatea de proprietară indiviză împreună cu moștenitorii lui Nicolae D. Ghica asupra averii imobiliare a lui Dimitrie N. Ghica;

- cu privire la codicilul din data de 28.11.1921 a arătat că acest act nu anihilează ci, din contră, întărește efectele partajului de ascendent din anul 1902 deoarece sensul cuvintelor și voința testatorului sunt neechivoce, nu în sensul revenirii asupra partajului de ascendent ci în sensul menținerii acestuia cu precizarea că, după predecesul lui Nicolae D. Ghica, ceea ce ce acestuia i s-ar fi convenit în temeiul partajului de ascendent urmează să se transmită moștenitorilor acestuia, adică lui Dimitrie, Eugen, Iveta și Neculai;

- cu privire la cel de-al treilea înscris, reprezentat de copia recipisei nr. 2532/17.11.1871 s-a reținut că nu are caracter determinant întrucât soluția Judecătorei Onești de respingere a plângerii împotriva refuzului de restituire a acestor imobile nu s-a întemeiat în principal pe această chestiune, ci pe faptul că suprafețele de pădure Dofteana și Belechet au fost expropriate din proprietatea Creditului Funciar rural, rezultând deci că înscrisul pretins nu are caracter determinant, deoarece nu este de natură să contrazică situația de fapt reținută de instanța de judecată pe baza Monitorului Oficial și să conducă la o altă soluție decât cea a respingerii cererii.

Judecătoria Sfântu Gheorghe a considerat de asemenea că partajul de ascendent donație încheiat în anul 1902 de către Dimitrie N. Ghica și-a produs efectele între ascendentul donator și descendentul donatar, în sensul transmiterii irevocabile a drepturilor ce formează obiectul său, neavând relevanță că decesul lui Nicolae D. Ghica (donatarul) a intervenit înaintea lui Dimitrie N. Ghica(donatorul).

Împotriva sentinței civile nr. 3167/22.12.2011 a Judecătorei Sfântu Gheorghe a formulat recurs inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, calea de atac fiind înregistrată la Tribunalul Covasna la același complet de fond funciar (exista numai un singur complet de fond funciar) la data de 23.01.2012, primul termen de judecată fiind stabilit la data de 07.02.2012. Cauza s-a amânat inițial la data de 06.03.2012, apoi la data de 03.04.2012, când au avut loc dezbaterile. Pe parcursul judecării revizuirii în recurs nu a fost administrată proba cu expertiza și nu au fost depuse alte înscrisuri noi, în sensul art. 322 punctul 5 C. proc. civ.

Completul de judecată a fost format din judecătorii Ordog Lorand Andraș, Uță Gabriel și Velican Maria Daniela, acest din urmă judecător fiind recent promovat la Tribunalul Covasna și intrând la ultimul termen de judecată în locul titularului completului de fond funciar, Orășteanu Nicolae, în urma admiterii unei cereri de abținere a acestuia.

Pronunțarea a fost stabilită inițial pentru 13 aprilie, s-a mai amânat o săptămână, fiind pronunțată decizia nr. 231/R pe data de 17 aprilie.

Astfel cum rezultă din adresa emisă de Tribunalul Covasna, aflată la fila 69 volumul V dosarul instanței, soluția pe scurt introdusă în scris în data de 17.04.2012, ora 14,30 a fost „admite recursul declarat de revizuent împotriva sentinței civile a Judecătoriei Sfântu Gheorghe, pe care o modifică în tot în sensul că admite cererea de revizuire formulată împotriva sentinței civile a Judecătoriei Onești pe care o schimbă în parte și ca urmare: Admite plângerea formulată de petiționar împotriva hotărârii Comisiei județene Bacău, pe care o schimbă și dispune reconstituirea dreptului de proprietate asupra suprafețelor de teren. Menține restul dispozițiilor sentinței revizuite”.

Minuta deciziei, astfel cum a fost introdusă în sistemul Ecris, în documentul minută a doua zi, la ora 07,26, în data de 18.04.2012 are forma „Admite recursul împotriva sentinței civile nr. 3167 din 22 decembrie 2011 a Judecătoriei Sfântu Gheorghe, pe care o modifică în tot în sensul că admite cererea de revizuire formulată de Elias Sturdza Maurocordato (Elie Vlad Sturdza) și continuată de succesorul său Sturdza Paltin Gheorghe, împotriva sentinței civile nr. 3041 din 08 octombrie 2007 a Judecătoriei Onești pronunțată în dosarul civil nr. 936/270/2006 (nr. vechi 5385/2006) pe care o schimbă în parte și ca urmare: Admite plângerea formulată de petiționarul Elias Sturdza Maurocordato (Elie Vlad Sturdza) prin mandatar Sturdza Michael Andrew împotriva Hotărârii nr. 10068 din 3 mai 2006 a Comisiei județene Bacău pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor în contradictoriu cu intimatele Comisia județeană Bacău pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, Comisia locală Brusturoasa pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, Comisia locală Palanca pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, Comisia locală Asău pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, Comisia locală Agăș pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, Comisia locală Dărmănești pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, Comisia locală Dofteana, Comisia locală Comănești pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, Comisia locală Moinești pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, pe care o schimbă și dispune reconstituirea dreptului de proprietate asupra suprafeței de 9.560 ha teren forestier situată pe raza comunelor Palanca și Brusturoasa, constituind domeniul forestier „Palanca”, a suprafeței de 7.995 ha teren forestier situată pe raza comunelor Asău și Goioasa, constituind domeniul forestier „Ciobănuș”, a suprafeței de 6.302 ha teren forestier situată pe raza comunelor Dărmănești și Dofteana, constituind domeniul forestier „Brătulești”, a suprafeței de 5.532 ha teren forestier situată pe raza comunelor Agăș și Asău, constituind domeniul forestier „Agăș”, a suprafeței de 2.218 ha teren forestier situată pe raza localităților Comănești (incluzând fosta comuna Lăloaia) și Moinești, constituind trupul de pădure „Comănești”, a suprafeței de 50 ha teren agricol situată pe raza localității Comănești și a suprafeței de 11.620 ha teren forestier situată pe raza comunelor Dofteana, constituind domeniul forestier „Dofteana și Belechet”. Menține restul dispozițiilor sentinței revizuite. Irevocabilă. Pronunțată în ședință publică, astăzi 17 aprilie 2012”.

Prealabil, instanța a reținut, cu privire la valoarea probatorie a declarațiile date de inculpați, la urmărire penală, că în rejudicare, mai mulți inculpați (Bengescu Dan Costin, Kadaș Iosif, Sturdza Paltin Gheorghe) au reclamat modalitatea abuzivă de audiere la urmărire penală, aceștia retractându-și declarațiile date atunci. Instanța reține însă că inculpații au fost asistați de apărători aleși la urmărire penală, nu au fost făcute la acel moment astfel de sesizări, nici în faza de cameră preliminară nu au fost aduse reclamații cu privire la modalitatea de audire și nici nu s-a invocat că ceea ce au semnat la urmărire penală nu ar corespunde adevărului (aspecte ce rezultă din declarațiile date la urmărire penală). Aspectul că declarațiile au fost date de inculpați în vederea încheierii unui acord de recunoaștere a vinovăției nu le afectează valabilitatea pe fondul cauzei astfel că pot fi avute în vedere de instanță și în procedura de drept comun.

După ce la urmărire penală unii dintre inculpați, printre care Bengescu Dan Costin, Adam Ioan, au dorit încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției, motivul pentru care nu s-a mai încheiat acordul fiind, astfel cum a arătat apărătorul lui Adam Ioan la dezbaterile fondului, că procurorul general DNA, Koveși Codruța, a refuzat încheierea unui astfel de acord, la rejudicare inculpatul Bengescu Dan Costin a precizat că nu-și menține declarațiile de la urmărire și că ele nu exprimă adevărul.

Tot cu privire la aceste aspecte, instanța a reținut detaliile oferite de inculpați în declarațiile de la urmărire penală, detalii ce se coroborează între ele și care nu puteau fi consemnate din imaginația procurorului, fiind o singură explicație pentru consemnarea lor în declarații, respectiv relatarea acestor detalii în mod liber de către inculpați.

Faptul că au fost ținuți mai multe ore pe holurile DNA nu reprezintă un mod abuziv de anchetă întrucât nu cu intenția săvârșirii unui abuz au fost ținuți inculpații pe holuri, ci pentru că se impunea audierea tuturor inculpaților în mod cursiv de către procuror, acest fapt nefiind apt să influențeze atât de mult declarațiile inculpaților, persoane mature, intelectuale, cu o experiență vastă de viață, ce nu pot fi influențate atât de ușor încât să declare numai ceea ce dorește procurorul.

Prin urmare, fără să identifice vreun motiv rezonabil pentru care nu trebuie să se țină cont de declarațiile inculpaților date la urmărire penală, instanța a înlăturat susținerile inculpaților din faza de rejudicare și a avut în vedere, în ansamblul probator, și declarațiile date de inculpați la urmărire penală.

Instanța a considerat că pentru existența infracțiunii de abuz în serviciu trebuie întrunite atât latura obiectivă cât și latura subiectivă, trebuie deci analizată atât existența unei încălcări, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a legislației primare de către inculpatul judecător Ordog Lorand Andraș, cu prilejul îndeplinirii unui act ce intra în atribuțiile de serviciu (îndeplinirea în mod defectuos a unui act în exercitarea atribuțiilor de serviciu – art. 297 C.pen.) cât și existența intenției, directe sau indirecte, cu care a fost realizată această încălcare a legislației.

Este corect raționamentul expus de majoritatea apărătorilor inculpaților în sensul că există în practică soluții nelegale pronunțate de instanțe, iar pronunțarea unei soluții nelegale nu atrage automat răspunderea penală a judecătorului ce a pronunțat-o pentru infracțiunea de abuz în serviciu și aceasta întrucât nelegalitatea unei hotărâri este determinată, în majoritatea covârșitoare a cazurilor, de alte aspecte (lipsa unei pregătiri adecvate a judecătorului, interpretarea greșită a normelor de drept sau a mijloacelor de probă) decât de intenția, de cele mai multe ori indirectă, de a încălca legea. Atunci când un judecător, cu bună știință, în cunoștință de cauză, încalcă legea și acceptă astfel urmarea imediată (starea de pericol pentru buna desfășurare a relațiilor de serviciu) a unei hotărâri nelegale, se poate antrena răspunderea sa penală pentru această nelegalitate comisă intenționat.

Prin urmare, instanța a considerat că nu este exclusă de principiu răspunderea penală a unui judecător care pronunță o hotărâre nelegală, dacă sunt dovedite două aspecte esențiale și anume încălcarea unei dispoziții legale cu ocazia îndeplinirii defectuoase a unui act ce intră în atribuțiile de serviciu și intenția ca formă de vinovăție cu care s-a încălcat legea, judecătorul, deși acceptă că săvârșește o nelegalitate și că prin aceasta pune în pericol relațiile de serviciu, pronunță totuși cu bună știință o hotărâre cu încălcarea legii, prin această încălcare vătămându-se drepturile unei alte persoane.

S-a susținut de către apărare că nu se putea săvârși un abuz în serviciu întrucât decizia a fost dată în unanimitate de 3 judecători.

Cu privire la acest aspect instanța a reținut particularitatea acestui complet de judecată ce a pronunțat decizia. Astfel, este adevărat faptul că decizia a fost luată în unanimitate, dar instanța observă, din declarația acesteia, că judecătorul Velican Maria Daniela era nou promovată la Tribunalul Covasna (începând cu data de 01.07.2011), soluționând anterior la Judecătoria Sfântu Gheorghe cauze cu minori și familie și drept civil fără fond funciar, iar la Tribunalul Covasna cauze în compunere de judecător unic, de civil și contencios, fără fond funciar. S-a observat că judecătorul Velican Maria nu avea nicio experiență pe cauze de fond funciar, fiind pentru prima dată când intra într-un complet de fond funciar, neavând motive să se îndoiască de calitatea de profesioniști a celorlalți doi colegi de complet (Ordog Lorand și Uță Gabriel), despre care cunoștea că judecau de mult în materia fondului funciar.

În al doilea rând, instanța a mai reținut că judecătorul Velican Maria a intrat în completul de fond funciar la soluționarea acestui recurs la înlocuirea titularului Orășteanu Nicolae, neavând deci experiență în acest domeniu în complet colegial.

În al treilea rând, s-a mai reținut declarațiile martorilor Cojocar Luciana Liliana, dată la urmărire penală la fila 155 din volum 6, grefier la Tribunalul Covasna, în care a arătat că „în perioada respectivă judecătorul Uță era un pic cam superficial, dorea să iasă la pensie (acest aspect rezultă din afirmația lui Sturdza Paltin aflată în fișierul VN860172 2011-06-12 Adam, GFabi, Nicky Roxana eu discutam despre păduri și decizia din 1948 adusă de Sto” în sensul „dar mie mi-e frică că o să-l pensioneze pe Uță”) și făcea cam ce i se spunea de

către Ordog Lorand”, Benegui Alexandra Daniela, judecător la Tribunalul Covasna (fila 159 volum 6 urmărire penală) în care a arătat că „domnul judecător Uță Gabriel părea mai mult blazat...era persoana înclinată mai repede a accepta opinia celuilalt coleg decât să emită singur judecăți sau opinii iar, în măsura în care emitea astfel de păreri revenea ușor asupra acestora,, martora Dumitru Claudia, judecător la Tribunalul Covasna (fila 165 volumul 6 urmărire penală) în care a precizat că „pot spune că relația dintre Ordog și Uță era foarte bună și din ce cunosc pot afirma că Ordog reușea să se impună în fața lui Uță fără nici un fel de problemă”, martorul Orășteanu Nicolae, judecător la Tribunalul Covasna (fila 260 volumul 6 urmărire penală) a arătat că „domnul Uță are o abordare superficială a dosarelor în general, își pierde concentrarea și atenția foarte ușor”.

Toate aceste declarații de martori, audiați la urmărire penală în condițiile în care inculpații au putut să adreseze întrebări prin apărătorii aleși, au fost reținute de instanță în aplicarea art. 374 alineat 7 C. proc. pen., text ce oferă posibilitatea de a fi avute în vedere probele administrate la urmărire penală și necontestate de părți.

Nu în ultimul rând, instanța a observat că inculpatul Ordog Lorand era președintele instanței, având evident un ascendent asupra unui coleg nou promovat la instanța pe care o conducea, coleg lipsit de experiența deliberărilor în complet colegial, mai ales în cazul particular în care judecătorul Uță Gabriel nu era interesat și „ făcea cam ce i se spunea de către Ordog” iar celălalt coleg de complet era chiar președintele instanței, insistent în adoptarea unei anumite soluții. În acest sens, în aceeași declarație dată la urmărire penală, martora Velican Maria a precizat că nu se putea ajunge la două opinii pe baza aceluiași acte astfel că, din moment ce colegii de complet Uță Gabriel și Ordog Lorand erau de opinie că trebuie admisă revizuirea, instanța consideră că și acest aspect a contribuit, alături de celelalte, la adoptarea în unanimitate a soluției.

Nu în ultimul rând, instanța a mai reținut declarația lui Adam Ioan (fila 124 volumul II urmărire penală) în care a arătat că „Ordog nu a pomenit nimic de ceilalți membri ai completului și nici nu a dat detalii în legătură cu modul în care se va ajunge la acest rezultat (admiterea recursului așa cum a fost formulat), însă din siguranța afișată de acesta, mi-am dat seama că are soluții de rezolvare a acestei probleme”.

Prin urmare, instanța a înlăturat apărările inculpaților și a considerat că, în acest complet particular, inculpatul Ordog Lorand nu a întâmpinat nicio dificultate reală în a-și impune punctul de vedere cu privire la soluția ce trebuie adoptată în cauză. Oricum, din moment ce își asigura majoritatea împreună cu Uță Gabriel, nici nu mai avea o mare relevanță adoptarea soluției cu unanimitate sau majoritate.

Apoi, instanța a mai reținut că, în actul de sesizare, nu au fost indicate textele din legislația primară încălcate de inculpatul Ordog Lorand Andraș, la momentul întocmirii rechizitoriului nefiind pronunțată decizia CCR nr. 405/2016. La judecata în primul ciclu procesual procurorul a realizat o selecție de norme din legislația primară presupus a fi fost încălcate, dar instanța observă

că respectiva precizare nu poate fi avută în vedere, din pricina nulității absolute a întregii judecăți în primul ciclu procesual, constatate prin decizia pronunțată în apel. În concluziile orale din rejudecare, pe fondul cauzei, procurorul de ședință a reluat o parte din textele din legislația primară cu privire la care a considerat că ar fi fost încălcate de inculpat.

Având în vedere că obiectul judecății este dat de faptele și persoanele arătate în actul de sesizare (art. 371 C. proc. pen.), instanța a considerat că nu este ținută de textele de lege indicate de procuror în rejudecare, cu ocazia dezbaterilor, ci de faptele de care este acuzat inculpatul Ordog Lorand în actul de sesizare. Instanța a analizat deci faptele din actul de sesizare, cu privire la care s-a și desfășurat întreaga rejudecare (abia în dezbateri procurorul a enumerat, fără a dezvolta în niciun mod, anumite texte de lege) iar nu textele de lege indicate de procuror în dezbateri, a stabilit în ce măsură inculpatul, prin faptele săvârșite, a încălcat texte din legislația primară iar, în caz afirmativ, a indicat în prezenta sentință textele din legislația primară pe care a considerat că le-a încălcat inculpatul.

Astfel cum s-a arătat mai jos, instanța a considerat că faptele de care este acuzat inculpatul Ordog Lorand, în legătură cu modalitatea în care a adoptat decizia nr.231/2012 constituie încălcări ale altor texte de lege decât cele indicate de procurorul de ședință.

Cu privire la aspectele de nelegalitate ale deciziei nr. 231/17.04.2012 (adoptarea deciziei reprezintă actul îndeplinit în mod defectuos de către inculpat în exercitarea atribuțiilor de serviciu), instanța a început analiza laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu pornind de la specificul cauzei judecate de inculpatul Ordog Lorand Andraș. Astfel, revizuirea reprezintă o cale de atac extraordinară ce poate fi admisă numai în situații expres prevăzute de codul de procedură civilă, condițiile de admisibilitate fiind strict prevăzute de legislația civilă, astfel încât să nu se permită înfrângerea principiului autorității de lucru judecat decât în situații care reprezintă erori de judecată de fapt.

În această situație particulară, a căii extraordinare a revizuirii, instanța a considerat că poate face aprecieri cu privire la eventuale nelegalități ale deciziei pronunțate, din moment ce judecătorul ce judecă o revizuire nu analizează încă odată fondul judecății cauzei, nu are deci o marjă de apreciere a mijloacelor de probă sau a temeiniciei cererii de chemare în judecată, întrucât cu privire la toate acestea este deja pronunțată o hotărâre irevocabilă, ci analizează numai dacă sunt îndeplinite condițiile stricte prevăzute în codul de procedură civilă pentru admiterea acestei căi de atac extraordinare.

Punctual, judecătorul unei revizuirii verifică termenul în care a fost formulată cererea și dacă motivele invocate se înscriu în cele stabilite expres de art. 322 C. proc. civ. anterior.

Prin urmare, în situația în care erorile de judecată în analiza îndeplinirii acestor condiții sunt evidente, instanța a considerat că se poate considera că analiza îndeplinirii condițiilor de admisibilitate de către judecător s-a făcut cu încălcarea legii, respectiv codul de procedură civilă.

Este îndeobște cunoscut că procesul de analiză a mijloacelor de probă, de interpretare a acestora, de pronunțare a unei soluții pe baza acestor mijloace de probă și a convingerii intime a judecătorului sunt aspecte ce nu pot cenzurate, ci doar modificate în căile de atac, dacă sunt nelegale, dar, în speța de față, dată fiind specificitatea analizării unei cereri de revizuire, ce presupune numai o analiză a condițiilor de admisibilitate prevăzute expres de codul de procedură civilă, instanța a considerat că analiza îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a revizuirii poate fi cenzurată, în măsura în care se dovedește vădit nelegală, fără a fi afectat principiul independenței judecătorilor, mai ales că în situația de față, astfel cum se va arăta mai jos, a existat și o influență exterioară, constând în promisiunea lui Adam Ioan că Sturdza Paltin va da cei 50.000 euro solicitați de judecător.

Orice judecător are o marjă de apreciere a mijloacelor de probă constând în înscrisuri noi, sau de interpretare a condițiilor de admisibilitate a unei revizuirii dar, când această marjă este vădit depășită de judecător, în mod abuziv și fără nici un temei, fără nicio motivare corespunzătoare, poate fi analizată prin prisma unei infracțiuni această depășire, în măsura în care se dovedește că acest rezultat nelegal este consecința unei influențe exterioare, ce nu are legătură cu actul de judecată specific unui judecător.

Astfel cum s-a arătat mai sus, aceste înscrisuri, potrivit art. 322 alineat 5 C. proc. civ. anterior, trebuie în mod vădit să fie de natură a schimba soluția dată, respectiv dacă ar fi fost cunoscute de instanță cu ocazia judecării fondului, soluția ar fi putut fi alta. În speță, instanța a considerat că niciunul dintre înscrisurile depuse de inculpați în susținerea cererii de revizuire nu îndeplinea condiția de a fi un înscris doveditor, apt prin însăși natura sa să conducă la o altă soluție.

În cauza de față, nu numai că cele trei înscrisuri nu îndeplineau cerința de a fi doveditoare, prevăzută expres de art. 322 alineat 5 C. proc. civ., dar inculpatul Adam Ioan, în susținerea revizuirii, nici nu a depus înscrisuri pentru toate domeniile forestiere și teren arabil cu privire la care, prin decizia nr.231/17.07.2012 s-a admis revizuirea și s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate.

Pentru început, la analiza caracterului nelegal al deciziei nr.231/2012, instanța a reținut pregătirea profesională foarte bună a inculpatului Ordog Lorand Andraș și experiența sa în domeniul fondului funciar. Inculpatul Ordog Lorand era președintele Tribunalului Covasna, un bun profesionist, cu vechime în funcția de judecător și avea experiență în materia fondului funciar, făcând parte din singurul complet specializat de fond funciar de la Tribunalul Covasna. Prin urmare, toate cauzele de fond funciar din județul Covasna, județ cu multe păduri, au fost judecate în recurs de către inculpatul Ordog Lorand.

Față de aceste aspecte, instanța a considerat că inculpatul Ordog Lorand nu poate invoca erori din cauza nepregătirii sau a lipsei de experiență la interpretarea condiției de înscrisuri doveditoare prevăzută de art. 322 alineat 5 C. proc. civ. sau a condițiilor de admisibilitate a unei revizuirii.

În continuare, instanța a reținut, ca o primă încălcare a dispozițiilor art. 322 alineat 5 C. proc. civ. de către judecătorul Ordog Andraș Lorand aspectul că, deși inculpatul Adam Ioan a invocat ca temei al revizuirii numai 3 înscrisuri noi doveditoare, care se refereau numai la domeniile Comănești, Palanca (decizia nr.38/1943 a Curții de Apel Iași și codicilul din 28.11.1921) și domeniile Dofteana și Belechet (copia recipisei nr. 2532/17.11.1871), cererea de revizuire, fără a se întemeia pe nici un înscris nou, a fost admisă și cu privire la celelalte domenii forestiere, respectiv domeniul forestier „Ciobănuș”, domeniul forestier „Brătulești” și domeniul forestier „Agăș”.

Astfel, înscrisurile constând în decizia nr.38/1943 a Curții de Apel Iași și codicilul din 28.11.1921 vizau desființarea partajului de ascendent efectuat în 1902 de către Dimitrie N. Ghica și considerarea unei moșteniri legale, ab intestat, asupra bunurilor imobile aparținând defunctului Dimitrie N. Ghica, iar recipisa nr. 2532/17.11.1871 viza dovedirea dobândirii de către Dimitrie N. Ghica a domeniului forestier Dofteana și Belechet (aceste aspecte rezultă din cererea de revizuire, judecată de Ordog Lorand Andraș).

Din analiza partajului de ascendent pe care inculpatul Adam Ioan și Strudza Paltin Gheorghe încercau prin revizuire să-l desființeze, a rezultat că obiectul partajului efectuat de Dimitrie N. Ghica l-a constituit averea sa imobiliară, respectiv moșiile Comănești și Palanca. Din moșia Comănești făceau parte atât pădurile Comănești și Palanca cât și suprafața de 50 ha teren agricol, solicitate prin revizuire.

Prin urmare, din moment ce decizia nr.38/1943 a Curții de Apel Iași și codicilul din 28.11.1921 vizau desființarea partajului de ascendent efectuat în 1902 de către Dimitrie N. Ghica și considerarea unei moșteniri legale, ab intestat, asupra bunurilor imobile aparținând defunctului Dimitrie N. Ghica, este cât se poate de evident că înscrisurile noi permiteau, din punct de vedere al art. 322 punctul 5 C. proc. civ., numai acordarea, în măsura în care erau întrunite și celelalte condiții legale, a domeniilor forestiere Comănești, Palanca și a suprafeței de 50 ha teren agricol.

În aceeași ordine de idei, din moment ce recipisa nr. 2532/17.11.1871 viza dovedirea dobândirii de către Dimitrie N. Ghica a domeniului forestier Dofteana și Belechet, numai cu privire la acest domeniu se putera dispune, dacă ar fi fost îndeplinite și celelalte condiții, admiterea cererii de revizuire.

Prin urmare, instanța a observat că referitor la domeniul forestier „Ciobănuș”, domeniul forestier „Brătulești” și domeniul forestier „Agăș” nu s-a depus de către revizuent nici un înscris nou la dosar în susținerea revizurii, iar revizuirea a fost admisă cu o totală încălcare a art. 322 punctul 5 C. proc. civ., neexistând nici un înscris doveditor cu privire la aceste domenii forestiere, domenii ce nu au fost niciodată în proprietatea lui Dimitrie N. Ghica, ci a lui Nicolae D. Ghica.

Că a fost admisă revizuirea în această modalitate nelegală rezultă nu numai din analiza celor 3 înscrisuri și a decizie nr.231/17.04.2012 a Tribunalului Covasna dar rezultă și din declarația martorei Velican Maria care a precizat că „am știut că nu este corect conținutul terenului fiindcă obiectul revizuirii era mai

restrâns or acolo erau înșiruite toate terenurile din cererea inițială”, arătând martora că „dacă aş fi văzut minuta în forma aceasta în data de 17 aprilie 2012 nu aş fi semnat-o niciodată”.

În încheierea de lămurire a deciziei nr. 231/2012, dată în anul 2014, s-a încercat remedierea acestei nelegalități, considerându-se că s-a reconstituit dreptul de proprietate și după succesorul Nicolae D. Ghica. Pe lângă faptul că încheierea de lămurire, prin ceea ce dispune, reprezintă o veritabilă completare a deciziei nr. 231/2014, nepermisă de lege sub forma unei lămuriri, aceasta nici nu rezolvă nelegalitatea din decizia nr. 231/2012 întrucât nu a avut la bază înscrisuri noi doveditoare pentru domeniile Ciobănuș”, „Brătulești” și domeniul forestier „Agăș”, înscrisuri noi fără de care nu se putea admite legal revizuirea. Nu în ultimul rând, instanța a observat că infracțiunea de abuz în serviciu s-a consumat la data de 17.04.2012, odată cu pronunțarea deciziei nr.231.

Instanța a considerat că nu prezintă relevanță în speță dacă cererea de revizuire fusese sau nu precizată în cel de-al doilea ciclu procesual la Judecătoria Sfântu Gheorghe (la fila 3 din sentința civilă nr. 3167/2011 se indică acest aspect), în sensul că s-au solicitat numai moșiile rămase după defunctul Dimitrie N. Ghica, respectiv Comănești, Palanca, Dofteana și Belegheț, întrucât, fiind într-o cale extraordinară de atac ce presupunea pentru admisibilitatea acesteia îndeplinirea anumitor condiții stricte, respectiv existența unor înscrisuri noi doveditoare pentru fiecare teren, admiterea revizuirii și reconstituirea dreptului de proprietate asupra unor terenuri cu privire la care nu s-a depus nici un înscris nou reprezintă, în primul rând, o încălcare a principiului special stabilit de codul de procedură civilă în domeniul revizuirii (art. 322 punctul 5 Cod de procedură civilă), mai înainte de a se constitui într-o încălcare a principiului plus petita, stabilit tot de codul de procedură civilă, prima fiind norma de drept specială ce își găsește aplicarea cu prioritate înaintea regulii generale de drept „plus petita”.

Considerând deci că prin decizia nr. 231/2012 inculpatul Ordog Lorand Andraș a dispus reconstituirea dreptului de proprietate dincolo de limitele legale (aceasta în ipoteza ce nu se confirmă în speță că cele 3 înscrisuri noi ar fi fost doveditoare și ar fi impus admiterea revizuirii), instanța a considerat că textul din legislația primară încălcat este cel special, prevăzut de art. 322 punctul 5 C. proc. civ. (admiterea unei revizuirii în absența totală a oricărui înscris nou), iar nu textul din partea generală a codului de procedură civilă referitor la „plus petita”. Prin urmare, a considerat dovedită acuzația din rechizitoriu în sensul că s-a acordat prin decizia nr.231/2012 mai mult decât legea ar fi impus.

În continuare, în decizia nr.231/17.04.2012, la fila 11 s-a arătat, scris de către inculpatul Ordog Lorand că „tribunalul constată că petiționarul este moștenitor legal în linie directă a defunctului Dimitrie N. Ghica, pentru care are drept de a solicita reconstituirea dreptului de proprietate ...petentul nu a formulat cerere în calitate de moștenitor al lui Nicolae D. Ghica, ci în calitate de decedent al lui Dimitrie N. Ghica” și la fila 10 că „ în ceea ce privește întinderea masei succesoriale a lui Dimitrie N. Ghica prin recipisa nr. 2532/17.11.1871 s-a dovedit că Dimitrie N. Ghica a achitat taxele pentru

cumpărarea pădurilor Dofteana și Belechet de la fratele său Nicolae Ghica, astfel că și aceste păduri fac parte din masa succesorală a lui Dimitrie Ghica, pe lângă cele invocate în partajul de ascendent”. Instanța a arătat mai sus că moșiile ce făceau parte din partajul de ascendent erau Comănești și Palanca.

Prin urmare, având în vedere aceste susțineri din considerentele deciziei nr. 231/17.04.2012, soluția de admitere a cererii de revizuire și cu privire la proprietățile ce nu au aparținut autorului revizuentului menționat în considerentele deciziei, fiind necontestat faptul că domeniile „Ciobănuș”, „Brătulești” și domeniul forestier „Agăș au aparținut numai lui Nicolae D. Ghica, iar nu și lui Dimitrie N. Ghica, realizează o veritabilă contradicție între dispozitiv și considerente, acestea din urmă neconținând motivele de fapt și de drept pentru care s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate și asupra proprietăților lui Nicolae D. Ghica.

Articolul 261 punctul 5 C. proc. civ. stabilește că hotărârea cuprinde motivele de fapt și de drept care au formulat convingerea instanței, astfel că, din moment ce decizia nr. 231/17.04.2012 nu cuprinde niciun motiv de fapt sau de drept pentru care au fost retrocedate inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe domeniile ce au aparținut lui Nicolae D. Ghica, instanța a constatat și o încălcare a articolului sus indicat.

Prin urmare, este dovedită și acuzația din rechizitoriu în sensul că inculpatul a ignorat în considerente faptul că în 1948 calitatea de proprietar deposedat o aveau moștenitorii lui Nicolae D. Ghica, dispunând numai în dispozitiv reconstituirea dreptului de proprietate a lui Sturdza Paltin Gheorghe și după acest autor, iar în considerente a ignorat complet acest aspect, această stare de fapt fiind reținută în actul de sesizare al instanței.

Instanța a mai reținut că, deși atribuția judecătorului Ordog Lorand, la analiza cererii de revizuire, era aceea de a verifica dacă cele 3 înscrisuri prezentate de revizuent îndeplineau condițiile prevăzute de art. 332 punctul 5 C. proc. civ., acesta și-a fundamentat în mare măsură soluția (astfel cum rezultă din considerentele deciziei, dar și din declarațiile martorilor Velican Maria și Uță Gabriel cu privire la obiectul deliberării) pe reinterpretarea problemei de drept a validității partajului de ascendent, prin prisma deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 4700/08.04.2009.

Or, din moment ce dezbaterile, și implicit deliberarea și pronunțarea, care sunt consecința firească a dezbaterilor, sunt limitate de art. 326 alineat 3 C. proc. civ. la admisibilitatea revizuirii și la faptele pe care se întemeiază revizuirea, a reinterpreta o problemă de drept judecată în mod definitiv de către instanțe pe calea revizuirii, invocând o soluție de practică ulterioară, reprezintă o încălcare a textului de lege sus menționat.

Problema validității partajului de ascendent și a calității de moștenitori ai succesiorilor lui Nicolae D. Ghica fusese soluționată în mod irevocabil de Tribunalul Bacău, astfel cum s-a arătat mai sus, astfel că invocarea de către inculpatul Ordog Lorand, în decizia nr. 231, a deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 4700/08.04.2009, având ca scop reinterpretarea problemei de drept a validității acestui partaj de ascendent, nu poate fi considerată legală de instanță.

Prin revizuire nu se poate reinterpreta o problemă de drept ce fusese soluționată definitiv de instanțe.

Astfel, deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 4700/08.04.2009 nu era o decizie cu privire la care legea considera că este obligatorie pentru instanțele din România, ci era o decizie orientativă, de speță. Această decizie nu putea fi impusă nici unui judecător din România cu forță obligatorie, mai ales în situația de față, când obiectul judecării era o cale extraordinară de atac.

În al doilea rând, s-a observat că, deși, o parte din practica și din doctrină consideră că o hotărâre judecătorească nouă poate constitui înscris nou, ca temei al revizuirii, conform art. 322 punctul 5 C. proc. pen., numai dacă cererea de chemare în judecată a fost formulată mai înainte de rămânerea definitivă a cauzei în care s-a formulat revizuirea, instanța a observat că această decizie nr. 4700 nu a fost invocată niciodată ca înscris nou în susținerea cererii de revizuire soluționată prin decizia 231/17.04.2012. De altfel, nici nu a fost analizată în cadrul deciziei 213/2012 de către inculpatul Ordog ca și înscris nou, ca temei al revizuirii, ci numai ca temei pentru rediscutarea problemei de drept a validității partajului de ascendent, cu privire la care se stabilise încă din 2008, irevocabil, că este valabil.

În al treilea rând, fiind corecte afirmațiile inculpatului Adam Ioan că problema validității partajului de ascendent făcut în anul 1902 primise dezlegări diferite în decizia Tribunalului Bacău, în decizia civilă nr. 663/R/24.06.2008 considerându-se că partajul este valabil, iar în decizia nr. 4700/08.04.2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a considerat că partajul de ascendent nu este valabil și că moștenirea după Dimitrie N. Ghica, în lipsa unui testament, este abintestat, instanța a considerat că se putea pune problema soluției în fața acestor modalități diferite de apreciere asupra validității partajului de ascendent.

Din acest punct de vedere, instanța a reținut dispozițiile art. 322 punctul 7 C. proc. civ. ce reglementează situația în cazul în care există 2 hotărâri definitive potrivnice, în una și aceeași pricină, între aceleași persoane, având aceeași calitate. În măsura în care s-ar fi constatat că problema de drept a validității partajului de ascendent a fost rezolvată potrivit de cele două instanțe în mod definitiv, nu există niciun text legal care să permită judecătorului să desființeze prima hotărâre definitivă care a soluționat problema de drept, într-o cale de atac extraordinară, întemeindu-se hotărârea de admitere a căii de atac extraordinare pe interpretarea aceleiași probleme de drept dată ulterior de o altă instanță, astfel cum a procedat inculpatul Ordog Lorand și cum a susținut în apărare inculpatul Adam Ioan. Soluția legală oferită de textul de mai sus, cu îndeplinirea și a celorlalte condiții, este contrară, respectiv desființarea ultimei hotărâri contradictorii (aceasta fiind decizia ÎCCJ nr. 4700/2009).

Prin urmare, folosirea, în considerentele deciziei nr. 231/2012 a referirilor la decizia nr. 4700/08.04.2009 Înaltei Curți de Casație și Justiție nu are nicio acoperire legală și, în nici un caz, nu poate constitui un temei de admitere a revizuirii, astfel cum în mod nelegal a realizat inculpatul Ordog Lorand. Nu poate fi invocată autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri pronunțate ulterior rămânerii definitive a celei a cărei revizuire se cere.

Prin urmare, instanța a considerat dovedită acuzația din rechizitoriu că inculpatul s-a folosit în mod nelegal de decizia nr. 4700/2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Astfel cum s-a arătat mai sus, dat fiind cadrul foarte strict în care un judecător trebuie, conform codului de procedură civilă, să judece o cerere de revizuire întemeiată pe descoperirea unor înscrisuri doveditoare, instanța a considerat că și analiza efectuată de inculpatul Ordog Lorand a celor 3 înscrisuri depuse de inculpați ca temei al revizuirii, analiză ce este cuprinsă în considerentele deciziei nr. 231/2012, stând la baza admiterii revizuirii, s-a făcut cu încălcarea evidentă a dispozițiilor art. 322 punctul 5 C. proc. civ.

Instanța, cu privire la decizia nr. 38/1943 a Curții de Apel Iași, a observat o evidentă nelegalitate generată de faptul că această decizie a fost desființată în calea de atac, prin decizia nr. 859/1948 a Curții Supreme de Justiție (fila 215 volumul 51 urmărire penală), cauza fiind trimisă spre rejudecare, rejudecarea nemaiavând loc niciodată, aspect cunoscut de inculpatul Ordog Lorand, din moment ce a fost inserat acest aspect în sentința ce a făcut obiectul recursului pe care l-a judecat.

Din moment ce articolul 311 C. proc. civ. prevede că hotărârea casată nu are nicio putere, instanța a observat că inculpatul Ordog Lorand a încălcat acest din urmă articol și a folosit ca temei al admiterii unei revizuirii o hotărâre despre care legea spune că nu are nicio putere. Acest aspect face inutilă, în opinia instanței, orice discuție despre puterea doveditoare a acestei sentințe, din moment ce art. 311 C. proc. civ. impunea obligația pentru toți judecătorii, de a nu se folosi de o hotărâre casată.

Evidența acestei realități, a lipsei oricărui efect a deciziei nr. 38/1943 a Curții de Apel Iași, face instanța să considere că acest înscris, în mod cât se poate de clar și evident pentru orice judecător de bună credință, nu putea servi niciodată ca temei al unei revizuirii, decât cu încălcarea articolului 311 și art. 332 punctul 5 C. proc. civ.

Chiar și Adam Ioan, întregirat în fișierul,, VN860172 2011-06-12 Adam, Gabi, Nicky, Roxana eu discutam despre păduri și despre decizia din 1948 adusă de Sto” mai înainte de pronunțarea deciziei nr.231/2012, a afirmat la minutul 26,15 că „ bine, eu am invocat decizia 38, ei mi-au dat-o acum în barbă, da bun. Decizia asta a fost desființată, n-o mai poți invoca, foarte bine. Dar asta nimeni nu mai poate vreodată, pe planetă”.

Cu privire la codicilul din data de 28.11.1921, citind cu bună credință, obiectiv și dezinteresat conținutul acestuia, se observă că actul nu anihilează ci, din contră, întărește efectele partajului de ascendent din anul 1902 deoarece sensul cuvintelor și voința testatorului sunt neechivoce, nu în sensul revenirii asupra partajului de ascendent, ci în sensul menținerii acestuia cu precizarea că, după predecesul lui Nicolae D. Ghica, ceea ce ce acestuia i s-ar fi convenit în temeiul partajului de ascendent urmează să se transmită moștenitorilor acestuia, adică lui Dimitrie, Eugen, Iveta și Neculai.

Orice judecător ar fi citit dezinteresat codicilul (fila 201 volumul 51 urmărire penală) ar fi tras o singură concluzie din conținutul acestuia,

exprimarea fiind clară „, declar expres că voința mea cea de pe urmă este ca toate dispozițiile cuprinse în acest testament în favoarea fiului meu Neculai să se mențină și să se execute întocmai ca și cum ar fi fost în viață față de moștenitorii săi Dimitrie, Eugen, Iveta și Neculai. Declar în bună înțelegere că confirm în totul actul de partaj de ascendent, despre care se vorbește în testamentul meu mai sus....Declar că o jumătate din moșiile foste ale mele Comănești și Palanca, donate fiului meu Nicolae prin actul de partaj de ascendent au fost donate peste partea sa legitimă de succesiune....în locul numelui fiului meu decedat trebuie să se subînțeleagă numele fiilor săi și nepoții mei Dimitrie, Eugen, Iveta și Neculai N. Ghica”, respectiv concluzia că partajul de ascendent a fost validat, menținut, că jumătate din moșiile Comănești și Palanca, foste ale sale, au fost donate fiului său.

Instanța a considerat că o concluzie precum cea trasă de inculpatul Ordog Lorand, însușindu-și apărarea inculpatului Adam Ioan, că prin acest codicil s-ar fi infirmat partajul de ascendent și că moștenirea după Dimitrie N. Ghica ar fi legală, nu poate fi în nicio măsură conformă conținutului codicilului, pentru că niciun moment autorul codicilului nu vorbește despre o astfel de moștenire legală, ci dimpotrivă.

Referirea autorului codicilului la faptul că a fost încălcată rezerva Mariei Mavrocordat, de altfel cuprinsă și în testamentul din anul 1902, nu conduce la concluzia că moștenirea după autorul codicilului ar fi legală, pentru că orice judecător de drept civil, mai ales unul cu pregătirea și experiența lui Ordog Lorand, cunoaște prevederea din manualul de drept succesoral în sensul că încălcarea rezervei succesore are ca și consecință o acțiune în reducere a liberalității excesive. Este de notorietate în domeniul dreptului civil această soluție legală pentru încălcarea rezervei succesore, având ca și consecință firească menținerea validității actului de partaj de ascendent, întrucât nu a existat nicio cauză de nulitate la momentul încheierii partajului de ascendent. Dacă, și măsura în care se încalcă rezerva succesorală, se stabilește numai la data deschiderii moștenirii, astfel că la momentul efectuării partajului de ascendent nu se poate stabili dacă acesta încalcă sau nu rezerva. Cum cauzele de nulitate se apreciază la momentul încheierii actului, inexistența unei astfel de cauze determină inexistența sancțiunii nulității.

Prin urmare, instanța a considerat că interpretarea dată de inculpatul Ordog Lorand acestui codicil este nu numai vădit nelegală, cu încălcarea principiilor de drept arătate mai sus și învățate de studenții la drept încă din anul III, darămite de un judecător președinte de instanță, specializat în drept civil, profesie ce implică soluționarea de probleme de drept inclusiv în materie de succesiuni, ci și exact împotriva a ceea ce cuprinde însuși actul invocat (dacă s-ar fi studiat testamentul din anul 1906 s-ar fi observat că însuși testatorul a arătat că dacă se atacă partajul de ascendent pentru încălcarea rezervei, fiul său să aibă a raporta moșiile Comănești și Palanca urmând să plătească în bani o eventuală diferență ce s-ar putea constata).

Cu privire la cel de-al treilea înscris, reprezentat de copia recipisei nr. 2532/17.11.1871, instanța a reținut că Judecătoria Onești, astfel cum rezultă din

sentința pronunțată, dar și Tribunalul Bacău, și-au fundamentat soluțiile de respingere a cererii petentului pe faptul că suprafețele de pădure Dofteana și Belechet au fost expropriate din proprietatea Creditului Funciar Rural, deci pe aspectul că la momentul exproprierii de către regimul comunist nu era proprietar Dimitrie N. Ghica, ci o altă persoană. În aceste condiții, dovada de cumpărare a acestor moșii la nivelul anului 1871, în condițiile în care preluarea de regimul comunist a avut loc la peste 70 de ani de la pretinsa cumpărare, nefiind cunoscut ce s-a întâmplat cu aceste două corpuri de pădure în tot acest interval de timp, nu poate fi considerată de un judecător obiectiv ca fiind un înscris cu putere doveditoare asupra faptului proprietarului deposedat de regimul comunist. Acest înscris ar fi putut fi considerat doveditor cu privire la faptul proprietății la nivelul anului 1871, dar nu și peste 70 de ani de atunci, cu atât mai mult cu cât exista un alt act oficial, Monitorul Oficial nr. 259/1947, avut în vedere de instanțele ce au judecat fondul cauzei când au stabilit că era proprietar deposedat Creditul Funciar Rural.

Pentru cele arătate mai sus, instanța a considerat că niciunul dintre cele 3 înscrisuri prezentate de inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe ca temei al revizuirii nu îndeplineau în mod evident condițiile de a fi doveditoare, fiind reținute în mod nelegal de inculpatul Ordog Lorand ca și temei al admiterii revizuirii, această nelegalitate fiind atât de evidentă încât poate fi constată și de instanța penală, fără a considera această constatare ca o ingerință nepermisă în activitatea de judecată din materie civilă în dosarul în care s-a pronunțat decizia civilă nr.231/17.04.2012.

În același sens, instanța a mai reținut afirmația martorei Velican Maria Daniela, ce a precizat că dacă ar fi văzut soluția astfel cum a apărut în Ecris nu ar fi semnat niciodată minuta, coroborată cu declarația judecătorului Orășteanu Nicolae, membru al completului de fond funciar de la Tribunalul Covasna, alături de Ordog Lorand și Uță Gabriel, dată la urmărire penală (fila 177 volumul 6) în care a arătat că „precizez că în anul 2012, după redactarea Deciziei nr. 231/2012, personal am parcurs conținutul acesteia ocazie cu care am ajuns la concluzia că se impunea respingerea cererii de revizuire în primul rând pe considerente de procedură legate de admisibilitatea cererii de revizuire atunci când se atacă o sentință rămasă irevocabilă”.

Instanța a considerat deci că este dovedită și această acuzație adusă inculpatului prin rechizitoriu, de a pronunța decizia nr.231/2012 fără a se afla în prezența vreunui înscris doveditor, nou, care să schimbe starea de fapt reținută de instanțele anterioare, această condiție fiind una fără de care nu se putea admite revizuirea, în condițiile în care 4 instanțe anterioare au reținut (2 dintre ele, Judecătoria Onești și Tribunalul Bacău în mod irevocabil) că Elie Vlad Sturdza nu avea dreptul să i se reconstituie dreptul de proprietate asupra acestor terenuri.

Cu privire la caracterul atipic al deciziei nr. 231/2012, instanța a mai reținut și relatarea inculpatei Sturdza Gabriela Rodica, exprimată în fișierul „Adamii la Chianti antecontract,, la minutul 25,50, aceasta afirmând că la întâlnirea cu Chiuariu de la Slănic Moldova acesta din urmă a afirmat că „este

foarte dificil să meargă treaba înainte pentru că este o hotărâre atipică”, inculpata Bularca Roxana afirmând apoi că „dar nu s-a făcut expertiză”.

Tot inculpata Bularca Anca Roxana, judecător la Tribunalul Braşov la data faptelor, a afirmat, cu privire la decizia nr.231/2012, în discuţia înregistrată în fişierul „Roxana despre juridic şi administrativ”, la minutul 06,00 că ”mie acesta prin hotărâre, hotărârea nu că-i atipică, e atipică rău, eu n-am mai vrut atunci să mai intru în dezbatere, este atipică rău, pentru că el îmi reconstituie dreptul da nu a dispus şi obligarea prefectului să emită titlul,,. Chiar dacă inculpata se referă la omisiunea instanţei de a dispune obligarea prefectului, se observă că şi inculpata Bularca Roxana, judecător, a observat caracterul atipic al deciziei nr.231/2012.

În acelaşi sens, instanţa a mai reţinut şi afirmaţia avocatului Prodan Victor Adrian, făcută cu ocazia audierii ca suspect de la urmărire penală în care a arătat că i s-a cerut părerea de către Viorel Hrebenciuc în primăvara lui 2013 în legătură cu decizia nr.231/2012 a Tribunalului Covasna şi avocatul a afirmat că „formal este definitivă şi irevocabilă dar în realitate este aberantă”, ceea ce reprezintă o altă părere de jurist cu experienţă cu privire la decizia pronunţată.

Cu privire la motivarea deciziei nr.231/2012, instanţa a observat că inculpatul Ordog Lorand nu a răspuns celor reţinute de judecătorul fondului, răspuns obligatoriu având în vedere că pronunţa o hotărâre definitivă diametral opusă în raport cu toate hotărârile pronunţate până atunci, nemotivându-şi corespunzător toate interpretările în contradicţie cu tot ce se reţinuse în mod definitiv, cu autoritate de lucru judecat, cu privire la solicitarea de reconstituire a dreptului de proprietate formulată de Sturdza Paltin Gheorghe. Această nemotivare nu vine decât să confirme că soluţia adoptată prin decizia nr.231/212 nu este rodul unei gândiri juridice deosebite, a unei inovaţii în materie de drept succesoral, ci este rezultatul unor încălcări evidente a normelor de drept indicate mai sus.

În motivare, inculpatul Ordog Lorand Andraş s-a rezumat la afirmaţii de genul „din deciziunea nr.38/1943 reiese că instanţa a anulat tranzacţia încheiată în 1923...şi i s-a recunoscut Mariei Mavrocordat calitatea de moştenitoare legală după Dimitrie N. Ghica „fără a detalia de unde a tras această concluzie, având în vedere că judecătorul fondului motivase pe mai multe pagini exact opusul acestei concluzii.

După ce inculpatul Ordog Lorand a constatat că prin codicil s-a recunoscut de către autor încălcarea rezervei succesoriale a Mariei Mavrocordat, iar moştenitorii lui Nicolae D. Ghica s-au obligat să-i plătească acesteia sultă pentru reducţiunea liberalităţilor excesive (fila 10 decizie), ceea ce demonstrează că inculpatul cunoştea care este sancţiunea legală a încălcării rezervei succesoriale, face afirmaţia fără nicio legătură cu cele arătate imediat mai sus că „din toate aceste acte noi, depuse de revizuent, reiese indubitabil că partajul de ascendent al lui Dimitrie N. Ghica nu şi-a produs efectele, autoarea petentului fiind moştenitoare legală a tatălui său, culegând moştenirea conform prevederilor legale”.

Toate aspectele sus indicate dovedesc acuzaţia adusă inculpatului prin actul de sesizare în sensul că a ignorat în decizia nr.231/2012 motivele din

sentința dispusă de judecătorul fondului, dezvoltate pe larg și cu argumente de drept și de fapt, deci că nu a răspuns argumentat la considerentele reținute de instanța fondului.

Nu în ultimul rând, deși inculpații Sturdza Paltin Gheorghe și Adam Ioan aveau dificultăți reale în punerea în executare a hotărârii, fiind ambii conștienți de faptul că s-au reconstituit dreptul de proprietate prin decizia nr. 231 nu numai după autorul Dimitrie n. Ghica cât și după autorul Nicolae D. Ghica, observând considerentele deciziei, niciodată nu au cerut lămuriri Tribunalului Covasna cu privire la contradicțiile dintre considerente și dispozitiv, acceptând decizia exact cum a fost dată.

Instanța a analizat în continuare în ce măsură aceste încălcări, reliefate mai sus, au avut drept cauză o rea credință a inculpatului, au fost săvârșite cu bună știință de către inculpatul Ordog Lorand Andraș, caz în care se antrenează răspunderea penală pentru infracțiunea de abuz în serviciu, sau are alte cauze, situație în care nu este întrunită latura subiectivă a infracțiunii.

O decizie colectivă care se bazează pe o aparență de drept poate conduce la reținerea infracțiunii de abuz în serviciu doar pentru acela care a cunoscut sau a putut să-și dea seama de careterul nereal al susținerilor părților, instanța urmând a arăta mai jos că, în opinia sa, inculpatul Ordog Lorand se află într-o astfel de situație.

Însăși evidența încălcărilor normelor de drept și principiilor dreptului, astfel cum a fost arătată mai sus, în contrast cu pregătirea profesională și experiența în materia fondului funciar a inculpatului Ordog Lorand Andraș, reprezintă o primă probă indirectă că decizia nr.231/2012 nu pare a fi rezultatul unor erori de aplicare și interpretare a legii, ci este mai degrabă rezultatul unei intenții de a aplica greșit legea în cazul de față.

În continuare, instanța a reținut ca și probă directă în acest sens declarația dată de inculpatul Adam Ioan, atât la urmărire penală (fila 123 volumul 2), cât și în rejudecare (fila 2 din volumul V), în care a arătat că între al doilea și al treilea termen al dosarului în recurs, după data de 15.03.2012, inculpatul Ordog Lorand l-a chemat în biroul său din cadrul Tribunalului Covasna și l-a abordat spunând "chiar dacă aveți decizia aceea de la ÎCCJ, în dosarul acesta sunt o grămadă de probleme".

A arătat inculpatul Adam Ioan că Ordog Lorand a făcut referire la faptul că Direcția Silvică a depus acte care contrazic susținerile făcute de Sturdza Paltin, că speța e complexă și că lucrurile sunt foarte complicate, a afirmat că actele din dosar nu fac dovada proprietății pentru toate domeniile ce se solicitau a fi restituite, că amenajamentul silvic al Domeniului Belechet ar atesta că Creditul Funciar Rural ar fi proprietar pe o suprafață de 1954 de ha, că sentința de la fond este foarte larg motivată și că așa cum este pune multe probleme în ce privește schimbarea ei, în sensul că ar complica lucrurile foarte mult.

În declarația aflată la fila 147 din volumul II de urmărire penală inculpatul Adam Ioan a mai arătat că inculpatul Ordog Lorand i-a spus că pădurile Dofteana și Beleghet figurează într-un monitor oficial ca fiind luate de Creditul funciar Rural (această afirmație a inculpatului probează acuzația adusă de

procuror în sensul că inculpatul a ignorat la pronunțarea deciziei nr.231/2012 aspectul că existau probe cât se poate de serioase că moșiile Doftana și Beleghet fusese preluate de la Creditul Funciar Rural), că pentru cele două loturi ale lui N.D.Ghica figurează proprietar deposedat în monitorul oficial succesiunea N.D. Ghica... că hotărârea primei instanțe este greu de desființat și că și-ar fi însușit argumentele părții adverse.

Din aceste declarații, menținute și în rejudecare cu ocazia audierii (inculpatul a arătat și în fața instanței că judecătorul Ordog Lorand a afirmat „că dosarul are o serie de probleme, că unul dintre loturi, probabil Beleghet s-ar afla la creditul rural agricol la acea vreme, că un alt lot, parcă Doftana, rezultă din amenajamentele silvice că ar fi tot la creditul rural, că sentința este pe larg motivată, este foarte elaborată”), declarația aflându-se la fila 2 din volumul V al instanței, instanța a tras concluzia că inculpatul Ordog Lorand era conștient de problemele din speța respectivă, care ar fi impus respingerea recursului, avea cunoștință de acestea și le-a expus apărătorului din cauza respectivă, inculpatul Adam Ioan.

Afirmațiile lui Ordog Lorand vin în totală contradicție cu ceea ce a consemnat în considerentele deciziei nr.231/2012, unde nu a răspuns motivării făcute pe larg de judecătorul fondului, a reconstituit dreptul de proprietate pentru toate domeniile, deși afirmase că nu sunt acte la dosar pentru toate domeniile, a tratat cu superficialitate calitatea de proprietar a Creditului Funciar Rural asupra unei suprafețe de teren la momentul preluării, afirmând cu privire la acest aspect numai că după preluarea de stat, mai precis în anul 1946, 8 mai, a mai fost expropriată o altă suprafață de pădure de la moștenitorii lui Nicolae D. Ghica în comuna Doftana, de unde a concluzionat că familia Ghica mai avea proprietăți în zonă (dacă ar fi analizat suprafața moșiei Doftana și Beleghet din actul de împărțeață din anul 1872 și suprafața din Monitorul Oficial prin care se dovedea preluarea pădurii de la Creditul Funciar Rural ar fi observat că suprafețele din cele 2 acte sunt foarte apropiate, fiind deci exclusă existența unei alte suprafețe atât de mari de pădure care să aparținut tot familie Ghica exact în acea zonă - din fila 15 verso volumul 51 urmărire penală, înscris aflat la dosarul 5385/2006 al Judecătoriei Onești rezultă o suprafață de 9235 de fălci a moșiei Doftana și Beleghet la momentul 1872, iar din Monitorul Oficial nr. 229/04.10.1947, aflat și el în același dosar civil al Tribunalului Bacău rezultă că a fost expropriată o suprafață de pădure de 9029 ha de pe raza comunei Doftana, o suprafață de 1763 ha de pe raza comunei Asău și o suprafață de 171 ha de pe raza comunei Agăș de la Creditul Funciar Rural, fila 66 vol. 51 urmărire penală, iar, din Monitorul Oficial nr. 259/08.11.1947, aflat și el în același dosar civil al Judecătoriei Onești rezultă că figura proprietar pe suprafața de pădure Doftana și Beleghet de 10.974 ha Creditul Funciar Rural la acel moment.) Actul de împărțeață din anul 1872 se află în integralitatea sa la fila 32 din volumul 46 de urmărire penală.

Cu privire la cele mai sus arătate, deși le cunoștea, astfel cum rezultă din declarația inculpatului Adam Ioan, și deținea la dosar ambele monitoare oficiale, inculpatul le-a ignorat, menționând extrem de expeditiv în considerente motivele

pentru care a reconstituit dreptul de proprietate și asupra acestor moșii, în ciuda actelor oficiale evidente.

Deși inculpatul Ordog Lorand nu a recunoscut că ar fi avut această întâlnire cu inculpatul Adam Ioan în biroul său („nu am avut nicio discuție cu inculpatul Adam înainte de pronunțarea acestei decizii prin care acesta să mă fi determinat să pronunț o soluție sau alta în speță” – declarație Ordog Lorand dată în rejudecare), instanța a considerat că declarația inculpatului Adam Ioan, constantă pe parcursul procesului penal, trebuie avută în vedere, întrucât se coroborează cu alte mijloace de probă.

Astfel, instanța a reținut declarația martorei Cruceanu Genoveva, grefiera șefă a Tribunalului Covasna, care a relatat în mod constant că inculpatul Adam îl mai vizita în birou pe Ordog Lorand („este adevărat că inculpatul Adam îl vizita pe inculpatul Ordog în biroul acestuia...atunci când domnul Adam avea dosar la noi la Tribunalul Covasna trecea și prin biroul domnului Ordog Lorand, nu întotdeauna, dar au fost situații când a venit și spunea că a trecut să-l salute”- declarație martoră aflată la fila 4 din volumul V).

Apoi, instanța a mai reținut aspectele din declarația inculpatului Adam Ioan referitoare la existența unui șantier pentru construirea unui nou sediu al instanței, acesta cunoscând că a câștigat licitația o firmă din Botoșani, inculpatul Adam Ioan referindu-se la un șantier care era deschis, arătând la rejudecare că inculpatul Ordog Lorand „mi-a explicat că a câștigat o firmă parcă din Botoșani și că lucrările merg bine”, iar la urmărire penală a declarat la fila 132 din volumul 2 că „ceea ce-mi prezentase în aprilie 2012 ca fiind un proiect, acesta devenea realitate”.

Înscrisul depus de inculpatul Ordog Lorand la penultimul termen de judecată atestă începerea oficială a lucrărilor, respectiv predarea bornelor, dar instanța a considerat că nimic nu împiedica mai înainte de semnarea procesului verbal de începere, desfășurarea unor lucrări incipiente, de organizare de șantier, desemnarea constructorului, cu atât mai mult cu cât inculpatul Adam Ioan a făcut referire la un șantier care era deschis, fără a indica alte detalii care să fie incompatibile cu o organizare de șantier prealabilă, iar afirmația de la urmărire penală „ceea ce-mi prezentase în aprilie 2012 ca fiind un proiect, acesta devenea realitate”, reliefează nivelul incipient al șantierului în aprilie 2012, existând mai degrabă la nivelul unui proiect.

Apoi, instanța a mai reținut declarația lui Adam Ioan prin care a descris biroul inculpatului Ordog Lorand, inclusiv în faza rejudecării cauzei (a arătat inculpatul Adam Ioan că a mers în cămăruța din spatele biroului) descriere ce este conformă cu fotografiile judiciare efectuate în faza de urmărire penală și aflate la dosarul de urmărire penală. Inculpatul Ordog Lorand a declarat că niciodată nu l-a dus pe Adam Ioan în cămăruța din spatele biroului, astfel că singura explicație pentru descrierea acestei încăperi de către Adam Ioan nu poate fi decât vizita pe care a făcut-o înainte de pronunțarea deciziei.

Din moment ce inculpatul Ordog Lorand afirmă că nu era vizitat în birou de inculpatul Adam, decât cel mult o dată pe an, acesta nu avea cum să detalieze atât de clar organizarea biroului lui Ordog, respectiv existența unei cămăruțe în

spatele biroului, ceea ce demonstrează nesinceritatea declarației inculpatului Odog Lorand și sinceritatea declarației inculpatului Adam Ioan. Această nesinceritate rezultă și din declarația lui Cruceanu Julieta, indicată mai sus, ce a afirmat că vizitele lui Adam Ioan erau mai dese.

În continuare, în dovedirea laturii subiective a infracțiunii de abuz în serviciu, instanța a mai reținut o altă probă indirectă, constând în faptul că s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate asupra unei suprafețe de peste 43.000 ha fără a se dispune nicio expertiză topografică în cauză, aspect de natură să lămurească instanța de judecată. Inculpatul Ordog Lorand nu a considerat necesar un asemenea mijloc de probă, soluționând cu o celeritate nefirească pentru un dosar civil de o asemenea importanță cauza, deși într-o altă decizie pronunțată (decizia nr. 131/R/2011 în dosarul civil nr. 4372/322/2010), același judecător aprecia că este obligatorie întocmirea expertizei topografice prin care să se identifice imobilele obiect al reconstituirii dreptului de proprietate, amplasamentul și situația lor juridică în trecut și în prezent. Și martorul Orășteanu Nicolae a precizat că „imediat după aceea, la următorul termen de judecată, fără a se dispune vreo expertiză în cauză în scopul identificării suprafețelor forestiere solicitate a fi retrocedate, Completul s-a pronunțat „.

Este adevărat că judecătorul este liber să aprecieze utilitatea unei expertize dar, în cazul de față, dată fiind lipsa unor criterii obiective de identificare a terenurilor (acestea nici măcar nu erau măsurate în hectare ci în fâlcii), reliefată și de greutatea cu care s-a încercat punerea în executare a deciziei civile, atât martorul Orășteanu Nicolae cât și martora Velican Maria gândindu-se, astfel cum rezultă din declarațiile celor doi, la utilitatea unei asemenea expertize, dar instanța a considerat că, din moment ce încuviințarea unei asemenea probe ar fi determinat o lungire cu mai mulți ani a procesului civil, dată fiind suprafața foarte mare a terenului forestier, prin natura sa fiind și greu de măsurat prin comparație cu un teren plat, nefectuarea expertizei topografice, în contra propriei păreri exprimate de judecătorul Ordog Lorand în decizia sus menționată, reprezintă un alt mijloc de probă indirect în dovedirea intenției cu care inculpatul a săvârșit infracțiunea de abuz în serviciu, fiind deci dovedită acuzația adusă acestuia de procuror că a soluționat cauza cu o celeritate nespecifică unui asemenea gen de cauze, o cauză complexă, cu probleme de drept complicate și cu un obiect evaluat în bani la o valoare de peste 100 milioane de euro, în condițiile în care se judeca o cale de atac extraordinară împotriva unei decizii irevocabile, printr-o altă decizie irevocabilă.

Un alt aspect reținut de instanță ca și probă indirectă a vinovăției sub forma intenției indirecte este modalitatea în care a fost introdusă în scris soluția pe scurt a deciziei nr.231/2012, respectiv fără a fi semnată de toții membrii completului minuta, respectiv de către martora Velican Maria Daniela (astfel cum rezultă din declarațiile constante ale acesteia, a plecat de la serviciu în data de 17.04.2012 fără a semna minuta, semnând-o a doua zi de dimineață.)

Martora a precizat la rejudecarea fondului că „a doua zi dimineața am venit la serviciu. Am găsit minuta pe birou semnată de cei doi colegi de complet și când am citit-o și am observat toate aceste terenuri și suprafețe m-am întrebat

de unde sunt astea. Am fost surprinsă că au apărut toate aceste terenuri în minută și am citit-o la nesfârșit, nu înțelegeam de unde au apărut. ...nu am discutat cu niciunul dintre cei doi colegi de complet de menționarea acelor terenuri în minută... am considerat că nu are nici un rost o astfel de discuție deoarece nu se putea modifica așa ceva”.

Martora a precizat, astfel cum s-a arătat mai sus, că, dacă ar fi văzut minuta în forma în care exista nu ar fi semnat-o niciodată, ceea ce determină instanța să concluzioneze că adevăratul motiv pentru care s-a introdus în scris soluția pe scurt fără a fi semnată minuta de către martora Velican a fost evitarea unor alte discuții cu aceasta în legătură cu conținutul concret al minutei. Din moment ce soluția pe scurt este singura soluție accesibilă pe scris părților, odată introdusă în scris nu se mai putea aduce nicio modificare decât uzând căile legale, astfel că martora Velican a fost pusă în situația de a semna minuta a doua zi, pe data de 18.04.2012, deși nu era de acord cu această formă.

Aspectul introducerii minutei fără cunoștința judecătorului Velican Maria cu privire la conținutul concret al minutei nu este unul lipsit de importanță, întrucât, astfel cum rezultă din declarația martorei Velican Maria, dată în rejudecare, cu ocazia deliberării nu au deliberat deloc pe suprafețe sau pe cifre (de aici a provenit și surprinderea manifestată a doua zi de martoră, când a văzut minuta), martora plecând din birou cu o soluție de admitere a recursului și de admitere a revizuirii, dar fără a se discuta în deliberare dacă, după admiterea cererii de revizuire urma să se trimită cauza la Judecătoria Sfântu Gheorghe pentru rejudecarea plângerii pe fond, sau judecau ei plângerea pe fond. A mai arătat martora că ar fi fost de acord cu oricare dintre cele două variante și că „în speța de față, în funcție de ceea ce părțile susțineau în sală, cu siguranță minuta nu putea să rămână la stadiul de admite recursul, admite revizuirea și probabil s-ar mai fi dat un termen pentru judecarea pe fond a plângerii după admiterea revizuirii”. Și celălalt coleg de complet, martorul Uță Gabriel a precizat în rejudecare că „nu am discutat în cadrul deliberării de suprafețele și pădurile ce urmau a fi retrocedate,,.

Prin urmare, instanța a observat că, deși, au ajuns în unanimitate la soluția de admitere a recursului și de admitere a revizuirii, cel puțin martora Velican Maria în nici un caz nu adoptase soluția aleasă de Ordog Lorand prin decizia nr.231/2012, ci avea o altă părere cu privire la calea procedurală de urmat după admiterea recursului, aspect care a fost astfel evitat de Ordog Lorand prin introducerea soluției pe scurt în scris fără a o mai arăta și martorei Velican.

Inculpatul Ordog Lorand a susținut în rejudecare că minuta a fost semnată de toți cei 3 judecători în data de 17 aprilie 2012, dar apărarea sa este contrazisă nu numai de declarațiile constante ale colegului de complet, martorul Velican Maria, dar și de declarația grefierului de ședință, martorul Pîslaru Constantin, care a arătat în fața instanței că „nu îmi amintesc dacă minuta era în format electronic sau scris olograf, parcă era scris olograf, ceea ce îmi aduc cu siguranță aminte e că era semnată de doi judecători”, și de declarația dată de celălalt coleg de complet, martorul Uță Gabriel, care a declarat la rejudecare că „eu și acesta (Ordog Lorand) am semnat sigur minuta în data de 17 aprilie, nu știu dacă și

Velican a semnat-o în această zi întrucât ea avea obiecțiul să plece mai repede, fiind din Brașov. Am auzit discuții la urmărire penală că ar fi semnat-o a doua zi dar nu știu ce să spun”.

Având în vedere adresa Tribunalului Covasna nr. 3543/22.01.2021, aflată la fila 171 din volumul V al instanței, instanța nu a reținut acuzația din rechizitoriu că prin introducerea textului pe scurt al minutei, inculpatul Ordog Lorand a intenționat să pună părțile în imposibilitate de a afla, până la motivare, care au fost suprafețele de teren efectiv retrocedate. Din adresa sus indicată rezultă că în perioada 01.01.2012-14.04.2012, în dosarele completului de recurs fond funciar care funcționa în cadrul Tribunalului Covasna a rezultat ca stil de lucru că textul soluției pe scurt introdus în scris nu era identic cu conținutul textului din documentul minuta din scris. Soluția pe scurt reda esența hotărârii date în dosar, spre exemplu admite recursul, iar textul documentului minută era introdus integral textul minutei din dosar. Prin urmare, modalitatea de lucru în cazul deciziei nr.231/2012 s-a înscris în practica completului din care făcea parte inculpatul.

Un alt mijloc de probă indirect pentru dovedirea intenției îl reprezintă schimbarea practicii inculpatului Ordog Lorand referitoare la respingerea cererilor de reconstituire a dreptului de proprietate asupra unor suprafețe ce nu au fost solicitate în prealabil în fața autorităților locale (astfel cum s-a analizat mai sus, revizuentul a cerut reconstituirea dreptului de proprietate asupra suprafeței de pădure de 11.620 ha situată pe raza comunei Dofteana, ce constituie domeniul Dofteana și Belechet abia în fața Judecătoriei Onești, iar nu și în fața comisiilor locale ale unităților administrativ teritoriale și în fața Comisiei Județene Bacău).

Dacă până la pronunțarea deciziei nr.231/2012 practica completului de fond funciar era în sensul respingerii cererii de reconstituire a dreptului de proprietate pentru suprafețele nesolicitate comisiilor locale (decizia civilă nr. 456/21.09.2010- fila 339 volumul 26 urmărire penală, decizia civilă nr. 549/12.10.2010 fila 343 vomul 26, decizia civilă nr. 700/07.12.2010 fila 346 volumul 26 - în aceste decizii s-a considerat că comisia județeană deține competențe administrativ jurisdicționale în materie în timp ce judecătoria funcționează ca instanță de control judiciar în materia fondului funciar, ... instanța urmează să analizeze plângerea petentului strict cu privire la suprafața de pădure cu care a fost sesizată Comisia Locală urmând ca pentru diferența de pădure să se pronunțe instituțiile abilitate în cadrul procedurii administrativ jurisdicționale instituită prin art. 5 și 6 din HG nr. 890/2005, în speță comisiile locale și Comisia Județeană...instanțele de judecată, potrivit Legii nr. 18/1991, au calitatea doar de a cenzura hotărârile comisiilor de aplicare a legii și nu au competențe în reconstituirea dreptului de proprietate), prin decizia civilă sus indicată inculpatul și-a schimbat practica anterioară, reconstituind dreptul de proprietate și asupra suprafeței suprafeței de pădure de 11.620 ha situată pe raza comunei Dofteana, ce constituie domeniul Dofteana și Belechet.

Este adevărat că judecătorii își pot schimba practica, dar orice schimbare trebuie explicată și motivată corespunzător, în caz contrar putând ridica, cum

este cazul de față, suspiciuni de abuz. În decizia nr. 231/2012 nu s-a consemnat nimic în legătură cu acordarea și a acestei suprafețe de pădure, deși nu fusese solicitată comisiei locale Dofteana, sau comisiei județene Bacău, astfel că instanța a reținut și această probă indirectă pentru a dovedi că inculpatul Ordog Lorand cu bună știință a acceptat să încalce legea la pronunțarea deciziei nr. 231/2012. Din moment ce anterior, același judecător considera că procedura din fața comisiilor locale și județene este o procedură administrativ juridicțională iar instanțele nu au competența în reconstituirea dreptului de proprietate, ci doar au competența să cenzureze aceste decizii ale autorităților, instanța nu-și explică cum inculpatul, în decizia nr.231/2012 a ignorat nerespectarea acestei proceduri administrativ juridicționale, admițând revizuirea și reconstituind dreptul de proprietate pentru o suprafață de peste 10.000 ha, nesolicitată în prealabil comisiilor locale sau județene, neconsemnând nimic în motivarea deciziei cu privire la această schimbare a practicii.

Coroborând mijlocul de probă direct reprezentat de declarațiile constante ale inculpatului Adam Ioan cu mijloacele de probă indirecte arătate mai sus, instanța a considerat că este dovedită și latura subiectivă a infracțiunii de abuz în serviciu, respectiv că inculpatul Ordog Lorand Andraș, cu bună știință a acceptat să încalce legislația procesual civilă indicată mai sus, pronunțând și motivând apoi decizia civilă nr.231/17.04.2012 a Tribunalului Covasna.

Forma de vinovăție este deci intenția indirectă, inculpatul acceptând că prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești cu încălcarea legii se produce urmarea imediată principală, respectiv afectarea relațiilor de serviciu precum și urmarea imediată prevăzută de textul de lege, constând în paguba creată persoanei juridice reprezentată de titularul dreptului de proprietate al suprafețelor cu privire la care s-a reconstituit în mod nelegal dreptul de proprietate, în speță Statul Român reprezentat de Ministerul Finanțelor.

Legătura de cauzalitate rezultă din materialitatea faptei, fiind evident că dacă inculpatul Ordog Lorand nu ar fi încălcat legea în mod intenționat, decizia nr. 231/2012 nu ar mai fi fost pronunțată, iar paguba creată statului român nu s-ar mai fi produs.

Instanța a considerat că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, atât sub aspect obiectiv (acțiunea inculpatului de a îndeplini în mod necorespunzător, defectuos, cu încălcarea legii și a principiilor de drept, denaturând starea de fapt reală, atribuția de a pronunța hotărâri judecătorești reprezintă elementul material al infracțiunii) cât și sub aspect subiectiv, astfel cum s-a arătat mai sus, fiind îndeplinită și cerința elementului material de a se săvârși actul în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu precum și cerința constituțională (decizia nr. 405/2016) ca inculpatul să fi încălcat o prevedere din legislația primară, astfel cum s-a analizat mai sus.

Pentru motivele dezvoltate mai jos, instanța nu a reținut că inculpatul Ordog Lorand a săvârșit infracțiunea de abuz în serviciu la solicitarea inculpatului Adam Ioan, ci că a săvârșit-o, astfel cum s-a arătat mai sus, din proprie inițiativă, fiindu-i promisă în schimbul acestui abuz în serviciu o sumă

de bani de către Adam Ioan, dar fără a se dovedi în cauză existența unei înțelegeri prealabile cu acesta din urmă.

Cu privire la varianta agravantă a abuzului în serviciu, prevăzută de art. 309 cu referire la art. 183 C.pen. în vigoare, sau art. 248 indice 1 cu referire la art. 146, C.pen. anterior, având în vedere valoarea prejudiciului, astfel cum a fost solicitat de partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor în cererea de constituire de parte civilă formulată la urmărire penală, aflată la fila 350 din volumul I, consecințele deosebit de grave există în speță indiferent de legea penală aplicabilă, codul vechi sau codul nou. Deși partea civilă Ministerul Finanțelor nu a precizat valoarea celor peste 43.000 ha de pădure, solicitând numai restabilirea situației anterioare pronunțării deciziei nr.231/2012, este de domeniul evidenței că valoarea de piață a acestor păduri depășește atât suma de 200.000 lei, conform codului penal vechi, cât și suma de 2.000.000 de lei, potrivit codului penal nou. Romsilva, deși nu figurează ca parte civilă în cauză, a cuantificat prejudiciul în faza de urmărire penală, acesta fiind cu mult peste valorile prevăzute ca și consecințe deosebit de grave de codul penal.

Din moment ce prin săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu a fost obținut de către revizuentul Sturdza Paltin Gheorghe un folos necuvenit, respectiv desființarea hotărârilor judecătorești irevocabile prin care i se respinsese cererile de reconstituire a dreptului de proprietate asupra terenurilor solicitate cu consecința reconstituirii nelegale a dreptului de proprietate asupra acestor suprafețe de teren, sunt întrunite și cerințele speciale prevăzute de art. 13 indice 2 din Legea nr. 78/2000, inculpatul Ordog Lorand Andraș având calitatea de funcționar public, respectiv judecător.

Prin urmare, în drept, fapta inculpatului Ordog Lorand Andraș, în calitate de judecător la Tribunalul Covasna, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, cu intenție indirectă, printr-o analiză părtinitoare a probelor, de a adopta decizia nr. 231/17.04.2012 prin care a denaturat starea de fapt, cu încălcarea dispozițiilor legale și a principiilor de drept, astfel cum au fost indicate acestea mai sus, creând un prejudiciu în sarcina părții civile Statul Român și un folos necuvenit coinalpatului Sturdza Paltin Gheorghe, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, prevăzută de art. 13 indice 2 din Legea nr.78/2000, raportat la art. 297 alineat 1 C.pen., cu aplicarea art. 309 C.pen. și art. 5 C.pen. (variante de incriminare potrivit codului penal actual).

Cu privire la acuzația adusă de procuror inculpatului Adam Ioan, de instigare la abuz în serviciu, corelativă acuzației de abuz în serviciu, instanța a considerat că fapta inculpatului Adam Ioan, deși există în materialitatea sa, nu întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii de abuz în serviciu.

Astfel, pentru a fi în prezența unei activități de instigare trebuie să fie dovedită nu numai o activitate de determinare care să fi fost săvârșită de instigator în vederea adoptării rezoluției infracționale de către autor dar și faptul că, mai înainte de instigare, autorul nu adoptase rezoluția infracțională.

În rechizitoriu sunt scurte referirile la eventuala instigare efectuată de inculpatul Adam Ioan, iar instanța a considerat, în lipsa unor detalii în actul de sesizare, că singura posibilitate în care inculpatul Adam Ioan l-ar fi instigat pe Ordog Lorand să-și însușească opiniile sale și să admită în mod nelegal cererea de revizuire ar fi întâlnirea din biroului inculpatului Ordog Lorand, după data de 15.03.2012 și până la termenul din 03.04.2012, întâlnire la care inculpatul Adam Ioan a discutat cu Ordog Lorand despre dosar, detaliile discuțiilor fiind precizate mai sus, în sentință.

Alte posibilități, cu prilejul altor întâlniri sau discuții telefonice, nu au fost identificate de instanță în baza probatoriului administrat, astfel că a analizat în ce măsură este dovedită vreo activitate de instigare realizată de inculpatul Adam Ioan cu prilejul acelei întâlniri, în urma căreia inculpatul Ordog Lorand să-și fi însușit rezoluția infracțională de a încălca legea în sensul indicat mai sus și de a pronunța decizia nr. 231/17.04.2012, contrară legii.

Instanța a considerat că singura declarație cu privire la ce s-a discutat cu ocazia acelei întâlniri a fost cea dată de inculpatul Adam, astfel că nu are la îndemână decât această relatare a modului cum au decurs discuțiile. Inculpatul Ordog Lorand a negat că ar fi avut loc această întâlnire, astfel că nu se cunoaște și varianta acestuia asupra a cum au decurs discuțiile care au condus la rezultatul final al adoptării rezoluției infracționale de către Ordog Lorand, pentru a săvârși infracțiunea de abuz în serviciu.

Instanța a considerat că există două variante posibile, prima că inculpatul Ordog Lorand adoptase deja rezoluția infracțională și i-a făcut-o cunoscută inculpatului Adam Ioan dorind ceva în schimbul săvârșirii infracțiunii, iar a doua că inculpatul Ordog Lorand nu adoptase mai înainte de acea întâlnire nicio rezoluție infracțională, iar inculpatul Adam Ioan, dorind să obțină o hotărâre de admitere a revizuirii, l-a determinat în cadrul discuțiilor pe Ordog Lorand să adopte rezoluția de a săvârși o infracțiune, iar acesta din urmă a și adoptat-o, săvârșind, astfel cum s-a arătat mai sus, infracțiunea de abuz în serviciu.

Faptul că Adam Ioan, în calitate de avocat al lui Sturdza Paltin Gheorghe, credea sau nu cu adevărat în reușita cererii de revizuire sau în justetea demersului său juridic nu are relevanță în cauză din simplul motiv că un avocat are libertatea să formuleze orice cereri, sau căi de atac, chiar și nefondate, să le probeze cu orice înscrisuri, cu excepția unor înscrisuri despre care a cunoscut că sunt false (nu este cazul în speță întrucât înscrisurile depuse ca temei al revizuirii nu sunt false), urmând ca judecătorul cauzei să analizeze înscrisurile și temeiurile cererilor formulate de avocat și să aplice legea, să se supună numai legii, iar nu voinței avocaților din proces.

Prin urmare, instanța a considerat că simplul fapt că Adam Ioan a introdus această revizuire, intenționând să folosească înscrisuri preconstituite (cum este declarația pe care a dictat-o baronului pentru a fi folosită în procesul de revizuire, astfel cum rezultă din înregistrarea discuției stocată în fișierul „Adam și baronul 23.01.2008”) sau că nu credea în demersul său juridic, sau, în urma discuțiilor avute îndeosebi cu inculpata Bularca Roxana în care îi era arătat, câteodată, faptul că nu are dreptate, din punct de vedere juridic (în înregistrarea

VN860172 2011-06-12 Adam, Gabi, Nicky, Roxana eu discutam despre păduri și despre decizia din 1948 adusă de Sto” inculpata Bularca Anca Roxana îi explică lui Adam Ioan la minutul 22,45 că „bun și ce drept îți dă când depășești o cotitate disponibilă ...nu un drept la o acțiune în reducere?... depășirea cotei disponibile duce la anularea testamentului?.. sau ignorare, caducitate, ceva, nu!, ci doar îți dă un drept de reducere”) nu poate conduce la concluzia că l-a determinat pe Ordog Lorand să-și însușească toată apărarea sa, să aplice legea în mod greșit astfel cum judecătorul a și făcut-o, după cum s-a arătat mai sus.

În aceeași înregistrare (VN860172 2011-06-12 Adam, Gabi, Nicky, Roxana eu discutam despre păduri și despre decizia din 1948 adusă de Sto”), după ce inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe citește la minutul 40,00 un act oficial în care se indica, printre altele, că „pentru asta veți interveni la Tribunalul Bacău, Secția Notarială, pentru a vă comunica cine sunt succesorii lui N.D. Ghica, precum și dacă prin deschiderea succesiunii s-a făcut ieșirea din indiviziune”, întrucât mențiunile citite nu corespundeau cu aspectele invocate în cererea de revizuire Adam Ioan a afirmat imediat „asta n-o arătăm nimănui”, iar Bularca Roxana „sună rău aia”.

De asemenea, în aceeași înregistrare, Adam Ioan citește din decizia Curții Supreme de Justiție în sensul că în cazul încălcării părții legitime i se naște o acțiune în reducere, deci dacă se face un partaj de ascendent și se depășește rezerva el este reductibil, nu-i nul, aspecte însușite și de inculpata Zaharia Gabriela (la minutul 1,55,24 afirmă „deci nu putem anula partajul de ascendent”) și de Bularca Roxana care a răspuns imediat că nu.

Instanța a considerat deci că, deși sunt anumite probe care atestă faptul că inculpatul Adam Ioan a cunoscut sau ar fi putut să cunoască caracterul neîntemeiat al cererii de revizuire formulate, această dovadă nu este suficientă pentru existența instigării la abuz în serviciu, întrucât un avocat poate formula în fața instanței și căi de atac nefondate.

Instanța a mai observat că sunt anumite indicii în sensul că inculpatul Adam Ioan ar fi avut cunoștință de modalitatea în care s-a pronunțat decizia nr.213/2012, și anume discuția purtată telefonic de Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe, înregistrată de Sturdza Paltin sub denumirea „ Adam idei” în care inculpatul Adam Ioan vorbește cu Sturdza Gabriela de propunerea afirmată cu o seară înainte de aceasta din urmă, propunere care l-a surprins și cu privire la care trebuie să se întâlnească și să discute pe toate fețele problema, aceasta fiind o treabă importantă cu privire la care „nu putem vorbi treaba asta pe telefoane”. Sturdza Gabriela a afirmat apoi că nu este urgență și că trebuie discutat după strămutare (cererea de strămutare a dosarului nr. 4014/305/2010 respinsă de ÎCCJ la 22.03.2012), petru că dacă câștigă acolo este în avantajul lor să pună problema. Instanța a observat deci că, deși nu se cunoaște subiectul ce urma să fie discutat, problema pe care doreau să o pună inculpații, cert este că discuția a avut loc pe data de 11.03.2012 și are legătură cu dosarul nr. 4014/305/2010 în care s-a pronunțat decizia nr.231/2012, iar câștigarea cererii de strămutare îi ajută în demersul lor de a pune problema.

Apoi, instanța a mai reținut afirmația lui Adam Ioan, surprinsă în discuția înregistrată tot de Sturdza Paltin, stocată pe fișierul „Adam, eu, gabi mirela despre Bengescu”, care, nemulțumit de faptul că tranzacționau cu privire la păduri, fără știrea sa, Hrebenciuc Viorel și Chiuariu Tudor, a afirmat la minutul 13 „că dacă nu făceam eu ce făceam, azi, nu aveam ce discuta, deci să ne înțelegem clarcum adică, eu rezolv un miracol și vin alții și tranzacționează și eu habar n-am?”. Această afirmație în care Adam Ioan recunoaște că a făcut ceva pentru obținerea hotărârii nr.231/2012 poate avea valoarea unei proprii aprecieri a demersului juridic pe care inculpatul l-a avut în proces dar, având în vedere că, potrivit propriilor declarații, decizia era și rezultatul unei pretinderi de mită și a unei dări de mită, instanța a considerat că poate avea și o valoare probatorie indirectă, că „a face ceva”, poate avea și alt sens, și anume acela al unei înțelegeri ilicite cu Ordog Lorand.

În al treilea rând, instanța a mai reținut, din aceeași înregistrare indicată mai sus, că inculpații Adam și Sturdza Paltin erau îngrijorați de o intervenție a lui Chiuriu Tudor, ce dorea să i se plătească 3 milioane jumătate de euro, la judecătorii de la Tribunalul Covasna, prin formularea unei plângeri penale, Hrebenciuc Viorel chiar interesându-se la Adam Ioan cu privire la modalitatea în care a fost obținută decizia nr.231/2012. Astfel, Adam Ioan a afirmat la minutul 41,00 „probabil că porcul ăla de Tudor l-o fi amenințat că își bagă coada pe la Sfântu „, Zaharia Gabriela a afirmat „Probabil”, Adam Ioan a precizat apoi „dar nu cred” iar Sturdza Paltin, singurul participant la întâlnirea în care Chiuriu a făcut afirmațiile, a spus „ei, nu, băi frate, parcă ești copil, bă tu nu înțelegi „, moment în care Sturdza Gabriela a afirmat „taci, taci”. Aceste afirmații, ce ilustrează o temere reală a inculpaților că Chiuriu și-ar putea „băga coada la Sfântu”, în urma acestor temeri, astfel cum rezultă din aceeași înregistrare, Hrebenciuc Viorel ar fi fost dispus să încheie un contract cu Chiuriu prin care să-i plătească sau să promită că-i va plăti 3 milioane jumătate de euro, pot constitui un alt indiciu că inculpatul Adam Ioan era conștient de modalitatea în care s-a obținut decizia nr.231/2012 și se gândea la probabilitatea că avocatul Chiuriu ar putea dezvălui sau ar încerca să dezvăluie această modalitate de obținere a deciziei, caz în care exista riscul de a se pierde proprietatea pădurilor.

Toate aceste mijloace de probă sunt însă indirecte și nu pot susține, dincolo de orice dubiu, în opinia instanței, o acuzație de instigare la abuz în serviciu, în lipsa unei probe directe, cum ar fi fost spre exemplu o declarație a lui Ordog Lorand cu privire la discuțiile avute cu Adam Ioan cu privire la dosarul de revizuire, sau o recunoaștere expresă a lui Adam Ioan surprinsă pe o înregistrare. Poate fi răsturnată prezumția de nevinovăție și printr-o multitudine de probe indirecte dar, în cazul de față, probele indirecte sunt puține și le lipsește astfel intensitatea necesară pentru înlăturarea dubiului.

Atâta vreme cât nu este dovedită existența elementului material al instigării, respectiv nu este dovedită exercitarea de acțiuni de către inculpatul Adam Ioan de determinare a coinculpatului Ordog Lorand pentru a adopta rezoluția infracțională, întrucât dubiul profită inculpatului, nu se poate dispune o soluție

de condamnare pentru inculpatul Adam Ioan pentru acuzația de instigare la abuz în serviciu.

Ceea ce probatoriul a dovedit, astfel cum s-a arătat mai sus, este că inculpatul Ordog Lorand Andraș a săvârșit infracțiunea de abuz în serviciu, nefiind dovedit că a existat o înțelegere prealabilă cu Adam Ioan pentru a se comite acest abuz sau că a comis infracțiunea la solicitarea inculpatului Adam Ioan sau la determinarea venită din partea acestuia.

Nu este exclus ca un judecător, din proprie inițiativă, deci fără a fi instigat, să săvârșească un abuz în serviciu, mai ales atunci când pretinde de la apărătorul în favoarea căruia săvârșește abuzul în serviciu, un anumit serviciu, sau sume de bani, cum este cazul în speță.

Prin urmare, săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu de către Ordog Lorand Andraș, în speță, nu este condiționată de o instigare prealabilă venită din partea lui Adam Ioan, primul putând săvârși infracțiunea fără nicio determinare anterioară, animat de mobilul obținerii unor sume de bani în schimbul abuzului în serviciu, astfel cum se va arăta mai jos, la analiza infracțiunii de luare de mită.

Pentru aceste motive, instanța a dispus achitarea inculpatului Adam Ioan pentru săvârșirea faptei de abuz în serviciu considerând că nu este întrunit elementul material al acestei infracțiuni. O faptă, privită ca o modificare a realității înconjurătoare, a existat, constând în întâlnirea din biroul lui Ordog Lorand, unde au avut loc discuții cu privire la cauza Sturdza, dar nefiind dovedită existența elementului material al instigării, temeiul achitării va fi cel prevăzut de art. 16 alineat 1 litera b teza I C. proc. pen., respectiv fapta de care este acuzat inculpatul Adam Ioan nu este prevăzută de legea penală, lipsindu-i elementul material specific unei instigări.

Cu privire la acuzația adusă inculpatului Ordog Lorand Andraș, de luare de mită sub forma pretinderii sumei de 50.000 de euro, faptă cu privire la care acuzarea susține că a fost săvârșită în biroul inculpatului de la Tribunalul Covasna, în perioada de după înregistrarea dosarului civil nr. 4014/305/2010 în care a pronunțat decizia civilă nr. 231/17.04.2012 (25.01.2012) și până în data de 02.04.2012, instanța a reținut că în această perioadă, deci între data înregistrării dosarului în recurs pe completul de fond funciar și ultimul termen de judecată din recurs (03.04.2012) inculpatul Adam Ioan, apărător în cauză și inculpatul Ordog Lorand Andraș, președintele completului ce judeca cauza, s-au întâlnit în biroul de președinte de instanță al celui de a-l doilea, în cadrul discuției avute inculpatul Ordog Lorand identificând mai multe probleme de drept ce ar fi condus la respingerea recursului.

Astfel cum s-a arătat mai sus, atât întâlnirea din biroul inculpatului Ordog Lorand cât și discuția dintre inculpații Ordog Lorand și Adam Ioan cu privire la problemele din dosarul nr. 4014/305/2010 este considerată dovedită de instanță, astfel că nu a mai reluat analiza acestui fapt probator.

După discutarea problemelor acestui dosar, discuție ce conducea, conform declarație lui Adam Ioan, spre adoptarea unei soluții de respingere a recursului, Adam a întrebat „și ce-i de făcut”, moment în care inculpatul Ordog Lorand a pretins ca recurentul Sturdza Paltin Gheorghe să dea suma de 50.000 de euro

pentru obținerea unei soluții favorabile, de admitere a recursului, sumă ce urma să fie dată după pronunțarea deciziei.

Adam Ioan a declarat cu ocazia rejudecării „eram ferm convins că trebuie să câștig, am intrat în panică la spusele lui Ordog și am crezut că există posibilitatea să se respingă recursul deși eu aveam dreptate, în opinia mea atunci l-am întrebat și ce e de făcut, moment în care inculpatul Ordog a mers în cămăruța din spatele biroului, eu l-am urmat și mi-a spus șoptit Strudza să dea 50.000 de euro. Eu i-am spus că o să vorbesc cu Sturdza și că sunt convins că se va ține de cuvânt”

Inculpatul Adam Ioan a adoptat o poziție constantă cu privire la pretinderea sumei de 50.000 de euro cu această ocazie de către inculpatul Ordog Lorand, atât pe parcursul urmăririi penale cât și pe parcursul rejudecării, declarațiile sale fiind constante.

Instanța a mai considerat că inculpatul Adam Ioan nu avea interes să reclame în mod mincinos această pretindere întrucât inculpatul Ordog Lorand nu a recunoscut niciodată o astfel de faptă de luare de mită astfel că nu s-ar fi pus niciodată problema sancționării penale a lui Adam Ioan pentru dare de mită. Pe de altă parte, dacă nu ar fi fost reală această pretindere, instanța a considerat, greu de crezut că inculpatul Adam Ioan ar fi dat dovadă de o atât de joasă moralitate încât ar fi inventat o astfel de faptă penală doar pentru a i se reține dispozițiile art. 19 din OUG nr. 43/2002, cu atât mai mult cu cât se reduceau limitele de pedeapsă, iar nu pedeapsa concretă, astfel că nu i se garanta lui Adam Ioan o pedeapsă neapărat mică.

Astfel cum s-a arătat mai jos, declarația inculpatului Adam Ioan se coroborează și se verifică prin alte mijloace de probă din care se poate trage o concluzie dincolo de orice dubiu rezonabil că afirmația acestuia în sensul că inculpatul Ordog Lorand Andraș a pretins suma de 50.000 de euro pentru pronunțarea deciziei de admitere a recursului, este reală, nu este o invenție a lui Adam Ioan făcută exclusiv cu scopul de a beneficia de dispozițiile art. 19 din OUG nr.43/2002.

În primul rând, instanța a reținut, astfel cum s-a arătat mai sus, că inculpatul Ordog Lorand Andraș a săvârșit infracțiunea de abuz în serviciu, pronunțând cu încălcarea legii o revizuire prin care i s-a reconstituit lui Sturdza Paltin Gheorghe dreptul de proprietate asupra unei suprafețe de peste 43.000 ha de pădure, or, în aceste condiții, un mare semn de întrebare este care a fost mobilul, ce l-a determinat pe inculpat să săvârșească acest abuz în serviciu.

Cum mobilul unei fapte este un semn de sănătate mintală, iar inculpatul Ordog Lorand Andraș cu siguranță nu are astfel de probleme, este cât se poate de logic să considerăm că mobilul faptei de abuz în serviciu trebuie să fie o contraprestație din partea celui în favoarea căruia s-a săvârșit abuzul.

Nici un judecător nu ar fi săvârșit cu bună știință un abuz, astfel cum s-a arătat mai sus, fără să fie determinat de un mobil clar.

După pronunțarea deciziei, atât în anul 2012 (astfel cum rezultă din declarația lui Adam dată la rejudecare) cât și în anul 2013 (astfel cum rezultă din aceeași declarație coroborată cu listurile telefonice depuse de Adam Ioan), au

avut loc mai multe contacte telefonice între inculpatul Adam Ioan și soția inculpatului Ordog Lorand, numita Ordog Melinda, în vederea stabilirii modalității de plată a sumei pretinse anterior, de 50.000 de euro, inculpatul Adam deplasându-se și la domiciliul inculpatului Ordog Lorand, unde, în urma discuției avute cu Ordog Lorand, au stabilit de comun acord ca sumele de bani să fie remise seara, în mai multe tranșe, fără telefoane prealabile.

Astfel, din declarația inculpatului Adam dată la rejudecare rezultă că la o lună după pronunțarea deciziei s-a întâlnit cu soția lui Ordog Lorand, avocat Ordog Melinda în fața camerei de avocați de la Tribunalul Covasna, au discutat generalități după care aceasta a afirmat „o să vă sun” .peste o oră sau mai mult l-a sunat și i-a spus să treacă pe la biroul acesteia care se afla la locuința celor doi....în momentul în care Ordog Melinda m-a sunat și mi-a spus să trec pe la ea prin birou am bănuit că are legătură cu cei 50.000 euro” . După ce a descris locuința celor doi, inculpatul Adam a precizat că „după 20 de minute a venit și inculpatul Ordog Lorand, au intrat într-o cameră unde au făcut stânga și printr-o baie au ieșit pe verandă ce avea niște trepte care coborau în curte...mi-a spus că banii să fie împărțiți în tranșe, să fiu grijuliu când vin să îi aduc să am telefonul închis. Mi-a spus că o să fiu contactat și eu am bănuit că de către Melinda”.

Tot inculpatul Adam Ioan a precizat că, după pronunțare, i-a spus lui Strudza Paltin de cei 50.000 de euro în sensul că trebuie pregătiți, care urmează, nu știu când, să fie dați, iar Sturdza Paltin a răspuns „vedem...eu îl cunosc pe Strudza, când spune vedem e de fapt nu, se face ca un arici”.

Cu privire la procesele verbale încheiate de procuror la data de 02.12.2014 (filele 85-87 volumul IV al instanței), instanța a reținut că cele 2 modalități, de altfel menționate și de răspunsul DNA Serviciul Teritorial Brașov- fila 131 volumul IV al instanței) de obținere a datelor privind convorbirile telefonice purtate de inculpatul Adam Ioan au fost listingul depus chiar de către acest inculpat ce cuprind apelurile telefonice efectuate de către acesta pentru perioada decembrie 2012-decembrie 2014 și listingurile convorbirilor telefonice preluate de la SRI, această instituție obținându-le în baza legii nr. 82/2012.

Având în vedere că SRI nu este organ de urmărire penală și nu are atribuții de cercetare penale, informațiile obținute de SRI și transmise procurorului de caz, folosite apoi pentru încheierea celor 2 procese verbale nu pot constitui mijloace de probă legale în cauză, fiind lovite de nulitate absolută ca urmare a procedurii probatoriu folosit în cauză.

Prin urmare, instanța a admis cererea formulată de inculpatul Ordog Lorand Andraș și a înlăturat din mijloacele de probă constând în procesele verbale încheiate de procuror la data de 02.12.2014 informațiile privind localizarea inculpatului Adam precum și informațiile privind convorbirile primite de inculpatul Adam Ioan și cele inițiate de acest inculpat anterior lunii decembrie 2012.

Astfel, așa cum rezultă din desfășurătorul convorbirilor lui Adam Ioan pentru anul 2013, prezentat de acesta din urmă, la data de 23.05.2013, ora 10,51 Ordog Melinda a fost apelată de inculpatul Adam Ioan, acesta din urmă aflându-se în Sfântu Gheorghe, cei doi purtând o convorbire de 31 secunde.

În declarația dată cu ocazia rejudecării inculpatul Adam a precizat „unde va în primăvara lui 2013 m-am întâlnit cu Ordog Melinda la Tribunalul Covasna, care era foarte grăbită și nu a avut timp să stea, unde va în jurul orei 09,30, aceasta mi-a spus să o sun. Am sunat-o peste 2,3 ore, era la biroul dumneaei și m-am deplasat și eu acolo....am discutat cu inculpatul Ordog Lorand care m-a întrebat ce se întâmplă, de ce nu se ține Sturdza de cuvânt în legătură cu ceea ce am afirmat atunci în birou la dumnealui, că voi vorbi cu Sturdza și că eu cred că se va ține de cuvânt în legătură cu cei 50.000 euro”.

Instanța a observat deci că afirmația inculpatului Adam Ion, din declarație, este confirmată exact de listingul telefonic, ce atestă că în primăvara lui 2013 (luna mai), la aproximativ 2 ore după ce s-a întâlnit cu Ordog Melinda la Tribunalul Covasna, a sunat-o pe aceasta.

Scopul acestui apel telefonic nu putea fi altul decât în legătură cu modalitatea în care urmau să-i fie remiși banii preinși anterior de către Ordog Lorand, pentru că alte subiecte de discuții nu aveau cei doi, Ordog Melinda și Adam Ioan.

Ordog Melinda a declarat la urmărire penală, cu ocazia confruntării cu inculpatul Adam Ioan (volumul II de urmărire, fila 190) că l-a sunat o singură dată pe Adam Ioan să-i ceară numărul de telefon al kolegei avocat Adela Dancu, afirmație neconfirmată de Adam Ioan, mai ales în condițiile în care numărul de telefon al kolegei Adela Dancu exista pe siteul cabinetului de avocatură unde aceasta lucra, instanța considerând astfel că Ordog Melinda avea o posibilitate mult mai simplă să afle numărul de telefon al acesteia, decât aceea indicată în procesul verbal de confruntare („pe tema cu numărul de telefon am avut mai multe discuții scurte, inclusiv fiind în situația în care mă suna dumnealui, ori eu nu am putut să răspund, ori dânsul... căutarea numărului de telefon s-a derulat într-un interval de câteva zile”). Nici Adela Dancu, audiată ca martoră în faza de urmărire penală, nu a confirmat spusele lui Ordog Melinda, arătând martora că nu cunoaște clientul cu privire la care ar fi solicitat numărul de telefon Ordog Melinda și că numărul său de telefon este și pe site-ul baroului și la SCA Adam.

Pe de altă parte, convorbirea telefonică din data de 23.05.2013 este un apel inițiat de Adam Ioan (care nu dorea să afle nici un număr de telefon de la Ordog Melinda) și, în cadrul convorbirii, cei doi au discutat 31 de secunde, fiind deci exclusă atât sunarea lui Adam Ioan de către Ordog Melinda pentru aflarea numărului de telefon al Adelei Dancu, cât și sunarea înapoi de către Adam Ioan și nerăspunderea la telefon de către Ordog Melinda, din moment ce ambii au vorbit 31 de secunde.

Din același proces verbal încheiat de procuror a mai rezultat că tot pe parcursul anului 2013, perioadă în care Adam Ioan a susținut în delarațiile date că a mai luat legătura cu Ordog Melinda tot cu privire la subiectul plății sumei de 50.000 euro, cerute de Ordog Lorand în 2012, la data de 17.06.2013, ora 13,08 Adam Ioan a apelat-o pe Ordog Melinda și au discutat 20 de secunde, apoi în aceeași zi, la ora 13,29 a apelat-o din nou și au discutat 8 secunde, iar la 24 octombrie 2013, ora 12,20, inculpatul Adam Ioan a apelat-o din nou pe Ordog Melinda și au discutat 51 de secunde.

În condițiile în care Ordog Melinda nu recunoaște aceste apeluri telefonice, iar inculpatul Adam Ioan a precizat că „nu am avut nicio relație profesională cu Ordog Melinda, în sensul de avea cauze comune sau clienți comuni, ci eu o știam ca soția lui Ordog Lorand (acest aspect este confirmat și de fosta soție a inculpatului Adam Ioan, inculpata Bularca Roxana, care a declarat la urmărire penală că nu l-a auzit niciodată pe fostul său soț să pomenească de Ordog Melinda), deci nu putea avea subiecte de discuție comune cu Ordog Melinda care să impună efectuarea mai multor apeluri telefonice, întinse pe mai multe luni, instanța a considerat că acest fapt al contactării telefonice a numitei Ordog Melinda de către Adam Ioan are legătură cu fapta de pretindere a sumei de 50.000 euro de către Ordog Lorand, respectiv cu plata acestei sume după pretinderea ei și pronunțarea deciziei nr. 231/2012, astfel că vine să susțină afirmațiile din declarația lui Adam Ioan.

Instanța a mai observat că Ordog Lorand Andras avea interesul (astfel cum s-a analizat mobilul infracțiunii de abuz în serviciu) precum și mijloacele, pentru a solicita o sumă de bani în schimbul pronunțării unei decizii nelegale, între Ordog Lorand Andras și Adam Ioan exista o relație de lungă durată care îi garanta confidențialitatea și seriozitatea unei discuții referitoare la banii ceruți pentru a da o soluție favorabilă lui Paltin Gheorghe Sturdza. Conform declarației grefierului șef Cruceanu Julieta Genoveva dată la data de 13.11.2020, „inculpatul Adam îl vizita pe inculpatul Ordog în biroul acestuia, era prieten cu tatăl lui Ordog și aveau o relație de colegialitate. Eu am perceput că domnii Adam și Ordog Lorand erau în relații bune. De obicei, atunci când domnul Adam avea dosar la noi la Tribunalul Covasna trecea și prin biroul domnului Ordog Lorand, nu întodeauna, dar au fost situații în care a venit și spunea că a trecut să-l salute”. Martora nu și-a amintit la rejudecare dacă a fost vizitat Ordog Lorand și în primăvara lui 2012.

În contextul în care inculpatul Ordog Lorand avea pe rol un dosar cu o mare miză economică, cum este dosarul revizurii, orice vizită a inculpatului Adam Ioan putea avea și a și avut, astfel cum s-a arătat mai sus, o conotație penală, neputându-se compara o astfel de vizită cu alte vizite efectuate, spre exemplu, de decanul Baroului Covasna în calitate de reprezentant al acestei instituții, la Ordog Lorand.

Afirmația din declarația lui Adam Ioan privind referirea inculpatului Ordog Lorand Andras, în primăvara lui 2013, la fratele său, care era medic în Anglia, aspect confirmat și de inculpatul Ordog Lorand care a precizat în rejudecare că are un frate medic, care a lucrat în Anglia, dar și de inculpata Bularca Roxana, în declarația de la urmărire penală, la fila 343 din volumul 4, care a arătat că a fost întrebată de Adam Ioan în legătură cu prietena sa medic în Anglia („mi-a spus odată că Ordog Lorand are un frate în Budapesta, medic, care vrea să plece în Marea Britanie. Soțul nu o cunoaște pe Nina, m-a rugat să o contactez.”) reprezintă o altă probă în sensul că întâlnirea la care face referire inculpatul Adam Ioan chiar a avut loc, pentru că altă explicație pentru obținerea de către Adam Ioan a acestei informații nu există. Tot inculpata Bularca Roxana a declarat, fiind întrebată „v-a spus în ce context a avut loc discuția cu Ordog?”,

„nu, dar cred că fusese în ziua respectivă, știu că era tot în anul 2013”. Și acest aspect afirmat de inculpată vine în coroborarea declarației lui Adam Ioan, cu privire la întâlnirea din anul 2013 pe care a avut-o cu Ordog Lorand la domiciliul acestuia, întâlnire ce avea drept scop remiterea sumei de 50.000 de euro, cerute de Ordog Lorand în anul 2012.

Apoi, descrierea locuinței inculpatului Ordog Lorand făcută de către Adam Ioan, inclusiv în faza rejudecării cauzei (astfel cum rezultă din planșele foto de la urmărire penală și din procesul verbal de reconstituire aflat la fila 163 volumul II, descrierea efectuată de inculpatul Adam este una fidelă) este o altă dovadă că afirmația acestuia în sensul că a mers la domiciliul inculpatului Ordog Lorand este una adevărată. Inculpatul Adam nu avea cum să cunoască așa de bine interiorul locuinței lui Ordog Lorand și modalitatea în care se cobora în curte, pe trepte, dintr-un anunț imobiliar, astfel cum a susținut apărarea, iar apărarea că a observat fotografiile judiciare efectuate cu ocazia percheziției domiciliare și astfel a putut să descrie imobilul nu se poate susține, nefiind nicio dovadă că inculpatul personal a studiat acele planșe foto, în lipsa unei cereri de studiu care să fi fost aprobată de procuror (nu se poate studia dosarul de urmărire penală decât pe baza unei cereri, or instanța nu a identificat la dosar o astfel de cerere care să fi fost formulată de către inculpatul Adam Ioan personal). Faptul că Adam Ioan nu a relatat nimic în legătură cu o scară interioară nu conduce la concluzia că nu a fost în locuința lui Ordog Lorand, din moment ce a descris în amănunt alte detalii ale locuinței, pe care nu avea cum să le cunoască decât printr-o vizită făcută. A cere unei persoane care vizitează o locuință ce nu-i este familiară să detalieze toate aspectele din interior reprezintă o sarcină excesivă, iar descrierea făcută de Adam Ioan cuprinde, în opinia instanței, detalii suficiente pentru a considera că vizita afirmată de acesta a avut loc.

Aspectul că Adam Ioan a mers la locuința soților Ordog, deși aceștia au negat, rezultă nu numai din declarația acestui inculpat, dar și din declarațiile date de inculpații Sturdza Paltin Gheorghe și Sturdza Gabriela, ce au relatat un episod în care au mers cu Adam Ioan, l-au așteptat în fața unei bodegi, acesta afirmând că merge la Ordog Melinda pentru a-i da o carte. Procesul verbal de conducere în teren dovedește veridicitatea acestor 2 declarații. Inculpații au precizat la rejudecare că Adam Ioan a lipsit foarte puțin timp, ceea ce poate dovedi că nu a găsit pe nimeni la locuința lui Ordog Lorand, important fiind faptul că inculpatul cunoștea adresa exactă a locuinței, deci mai fusese acolo, instanța considerând că alt scop decât discutarea plății sumei de 50.000 euro nu a existat pentru efectuarea acestor vizite.

Din nou instanța s-a întrebat ce anume l-a determinat pe Adam Ioan să meargă la locuința unui judecător ce se pronunțase pe cazul în care era apărător, iar singurul răspuns este acela că se dorea discutarea aspectelor legale de plata sumei de bani pretinse, pentru că pentru o carte pe care inculpatul Adam Ioan dorea să i-o dea lui Ordog Melinda (cu care acesta, astfel cum a declarat, nu avea nicio relație profesională, nici clienți comuni, deci nicio legătură, iar dacă dorea să dea o carte o putea lăsa la Ordog Lorand la birou, știut fiind că o carte pentru o familie de juriști este suficientă, nefiind necesară câte o carte pentru

fiecare dintre soți) nu merita acest efort și acest risc de a fi văzut la domiciliul judecătorului (pentru a se evita riscul inculpații Sturdza au și rămas mai departe cu autoturismul de domiciliul lui Ordog Lorand).

Un alt mijloc de probă în susținerea acuzației este declarația lui Sturdza Paltin Gheorghe, dată atât la urmărire penală în calitate de inculpat cât și la rejudecare, în care a arătat că „după pronunțarea hotărârii, dar înainte de motivarea ei, Adam Ioan mi-a spus”băi zgârcitule, dacă ai fi dat 50.000 de euro nu s-ar fi tergiversat atât”. Nu întâmplător, consideră instanța, cei doi, Adam Ioan și Sturdza Paltin, au discutat exact despre suma pretinsă de inculpatul Ordog Lorand și, după pronunțarea deciziei, astfel cum solicitase chiar Ordog Lorand (astfel cum rezultă din declarația inculpatului Adam Ioan). La rejudecare, în declarația din volumul VII, inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe a precizat că se afla în mașina sa, oprit în fața prefecturii, între data pronunțării deciziei și data motivării, iar Adam Ioan i-a spus „dacă dădeai și tu 50.000 euro se dădea hotărârea mai repede”.

În a doua declarație dată în fața instanței, aflată la fila 2 din volumul VIII, inculpatul Sturdza Paltin a afirmat „prima întâlnire nu a fost o întâlnire pe stradă cum pretinde dl Adam, el era în mașina mea, eu conduceam și mi-a cerut să opresc în fața prefecturii Brașov, ca să coboare. Fiind zgomot în trafic, dl. Adam mi-a șoptit la ureche să pregătesc 50.000 de euro pentru Ordog Lorand. Nu am avut timp să fac comentarii așa că am răspuns repede vedem”. Instanța a observat deci că solicitarea adresată de Adam Ioan viza „pregătirea sumei de 50.000 de euro pentru a fi dată lui Ordog Lorand”, aspect ce se coroborează cu declarația lui Adam Ioan în sensul că Ordog Lorand i-a pretins această sumă și i-a solicitat să nu-i spună lui Sturdza Paltin decât după ce se pronunța decizia, și Adam Ioan afirmând la urmărire penală, la fila 125 din volumul II că „m-am întâlnit cu Sturdza în fața prefecturii Brașov, prilej cu care i-am spus acestuia la ureche, fiind gălăgie în trafic, că în viitor va trebui să pregătească suma de 50.000 de euro care trebuie dată lui Ordog”. Singura diferență dintre cele 2 declarații este locația unde a fost făcută afirmația, dar aceasta nu vizează faptul probator din speță.

În afara acestei discuții, instanța a mai reținut o altă declarație, de care inculpatul Sturdza Paltin nu și-a mai amintit la rejudecare, aflată la fila 274 din volumul 2 de urmărire penală, inculpatul Sturdza Paltin relatând atunci că „nu rețin locul unde mi-a spus, ideea cu care eu am rămas la acea discuție era că cu 50.000 euro el aranjează la Tribunalul Covasna, era în viitor”.

Aceste afirmații ale lui Sturdza Paltin Gheorghe se coroborează cu declarația lui Adam Ioan de la urmărire penală (fila 125 volumul II) în care a precizat că „imediat ce s-a dat hotărârea, în aceeași zi sau a doua zi, m-am întâlnit cu Sturdza în fața Prefecturii Brașov, prilej cu care i-am spus acestuia la ureche, fiind gălăgie în trafic, că în viitor va trebui să pregătească suma de 50.000 euro care trebuie dată lui Ordog. Paltin Sturdza a spus : Vedem. Iar eu i-am comunicat că nu se știe când va fi chestiunea asta dar vom fi anunțați.”

Tot la urmărire penală inculpatul Bengescu Dan a declarat că „o singură dată îmi amintesc că eram pe terasă la OMV, lângă biroul lui Adam, când acesta

a vorbit la telefon și a pronunțat numele de Lorand sau Lori făcând referire la o sumă de 10.000 sau 20.000 dar nu știu dacă se referea la judecător sau nu”. Audiata în rejudecare, inculpatul nu și-a menținut această afirmație dar instanța, pentru motivele sus arătate, când s-au analizat apărările inculpaților prin care au solicitat să nu se ia în considerare declarațiile de la urmărire penală, a dat relevanță acestei declarații aflată la fila 41 din volumul 4 de urmărire penală, întrucât se coroborează cu celelalte mijloace de probă analizate mai sus.

Tot din declarația lui Bengescu Dan dată la urmărire penală a mai rezultat și certitudinea afișată de Adam Ioan în legătură cu deciziile ce urmau a fi pronunțate de completul de fond funciar condus de Ordog Lorand Andras, „îmi amintesc că, la un moment dat, Adam Ioan mi-a spus să nu-mi fac probleme pentru procesele de la Tribunalul Covasna pentru că e rezolvată treaba acolo... Adam mi-a spus să nu-mi bat atâta capul că acolo Laura trebuie doar să se prezinte”. Deși inculpatul Bengescu Dan face referire la situația unei revizuii solicitată cu privire la decizia nr.231/2012, deci după momentul aprilie 2012, instanța a reținut că referirea acestuia este la Tribunalul Covasna și la completul de fond funciar (cauza Sturdza fiind de fond funciar, iar la Tribunalul Covasna exista un singur complet de fond funciar, astfel cum rezultă și din declarația dată la urmărire penală a martorei judecător Claudia Dumitru, complet din care făcea parte Ordog Lorand Andras, este clar că orice cale de atac extraordinară împotriva deciziei 231/2012 adresată Tribunalului Covasna intra în specializarea lui Ordog Lorand Andras, pe completul de fond funciar).

Inculpata Adam Anca Roxana, audiata la urmărire penală în data de 05 decembrie 2014 (în rejudecare a invocat dreptul la tăcere) a arătat că Adam Ioan i-a spus odată într-un restaurant, cred că la Romantik, dacă dădeai 50.000 obțineai o hotărâre mai repede sau mai bine, ceva de genul acesta. Știu că Sturdza nu a răspuns, ceea ce m-a mirat deoarece el reacționează de obicei atunci când trebuie să plătească ceva, cu atât mai mult o sumă așa de mare (fila 342 volumul IV de urmărire penală).

Nu în ultimul rând, instanța a mai reținut și interesul manifestat de inculpatul Ordog Lorand cu privire la acest dosar, astfel cum rezultă din declarația martorei Velican Maria Daniela, constantă pe parcursul procesului penal. Aceasta a precizat că a studiat dosarul și și-a făcut părerea că trebuie să-l respingă iar, la deliberare a rămas oarecum surprinsă că ceilalți colegi de complet erau de părere că trebuie admis (declarație dată la rejudecare). La urmărire penală, în declarația dată în calitate de inculpat, pe care și-a menținut-o și la rejudecare, a precizat că a solicitat să se mai amâne încă odată pronunțarea, dar opinia colegilor în sensul admiterii recursului nu s-a schimbat și nici nu s-a mai amânat odată pronunțarea, Ordog Lorand insistând în admiterea recursului, spunând că va face el motivarea. În declarația dată în calitate de martor la urmărire penală (fila 99 volumul VI) a mai precizat că „Ordog era convins și încerca să mă convingă și pe mine că soluția corectă este să admitem,, Ordog a insistat că toate terenurile au aparținut familiei Ghica, că reclamantul este îndreptățit”. Din moment ce deliberările nu au vizat exact suprafețele de pădure (astfel cum rezultă din declarațiile date de Velican, Uță și Ordog Lorand)

mențiunile ce au apărut ulterior în minută au surprins-o pe martora Velican, astfel cum aceasta a declarat.

Afirmațiile martorei trebuie privite în contextul declarat tot de martoră în sensul că dacă ar fi văzut minuta în forma în care a văzut-o pe data de 18 aprilie 2012, dimineată, nu ar fi semnat-o, astfel că și modalitatea în care s-a dispus de către inculpat introducerea soluției pe scurt fără a fi semnată minuta de către Velican Maria Daniela reprezintă tot o modalitate în care inculpatul Ordog Lorand și-a manifestat interesul deosebit pentru a fi adoptată soluția de admitere a recursului și de reconstituire a dreptului de proprietate asupra tuturor suprafețelor de pădure (iar nu o altă soluție de admitere a recursului și admiterea în parte a revizuirii, sau trimiterea spre rejudecare a revizuirii) problema revizuirii fiind în acest mod pe deplin rezolvată în această modalitate de admitere a revizuirii și, mai mult decât atât, și irevocabilă.

Astfel cum s-a arătat mai sus, aspectul ne semnării minutei în data de 17 aprilie 2012 de către Velican Maria Daniela, negat de inculpatul Ordog inclusiv în cadrul declarației dată la rejudecare, rezultă nu numai din declarația constantă a martorei Velican Daniela Maria, dar și din declarația colegului de complet, Uță Gabriel, care a susținut la rejudecare că „ eu și Ordog Lorand am semnat sigur minuta în data de 17 aprilie, nu știu dacă Velican a semnat-o în această zi întrucât avea obiceiul să plece mai repede fiind din Brașov” coroborată cu declarația martorului Pîslaru Constantin Florin, grefier de ședință, care a afirmat la urmărire penală că „ cred că doamna Velican nu a semnat minuta în ziua respectivă și Ordog mi-a spus să o bag în Ecris chia dacă nu avea semnătura doamnei Velican „ iar, la rejudecare, după ce a precizat că-și menține declarația de la urmărire penală, a relatat că „ ceea ce îmi aduc aminte cu siguranță e că minuta era semnată de doi judecători ...minuta mi-a fost adusă de domnul Uță Gabriel”.

În acest context, afirmația inculpatului Ordog Lorand „Dana, ce vrei să-mi faci?”, efectuată atunci când martora Velican Maria dorea să formuleze opinie separată la cererea de lămurire dispozitiv formulată de Direcția Silvică în anul 2014, o să fie interpretată de instanță tot în sensul dorinței inculpatului Ordog Lorand ca soluția adoptată prin decizia nr.231/2012 să rămână neschimbată.

Inculpatul Ordog Lorand, audiat la urmărire penală, a precizat că a fost vizitat de Adam Ioan în biroul său în 2012 de două ori, odată când a început construcția și odată când i-a adus cartea. Cu ocazia rejudecării, inculpatul Ordog Lorand a precizat că nu a fost vizitat de Adam Ioan în perioada existenței dosarului pe rolul Tribunalului Covasna. Cu privire la anul începerii construcției, chiar Ordog Lorand, președinte al Tribunalului Covasna, a arătat în aceeași declarația că a început construcția aripii respective în 2010 sau 2011.

Zaharia (în prezent Sturdza) Gabriela Rodica, în declarația de martor din 26.11.2014, care nu poate fi folosită împotriva acesteia, dar poate fi folosită în defavoarea lui Ordog Lorand, a relatat despre o discuție cu Adam Ioan în care acesta îi preciza că îi va da niște bani lui Ordog Lorand Andras („ am auzit o discuție deschisă de Adam Ioan care spunea că intenționează să-i dea bani lui Ordog pentru că și-ar construi o casă, parcă zicea ceva și de o livadă. Țin minte

că discuția a avut loc în 2013, mult după hotărâre”). În condițiile în care demersurile pentru plata sumei pretinse s-au desfășurat și pe parcursul anului 2013, astfel cum s-a arătat mai sus, declarație martorei se coroborează cu celelalte mijloace de probă.

În rejudecare, inculpata a precizat că știe de la soțul său, Sturdza Paltin Gheorghe despre spusele lui Adam „că dacă ar fi dat 50.000 euro s-ar fi motivat mai repede” afirmație făcută între data pronunțării deciziei 231/2012 și data motivării, după care cunoaște „după pronunțarea deciziei din 2012, eram la festivalul berii din toamnă, Adam a spus că vrea să-i dea lui Ordog 50.000 de euro pentru că își construia o casă care avea și livadă. Nu a afirmat Adam că i-ar fi cerut Ordog această sumă de bani”.

Prin urmare, declarație inculpatei sunt constante, în sensul afirmațiilor lui Adam Ioan privind suma de 50.000 euro pe care trebuia sau ar fi dorit să o dea lui Ordog Lorand. Aprecierile inculpatei Sturdza Gabriela cu privire la faptul că inculpatul Adam Ioan ar fi cerut aceste sume pentru el, iar nu pentru a fi date lui Ordog Lorand nu constituie decât o simplă apreciere făcută de inculpată, care nu ține cont de faptul că Adam Ioan avea un onorariu de succes de 14 % din valoarea totală a pădurilor, ceea ce însemna o sumă de ordinul sutelor de mii de euro, neavând deci interes să-i înșele pe soții Sturdza, cu care se și afla într-o relație apropiată, fiind prieteni, aceștia fiind și nașii soților Adam.

Instanța nu a reținut nici un eventual trafic de influență pe care l-ar fi efectuat Adam Ioan în raport cu Sturdza Paltin Gheorghe întrucât actul cu privire la care ar fi susținut Adam Ioan că-și poate trafica influența pe lângă Ordog Lorand Andraș (pronunțarea deciziei nr.231/2012), era deja îndeplinit de acesta din urmă la momentul solicitării sumei de 50.000 de euro de către Adam Ioan lui Sturdza Paltin. Prin urmare, pe lângă faptul că niciunul dintre inculpații Sturdza Paltin și Sturdza Gabriela nu au declarat nimic în legătură cu o influență pretinsă a lui Adam Ioan pe lângă judecătorul Ordog Lorand, nici nu avea vreun rost ca Adam Ioan să pretindă o influență și să ceară în acest sens 50.000 euro după pronunțarea deciziei nr.231/2012.

Cu privire la afirmațiile inculpatului Adam Ioan, instanța a observat că de fiecare dată acesta se referea numai la Ordog Lorand, iar nu la ceilalți membri ai completului (dacă ar fi vrut să-i înșele pe soții Sturdza era mai logic să ceară bani pentru toții membrii completului, din moment ce decizia fusese pronunțată de 3 judecători), ceea ce poate duce și la concluzia că numai cu acesta din urmă avea o înțelegere reală și a mai observat că, astfel cum rezultă din declarația lui Sturdza Paltin Gheorghe dată cu ocazia rejudecării („domnul Adam nu dă niciodată bani, ei ia”) este foarte greu de crezut că Adam Ioan intenționa să-i dea lui Ordog Lorand 50.000 euro să-și construiască o casă cu livadă fără nicio contraprestație din partea judecătorului, deci cu titlu absolut gratuit și dezinteresat. Prin urmare, nu numai că Adam Ioan nu ar fi dat niciodată această sumă dezinteresat lui Ordog Lorand, dar nici nu poate fi primită alegația în sensul că ar fi intenționat să dea această sumă fără să fie cerută în prealabil de Ordog Lorand, deci din proprie inițiativă.

Nu în ultimul rând, declarațiile nesincere date de Ordog Melinda (nu a recunoscut că a discutat la telefon cu Adam Ioan decât o singură dată, aserțiune infirmată de mijloacele de probă arătate mai sus, sau că acesta din urmă i-a vizitat locuința) ilustrează o lipsă de credibilitate a declarației acesteia, lipsă prin care se încearcă să se ascundă pretinderea unei sume de bani și discuțiile ulterioare pentru plata afectivă a acestei sume.

Testul poligraf depus de inculpatul Ordog Lorand nu poate avea valoarea probatorie decât a unui înscris, fiind infirmat, în opinia instanței, de mijloacele de probă analizate mai sus.

Toate aceste mijloace de probă dovedesc, în opinia instanței, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpatul Ordog Lorand Andraș a pretins de la inculpatul Adam Ioan, ca și mobil al infracțiunii de abuz în serviciu, deci pentru a pronunța o hotărâre irevocabilă nelegală, astfel cum s-a arătat mai sus, suma de 50.000 de euro, existând ulterior pronunțării deciziei nr.231/2012 mai multe demersuri constând în convorbiri telefonice între Adam Ioan și Ordog Melinda și întâlniri la domiciliul lui Ordog Lorand, în vederea stabilirii modalității de plată a sumei și a plății efective a sumei pretinse.

Pentru motivele sus arătate, instanța a înlăturat apărările inculpatului în sensul că prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată.

Astfel, în drept, fapta inculpatului Ordog Lorand Andraș, judecător la Tribunalul Covasna, membru al completului investit cu soluționarea cauzei nr. 4014/305/2010, în biroul acestuia din cadrul Tribunalului Covasna, în perioada 25.01.2012- 02.04.2012 a solicitat de la inculpatul Adam Ioan, avocat în respectiva cauză, suma de 50.000 de euro pentru a-i da clientului acestuia din urmă, Sturdza Paltin Gheorghe, o soluție favorabilă întrunește, sub aspect obiectiv și subiectiv, elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 289 Cod penal, raportat la art. 7 alineat 1 litera b din Legea nr. 78/2000.

Elementul material al infracțiunii a fost săvârșit în varianta alternativă a pretinderii sumei de 50.000 de euro, urmarea imediată reprezintă o stare de pericol pentru buna desfășurare a actului de justiție, iar legătura de cauzalitate rezultă din însăși materialitatea faptei.

Intenția cu care a fost săvârșită fapta este intenția indirectă, inculpatul acceptând producerea rezultatului socialmente periculos.

Inculpatul este funcționar public, judecător, iar scopul pentru care a săvârșit fapta de luare de mită este acela de a face un act contrar îndatoririlor de serviciu, respectiv de a pronunța în mod abuziv, astfel cum s-a arătat mai sus, decizia civilă nr.231/2012.

Cu privire la legea penală mai favorabilă aplicabilă acestui inculpat, instanța a reținut că potrivit codului penal nou, limitele de pedeapsă pentru luare de mită, prevăzută de art. 289 alineat 1 C.pen. raportat la art. 7 alineat 1 litera b din Legea nr.78/2000 sunt de la 4 la 13 ani și 4 luni închisoare, iar pentru abuz în serviciu, prevăzut de art. 13 indice 2 din Legea nr.78/2000, art. 297 alineat 1 C.pen. și art. 309 C.pen. sunt de la 4 la 14 ani închisoare. Potrivit codului penal vechi, pentru infracțiunea de luare de mită, săvârșită de inculpat, prevăzută de

art. 254 alineat 1 C.pen. cu aplicarea art. 7 alineat 1 din legea nr.78/2000, limitele de pedeapsă sunt de la 3 la 12 ani închisoare, iar pentru infracțiunea de abuz în serviciu, săvârșită de inculpat, prevăzută de art. 13 indice 2 din Legea nr.78/2000, art. 246 C.pen. și art. 248 indice 1 C.pen. sunt de la 5 la 15 ani închisoare.

Având în vedere că limita minimă pentru infracțiunea de abuz în serviciu este mai mică potrivit codului penal nou, iar în cazul infracțiunii de luare de mită, deși limita potrivit noului cod penal este mai mare (4 ani închisoare), aplicând principiul neagrării situației inculpatului în propria cale de atac, nu poate fi aplicată o pedeapsă pentru această infracțiune mai mare de 3 ani închisoare (cea aplicată de instanța de fond în primul ciclu procesual), instanța a observat că nu are relevanță limita minimă prevăzută de noul cod penal cu privire la infracțiunea de luare de mită și, întrucât a considerat, astfel cum s-a arătat mai jos, că se impune aplicarea unei pedepse pentru infracțiunea de abuz în serviciu într-un quantum mai mare decât minimul special cu 2 ani și că, în urma contopirii celor două pedepse se impune aplicarea, atât în varianta codului penal vechi cât și în varianta codului penal nou, a unui spor de pedeapsă de contopire de 1 an închisoare, instanța a considerat că noul cod penal este mai favorabil, prevăzând o limită minimă pentru infracțiunea de abuz în serviciu mai mică, limită ce determină o pedeapsă mai mică ce urmează a fi aplicată pentru această infracțiune.

La individualizarea pedepselor pentru cele 2 infracțiuni deduse rejudecării, instanța a avut în vedere gravitatea faptei de abuz în serviciu prin prisma prejudiciului foarte mare, pericolul social ridicat al ambelor fapte, autorul acestora, respectiv un judecător președinte de instanță, care ar fi trebuit să fie un exemplu de corectitudine și profesionalism atât pentru colegii săi cât și pentru membrii societății din care face parte în județul Covasna, faptul că inculpatul s-a folosit de funcția sa pentru a săvârși două infracțiuni în legătură cu serviciul.

Cu o mare ușurință, inculpatul, neinteresându-l de soarta celorlalți colegi de complet ce au fost atrași în săvârșirea acestei infracțiuni, a dat dovadă de un pericol sporit pentru ordinea publică în domeniul justiției și nu numai, solicitând o sumă de bani pentru propriile nevoi materiale pentru a admite o cale de atac extraordinară, admitere ce a avut ca urmare desființarea a 3 hotărâri judecătorești și reconstituirea dreptului de proprietate asupra unei suprafețe de pădure. Nici măcar consecințele negative ale unei asemenea decizii nelegale nu l-a determinat pe inculpat să se abțină de la a pretinde o sumă de bani pentru comiterea acestui abuz în serviciu.

De asemenea s-a avut în vedere și principiul neagrării situației inculpatului în propria cale de atac, aplicabil și în rejudecare cu privire la infracțiunea de luare de mită. În măsura în care nu ar fi fost aplicabil acest principiu, instanța ar fi aplicat inculpatului pentru această infracțiune tot o pedeapsă în minimul legal, având în vedere modalitatea pretinderii în care a fost săvârșită fapta. Acest principiu se impune a fi respectat numai în ceea ce privește pedeapsa ce se va aplica pentru infracțiunea de luare de mită întrucât

pentru infracțiunea de abuz în serviciu a existat apelul formulat de partea civilă statul român în sensul agravării soluției adoptate de instanță în primul ciclu procesual. În rejudecare, instanța a considerat că nu se aplică acest principiu în ceea ce privește infracțiunea de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, cu privire la care instanța poate aplica orice pedeapsă legală și, ca o consecință firească, pedeapsa rezultantă va fi obținută prin contopirea celor 2 pedepse individuale, conform codului penal.

Prin urmare, instanța a aplicat pedeapsa de 3 ani închisoare pentru infracțiunea de luare de mită, aceeași pedeapsă fiind aplicată și în primul ciclu procesual și pedeapsa de 6 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, considerând că un quantum orientat dincolo de minimul legal, deci cu 2 ani peste minimul legal, este absolut necesar atât pentru sancționarea corespunzătoare pe măsura gravității faptei, dar și pentru a se asigura premisele unei reeducări a inculpatului.

Instanța a considerat că pluralitatea de infracțiuni constând în concursul de infracțiuni trebuie sancționată corespunzător prin aplicarea unui spor de pedeapsă de 1 an închisoare, indiferent dacă această aplicare este obligatorie sau facultativă, astfel că și aprecierea instanței că un spor de pedeapsă de 1 an închisoare trebuie aplicat în urma contopirii, reprezintă un aspect pentru a considera că legea penală nouă, ce prevede un minim legal mai mic pentru infracțiunea de abuz în serviciu, minim de la care pleacă procesul de individualizare al pedepsei pentru această infracțiune, este mai favorabilă, per ansamblu, inculpatului.

S-a dispus deci contopirea celor două pedepse aplicate prin prezenta sentință conform art. 39 alineat 1 litera b C.pen., urmând a se aplica pedeapsa cea mai grea, de 6 ani închisoare, la care s-a adăugat un spor de pedeapsă obligatoriu de 1 an închisoare, rezultând pedeapsa rezultantă de 7 ani închisoare, pe care o va executa inculpatul Ordog Lorand Andraș.

Având în vedere că pentru ambele infracțiuni este obligatorie pedeapsa complementară, aceasta fiind și necesară pentru asigurarea represiunii penale având în vedere gravitatea infracțiunilor săvârșite, instanța a aplicat inculpatului Ordog Lorand Andraș pentru fiecare infracțiune câte o pedeapsă complementară conform art. 66 C.pen., respectiv interzicerea pe o perioadă de 3 ani, a exercițiului drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și g) Cod penal, respectiv: dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita profesia de judecător.

În temeiul art. 65 C.pen. a aplicat și pedeapsa accesorie corelativă pedepsei complementare pentru fiecare dintre cele două infracțiuni săvârșite, respectiv interzicerea exercițiului drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și g) C.pen., respectiv: dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita profesia de judecător

În baza art. 45 alineat 3 litera a și alineat 5 C.pen. a aplicat pedeapsa complemenară rezultantă constând în interzicerea pe o perioadă de 3 ani, a

exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și g) C.pen. anterior, respectiv: dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita profesia de judecător și pedeapsa accesorie rezultantă respectiv interzicerea exercițiului drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și g) C.pen.

În baza art. 72 alin. 1 C.pen. a dedus din pedeapsa stabilită durata măsurilor preventive (reținere, arestare preventivă și durata arestului la domiciliu) de la 03.12.2014 și de la 08.12.2014 la 29.06.2015.

În baza art. 274 alineat 1 și 2 C. proc. pen. instanța a obligat pe inculpatul Ordog Lorand Andraș la plata sumei de 15.000 de lei, reprezentând cheltuieli judiciare avansate de stat la urmărire penală și la judecata în fond a cauzei, în rejudecare.

Conform art. 25 alin. (5) C. proc. pen., având în vedere că s-a dispus condamnarea inculpatului Ordog Lorand Andraș pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, infracțiune ce comportă latură civilă, se impune repararea pagubei produse prin infracțiune, în sensul solicitat de către partea civilă.

Astfel, fiind îndeplinite toate condițiile pentru antrenarea răspunderii civile prevăzute de codul civil (faptă ilicită constând în pronunțarea unei hotărâri nelegale, prejudiciul cauzat, respectiv atingerea adusă dreptului de proprietate publică, legătura de cauzalitate între prejudiciu și fapta imediată și vinovăția sub forma intenției), existând și constituire de parte civilă din partea Statului Român încă din faza de urmărire penală, instanța a admis acțiunea civilă exercitată de statul român prin Ministerul Finanțelor Publice și a dispus restabilirea situației anterioare pronunțării deciziei civile nr. 231/R/17.04.2012 a Tribunalului Covasna, restabilire cu efecte opozabile erga omnes.

Nu se poate dispune anularea deciziei civile nr. 231/R/17.04.2012 a Tribunalului Covasna întrucât aceasta nu este un înscris fals, ci o hotărâre judecătorească pronunțată, în opinia instanței, în mod nelegal, fiind deci rezultatul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu de către un membru al completului de judecată ce a pronunțat această decizie.

O eventuală anulare a deciziei se poate realiza numai prin promovarea și admiterea unei revizuiri împotriva deciziei nr.231/R/17.04.2012 a Tribunalului Covasna, în măsura în care sentința de față va rămâne definitivă în modalitatea constatării săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu de către judecătorul Ordog Lorand Andraș.

Cu privire la măsurile asigurătorii dispuse în cauză prin ordonanța procurorului din data de 08.01.2015, respectiv sechestrul asupra următoarelor bunuri imobile: imobil (teren în suprafață de 100 mp și construcție casă de cărămidă) situat în municipiul Sf. Gheorghe, str. Kos Karoly nr. 96, județul Covasna, înscris în CF nr. 32234 Sfântu Gheorghe la A1 nr. top 327/8/1 și al A1.1 sub număr nr. cad. C1 top 327/8/1; Imobil (teren în suprafață de 163 mp) situat în municipiul Sf. Gheorghe, str. Kos Karoly nr. 96, județul Covasna, înscris în CF nr. 32235 Sfântu Gheorghe la A1 nr. cad/top 327/8/2; Imobil (teren în suprafață de 180 mp) situat în municipiul Sf. Gheorghe, str. Kos Karoly nr.

96, județul Covasna, înscris în CF nr. 24626 Sfântu Gheorghe la A1 nr. cad/topo 24626; aparținând inculpatului Ördög Lóránd – András ca bunuri comune împreună cu soția sa Ördög Melinda, instanța a considerat că această dispoziție a rămas definitivă în primul ciclu procesual, dat fiind faptul că și soluția de achitare a inculpatului Ordog Lorand Andraș cu privire la acuzațiile de luare de mită sub forma primirii, în total, a sumei de 20.000 de euro, au rămas definitive (măsurile asigurătorii au fost instituite de procuror în vederea confiscării speciale potrivit prevederilor art. 112 Cod penal și art. 289 alineat 3 Cod penal, până la concurența sumei de 20.000 de euro primită cu titlul de mită – fila 334 rechizitoriu).

În același sens, instanța a mai observat că obiectul singurei acțiuni civile exercitate în cauză în rejudicare care are legătură cu acuzația adusă inculpatului, de către partea civilă statul român, a avut ca obiect restabilirea situației anterioare pronunțării deciziei nr.231/2012, neexistând solicitări de obligare a inculpatului Ordog Lrand Andraș la plata vreunei sume de bani cu titlu de despăgubiri civile.

Instanța a considerat că nu trebuie să se mai pronunțe și în rejudicare cu privire la ridicarea acestor măsuri asigurătorii, întrucât ele nu au ființat pe parcursul rejudicării, cum nu au făcut obiectul rejudicării nici acuzațiile de luare de mită sub forma primirii de sume de bani, fiind definitive la momentul constatării de către instanța de apel în primul ciclu procesual a retragerii apelului formulat de Ministerul Public.

2. Cu privire la starea de fapt ulterioară pronunțării deciziei nr.231/R/17.04.2012 instanța a reținut că fac obiectul rejudicării acuzația de cumpărare de influență pentru inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe, complicitate la cumpărare de influență pentru inculpatele Bularca Anca Roxana și Strudza Gabriela Rodica, trafic de influență cu privire la inculpații Bengescu Dan Costin și Hrebenciuc Viorel, complicitate la trafic de influență pentru inculpatul Hrebenciuc Andrei, cumpărare de influență pentru inculpații Kadaș Iosif, Iacob Sorin Ioan și Mătășel Ioan și abuz în serviciu cu privire la inculpatul Crăciunescu Adam.

Prealabil, instanța a reținut că, deși inculpații au contestat legalitatea înregistrărilor efectuate de Sturdza Paltin Gheorghe, fiind efectuată și o expertiză criminalistică în faza rejudicării, ce nu a identificat alterări la aceste înregistrări contestate, nu au fost contestate de către inculpați vocile participanților la discuții (este necontestat faptul că discuțiile au avut loc între inculpații din prezentul dosar, astfel cum au fost identificați aceștia ca participanți la discuții în faza de urmărire penală) și nici remarcele și spusele participanților la discuții de pe înregistrări, ci sensul acestor spuse și, în anumite situații particulare, modalitatea de redare a discuțiilor în procesele verbale întocmite de procuror.

Această concluzie, a necontestării vocilor de pe înregistrări sau a spuselor surprinse pe aceste înregistrări, este valabilă pentru toate înregistrările aflate la dosar, și pentru cele contestate pe chestiuni de legalitate și participare a SRI la redarea acestora în procese verbale și cu privire la care s-a efectuat expertiză

criminaistică, și pentru cele necontestate, ce pot fi folosite de instanță în temeiul art. 374 alineat 7 C. proc. pen. Inculpații nu au contestat faptul că au avut loc acele discuții, nu au contestat identitatea participanților sau spusele fiecărui participant la discuție, ci au contestat procesele verbale de redare a înregistrărilor efectuate de procuror în volumele 7,8 și 9 de urmărire penală.

Instanța, astfel cum s-a pronunțat pe parcursul judecării cauzei, a ascultat toate înregistrările pe care și-a întemeiat soluția în cauză, percepend deci prin propriile simțuri cele stocate pe mediul de stocare identificat la percheziția informatică, redând în cuprinsul sentinței discuțiile ce se aud pe aceste înregistrări. Procesele verbale de redare finale, aflate în volumele 7,8 și 9 final au fost avute în vedere ca și concluzii scrise ale unității de parchet ce le-a întocmit în care și-au expus propria părere cu privire la ce conțin aceste înregistrări, iar nu ca mijloace de probă, având în vedere dispozițiile art. 139 alineat 3 C. proc. pen.

Expertiza efectuată de expertul parte încuviințat de instanță pentru inculpatul Adam Ioan nu a identificat alterări ale conținutului fișierelor analizate, ci anumite neconformități cu privire la data ce apare ca fiind data creării fișierului sau anumite neconformități de semnal. Prin adresa aflată la dosar la fila 131 din volumul 7 expertul parte a arătat că nu poate preciza dacă aceste neconformități provin din operații firești de copiere clonare sau au fost realizate cu rea intenție. Cu privire la data fișierelor, instanța poate stabili data discuțiilor din analiza conținutului acestor discuții, data creării fișierelor de către Sturdza Paltin neavând importanță în cauză, aceasta ținând de modalitatea în care inculpatul a manevrat și denumit apoi înregistrările în cadrul fișierelor pe care le-a creat.

Prin urmare, instanța și-a întemeiat hotărârea și pe conținutul discuțiilor purtate de părți, înregistrate de inculpatul Sturdza Paltin și identificate în urma percheziției domiciliare, considerându-le probe obiective, nealterate cu privire la conținutul discuțiilor, probe ce pot fundamenta soluția ce se va pronunța în cauză.

În fapt instanța a reținut că, după obținerea acestei decizii, inculpatul Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe au încercat inițial să pună în executare decizia sus menționată prin intermediul executorului judecătoresc, fiind trimise notificări autorităților locale, notificări ce nu au avut nici un rezultat. Ulterior, Sturdza Paltin Gheorghe a făcut o propunere către comisii și Direcția Silvică, prin inculpatul Adam Ioan, prin care a făcut oferta să plătească costurile pentru lucrările cadastrale, pentru specialiști aleși de comisii, dar nu a primit răspuns nici la această propunere.

Inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe a început apoi să caute firme de topometrie, să vadă cât îl costă și cât ar dura lucrarea, acesta spunându-i apoi inculpatului Adam Ioan că sumele sunt foarte mari pentru întreaga suprafață și nu este dispus să le plătească.

Aceste fapte probatorii rezultă din declarația dată de inculpatul Adam Ioan la urmărire penală (fila 152 volumul II), în rejudecare acesta a invocat dreptul la tăcere cu privire la acuzația de cumpărare de influență, coroborată cu

declarația dată de Sturdza Paltin Gheorghe la urmărire penală (fila 270 din volumul II), în care a arătat că a luat în considerare costurile foarte mari pentru punerea în posesie, costuri pe care nu dorea să le acopere.

Instanța a observat că, în contextul în care cheltuielile pentru obținerea titlului de proprietate erau foarte mari, iar inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe nu era dispus să le plătească, s-a încercat identificarea de către acesta din urmă împreună cu Adam Ioan a unor persoane cu influență în zona județului Bacău și la nivelul Romsilva, a unor persoane cu experiență în domeniul pădurilor și care să suporte toate cheltuielile necesare obținerii titlurilor de proprietate, astfel încât punerea în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate să se facă cât mai repede, fiind conștienți inculpați că, dat fiind conținutul concret al deciziei nr. 231 și faptul că terenurile forestiere nu erau identificate printr-o expertiză, procesul de eliberare a titlurilor de proprietate urma să fie extrem de anevoios.

Inculpații Adam Ioan, Sturdza Paltin Gheorghe și Bengescu Dan Costin au invocat opoziția din partea Romsilva și Direcția Silvică Bacău, la punerea în executare a deciziei nr.231/2012, instituții ce au formulat căi de atac împotriva deciziei nr.231/2012, dar și împotriva hotărârilor ulterioare ale Comisiei Județene Bacău de punere în posesie, acțiuni în justiție care au făcut practic imposibilă punerea în executare a deciziei sus amintite. Inculpatul Bengescu Dan detaliază în notele scrise aflate la dosar la filele 47 și următoarele din volumul VI motivele pentru care consideră că toate acțiunile în justiție erau formulate în mod abuziv sau pentru care instituțiile implicate în procesul de restituire ar fi încălcat legea.

În opinia instanței, astfel cum s-a analizat mai sus, decizia nr.231/2012 a Tribunalului Covasna este una nelegală, fiind rezultatul unui abuz în serviciu, astfel că toate aceste demersuri ale Romsilva, Direcția Silvică Bacău sau Comisia Județeană de fond funciar Bacău nu pot fi considerate, pentru acest temei, ca fiind abuzive, ci ca un răspuns legal, juridic (Romsilva sau Direcția Silvică Bacău au folosit în acțiunile lor numai pârghii legale, formulări de acțiuni, de căi de atac, cereri de strămutare sau de suspendare a executării hotărârilor, pe toate aceste cereri pronunțându-se de fiecare dată numai instanțele, iar nu persoane fizice sau juridice, instanțele neconstatând exercitarea abuzivă a drepturilor procesuale), la un abuz săvârșit de inculpatul Ordog Lorand Andraș, în calitate de judecător ce a pronunțat decizia nr. 231/2012. Numai o instanță poate constata caracterul abuziv al exercitării unui drept procesual în respectiva cauză or instanța nu are cunoștință ca în vreo cauză formulată de instituțiile sus indicate să se fi constatat un abuz de drept procesual. Cu privire la eventualele încălcări ale legislației în materie de retrocedări, invocate de inculpatul Bengescu Dan Costin, instanța a considerat că orice încălcare a legii are ca soluție formularea unei căi de atac, fie în procedura administrativă, fie în procedura penală sau civilă, aceste presupuse încălcări neputând justifica o cumpărare de influență sau un trafic de influență.

O a doua apărare a inculpaților Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe, care vine să justifice într-o oarecare măsură încercarea de punere în posesie prin apelarea la persoane influente politic în județul Bacău este reprezentată de

tăierile abuzive de pădure, reclamate de Sturdza Paltin, ce ar fi fost realizate de Romsilva din pădurile cu privire la care se restituise dreptul de proprietate prin decizia nr. 231/2012.

Cu privire la aceste tăieri, instanța a reținut că, deși există o sesizare din partea unei asociații nonguvernamentale din zona județului Bacău, care afirma că se taie pădurea în mod abuziv (inculpatul Sturdza Paltin vorbește despre o astfel de informație) nu există dovezi că Romsilva a procedat la tăieri ilegale de pădure în acea zonă după momentul 17 aprilie 2012.

Inculpatul Adam Ioan, într-o discuție înregistrată de Sturdza Paltin Gheorghe având denumirea „2013-01-30 Adam despre Varga contract„, a afirmat, la minutul 50,51, referindu-se la discuția avută cu pilotul elicopterului ce a survolat pădurile retrocedate inculpatului Sturdza Paltin în toamna lui 2012 că respectivul băiat i-a spus clar că nicăieri n-a văzut neam de exploatare, n-a văzut nicăieri că s-ar transporta sau că ar fi tăieri, arbori tăiați sau stive, i-a zis sută la sută, a fost, a văzut, s-a uitat, a survolat de „a înnebunit pe acolo”. În același sens, instanța mai reține afirmațiile lui Dumitrache Marcel, înregistrate de Sturdza Paltin Gheorghe în fișierul „2012-09-28 Adam Bengescu și Dumitrache” în care acesta din urmă, fost director tehnic al Direcției Silvice Bacău, precizează că zona este în exploatare și valorificare până la validare de către Comisia Județeană, deci până la validare în comisia județeană pădurea își urmează programul (minutul 16,15).

Este adevărat că anumite zone din pădurile retrocedate lui Paltin Sturdza Gheorghe erau defrișate la acel moment, astfel cum rezultă din declarația acestuia coroborată cu afirmațiile lui Varga și cu afirmația lui Adam Ioan din aceeași înregistrare (la minutul 50,25 a precizat că pilotul a afirmat „am văzut și jaf”) fiind observat tot în urma survolării cu elicopterul că un versant pe o parte era împădurit iar, pe cealaltă parte, era defrișat total, dar instanța observă că, la momentul survolării cu elicopterul (la aproximativ 6 luni de la data pronunțării deciziei 231/2012), deși existau zone defrișate, nu era nicio exploatare în curs. Cum defrișări sau exploatare ilegale s-au mai făcut în zonă încă de dinainte de anul 2012, cel mai probabil defrișările ce îl îngrijorau pe Sturdza Paltin Gheorghe erau tăieri de dinainte de retrocedare, astfel că nu pot justifica modalitatea în care s-a încercat punerea în posesie și obținerea titlurilor de proprietate (chiar Dumitrache Marcel a afirmat în înregistrarea sus menționată, la minutul 08,20 că „în perioadele din urmă s-a și defrișat, de ce, au fost acte legale prin care o serie de păduri s-au transformat în pășuni pentru comunele de acolo”).

În același sens, instanța a mai reținut și declarația lui Hrebenciuc Viorel dată în rejudecare în care a arătat, răspunzând întrebării procurorului cu privire la subiectul discuției cu Ghelase că acesta din urmă „mi-a spus că sunt probleme cu retrocedarea unei suprafețe de 20.000 hectare de pădure din cauza tăierilor, referindu-se la tăierile ce au avut loc în trecut în ultimii 40-50 de ani, iar nu la eventuale tăieri ilegale după pronunțarea deciziei”, afirmație ce ilustrează că tăierile de pădure care existau erau realizate cu mult înainte de momentul aprilie 2012.

Cu privire la raportul întocmit de către 2 inspectori ai Ministerului Mediului (depus de inculpatul Bengescu Dan aflat la fila 94 din volumul VI) instanța a reținut că o bună parte din concluziile raportului vizează tăierile de masă lemnoasă pe ultimii 8 ani, deci în perioada 31.12.2005-31.12.2013, neindicându-se când anume au fost efectuate tăierile fără respectarea amenajamentelor silvice, cu mici excepții în care s-a făcut referire la exploatări cu nerespectarea amenajamentelor pentru anul 2014. Acest act de control este un act administrativ, în urma căruia nu s-a stabilit vreo răspundere penală, civilă sau administrativă a instituției Romsilva sau Direcția Silvică Bacău, astfel că nici instanța nu a considerat că raportul dovedește dincolo de orice îndoială (în contra mijloacelor de probă arătate mai sus) că Direcția Silvică sau Romsilva efectua tăieri ilegale masive pe proprietățile retrocedate inculpatului Strudza Paltin. Raportul creează numai o prezumție că s-ar fi exploatat cu nerespectarea amenajamentelor silvice în anul 2014, într-o perioadă când acuzația de trafic de influență era deja săvârșită de inculpatul Bengescu Dan Costin, după cum se va arăta mai jos.

Inculpatul Bengescu Dan Costin a mai susținut prin aceleași note scrise că potrivit art. 4, 6, 32 și 34 din Ordinul MMP nr. 1540/2011, fiind un proces pe rol, Romsilva nu mai avea drept de exploatare în zonă, afirmație susținută și de Adam Ioan în fișierul „2012-09-28 Adam Bengescu și Dumitrache”, după minutul 16,20, dar instanța a reținut din prevederile invocate de inculpat că nu ne aflăm în nicio ipoteză de sistare a lucrărilor de exploatare, astfel că afirmația inculpatului nu poate fi primită.

Astfel, în art. 6 din ordinul sus indicat se prevede că autorizațiile aflate în termenul de valabilitate se retrag de către emitenții acestora, în următoarele situații:

a) suspendarea serviciilor silvice în baza Legii nr. 374/2006 privind suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare;

b) punerea în aplicare de hotărâri judecătorești executorii de stopare a lucrărilor de exploatare sau de suspendare;

c) punerea în aplicare de hotărâri judecătorești executorii de anulare/suspendare a aplicării amenajamentului silvic;

S-a menționat că, întrucât nu ne aflăm în prezența unor hotărâri judecătorești de stopare a lucrărilor de exploatare sau de suspendare sau a unor hotărâri de anulare/suspendare a aplicării amenajamentului silvic, nu pot fi incidente apărările inculpatului. Proprietarul căruia i se reconstituisese dreptul de proprietate prin decizia nr.231/2012 nu era nici măcar pus în posesie, neexistând deci hotărâri judecătorești precum cele cerute de ordinul sus menționat pentru a se împiedica exploatarea materialului lemnos de către Romsilva. Prin urmare și apărările aceluiși inculpat privind cantitatea de lemn scos la licitație de Romsilva și prețul cerut pe perioada 2012-2014 nu pot fi primite(instanța

observă că prețul pe metru cub din Caraș Severin era mai mic decât cel cerut în Bacău).

Și pentru motivele de mai sus instanța a considerat că justificarea oferită de Bengescu Dan Costin, în aceleași note scrise, pentru care a apelat la Hrebenciuc Viorel (pentru ca Hrebenciuc Viorel să sisteze tăierile abuzive ale Romsilva) nu poate fi primită, din simplul motiv că nu existau tăieri ilegale la nivelul anului 2013. Astfel cum s-a arătat mai jos, intervenția lui Hrebenciuc Viorel pe lângă directorul Romsilva sau pe lângă directorul Direcției Silvice Bacău, martorul Ghelase, nici nu a avut ca obiect oprirea acestor presupuse tăieri ilegale, ci nemulțumirile lui Hrebenciuc Viorel privind formularea de căi de atac de către regie. Deci, nu numai că nu a avut loc nicio interpelare parlamentară pe acesta subiect, dar nici nu au avut loc intervenții ale lui Hrebenciuc Viorel în vederea stopării unor presupuse tăieri ilegale.

Și dacă am accepta o astfel de realitate, ce nu este însă dovedită, instanța a observat că soluția pentru oprirea unor astfel de practici era aplicarea legii, la solicitarea proprietarului Sturdza Paltin Gheorghe, cumpărarea de influență pentru urgentarea punerii în posesie de eventuala teamă a altor tăieri ilegale nefiind o soluție corectă, din moment ce nu se poate reține o constrângere morală, întrucât eventualul pericol al tăierilor ilegale putea fi evitat pe căi legale, iar nu prin săvârșirea unei fapte penale.

Astfel, instanța a reținut că inițial, după ce Sturdza Paltin Gheorghe a hotărât că nu va suporta cheltuielile foarte mari cu punerea în posesie a pădurilor, discuțiile și negocierile purtate de inculpații Sturdza Paltin Gheorghe și Adam Ioan au vizat persoane care urmau să suporte toate cheltuielile cu măsurătorile și punerea în posesie, inculpații acordând în schimbul obținerii titlurilor de proprietate dreptul de a le vinde întreaga suprafață de pădure. În acest interval de timp, astfel cum a precizat în declarația dată în fața instanței, Sturdza Paltin a mai trimis somații instituțiilor implicate în punerea în posesie prin care îi amenința cu solicitarea de daune cominatorii sau cu formularea de plângeri penale pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu (fila 130 volumul VII).

Prima persoană cu care cei doi inculpați au discutat, după pronunțarea deciziei nr.231/2012 a Tribunalului Covasna a fost Bengescu Dan Costin, care, așa cum rezultă din declarația dată de Adam Ioan coroborată cu declarația lui Bengescu Dan Costin, dată în rejudecare, l-a contactat pe Adam Ioan, întrucât aflase despre această suprafață de pădure retrocedată, Bengescu Dan fiind un specialist în evaluarea, cadastrarea și valorificarea pădurilor către cumpărători externi (în înregistrarea „ Dan Bengescu-Cristian 1”, Bengescu Dan a arătat modalitatea în care a aflat despre aceste păduri: „deci mie mi-a venit la urechi pădurea fără să vreau”).

Această primă încercare de punere în posesie, din vara lui 2012, nu face obiectul rejudecării și nici nu s-au formulat acuzații prin rechizitoriu cu privire la aceasta, acuzații care să vizeze infracțiunile de trafic de influență sau de cumpărare de influență.

Instanța a făcut referiri însă la 3 înregistrări efectuate de Paltin Sturdza Gheorghe ce vizează întâlnirile dintre acesta, Adam Ioan și Bengescu Dan Costin pentru a ilustra modul de concepere a activității infracționale de cumpărare de influență și trafic de influență încă din momentele apropiate punerii deciziei nr.231/2012, ceea ce ilustrează, în opinia instanței, că, după trimiterea notificărilor prin executor judecătoresc și aflarea costurilor foarte mari ce ar fi implicat o punere în posesie, inculpații Adam Ioan și Paltin Gheorghe Sturdza, având în vedere complexitatea procesului de punere în posesie și obținere a titlurilor de proprietate și durata lui în timp, au adoptat hotărârea de a colabora în vederea obținerii titlurilor de proprietate cu persoane care aveau, sau declarau că au, influență în rândul autorităților locale cu competențe în acest domeniu din Bacău și care urmau să suporte toate cheltuielile necesare, pentru toate aceste acțiuni urmând a se primi în schimb promisiunea de vânzare la un preț mai mic decât prețul pieței a întregii suprafețe de pădure.

Astfel, în înregistrarea „Dan Bengescu-Cristian 1”, efectuată de Studza Paltin Gheorghe în luna iulie 2012, Adam Ioan îl întreabă pe Bengescu Dan dacă o să ia amenajamentele de la minister, dacă are pe cineva acolo iar Bengescu Dan afirmă că da, are, iar imediat Adam Ioan afirmă că bravo, nu dar ai intrare la minister, da? Bengescu Dan răspunzând că am fără probleme, da, da, da (minutul 10,45).

În continuare Adam Ioan face afirmația, referitoare la Bengescu Dan și echipa sa „au intrările necesare ca să meargă repede obținerea titlului...și atunci rămâne varianta dacă vei fi de acord, dar mi-ai zis că ești, cu prețul acela de căcat”. Întrebând care este prețul, Sturdza Paltin Gheorghe primește răspunsul de la Adam Ioan „păi nu, nu am stabilit un preț, dar e un preț foarte jos față de faptul că o cumpără așa.Știi!”

În înregistrarea „Dan Bengescu-Cristian 2”, ce reprezintă continuarea aceleiași discuții, dialogul dintre Adam Ioan și Bengescu Dan Costin se poartă în aceeași ordine de idei, Adam Ioan spune „voi toată gașca care vă pricepeți la păduri...îi cunoașteți pe ăia noi am făcut deja cererea la comisia județeană de executare de punere în executare, am făcut-o. Cine-o da șpagă, nu ne interesează, bani o să aveți. Bengescu Dan răspunde că nu se pune problema, iar Adam Ioan răspunde că „ba da, adică la viteza luminii, la viteza cu care lucrați nu-i treaba noastră. Bengescu Dan răspunde „nu, nu, corect. Eu știu ce am de făcut”, iar Adam Ioan afirmă „viteza cu care lucrați nu-i treaba noastră, noi stabilim atunci o regulă, acesta-i banul tău...procentul asta înseamnă siguranță pentru că-i totul la mâna ta”.

În continuare, tot cu privire la prețul ce urmează a fi convenit dintre părți Adam Ioan afirmă că „dacă accepti varianta asta, pe hotărâre, să cumperi și îți asumi faptul că vă ocupați voi de obținere și de etapele ălea sigur că prețul va fi mult mai mic. Ca medie, pădurea de acolo, la cel mai ale dracului exigențe este peste 3000, în jur de peste 3500 euro, s-a vândut cu 4300 un vecin”, imediat Sturdza Paltin confirmând și afirmând „un văr de-al meu”. În continuare Adam Ioan afirmă „dar noi nu visăm noi sumele astea...nu suntem visători să umblăm acum la sume astronomice”, după care Sturdza Paltin afirmă „nu, am obosit și

eu de atâția ani...pentru mine câteva milioane în plus sau nu mă interesează”, Adam Ioan afirmă „asta va fi o afacere fabuloasă pentru cine va lua că o cumpără subevaluată mult, subevaluată mult”, Sturdza Paltin afirmând apoi că „noi suntem conștienți că chiar dacă ai hotărâre definitivă e muncă după aia, du-te la ăla, du-te la Bacău, pune aia” .

În aceeași întregire, după ce Adam Ioan afirmă că „toți au pierdut cu care au încercat să-i încurce”, referindu-se la autoritățile de la Bacău, Bengescu Dan a afirmat „ei, cu mine au pierdut 3”. Apoi Adam Ioan afirmă despre Bengescu Dan „oamenii au și relații” iar Sturdza Paltin afirmă „ foarte bine, treaba lui, eu pentru câteva milioane în plus n-am să mă obosesc”.

Instanța a reținut o altă înregistrare a discuțiilor dintre Adam Ioan, Bengescu Dan și Sturdza Paltin din luna august 2012 (fișierul Bengescu-2012-08-03) ce cuprinde dialogul celor trei purtat în același sens. Astfel, inculpatul Adam Ioan îl întreabă pe Bengescu Dan „foarte clar să-mi spui ce intrări ai la ei”, după care afirmă la minutul 19.08 cu privire la Bengescu Dan „Să ai oameni acolo” iar acesta din urmă răspunde „am oameni acolo, nici nu mi fac, am la ICAS la Bacău, am la prefectură”. În urma afirmației lui Adam Ioan ”știi că l-au schimbat pe Mănilă de la”, Bengescu Dan răspunde ”a, nu-i problemă, la Direcția Silvică nu am nicio treabă...nu mă deranjează cu nimic”. Mai afirmă inculpatul Bengescu Dan că „e ok și la Suceava, e ok și la Iași, dacă se face la Iași, că și acolo știu pe cineva....am identificat localitățile...știu exact cine e acolo primar, cu vreo doi deja am vorbele făcute, factorii de decizie sunt primăria, primarul respectiv”.

Într-o altă înregistrare „2012-09 cu Bengescu la notar,, în cadrul discuțiilor dintre Sturdza Paltin Gheorghe, Bengescu Dan și Babonea Marcel, notar public, discuții având ca subiect încheierea unui antecontract de vânzare cumpărare în sensul celor discutate anterior de inculpați (Dan Bengescu-Cristian 1 și 2), inculpatul Bengescu Dan a afirmat că a lucrat de 15 ani pe zona Valea Troțului, că îi știe pe toți de la A la Z, are un nume în tot Bacăul pe care nu l-a pătât niciodată, ca drept dovadă că l-au ajutat totdeauna, toți l-au ajutat, fiind supranumit în zonă mister Cash, reliefând astfel influența pe care o avea în zona pădurilor deținute de Sturdza Paltin Gheorghe.

Tot în această înregistrare este reliefată o influență pe care Bengescu Dan susține că o are pentru rezolvarea unui proces pe care Sturdza Paltin îl avea cu Direcția Silvică Bacău în legătură cu pădurile retrocedate prin decizia nr.231/2012, această influență depășind evident limitele unei puneri în posesie în condițiile legii asupra suprafeței de păduri. Bengescu Dan a afirmat că „mă ia domn profesor (Adam) stai mă că noi avem în data de 11 un proces cu ei, că au făcut nu știu ce de care eu habar nu aveam. Păi și ce putem face ? Păi nu știu ar trebui să nu vină ăia, să vină la proces..Zic:hai să mă ocup și de asta! Mă duc la un prieten de-al nostru, subprefect, a sunat peste tot, băi s-a schimbat treaba, ajutați-mă ...eu chiar am făcut tot ce v-am promis și mult mai mult de atât dar în acest moment dacă eu nu aș avea partea de implicarepartea proastă este că eu am deja implicarea pentru data de 11 când eu am dat deja banii și la care trebuie să mai dau o diferență”. A mai afirmat Bengescu Dan că „domnu Sturdza mie

mi-ati spus un singur lucru, eu nu trebuie să știu prea mult, nici nu vreau să știu niciodată prea multe...domn profesor spuneți-mi ce vreți, ce să discut, esența, să se prezinte pe 11, să dea, ok asta-i tema....bine, m-am dus, am discutat cu subprefectul să se prezinte toți pe data de 11 și să ceară judecarea, așa se va întâmpla, absolut, dar pentru chestia asta eu am niște obligații, înțelegeți” (minutul 36).

Toate aceste discuții, cu privire la care nu s-au formulat acuzații de cumpărare de influență sau trafic de influență, au fost reliefate de instanță pentru a ilustrat modul de gândire al inculpaților Adam Ioan, Sturdza Paltin Gheorghe și Bengescu Dan Costin, la scurt timp de la momentul pronunțării deciziei nr.231/2012, mod de gândire caracterizat prin acceptarea ideii de a se da „șpagă” la Bacău, pentru că oricum bani vor fi, prin intrările pe care Bengescu Dan le afirma că le-ar avea la minister sau prin relațiile pe care afirma că le are, din moment ce mai lucrase în zona județului Bacău tot în domeniul retrocedării de păduri, deci având relații cu instituțiile implicate în acest proces, astfel încât să meargă repede obținerea titlului, întrucât Sturdza Paltin obosise după atâția ani și nu conta pentru acesta câteva milioane în plus, despre disponibilitatea lui Bengescu Dan de a rezova, cu sprijinul subprefectului de Bacău, probleme privind atitudinea procesuală pe care trebuiau să o adopte reprezentanții Direcției Silvice Bacău în procesul cu Sturdza Paltin Gheorghe și despre plata unei sume de bani pentru a obține această atitudine procesuală.

Inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe au inițiat deci demersurile pentru punerea în posesie și obținerea titlurilor de proprietate asupra întregii suprafețe de pădure, după rămânerea fără rezultat a notificărilor trimise prin executor judecătoresc, în sensul cumpărării de influență de la diverse persoane care afirmau că au influență pe lângă autoritățile din județul Bacău, promițând vânzarea pădurilor la un preț subevaluat, dorind deci o punere în posesie cât mai rapidă și fără impedimente care putea fi create de Direcția Silvică Bacău, prefect, subprefect sau Romsilva, sau de autoritățile locale din comunele de pe raza cărora s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate.

Într-o altă înregistrare „Adam nu știe de prefect Bacău”, datată luna mai 2012, Sturdza Paltin Gheorghe îl avertizează pe Adam Ioan că prefectul de Bacău este un PNL ist, Adam Ioan afirmă inițial că nu contează, după care urmează afirmația lui Sturdza Paltin „cum nu contează, nu contează, bine, te-am avertizat...ia gândește-te că s-a schimbat ecuația, e PNL ist”. Sturdza Gabriela afirmă apoi „n-a zis el că e PSD ist?, (în opinia instanței aceasta este schimbarea de ecuație la care se referea Sturdza Paltin), iar Adam Ioan susține că „nu are importanță” după care Sturdza afirmă „n-are importanță, bine, io zic că are, mai gândește-te, mai vorbim”. Inculpații discută deci despre șeful județului Bacău, respectiv despre culoarea politică a acestuia, fiind îngrijorat Sturdza Paltin că este de la partidul PNL, pe când Adam Ioan era în partidul contrar acestuia, respectiv PSD și acesta afirmase anterior că ar fi fost de la PSD.

În mod normal, nu ar fi avut nicio importanță culoarea politică a prefectului de Bacău, dar, cu toate acestea, inculpații erau îngrijorați de acest subiect.

Această modalitate de gândire a celor 2 inculpați, Adam Ioan și Sturdza Paltin, ca soluție la punerea în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate asupra pădurilor retrocedate s-a păstrat, astfel cum s-a arătat mai jos, pe parcursul anului viitor și în cadrul discuțiilor avute și cu alte persoane care au promis efectuarea demersurilor pentru obținerea titlurilor de proprietate.

Se poate observa că inculpații au discutat și au negociat tot pentru punerea în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate cu persoane influente politic în județul Bacău, cum ar fi Tudor Chiurau, deputat de Bacău președinte al Comisiei Juridice, cu acesta fiind încheiat și un contract de asistență juridică cu un onorariu foarte mare de către Sturdza Paltin Gheorghe, prin mandatar Varga, cu deputatul de Bacău Vlase Gabriel, în acest sens există înregistrarea de la Hotel București „Voice 021 Niță la Hotel București” – în această înregistrare Adam Ioan a afirmat la minutul 4,45, în contextul în care interlocutorul său nu dorea să se implice în această problemă până nu se soluționa plângerea penală formulată la DNA, că „nu-i nimic ilegal da noi vrem să apelăm la o firmă de specialiști, care să ne dea consultanță” acest ultim cuvând fiind, astfel cum rezultă din audierea înregistrării, accentuat de inculpat, fiind evident ironic (Adam Ioan afirmă în continuare că se dă procent din vânzare cu banii pe masă, iar interlocutorul său afirmă apoi că „așa, în scurt timp ne legăm toți, ca să știi”, ceea ce ilustrează opinia acestuia cu privire la ce se înțelege prin consultanță) apoi cu deputatul de Bacău, Ciubotaru Lucian.

Un al doilea aspect care se desprinde din primele 2 înregistrări de mai sus este faptul că prețul ce urma a fi stabilit (acest preț a fost stabilit și în aprilie 2013) era mai mic decât cel real, cel al pieței, care era, astfel cum rezultă din afirmațiile lui Adam Ioan însușite de Sturdza Paltin, în jur de 3500 euro, chiar și cu 4300 euro fiind vândută o pădure la Piatra Neamț de către un văr de a-1 lui Sturdza Paltin.

Motivul pentru care prețul era mai mic decât cel al pieței este arătat tot de către inculpați în înregistrare, respectiv din afirmația lui Sturdza Paltin Gheorghe în sensul că noi suntem conștienți că chiar dacă ai hotărâre definitivă e muncă după aia, du-te la ăla, du-te la Bacău, pune aia.

Un alt aspect care se coroborează cu afirmațiile celor doi inculpați, Adam Ioan și Sturdza Paltin privind faptul că prețul ce urma a fi stabilit era mai mic decât prețul pieței, este consemnarea din agenda inculpatului Sturdza Paltin din care rezultă că în data de 20 iulie 2012 s-a întâlnit cu Adam Ioan și Bengescu Dan, notându-și în agendă că a discutat cu Dan Bengescu care a zis că în 10 zile aduce amplasamentele și că după obținerea amenajamentelor pe care ne-a promis vom discuta prețul care va fi mai mic decât cel normal.

Revenind la obiectul acestei rejudecări, respectiv acuzațiile arătate mai sus ce privesc starea de fapt din primăvara lui 2013, instanța a reținut că, din moment ce în antecontractul de vânzare cumpărare încheiat între Sturdza Paltin Gheorghe și Bengescu Dan Costin la notar Frateș Mirela în data de 22.04.2013 s-a prevăzut un preț de vânzare de 2500 euro/ha de pădure, având în vedere cele arătate mai sus precum și faptul că prin acest antecontract Bengescu Dan se obliga să efectueze punerea în posesia și obținerea titlului de proprietate pe

cheltuiala sa, instanța a considerat că afirmația din actul de sesizare că prețul stabilit era mai mic decât prețul real de piață este una corectă, dovedită prin înregistrările sus indicate și prin mijloacele de probă ce vor fi analizate mai jos, astfel că a respins, ca nefondate, apărările inculpaților în sensul că prețul era unul real.

Apărarea în sensul că baronul Fustenberg nu a fost de acord să mai discute la un preț de 2800 euro (afirmație dovedită de Bengescu Dan Costin cu mailul depus la dosar la fila 92 volumul VI) nu pot dovedi că prețul de 2500 euro era unul real, din moment ce este o poziție subiectivă a unui potențial cumpărător, care poate solicita orice preț la o tranzacție încheiată. Această afirmație nu poate avea valoare de adevăr ci exprimă o intenție comercială a acestei persoane. De asemenea, înscrisurile depuse de inculpatul Bengescu cu privire la prețul unei suprafețe de pădure (contracte de vânzare aflate la filele 77-91 din volumul instanței nr. VI) nu pot fi relevante întrucât obiectul vânzării în acele înscrisuri și obiectul vânzării în speța de față era diferit, astfel cum chiar inculpatul Bengescu Dan a afirmat, prețul unei păduri depinzând de multe aspecte, cum ar fi zona mai mare pe care era întinsă, amenajamentele silvice, vârsta copacilor, proporția foiase conifere, apoi prețurile respective vizează anii 2007-2008, fiind deci în discuție o altă perioadă de timp cu alte prețuri ale pieței, un singur înscris vizează toamna lui 2011, dar acesta nu poate constitui un reper care să reliefeze prețul real al unui ha de teren forestier.

Actul adițional depus de Bengescu Dan Costin (fila 90 volumul VI) dovedește că în octombrie 2011 inculpatul a cumpărat drepturile litigioase pentru o suprafață de 62.000 hectare cu prețul de 2000 euro/ha. Este adevărat că și cu privire la decizia nr.231/2012 a Tribunalului Covasna erau formulate căi de atac extraordinare, dar este evident că nu se poate compara situația existenței unei hotărâri irevocabile prin care se recunoaște proprietatea și situația unui drept litigios, a unei acțiuni în revendicare introduse la instanță, cum este cazul înscrisului depus de inculpat. Diferența dintre cele două situații juridice este foarte mare, iar diferența de preț de numai 500 euro/ha, este nejustificat de mică, urmând a fi interpretat acel înscris în defavoarea inculpaților, ce nu se aflau nici pe departe în prezența unor drepturi litigioase.

Din moment ce chiar inculpații au afirmat că pădurea va fi subevalată, din motivul că nu se vor ocupa ei de obținerea titlului de proprietate, ci inculpatul Bengescu Dan, acesta acceptând în înregistrarea sus indicată aceste afirmații efectuate de inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin, instanța a considerat, astfel cum s-a arătat mai sus, dovedit faptul probator că prețul stabilit prin antecontractul din 22.04.2013 era subevaluat în raport cu prețul real.

Ulterior, în cadrul discuției din data de 18 aprilie 2013, purtată în biroul de avocat al lui Adam Ioan, inculpați au convenit asupra aceluiași preț, de 2500 euro/ha, prevăzut și în antecontractul încheiat în data de 22.04.2013. Și cu ocazia acelor discuții inculpatul Adam Ioan a arătat că „prețul pe care-l propui este foarte jos”, afirmație cu care inculpatul Bengescu Dan nu a fost de acord, considerând că unele zone de pădure sunt tăiate și deci per total, este un preț real.

Instanța a considerat că, în final, inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe au acceptat acest preț, considerat de Adam Ioan subevaluat cu mult, dat fiind contextul în care trecuse 1 an de la data pronunțării deciziei nr.231/2012, acțiunile de punere în posesie realizate cu Varga și Chiurariu eșuaseră, iar inculpatul Bengescu Dan le promisese că-și va exercita influența sa și pe a lui Hrebenciuc Viorel pentru realizarea punerii în posesie, afirmând că în numai 30 de zile va realiza punerea în posesie pentru primul corp de pădure (în acest sens înregistrarea discuției stocate în fișierul 2013-04-18. Bengescu ce va fi analizată mai jos).

Tot cu privire la subevaluarea prețului, instanța a mai reținut și afirmația inculpatei Sturdza Gabriela, surprinsă pe fișierul „Adam eu gabi mirela despre Bengescu” făcută în contextul în care se purtau discuții despre o înțelegere între Hrebenciuc Viorel și Chiurariu, cu privire la problema punerii în posesie a pădurilor când, la afirmația lui Adam Ioan ”cum adică, io rezolv un miracol și vin alții și tranzacționează și eu habar n-am? aceasta răspunde „dar nu tranzacționează din partea nimănui, e din partea lor, ce au ei”. Instanța consideră că dacă prețul ar fi fost unul real, nu ar fi existat nicio parte a altora decât a vânzătorului (Sturdza Paltin) și a cumpărătorului, care dobânda dreptul de proprietate asupra pădurilor (iar Hrebenciuc Viorel și Chiurariu Tudor nu erau, oficial, potrivit promisiunii de vânzare din 22 aprilie, aceasta fiind singura ce exista la momentul discuției, nici vânzători și nici cumpărători).

Tot în acest sens, instanța a reținut și declarația dată de Mergeani Nicolae ca suspect (pe care instanța o va folosi în temeiul art. 374 alineat 7 Cod procedură penală) care a precizat că „am avut o discuție cu Andrei Hrebenciuc și l-am întrebat cum vor suporta efortul financiar pe care-l implica contractul respectiv (prețul) și el mi-a zis că Bengescu le-a spus că există cumpărători care ar putea să plătească un preț mai bun și dacă nu e adevărat ce zice Bengescu oricum nu riscă nimic deoarece nu are nicio sancțiune în contract”. Această declarație ilustrează că Bengescu Dan, după data de 22.04.2013, i-a afirmat lui Andrei Hrebenciuc că prețul real al pădurii va fi un preț mai bun decât stabilit în contract, ceea ce demonstrează că nu numai Adam Ioan și Sturdza Paltin considerau prețul din contract mai mic decât cel real, dar și Bengescu Dan considera la fel.

Cu privire la apărarea inculpaților Sturdza Paltin și Bengescu Dan Costin, în sensul că, deși în contractul cu Varga prețul era de 1700 euro/ha, procurorul nu a considerat în actul de sesizare că prețul ar fi nereal, instanța a observat că acuzația adusă inculpaților în raport cu Varga Ioan nu face obiectul rejudecării, astfel că instanța nu se poate pronunța cu privire la realitatea prețului stabilit cu Varga (o astfel de pronunțare implică o analiză ce excedează obiectului rejudecării) și cu privire la o comparație dintre acest preț și cel stabilit prin contractul din data de 22.04.2012.

Ceea ce instanța a reținut în acest sens, este declarația lui Adam Ioan aflată la fila 154 din volumul II de urmărire penală în care acesta recunoaște că prețul oferit de Varga era mai mic decât cel real (întrebare procuror:” de ce Sturdza Paltin a acceptat un preț atât de mic raportat la valoarea reală a

pădurilor?” răspuns Adam Ioan :” discuția a fost că e de acord cu acest preț pentru că nu are nervi să se ocupe de o asemenea operațiune și nici nu este dispus să cheltuiască bani pentru a face lucrările pe cont propriu”. Un alt motiv pentru care a fost acceptat acel preț cu Varga poate fi și faptul că prețul vânzării a fost o sumă totală de 68 de milioane care trebuia plătită într-un termen foarte scurt, astfel cum a afirmat același inculpat, răspunzând întrebării procurorului. Prin urmare, instanța a considerat, din întrebările adresate lui Adam Ioan, că procurorul a considerat, chiar dacă nu a și menționat expres la încadrarea în drept, că și prețul oferit de Varga era un preț sub cel real al pieței, astfel că apărarea inculpaților în acest sens nu poate fi primită, din moment ce procurorul a considerat că ambele prețuri erau sub cel real. În același sens, instanța a reținut că în rechizitoriu, la fila 65 se arată expres de către procuror „ Adam Ioan l-a convins pe Paltin Gheorghe Sturdza să apeleze la numiții Călugăr Daniel Constantin și Varga Ioan Gheorghe pentru a reuși, cu sprijinul acestora, o urgentare a punerii în posesie și a eliberării titlului de proprietate și o vânzare cât mai rapidă a întregii suprafețe de teren forestier chiar și la jumătate din prețul real”. Această afirmație a procurorului ilustrează că, în opinia acestuia, un preț real ar fi fost de peste 3000 euro la hectar, astfel că apărarea inculpaților nu poate fi primită.

În măsura în care toate acțiunile ce presupuneau obținerea titlului de proprietate ar fi constat în acțiuni perfect legale, fără a se încerca obținerea sau traficarea influenței politice în rândul autorităților cu competențe în punerea în posesie din județul Bacău sau la Romsilva, întreaga subevaluare a prețului nu reprezenta altceva decât o operațiune determinată de rațiuni strict economice (fiind absolut normal să se stabilească un preț mai mic din moment ce toate cheltuielile și munca pentru obținerea titlului de proprietate cădeau în sarcina lui Bengescu Dan Costin și echipei sale).

Cu privire la aceste cheltuieli, inculpatul Bengescu Dan a declarat la rejudecare că a cheltuit în total peste 500.000 de euro cu punerile în posesie pe care le-a realizat până în toamna lui 2014, deci instanța ar fi acceptat o subevaluare a prețului, în raport cu o altă pădure ce avea deja emis titlu de proprietate, subevaluare determinată de criterii strict economice pentru acoperirea acestor cheltuieli, care s-ar fi putut ridica, cu aproximație, la 1 milion de euro în total. Împărțind această sumă la suprafața totală de 43.000 hectare rezultă o marjă acceptabilă de maxim 25 de euro pe hectar în minus care ar fi reprezentat cheltuielile și munca cu obținerea titlului de proprietate. Or, instanța a observat că inculpații nu discută despre o subevaluare cu 25 de euro la hectar, ci cu o sumă de nivelul sutelor de euro la hectar.

Numai că, astfel cum s-a arătat mai sus, inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe erau deschiși către cumpărarea de influență iar Bengescu Dan Costin către traficarea influenței și, astfel, stabilirea unui preț subevaluat a avut în considerare nu numai acțiunile legale (măsurare, cadastrare, depunere de cereri la comisiile locale și la comisia județeană, foarte multă muncă - astfel cum a arătat inculpatul Bengescu Dan, aspect necontestat nici de părți, nici de instanță), dar și cumpărarea și traficarea influenței pe lângă autoritățile cu

atribuții în ceea ce privește punerea în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate, în vederea urgentării punerii în posesie, activități ilicite realizate începând cu primăvara lui 2013 de către Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe ce au cumpărat influența de la Bengescu Dan Costin și Hrebenciuc Viorel, deputat de Bacău, cu colegiul electoral chiar în zona Valea Troțușului, unde se aflau pădurile cu privire la care s-a reconstituit dreptul de proprietate.

Or, în aceste condiții, oferirea întregii suprafețe de pădure la un preț subevaluat nu reprezintă altceva decât folosul promis pentru cumpărarea influenței pe care Bengescu Dan Costin susținea că o are atât la minister cât și în rândul autorităților competente din județul Bacău și chiar la Suceava, în eliberarea mai rapidă și fără impedimente a titlurilor de proprietate.

Astfel, după ce activitățile desfășurate de inculpații Sturdza Paltin și Adam Ioan de punere în posesie și eliberare a titlurilor de proprietate prin intermediul inițial al lui Bengescu (din vara și toamna lui 2012, cu privire la care au și existat discuțiile arătate mai sus) și cu Varga, Călugăr și Chiuariu (cu care Sturdza Paltin a încheiat un antecontract de vânzare cumpărare, prelungit până la data de 31 martie 2013, fiind încetat de drept apoi prin ajungerea la termen) nu s-au soldat cu succes, în luna martie 2013 inculpatul Adam Ioan a reluat discuțiile cu Bengescu Dan Costin, care și executase anumite servicii anterior, printre care obținerea amenajamentelor silvice de la minister.

Cu privire la intențiile inculpaților de a utiliza pârghiile legale de executare silită a deciziei nr.231/2012, prevăzute de codul de procedură civilă, în primăvara lui 2013, instanța a reținut discuția din februarie 2013, înregistrată și stocată de Sturdza Paltin Gheorghe în fișierul „Adamii despre balivernele lui Varga” în care, după ce Adam Ioan afirmă la minutul 14,15 „hai mă, găsiți voi o soluție să rezolvăm noi toată punerea în posesie și să renunțăm la ăștia „ Bularca Roxana a precizat „nu poți”, Sturdza Paltin a precizat „renunț, da, dacă marți n-am schițele adios „, iar Adam Ioan a precizat „bă tâmpit ești, tu nici nu știi pe ce lume trăiești”. Sturdza Paltin precizează apoi că pune el 1 milion de euro să intabuleze o pădure, Adam Ioan reacționând imediat la această propunere cu afirmațiile „prostu dracului, să nu te aud, mor când te aud, tu crezi că nu m-am lămurit eu ce înseamnă asta.”, Sturdza Paltin întreabă „ce înseamnă ?,,”, întrebare la care Adam Ioan răspunde cu afirmația „păi șpăgile sunt...vai de mama mamelor tale,,”. Inculpatul Sturdza Paltin afirmă apoi că „domne, dacă erau banii ăia așa mulți”, după care Bularca Roxana îi explică acestuia de ce nu trebuie să apeleze la dispozițiile codului de procedură civilă în materie de executare silită cu afirmația „știți ce se întâmplă, eu nu zic că nu se poate, dar vă riscați sănătatea dacă o iei pe judecăți, e altceva...păi să le impui lor daune că nu te pun, nu-ți dau”. Inculpatul Adam Ioan susține afirmațiile soției sale cu precizarea „, înseamnă niște ani de judecăți pentru daune cominatorii „.

Aceste afirmații dovedesc faptul că inculpatul Sturdza Paltin, nemulțumit de inacțiunea grupului Varga Călugăru, Chiuariu, a propus să nu mai lucreze cu nicio persoană și să se ocupe personal de obținerea titlurilor de proprietate, dar inculpatul Adam Ioan i-a explicat că sunt multe șpăgi de dat și durează ani de judecăți pentru a cere daune cominatorii, iar inculpata Bularca Roxana i-a

susținut ideea că va dura foarte mult această cale și își poate afecta sănătatea, ceea ce ilustrează că inculpata Bularca Roxana cu bună știință intervenea în discuții în sensul identificării unor persoane care să urgenteze punerea în posesie. Faptul că Studza Paltin nu a procedat singur la punerea în posesie și a ales să identifice, după rezilierea contractului cu Varga, la 31 martie 2013, o altă persoană, respectiv Hrebenciuc Viorel și Bengescu Dan Costin, care să urgenteze punerea în posesie, denotă că inculpatul și-a însușit poziția exprimată de Adam Ioan și Bularca Anca Roxana de a căuta pe cineva și de a nu proceda singur la punerea în posesie.

În continuarea acestei discuții, după ce Sturdza Paltin se întreabă „și de unde știu eu că vor acum”, cu referire la autoritățile locale din Bacău, Bularca Roxana afirmă că „e o șansă doar”, susținând deci ideea de a se încerca această șansă, iar inculpatul Adam Ioan „e o șansă imensă!”.

Reluarea discuțiilor cu Bengescu Dan Costin rezultă atât din declarațiile lui Adam Ioan și Bengescu Dan, date la urmărire penală cât și din înregistrarea efectuată în data de 10 aprilie 2013 „Adam Propuneri”, în care Adam Ioan îi transmite lui Sturdza Paltin că a vorbit cu băiatul, care e de acord, nicio problemă, deschide cont exact în clauzele în care le-am vorbit, iar a doua zi, după 10 jumătate îl sună și se întâlnesc. Sturdza Paltin întreabă care este suma cu titlu de garanție, iar Adam Ioan afirmă că această persoană e un profesionist, că se dă un avans de 1 milion, Adam Ioan îi asigură pe soții Sturdza de seriozitatea acestuia și de faptul că și-a asumat că dacă nu-și va respecta contractul va pierde garanția de 1 milion.

Instanța a identificat pe inculpatul Bengescu Dan ca fiind băiatul despre care vorbesc interlocutorii, acesta fiind persoana care le-a dat amenajamentele fără să le ceară bani, acesta fiind primul care le-a adus dat amenajamentele și nu le-a cerut bani.

Legătura dintre Bengescu Dan Costin și Hrebenciuc Viorel a fost realizată de martorul Durlan Iulian, primar al localității Căiuți, județul Bacău, care, astfel cum rezultă din declarația acestuia dată la urmărire penală, a fost solicitat de Bengescu Dan să-i facă cunoștință cu Hrebenciuc Viorel pentru rezolvarea unei probleme (ce s-a dovedit a fi problema punerii în posesie și eliberare a titlurilor de pădure, din moment ce alt subiect de discuție nu aveau cei doi), motiv pentru care l-a luat la București pe Bengescu Dan și acesta din urmă s-a întâlnit cu Hrebenciuc Viorel la hotelul Hilton din București, cu acea ocazie fiindu-i făcută cunoștință lui Bengescu Dan Costin și cu Hrebenciuc Andrei. Martorul a mai arătat că bănuia în momentul în care Bengescu Dan l-a rugat să-i facă cunoștință cu Hrebenciuc Viorel pentru ce-l abordează.

Deși inculpatul Bengescu Dan a declarat în rejudecare că tot ceea ce a realizat în cadrul operațiunii de punere în posesie a fost legal, că nu a avut nevoie de influența niciunei persoane și nici nu și-a traficată influența, instanța nu-și explică de ce a ținut să-l cunoască pe Hrebenciuc Viorel, să se întâlnească și să discute cu acesta, deși acesta din urmă nu avea nicio atribuție în cadrul punerii în posesie și al eliberării titlurilor de proprietate pentru pădure, acesta fiind numai deputat de Bacău, fără atribuții legale în rezolvarea pe căi legale a

problemei punerii în posesie. Astfel cum s-a arătat mai sus, apărarea privind solicitarea lui Bengescu Dan ca Hrebenciuc Viorel „să pună botniță celor de la Romsilva” nu poate fi primită.

Singura explicație a acestui fapt nu poate fi, în opinia instanței, decât dorința inculpatului Bengescu Dan de a lucra împreună cu Hrebenciuc Viorel pentru urgentarea punerii în posesie, pentru eliberarea titlurilor de proprietate și pentru a împiedica formularea de acțiuni în justiție de către Direcția Silvică Bacău și Romsilva.

Hrebenciuc Viorel era un om politic vechi din regiunea Bacăului, membru marcant al partidului PSD, deputat de Bacău la epoca faptelor, având colegiul electoral în zona văii Trotușului, deci avea, sau se considera că are, la nivelul opiniei publice, o reală influență politică în zonă. Cum prefectul, subprefectul, primarii erau aleși politic, aceștia fiind factori de decizie în procedura de reconstituire a dreptului de proprietate asupra pădurilor, este logic să considerăm că o persoană cum era Hrebenciuc Viorel putea avea o influență politică asupra acestora.

Din declarația dată de Bengescu Dan Costin la urmărire penală rezultă că în decembrie 2012, Durlan Iulian i-a spus că numai Hrebenciuc Viorel poate opri abuzurile Romsilva privind tăierile ilegale, deoarece era colegiului său, după care, fiind sunat în luna martie 2013 de către Adam Ioan pentru a relua discuțiile, a solicitat lui Durlan să-i facă cunoștință cu Hrebenciuc Viorel, cu care s-a întâlnit mai înainte de semnarea contractului cu Sturdza Paltin Gheorghe (22.04.2013), i-a explicat acestuia că are posibilitatea de a încheia un contract cu proprietarul unei păduri din Bacău, restituite în urmă cu un an. A mai arătat inculpatul că a făcut cunoștință și cu Andrei Hrebenciuc și că au schimbat toți numerele de telefon, Viorel Hrebenciuc cerându-i lui Bengescu să-l contacteze pe Andrei Hrebenciuc, deoarece este mai liber.

Inculpatul Bengescu Dan a precizat care a fost scopul întrevederii inițiale și a discuțiilor ulterioare cu Hrebenciuc Viorel, arătând în aceeași declarație că Paltin Sturdza a știut că-l are pe Hrebenciuc Viorel alături, mai exact, discuția a fost în sensul că eu mă bazam pe măsurătorile mele și pe influența domnului Hrebenciuc în zonă pentru accelerarea titlului de proprietate.

Declarația lui Bengescu Dan Costin se coroborează cu declarația dată de Hrebenciuc Viorel în faza rejudecării, numai în ceea ce privește modalitatea în care cei doi au făcut cunoștință, scopul întâlnirii fiind indicat de Hrebenciuc Viorel ca fiind rugămintea adresată de Bengescu Dan pentru a-l recomanda pe acesta lui Adam Ioan spre a se încheia contractul cu Sturdza Paltin Gheorghe.

Apărarea inculpatului Hrebenciuc Viorel cu privire la scopul întâlnirii de la Hotel Hilton nu poate fi primită, având în vedere declarația lui Durlan Iulian, ce a arătat că scopul întâlnirii a fost rezolvarea unor probleme, bănuind martorul în momentul în care Bengescu Dan l-a rugat să-i facă cunoștință cu Hrebenciuc Viorel pentru ce-l abordează.

Apoi s-a mai reținut declarația lui Bengescu Dan din faza de urmărire penală, în care a arătat că scopul relației cu Hrebenciuc Viorel a fost folosirea influenței politice a acestuia, declarația inculpatului Adam Ioan dată la urmărire

penală în care nu a arătat că i-a fost recomandat Bengescu Dan de către Hrebenciuc Viorel (de altfel nici nu avea nevoie Bengescu Dan de o astfel de recomandare din moment ce mai efectuase alte activități în vara lui 2012 pentru Sturdza Paltin), ci, dimpotrivă, Bengescu Dan a afirmat în cadrul întâlnirilor avute cu Sturdza Paltin și Adam Ioan că lucrează cu avocații lui Hrebenciuc Viorel și că poate colabora cu el să-l ajute dacă sunt probleme în teren, spunând că Hrebenciuc Viorel este deputat în zonă și poate apela la el dacă întâmpină greutăți să-l ajute în sensul de a pune în executare hotărârea cât mai repede. Tot inculpatul Adam Ioan a precizat în aceeași declarația că el l-a întrebat pe Hrebenciuc Viorel dacă îl știe pe Bengescu Dan, ce fel de om este, Hrebenciuc Viorel afirmând că-l cunoaște și că este om serios, că se poate avea încredere în el, precum și din înregistrarea efectuată în data de 10 aprilie 2013 „Adam Propuneri „ din care rezultă că inculpatul Bengescu Dan își asuma obligațiile contractuale și achitarea unui avans, nefiind discutat nimic despre vreo recomandare venită din partea lui Hrebenciuc Viorel, dimpotrivă, inculpatul Adam Ioan l-a recomandat pe Bengescu Dan ca fiind persoana care le-a dat primul fără bani amenajamentele silvice.

Declarația lui Bengescu Dan dată la urmărire penală se coroborează cu cea dată de Adam Ioan, cu privire la scopul conlucrării dintre Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel, Adam Ioan precizând că „Bengescu ne-a lăsat impresia, mie și lui Paltin, că el cu ajutorul lui Hrebenciuc va rezolva problema punerii în executare cât mai repede a deciziei nr. 231 și că toate obligațiile față de Hrebenciuc Viorel îi revin, fără a preciza în concret ce-i va da”.

Instanța nu a considerat că Bengescu Dan Costin avea nevoie de o recomandare din partea lui Hrebenciuc Viorel, din moment ce, pe lângă faptul că mijloacele de probă analizate mai sus nu o confirmă, inculpații Bengescu Dan, Adam Ioan și Sturdza Paltin se cunoșteau foarte bine anterior având mai multe întâlniri pentru punerea în executare a decizie nr. 231, întâlniri ce nu se concretizaseră până atunci cu încheierea unui contract, deși inculpatul Bengescu Dan efectuase anumite demersuri concrete.

În rejudecare inculpatul Bengescu Dan a arătat că scopul întâlnirii cu Hrebenciuc Viorel a fost acela de a-i solicita efectuarea unei interpelări parlamentare pe marginea problemei tăierilor ilegale de pădure din zona colegiului său electoral, dar această susținere nu este dovedită decât prin declarația acestui inculpat. Nici Hrebenciuc Viorel, nici martorul Durlan sau inculpatul Adam Ioan nu vorbesc despre un asemenea scop al întâlnirii. Mai mult, o astfel de interpelare parlamentară nici nu a fost inițiată niciodată iar, din înregistrarea convorbirii dintre Adam Ioan, Sturdza Paltin și Hrebenciuc Viorel de la Hilton rezultă că nici nu s-a discutat despre un asemenea subiect, ci conlucrarea dintre Hrebenciuc Viorel și Bengescu Dan a avut alt scop. Mai sus, în sentință, s-a arătat că un astfel de scop al întâlnirii nu poate fi primit, nefiind dovedită existența unor tăieri ilegale, astfel că nu va mai relua acea analiză.

Astfel, instanța a considerat că scopul întâlnirii dintre Bengescu Dan Costin și Hrebenciuc Viorel de la Hilton din primăvara lui 2013, apoi al relației dintre cei doi, constând în întâlniri și discuții telefonice, a fost de a conlucra

pentru atingerea scopului comun, obținerea titlurilor de proprietate pentru Sturdza Paltin Gheorghe.

Deși inculpatul Bengescu Dan a afirmat la urmărire penală că rolul său era numai acela de a face măsurătorile, iar rolul lui Hrebenciuc Viorel era acela de a-și folosi influența politică în rândul autorităților competente cu punerea în executare a decizie nr.231, instanța reține, din înregistrările arătate mai sus (Dan Bengescu Cristian 1 și 2) că inculpatul Bengescu Dan avea disponibilitatea în vara lui 2012 de a-și folosi influența, inclusiv pentru adoptarea unei atitudini procesuale a reprezentanților Direcției Silvice Bacău, în schimbul plății unei sume de bani.

Pentru existența infracțiunii de trafic de influență, nu este necesară o intervenție efectivă pe lângă un funcționar public, simpla afirmație că există o astfel de influență pe lângă un funcționar determinat fiind suficientă, or inculpatul Bengescu Dan a afirmat în înregistrările indicate mai sus nu numai că are un nume pe valea Troțușului și cunoaște persoane, dar și că ar fi intervenit efectiv pentru termenul de judecată din 11, dând o sumă de bani, urmând să mai dea altă sumă pe 12. Este adevărat că aceste afirmații au fost făcute de Bengescu Dan în vara și toamna lui 2012, deci în afara perioadei ce interesează fapta dedusă rejudecării, dar instanța observă că o influență afirmată în septembrie 2012 cu siguranță există, în lipsa unor elemente care să o fi afectat, și în aprilie 2013.

Or, în speță, nu intervenise nimic între aceste două momente astfel încât să se considere că afirmația lui Bengescu Dan de mai sus își pierduse tăria sau valabilitatea la momentul aprilie 2013, instituțiile cu competențe în punerea în posesie, despre care Bengescu Dan afirmase că are cunoștință și este totul OK, erau aceleași.

Instanța a observat că inculpatul Bengescu Dan Costin a promis inculpaților Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe în aprilie 2013, în cadrul întâlnirilor avute, astfel cum rezultă și din declarația dată la urmărire penală de Adam Ioan, semnând Bengescu Dan și antecontractul la data de 22.04.2013, că se va ocupa de tot ce înseamnă punerea în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate (promisiunea de vânzare cumpărare se află la fila 68 din volumul VI al instanței), iar inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin cunoșteau încă de la discuțiile din vara și începutul toamnei lui 2012 ce presupune ducerea la bun sfârșit într-un termen extrem de scurt a punerii în posesie, astfel cum au fost analizate înregistrările sus menționate mai sus (în antecontractul din 22.04.2013 inculpatul Bengescu Dan se obliga să obțină prima punere în posesie, pentru unul dintre loturile Brătulești sau Dofteana până la 15 iunie 2013, deci într-un termen foarte scurt).

În continuare, cu privire la promiterea, în luna aprilie 2013, de către Bengescu Dan Costin, a influenței în rândul autorităților din județul Bacău cu competențe în punerea în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate prin medierea lui Hrebenciuc Viorel, instanța a reținut din declarația dată de Adam Ioan la urmărire penală (fila 160 volumul II) aspectul că Bengescu Dan, în cadrul discuțiilor avute cu Sturdza Paltin și Adam Ioan a precizat că lucrează cu

avocații lui Hrebenciuc și că poate colabora cu el să-l ajute dacă sunt probleme în teren, în sensul că Hrebenciuc este deputat în zona respectivă și poate apela la el dacă întâmpină greutăți să-l ajute în sensul de a pune în executare hotărârea cât mai repede.

Prin urmare, instanța a reținut că declarația lui Adam Ioan vine să se coroboreze cu celelalte mijloace de probă în a dovedi că în aprilie 2013, cu ocazia întâlnirilor dintre Bengescu Dan, Adam Ioan și Sturdza Paltin, primul a lăsat să se creadă că are influență și prin intermediul lui Hrebenciuc Viorel, asupra instituțiilor publice de la nivelul județului Bacău, cu atribuții în ceea ce privește punerea în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate, promițând deci că va apela și la Hrebenciuc Viorel pentru a determina acești funcționari competenți (Bengescu Dan afirma încă din vara lui 2012 că avea cunoștința de toate instituțiile implicate în acest proces de punere în posesie) să pună în executare mai repede decizia nr.231/2012, să urgenteze deci punerea în posesie.

În raport cu momentul vara lui 2012, când inculpatul Bengescu Dan a lăsat să se creadă că are influență asupra acelor funcționari competenți, la momentul aprilie 2013 inculpatul Bengescu Dan a mai promis și influența asupra autorităților locale cu competențe în domeniu punerii în posesie prin medierea lui Hrebenciuc Viorel, promisiuni de natură să întărească încrederea cumpărătorilor de influență, Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe.

În declarația dată de Sturdza Paltin Gheorghe la urmărire penală, menținută și în judecare, s-a arătat de către inculpat, răspunzând întrebării „v-a promis Bengescu că va rezolva prin influența pe care o are, inclusiv la nivel politic, punerea în posesie ?” că „el mi-a spus că se va ocupa de toate, fără să îmi dea detalii, abia ulterior am aflat că este în legătură cu Hrebenciuc Viorel”. Această declarație vine să se coroboreze cu celelalte probe în a dovedi că Bengescu Dan a lăsat să se înțeleagă că are influența atât prin propria persoană cât și mediat, cu ajutorul lui Hrebenciuc Viorel, pentru urgentarea punerii în posesie.

Un alt mijloc de probă în dovedirea cumpărării de influență de către inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin de la coinculpatul Bengescu Dan Costin îl reprezintă înregistrarea făcută de Sturdza Paltin la data de 18.04.2013 stocată în fișierul „ 2013-04-18 Bengescu”. În această înregistrare, ce surprinde o discuție între Adam Ioan, Bengescu Dan Costin, Sturdza Paltin Gheorghe și Sturdza Gabriela în biroul inculpatului Adam Ioan, după ce inculpatul Sturdza Paltin vorbește despre terenurile care sunt libere, Bengescu Dan afirmă la minutul 05 ”e, 23000 și ceva sunt libere, fără nicio problemă, fără nicio”, ceea ce reprezintă, în opinia instanței, o asigurare venită din partea lui Bengescu Dan că nu va fi nicio problemă la punerea în posesie a acestei suprafețe (o asigurare nu lipsită de importanță pentru Adam Ioan și Sturdza Paltin din moment ce avuseseră anterior experiența nefericită cu Varga).

În continuare, după ce Bengescu Dan Costin explică procedura de lucru, afirmă „aia când am pus viza la ITRSV la Suceava, am vorbit și acolo cu ei”, dând astfel asigurări inculpaților cumpărători de influență că s-a vorbit și că nu vor fi probleme la instituția indicată, ceea ce mai ilustrează, în opinia instanței,

și că influența la care inculpatul făcuse referire în vara lui 2012, cu ocazia primelor discuții, se menținea și la acest moment.

În discuție, Sturdza Paltin, după ce a arătat că din punct de vedere tehnic este totul în regulă, îl întreabă pe Bengescu Dan că îl interesează politic, cine decide acolo, cum se decide că până acum n-a văzut și că vrea să audă metoda de a pune în posesie, nu procedura tehnică după punerea în posesie, aia nu-l interesează. Răspunsul inculpatului Bengescu Dan este prompt și foarte sigur ”domnu Paltin, ok, de la Romsilva nu mai există nicio restricție”. Inculpatul Sturdza Paltin apare ca fiind deci interesat de voința politică în zonă, voință ce nu putea fi pusă în legătură cu anumite competențe legale în procedura de punere în posesie ci numai cu valențe de influență manifestată de liderii politici din zonă asupra instituțiilor statului implicate în procesul de punere în posesie. Acest interes al lui Sturdza Paltin, acceptat tacit de către inculpatul Adam Ioan, reprezintă, în opinia instanței, o cumpărare de influență politică.

În fața acestei siguranțe manifestate de către Bengescu Dan, inculpatul Sturdza Paltin este din nou circumspect și întreabă „de unde știe el”, Adam Ioan răspunzând că „păi știe el, de unde știe, ce vrei?”. Insistând că se operează cu prezumții, Sturdza Paltin primește următorul răspuns de la Bengescu Dan adresându-i-se lui Adam Ioan „domn profesor, spuneti-i dumneavoastră în alt cadru, nu știu cum, eu nu pot să discut să pun problema asta...eu vă spun că nu mai există”.

Aceste afirmații ale lui Bengescu Dan trebuie privite în contextul în care acesta se întâlnise deja cu Viorel Hrebenciuc la Hilton București și discutaseră condițiile unei colaborări în sensul aducerii la îndeplinire a clauzelor contractului pe care Bengescu Dan intenționa să-l încheie cu Sturdza Paltin pentru obținerea titlurilor de proprietate, astfel că atât siguranța lui Bengescu Dan când a afirmat că la Romsilva nu mai există nicio restricție, cât și imposibilitatea acestuia de a indica pe ce se bazează această siguranță trebuie coroborate cu întâlnirea dintre Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel. Aceste afirmații dovedesc și că scopul întâlnirii dintre Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel de la Hilton nu era cel invocat în rejudecare de către Bengescu Dan, pentru că astfel, acesta nu ar mai fi invocat influența politică a lui Hrebenciuc Viorel în discuția ulterioară cu Sturdza Paltin și Adam Ioan. Discuțiile ilustrează, în opinia instanței, că Bengescu Dan își afirmă influența inclusiv la Romsilva, că se bazează pe ceva când face această afirmație și această influență, de care Sturdza Paltin se îndoia, era considerată de Adam Ioan ca fiind esența.

În continuare, din moment ce inculpatul Sturdza Paltin nu era convins de influența politică reclamată de Bengescu Dan (la Romsilva nu o să mai existe restricții), acesta din urmă îi precizează că nu-i poate aduce alte garanții cu privire la influența politică și că singura garanție este că se obligă ca în 2 săptămâni să se apuce de măsurat, să întocmească partea tehnică, să scrie procesul verbal de punere în posesie și să-i pună lui Sturdza Paltin pe masă o punere în posesie semnată pentru primul lot.

Instanța, observând celeritatea cu care inculpatul Bengescu Dan promitea obținerea primei puneri în posesie după numai 2 săptămâni, a considerat că

tocmai prin această celeritate inculpatul dorea să inducă ideea că are influență, inclusiv la nivel politic, pentru a-și respecta promisiunea, știut fiind de către Adam Ioan și Sturdza Paltin că numai în acest mod, prin traficarea influenței politice, se poate obține (după un an de zile de la pronunțarea deciziei în care nu se obținuse nicio punere în posesie, fiind evidentă opoziția Romsilva și Direcției Silvice Bacău) o punere în posesie asupra unui lot de pădure în numai 2 săptămâni. De altfel, la afirmația lui Adam Ioan făcută la 07 aprilie 2013 în sensul că până la 30 aprilie ar trebuie să obțină cel puțin 2 puneri în posesie, atât Sturdza Gabriela cât și Sturdza Paltin au precizat că este imposibil, chiar dacă aveau anumite măsurători efectuate (voice 012). Prin urmare, instanța a considerat că era evident atât pentru Sturdza Paltin cât și pentru Adam Ioan că numai prin traficarea unei influențe politice se putea obține o punere în posesie în doar 2 săptămâni.

În continuare, Bengescu Dan afirmă „eu vă spun, am tot suportul încât să fac treaba asta, primul lot”, întărind astfel inculpatul faptul că în 2 săptămâni poate realiza punerea în posesie a primului lot, astfel cum s-a arătat mai sus, instanța consideră că „tot suportul” nu se poate referi decât la o influență asupra funcționarilor.

Inculpatul Bengescu își afirmă din nou influența pe care o are pentru a realiza prima punere în posesie, precizând că „eu am tot suportul, sprijinul să aduc promisiunile mele la îndeplinire, și atât, eu mai mult n-am ce să vă zic”, inculpatul Adam Ioan precizând apoi „știu eu că așa este că altfel nu te credeam” iar Sturdza Paltin a afirmat „băi eu nu mă îndoiesc, dar atâta s-au vorbit, atâtea promisiuni s-au făcut”. Instanța a considerat deci că inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin doreau cumpărarea influenței reclamate de către Bengescu Dan, erau conștienți de această influență, întrucât fără o astfel de intervenție nu se realiza o punere în posesie într-un timp atât de scurt, singurul Sturdza Paltin îndoindu-se de realitatea influenței pretinse de către Bengescu Dan.

Inculpatul Bengescu Dan subliniază apoi în cadrul discuției că altă dovadă oficială nu poate aduce iar, la îndoiala manifestată de Sturdza Paltin „mare încredere trebuie să ai pentru că știm foarte bine că Direcția Silvică s-a opus”, Bengescu Dan a răspuns „domnu Paltin, am încredere, credeți-mă că nu vorbesc aiurea”, afirmație întărită de Adam Ioan „băi termină, acolo, pe culoarul ăsta e sigur Direcția Silvică, sigură, dacă nu era nici nu eram aici la masă”. Și de această dată, instanța observă că inculpatul Bengescu Dan își afirmă din nou influența în ceea ce privește promisiunea de stopare a opoziției direcției Silvice, influență confirmată și de către Adam Ioan.

Adam Ioan a mai întărit influența reclamată de Bengescu Dan la Romsilva cu afirmația „lucrul acesta m-am convins de el în decursul a două luni de discuții, a două luni”, Sturdza Gabriela întreabă „cu ăla”, iar Adam Ioan răspunde „păi da bineînțeles”, iar Bengescu Dan afirmă „știu”. Având în vedere că singura persoană cu pretinse influențe la Romsilva cu care intrase în contact Bengescu Dan și cu care discutase anterior și Adam Ioan, este Hrebenciuc Viorel, instanța a considerat că referirea la „ăla” este o referire la Hrebenciuc Viorel (astfel cum se va arăta mai jos, Adam Ioan discutase cu cel puțin o lună

înainte cu Hrebenciuc Viorel despre problema pădurilor), iar despre discuțiile dintre Adam Ioan și Hrebenciuc Viorel în legătura cu pretinsa influență asupra Romsilva avea cunoștință și Bengescu Dan.

În același sens continuă discuțiile, respectiv Adam Ioan afirmă „până n-avea el beton nici el n-a zis la început, după aia a zis eu, liber, el e omul” „și mie îmi convine el că îl cunosc”, instanța considerând că, atâta vreme cât s-a dovedit viitoarea colaborare dintre inculpatul Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel, că Adam Ioan se referă la faptul că Hrebenciuc Viorel a zis despre Bengescu că el e omul (și în înregistrarea voice 044 H la Hilton, ce surprinde o discuție de a doua zi, Hrebenciuc Viorel arată că este de acord cu Bengescu), ceea ce dovedește o colaborare dintre Hrebenciuc Viorel și Bengescu Dan în calitate de persoane responsabile cu exercitarea influenței în vederea punerii în posesie, dar și o cumpărare a influenței acestora de către Adam Ioan și Sturdza Paltin.

După ce explică inculpatul Bengescu Dan pașii ce trebuie urmați pentru obținerea punerii în posesie a primul corp de pădure, afirmă „dar ăștia sunt niște pași pe care eu îi voi scurta fantastic de mult”, afirmație care, în opinia instanței, ilustrează o altă pretinsă influență a lui Bengescu Dan pentru a determina scurtarea termenelor legale, inculpatul Adam Ioan subliniind că „aici e marele avantaj”, ceea ce arată interesul pentru urgentarea punerii în posesie. Bengescu Dan afirmă iar că „deci eu îi voi scurta, pentru că altfel, legal, vor dura cam din momentul în care e pus în posesie, cam 90 de zile până se ajunge la titlul de proprietate, eu încerc să le scurtez la 30 de zile, 35 de zile, înțelegeți?”, ceea ce ilustrează că inculpatul Bengescu Dan își afirmă influența de a scurta termenul la 30, 35 de zile, pentru că legal durează cam 90 de zile.

În cadrul discuție, un alt aspect privind cumpărarea influenței și traficarea acesteia rezultă din solicitarea lui Adam Ioan adresată lui Bengescu Dan „eu vreau să gestionezi lucrurile de la A la Z „răspunsul acestuia din urmă fiind „eu de la A la Z le duc”, prin expresia de la A la Z instanța înțelegând inclusiv traficarea influenței și plata a ceea ce Adam Ioan spunea în voice 012 că sunt „comisioane”, imediat inculpatul Adam Ioan făcând referire la bani „acum avem ăștea, primul ban, poftim...”. Mai departe, inculpatul Sturdza Paltin evidențiază iarăși domeniul unde dorește obținerea, cumpărarea influenței, respectiv problema politică „eu nu am nicio îndoială asupra problemei tehnice...eu vorbesc de aia politică...păi aia mă interesează, că aia tehnică oricine o poate rezova, mai repede, mai târziu...întrebarea mea rămâne problema politică”. În fața acestei solicitări, Adam Ioan a afirmat „mâine o vezi, mâine o vezi”, fiind evidentă referirea la întâlnirea cu Hrebenciuc Viorel ce a avut loc a doua zi, întâlnire de care nu era străin nici Bengescu Dan.

În fața acestei reiterări a îndoielii lui Sturdza Paltin cu privire la reala influență politică pe care o reclama Bengescu Dan, acesta a afirmat „nu pot să discut de aia...eu n-am voie să discut de aia...eu nu discut de aia...eu știu ce știu, nu pot să vă spun mai multe”. Instanța a observat că inculpatul Sturdza Paltin cumpără influența la nivel politic pe care o reclama Bengescu Dan și despre care acesta nu putea, nu avea voie să vorbească. Deci inculpatul

Bengescu Dan nu afirmă că nu are influență politică, ci numai că nu are voie să vorbească despre aceasta.

Faptul că inculpatul Sturdza Paltin era interesat de problema politică, ce nu putea consta decât într-o influență politică ce urma a fi exercitată asupra funcționarilor cu atribuții în materia punerii în posesie, a determinat instanța să înlăture apărările acestui inculpat în sensul că nu a dorit decât folosirea căilor legale pentru obținerea punerii în posesie (inculpatul a arătat în notele scrise că a respins propunerea lui Pintescu de a da mită la comisiile locale, precizând că merge numai pe căile legale, o altă propunere a lui Ceteraș în același sens și propunerea lui Bogdan Năstase – fila 175 volumul VII).

Inculpatul Sturdza Paltin vorbește despre problema Varga, despre faptul că este telefonat și i se trimit mesaje chiar dacă s-a reziliat procura, moment în care atât Adam Ioan cât și Bengescu Dan au afirmat că nu va fi nicio problemă cu Varga, Bengescu Dan afirmând „ fiecare naș își are nașul”, instanța considerând că inculpatul Bengescu Dan promitea astfel că nu va reprezenta o problemă cazul Varga.

Ulterior, după ce Sturdza Paltin afirmă că a anunțat la prefect că a depus scris că nu îi reprezintă nimeni, Bengescu Dan a afirmat că „știu, știu”, precizând că a văzut-o în 5 aprilie, ceea ce ilustrează, în opinia instanței, o altă pretinsă influență a lui Bengescu Dan care demonstra prin această afirmație că a avut acces la biroul prefectului, unde a văzut respectiva adresă.

Inculpatul Bengescu Dan face din nou referire la o influență care îl va ajuta să obțină punerea în posesie în termen de 30 de zile „eu știu că v-o aduc, în partea care depinde de mine, măsurători, știu că le fac foarte rapid și după aia, restul etapelor ălea știu că le voi face, fără probleme, mă încadrez în astea 30 de zile că astfel nu mi-aș permite să semnez”. În condițiile în care trecuse un an de la pronunțarea deciziei fără nicio punere în posesie, deși existaseră nenumărate demersuri, siguranța lui Bengescu Dan are conotația unui trafic de influență, iar încheierea contractului din data de 22.04.2013, prin care inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin au promis vânzarea pădurii la un preț subevaluat, cum s-a arătat mai sus, a consimțit oferirea de astfel de foloase traficantului de influență Bengescu Dan Costin.

În continuarea discuției, Bengescu Dan afirmă, la minutul 42,42” eu în ăstea 30 de zile eu cheltui foarte mulți bani să fac cadastrarea și știu ce alte cheltuieli mai am eu pe acolo”, Adam Ioan răspunzând „ asta-i clar”, ceea ce instanța interpretează că atât Bengescu Dan cât și Adam Ioan au în calcul și alte cheltuieli pe acolo, care nu erau legate de cadastrare.

În cadrul aceleiași discuții, în fața îndoielii exprimate de Sturdza Paltin „dacă mata esti convins că direcția nu se opune, că ăia-s de acord, comisii, că e teren atunci”, Bengescu Dan afirmă că „nu numai că sunt eu convins și eu nu vorbesc până nu știu sigur știe și domn profesor, înțelegeți? Eu mai mult nu pot să vă spun, nu pot să vorbesc și nici nu vreau, înțelegeți?” Sturdza Paltin răspunzând că a înțeles.

Tot Bengescu Dan a afirmat apoi că „eu știu ce am de făcut, are și dânsu garanția că știu ce am de făcut și că fac și că am tot sprijinul să fac ceea ce

trebuie să fac”, acesta afirmând deci că nu va întâmpina probleme în a realiza punerea în posesie. Același inculpat mai afirmă că „fac numai treburi legale, totu este legal”. Cu privire la această afirmație, instanța a reținut că o influență politică, de care Bengescu Dan îl asigura pe Sturdza Paltin că există, nu poate fi considerat ceva legal, iar scurtarea, dincolo de termenul legal de 90 de zile, a termenelor, de asemenea nu poate fi considerat ceva legal, cum nici legal nu poate fi faptul că Bengescu Dan vorbise deja cu persoanele de la ITRSV Suceava. Infrațiunea de trafic de influență există chiar și în situația în care funcționarul este determinat să efectueze un act conform atribuțiilor de serviciu, pentru că legea penală dorește să evite astfel de situații, când se intervine asupra funcționarilor publici și nu sunt lăsați aceștia să-și realizeze atribuțiile potrivit propriilor convingeri.

După ce Sturdza Paltin își exprimă din nou îndoiala cu privire la influența politică („n-am nicio îndoială tehnică și-a mai explicat, nu-i asta, ailaltă”), Bengescu Dan afirmă că „și de ailaltă (referindu-se la influența politică), am mai spus, eu știu să o fac fără...nu trebuie să vă încarc dumneavoastră memoria cu alte probleme”. În același sens, după ce Sturdza Paltin afirmă „eu n-am nicio îndoială că te ții de cuvânt, pe partea tehnică, pentru asta-i clar”, Bengescu răspunzând „și cealaltă”. Din nou, în opinia instanței, inculpatul Sturdza Paltin dorește să se asigure de realitatea influenței politice pe care o cumpără, iar Bengescu Dan susține că deține această influență, despre care nu dorește să detalieze.

Cu privire la influența pe care o cumpără inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin, relevantă este și afirmația lui Adam Ioan „eu am făcut treaba asta pentru că eu am știut ce se poate acolo, e libero, că dacă nu e liber acolo, degeaba ne pierdem timpul cu toții aici, pe discuții tehnice”, inculpatul Sturdza Paltin afirmând apoi „păi asta am zis și eu”. Se observă deci că nu partea tehnică îi interesa pe inculpați, ci cealaltă, cea politică, ce se putea obține numai prin cumpărare de influență în sensul legii penale și cu privire la care inculpatul Adam Ioan afirma sigur că există.

Inculpatul Adam Ioan afirmă apoi către Sturdza Paltin „măine o să ai o discuție cu omu, uite așa, o să-ți povestească, nu-i nimic ilegal”, iar Sturdza Paltin răspunde „bun atunci, am cam înțeles”. Instanța a considerat că Adam Ioan se referea la discuția de a doua zi cu Hrebenciuc Viorel iar, în lipsa oricăror atribuții legale ale acestuia cu privire la Direcția Silvică Bacău, orice aspect de legalitate a intervenției acestuia, afirmat de inculpați, este exclus de către instanță. Adam Ioan arată iar care este problema de rezolvat, respectiv „tăria mea este Direcția Silvică, până la urmă depindem enorm de aia să ne dea corect și să ne ajute și să nu ne încurce”, Sturdza Paltin afirmând că „adică Direcția Silvică trebuie să predea comisiei județene, trebuie să predea pădurea”. Prin urmare, cei doi cumpărători de influență au arătat unde doresc cumpărarea preinsei influențe, iar Bengescu Dan îi asigură de faptul că nu vor probleme la Romsilva (de la Romsilva nu va fi nicio restricție).

Inculpații discută și cu privire la prețul contractului, stabilind Bengescu Dan că „ce depășește prețul acesta i se cuvine lui Bengescu cu titlu de preț al

mandatului și gata”, iar Adam Ioan afirmă „ eu știu cât îmi dai mie, diferența îți aparține”, ceea ce a ilustrat, în opinia instanței, că inculpații au avut în considerare o anumită diferență dintre prețul stabilit și prețul cu care urma să vândă mai departe Bengescu Dan, diferență ce urma a fi însușită de acesta din urmă.

Inculpatul Bengescu își afirmă apoi influența și cu privire la punerea în posesie a suprafeței constând în restul de la 23.000 la 43000 de ha afirmând „ și pentru că eu și pentru restul de la 23 la 40, eu ca să pot să respect calculele, știu ce am de făcut, cum să vi le dea și unde să vi le dea”...” că mai aveți un Sturdza care a luat la fel, unde trebuia să le ia, eu știu ce am de făcut”. Inculpatul a afirmat deci că poate influența procedura de restituire a diferenței de pădure, astfel cum mai rezolvase și cu un alt Sturdza, ce nu se mai afla pe fostele amplasamente. Este adevărat că potrivit legii inculpatul Sturdza Paltin ar fi avut dreptul la o reconstituire pe alte amplasamente, dar de aici și până la a alege Bengescu Dan cum să i le dea și unde să i le dea, nu se poate ajunge, în mod evident, decât printr-un trafic de influență, afirmat de Bengescu Dan care promitea astfel să-i determine pe funcționarii competenți cum să le dea și unde să le dea, astfel încât să se respecte calculele. Această influență pretinsă a lui Bengescu Dan a vizat determinarea funcționarilor publici din instituțiile implicate în această procedură de punere în posesie (astfel cum a explicat Bengescu Dan procedura de punere în posesie cu enumerarea instituțiilor la începutul discuției) să îndeplinească acte contrare atribuțiilor de serviciu, respectiv să dispună punerea în posesie în zonele ce urmau a fi indicate de Bengescu Dan, influență cumpărată de Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe.

Ulterior, inculpatul Sturdza Paltin l-a întrebat pe Bengescu Dan cum stă cu influența asupra prefectului și subprefectului, acesta din urmă răspunzând ironic că nu-i cunoaște, Sturdza Gabriela râde și se justifică apoi „ noi acum, trebuie să ne înțelegeți și dvs că noi suntem deja pățiți odată”, Bengescu Dan înștiințându-l pe Sturdza Paltin că știe că a fost la subprefect pe data de 4, ceea ce îi întărește în mod evident convingerea cumpărătorului de influență Sturdza Paltin că Bengescu Dan îl cunoaște pe subprefect și poate influența deci deciziile acestuia. După această discuție inculpatul Bengescu Dan afirmă din nou „domn profesor, eu nu intru în ceva dacă știu că nu pot s-o duc la capăt. Că dacă n-o duc, nu-mi respect termenul, s-a dus”, subliniind că se bazează pe ceva serios atunci când face acele afirmații și își asumă încheierea contractului. Aceste afirmații ilustrează o cumpărare de influență a lui Sturdza Paltin și o traficare a influenței pretinse de către Bengescu Dan cu privire la funcționarii publici, subprefect și prefect, despre care ultimul a afirmat ironic că nu-i cunoaște, din moment ce l-a înștiințat pe Sturdza Paltin că fusese pe 4 aprilie la subprefect.

În același sens al promiterii influenței continuă discuțiile Adam Ioan afirmând „el știe ce poate”, Bengescu Dan răspunzând” eu știu ce pot eu pe partea tehnică, ca timp și știu ce pot pe partea cealaltă”. Sturdza Paltin își arată din nou îndoielile cu privire la existența unei influențe reale „dacă pe partea ailaltă nu faci nimic, rămâi cu cadastru” Bengescu Dan răspunzând „acolo.. garanții, știe că unde a pus mâna se face”.

În continuare, inculpații fac referire la o întâlnire de a doua zi, ce urma să aibă loc la București, între Adam Ioan, Sturdza Paltin și Hrebenciuc Viorel, Bengescu Dan întrebându-l pe Sturdza Paltin „dvs mergeți mâine la București, să vă vedeți cu...mergeți să vă vedeți ca să vă liniștiți și pe partea cealaltă, să vă dea garanțiile morale că, așa, pe partea tehnică trebuie să stați liniștiți că eu știu ce am de făcut în rest”. Apoi, într-o parte ulterioară a discuției, inculpatul Bengescu Dan afirmă „am înțeles că mergeți mâine să vă cunoașteți și să ...vă mai risipiți din dubii”, inculpatul Adam Ioan afirmând „categoric da.da”, iar, ulterior în cadrul discuției, la întrebarea lui Sturdza Paltin „cine-i cumpărătorul” Bengescu Dan afirmă „o să-l cunoașteți personal, o să vi-l aduc față în față „, moment în care atât Sturdza Paltin cât și Sturdza Gabriela întreabă ironic râzând „mâine”, Bengescu Dan răspunzând că „mâine”.

Tot în această discuție, inculpatul Bengescu Dan mai afirmă „nici întâlnirea de mâine nu vă asigură nimic, doar vă dă dvs un confort cât așteptați ăstea 30 de zile”, dorind să sublinieze Bengescu că faptele pe care le va realiza el (punerea în posesie) sunt cele ce le va asigura un confort, iar nu întâlnirea cu Hrebenciuc Viorel ce urma să aibă loc a doua zi. Ca răspuns, Sturdza Gabriela afirmă la minutul 1.14.30 „ nu, aia nu-mi dă confort, să știi!”, Bengescu Dan întreabă „ce, punerea în posesie?”, iar Sturdza Gabriela răspunde „nu, întâlnirea de mâine”, după care râde, inculpatul Sturdza Paltin râzând deasemenea. Instanța a considerat ironic răspunsul inculpatei, altfel n-ar fi avut nici un motiv să râdă, iar răspunsul ulterior al lui Bengescu Dan „ nu, pâi vreau să zic ca idee..”, ilustrează, în opinia instanței aceeași ironie făcută de Sturdza Gabriela căreia Bengescu Dan nu i-a putut să răspundă în mod concret, încercând să găsească acesta din urmă o explicație pentru afirmația sa anterioară.

Faptul că a doua zi Sturdza Paltin a tratat cu toată seriozitatea întâlnirea cu Hrebenciuc Viorel demonstrează ironia din spusele inculpatei Sturdza Gabriela și faptul că inculpații chiar s-au bazat pe influența reclamată de Hrebenciuc Viorel.

Având în vedere că a doua zi, la București, a avut loc întâlnirea inculpaților Sturdza Paltin și Adam Ioan cu Hrebenciuc Viorel, discutându-se subiectul pădurilor și modalitatea în care Hrebenciuc Viorel, lider politic, deputat de Bacău, cu colegiul electoral chiar pe valea Troțușului, urma să ajute în acest proces de punere în posesie, instanța consideră că la această întâlnire a făcut referire Bengescu Dan Costin și că Hrebenciuc Viorel era persoana influență politic care urma să asigure, alături de Bengescu Dan, rezolvarea problemei celeilalte, care îl tot preocupa pe Sturdza Paltin, respectiv problema influenței politice în rândul funcționarilor direcției Silvice și Romsilva (inculpata Sturdza Gabriela recunoaște în declarația dată în judecată că la Hrebenciuc Viorel se referea Bengescu Dan).

Aceste afirmații au dovedit, în opinia instanței, legătura infracțională de coautori ai infracțiunii de trafic de influență a inculpaților Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel și existența unei legături subiective între cei doi, primul reclamând și influența celui de-al doilea la nivel politic și faptul că va lucra

împreună cu acesta astfel încât să respecte contractul ce urma să se încheie și să obțină punerea în posesie în termenul extrem de scurt de 30 de zile.

În altă ordine de idei, aceste afirmații dovedesc că inculpatul Sturdza Paltin nu a mers la București pentru a solicita o interpelare parlamentară sau pentru a afla poziția lui Hrebenciuc Viorel despre situația pădurilor, ci pentru a se convinge de influența politică a acestuia din urmă asupra funcționarilor direcției silvice, influență pe care dorea să o cumpere astfel încât să obțină titlurile de proprietate asupra pădurilor. Ironic, inculpatul Sturdza Paltin îl considera pe Hrebenciuc Viorel ca și cumpărător, fiind, în opinia instanței, un aspect care are legătură cu prețul traficului de influență ce urma a fi solicitat de Hrebenciuc Viorel.

Acest fapt probatoriu, respectiv că scopul întâlnirii dintre Adam Ioan, Sturdza Paltin și Hrebenciuc Viorel din data de 19.04.2013 a fost acesta, al cumpărării influenței politice pe care o reclama atât Hrebenciuc Viorel, cât și Bengescu Dan, astfel cum s-a arătat mai sus, și al traficării acestei influențe pe lângă funcționarii direcției silvice rezultă și din analiza fișierului voice 012, ce se va realiza mai jos.

Înregistrarea de mai sus dovedește și faptul că declarația lui Bengescu Dan dată la urmărire penală, în care a precizat că s-a întâlnit cu Hrebenciuc Viorel pentru a-i cere sprijinul în această problemă a pădurilor, nu poate fi înlăturată, întrucât se coroborează cu cele arătate mai sus, afirmația făcută la rejudecare în sensul că a mers la Hrebenciuc Viorel în contextul acelor tăieri ilegale de pădure pentru a-i solicita acestuia tocmai o interpelare parlamentară și pentru a-i cere sprijinul în sistarea reclamatelor tăieri ilegale de pădure de către Romsilva urmând a fi înlăturată ca nesinceră.

De asemenea, apărarea inculpatului Hrebenciuc Viorel în sensul că Bengescu Dan l-a vizitat la București, la hotel Hilton, pentru a-l ruga să-l recomande lui Adam Ioan spre a încheia contractul cu Sturdza Paltin nu poate fi primită din moment ce nici un moment, pe parcursul discuției din biroul avocatului Adam Ioan din 18 aprilie 2013, nu s-a rostit numele lui Hrebenciuc Viorel în sensul că Bengescu Dan ar fi fost recomandat de Hrebenciuc Viorel.

Este adevărat că Bengescu Dan a invocat influența politică a lui Hrebenciuc Viorel, dar acest aspect s-a datorat discuției și înțelegerii anterioare dintre Hrebenciuc Viorel și Bengescu Dan, iar nu unei eventuale recomandări pe care ar fi făcut-o lui Adam Ioan, care oricum îl cunoștea și îl aprecia pe Bengescu Dan încă din vara lui 2012, când le dăduse gratuit amenajamentele silvice.

În cele din urmă, la finalul discuției, după ce au convenit și prețul de 2500 de euro/ha, inculpata Sturdza Gabriela a afirmat „păi hai” iar Sturdza Paltin Gheorghe „să vedem contractul”, iar Adam Ioan a afirmat „păi eu am vorbit cu Mirela” perfectându-se deci înțelegerea infracțională cu Bengescu Dan Costin, în calitate de traficant de influență asupra funcționarilor publici din cadrul instituțiilor publice implicate în procesul de punere în posesie și Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe, cumpărători ai acestei influențe.

Implicarea inculpatului Adam Ioan în asigurarea folosului promis lui Bengescu Dan a mai rezultat și din discuția pe care primul a avut-o cu notarul public Mirela Frateș, unde s-a și încheiat promisiunea bilaterală din data de 22 aprilie 2013 (astfel cum recunoaște Adam Ioan, în înregistrare). Chiar dacă inculpatul Adam nu a fost prezent personal la notarul Frateș în data de 22.04.2013, toate negocierile condițiilor de încheiere a promisiunii, inclusiv cele legate de prețul mai mic, au fost făcute cu participarea activă a lui Adam Ioan, neavând relevanță pentru existența infracțiunii de cumpărare de influență faptul că inculpatul Adam Ioan nu a fost prezent fizic la notar în data de 22 aprilie 2013, din moment ce oricum vorbise cu aceasta pentru încheierea contractului. Oricum, în data de 20 aprilie 2013, Bengescu Dan Costin i-a trimis inculpatului Adam Ioan, pe e-mailul avocatadam@gmail.com, următorul mesaj: „Stimate domnule profesor, conform discuției telefonice purtate și în spiritul întâlnirii avute, am dat o formă simplă draftului de contract. Aștept cu interes părerea d-voastră”, atașând mesajului un contract de mandat între Sturdza Paltin Gheorghe și Bengescu Dan Costin, ceea ce ilustrează implicarea lui Adam Ioan și în încheierea actului juridic din data de 22.04.2013 prin care s-au pus bazele colaborării viitoare și s-a promis folosul pentru traficantul de influență.

Cu privire la folosul promis lui Bengescu Dan Costin și acceptat de către acesta, în schimbul influenței traficate, este considerat, astfel cum s-a menționat în rechizitoriu, promisiunea vânzării întregii suprafețe de teren la un preț mai mic decât cel al pieței, motivele pentru care instanța a considerat că prețul de 2500 euro/ha nu era unul real au fost expuse mai sus și nu vor fi reluate.

În același sens, instanța a mai reținut în plus și afirmația lui Adam Ioan din înregistrarea sus indicată „ăstea 2500 de euro pe hectar, dacă voi săriți calul și puneți după aia 3500 sau 3700 atunci goniți vânzarea”, afirmație ce ilustrează nu numai faptul că inculpații au luat încă de la bun început în calcul revânzarea pădurii de către Bengescu Dan, ca modalitate de câștig a acestuia din urmă din această afacere (astfel cum s-a arătat și mai sus unde inculpații discutau despre diferența de preț), dar și temerea lui Adam Ioan că, după obținerea titlurilor de proprietate, „ei”, referindu-se la Bengescu și la cel puțin o altă persoană, vor dori să vândă pădurea la un preț foarte mare, pentru a obține un câștig cât mai mare din diferența de preț și exista astfel posibilitatea de a nu se mai face vânzarea.

Bengescu Dan neagă această afirmație și își menține poziția în sensul că prețul este real, interesul său fiind evident de a se stabili un preț cât mai mic în contractul pe care urma să-l încheie cu Sturdza Paltin, astfel ca, la vânzarea ulterioară, câștigul său ce consta în diferența de preț să fie cât mai mare. Deși la rejudecare a precizat că tot câștigul său provenea din comisionul pe care îl încasa de la cumpărător, instanța a considerat că un câștig din revânzarea chiar și cu 300 euro pe hectar mai mult decât prețul stabilit în contract ar fi reprezentat un câștig mult mai consistent decât acel comision, la care face referire Bengescu Dan, dar fără să și dovedească că exista un astfel de comision.

La data de 22.04.2013 a fost încheiat la biroul notarial Frateș Mirela promisiunea de vânzare cumpărare prin care Sturdza Paltin Gheorghe, în calitate

de promitent vânzător se obliga să vândă promitentului cumpărător Bengescu Dan Costin sau oricărei alte persoane pe care promitentul cumpărător le va indica toate imobilele dobândite prin decizia nr.231/2012 a Tribunalului Covasna cu prețul de 2500 euro/ha. Din moment ce prețul era mai mic decât el real, Bengescu Dan Costin, în calitate de promitent cumpărător, putea vinde, subsecvent vânzării inițiale cu Sturdza Paltin, după obținerea titlurilor de proprietate, la prețul real al pieței cumpărătorului identificat de acesta, diferența de preț putând constitui folosul promis. Din moment ce nu a avut loc nicio vânzare, această discuție și posibilitate rămâne la nivelul unei discuții teoretice, important fiind faptul, pentru existența celor 2 infracțiuni, că folosul a fost promis de inculpații cumpărători de influență încă de la momentul încheierii promisiunii de vânzare cumpărare, fiind și acceptată această promisiune a folosului de către traficantul de influență.

Promitentul cumpărător se obliga ca pe cheltuiala sa să efectueze măsurătorile cadastrale, punerea în posesie a terenurilor, întocmirea documentațiilor cadastrale, obținerea titlurilor de proprietate, intabularea terenurilor în cartea funciară, efectuarea unui raport tehnic asupra pădurii, Bengescu Dan obligându-se ca până la data de 15.06.2013 să obțină documentul de punere în posesie pentru primul corp de pădure, Dofteana sau Brătulești, obligație asumată sub pact comisoriu de gradul 4.

Mai mult, instanța a considerat că, chiar dacă am accepta apărarea lui Bengescu Dan și s-a considera că prețul de 2500 euro ar fi fost real, aspect cu care instanța nu este de acord, astfel cum s-a arătat mai sus, chiar și acel comision despre care vorbește inculpatul poate fi considerat un folos promis lui Bengescu Dan pentru a-și trafica influența, pentru că respectivul comision ar fi fost obținut tocmai prin acceptarea de către cumpărătorii de influență a calității de cumpărător a lui Bengescu Dan, acceptare realizată tocmai prin prisma influenței pe care Bengescu Dan pretindea că o are. În lipsa afirmării acelei influențe, Adam Ioan și Sturdza Paltin nu ar fi acceptat să încheie promisiunea de vânzare cumpărare cu inculpatul Bengescu Dan.

Inculpatul Bengescu Dan avea tot interesul să negocieze și să susțină că prețul real este cât mai mic întrucât, după toate cheltuielile pe care urma să le suporte atât pentru lucrările legale, constând în măsurători, cadastrare, dar și pentru cele legate de traficare influenței (în înregistrarea sus analizată face referire la alte cheltuieli de acolo), trebuia să fie sigur că acel cumpărător identificat să cumpăre pădurea la un preț real, care urma să fie cu atât mai bun pentru Bengescu Dan cu cât prețul stabilit cu cumpărătorii de influență ar fi fost mai mic, iar diferența ce reprezenta câștigul inculpatului Bengescu Dan urma să fie cât mai mare.

Deci, dincolo de folosul constând în vânzarea către Bengescu Dan a terenului forestier la un preț mai mic, reținut în actul de sesizare, se poate susține că inculpații cumpărători de influență au avut în vedere și banii ca folos promis, astfel cum se reține în rechizitoriu, bani constând în diferența de preț între cel prevăzut în promisiunea de vânzare și cel real, inculpatul Bengescu Dan urmând să câștige la revânzare o sumă de bani.

Folosul a fost promis deci inculpatului Bengescu Dan Costin și acceptat de către acesta odată cu încheierea contractului din data de 22 aprilie 2013, încheierea ulterioară a actului adițional la acest contract, la data de 01.07.2013, neavând relevanță penală cu privire la folosul promis acestui inculpat. Indiferent dacă Bengescu Dan Costin a fost sau nu de acord cu intrarea Reședinței Vârștincilor în contract (din declarația acestuia susținută de martorul Babonea Marcel rezultă că inculpatul nu a dorit intrarea acestei entități alături de el în contract dar că, de teamă, a acceptat), sau dacă a fost pus în fața faptului împlinit sau, dimpotrivă, a fost cooptat încă de la discuția cu avocații Mergeani și Prodan, din iunie 2013, instanța a reținut că folosul promis acestui inculpat și acceptat de către acesta a fost cel stabilit prin promisiunea de vânzare cumpărare din data de 22.04.2013.

Aspectul că inculpatul Bengescu Dan nu a fost de acord cu intrarea Reședinței Vârștincilor în contract, astfel cum susține acesta, nu poate dovedi că nu a existat o înțelegere pralabilă între Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel cu privire la o conclucrare în vederea urgentării punerii în posesie, astfel cum s-a arătat mai sus.

De asemenea, cele reclamate de Bengescu Dan în sensul că Hrebenciuc Viorel nu a intervenit în mod efectiv pe lângă funcționarii publici din județul Bacău și nici pe lângă Ghelase Viorel nu pot avea relevanță penală cu privire la existența infracțiunii de trafic de influență întrucât fapta există chiar dacă promisiunea de a determina un funcționar să facă sau să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu nu s-a realizat. Atâta vreme cât au existat promisiuni de exercitare a influenței asupra funcționarilor competenți în procesul de punere în posesie, infracțiunea de trafic de influență s-a consumat, fără a mai fi deci nevoie de exercitarea efectivă a influenței și de realizarea promisiunilor de a determina un funcționar să adopte o anumită conduită.

Din aceste mijloace de probă a rezultat nu numai că Bengescu Dan Costin a lăsat să creadă în aprilie 2013 că are influență, atât prin propria persoană cât și mediat, cu ajutorul lui Hrebenciuc Viorel, dar și că Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe au cumpărat această influență, conștienți, astfel cum a rezultat din înregistrările sus menționate, că punerea în posesie într-un termen atât de scurt (până pe 15 iunie 2013) nu se putea realiza decât prin cumpărarea influenței funcționarilor competenți, astfel cum chiar inculpații Adam Ioan și Bengescu Dan Costin au afirmat în înregistrarea stocată în fișierul „Bengescu-2012-08-03”. Solicitarea lui Sturdza Paltin, susținută de Adam Ioan, de a se rezolva problema politică reprezintă o solicitare de cumpărare de influență, tot astfel cum solicitarea de rezolva Bengescu Dan de la A la Z, în condițiile în care cumpărătorii de influență erau conștienți de opoziția Regiei, cu privire la care trebuia să găsească o persoană, reprezintă tot o cumpărare de influență.

Cu privire la cumpărarea influenței de către Adam Ioan și Sturdza Paltin, traficate de către inculpatul Hrebenciuc Viorel, pe lângă mijloacele de probă analizate mai sus, instanța a mai reținut înregistrarea „Voice 012,, ce surprinde o discuție purtată în autoturismul condus de inculpata Bularca Roxana, pe data de

07.04.2013, ziua de naștere a acesteia, de către aceasta, Adam Ioan, Sturdza Paltin Gheorghe și Sturdza Gabriela Rodica.

În cadrul acestei discuții s-a discutat de către Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe ideea de a se cumpăra influența lui Hrebenciuc Viorel pentru a se realiza într-un termen scurt și fără impedimente o punere în posesie a terenurilor foestiere din județul Bacău, retrocedate prin decizia nr.231/2012, cei doi inculpați fiind ajutați, sprijiniți moral prin discuțiile purtate, de către coinculpatele Bularca Roxana și Sturdza Gabriela Rodica.

Instanța a reținut, deci, că inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin au discutat și în mod direct cu Hrebenciuc Viorel pentru a-i cumpăra influența, acesta din urmă lăsând să creadă că are influență și va obține punerea în posesie într-un termen foarte scurt, astfel cum rezultă din înregistrările convorbirilor ce se vor indica mai jos.

Astfel, în fișierul voice 012 inculpatul Adam Ioan afirmă începând cu minutul 0,19,, băi, știi ceva, acesta îmi spune așa..Hașu: domne eu ți-l aduc pe Bengescu, care suportă el, semnează contract el, că suportă el” .. „ faceți intermedierea, ce vreți? Sturdza Paltin intervine cu afirmația „da”, iar Adam Ioan continuă „Și eu îți garantez „ el așa mi-a zis :adu-l pe Sturdza la mine, no”....”mai mult de atât ce vreți?”

Aceste afirmații efectuate de Adam Ioan dovedesc existența relației dintre Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel ca și traficanți de influență, primul suportând el prețul, semnând contractul, urmând să facă intermedierea, iar cel de-al doilea urma să garanteze influența.

După această afirmație a lui Adam Ioan, care viza o propunere de cumpărare de influență de la cei doi (Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel), inculpatul Sturdza Paltin afirmă „da, venim mâine și gata”, ceea ce, în opinia instanței, reprezintă o acceptare expresă din partea lui Sturdza Paltin Gheorghe a invitației făcute de Hrebenciuc Viorel de a se vedea și de a discuta modalitatea de colaborare în vederea atingerii obiectivului.

După alte discuții cu privire la ceea ce urmează a face Bengescu Dan, dacă se va încheia contract de intermediere cu acesta, discuții în care este implicată în mod activ inculpata Sturdza Gabriela, cu privire la necesitatea apelării sau nu la serviciile lui Bengescu Dan (Sturdza Paltin susținea că nu mai are nevoie de acesta întrucât avea toate ridicările topo), cu privire la necesitatea ca viitorul cumpărător să dea un avans, inculpata Sturdza Gabriela a afirmat că ei o să încheie un contract de intermediere din care vor câștiga, vor câștiga foarte mult, la minutul 01,48 (de aici rezultă că inculpații au avut în vedere asigurarea unui folos prin acest contract, a unui câștig foarte mare), inculpata Bularca Roxana a afirmat că pentru punerea în posesie este totul pregătit, în sensul că sunt făcute măsurătorile, trebuie să predea, după care aceeași inculpată a arătat, la întrebarea lui Adam Ioan „ păi de ce mai stați?” că „pentru că nu i le predă la primar Regia Autonomă a Pădurilor „moment în care inculpata Sturdza Zaharia a afirmat „noi trebuie să mergem și să vorbim cu cineva,, iar inculpata Bularca Roxana a afirmat imediat că „nu măsurătorile sunt problemele, acum sunt numai sforile”(minutul 03,00).

Aceste două afirmații, făcute de ambele inculpate, au dovedit, în opinia instanței, că ambele erau conștiente că trebuie vorbit cu cineva, că trebuie trase niște sfori pentru ca actele făcute să fie predate la primar, ceea ce trebuia făcut, conform celor spuse chiar de către Bularca Roxana mai înainte, de către Regia Autonomă a Pădurilor. Ambele inculpate erau deci conștiente de modalitatea concretă în care trebuia acționat mai departe pentru a se obține punerea în posesie, modalitate expusă de ambele în cadrul acestei discuții, afirmațiile ulterioare ale inculpatelor fiind făcute deci în cunoștință de cauză, cunoscând rolul pe care urma să-l aibă Hrebenciuc Viorel în această „afacere”.

Imediat afirmațiilor arătate mai sus, efectuate de inculpate, Adam Ioan preia ideea acestora și afirmă „păi bine mă, dar atunci hai să vă întreb eu, dacă Hașu își pune obrazul ce garanții are?”, fiind evidentă întrebarea acestuia în sensul că ce îi va garanta lui Hrebenciuc Viorel, dacă va interveni, că va primi ceva în schimbul activităților sale.

Soluția este dată imediat de Sturdza Gabriela Rodica „dacă-și pune obrazul și am o garanție, eu îi semnez un contract”. Problema depunerii unei garanții de care promitentul cumpărător a fost discutată anterior, atât Sturdza Gabriela cât și Sturdza Paltin convenind să nu mai încheie nici un antecontract fără depunerea unei garanții (aceasta după ce antecontractul cu Varga încetase de drept, trecuseră mai multe luni fără a se întâmpla nimic și nici nu se depusese nicio garanție).

Imediat după această afirmație, Adam Ioan a precizat „păi da, îi semnezi printr-un intermediar, că nu spune el,, moment în care Sturdza Paltin afirmă „ eee”, iar Sturdza Gabriela afirmă ”atunci trebuie să-mi dea și mie ceva dacă vrea să-i semnez”.

Instanța a observat că intrarea societății controlate de Hrebenciuc Viorel, prin intermediul fiului său Andrei, în contractul dintre Sturdza Paltin și Bengescu Dan Costin realizează exact tiparul discuțiilor de mai sus, astfel că apărarea inculpatului Sturdza Paltin că nu a știut că în spatele acestui așa zis cumpărător (SC Reședința Vârstnicilor) s-ar afla Hrebenciuc Viorel nu poate fi primită din moment ce în data de 07.04.2013, inculpații au discutat tocmai cumpărarea de influență de la acesta din urmă care urma ”să-și pună obrazul” dar care trebuia, în schimb, să primească „garanții” ce urmau să conștie în semnarea unui contract, semnat printr-un intermediar (actul adițional din data de 01.07.2013 a fost semnat prin intermediar, SC Resedința Vârstnicilor prin contabilă martora Drăgoi Carmen).

Cu privire la expresia lui Sturdza Paltin („eee”), instanța o interpretează ca pe o nemulțumire a acestuia cu privire la afirmația anterioară a lui Adam Ioan în sensul că se va semna prin intermediar, deci că va exista un intermediar, în aceste condiții fiind nevoie de existența unei garanții, astfel cum afirmase anterior Sturdza Gabriela Rodica (să-mi dea și mie ceva). Instanța a considerat că inculpatul Sturdza Paltin nu s-a opus acestor afirmații anterioare, în sensul cumpărării de influență de la Hrebenciuc Viorel, ci doar și-a exprimat nemulțumirea în legătură cu introducerea unui nou intermediar.

Apoi, Sturdza Paltin a precizat, în legătură cu firma cu care era în discuții la acel moment, că aceasta „face ceva”..”păi o face”...”, iar Adam Ioan a afirmat „păi dacă o face de ce mai zici?”, în sensul că dacă o face firma din București atunci nu mai e nevoie de Hrebenciuc Viorel și de nimeni altcineva, moment în care Sturdza Paltin a răspuns că „e vorba de...” „de Regie”, afirmații susținute și de inculpata Sturdza Gabriela care a precizat „e vorba de regie”, după care vine și răspunsul lui Adam Ioan (coleg de partid și de Parlament cu Hrebenciuc Viorel) „la Regie singurul 100% este Hrebenciuc”, întărind deci ideea de a se cumpăra influența acestuia din urmă pentru rezolvarea problemelor întâmpinate la Romsilva pe parcursul punerii în posesie. Inculpații Sturdza Paltin și Sturdza Gabriela au identificat deci problema din cauza căreia firma din București nu putea face totul, aceasta fiind Regia.

În continuare, atât Sturdza Paltin cât și soția sa, fără a respinge varianta cumpărării de influență de la Hrebenciuc Viorel, își exprimă numai dubiile cu privire la influența reală pe care traficantul de influență ar avea-o la Regie, dorind deci să fie siguri că există o influență reală, prezentă, iar nu numai una trecută (acest dubiu al soților Sturdza era determinat și de afirmația lui Voinea Alexandru, înregistrată în fișierul „voice 001”, care a arătat în data de 03.04.2013 că „v-a zis de Hrebenciuc și i-a zis și Lucian bă nu te băga cu Hrebenciuc că e scos din cărți, e scos de Ponta și e scos de toată lumea din piață de ăștia ai lor. Nu merge pe filiera aia, lasă-mă pe mine, eu cu puterea mea ce fac și pentru clienți..”).

Sturdza Paltin afirmă „Eee, 100%...taci din gură” iar soția sa „nu e 100%, pentru că lumea acolo spune că și-a pierdut puterea - că Ponta nu l-a mai vrut și pac”. Instanța a considerat că afirmațiile celor 2 inculpați nu reprezintă o respingere a propunerii lui Adam Ioan de a se cumpăra influența lui Hrebenciuc Viorel (în acest caz poziția acestora ar fi trebuit să fie neechivocă în sensul că nu doresc să apeleze la nicio persoană cu presupusă influență politică), ci o exprimare a îndoielii cu privire la influența reală a lui Hrebenciuc Viorel, îndoială determinată de cele afirmate de Voinea Alexandru în data de 03.04.2013.

După ce Adam Ioan și-a exprimat îngrijorarea de a nu ieși război între tabere, Sturdza Gabriela a afirmat „Măine vorbim pe rând, îi programăm la ore”, ceea ce ilustrează un îndemn, o sprijinire venită din partea acestei inculpate de a se discuta cu toți, în vederea rezolvării problemei punerii în posesie.

Adam Ioan a întrebat apoi „care-i problema, să știu și eu, Direcția e problema?”, Sturdza Paltin răspunzând că „Direcția de la București, RNP-UL”, ceea ce ilustrează, în opinia instanței, care era direcția în vederea obținerii unei influențe care să le rezolve inculpaților această problemă.

Ulterior, inculpații Adam Ioan, Sturdza Paltin și Sturdza Gabriela discută despre posibilitatea de a se realiza punerea în posesie fără intermediari, Sturdza Paltin afirmând că „păi dacă mă pun eu singur în posesie, mă duc la ăla, la ăla și reușesc eu punerea în posesie „, imediat Adam Ioan afirmând că „da, dar o poți face în 2-3 ani...păi eu asta vreau, să nu stăm „. Această ultimă afirmație dovedește mobilul pentru care inculpații discutau despre cumpărarea de

influență, respectiv pentru a nu aștepta 2, 3 ani, pentru a nu sta atât de mult timp, deci pentru a se urgenta punerea în posesie.

În continuare, discutând de ce firmele pot face punerea în posesie mai repede, iar inculpatul Adam Ioan a indicat motivul „pentru că iau comision... îl împart”, inculpata Sturdza Gabriela afirmă că poate să împartă și ea, referindu-se la comisioane, „pot să împart și eu, mă duc la ăla, mă duc la ăla „afirmație însușită și de Sturdza Paltin „pot să împart și eu”, iar, la întrebarea lui Adam Ioan „să dai comision e legal?” (această întrebare ilustrează faptul că inculpații nu doreau să fie puși în situația de a da ei în mod direct comision, întrucât evident că nu e legal), Sturdza Palin Gheorghe a afirmat „îi găsim forma, nu-i problemă”, ceea ce ilustrează disponibilitatea acestuia de a da o formă licită unui comision ilicit, în scopul obținerii punerii în posesie.

Sturdza Gabriela afirmă apoi „Eu îi dau lui să-mi facă dar el ce-mi dă mie”, reiterând necesitatea unei garanții care trebuia dată înainte de către cel ce urma să se ocupe de punerea în posesie.

Ulterior, din nou Adam Ioan pune întrebarea „măi fraților, ăsta mi-a zis, băi domn-le, ia-l pe Sturdza și hai cu el la mine...ce soluție să-i dau”, fiind evidentă propunerea de cumpărare a influenței de la Hrebenciuc Viorel, iar inculpata Bularca Roxana răspunde „puteți discuta, voi știți ce vreți”, analizând apoi aspecte privind competențele în ceea ce privește punerea în posesie, arătând că Regia Pădurilor a primit în administrare fondul pădurilor și tot regia este cea care îl predă comisiilor, finalizând intervenția cu expresia „și ăia se fac că nu aud”, cu referire la Regia Pădurilor. În cadrul acestei intervenții, inculpata Bularca Roxana explică deci rolul RNP în punerea în posesie, iar, un alt aspect reliefat, este faptul că inculpata era ascultată de Sturdza Paltin cu interes (este întreruptă la un moment dat de către Adam Ioan, iar Sturdza Paltin îi cere acestuia să o lase să vorbească).

După explicațiile oferite de Bularca Roxana, Adam Ioan reia imediat propunerea de cumpărare a influenței lui Hrebenciuc Viorel („păi atunci avem nevoie de Hrebe”), inculpata Sturdza Gabriela afirmând că „avem nevoie de cineva”, fiind evidentă intenția acesteia de a se cumpăra influența cuiva, nefiind convinsă că Hrebenciuc Viorel chiar are o influență, reală, astfel cum susținea Adam Ioan.

Inculpatul Adam Ioan aduce apoi în discuție varianta cuplării lui Hrebenciuc Viorel cu firma din Bacău (referindu-se la firma din București cu care soții Sturdza erau la acel moment în discuții privind punerea în posesie), inculpata Zaharia Gabriela afirmând că „întâi trebuie să vorbim cu toți pe rând, ...mie să-mi spună el (din moment ce răspunsul lui Adam Ioan imediat este „Bă, Hrebe mi-a zis așa adu-l pe Sturdza la mine”, este evident că referirea inculpatei este la Hrebenciuc Viorel) ce poate să facă, ăla să spună ce poate să facă și la urmă”.

În înregistrare apare afirmația lui Adam Ioan „el îmi garantează că o să oprească abuzul de la Direcția Silvică, de la Comisia Județeană”. Această afirmație trebuie analizată având în vedere că presupusul abuz de la aceste instituții nu reprezintă, în opinia instanței, un abuz, instituțiile uzitând, astfel

cum s-a arătat mai sus, pârghiile legale, nicio instanță de judecată necostantând existența vreunui abuz de drept, iar, pe de altă parte, trebuie ținut cont de faptul că Hrebenciuc Viorel nu avea nicio atribuție la nici una dintre instituțiile indicate de Adam Ioan. Prin urmare, instanța s-a întrebat cum putea, în lipsa unor atribuții legale, să oprească acest presupus abuz, iar răspunsul instanței este că putea încerca să oprească acest abuz numai prin traficarea influenței politice în rândul funcționarilor din aceste instituții, mulți dintre ei ajunși în acele funcții pe criterii politice.

În continuare, Adam Ioan insistă că trebuie cumpărată influența lui Hrebenciuc Viorel, iar Sturdza Paltin își exprimă din nou dubiile cu privire la existența unei influențe reale a lui Hrebenciuc Viorel (Adam afirmă „cu Direcția Silvică o rezolvă sigur”, iar Sturdza răspunde „eu nu cred”), Adam Ioan lansând apoi ideea „îl cuplăm pe Hrebe în loc de Bengescu cu firma asta care se ocupă din Bacău”, iar Sturdza Paltin afirmă „corect”. Această propunere arată faptul că inculpații discutaseră deja varianta cuplării lui Hrebenciuc Viorel cu Bengescu Dan, din moment ce Adam Ioan folosește expresia „în loc de”.

Apoi Adam Ioan afirmă „păi atunci nu rămâne decât să-l ai în căruță și pe Hrebe”, iar inculpata Sturdza Gabriela răspunde că „să vedem ce spune și el”, fiind interesată deci inculpata de influența pe care Hrebenciuc Viorel va pretinde că o are, atunci când se va discuta cu el.

Inculpata Adam Anca Roxana intervine din nou în discuție și explică că, deși atribuțiile prefectului în județ sunt foarte mari (prefectul taie din pix, revocă orice act emis de autoritatea locală) îi e frică „de ce aud, că ăia sunt un fel de Dumnezei paraleli, care stau legați de stăpânii lor din București”, sunt „stat în stat” cu referire la Direcția Silvică Bacău și Romsilva., afirmând aceeași inculpată că „cred că la nivel de județ, prefectul are autoritate numai asupra instituțiilor descentralizate ale statului. Ori o Regie autonomă nu se încadrează și nu este coordonată în niciun fel de „.

Instanța a observat că afirmația inculpatei Bularcă Roxana este în sensul că prefectul nu poate cenzura sau obliga Regia autonomă a pădurilor, direcția Bacău, ceea ce nu poate decât să întărească ideea că nu cu prefectul se poate rezolva problema punerii în posesie, ci cu cineva de la Regia Autonomă a Pădurilor. În același sens, după ce inculpatul Adam Ioan a afirmat anterior că „dacă Claudiu cere de la Silvic, zice rezolv eu cu Silvicul, atunci nu mai mergem la Hrebe” afirmă apoi că „dacă rezolvă pe plan local Claudiu”, Sturdza Paltin afirmând că „nu poate rezolva...nu auzi ce spune Roxana”, ceea ce ilustrează că acest ultim inculpat lua în considerare cele spuse de Bularca Roxana.

Mai departe, după ce Adam Ioan a arătat că „el... asta-i 100%”, inculpata Sturdza Gabriela a adus în discuție o altă variantă de atingere a scopului, respectiv „dacă este 100%, cu asta facem pe o parte să rezolvăm problema aia cu ălalți facem pe altă parte să rezolvăm altă problemă”, propunând deci 2 firme de intermediere.

După ce inculpatul Adam Ioan își manifestă intenția de a-l suna pe Lucian Ciubataru, parlamentar, ambii inculpați Sturdza se opun, Sturdza Paltin afirmând

că să vorbească mâine cu el la Parlament iar Sturdza Gabriela a afirmat „asta știm de la început, noi nu sunăm, nu ne sună”, ceea ce a ilustrat, în opinia instanței, că inculpații evitau să vorbească la telefon, ceea ce poate constitui o dovadă că aveau cunoștința de caracterul nelegal al intervenției solicitate la parlamentarul Ciubotaru Lucian (nici acesta nu avea nicio atribuție legală în problema punerilor în posesie).

În continuare, inculpata Zaharia Gabriela a afirmat, la minutul 17,22 că „dacă omul acesta cu Hî a venit și...agață, ăsta n-a venit de amorul artei, vrea și el ceva”, soțul său continuă „cine? Haș”, Adam afirmă „păi da mă vrea și poate”, iar Sturdza afirmă „păi să facă”, după care Adam Ioan precizează „mi-a zis să mergem la el”, iar Sturdza Gabriela a afirmat apoi „și dacă el vrea ceva, nu este musai să trebuiască și a doua firmă”. Din acest dialog, având în vedere cele mai sus arătate, instanța consideră că referirea la ăsta era la Hrebenciuc Viorel, inculpații fiind deci cât se poate de conștienți că influența politică a lui Hrebenciuc Viorel nu se va trafica în mod gratuit, că va vrea ceva, inculpata Sturdza Gabriela apreciind că dacă tot vrea ceva poate nu e nevoie de o a doua firmă, în sensul că poate rezolvă toată punerea în posesie Hrebenciuc Viorel.

Discuția continuă cu propunerea lui Adam Ioan de a face zona de intermediere pe mâna lui Hrebe și atunci ar fi avut 100% problema rezolvată, „Hrebe se așază la masă cu Ciuboțică și noi suntem scoși din ecuație” după care Sturdza Gabriela propune să se vorbească luni cu ăla și o să vadă cum stă treaba, dacă poate să ne aranjeze pe partea asta, el să aranjeze problema în partea asta și ălalți să rezolve cealaltă problemă, fiecare având treaba lui. La întrebarea lui Adam Ioan „păi ce dracu facem cu Hrebe și cu Ciuboțică, că trebuie să-i aducem într-o singură tabără”, niciunul dintre cei doi inculpați nu sunt de acord, Sturdza Gabriela răspunde „fiecare are treaba lui”, iar Sturdza Paltin „să-și vadă fiecare de treaba lui,, Adam afirmă din nou „păi bun dar eu ce-i spun lui Hașu..facem 2 colaborări? E periculos sau e ,, Sturdza Paltin Gheorghe precizează că „de ce să fie periculos... el rezolvă cu Direcția Silvică”, afirmație întărită de Sturdza Gabriela „el are o treabă iar ăștialalți au altă treabă, nu? Și în final toată lumea e fericită”.

Aceste două afirmații dovedesc că Sturdza Paltin, la propunerea și împreună cu Adam Ioan și cu ajutorul inculpatei Sturdza Gabriela, se hotărăsc să cumpăre influența pretinsă de la Hrebenciuc Viorel pentru a rezolva problema punerii în posesie prin prisma determinării funcționarilor din cadrul regiei pădurilor, fie că este ea Romsilva sau Direcția Silvică Bacău, să nu mai formuleze căi de atac și să transmită toate actele necesare punerii în posesie. Inculpații se gândeau la existența a două grupări care urmau fiecare să-și exercite influența, fiecare în „treaba lui”, Hrebenciuc Viorel urmând să-și exercite influența la Direcția Silvică.

În acest sens Adam Ioan afirmă apoi că „păi bun și atunci trebuie să te gândești la o soluție cu Hașul ,, răspunsul venind din partea inculpatei Sturdza Gabriela, care a afirmat „ne gândim, dar trebuie să vorbim întâi, să vedem ce vrea și ce ne garantează”, Adam Ioan a precizat din nou „mi-a zis domnule adu-l pe Sturdza ca să nu mai fie nici un dubiu, adu-l pe Sturdza să stăm de vorbă”,

după care urmează afirmația lui Sturdza Paltin Gheorghe ”da, gata, mâine sunt la București”.(minutele 19-20). Sturdza Gabriela a mai afirmat apoi „numai să nu ne încurcăm, deci ăsta e pe o parte, ăla pe o altă parte”, ceea ce exprimă buna știință cu care inculpata face aceste afirmații în sensul cumpărării de influență de la două grupuri diferite.

Instanța a observat că inculpatul Sturdza Paltin din nou este de acord cu propunerea făcută de Adam Ioan de a se cumpăra influența lui Hrebenciuc Viorel și propunerea acestuia din urmă de a se întâlni cu el, afirmând, după ce soția sa a precizat că trebuie să vorbească mai întâi să vadă ce vrea (evident că se referă la prețul influenței, la ceea ce Hrebenciuc Viorel urma să pretindă în schimbul influenței și inculpații să promită că vor da) și ce ne garantează (se referă la întinderea influenței pe care o are Hrebenciuc Viorel) că gata, mâine sunt la București. Influența și ajutorul moral acordat de Sturdza Gabriela este clar reliefat nu numai de conținutul discuțiilor redată mai sus, dar și de ordinea intervențiilor și afirmațiilor lui Sturdza Paltin.

Faptul că a doua zi nu s-a mers la București pentru a se întâlni cu Hrebenciuc Viorel, ci peste 12 zile, nu schimbă cu nimic intenția inculpaților de a cumpăra influența, astfel cum se va arăta mai jos, discuția de la Hilton din data de 19 aprilie a surprins tocmai intențiile manifestate de inculpați, arătate mai sus.

În continuarea înregistrării, după ce inculpații mai discută despre modalitatea concretă în care vor discuta cu cele două grupuri, astfel încât să nu se încurce, despre faptul că Direcția Silvică se poate opune punerii în posesie, inculpata Bularca Roxana intervine în discuție, la minutul 22.54 „trebuie cineva cu o forță pe Direcția Silvică, pe RNP-ul”...”, Sturdza Gabriela confirmă „sigur că da”, iar Bularca Roxana continuă ”da mă tem că sunt în zona băieților cu stelute pe umeri..s-ar putea Hrebe totuși să fie „ Adam Ioan răspunzând imediat că „ eh, e sigur”. Instanța a considerat că prin această afirmație, inculpata Bularca Roxana subliniază din nou faptul că RNP este soluția dar acolo este zona băieților cu stelute pe umeri, Hrebenciuc Viorel putând fi unul dintre aceștia, afirmație de natură să întărească convingerea că ar fi nevoie de influența pretinsă a lui Hrebenciuc Viorel.

După ce inculpații mai discută despre necesitatea condiției depunerii unei garanții în noul anteccontract pe care doreau să-l încheie, iar inculpata Bularca Roxana le expune practica CEDO care a început să respingă acțiunile foștilor proprietari, iar Adam Ioan a precizat că „noi trebuie să obținem până în 30 aprilie măcar două puneri în posesie” , Sturdza Paltin Gheorghe a afirmat că „ce vorbești, RNP –ul o să și le servească pe tavă?”, inculpata Bularca Roxana intervine și afirmă „și atunci mișcați-vă repede cu Hrebe acesta, că poate, poate”. Ulterior, după ce Sturdza Paltin a afirmat că hărțile sunt gata, n-au ce să zică...dacă-i voință se face, totu-i gata”, inculpata Bularca Roxana întărind spusele lui Sturdza Paltin „dacă-i voință se face”.

Aceste afirmații a inculpatei Bularca Roxana, alături de celelalte indicate mai sus, sunt de natură să întărească hotărârea lui Sturdza Paltin de a cumpăra influența lui Hrebenciuc Viorel, constituind, în contextul în care inculpatul Sturdza Paltin era circumspect cu privire la reala influență a lui Hrebenciuc

Viorel în rândul funcționarilor regiei pădurilor, un ajutor moral acordat acestuia, necesar la adoptarea deciziei infracționale de a cumpăra influență.

Inculpatul Adam Ioan este cel care, astfel cum rezultă din înregistrare, a venit cu ideea, în urma unei discuții pe holurile parlamentului, de a apela la influența lui Hrebenciuc Viorel, singurul 100% sigur la regie, iar în discuțiile avute în data de 07.04.2012, faptul că și soția sa era de aceeași părere, susținându-i opinia de cumpărare a influenței, cu argumente privind lipsa de competență a prefectului de a se opune actelor direcției silvice sau de a li se impune o anumită conduită, sau de inutilitatea așteptării „după inventarul lui mămica și a lui tăticu”, reprezintă un sprijin moral acordat și inculpatului Adam Ioan pentru cumpărarea de influență de la Hrebenciuc Viorel.

La întrebarea lui Adam Ioan „mergem pe mâna la ăia și atunci nu mai întâlnim cu Hrebe, sau ne întâlnim cu Hrebe? „, răspunsul venind de la Sturdza Gabriela „dar de ce să nu ne întâlnim, ce e interzis”, reliefând deci dorința acestuia de a se realiza întâlnirea cu Hrebenciuc Viorel.

În continuarea înregistrării, inculpații discută despre faptul că urmează să vorbească a doua zi de dimineață, că ăla (Hrebenciuc Viorel) îi așteaptă la București, Sturdza Paltin întrebând pe la ce oră îi așteaptă.

Inculpații nu s-au deplasat la întâlnirea cu Hrebenciuc Viorel a doua zi, ci s-au întâlnit în data de 08 aprilie cu Voinea și Năstase, în urma discuțiilor inculpații Sturdza Paltin și Sturdza Gabriela nefiind de acord să înceapă colaborarea cu cei doi (declarația inculpatei Sturdza Gabriela dată în fața instanței). Ca urmare a eșecului discuțiilor cu Voinea și Năstase și a eșecului discuțiilor cu Chiuariu Tudor din data de 12 aprilie, s-a realizat întâlnirea cu Viorel Hrebenciuc despre care discutaseră în voice 012, ce a avut loc în data de 19.04.2013.

Apoi, are loc o discuție în care Sturdza Gabriela arată că vrea să vorbească cu Ciubotaru Lucian în mod clar, „ce-i garantează”, inculpata Bularca Anca Roxana a precizat că „dacă mai vorbești cu...te mai întreabă ceva, spune-i un pic de cuiul, că aceasta aici se învârtește nodul gordian...”, inculpatul Sturdza Paltin răspunde că „lasă bătaia (între tabere).RNP-ul ne interesează, că acolo puțină lume are..”. Instanța a observat că inculpatul Sturdza Paltin, din nou, subliniază unde are nevoie de influență pentru a fi traficată, adică la nivelul RNP.

Sturdza Rodica afirmă, cu referire la același Ciubotaru „dacă el zice că el nu poate la RNP, el numai pe partea astalantă, mergem „, Adam Ioan intervine cu afirmația „, atunci trebuie să mergem neapărat la Hrebe”, continuă apoi Sturdza Gabriela” și pe partea ailaltă”, moment în care Adam Ioan afirmă „, bun, dar haideți să ne gândim aici între noi.Să zicem că el zice bă eu nu am la RNP că acolo e altul.Bun. Măi cum dracu facem cu Hrebe că trebuie să-l lipim lângă firma din București atunci”, Sturdza Paltin precizând apoi că „lasă măi de ce să-l lipesc „, Adam Ioan răspunde că „păi și atunci vorbiți personal?”, Sturdza Gabriela răspunde „da”, iar Sturdza Paltin răspunzând că „, da, păi normal. N-am nevoie, eu negociez acuma.”

Prin aceste ultime discuții instanța a considerat că se dovedesc intențiile lui Sturdza Paltin și Sturdza Gabriela de a discuta cu Ciubotaru Lucian, pe care urma să-l întrebe dacă are influență la RNP, acolo fiind interesat inculpatul să cumpere influență, iar, în situația în care Ciubotaru ar fi spus că are influență numai pe partea astalantă (de aici rezultă că inculpații au avut în vedere o influență și la nivelul instituțiilor din județul Bacău, pentru că numai la aceste instituții se putea referi inculpata Sturdza Gabriela prin expresia „astalanta”), urma să se meargă și pe partea ailaltă deci pe varianta cumpărării de influență de la Hrebenciuc pentru Romsilva. Soluția cumpărării de influență de la Hrebenciuc Viorel este deci din nou afirmată de către Adam Ioan și acceptată de către inculpații Sturdza Paltin și Sturdza Gabriela.

În această din ultimă variantă de cumpărare de influență, Adam Ioan întreabă dacă să-l lipească pe Hrebe de firma din București sau să vorbească personal cu el Sturdza Paltin (păi și atunci vorbiți personal?), inculpatul Sturdza Paltin răspunzând, astfel cum o făcuse și anterior soția sa, care afirmase că mai întâi trebuie să vorbească pe rând, că nu are nevoie să-l lipească pe Hrebe, pentru că acum el negociază.

Prin urmare, instanța a considerat că afirmația lui Sturdza Paltin „eu negociez acum” nu are sensul indicat de apărare, în sensul ruperii oricăror discuții din acel moment între Adam Ioan și Sturdza Paltin cu privire la problema punerii în posesie, ci sensul indicat de instanța mai sus, din întreaga convorbire analizată mai sus rezultând că ambii inculpați urmează să colaboreze pe viitor, astfel cum au colaborat și până la acel moment, cu privire la obținerea titlurilor de proprietate.

Și cea mai bună dovadă că este așa este atât întâlnirea dintre Adam Ioan, Bengescu Dan și soții Sturdza din biroul de avocat al lui Adam Ioan din data de 18.04.2013 (analizată mai sus) precum și întâlnirea din data de 19.04.2013 de la Hilton, dintre Adam Ioan, Hrebenciuc Viorel și Sturdza Paltin (ce se va analiza mai jos), în care se discută despre cumpărarea influenței și traficarea influenței, în prima întâlnire, a lui Bengescu Dan Costin în mod direct și mediat prin intermediul lui Hrebenciuc Viorel și în a doua întâlnire despre cumpărarea influenței în mod direct de la Hrebenciuc Viorel, exact ceea ce inculpații discutaseră în convorbirea sus analizată.

Este real că, cu doar câteva zile înainte (03 aprilie), Voinea Alexandru îi transmisese lui Sturdza Paltin că Adam Ioan promitea suma de 500 de euro la hectar lui Ciubotaru pentru urgentarea punerii în posesie, aspect ce l-a nemulțumit pe Sturdza Paltin și l-a făcut să afirme că nu va mai lucra cu Adam Ioan („Adam, s-a terminat etapa lui, gata Adam e scos, măi omule nu mai există Adam”), dar, din întreaga discuție înregistrată pe voice 012, din întâlnirile ulterioare și din implicarea ulterioară a lui Adam Ioan, instanța consieră că cei doi cumpărători de influență, Adam Ioan și Sturdza Paltin, au colaborat în continuare, pentru atingerea scopului urgentării punerii în posesie.

La finalul întâlnirii înregistrate în fișierul „voice 012”, Adam Ioan afirmă „tu te vezi cu el tait a tait și stabiliți voi doi ce faceți”, „tu te întâlnești tait a tait, băi cât e?”, îi explică lui Sturdza Paltin că trebuie să-i spună lui Hrebenciuc

Viorel să nu se bage cu o firmă, moment în care Sturdza Paltin afirmă „el să se ocupe de RNP, dacă vorbim cu el”, iar Adam Ioan afirmă „și atunci îmi spui cât...e o idee” (minutele 32-33). Aceste afirmații au ilustrat, în opinia instanței, faptul că, inițial, întâlnirea dintre Hrebenciuc Viorel și Sturdza Paltin urma să aibă loc doar între cei doi, fără participarea lui Adam Ioan (modalitatea în care s-a derulat și efectiv întâlnirea din data de 19 aprilie denotă că a participat totuși și Adam Ioan, deci ambii cumpărători de influență), mai reliefează ce anume intervenție se dorea de la Hrebenciuc Viorel (să se ocupe de RNP dacă vorbim cu el – din moment ce s-a și vorbit cu el, cumpărarea de influență a avut loc, nerămânând la nivelul unei eventualități) precum și faptul că trebuia întrebat Hrebenciuc Viorel de către Sturdza Paltin „cât e..cât”, afirmație cu privire la care instanța a considerat că se referă la prețul traficului de influență, deci la folosul ce urma a fi cerut de Hrebenciuc Viorel și promis de către Sturdza Paltin și Adam Ioan (din moment ce a participat și acesta la întâlnire).

Apărările formulate de inculpații Sturdza Paltin și Sturdza Gabriela în fața instanței, în declarațiile date, în sensul că ei niciodată nu au acceptat varianta de cumpărare de influență de la Hrebenciuc Viorel, cumpărare propusă de Adam Ioan și Bularca Roxana, nu a fost reținută de instanță, având în vedere nu numai interpretarea afirmațiilor celor doi inculpați astfel cum au fost arătate mai sus, dar și modul cum au decurs acțiunile inculpaților ulterior acestei discuții, respectiv interpretarea dată de instanță este confirmată de acțiunile ulterioare ale inculpaților, respectiv întâlnirea cu Viorel Hrebenciuc, care, deși nu a avut loc a doua zi, cum s-a afirmat în cadrul discuției, a avut loc peste 12 zile, cumpărarea de influență de la acesta din urmă, întâlnirea de la Le club unde s-a negociat între Hrebenciuc Viorel și Chiuariu Tudor o înțelegere, cu privire la care Sturdza Paltin și-a dat acordul, apoi încheierea actului adițional din data de 01.07.2013 prin care se crea cadrul legal pentru obținerea folosului, despre care inculpații Sturdza Gabriela, Sturdza Paltin și Adam Ioan chiar au discutat pe data de 07 aprilie, apoi exercitarea efectivă a influenței de către Hrebenciuc Viorel, în temeiul acestei înțelegeri dintre inculpați, astfel cum se va arăta mai jos. Dacă inculpații Sturdza Paltin și Sturdza Gabriela nu ar fi fost de acord cu cumpărarea de influență de la Viorel Hrebenciuc, acțiunilor lor ulterioare nu trebuiau să se mai intersecteze cu acesta. Ceea ce rezultă din Voice 012 este, astfel cum s-a arătat mai sus, o îndoială a celor 2 inculpați cu privire la reala influență a lui Hrebenciuc Viorel, iar nu un refuz de a cumpăra influența acestuia. Îndoiala le-a fost risipită după întâlnirea din data de 19 aprilie, când Sturdza Paltin își nota în agendă „meetind Hrebe la Hilton.Promisiunile par serioase”.

După ce inculpații Sturdza Paltin Gheorghe și Adam Ioan, cu ajutorul inculpatelor Bularca Anca Roxana și Sturdza Gabriela au discutat la data de 07 aprilie 2013 cumpărare influenței pe care Hrebenciuc Viorel o pretindea că o are la nivelul Romsilva (directorul Romsilva, coinculpatul Crăciuneascu Adam, era președintele PSD Timiș, deci din partidul unde Hrebenciuc era unul dintre liderii cei mai vechi), iar la data de 18.04.2013, astfel cum s-a arătat mai sus, inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe au hotărât să cumpere influența lui

Bengescu Dan Costin, pe care acesta a traficant-o atât direct, în nume propriu, cât și mediat, în numele lui Hrebenciuc Viorel, a urmat, astfel cum se stabilise de principiu la întâlnirea din 07 aprilie 2013 și cum se afirmase în întâlnirea din data de 18.04.2013, întâlnirea de la București, din 19.04.2013, dintre Adam Ioan, Sturdza Paltin și Hrebenciuc Viorel, în cadrul căreia trebuia să se stabilească, după spusele inculpatei Sturdza Gabriela „să vedem ce vrea și ce ne garantează” sau, după spusele lui Bengescu Dan Costin din data de 18.04.2013 pentru „a se mai risipi din dubii”.

Și această discuție a fost înregistrată de Sturdza Paltin Gheorghe (fișierul 044 H la Hilton), de acest fapt având cunoștință cu siguranță Adam Ioan, care cunoștea faptul că Sturdza Paltin înregistrează toate întâlnirile pe care le are, mai ales cum era cazul celei din 19 aprilie 2013, când îl cunoștea pentru prima dată pe Hrebenciuc Viorel.

Contextul în care a avut loc întâlnirea și scopul acesteia au fost reliefate de instanță mai sus, la analiza înregistrării din fișierul „2013-04-18 Bengescu”, astfel că nu va mai fi reluată.

După mai multe discuții ce nu au legătură cu cauza, legate de experiențele din America ale lui Sturdza Paltin Gheorghe și Hrebenciuc Andrei, inculpatul Sturdza Paltin deshide subiectul pentru care venise să-l întâlnească pe Hrebenciuc Viorel cu afirmația la minutul 13,35, „bun, hai să ne întoarcem la căprioarele noastre din pădure”, fiind deci evident subiectul discuției, Hrebenciuc Viorel răspunzând direct că „știu că vă doare toată chestia cu aprobarea la Bacău... așa, deci 23.000 de hectare în cel mai rapid timp, niciul fel de problemă, diferența de la 23 la 40.000 cum mai erau discuțiile alea să puse nu știu cum și nu știu ce, legea actuală ne ajută, cea care a apărut”.

Instanța a considerat că, dată fiind promisiunea făcută direct de Hrebenciuc Viorel, apare ca evident faptul că nu obținerea unei interpelări parlamentare sau aflarea poziției lui Hrebenciuc Viorel despre Sturdza Paltin ar fi fost subiectul acestei întâlniri, ci cumpărarea și obținerea influenței acestuia în acțiunea de punere în posesie și de eliberarea titlurilor de proprietate, astfel cum s-a arătat mai sus. Se observă că afirmația lui Hrebenciuc Viorel este în același sens cu afirmația lui Bengescu Dan Costin făcută cu o zi înainte „e, 23000 și ceva sunt libere, fără nicio problemă, fără nicio”.

În condițiile în care Hrebenciuc Viorel nu avea nicio atribuție legală în problema punerii în posesie și a eliberării titlurilor de proprietate a pădurilor retrocedate lui Sturdza Paltin Gheorghe, este evident că sprijinul pe care acesta îl asigura nu putea fi un sprijin legal, ci o exercitare a influenței politice pe care Hrebenciuc Viorel pretindea că o are, aspect de care inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin erau cât se poate de conștienți, astfel cum rezultă din fișierul voice 012, analizat mai sus.

Prin urmare, în lipsa oricăror atribuții legale ale lui Hrebenciuc Viorel, instanța a considerat că solicitarea ajutorului acestuia nu reprezintă altceva decât o cumpărare de influență politică, iar acordarea susținerii pentru obținerea în cel mai rapid mod a celor 23.000 de hectare reprezintă un trafic de influență, o promisiune a lui Hrebenciuc Viorel că-și va exercita influența politică (în altă

modalitate nu avea cum să determine punerea în posesie sau eliberarea titlurilor de proprietate din moment ce nu avea nicio atribuție legală în acest domeniu) în sensul dorit de cumpărători, respectiv că îi va determina pe funcționarii cu competențe să elibereze rapid punerile în posesie.

Cu privire la diferența de la 23000 la 40000, Hrebenciuc Viorel afirmă că „nu pot să-mi dau seama în cât timp, dar cred că până la sfârșitul anului, nu-mi dau seama, aicia nu..”, ceea ce a ilustrat în opinia instanței că inculpatul își promitea influența și cu privire la diferența de pădure, dar cu privire la care afirma că o să dureze mai mult, nu „în cel mai rapid mod”, cum se referise la suprafața de 23.000 hectare.

În continuare, Hrebenciuc Viorel își afirmă influența pe lângă directorul Direcției Silvice Bacău, martorul Ghelase Viorel afirmând că „unde am bătut eu palma cu Ghelase că...și totul eu am sub control acolo, 23.000 de hectare ne pune toate hârtiile începând de luni la dispoziție fără nici un fel de,.. Instanța a observat că Hrebenciuc Viorel, în lipsa oricăror atribuții legale la Direcția Silvică Bacău, își afirmă influența exact în problema denumită „politică” de Sturdza Paltin, respectiv la Direcția Silvică Bacău, aceasta fiind instituția care s-a opus punerii în posesie, formulând mai multe căi de atac împotriva deciziei nr. 231/2012. Sturdza Paltin, știind cât s-a luptat Ghelase să nu se pună în posesie pădurea afirmă „Ghelase?”, după care Hrebenciuc afirmă „Ghelase, eu nu vorbesc de...ce vorbesc aicia”, sensul expresiei fiind acela că știe ce vorbește când afirmă Ghelase.

În continuare, tot cu privire la subiectul influenței asupra lui Ghelase, după ce Hrebenciuc Viorel a arătat că l-a pus secretar de stat pe Ghelase în anul 2000, instanța reține afirmația lui Hrebenciuc Viorel „eu vă spun toată discuția mea cu el (Ghelase) și profilul psihologic cum este, știți, deci vă garantez fără nici un fel de problemă”, ceea ce ilustrează, în opinia instanței, o întărire a influenței pe care Hrebenciuc Viorel susținea că o are asupra lui Ghelase Viorel, inculpatul Adam Ioan întrebând apoi „nu garantezi de tot, tot”. Întrebarea lui Adam Ioan este exact în sensul scopului urmărit de inculpați pentru această discuție, arătat mai sus („să vedem ce vrea și ce ne garantează”), ceea ce ilustrează în mod clar obiectul și scopul discuției și întâlnirii, astfel cum a fost reținut de instanță.

Răspunsul inculpatului Hrebenciuc Viorel nu întârzie să vină, garantând că „6000 de hectare vin imediat că de acum încolo actele în zona Slănic sunt făcute că umblase băiatul acela, Varga sau cine a umblat acolo”, ceea ce ilustrează că inculpatul își afirmă influența și în zona Slănic pentru punerea în posesie rapidă asupra acestei suprafețe.

Hrebenciuc Viorel afirmă apoi cu privire la primarul unei localități că „Adi este cum să spun...cu totul, acolo este și colegiul meu, sunt de-o viață în zona aia”, ceea ce reprezintă o afirmare a influenței în zona unde se aflau pădurile retrocedate lui Sturdza Paltin.

Inculpații poartă apoi o discuție cu privire la relațiile dintre Varga, Chiuariu și Sturdza Paltin, acesta din urmă împreună cu Adam Ioan asigurându-l pe Hrebenciuc Viorel că s-a încheiat contractul cu Varga pe date de 31 martie

2013, în cadrul acestui subiect de discuții Adam Ioan afirmă „eu asta am vrut, să treacă termenul, ca să discutăm clar, lucrăm clar, cu Varga este închis capitolul” Hrebenciuc Viorel afirmă” da, că mi-ai spus, da, am înțeles mă” iar Sturdza Paltin spune „bine”.

Instanța a observat deci preocuparea tuturor inculpaților ca respectivul capitol cu Varga, în care era implicat Chiuariu, persoană politică influentă atât în partid cât și în zona (fiind parlamentar de Bacău) să se fi încheiat, astfel încât să nu iasă discuții între cele 2 tabere care ar fi putut exista și care erau interesate de același subiect, respectiv de obținerea de sume de bani din punerea în posesie și obținerea titlurilor de proprietate asupra pădurilor.

În continuare, Adam Ioan îl înștiințează pe Hrebenciuc Viorel că s-au văzut ieri cu Bengescu Dan, au vorbit cu el și că ar vrea să înceapă cu pădurea Dofteana. Hrebenciuc își exprimă acordul cu privire la întâlnirea de ieri la care face referire Adam Ioan prin expresia „da”, după care precizează, referitor la dorința exprimată de Adam Ioan de a începe cu Dofteana că „cu care vreți, eu n-am nicio problemă, nu...Dofteana, e primarul meu acolo, va fi și finul meu de la 25 de ani de căsătorie, acum după Paști...e colegiul meu”.

Instanța a observat din aceste afirmații, nu numai faptul că Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel lucrau împreună pe acest subiect, contribuind deci la obținerea titlurilor de proprietate, dar și că Hrebenciuc Viorel își afirmă din nou influența asupra primarului din Dofteana (cu privire la care nu avea nicio atribuție legală de verificare, control, sau de a-i da dispoziții), afirmând că e primarul lui acolo că ”e colegiul meu acolo”, asigurându-i pe cumpărătorii de influență că îl va determina pe primar să realizeze atribuțiile ce țin de acesta pentru punerea în posesie a aceluia trup de pădure.

Inculpatul Sturdza Paltin, dorind să se asigure de cele precizate de Bengescu Dan cu o zi înainte, referitoare la influența politică a lui Hrebenciuc Viorel, despre care susținea că urma să se folosească pentru punerea în posesie și de colaborarea dintre cei doi traficanți de influență „am vrut să știu și eu din gura omului”, îl întreabă pe Hrebenciuc Viorel, „deci dvs îl agreeți pe Bengescu” , acesta răspunzând prompt „da, da, da „, inculpatul Adam Ioan afirmând că „bă, tu ești nebun”. Răspunsurile celor 2 inculpați dovedesc deci că va exista o colaborare între Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel în vederea atingerii scopului propus, punerea în posesie și obținerea titlurilor de proprietate.

În continuare, Hrebenciuc Viorel arată că Bengescu Dan „păi aduce banii...are omu banii, are tot, nu...”, și îl întreabă pe Sturdza Paltin „ați verificat cu banii, deci e chestie serioasă, nu e...nu, deci nu, deci e serioasă treaba, domnu Sturdza...eu nu mă jos aici”. Din aceste afirmații instanța a considerat că se poate trage concluzia că operațiunea de cumpărare a suprafeței de pădure, după obținerea titlului de proprietate, va fi realizată prin intermediul lui Bengescu Dan, acesta urmând să aducă banii.

Revenind la discuțiile inculpaților din fișierul „044 H la Hilton”, Hrebenciuc Viorel își afirmă din nou influența prin afirmația „prefectul semnează tot ce-i dă Ghelase, ca să știți...deci ce-i dă Ghelase aia se semnează, nu-i nicio problemă,, afirmație ce vine să susțină afirmația anterioară în sensul

că a bătut palma cu Ghelase și e totul sub control, susținând deci inculpatul Hrebenciuc Viorel că nu vor fi probleme nici la prefect.

În continuare, la întrebarea lui Adam Ioan „să ai grijă la prefect”, Hrebenciuc Viorel a afirmat „da, nu-s probleme mă”, afirmându-și influența și cu privire la instituția prefectului.

În continuare, inculpatul Adam Ioan afirmă „domn le, eu vreau să fie totul curat și legal” Hrebenciuc Viorel afirmând apoi că „nu, deci fără problemă... domnu Sturdza dacă simțeam că este ceva, care nu e în regulă, nu veneam să stăm de vorbă cu dumneavoastră, ca să fie foarte clar,„.

Aceste afirmații, invocate și de apărătorii inculpatului Hrebenciuc Viorel, vor fi avute în vedere de instanță în contextul în care inculpatul Adam Ioan cunoștea faptul că discuția este înregistrată de Sturdza Paltin iar, având în vedere faptul că Hrebenciuc Viorel nu avea nicio atribuție legală în domeniul punerii în posesie a pădurilor și eliberării titlurilor de proprietate, acesta fiind parlamentar, instanța nu înțelege cum putea interveni legal Hrebenciuc Viorel pentru a obține cât mai rapid cele 23.000 hectare, la Ghelase, la prefect, la primarul din Doftana, în lipsa oricărei atribuții legale cu privire la punerea în posesie. Instanța a considerat deci că afirmația lui Adam Ioan nu are nicio acoperire factuală sau în drept, din moment ce orice intervenție a lui Hrebenciuc Viorel în sensul punerii în posesie și al eliberării titlului de proprietate, în lipsa oricărei atribuții legale, nu se putea realiza decât în afara legii, prin trafic de influență politică asupra conducătorilor instituțiilor publice implicate în procesul de punere în posesie, conducători numiți tot pe criterii politice în funcții.

În al doilea rând, tot cu privire la această afirmație, instanța a reținut că ea se referă și la modalitatea de obținere a deciziei nr.231/2012 (imediat Sturdza Paltin întreabă „ați văzut hotărârea”), aspect necunoscut inculpatului Hrebenciuc Viorel, ce nu cunoștea modalitatea în care Adam Ioan a obținut hotărârea (astfel cum acesta a susținut, respectiv prin săvârșirea de către judecător a infracțiunii de luare de mită).

În aceeași ordine de idei continuă discuția, inculpatul Hrebenciuc Viorel afirmând că „simt că este o chestie curată, nu am o problemă să mă implic, nu am nicio problemă, nu am nicio frică, nu fac nimic, fur ceva?, nu, care-i problema atunci?”, inculpatul Adam Ioan răspunzând că „eu și cu omul ăsta garantăm legalitate...doar că oprește abuzul „ Sturdza Paltin afirmând că „eu nu vreau nimic ilegal, să pună legea în aplicare, asta vreau „, inculpatul Adam Ioan continuând „știi de ce este el aicea (cu referire la Sturdza Paltin)? Vrea să-i promitem că se opresc abuzurile”.

Cu privire la aceste afirmații, invocate în apărare de inculpați, instanța a reținut, astfel cum s-a mai analizat mai sus, că afirmațiile privind abuzurile trebuie analizate având în vedere că presupusul abuz de la aceste instituții cu competențe în punerea în posesie nu reprezintă, în opinia instanței, un abuz, instituțiile uzitând, astfel cum s-a arătat mai sus, de pârghiile legale, nicio instanță de judecată necostantând existența vreunui abuz de drept, iar, pe de altă parte, trebuie ținut cont de faptul că Hrebenciuc Viorel nu avea nicio atribuție la nici una dintre instituțiile indicate de Adam Ioan. Prin urmare, instanța s-a

întreabă cum putea, în lipsa unor atribuții legale, să oprească acest presupus abuz, iar răspunsul instanței este că putea încerca să oprească acest abuz numai prin traficarea influenței politice în rândul funcționarilor din aceste instituții, mulți dintre ei ajunși în acele funcții pe criterii politice.

Deși Sturdza Paltin arată că nu dorește altceva decât să se aplice legea, instanța a observat că acesta apelează la o persoană cu o influență politică notorie în județul Bacău și fără nicio atribuție legală în domeniul punerii în posesie, pentru a-i determina pe funcționarii din instituțiile implicate în procesul de punere în posesie să respecte legea, așa cum trebuia respectată în opinia inculpatului Sturdza Paltin.

Această respectare a legii, astfel cum era văzută de inculpatul Sturdza Paltin, presupunea să nu se mai formuleze căi de atac prevăzute de codul de procedură civilă și cu privire la care instanțele nu au considerat că ar fi un abuz de drept, împotriva deciziei nr.231/2012 (decizie considerată abuzivă nu numai de direcția silvică, dar și de instanța de judecată din prezenta cauză și cu privire la care chiar inculpatul Adam Ioan a declarat în cauză că este rezultatul săvârșirii infracțiunii de luare de mită de către judecătorul care a pronunțat-o), sau să se urgenteze punerea în posesie (Hrebenciuc Viorel și Bengescu Dan promiteau niște termene extrem de scurte pentru punerea în posesie), sau să se discute cu un primar cu privire la care Hrebenciuc Viorel nu avea nicio atribuție legală, pentru punerea în posesie.

Instanța a considerat deci că, deși inculpații afirmă că totul este legal și curat, acțiunile lor nu vizau folosirea căilor legale de punere în posesie, cu respectarea termenelor, sau atacarea pe căi legale a presupusului abuz de drept al direcției silvice prin formularea de căi de atac, sau executarea silită a deciziei nr.231/2012 prin apelarea la un executor judecătoresc cu tot ce presupune executarea silită (daune de întârziere, etc), inculpații apelând inițial la un executor dar nu au insistat în executare silită potrivit normelor din codul de procedură civilă ci au apelat, la scurt timp după pronunțarea deciziei nr.231/2012, astfel cum s-a arătat și mai sus, la folosirea unei influențe politice, iar, în momentul aprilie 2013, la influența politică a unei persoane notorii în județul Bacău și în toată țara pentru a obține cele sus arătate, cu privire la care inculpații foloseau expresia de „abuzuri”.

Viorel Hrebenciuc își întărește spusele de până atunci privind existența unei influențe afirmând că „deci eu am ..destul de cunoscut, din ce am făcut, o singură chestiune, că sunt om de cuvânt, doar pe mine asta m-a ținut în politică, nu altceva, eu când a fost da, a fost da, când a fost nu, a fost nu și niciodată nu promit ce nu pot face, niciodată...nu asta...a, poate s-ar putea să zic o lună și o să dureze două, posibil, dar nu înseamnă că nu se face, nu există.”

Faptul că inculpații Adam Ioan și Hrebenciuc Viorel discutau despre subiectul pădurilor de la Bacău anterior momentului 31 martie 2013 (acest aspect rezultă și din înregistrarea 2013-04-18 Bengescu, astfel cum s-a arătat la analiza discuției), așteptând întâlnirea cu Sturdza Paltin abia după această dată rezultă din discuția în care inculpații Hrebenciuc Viorel și Sturdza Paltin vorbesc despre aceleași persoane interesate de acest subiect care îi abordau

succesiv pe cei doi, Hrebenciuc Viorel afirmând „da eu dacă am avut discuția cu el (se referă la Adam Ioan), am fost foarte curat și tot timpul îi povesteam, vezi că a venit cutare, i-am zis că a venit cutare „, Adam Ioan răspunzând că „așa e, fii atent, asta merită tot respectul...așa a fost și-ți spuneam, băi eu de aia te-am ținut un pic, să treacă 31 martie...să încheiem cu Varga, bă n-avem nicio obligație”. Același aspect, al unor discuții anterioare acestei întâlniri, dintre Adam Ioan și Hrebenciuc Viorel rezultă și din înregistrarea discuției din data de 14.06.2013 stocată în fișierul „Adam, eu, gabi,mirela despre bengescu”. În cadrul discuției ce avea ca subiect presiunile făcute de Chiuariu ce solicita o sumă de bani și modalitatea în care Hrebenciuc Viorel dorea să rezolve aceste presiuni, Adam Ioan a afirmat „înainte de întâlnirea cu H ul i-am atras atenția de discuția cu Chiuariu, de contract de tot, tot, tot...l-am lăsat o lună să se gândească”. Bazele colaborării dintre Hrebenciuc Viorel și Sturdza Paltin și Adam Ioan în vederea realizării punerii în posesie a pădurilor au fost deci puse de Adam Ioan și Hrebenciuc Viorel cu cel puțin o lună înainte de întâlnirea din data de 19.04.2013.

Ulterior, se discută despre modalitatea în care se vor începe activitățile de punere în posesie, Adam Ioan precizând că „Bengescu este băiat deștept, lucrează în zonă, știe „, Hrebenciuc Viorel completând imediat „ nu, deci el va veni, că de luni intră în pâine, să vadă, cu toți încep cu cadastru, cu dracu, cu...el trebe să facă...știe și Ghelase chestia asta, le fac legătura la amândoi și cu asta basta „.

Instanța a considerat că inculpatul Hrebenciuc Viorel lăsa să se creadă (fără să aibă importanță pentru existența infracțiunii de trafic de influență dacă a și realizat ce a promis sau a lăsat să se creadă) că le va face legătura lui Bengescu Dan cu Ghelase, directorul Direcției Silvice Bacău, astfel încât să se facă ce este de făcut. Apoi, la întrebarea lui Adam Ioan „ da toată treaba să-l controlezi pe Ghelase, să nu mai facă nimic!”, întrebare ce ilustrează obiectul cumpărării de influență, acesta fiind determinarea lui Ghelase, în calitate de director al Direcției Silvice Bacău, să nu mai formuleze acțiuni în instanță, vine răspunsul lui Hrebenciuc Viorel ce conține traficul de influență, promisiunea de a-l determina pe Ghelase să nu îndeplinească actul constând în formularea de acțiuni sau căi de atac împotriva deciziei nr.231/2012 ” și-am spus de 50 de ori până acum că am relație foarte bună cu acest om și înțeleg... de ce a făcut, eu știu cum arată psihologic”.

În cadrul aceleiași subiect de discuție intervine și Sturdza Paltin ce solicită, vizându-l pe Ghelase „adică să ne dea, partea tehnică...să nu facă opoziție” (inculpatul se referă la predarea pădurilor de către Direcția Silvică către comisii, subiect discutat în cadrul voice 012).

Analizând infracțiunea de cumpărare de influență, instanța a observat că influența poate viza atât determinarea unui funcționar să îndeplinească unui act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, să nu îndeplinească un astfel de act sau să întârzie sau să urgenteze, cât și să îndeplinească un act contrar atribuțiilor de serviciu, esențial fiind numai ca actul să intre în atribuțiile de serviciu ale funcționarului.

Prin urmare, nu are nicio relevanță pentru existența infracțiunii de cumpărare de influență dacă ceea ce îi solicita Sturdza Paltin lui Hrebenciuc Viorel viza îndeplinirea unui act ce intra în îndatoririle de serviciu ale lui Ghelase (deci un act legal), sau îndeplinirea unui act contrar atribuțiilor de serviciu (deci un act ilegal) cum nu are relevanță pentru existența infracțiunii de trafic de influență dacă Hrebenciuc Viorel își trafica influența pentru a-l determina pe Ghelase să îndeplinească un act contrar sau conform atribuțiilor de serviciu.

Situația este aceeași și dacă analizăm infracțiunea de cumpărare de influență potrivit legii vechi, respectiv art. 6 indice 1 din Legea nr.78/2000, întrucât noul cod penal în art. 291 nu a făcut altceva decât să explicitizeze modalitățile în care funcționarul poate „ să facă sau să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu”, după cum se prevedea în codul penal din 1969, în interpretarea dată prevederii din codul penal anterior (art. 257 Cod penal și art. 6 indice 1 din Legea nr.78/2000) actul pentru a cărui îndeplinire sau neîndeplinire se traficează influența poate fi legal sau ilegal. (în acest sens Codul Penal Comentariu pe articole, Ediția a 2 a - editura CH Beck, pagina 941 și Drept penal, Partea generală. Partea specială. Mihai Udroi, ediția a treia, editura CH. Beck, pagina 459).

Cert este că Sturdza Paltin îi cerea lui Hrebenciuc Viorel să-l determine pe Ghelase să adopte o anumită conduită în raport cu problema pădurilor, iar Hrebenciuc Viorel promitea că își va exercita influența asupra lui Ghelase, pe care îl cunoștea și cu care bătuse palma, pentru a-l determina să adopte conduita dorită de Sturdza Paltin. Această ipoteză prezentată de instanță nu a reprezentat altceva, în opinia instanței, decât cumpărare de influență și trafic de influență, astfel că apărarea inculpatului Sturdza Paltin în sensul că nu a cerut nimic lui Hrebenciuc Viorel nu poate fi primită (oricum instanța a considerat dovedit faptul că scopul acelei întâlniri din data de 19 aprilie 2013 nu a fost cel indicat de Sturdza Paltin, ci acela de a se cumpăra influența lui Hrebenciuc Viorel astfel că nu se poate susține că Sturdza Paltin era cu totul străin de discuțiile dintre Adam Ioan și Hrebenciuc Viorel și nu a intenționat nici un moment să cumpere influența lui Hrebenciuc Viorel).

În finalul acestei discuții, după ce Adam Ioan a afirmat că „problema este Paltin că am vrut să te convingi”, acesta afirmând că „ am înțeles, gata, m-ai convins...m-am lămurit”, ceea ce ilustrează, în opinia instanței, că inculpatul Sturdza Paltin s-a convins de realitatea influenței reclamate de Hrebenciuc Viorel, pecetluindu-se înțelegerea dintre cumpărătorii de influență și traficantul de influență.

Adam Ioan îl înștiințează pe Hrebenciuc Viorel că a vorbit cu ăsta (Bengescu Dan, astfel cum a rezultat din analiza discuției din data de 18.04.2013 înregistrată în fișierul 2013-04-18 Bengescu) să facă un draft de contract, acela îl vedem, îl analizăm”, Sturdza Paltin afirmând că el nu vrea bani înainte, susținând că va da bani după ce se va face treaba, convenind să înceapă punerea în posesie cu Dofteana sau Beleghet (trupurile de pădure ce se vor menționa în promisiunea semnată de Sturdza Paltin și Bengescu Dan la data de 22.04.2013,

erau Dofteana și Brătulești, cu privire la unul dintre ele urmând a se obține punerea în posesie până la 15 iunie).

Din această urmă discuție, instanța a mai observat și că Hrebenciuc Viorel era informat cu privire la încheierea contractului dintre Bengescu Dan și Sturdza Paltin, cu privire la care Hrebenciuc Viorel a afirmat „da”, iar Adam Ioan a precizat cu referire la Sturdza Paltin „fără ezitare i-am spus să semneze”, ceea ce ilustrează colaborarea dintre traficanții de influență Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel încă de la acea dată, dar și implicarea directă a lui Adam Ioan în ceea ce privește încheierea promisiunii de vânzare cumpărare din data de 22.04.2013, prin care s-a asigurat folosul promis lui Bengescu Dan Costin.

Concluzia întâlnirii de la Hilton, analizată mai sus, a fost sintetizată de inculpatul Sturdza Paltin în consemnarea din agenda sa „meeting Hrebe la Hilton.Promisiunile par serioase”, ceea ce ilustrează că scopul și sensul discuției reținut de instanță este acesta, respectiv al solicitării și al primirii de promisiuni cu privire la realizarea punerii în posesie.

Deși în agenda lui Sturdza Paltin mai apare o mențiune cu privire la o întâlnire dintre acesta și Hrebenciuc Viorel pe data de 21 aprilie, niciunul dintre cei doi inculpați nu au recunoscut-o și nu există nici un mijloc de probă care să se coroboreze cu această mențiune din agendă, astfel că instanța a considerat ca nedovedită o astfel de întâlnire.

Discuțiile redată mai sus atestă, în opinia instanței, cumpărarea de influență de către Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe de la Hrebenciuc Viorel în mod direct și traficarea influenței politice pe care afirma că o are Hrebenciuc Viorel, la Direcția Silvică Bacău, la prefect și la autoritățile locale (spre exemplu primarul comunei Dofteana), precum și colaborarea dintre Bengescu Dan Costin și Hrebenciuc Viorel în vederea urgentării punerii în posesie și a obținerii titlurilor de proprietate, astfel că apărările inculpaților în sensul că nu au existat solicitări de cumpărare de influență și promisiuni de traficare a influenței din partea lui Hrebenciuc Viorel către Adam Ioan și Sturdza Paltin nu pot fi reținute. Rezultă din această înregistrare că Hrebenciuc Viorel se afla în relații directe, discuții, cu Adam Ioan sau cu Sturdza Paltin Gheorghe, astfel că nu se poate susține că a existat numai o relație de cumpărare și trafic de influență între Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel, fără nicio implicare a inculpaților Adam Ioan și Sturdza Paltin.

De altfel, în declarația dată la urmărire penală, inculpatul Sturdza Paltin a precizat în mod expres că „Viorel Hrebenciuc nu a specificat direct că are influență necesară asupra funcționarilor publici implicați în retrocedare, dar acest lucru era de la sine înțeles, era vorba de Hrebenciuc, persoană cunoscută de notorietate ca având astfel de influență,.. Chiar dacă inculpatul nu recunoaște că Hrebenciuc Viorel a făcut referire la Ghelase, la prefect, care va semna orice act îi dă Ghelase, la primarul din Dofteana (astfel cum rezultă din înregistrarea discuției redată mai sus) a recunoscut că influența lui Hrebenciuc Viorel era de la sine înțeleasă.

În fișierul „ Adam spitalul îngrijorat”, ce surprinde o discuție telefonică dintre Adam Ioan și Sturdza Paltin din data de 14.06.2013, în care Adam Ioan

arată că actele pentru prima punere în posesie au forță juridică totală, inculpații își exprimă îngrijorarea cu privire la o eventuală supărare a lui Hrebenciuc Viorel, determinată de neîncrederea cumpărătorilor de influență, Adam Ioan afirmând la minutul 01,00,, „Să știi că Spital e supărat pe noi că avem îndoială cu data de 15”, atribuindu-i lui Hrebenciuc Viorel afirmația „bă, dar ce dracu, nu tragem la aceeași căruță?”. Instanța a considerat că și acest mijloc de probă dovedește implicarea lui Hrebenciuc Viorel în procesul de punere în posesie, alături de Bengescu Dan, imediat după data de 22 aprilie, când a fost încheiată promisiunea bilaterală, precum și legătura dintre Adam Ioan și Hrebenciuc Viorel, existentă în direcția demersurilor privind obținerea punerii în posesie, la nivelul datei de 14 iunie 2013.

Colaborarea celor 2 inculpați, Hrebenciuc Viorel și Bengescu Dan Costin în direcția obținerii primei puneri în posesie a rezultat și din înregistrarea aflată în fișierul „Adam, eu, gabi, mirela despre Bengescu”, inculpații discutând în data de 14 iunie 2013 despre eforturile depuse de Bengescu pentru obținerea primei puneri în posesie, inculpata Sturdza Gabriela afirmând la minutul 36.06, cu privire la Bengescu „noi când am auzit luni, marți proces, am zis gataăștia nu fac .Și atunci probabil că H –ul i-a spus (lui Bengescu) du-te și el s-a dus din nou.deci omul ăsta aleargă de o săptămână ca smintitul...a zis du-te din nou, probabil că s-a produs înțelegerea și i-a zis du-te din nou și ieri au semnat, deci ieri a fost 13”. Afirmațiile inculpatei se coroborează cu faptul că prima punere în posesie s-a semnat pe data de 13.06.2013, colaborarea lui Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel pentru această punere în posesie fiind reliefată și de înregistrarea sus indicată. Tot în aceeași înregistrare Adam Ioan afirmă „deci marți mi-a arătat H ul pe telefon niște date (cu privire la care Sturdza Paltin afirmă că erau numai validările) era ok, tu să nu-ți faci grijă că tu până vineri ai actul”, ceea ce dovedește implicarea lui Hrebenciuc Viorel în obținerea procesului verbal de punere în posesie pentru primul corp de pădure și implicarea lui Adam Ioan în același sens, ținând legătura cu Hrebenciuc Viorel. Acest mijloc de probă vine să infirme și apărarea inculpatului Bengescu Dan în sensul că nu a avut nevoie de influența lui Hrebenciuc Viorel pentru obținerea primei puneri în posesie și deci nu ar fi avut nici un motiv pentru care să fie de acord cu intrarea SC Reședința Vârștincilor în contract pe 01 iulie 2013.

În cadrul aceleiași înregistrări indicate mai sus, datată 14 iunie 2013, deci a doua zi după ce, conform propriilor declarații, inculpații Sturdza Paltin Gheorghe, Hrebenciuc Viorel și Chiuariu Tudor s-au întâlnit la Le club pentru discuții privind pretențiile acestuia din urmă în legătură cu Varga, ce notase în cartea funciară o acțiune îndreptată împotriva lui Sturdza Paltin, continuând discuția între Adam Ioan și Sturdza Paltin despre înțelegerea dintre Chiuariu și Hrebenciuc de la Le club, Adam Ioan întreabă, la minutul 09,45 „discuția de ieri cu ce ne afectează?”, iar Sturdza Paltin răspunde „a fost clar șantaj, bă, mă înțelegi? Foarte clar, și H ul a înțeles, n-avem ce face, asta e, ne înțelegem cu ei și vor face ei între ei contract ...ca să deblocheze situația care este încă blocată...că și el își păstrează o ultimă carte...eu vin de la întâlnire și îți spun ce spune H ulși tu vii și-mi spui”, Sturdza Paltin a mai arătat cu referire la

Hrebenciuc Viorel că „ăsta e adevărul, că în loc să fie o afacere numai cu el”(minutul 13,37).

Aceste afirmații dovedesc, în opinia instanței, că Hrebenciuc Viorel și Chiuariu Tudor s-au înțeles în data de 13.06.2013 pentru a debloca situația, ceea ce ilustrează interesul traficantului de influență Hrebenciuc Viorel în deblocarea situației în vederea continuării punerii în posesie, interes ce vine în contradicție cu apărarea sa în sensul că abia în luna iunie a fost rugat de Bengescu Dan să-și traficeze influența. Într-o altă replică, ce ilustrează și implicarea lui Bengescu Dan, la minutul 18,56, Sturdza Gabriela a afirmat „Bengescu a zis să nu vorbim nimic despre asta”.

Deși la întâlnirea de la Le club, Adam Ioan nu a participat și nici nu fusese înștiințat că urma să aibă loc (nu era nevoie de prezența acestuia întrucât înțelegerea urma să se încheie între Chiuariu și Hrebenciuc, cei doi având nevoie numai de acordul lui Sturdza Paltin, în calitate de proprietar al pădurilor, pentru încheierea acestei înțelegeri), instanța a observat că Sturdza Paltin îl înștiințează pe Adam Ioan despre întâlnire (ceea ce denotă că Adam Ioan nu era străin de acest subiect), despre existența unui presupus șantaj, iar inculpatul Adam Ioan se arată surprins cu privire la încheierea acestei înțelegeri, bazându-se pe discuțiile pe care le-a purtat personal, pe marginea acestui subiect, atât cu Chiuariu, cât și cu Hrebenciuc Viorel, ceea ce ilustrează implicarea lui Adam Ioan în evitarea unui astfel de conflict între cei doi încă de dinainte de întâlnirea de la Le club.

De asemenea, afirmațiile dovedesc că a existat o așa numită „afacere”, care s-a dorit inițial să fie numai cu Hrebenciuc Viorel, ceea ce infirmă susținerile inculpaților că întâlnirile din luna aprilie 2013 au avut drept scop obținerea unei interpelări parlamentare, sau aflarea poziției lui Hrebenciuc Viorel despre subiectul pădurilor și confirmă înțelegerea din luna aprilie care a avut ca scop cumpărarea de influență și traficul de influență.

În același sens, în aceeași înregistrare, după afirmația lui Sturdza Paltin de la minutul 01,03,00 în sensul „și H - asul mi-a zis că la Parlament la București numai despre asta de vorbește „, a urmat afirmația mamei Frateș Mirela „să se vorbească, dar să nu se pună piedici” Sturdza Paltin Gheorghe afirmând „păi asta e, Chiuariu acum va încasa 3 milioane jumătate ca să nu pună piedici, asta e târgul”, ceea ce ilustrează interesul foarte mare al lui Hrebenciuc Viorel pentru a încheia acest târg, deși ar fi trebuit să plătească în schimbul târgului 3 milioane jumătate de euro.

Tot în același sens și în aceeași înregistrare efectuată pe data de 14.06.2013, la o zi de la întâlnirea din Le club, la care a participat Sturdza Paltin Gheorghe, Chiuariu Tudor și Hrebenciuc Viorel (din data de 13.06.2013, recunoscută de ambii inculpați în declarațiile date), inculpații Adam Ioan, Sturdza Gabriela și Sturdza Paltin discută, la nivelul datei de 14 iunie 2013, deci cu o zi înainte de termenul contractual din 15 iunie, când promisiunea încheiată la data de 22.04.2013 între Bengescu Dan și Sturdza Paltin s-ar fi reziliat de drept dacă nu s-ar fi realizat o punere în posesie, despre faptul că Sturdza Paltin, într-o discuție cu o altă persoană, a afirmat la telefon” domnule nu mai, discutăm după 15”, afirmație care ar fi determinat ca persoana căruia Sturdza

Paltin i-a spus acest lucru să se ducă la H și, spune Sturdza Paltin „ H, ăla s-a supărat, da, pentru că înseamnă că vorbim după 15, după ce? Că dacă cade Bucureștiul cu ei, vorbim cu ei, cu ăilalți”. Adam Ioan întreabă „ și s-a supărat H-ul?, iar Sturdza Paltin răspunde „Da”.

Aceste afirmații dovedesc implicarea până la acel moment a lui Hrebenciuc Viorel în problema punerii în posesie, ceea ce atestă realitatea susținerilor inculpaților din fișierul 044 H la Hilton, în sensul că „vor intra în pâine” de luni, astfel cum a afirmat Hrebenciuc Viorel la întâlnirea din data de 19 aprilie 2013 și infirmă apărarea lui Hrebenciuc Viorel că și-ar fi folosit influența abia după ce i s-ar fi cerut acest lucru de către Bengescu Dan, în luna iunie 2013. De asemenea, implicarea lui Hrebenciuc Viorel în rezolvarea problemei cu lipsa semnăturii lui Jinga de pe procesul verbal de punere în posesie pentru primul corp de pădure rezultă din înregistrarea Vezuviu, în care, la minutul 26,32, Hrebenciuc Viorel îi transmite lui Sturdza Paltin să nu-și facă probleme cu Jinga că e rezolvată treaba.

Viorel Hrebenciuc nu numai că a promis, a lăsat să se înțeleagă că are influență asupra funcționarilor publici, astfel cum s-a arătat mai sus (aceste afirmații și promisiuni sunt suficiente pentru consumarea infracțiunii de trafic de influență, nefiind necesară și exercitarea unei influențe efective asupra funcționarilor pentru existența infracțiunii), dar a și exercitat o influență efectivă asupra anumitor funcționari, astfel cum rezultă din declarațiile martorului Ghelase Viorel, dată în faza de urmărire penală, acesta afirmând că a fost sunat de Hrebenciuc Viorel spunându-i că va răspunde din toate punctele de vedere, acesta întrebându-l câte acțiuni mai are de gând să facă și i-a spus să termine odată cu tergiversarea punerii în posesie (astfel cum s-a arătat mai sus, inculpatul Hrebenciuc Viorel nu i-a cerut lui Ghelase să nu mai taie ilegal pădurea, astfel cum se apără inculpații).

În același sens, declarația dată de Crăciunescu Adam la urmărire penală confirmă faptul că Viorel Hrebenciuc l-a vizitat la sfârșitul anului 2013 pentru a-i cere explicații pentru motivul opunerii la punerea în posesie a lui Sturdza Paltin, l-a întrebat pe acesta de ce nu-și face treaba (din moment ce Hrebenciuc Viorel nu avea nicio atribuție legală în relația cu directorul romsilva vizita acestuia și cererea de explicații este considerată de instanță ca o punere în practică a influenței pe care o reclamase, aceea de a determina funcționarii publici cu competențe în punerea în posesie, inclusiv de la nivelul Romsilva, să urgenceze punerea în posesie sau să nu mai formuleze plângeri).

Tot inculpatul Crăciunescu Adam a mai afirmat că în decembrie 2013, deci după ivirea problemei cu cererea de strămutare și de suspendarea revizuirii de la termenul de judecată din 03.12.2013, aflându-se la ziua lui Grindeanu Sorin, Hrebenciuc Viorel a refuzat să-l salute pe Crăciunescu Adam, deși i-a salutat pe toți ceilalți, inculpatul dându-și seama că supărarea are drept cauză problema Sturdza. Această din urmă afirmație denotă faptul că Hrebenciuc a acționat în sensul traficului de influență și s-a supărat pe directorul Romsilva din cauza cererilor de strămutare și suspendare formulate, acesta neuşind să-și

exercite influența pretinsă, aceea de a determina funcționarii publici din cadrul regiei să nu mai formuleze acțiuni în instanță.

Faptul că inculpatul Hrebenciuc Viorel era implicat personal în problema „pădurilor” a rezultat și din aceeași declarație a lui Crăcunescu Adam de la urmărire penală, acesta afirmând că „cred că treaba cu pădurile e o relație personală, că altfel îmi mai spunea și altcineva din partid”.

Apărarea inculpatului Hrebenciuc Viorel în sensul că și-a promis traficarea influenței numai inculpatului Bengescu Dan, nu și inculpaților Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe, nu a fost primită de instanță, având în vedere că mijloacele de probă analizate mai sus dovedesc faptul că inculpatul Hrebenciuc Viorel și-a traficată presupusa influență încă din data de 19.04.2013.

Inculpatul Hrebenciuc Viorel, deși a afirmat în rejudecare că „avocații mi-au spus să introducem această societate în contract ca să nu muncesc degeaba” s-a apărat afirmând că această muncă la care a făcut referire era influența pe care urma să o traficheze la solicitarea lui Bengescu Dan, solicitare făcută în luna iunie 2013, determinată de îngrijorarea acestuia că nu poate respecta termenele prevăzute în contract și că exista riscul de reziliere a antecontractului (o apărare ce ia în considerare faptul că o astfel de acuzație penală nu face obiectul judecății), iar nu la solicitarea lui Adam Ioan și Sturdza Paltin. Instanța a considerat însă, pentru motivele sus arătate, că Hrebenciuc Viorel a promis traficarea influenței în raport cu Adam Ioan și Sturdza Paltin iar, din moment ce intrarea Resedinței în contract nu se putea realiza fără acordul lui Sturdza Paltin (astfel cum corect a apreciat și martorul Babonea Marcel), această acceptare a lui Sturdza Paltin, făcută și cu implicarea lui Adam Ioan, reprezintă asigurarea folosului în schimbul influenței promise anterior.

Nu s-a reținut apărarea inculpatului Hrebenciuc Viorel în sensul că în luna iunie 2013 i s-a cerut de către Bengescu Dan să intervină la funcționarii Direcției Silvice Bacău pentru a urgenta punerea în posesie urmând ca în schimbul intervenției Bengescu Dan să-i cedeze o parte a dreptului său de creanță de care beneficia în temeiul antecontractului, în acest scop introducându-se în contractul inițial SC Reședința Vârștinicilor (inculpatul Hrebenciuc Viorel recunoaște deci un trafic de influență de care nu a fost acuzat în dosar, ce nu poate face obiectul acestui dosar penal) întrucât, astfel cum s-a arătat mai sus, încă din luna aprilie 2013 inculpații Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel au convenit asupra conlucrării pentru realizarea punerii în posesie prin influențarea autorităților locale, iar nu în iunie, și acest fapt este dovedit și prin obținerea primei puneri în posesie în jurul datei de 10 iunie 2013, punere în posesie la care contribuise și Hrebenciuc Viorel.

Înțelegerea dintre inculpați a fost analizată mai sus, a rezultat din înregistrările menționate, și a dovedit faptul că încă din aprilie 2013 s-au pus bazele atât cumpărării de influență de la Hrebenciuc Viorel de către Adam Ioan și Sturdza Paltin, cât și conlucrării dintre Hrebenciuc Viorel și Bengescu Dan. Acesta din urmă nu avea în iunie 2013 nici un interes pentru obținerea la acel moment a influenței lui Hrebenciuc Viorel, întrucât discutase anterior cu acesta și chiar beneficiase de influența sa pentru obținerea primei puneri în posesie,

încadrându-se și în termenul de 15 iunie 2013 (instanța a analizat mai sus nu numai implicarea lui Hrebenciuc Viorel în acțiunile de realizare a primei puneri în posesie, dar și supărarea acestuia în fața îndoielii cumpărătorilor de influență Adam Ioan și Sturdza Paltin că nu s-ar respecta termenul de 15).

De asemenea, instanța a mai reținut că, deși inculpatul Hrebenciuc Viorel a afirmat că a ținut secretă promisiunea făcută lui Bengescu Dan de traficare a influenței, în raport cu Adam Ioan și Sturdza Paltin, instanța a menționat că nu poate primi această apărare întrucât Hrebenciuc Viorel s-a implicat cu ocazia întâlnirii de la Le club în soluționarea diferendului legat de problema Varga și Chiuariu, la această întâlnire participând și Sturdza Paltin, iar, pe parcursul anului 2013, a ținut legătura cu Adam Ioan, prin discuții, sau telefonic, astfel cum rezultă și din listingul depus de Adam Ioan și din mesajele descoperite în telefonul lui Bengescu Dan cu ocazia percheziției informatice. Astfel, la data de 23.05.2013, după ce Adam Ioan a vorbit la telefon cu Sturdza Paltin la ora 11,24, îi transmite un mesaj lui Hrebenciuc Viorel la ora 11,31, iar din mesajele identificate în telefonul lui Bengescu Dan Costin rezultă că la 06.11.2013, ora 10,38, Hrebenciuc Viorel i-a transmis un mesaj lui Bengescu Dan cu conținutul „ a fost o discuție f bună și relaxată! El cu Adam s-au mai ciondănit și i-am împăcat eu”, Bengescu întreabă apoi „ despre ceva scris s-a discutat?”, iar Hrebenciuc Viorel trimite un alt mesaj cu textul „nu era cazul!era prima întâlnire după mult timp!am prezentat situația!am discutat de viitor!ai fost f lăudat!la prima întâlnire vorbim”. Din aceste mesaje a rezultat că inculpații Adam Ioan și Hrebenciuc Viorel au ținut legătura și după încheierea actului adițional din data de 01 iulie 2013.

Din moment ce înțelegerea dintre Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel trebuia, astfel cum susține acesta din urmă, să rămână secretă, atunci nu se explică colaborarea ulterioară a lui Hrebenciuc Viorel cu inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin pentru urgentarea punerii în posesie.

Instanța a considerat că relația dintre Bengescu Dan Costin și Hrebenciuc Viorel nu a fost una de cumpărător de influență- traficant de influență (cum se apără inculpatul Hrebenciuc Viorel), ci a fost una specifică coautorilor infracțiunii de trafic de influență, cumpărat de inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe, deci inculpatul Bengescu Dan nu a cumpărat influența pretinsă de Hrebenciuc Viorel, ci i-a cerut ajutorul acestuia, pentru a conlucra în vederea urgentării punerii în posesie, pentru a nu se mai formula acțiuni în instanță și pentru a se realiza punerea în posesie și pentru diferența de la 23.000 hectare la 43.000 hectare pe amplasamente ce urmau a fi alese de inculpați, astfel încât să primescă zone cu păduri bune, inculpatul Bengescu Dan urmând să se deplaseze în teritoriu, în Bacău sau Suceava, iar Hrebenciuc Viorel prin exercitarea influenței politice asupra funcționarilor din teritoriu.

Contractul, respectiv promisiunea de vânzare cumpărare a fost semnată pe data de 22.04.2013 de către Sturdza Paltin Gheorghe și Bengescu Dan Costin, aspectele importante din cuprinsul acestei promisiuni, cu referire la folosul acordat lui Bengescu Dan Costin de către cumpărătorii de influență Adam Ioan și Sturdza Paltin în schimbul traficării influenței lui Bengescu Dan, au fost

analizate mai sus astfel că nu s-au mai reluat. Din acest moment, astfel cum rezultă din înregistrarea sus menționată, au început demersurile comune Bengescu Dan-Hrebenciuc Viorel de obținere a punerii în posesie.

Implicarea lui Adam Ioan în urgentarea punerii în posesie prin neformularea de căi de atac a rezultat și din declarația lui Bengescu Dan, dată la urmărire penală, în care a arătat „când Romsilva a făcut totuși contestație am primit sms de la Adam în care acesta îi reproșa că am fost mințiți de Crăciunescu, mesajul respectiv fiind trimis de mine mai departe lui Viorel Hrebenciuc”. Din moment ce Adam Ioan îi trăgea la răspundere pe Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel în toamna anului 2013, instanța a înlăturat apărarea acestuia că nu s-a mai implicat în problema punerii în posesie după data de 07 aprilie 2013. Același inculpat, la urmărire penală, a arătat că l-a înștiințat pe Adam Ioan despre o discuție dintre Hrebenciuc Viorel și Crăciunescu Adam ce a avut ca subiect neformularea de contestații împotriva hotărârilor de validare ale Comisiei Județene. În lipsa unei implicări a lui Adam Ioan, orice informare a acestuia nu-și avea nici un rost.

La momentul întâlnirii din data de 19.04.2013 nu s-a discutat, sau nu s-a înregistrat de către Sturdza Paltin, nimic, în legătură cu folosul promis lui Hrebenciuc Viorel pentru influența pe care urma să o exercite, discutându-se aspecte privind cumpărarea influenței lui Hrebenciuc Viorel de către Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe în sensul sus indicat.

Inculpații nu au recunoscut în declarațiile lor, aspecte privind cumpărarea și traficul de influență, recunoscând toți că a avut loc această întâlnire, că a fost înregistrată conform celor stocate de Sturdza Paltin Gheorghe și redată mai sus, fiecare inculpat efectuând propriile aprecieri cu privire la subiectul discuțiilor și scopul pentru care s-au văzut cei 3 inculpați, susținându-se că inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin nu au promis nici un folos lui Hrebenciuc Viorel și că toată chestiunea privind plata acestuia pentru ajutorul dat la punerea în executare a deciziei nr.231/2012 a Tribunalului Covasna ținea de inculpatul Bengescu Dan Costin, acesta având atribuția de a-l plăti pe Hrebenciuc Viorel.

După cum s-a arătat mai sus și s-a arătat și mai jos, instanța a considerat că nu pot fi primite aceste apărări și că folosul a fost promis de către cumpărătorii de influență Adam Ioan și Sturdza Paltin direct lui Hrebenciuc Viorel, iar modalitatea concretă prin care se asigura acest folos era intrarea în contractul inițial a SC Reședința Vârșticilor SRL, entitate controlată de Hrebenciuc Andrei, acest act adițional încheindu-se cu acordul ambilor cumpărători de influență.

Cu privire la folosul promis de către Adam Ioan și Sturdza Paltin inculpatului Hrebenciuc Viorel în schimbul influenței promise, instanța a reținut că încă de la încheierea promisiunii de vânzare cumpărare din data de 22.04.2013, i s-a acordat prin contract lui Bengescu Dan Costin posibilitatea de a cumpăra el toată suprafața de pădure sau de a aduce orice persoană fizică sau juridică ca și cumpărător. În aceste condiții, în care direct prin această promisiune de vânzare cumpărare Bengescu Dan avea deja posibilitatea de a desemna un alt cumpărător decât propria persoană în mod direct, instanța a

considerat că nu avea nici un rost și că nu există nici un argument juridic pentru încheierea unui act adițional la această promisiune de vânzare cumpărare prin care să fie introdus în contract un cumpărător ales de Bengescu Dan, astfel cum susțin inculpații, deci instanța a considerat că încheierea unui act adițional cu acest scop indicat de inculpați ar fi fost superfluă.

Apărarea în sensul că acest cumpărător ar fi dorit să intre în promisiunea de vânzare cumpărare ca o garanție pentru el nu poate fi primită din moment ce cumpărătorul nu executase nicio prestație, nu plătitese nicio sumă de bani (cheltuielile cu cadastrarea efectuate până atunci fuseseră plătite de Bengescu Dan, din propriile resurse, astfel cum a declarat), nu-și asumase nicio obligație, astfel că nu avea de ce să ceară o garanție pentru că nu pierdea absolut nimic dacă nu i se vindea acestuia. Esența solicitării unei garanții este de a se oferi această garanție în schimbul unei contraprestații, ceea ce în speță nu este cazul. S-a mai susținut că ar fi existat o teamă a cumpărătorului că Bengescu Dan ar fi „fugit cu banii”, în momentul în care vânzarea s-ar fi realizat prin acesta, dar instanța a observat că nu există nicio dovadă că o astfel de teamă a fi fost și reală, deci cumpărătorul (oricum neidentificat) ar fi avut o astfel de neîncredere în Bengescu Dan. Acesta din urmă nici nu susține o astfel de apărare a inculpatului Hrebenciuc Viorel care rămâne oricum la stadiul unei simple afirmații făcute de acesta, nefiind dovedită realitatea unei astfel de temeri a cumpărătorului.

Astfel cum a rezultat din înregistrarea voice 012, inculpații Sturdza Paltin și Sturdza Gabriela erau conștienți de faptul că influența lui Hrebenciuc nu va fi gratuită (Zaharia Gabriela a afirmat că „ăsta n-a venit de amorul artei, vrea și el ceva”, soțul său continuă „cine? H așul?”, Adam afirmă „păi da mă vrea și poate” iar Sturdza Paltin afirmă „păi să facă”, după care Adam Ioan precizează „mi-a zis să mergem la el”), astfel că trebuia plătită într-o modalitate indicată tot de către Sturdza Gabriela (îi fac un contract), exact ceea ce s-a și întâmplat, respectiv Hrebenciuc Viorel și-a promis influența la întâlnirea din data de 19 aprilie 2013, astfel cum s-a arătat mai sus, iar, ca preț pentru această influență, a fost primită în contractul semnat de Sturdza Paltin și Bengescu Dan Costin societatea SC Reședința Vârstnicilor SRL, controlată de Hrebenciuc Andrei, fiul lui Hrebenciuc Viorel. Prin acest act adițional, semnat la data de 01 iulie 2013 prin intermediarul Drăgoi Carmen Elisabeta, societatea controlată de Hrebenciuc Andrei primea o parte din beneficiile promise inițial, prin promisiunea de vânzare cumpărare, lui Bengescu Dan, practic, prin acceptarea intrării în contract a SC Reședința Vârstnicilor, Sturdza Paltin, împreună cu Adam Ioan, au acceptat ca o parte din folosul promis inițial numai lui Bengescu Dan să ajungă și la Hrebenciuc Viorel, în schimbul traficului de influență promis.

Prin urmare, instanța a considera că inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe au promis un folos lui Hrebenciuc Viorel încă de la întâlnirea din data de 19.04.2013, fiind cât se poate de clar că, din moment ce inculpatul Hrebenciuc Viorel a început să acționeze pentru traficarea influenței încă de a doua zi, după întâlnire, acesta nu urma să muncească cu titlu gratuit, astfel cum a și recunoscut

inculpatul. Numai cu privire la forma concretă în care urma să fie asigurat acest folos inculpați au rămas să o stabilească ulterior (s-a hotărât intrarea Resedinței Vârstnicilor în contract ulterior), promisiunea unui folos traficantului de influență fiind făcută, dacă nu expres, tacit, implicit, fiind de la sine înțeles că nu va lucra gratis Hrebenciuc Viorel.

Deși inculpatul Adam Ioan a afirmat că nu a știut de Resedința Vârstnicilor, susținerea sa este infirmată, pe lângă implicarea sa în procedura de punere în posesie, astfel cum s-a arătat mai sus, de mesajul trimis de Andrei Hrebenciuc lui Bengescu Dan Costin la data de 30.06.2013, ora 15,16 cu textul „stie Adam tot e perfect,, , mesaj ce rezultă din listingul mesajelor depus de Bengescu Dan Costin la rejudecare (fila 170 volumul VI). Acest mesaj a fost dat în contextul în care se discuta actul adițional prin care SC Resedința Vârstnicilor urma să intre în contract, act adițional încheiat a doua zi după mesaj, deci pe 01 iulie 2013. Andrei Hrebenciuc, în declarația dată în rejudecare, a recunoscut că a trimis acest mesaj, dar a arătat că nu are legătură cu actul adițional din 01 iulie, fără a putea indica însă care a fost raționamentul pentru care a trimis mesajul. Instanța a înlăturat aceste afirmații, având în vedere că inculpatul Hrebenciuc Andrei nu a putut oferi o altă explicație logică pentru care să fi trimis chiar înaintea semnării actului adițional acest mesaj lui Bengescu Dan, care urma să semneze actul adițional, singura explicație logică fiind aceea că era încunoștințat acesta din urmă că Adam Ioan știe tot și e perfect.

Pe de altă parte, din înregistrările sus indicate (voice 012) a rezultat că Adam Ioan era la curent cu toate discuțiile privind modalitatea de recompensare a lui Hrebenciuc Viorel și cu partea acestuia din care trebuia să-i dea și lui Chiuriu Tudor, astfel că, știind că Hrebenciuc Viorel trebuie plătit pentru influența pe care o trafica, a cunoscut faptul că numai prin introducerea acestei societăți controlate de Hrebenciuc Andrei se poate legaliza folosul ce urma a fi primit de Hrebenciuc Viorel. Instanța nu va accepta deci că Adam Ioan era atât de naiv încât să considere că Hrebenciuc Viorel urma să își traficheze influența gratuit și nici faptul că sarcina plății lui Hrebenciuc Viorel îi revenea lui Bengescu Dan, în condițiile în care cumpărarea influenței de la Hrebenciuc Viorel, astfel cum s-a arătat mai sus, a fost făcută personal de către cumpărătorii Adam Ioan și Sturdza Paltin, aceștia discutând anterior despre faptul că trebuie plătit Hrebenciuc Viorel.

În înregistrarea din fișierul Vezuviu există de asemenea afirmația lui Hrebenciuc Viorel, după ce s-a stabilit că mai trebuie introdus un cumpărător în contract că „Să vorbim cu Adam sau cu cineva să faceți un anteccontract”, „când mă văd mâine cu Adam îi spun mâine... Când vine Adam, mă văd luni cu el, îi spun de chestia asta, vorbiți cu el” „o să vorbim mâine cu Adam, îi trimitem, o formă” ceea ce ilustrează, pe de o parte, că și inculpatul Adam era ținut la curent cu privire la introducerea acestui nou cumpărător de către Hrebenciuc Viorel și, pe de altă parte, că introducerea acestei entități nu era un secret ce trebuia ținut ascuns în raport cu Adam Ioan. Faptul că Sturdza Paltin a afirmat să i se trimită pe mail actul adițional nu înseamnă că Adam Ioan nu ar fi fost consultat, pentru că, astfel cum afirmase Sturdza la începutul conversației, făcuse odată greșeala

de a nu citi înainte contractul (cel cu Varga) pe care nu o va mai repeta niciodată. De asemenea, afirmația lui Hrebenciuc Andrei că „aia i-o trimiți lui Dan” nu exclude consultarea cu Adam, ci sugerează că trebuie trimisă și lui Dan actul adițional.

De asemenea, fiind întrebat Bengescu Dan la urmărire penală „Adam Ioan știa că Resedința Vârstnicilor îi aparține lui Hrebenciuc Viorel și Hrebenciuc Andrei?”, a răspuns că „presupun că da, din moment ce vorbea atât de des cu Viorel Hrebenciuc”. Inculpatul a menționat în rejudecare că „eu consideram că sunt pus în fața unei mașinațiuni despre care am crezut la acel moment că este realizată de către Hrebenciuc Viorel, Hrebenciuc Andrei, Sturdza Paltin și Adam Ioan ... Babonea mi-a replicat că din moment ce mergeți toți la notar este clar că Sturdza știe”. Instanța observă deci că senzația lui Bengescu Dan din acel moment a fost aceasta, că ambii inculpați Adam Ioan și Sturdza Paltin știu despre intrarea în contract a SC Resedința Vârstnicilor SRL, senzație confirmată și de martorul Babonea Marcel.

Tot în declarația dată la rejudecare, inculpatul Bengescu Dan a afirmat apoi că „ulterior mi-am dat seama că nu este așa, în sensul că domnii Adam și Sturdza nu aveau nicio implicare”, considerând inculpatul că și Sturdza Paltin a fost înșelat de Hrebenciuc Viorel pentru a accepta intrarea în contract a entității SC Resedința Vârstnicilor SRL. Cu privire la o astfel de apărare, astfel cum s-a arătat și mai jos, instanța a considerat că inculpatul Sturdza Paltin nu a fost înșelat pentru a accepta intrarea în contract a entității, ci cu bună știință a fost de acord cu intrarea acestei societăți ca și cumpărător în contract, astfel că instanța a considerat că respectiva apreciere făcută la urmărire penală de către Bengescu Dan, confirmată atunci și de notarul Babonea Marcel, se coroborează cu mijloacele de probă sus indicate și cu cele ce se vor analiza mai jos pentru a dovedi faptul că inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin cunoșteau adevăratul scop al intrării SC Resedința Vârstnicilor SRL în actul inițial.

Cum la discuția de la Vezuviu a fost de față și Hrebenciuc Andrei, care i-a explicat lui Sturdza Paltin în mod activ modalitatea în care va intra acel fond în contractul inițial cu Bengescu Dan, este evident că și acesta a cunoscut că introducerea Resedinței Vârstnicilor în contract avea legătură cu influența traficată de tatăl său pentru Adam Ioan și Sturdza Paltin.

Inculpatul Bengescu Dan a precizat în rejudecare, apărare susținută și de martorul Babonea Marcel, că intrarea SC Resedința Vârstnicilor în contract era păguboasă pentru acesta și că, de teama de a fi scos din promisiunea inițială, a acceptat să semneze actul adițional din 01 iulie. Instanța a considerat că, dat fiind faptul că influența traficată de Hrebenciuc Viorel încă din data de 22 aprilie 2013, trebuia și plătită (chiar în înregistrarea Vezuviu, la minutul 25,54 Sturdza Paltin afirmă în discuțiile cu Hrebenciuc Viorel, „nu stau acum să număr zilele dacă lucrurile au mers așa bine până acum”), iar la întâlnirea din aprilie 2013 Bengescu Dan îi solicitase ajutorul lui Hrebenciuc Viorel pentru realizarea punerii în posesie și obținerea titlurilor de proprietate, astfel cum s-a arătat mai sus, aceasta era singura variantă în care se putea plăti, respectiv din folosul inițial trebuia să primească și Hrebenciuc Viorel o parte (nemulțumirea lui

Bengescu Dan era legată și de faptul că nu erau specificatele cotele de câștig pentru acesta și pentru Reședința Vârstnicilor în actul adițional, existând pericolul ca la vânzarea ulterioară entitatea să ia un procent mai mare din câștig decât Bengescu Dan) atât Adam Ioan cât și Benegescu Dan și Sturdza Paltin fiind conștienți de faptul că fără influența lui Hrebenciuc Viorel nu se putea atinge scopul punerii în posesie și al eliberării titlurilor de proprietate (în acest sens se poate vedea voice 012 și, în același sens, că Hrebenciuc Viorel nu putea munci degeaba, este și declarația lui Prodan Victor dată la urmărire penală). Declarațiile inculpaților Hrebenciuc Viorel și Hrebenciuc Andrei atestă că s-a discutat la întâlnirea de la Hilton între avocați, Bengescu Dan Costin și inculpații sus indicați, introducerea în contract a acestei societăți și că nu s-a pus problema unei scoateri din contract a lui Bengescu Dan și nici problema unui refuz manifestat de Bengescu Dan (din declarația lui Prodan Victor rezultă că Bengescu Dan era îngrijorat cu termenele contractuale, aspect ce nu a fost recunoscut de acesta din urmă, ce a declarat că nu avea nicio temere cu nerespectarea termenelor întrucât obținuse deja prima punere în posesie).

S-a menționat că , dacă s-ar accepta apărarea propusă de inculpați, în sensul că introducerea SC Resedinta Vârstnicilor nu s-a făcut pentru a se plăti traficul de influență efectuat de Hrebenciuc Viorel, din moment ce a existat, astfel cum s-a arătat mai sus, un trafic de influență, înseamnă să se accepte că Hrebenciuc Viorel și-a traficată influența în mod dezinteresat și gratuit, aspect ce nu poate fi însă acceptat de nicio persoană și, deci, nici de instanța de judecată.

Instanța a menționat că nu poate accepta nici varianta de apărare, în sensul că Bengescu Dan a asigurat folosul dorit de Hrebenciuc Viorel, prin introducerea SC Resedința Vârstnicilor în contract fără știința lui Adam Ioan și Sturdza Paltin și deci aceștia doi din urmă ar fi total străini de asigurarea folosului lui Hrebenciuc Viorel, întrucât mijloacele de probă sus arătate precum și cele ce se vor analiza mai jos dovedesc contrariul, respectiv că folosul a fost asigurat lui Hrebenciuc Viorel cu bună știință de către Adam Ioan și Sturdza Paltin în calitatea lor de cumpărători de influență.

În continuare, instanța a observat că nu teama de a nu găsi cumpărător era problema inculpatului Sturdza Paltin la momentul iunie 2013, acesta neafirmând niciodată o astfel de temere și nici teama că nu se va prelungi contractul inițial din pricina nerespectării termenelor nu exista cu privire la Bengescu Dan (în acest sens există declarația inculpatei Sturdza Gabriela dată în rejudecare, dar și afirmația lui Sturdza Paltin din fișierul Vezuviu „nu stau acum să număr zilele dacă lucrurile au mers așa bine până acum”) ci teama lui Sturdza Paltin era că nu se poate realiza punerea în posesie și obținerea titlurilor de proprietate prin prezentarea originalelor semnate și de Jinga, astfel cum promisese Bengescu Dan, astfel că apărarea inculpaților Hrebenciuc Viorel și Hrebenciuc Andrei în sensul că Bengescu Dan, de teamă că nu-i va mai prelungi Sturdza Paltin promisiunea de vânzare cumpărare după data de 15.06.2013, din cauza faptului că nu va găsi cumpărător, a adus acest nou cumpărător (SC Resedința Vârstnicilor) spre a-i întări convingerea lui Sturdza Paltin că va avea un cumpărător pentru suprafața de pădure, nu poate fi primită de instanță.

Din declarația lui Prodan Victor de la urmărire penală a rezultat că scopul intrării în contract a Resedinței Vârștincilor a fost plata lui Hrebenciuc Viorel „din câte am înțeles, domnul Hrebenciuc avea nevoie de garanții în sensul că nu va munci degeaba ci urma să fie răsplătit după finalizarea punerii în executare a hotărârii de la Covasna”.

În acest sens, instanța a reținut aspectele ce rezultă din înregistrarea discuțiilor dintre Sturdza Paltin, Sturdza Gabriela și Frateș Mirela din data de 14.06.2013 aflate în fișierul „Adam, eu, gabi, mirela despre Bengescu” respectiv faptul că problema lui Sturdza Paltin nu era faptul că nu are cumpărător pentru suprafața de pădure (oricum, la acel moment, numai o mică parte din pădure fusese pusă în posesie, parte ce putea fi vândută fără probleme multor persoane), ci era faptul că se apropia termenul de 15.06.2013, când promisiunea de vânzare cumpărare s-ar fi reziliat de drept, iar Bengescu Dan nu-i transmisese lui Sturdza Paltin decât un proces verbal de punere în posesie în copie și fără semnătura persoanei „Jinga”, discuția vizând o prelungire de 2 săptămâni, pentru aducerea originalelor, prelungire pe care Sturdza Paltin ar fi acceptat-o fără probleme sau putea considera ca executată obligația contractuală asumată de Bengescu Dan prin trimiterea acelor copii.

Pe de altă parte, s-a observat că primul proces verbal de punere în posesie, astfel cum rezultă din susținerile lui Bengescu Dan Costin, este din 13 iunie 2013, la termenul prevăzut în promisiunea bilaterală de vânzare cumpărare (15 iunie 2013) nu se reziliase de plin drept niciun contract, astfel că nu se justifică existența unei temeri a lui Bengescu Dan la finalul lunii iunie 2013 că i se rezilia de plin drept contractul, din moment ce, pe de-o parte, își îndeplinesc obligația de a obține o punere în posesie iar, pe de altă parte, trecuse termenul de 15 iunie 2013, fără a se rezilia contractul. Astfel, orice apărare a inculpaților privind un astfel de scop al intrării în contract a SC Reședința Vârștincilor nu poate fi primită.

Instanța a mai reținut că, deși SC Resedința Vârștincilor SRL, societate controlată de Hrebenciuc Andrei, urma, prin actul adițional semnat la data de 01.07.2013, să dobândească drepturi, foloase, să împartă câștigul aferent promisiunii de vânzare cumpărare încheiată la 22.04.2013 împreună cu Bengescu Dan, această societate, dacă ar fi să dăm crezare susținerilor inculpaților, nu ar fi prestat nicio activitate pentru acest folos, or este împotriva oricărei logici să fi parte într-un contract din care să câștige foarte bine, dar să nu ai, în schimb, nicio obligație, nicio activitate sau însărcinare care să justifice acest câștig. Singura explicație rațională este, în opinia instanței, că intrarea în contract a acestei societăți a reprezentat modalitatea în care Hrebenciuc Viorel era răsplătit de către Sturdza Paltin și Adam Ioan pentru traficul influenței sale în vederea punerii în executare a deciziei nr. 231/2012 a Tribunalului Brașov.

Inculpatul Hrebenciuc Viorel a justificat intrarea în contract a entității prin faptul că Bengescu Dan îi promisese folosul din dreptul său de creanță, în schimbul influenței pe care urma să o exercite Hrebenciuc Viorel, solicitare de cumpărare de influență făcută de Bengescu Dan în luna iunie 2013, intrarea în contract fiind modalitatea în care i se asigura lui Hrebenciuc Viorel folosul

promis de Bengescu Dan. Această apărare a fost analizată și respinsă mai sus, astfel că nu s-a mai revenit, oricum, inculpatul Bengescu Dan nu a recunoscut niciodată că i-ar fi promis el personal vreun folos lui Hrebenciuc Viorel sau că i-ar fi cumpărat influența acestuia.

Cu privire la pretinsa eroare în care s-ar fi aflat Sturdza Paltin Gheorghe cu privire la adevărata identitate a SC Reședința Vârștincilor și cu privire la apărarea inculpatului Adam Ioan în sensul că nu a avut cunoștință de faptul că în spatele entității s-ar afla Hrebenciuc Viorel, instanța a reținut că inculpații cumpărători de influență, încă de la bun început, astfel cum s-a arătat mai sus, aveau percepția clară că Hrebenciuc Viorel, cel căruia i se ceruse a-și trafica influența, nu a venit de amorul artei, vrea și el ceva”, astfel cum afirmase inculpata Sturdza Gabriela, soțul său continuând „ cine? Haș”, Adam Ioan afirmând apoi „păi da mă vrea și poate”, iar Sturdza Paltin afirmă „păi să facă”.

La urmărire penală inculpatul Sturdza Paltin a arătat că nu a aflat că Bengescu Dan este în legătură cu Viorel Hrebenciuc decât ulterior (înregistrarea analizată mai sus dovedește că Sturdza Paltin cunoștea încă din data de 18 și 19 aprilie 2013 că Hrebenciuc Viorel colaborează cu Bengescu Dan) și că a aflat că acesta din urmă urma să primească bani sau o parte din pădure abia după ce a fost chemat la DNA.

Inculpatul Sturdza Paltin a explicat la urmărire penală intrarea Resedinței Vârștincilor în contractul pe care îl avea încheiat cu Bengescu Dan într-un mod de necrezut pentru instanță, dată fiind personalitatea, inteligența și suspiciunea manifestată de inculpatul Sturdza Paltin pe parcursul perioadei de dinainte sau de după pronunțarea deciziei 231/2012, în faza executării acesteia.

Astfel, din înregistrările efectuate de acest inculpat (cum ar fi spre exemplu „2012-09- Bengescu la notar, în care inculpatul Sturdza era suspicios din cauza unei denumiri a actului pe care urma să-l încheie și cu privire la clauzele contractului) a rezultat faptul că inculpatul Sturdza Paltin era foarte atent la toate clauzele contractuale și mai ales la toate persoanele ce doreau să încheie un contract cu acesta.

La momentul 01.07.2013, după ce inculpatul avea probleme cu Varga, ce-și notase obligațiile din antecontractul încheiat cu Sturdza Paltin în cartea funciară, acesta emițând pretenții financiare, iar Bengescu Dan nu poate fi considerată o persoană atât de apropiată lui Sturdza Paltin în care să aibă încredere oarbă, a susține că „Bengescu a venit cu 2 persoane al căror nume nu mi-l amintesc și mi-a cerut să introducem și pe altcineva în contract ca și cumpărător. I-am cerut lămuriri și mi-a spus că așa e mai bine fără alte explicații”, iar Sturdza Paltin a acceptat intrarea în calitate de cumpărător a unei societăți despre care nu știa nimic și avea și o denumire ce nu inspira vreo potență financiară, fără a primi explicații, apare cel puțin îndoielnică pentru instanță.

Această declarație este însă infirmată de înregistrarea „Vezuviu”, din care a rezultat că inculpatul Sturdza Paltin a fost informat despre intrarea în contract a celui de-al doilea cumpărător și cu privire la modalitatea concretă în care va intra în contract (printr-un act adițional, lângă Bengescu, fără a se schimba

contractul inițial) de către inculpații Hrebenciuc Viorel și Hrebenciuc Andrei, aceștia deplasându-se special de la București pentru a-l informa pe Sturdza Paltin cu privire la încheierea actului adițional. Prin urmare, nu se explică cum, deși noul cumpărător ar fi fost adus de Bengescu Dan, inculpatul Sturdza Paltin era informat de acest nou cumpărător și de procedura prin care intra acesta în contract de Hrebenciuc Viorel și Hrebenciuc Andrei, veniți special de la București pentru această informare.

În același sens, instanța a mai reținut și înregistrarea efectuată pe data de 14.06.2013, la o zi de la întâlnirea din Le club, la care a participat Sturdza Paltin Gheorghe, Chiuariu Tudor și Hrebenciuc Viorel (din data de 13.06.2013, recunoscută de ambii inculpați în declarațiile date), înregistrare din fișierul „Adam, eu, gabi, mirela despre bengescu”. Discutând despre întâlnirea de la Le club, în care Sturdza Paltin s-a certat cu Chiuariu, la susținerea lui Adam Ioan „bă calm”, inculpata Zaharia Gabriela afirmă „nici un calm că ăsta acum din partea lui trebuie să-i dea lu ălălalt”, Sturdza Paltin continuând „concluzia este finule: căcatul cu Varga nu s-a terminat”. Din această afirmație a inculpatei Sturdza Gabriela instanța a reținut că inculpatul Hrebenciuc Viorel („ăsta”) din partea lui, trebuie să-i dea și lui Chiuariu („ălălalt”).

S-a considerat că această afirmație este un alt mijloc de probă care vine să se coroboreze cu cele arătate mai sus în sensul că Hrebenciuc Viorel avea „partea lui” din această „afacere” a pădurilor, parte de care inculpații Sturdza Paltin și Adam Ioan erau cât se poate de conștienți. În aceste condiții, în afara intrării în contractul inițial a societății controlate de Hrebenciuc Andrei, instanța nu a identificat nicio modalitate în care Hrebenciuc Viorel să fi putut să aibă acces la partea sa, din care ar fi trebuit să-i dea, în urma înțelegerii de la Le club, și lui Chiuariu.

În același sens, al unei înțelegeri perfectate între Hrebenciuc Viorel și Chiuariu Tudor la data de 13.06.2013, prin care primul ceda o bucată din partea sa celui de-al doilea există și afirmația lui Sturdza Paltin „Chiuariu n-a făcut nimic dar poa să pună piedici, datorită faptului că a fost implicat cu noi într-un fel sau altul...și cu Varga s-au dat bani, s-au dat bani, ai înțeles?, afirmație ce exprimă îngrijorarea inculpaților că s-ar putea pune piedici punerii în posesie de către Chiuariu (Adam Ioan chiar afirmă „Chiuariu n-are nicio șansă la Direcția Silvică să încurce ceva”).

În continuare, Sturdza Paltin afirmă, referindu-se la Hrebenciuc Viorel „mi-a zis mie foarte clar, nu putem face conflict acum pentru că suferim toți și dvs, deci trebuie să ajungem la o înțelegere cu Chiuariu” și „Hașul, am vorbit cu el, concluzia mitingului de aseară a fost următorul: că H ul va face înțelegere cu Chiuariu, care nu mă privește pe mine, eu rămân tot la contractul cu Bengescu și la banii ăia, ce fac ei între ei nu e...punct”. La întrebarea lui Adam Ioan „și atunci de ce ne-au mai amestecat pe noi în treaba asta?”, Sturdza Paltin a răspuns „ca să nu mă opun acestei înțelegeri”.

Existența acestor discuții și înțelegerea dintre Hrebenciuc Viorel și Chiuariu Tudor au rezultat și din agenda ținută de inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe în care a consemnat, la fila 80, că „s-a căzut la înțelegere”.

Din analiza acestor afirmații instanța a considerat că se observă implicarea activă a lui Hrebenciuc Viorel în problema pădurilor la momentul 13.06.2013, având deci un interes deosebit să facă o înțelegere cu Chiuariu, interes care nu putea să izvorască decât dintr-un alt interes de a obține folosul promis din implicarea sa în problema retrocedării pădurilor, folos pe care nu l-ar mai fi obținut dacă Chiuariu intervenea, pe de o parte, iar, pe de altă parte, că Hrebenciuc Viorel urma să primească o parte din care urma să cedeze și în contul înțelegerii pe care a făcut-o cu Chiuariu, aspect de care Sturdza Paltin era cât se poate de conștient.

Că dorința lui Chiuariu era de a primi bani, respectiv 3 milioane jumătate de euro rezultă din următorul dialog purtat de Sturdza Paltin și Adam Ioan. Adam Ioan întreabă ”și ce vrea Chiuariu?” iar Sturdza Paltin răspunde „,păi ce vrea, bani, cele 3 milioane care i-am spus la un moment dat...și Chiuariu râde și zice 3 milioane jumătate...verbal, da, și ce vrei să fac, război cu ei”. Prin urmare, din moment ce inculpații vorbesc despre faptul că Hrebenciuc Viorel trebuie să-i dea lui Chiuariu, din partea sa, pentru ca acesta din urmă să nu pună piedici, iar Chiuariu Tudor cerea 3 milioane jumătate de euro, instanța a considerat că afirmațiile reprezintă un alt mijloc de probă care să dovedească că Sturdza Paltin și Adam Ioan au promis un folos lui Hrebenciuc Viorel, folos cuantificabil în bani la vânzarea pădurilor, din acest folos urmând ca Hrebenciuc Viorel să-i dea și lui Chiuariu Tudor.

În același sens, instanța a mai reținut afirmația inculpatei Zaharia Gabriela, la minutul 10,47, cu referire la Hrebenciuc Viorel în sensul „dar probabil a ajuns acum la concluzia că e mai bine să se unească și să îi dea dracu și lu ăla ceva, decât ăla să ne bage bețe în roate care au fost vizibile,, inculpatul Sturdza Paltin afirmă că „puteam să nu ajungem aicea, ca să ia ăsta 3 milioane, asta e”, la replica lui Adam Ioan în sensul că „părerea mea că nu va lua nimic”, Sturdza Paltin răspunde” ba va lua, din moment ce va face contract cu H ul. H ul nu-i tâmpit să și-l urce pe acesta în cap ca să nu iasă nimic. ăsta este un politician deștept, știe foarte bine”.

Instanța a reținut din afirmațiile de mai sus ale inculpaților că Hrebenciuc Viorel urma să-i dea pe baza unui contract suma de 3 milioane de euro lui Chiuariu pentru a nu se mai pune „bețe în roate”, ceea ce dovedește că Hrebenciuc Viorel urma să primească un folos în urma acestei „afaceri” cu pădurile, din care folos trebuia să-i dea și lui Chiuariu. În acest context, în care inculpații Sturdza Paltin și Adam Ioan, conștienți de toate aceste discuții și tranzacții, știau că nu există nicio posibilitate legală ca Hrebenciuc Viorel să fi primit vreun folos decât prin intrarea în contract a SC Resedința Vârstnicilor, nu poate fi primită apărarea acestora că nu știau că în spatele acestei societăți este Hrebenciuc Viorel, pentru că altfel nu ar fi existat nici un folos din care inculpatul Hrebenciuc Viorel să-i fi dat lui Chiuariu.

Încă odată, după ce afirmă în prealabil că „s-au pus bețe în roate, de aia ne-au lăăit până acum” (din moment ce discuția inculpaților este în acest sens, în opinia instanței Chiuariu pusese bețe în roate, iar Hrebenciuc Viorel o lăăise până atunci, adică nu-și îndeplinesc promisiunea de traficare a influenței, ceea ce

atestă implicarea acestuia din urmă în traficarea influenței promise anterior) subliniază inculpata Sturdza Gabriela la minutul 13,10 faptul că Hrebenciuc Viorel și Chiuariu Tudor își vor împărți partea lor „dar nu tranzacționează din partea nimănui, e din partea lor, ce au ei să-și împartă”, ceea ce reliefează faptul că inculpații erau conștienți de existența părții ce-i revenea lui Hrebenciuc Viorel.

Instanța a considerat că această „parte a lui”, la care fac referire inculpații, în lipsa unor atribuții legale pe care să le fi exercitat Hrebenciuc Viorel pentru punerea în posesie, reprezintă, astfel cum s-a arătat și mai sus, folosul promis de inculpații Adam și Sturdza Paltin și prețul traficului de influență cerut de Hrebenciuc Viorel.

Hrebenciuc Viorel precizează la urmărire penală că i-a promis lui Bengescu Dan că-l ajută cu punerea în executare a deciziei 231/2003 (această poziție a fost exprimată de inculpat și în fața instanței de judecare), cu măsuri care să fie absolut legale și, în schimbul acestui ajutor, Bengescu Dan i-a promis un beneficiu, acesta fiind și scopul pentru care s-a și introdus în contract Reședința Vârstnicilor. Ceea ce recunoaște inculpatul este deci faptul că intrarea în contract a acestei societăți s-a făcut pentru a se plăti ajutorul, numit legal de Hrebenciuc Viorel, cerut de Bengescu Dan pentru punerea în executare a deciziei nr.231/2012. Astfel cum s-a arătat mai sus, Hrebenciuc Viorel le-a promis direct lui Adam Ioan și lui Sturdza Paltin că va influența funcționarii cu putere de decizie în punerea în posesie, astfel că apărarea sa nu poate fi primită. Că ajutorul lui Hrebenciuc Viorel nu poate fi considerat, în lipsa unor atribuții legale ale acestuia în domeniul punerii în posesie, legal, ci trafic de influență, s-a analizat mai sus, astfel că nu se va mai reveni.

Mijloacele de probă arătate mai sus dovedesc, în opinia instanței că, încă din data de 22 aprilie 2013, de când a început colaborarea dintre Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel în vederea obținerii punerii în posesie a lui Sturdza Paltin Gheorghe, în modalitatea sus indicată, inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe au știut că atât Bengescu Dan cât și Hrebenciuc Viorel trebuie recompensați, plătiți, pentru influența pe care urmau să o trafice, și, dacă prin promisiunea de vânzare cumpărare din 22 aprilie s-a creat cadrul legal nu numai pentru derularea relațiilor contractuale viitoare dintre Sturdza Paltin Gheorghe și Bengescu Dan Costin, dar și pentru recompensarea lui Bengescu Dan Costin, în condițiile în care Hrebenciuc Viorel a contribuit prin influența sa la prima punere în posesie și la deblocarea situație blocată de „bețele în roate” puse de Chiuariu Tudor, se impunea crearea cadrului legal și pentru acordarea folosului promis și lui Hrebenciuc Viorel, mai ales că se obținuse prima punere în posesie și se puneau problema, astfel cum era prevăzut în promisiunea de vânzare cumpărare, ca în luna august să se realizeze vânzarea primului trup de pădure, astfel că s-a hotărât semnarea actului adițional din data de 01.07.2013 prin care urma să intre în promisiunea de vânzare cumpărare, prin intermediar, astfel cum se și discutase la data de 07.04.2013, Hrebenciuc Viorel, tot cu o societate în calitate de cumpărător, pentru că o altă calitate nu putea exista, pentru a se crea astfel cadrul legal pentru primirea folosului promis de către Adam Ioan și

Sturdza Paltin și pentru Hrebenciuc Viorel, nu numai pentru Bengescu Dan Costin, întrucât ambii își traficaseră influența pentru obținerea primei puneri în posesie, astfel cum s-a arătat mai sus.

Inculpatul Sturdza Paltin a mai arătat că a primit un email de la avocații Mergeani și Prodan cu actul încheiat la notarul Frateș prin care se introducea ca și cumpărător casa de bătrâni, dar instanța a observat că, deși inculpatul a precizat că nu cunoștea numele Mergeani, acesta nu a explicat cum de nu a primit acel act adițional de la Bengescu Dan, dacă respectiva casă de bătrâni era cumpărătorul acestuia, cum susține inculpatul Sturdza Paltin.

Este adevărat că societatea avea calitatea contractuală de cumpărător dar, astfel cum s-a arătat mai sus, prețul era mai mic decât cel real, iar folosul obținut urma să fie împărțit de Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel (chiar și numai la o diferență de 300 euro/ha, între prețul din contract și cel real, rezultă un câștig pentru toată suprafața de pădure de 13 milioane de euro, în situația în care s-ar fi revândut la prețul real.) Apărarea inculpatului Sturdza Paltin în sensul că Hrebenciuc Viorel nu i-a cerut nimic în schimbul ajutorului și că el nu i-a promis nimic nu a fost primit de instanță.

Astfel cum s-a arătat mai sus, instanța nu a considerat reală afirmația că SC Resedința Vârstnicilor ar fi putut intra în contractul încheiat de Sturdza Paltin cu Bengescu Dan fără acordul, exprimat în deplină cunoștină de cauză, al acestuia din urmă. Astfel cum s-a arătat mai sus, Hrebenciuc Viorel își adusese aportul la prima punere în posesie (Sturdza Paltin afirmase la Vezuviu că lucrurile au mers foarte bine până atunci), Sturdza Paltin cunoștea că influența acestuia nu este gratuită, vorbind despre „partea acestuia”, iar, în condițiile în care modalitatea legală de obținere a acestei părți nu exista, s-a luat hotărârea de a se introduce un nou cumpărător în promisiunea inițială prin încheierea actului adițional din data de 01.07.2013.

Dacă au avut sau nu inițiativa introducerii în contract avocații lui Viorel Hrebenciuc nu are relevanță în cauză, important fiind că Sturdza Paltin și Adam Ioan au cunoscut și acceptat scopul încheierii actului adițional de la 01 iulie, iar Hrebenciuc Viorel, ajutat de fiul său, care a pus la dispoziție această societate comercială, a cunoscut că prin acest act adițional se asigură folosul promis în schimbul influenței exercitate.

Nu întâmplător actul adițional a fost autentificat la notarul inculpaților Adam Ioan și Sturdza Paltin, respectiv la martora Frateș Mirela. Dacă am accepta apărarea inculpaților Hrebenciuc Viorel și Andrei în sensul că Bengescu Dan ar fi cerut intrarea în contract a Resedinței Vârstnicilor, de teamă că nu s-ar fi prelungit termenul contractual pentru a se asigura un pretins folos lui Hrebenciuc Viorel promis de către Bengescu Dan și apărarea lui Sturdza Paltin în sensul că a acceptat această intrare în contract fără a cere detalii lui Bengescu Dan, considerând acesta că sunt cumpărători aduși de Bengescu Dan, ar trebui să acceptăm și ideea că ar fi trebuit semnat actul adițional la notarul Babonea Marcel, acesta fiind notarul agreat de Bengescu Dan, care ar fi fost, în opinia inculpaților, persoana interesată de încheierea actului adițional.

Cu privire la înregistrarea „Vezuvii”, înregistrare invocată de inculpatul Sturdza Paltin în susținerea apărării că nu a știut că în spatele acestei entități s-ar afla Hrebenciuc Viorel, instanța a reținut că se surprinde pe înregistrare o întâlnire ce a avut loc la restaurantul Vezuvii din Brașov, între Sturdza Paltin Gheorghe, Hrebenciuc Andrei și Hrebenciuc Viorel, întâlnire recunoscută de toți cei 3 participanți că ar fi avut loc pe data de 24.06.2013.

Deși inculpații Hrebenciuc Viorel și Hrebenciuc Andrei au precizat că scopul întâlnirii a fost acela de a-l cunoaște acesta din urmă pe Sturdza Paltin, instanța observă, din minutul 21,55 al înregistrării, că întâlnirea a mai avut un scop, respectiv acela de a-l informa pe Sturdza Paltin cu privire la intrarea în contractul inițial ca și cumpărător a acelui fond („de asta am venit aici, să vă informăm...păi dacă vrem să facem ceva...nu suntem în aceeași barcă, eu așa o văd”, afirmație făcută de Hrebenciuc Viorel, Sturdza Paltin răspunzând apoi „normal”). Nu întâmplător discuția începe (primele 34 de minute) cu discutarea problemei pădurilor și cu explicațiile oferite de Hrebenciuc Andrei și Hrebenciuc Viorel lui Sturdza Paltin cu privire la actul adițional prin care se introducea un nou cumpărător alături de Bengescu Dan în contract și abia apoi se discută aspecte ce nu interesa subiectul pădurilor.

La întâlnire se vorbește și despre introducerea în contractul cu Bengescu Dan a unui alt cumpărător, inculpații Hrebenciuc Viorel și Andrei explicându-i lui Sturdza Paltin că va intra un alt cumpărător, alături de Bengescu, în contract, aspect cu care Sturdza Paltin este de acord („eu legal n-am nicio problemă – minutul 14,50, „n-am nicio problemă” afirmă acesta iar la minutul 21,26) Sturdza Paltin afirmând apoi la minutul 15,25 că „păi ați zis că aveți un cumpărător, dar el nu mi-a zis”. Din această afirmație instanța consideră că Bengescu Dan nu-i spusese lui Sturdza Paltin despre cumpărător (deci că nu-l anunțase pe Sturdza Paltin, iar nu că Bengescu Dan nu ar fi știut) precum și că acest cumpărător era al lui Hrebenciuc Viorel și Hrebenciuc Andrei (aveți cumpărător). În aceste condiții, instanța nu poate fi de acord cu apărarea inculpatului Sturdza Paltin că acesta nu a cunoscut că în spatele acestui cumpărător nu s-ar afla Hrebenciuc Viorel și Hrebenciuc Andrei din moment ce aceștia doi au venit special la Brașov pentru a-l informa despre acest nou cumpărător, fiind adus deci acest fond de către inculpații Hrebenciuc Viorel și Hrebenciuc Andrei.

Cu privire la întrebarea lui Sturdza Paltin cu cine va semna actul adițional, Hrebenciuc Viorel a răspuns la minutul 15,27 „nu, cu el, cu Bengescu, am stabilit cu Bengescu”, răspunsul fiind interpretat de instanță în sensul că numele lui Hrebenciuc Viorel nu trebuia să apară în acel act adițional, ci noul cumpărător trebuia legat, oficial, de Bengescu Dan.

Afirmația ulterioară a lui Sturdza Paltin „pot să știu și eu cine este fondul” a exprimat, în opinia instanței, aspectul că inculpatul Sturdza Paltin nu știa denumirea fondului ce urma să intre în contract, despre care Hrebenciuc Andrei și Hrebenciuc Viorel au afirmat numai că sunt niște nemți, iar nu că nu știa că în spatele acelui fond se află chiar inculpații Hrebenciuc Viorel și Andrei care au propus introducerea fondului ca și cumpărător în contract, iar afirmațiile

inculpaților Hrebenciuc Viorel și Hrebenciuc Andrei „o să vedeți” ilustrează că la acel moment nu au dorit să-i indice lui Sturdza Palin denumirea fondului.

Faptul că Sturdza Paltin nu cunoștea adevărata identitate a fondului, despre care i s-a spus că ar fi germani, nu poate duce la concluzia că nu cunoștea care este adevăratul motiv pentru care intră acest nou cumpărător în contract, prin intermediul acestui nou cumpărător realizându-se tocmai cadrul legal pentru obținerea folosului de către traficantul de influență Hrebenciuc Viorel, exact ca în situația lui Bengescu Dan Costin. În același sens, din momentul ce inculpatul Sturdza Paltin era conștient de faptul că nu poate intra în contract traficantul de influență Hrebenciuc Viorel în nume propriu, nu a fost surprins de faptul că noul cumpărător era un fond din Germania, știut fiind că în România nu se puteau identifica cumpărători pentru o suprafață atât de mare de pădure.

Ceea ce instanța a mai observat, ascultând înregistrarea Vezuviu, este că interlocutorii nu au discutat de motivul pentru care ar fi fost nevoie de acest nou cumpărător, până la minutul 14,50 când Sturdza Paltin se arată de acord cu intrarea noului cumpărător în contract deși inculpații Hrebenciuc Viorel și Andrei au susținut că ar exista astfel de motive (temerea lui Bengescu că nu i se prelungea contractul, prezentarea unei garanții pentru noul cumpărător sau teama ca Bengescu să nu fugă cu banii – toate aceste motive au fost înlăturate de instanță mai sus), inculpatul Sturdza Paltin neîntrebând până să-și manifeste acordul pentru intrarea noului cumpărător în contract de ce vin inculpații Hrebenciuc Viorel și Andrei cu acest nou cumpărător, fiind de acord, afirmând că nu e nicio problemă, discuțiile purtându-se despre modalitatea concretă de încheiere a actului adițional dar nu și despre motivul pentru care era nevoie de acest nou cumpărător, fie că era el fond german sau era în legătură cu Bengescu Dan.

Începând cu minutul 19,30, inculpații Hrebenciuc Viorel și Andrei afirmă că noii cumpărători nu-l știu pe Bengescu și vin în contract pentru siguranța lor, afirmă „dacă Bengescu ia banii”, ilustrând astfel un motiv pentru care noul cumpărător ar fi trebuit să intre în contract, legat de o eventuală neîncredere în relația cu Bengescu Dan. Aceste afirmații unilaterale exprimate de inculpații Hrebenciuc Viorel și Hrebenciuc Andrei nu pot constitui dovada unei înșelări a inculpatului Sturdza Paltin în sensul că nu ar fi știut că în spatele noului cumpărător s-ar afla Hrebenciuc Viorel, ci realizează o informare a lui Sturdza Paltin cu privire la necesitatea introducerii acestui nou cumpărător pe motiv că nu ar fi fost suficientă existența singurei relații cu Bengescu Dan, fiind în discuție sume foarte mari (Hrebenciuc Andrei vorbește la minutul 18,12 despre 100 de euro în plus la 4 mii.” adică sunt niște sume, sume –afirmă și Hrebenciuc Viorel la minutul 18,04) și deci se dorea să nu se depindă doar de Bengescu Dan atunci când se realiza vânzarea ulterioară la prețul real. Dacă noul cumpărător era adus de Bengescu Dan atunci nu se explică această neîncredere în Bengescu Dan, reliefată de inculpații Hrebenciuc Viorel și Andrei, ca și motiv pentru intrarea acelui fond în contractul inițial.

Această interpretare a afirmațiilor inculpaților, astfel cum acestea au fost deslușite de instanță ascultând înregistrarea, se coroborează cu mijloacele de

probă analizate mai sus, toate indicând, în opinia instanței, faptul că inculpatul Sturdza Paltin, chiar dacă nu cunoștea identitatea acestui fond, a cunoscut, și-a dat seama și a acceptat că în spatele noului cumpărător se află familia Hrebenciuc, a cunoscut motivul pentru care urma să intre acel fond în contract (pentru a i se asigura în mod cert, legal, lui Hrebenciuc Viorel, folosul promis, astfel încât să nu se ivească discuții între cei 2 cumpărători de influență, Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel la revânzarea pădurilor, fiind vorba despre sume mari) cunoscând inculpatul Sturdza Paltin și cine l-a informat și l-a rugat să-l accepte în contract pe noul cumpărător (Hrebenciuc Andrei afirmă în cadrul acelei discuții că „asta e rugămintea”, cuvânt reluat și de Hrebenciuc Viorel).

Surprinderea și amuzamentul lui Sturdza Paltin exprimat, astfel cum rezultă din declarația lui Bengescu Dan Costin, la notarul public ce a încheiat actul adițional, poate, și pare a avea legătură cu denumirea societății, inculpatul Sturdza Paltin nefiind deloc surprins de introducerea unui nou cumpărător în contract (pentru acest motiv se afla la notar și oricum inculpatul Adam Ioan, ce discuta în mod constant cu Sturdza Paltin, astfel cum s-a arătat mai sus, cunoștea acest aspect), ci doar de denumire, pe care Hrebenciuc Viorel și Hrebenciuc Andrei nu i-au indicat-o la Vezuviu, fiind posibil să nu fi aflat decât atunci la notar denumirea societății despre care cunoștea totuși că reprezintă modalitatea în care urma să se legalizeze modalitatea de a primi folosul promis pentru Hrebenciuc Viorel. De altfel, avocatul Prodan, audiat ca suspect la urmărire penală, a arătat că la notar, la data de 01 iulie 2013, Bengescu Dan a renegociat termenele cu Sturdza Paltin și s-a căzut de acord cu privire la prelungirea termenelor cu vreo 3 luni, fără să facă referire avocatul la vreo nelămurire a lui Sturdza Paltin cu privire la calitatea sau identitatea SC Resedința Vârstnicilor.

Că inculpatul Sturdza Paltin cunoștea că în spatele SC Resedința Vârstnicilor se află Viorel Hrebenciuc a rezultat și din înregistrarea făcută de Sturdza Paltin identificată în fișierul „2013-12-03 complet amânare pentru strămutare”. După ce inculpații Sturdza Paltin și Sturdza Gabriela au participat la un proces la Tribunalul Sfântu Gheorghe, la 03.12.2013, termen la care nu au fost asistați de avocat și la care, având în vedere cerere de strămutare formulată de către Direcția Silvică Bacău, Înalta Curte de Casație și Justiție suspendase judecata acelei cauze, ce avea ca obiect revizuire împotriva deciziei nr. 231/2012, inculpatul a afirmat „acum trebuie să aranjăm cu Bengescu că eu pe azilul de noapte nu-l mai vreau contract, sub nicio formă, ne gândim la o soluție și gata”, la finalul discuției afirmând Sturdza Paltin că „Adam asta nu vede realitatea mă, n-o vede, n-o vede, până nu ia un ciomag în cap nu vede că e realitatea, el vede numai visurile lui, e nebun complet, nu vede realitatea, că ăla nu vine, că nu răspunde la telefon de 2 zile la nimeni, ce mai așteaptă o minune?”

Deși inculpații s-au apărat afirmând că nemulțumirea inculpatului Sturdza Paltin era legată de faptul că urmau să intervină în acel proces rudele din Anglia, instanța a observat că nici la judecata acelei cauze, înregistrate de Sturdza Paltin și nici ulterior, în cadrul discuției private, nu s-a pomenit o astfel de nemulțumire, inculpații Sturdza Paltin și Sturdza Gabriela neexprimându-și

niciodată o astfel de îngrijorare, în cadrul acelei discuții. Din discuțiile dintre Sturdza Paltin și jurista regiei de dinaintea intrării completului de judecată rezultă că nemulțumirea inculpatului era legată de o citare necorespunzătoare ce l-a determinat să vină degeaba la proces.

Mai mult, deși există consemnarea din agenda inculpatului Sturdza Paltin din data de 22.10.2013 „apara Ghica mă gândesc să rup contractul cu Bengescu și azilul instanța a observat că ar fi putut fi invocată venirea rudelor din Anglia, respectiv a lui Christopher Ghica (acesta emitea pretenții pentru 50% din păduri, astfel cum rezultă din înscrisul aflat la fila 254 din volumul VII al instanței) în proces drept cauză pentru ruperea contractului în integralitatea sa, atât cu Bengescu Dan cât și cu Reședința Vârștinicilor, astfel cum notase inculpatul în agendă (pentru că Sturdza Paltin, în prezența unor pretenții ale rudelor din Anglia cu privire la păduri, nu și-ar mai fi putut onora contractul în integralitatea sa, iar nu numai cu privire la cumpărătorul SC Resedința Vârștinicilor).

Însă, în discuția înregistrată, inculpatul este nemulțumit de faptul că Adam Ioan nu vede realitatea, că ăla nu răspunde la telefon de 2 zile la nimeni (această realitate nu are legătură cu venirea lui Chris. Ghica în proces, ci referirea lui Sturdza Paltin la „acela” poate avea legătură fie cu faptul că avocatul Mândru Iancu nu venise la acel termen și nici nu răspunsese la telefon, fie cu faptul că inculpatul Crăciunescu Adam a fost sunat de mai multe ori la sfârșitul anului 2013 de către Viorel Hrebenciuc în legătură cu această cerere de strămutare și suspendare a revizuirii, fără a-i răspunde acestuia din urmă la telefon – declarația aflată la fila 146 din volumul V de urmărire penală) și arată că trebuie să aranjeze cu Bengescu Dan pentru ieșirea din contract numai a Azilului de noapte. O astfel de ieșire din contract, numai a unui cumpărător, din moment ce nu avea nici un efect pentru inculpatul Sturdza Paltin în sensul îngrijorării sale cu privire la faptul că rudele din Anglia cereau 50%, nu poate fi justificată deci de intrarea în proces a rudelor din Anglia.

În al doilea rând, instanța a observat care ar fi fost legătura dintre rudele din Anglia ale lui Sturdza Paltin și SC Resedința Vârștinicilor, despre care inculpatul Sturdza Paltin susține că știa că este un cumpărător și de ce o eventuală intrare în acel proces (care oricum era o cale de atac extraordinară) ar fi avut legătură cu această societate, deci se întreabă instanța în ce sens l-ar fi ajutat pe Sturdza Paltin în problema cu rudele din Anglia încetarea relației contractuale numai cu SC Resedința Vârștinicilor, iar nu și cu Bengescu Dan.

Fără a găsi o explicație la această legătură de cauzalitate dintre rudele din Anglia și SC Resedința Vârștinicilor, având în vedere și cele arătate mai sus, instanța a considerat corectă susținerea din rechizitoriu în sensul că inculpatul a dorit scoaterea din contract a Resedinței întrucât nu mai dorea să colaboreze cu Hrebenciuc Viorel, care nu-și îndeplinise promisiunile de a interveni pe lângă Ghelase și direcția silvică în sensul de a nu mai formula acțiuni în justiție prin care să se opună punerii în posesie.

Faptul că nemulțumirea lui Sturdza Paltin, ce a determinat afirmația că nu-l mai vrea în contract pe azilul de noapte are legătură cu cererea de

strămutare și cererea de suspendare a cauzei rezultă și din declarația lui Ghelase Viorel, dată la urmărire penală, în care a arătat că la acel moment a fost sunat cu un grad ridicat de nervozitate de Viorel Hrebenciuc și i s-a reproșat din nou că nu a încetat cu demersurile juridice (această declarație reprezintă o dovadă că Hrebenciuc Viorel nu numai că promisese cumpărătorilor de influență că va determina funcționarii din cadrul regiei să nu mai formuleze acțiuni în instanță, ci chiar își exercita, sau încerca să-și exercite, influența în acest sens) iar, ulterior, în ianuarie 2014 a fost sunat și de către Crăciunescu Adam, fiind întrebat de acesta ce-i cu cererea de strămutare, întrebându-l acesta din urmă pe Ghelase ce rol are Hrebenciuc Viorel în acest caz. Atitudinea lui Crăciunescu Adam rezultă și din declarația persoanei vătămate Suci Alina dată în rejudecare, aceasta arătând că, după ce a formulat cererea de strămutare și de suspendare a revizuirii de la Tribunalul Covasna, a fost chemată de Crăciunescu Adam în birou, acesta era foarte furios, roșu tot, țipa și îmi reproșa cum de mi-am permis fără cunoștința dumnealui să semnez cererea de suspendare a acelu proces de la Covasna.

Instanța a observat că respectiva cerere de strămutare și de suspendare a revizuirii a provocat agitație în rândul inculpaților Hrebenciuc Viorel și Crăciunescu Adam, aceștia luând poziții față de cei ce au determinat formularea acestor cereri. Spre deosebire de Crăciunescu Adam, care avea atribuții de serviciu și competențe legale să-i ceară explicații lui Suci Alina, Hrebenciuc Viorel nu avea nicio astfel de atribuție în raport cu Ghelase, astfel că încercarea sa nu reprezintă altceva decât o punere în practică a influenței pe care o reclamase în fața cumpărătorului Sturdza Paltin Gheorghe. Și inculpatul Adam Ioan, odată ce a aflat despre formularea cererii de revizuire, i-a transmis lui Bengescu Dan Costin în 07.10.2013 ora 09,13, mesajul „ sunteți nebuni, ăștia au formulat pe 4 oct. o nouă revizuire sa primit acțiunea Sună acum”, ceea ce ilustrează implicarea acestui inculpat și faptul că era tras la răspundere Bengescu Dan pentru formularea acelei revizuirii, în ciuda celor promise de Hrebenciuc Viorel și Bengescu Dan (mesajul rezultă din percheziția informatică a telefonului inculpatului Bengescu Dan – fila 55 volumul 22 urmărire penală).

După primirea de către Bengescu Dan a acestui mesaj de la Adam Ioan, primul îl înștiințează pe Hrebenciuc Viorel care îi trimite lui Bengescu Dan în aceeași zi, 07.10.2013, ora 10,55 mesajul „stai calm. Revizuirea nu suspendă hotărârea jud!Noi mergem înainte!”. Discuțiile inculpaților sunt relevante pentru a ilustra tragerea la răspundere pentru această acțiune a traficantilor de influență de către Adam Ioan, dar și relația dintre Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel, primul înștiințându-l pe cel de-al doilea, hotărând ambii să continue întrucât decizia nr.231/2012 nu era suspendată.

În același sens, declarația dată de Crăciunescu Adam la urmărire penală a confirmat cele arătate mai sus, respectiv faptul că Viorel Hrebenciuc l-a vizitat la sfârșitul anului 2013 pentru a-i cere explicații pentru motivul opunerii la punerea în posesie a lui Sturdza Paltin, l-a întrebat pe acesta de ce nu-și face treaba (din moment ce Hrebenciuc Viorel nu avea nicio atribuție legală în relația cu directorul romsilva vizita acestuia și cererea de explicați este considerată de

instanță ca o punere în practică a influenței pe care o reclamase, aceea de a determina funcționarii publici cu competențe în punerea în posesie, inclusiv de la nivelul Romsilva, să urgenteze punerea în posesie sau să nu mai formuleze plângeri).

Tot inculpatul Crăciunescu a mai afirmat că în decembrie 2013, deci după ivirea problemei cu cererea de strămutare și de suspendarea revizuirii de la termenul de judecată din 03.12.2013, aflându-se la ziua lui Grindeanu Sorin, Hrebenciuc Viorel a refuzat să-l salute pe Crăciunescu Adam, deși i-a salutat pe toți ceilalți, inculpatul dându-și seama că supărarea are drept cauză problema Sturdza. Această din urmă afirmație denotă faptul că Hrebenciuc Viorel a acționat în sensul traficului de influență și s-a supărat pe directorul Romsilva din cauza cererilor de strămutare și suspendare, astfel că adevăratul motiv pentru care Sturdza Paltin nu mai dorea contract cu SC Resedința Vârstnicilor a fost acesta, că Hrebenciuc Viorel nu reușise să-și exercite influența pretinsă, aceea de a determina funcționarii publici din cadrul regiei să nu mai formuleze acțiuni în instanță.

Tot cu privire la adevărata nemulțumire a lui Sturdza Paltin ce l-a determinat să afirme că dorește încheierea relației contractuale cu SC Resedința Vârstnicilor, instanța a mai reținut, din analiza informatică a telefonului lui Bengescu Dan Costin că la data de 01.12.2013, ora 18,16,25 (fila 68 volumul 22 urmărire penală) inculpatul Adam Ioan îi trimite lui Bengescu Dan un mesaj în care îl informează că Ghelase și Comisia Județeană Bacău au cerut strămutarea pe 27 noiembrie, că asta întrece orice închipuire și că prietenul său a fost în mod grosolan păcălit, arătându-se Adam Ioan curios ce reacție va avea când îi va spune Bengescu Dan pentru că în acest sens și-a dat cuvântul, dar iată bomba. Acest mesaj ilustrează cât se poate de clar promisiunea făcută de Hrebenciuc Viorel care „și-a dat cuvântul” cumpărătorilor de influență că va împiedica formularea de acțiuni în justiție de către regie, promisiunea unei pretinse influențe fiind suficientă pentru existența infracțiunii de trafic de influență, dar și implicarea lui Adam Ioan în problema punerii în posesie, acesta trăgându-i la răspundere pe Bengescu Dan și pe Hrebenciuc Viorel, prin intermediul primului.

Acest mesaj se coroborează cu declarațiile sus indicate în dovedirea agitației create de cererea de strămutare, întrucât influența lui Hrebenciuc Viorel nu-și atinsese scopul de a nu se mai formula acțiuni în justiție, Adam Ioan susținând că acesta din urmă a fost grosolan păcălit. Acest mesaj mai dovedește și implicarea activă în punerea în executare a deciziei nr.231/2012 a lui Adam Ioan prin folosirea influenței lui Hrebenciuc Viorel, pe care o cumpărase anterior, și în luna decembrie 2013, astfel că apărarea acestuia că nu s-a mai implicat în această „afacere” nu poate fi primită.

Mesajul primit de Bengescu Dan este trimis mai departe lui Andrei Hrebenciuc cu o rugămintă adresată de Bengescu Dan „e făcută de Romsilva trece prin ei automat, poate dați o fugă marti, miercuri la buc”, acest mesaj dovedind și conclucrarea dintre Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel pentru determinarea funcționarilor regiei pădurilor, prin intermediul lui Hrebenciuc

Viorel, de a nu mai formula acțiuni în instanță, deci pentru a îndeplini acte contrare atribuțiilor de serviciu.

Prin urmare, instanța a constatat că a existat o nemulțumire a inculpaților Adam Ioan, Hrebenciuc Viorel și Sturdza Paltin cu privire la formularea acestei noi cereri de revizuire ce nu făcea decât să întârzie punerea în posesie și să creeze o nouă presiune cu privire la eventualitatea unei admiteri a acesteia. Cererea de strămutare și de suspendare nu erau privite cu indiferență de Sturdza Paltin, din moment ce se amâna și mai mult judecarea revizuirii. Mulțumirea inculpaților se datora faptului că au reușit să-și susțină cererea fără a fi în prezența unui avocat, iar nu faptului că cererea de revizuire și cererea de strămutare nu i-ar fi neliniștit, efectul revizuirii și al strămutării asupra inculpaților fiind arătat mai sus.

În continuare, instanța a mai reținut și declarația dată de Prodan Victor Adrian în calitate de suspect la urmărire penală în care a arătat că a participat la o întâlnire cu Paltin Sturdza, Hrebenciuc Viorel și Bengescu Dan, chiar înainte de 15.06.2013, ocazie cu care s-a discutat despre cooptarea domnului Hrebenciuc Viorel în aceste demersuri, acesta având nevoie de garanții în sensul că nu va munci degeaba ci urma să fie răsplătit după finalizarea punerii în executare a hotărârii de la Covasna. A mai arătat Prodan că aici s-a decis că trebuie să se încheie un act adițional la antecontractul de vânzare cumpărare avut inițial de Bengescu, lucru cu care Paltin a fost de acord, că la respectiva întâlnire nu s-a stabilit exact persoana față de care se va face formal promisiunea de vânzare cumpărare, acest lucru întâmplându-se în zilele următoare când s-a decis să se folosească SC Reședința Vârstnicilor, ce era controlată de Hrebenciuc Andrei.

Audiat ca inculpat, Prodan Victor a susținut că nu a avut nicio întâlnire cu Viorel Hrebenciuc, Bengescu și Sturdza Paltin, revenind deci asupra afirmației anterioare (martorul era în confuzie cu privire la participarea lui Sturdza Paltin la întâlnire, iar nu cu privire la faptul că a avut loc întâlnirea), dar a precizat, răspunzând întrebării „Paltin Sturdza știa că Reședința Vârstnicilor are în spate familia Hrebenciuc?”, că „da, eu așa cred, că el știa că el contractează cu familia Hrebenciuc, oricum știu că se văzuse cu Sturdza cu o săptămână înainte.”, iar, răspunzând apoi întrebării „v-a atras atenția Hrebenciuc sau Bengescu să nu-i spuneți lui Sturdza că Reședința Vârstnicilor este controlată de familia Hrebenciuc?”, a afirmat că „cu siguranță nu, eu tot timpul am avut reprezentarea că știa”.

Instanța a observat că și aceste declarații ilustrează tocmai raționamentul expus în prezenta sentință, respectiv scopul pentru care a fost încheiat actul adițional (plata muncii lui Hrebenciuc Viorel, ce nu putea consta decât în trafic de influență promis lui Adam Ioan și Sturdza Paltin încă din aprilie 2013) și acordul lui Sturdza Paltin pentru această modalitate de plată, prin intrarea SC Reședința Vârstnicilor în contract, acesta cunoscând că în spatele acestei entități se află familia Hrebenciuc.

Faptul că inculpatul Hrebenciuc Viorel nu era cunoscut ca o persoană care ajută dezinteresat, cu titlu gratuit (așa cum susține acesta în declarația dată în

fața judecătorului de drepturi și libertăți aflată la fila 200 din volumul 4 de urmărire penală – „sunt cunoscut ca genul de om care sar în ajutorul oamenilor și nu cer niciodată nimic”) rezultă și din declarația lui Kadaș Iosif de la urmărire penală unde a arătat, cu privire la Iacob și Mătășel, că „i-am întrebat de ce nu merg la Hrebenciuc, dacă tot spuneau că-l cunosc, la care ei mi-au spus că Hrebenciuc vrea trei sferturi din tot comisionul lor, întrebându-mă totodată ce comision îți mai dăm și ție, dacă acela ia $\frac{3}{4}$...mie mi-a spus Sorin odată că ei deja s-au săturat să-i dea bani lui Hrebenciuc că de fiecare dată când se duce la el trebuie să dea bani pentru că altfel nu stă de vorbă cu el”, coroborată cu declarația lui Crăciunescu Adam, aflată la fila 146 din volumul 5 de urmărire penală care a arătat „îl cunosc pe Hrebenciuc Viorel de mulți ani, de când eram secretar de stat, este genul de combinator”.

Prin urmare, instanța a înlăturat apărările inculpaților care, deși au recunoscut că societatea Resedința Vârstnicilor a semnat acel act adițional cu Bengescu Dan și Strudza Paltin, au invocat alte interpretări ale stării de fapt, astfel cum au fost analizate mai sus, considerând dovedit că scopul pentru care SC Resedința Vârstnicilor a intrat în contract prin actul adițional din data de 01.07.2013 a fost acela de a asigura folosul promis lui Hrebenciuc Viorel pentru influența pe care o traficase deja până atunci și pe care urma să o mai realizeze pentru Adam Ioan și Sturdza Paltin, conform înțelegerii dintre inculpați, iar Adam Ioan și Sturdza Paltin au cunoscut de le bun început cine este în spatele acestei societăți și care este scopul încheierii actului adițional.

Cu privire la acuzația de complicitate la trafic de influență adusă lui Hrebenciuc Andrei, instanța a considerat, pe lângă cele expuse mai sus, că inculpatul a recunoscut la urmărire penală că s-a luat hotărârea de a se folosi o societate pe care o controla care să încheie actul adițional cu Sturdza Paltin și Bengescu Dan.

Elementul material al complicității, constând în punerea la dispoziție a societății pe care o controla, nu a fost contestat de inculpat și a rezultat nu numai din declarațiile acestuia, coroborate cu cele ale tatălui său, dar și din declarațiile martorilor Drăgoi Carmen Elisabeta, Mergeani Nicolae și Prodan Victor Adrian, date la urmărire penală și care vor fi avute în vedere de instanță în temeiul art. 374 alineat 7 C. proc. pen.. De asemenea, din Trust deed ul încheiat la data de 30.12.2011, la care face referire și Mergeani Nicolae rezultă că acesta îi predă inculpatului Hrebenciuc Andrei întregul control asupra societății Majura LTD, aceasta din urmă fiind unicul acționar al SC Reședința Vârstnicilor.

Fără intrarea Reședinței Vârstnicilor în contractul inițial, Viorel Hrebenciuc, care a și declarat că nu se putea folosi de numele său în acel act adițional, se afla în imposibilitatea de a obține folosul promis de cumpărătorii de influență, neexistând o altă cale legală de a fi plătit pentru influența pe care o trafica, astfel că ajutorul lui Hrebenciuc Andrei a fost unul efectiv, apt să poată fi considerat o înlesnire a faptei autorului. Hrebenciuc Viorel a acceptat promisiunea unui folos, dar această acceptare trebuia confirmată printr-o cale legală de a și primi folosul, astfel că acțiunea lui Hrebenciuc Andrei reprezintă un ajutor dat autorului faptei.

Cu privire la faptul că nu Hrebenciuc Andrei s-a deplasat în Braşov, la notarul public, pentru a încheia actul adiţional, instanţa a observat că însuşi inculpatul a recunoscut că a fost de acord ca respectiva societate, care era controlată de acesta, să încheie actul adiţional. Contabila societăţii Drăgoi Carmen era plătită de Hrebenciuc Andrei lunar, decizia de a se semna actul adiţional fiind luată de inculpatul Hrebenciuc Andrei, astfel că apărarea acestuia în sensul că actul de complicitate nu a fost comis de către acesta nu poate fi primită.

Referitor la faptul că activitatea de disimulare a adevăratei provenienţe a folosului primit a fost inclusă de procuror în acuzaţia de spălare de bani, pentru care inculpatul a fost achitat definitiv, instanţa a reţinut că există două acuzaţii diferite, cu condiţii de incriminare diferite, care au un punct comun, respectiv acceptarea introducerii în contractul iniţial a SC Resedinţa Vârstnicilor, societate controlată de inculpat. Faptul că instanţa a dispus o achitare pentru infracţiunea de spălare de bani (ce are cu totul alte condiţii de incriminare decât complicitatea la trafic de influenţă) nu poate împiedica instanţa, în rejudecare, să considere că sunt întrunite elementele constitutive ale infracţiunii deduse judecării în rejudecare.

Cu privire la aspectul că la descrierea în drept a faptei autorului s-a indicat în rechizitoriu „acceptând de la aceştia promisiunea”, iar la descrierea faptei complicelui s-a consemnat că „l-a sprijinit pentru disimularea adevăratei naturi a provenienţei folosului primit”, instanţa a apreciat, pe lângă faptul că este un aspect care trebuia lămurit în camera preliminară, că exprimarea de la descrierea faptei autorului a vizat momentul consumării traficului de influenţă (când s-a acceptat promisiunea), iar exprimarea de la încadrarea în drept a complicelui a ţinut cont de faptul că, în opinia procurorului, la data de 01.07.2013 s-a şi primit, prin chiar intrarea în contract a SC Resedinţa Vârstnicilor, acest folos promis anterior, din moment ce, dacă s-ar fi respectat clauzele contractului din data de 22.04.2013, completat cu actul adiţional din data de 01.07.2013, cu privire la datele de punere în posesie şi eliberare a titlurilor de proprietate, nu se mai interpunea nimic între primirea folosului şi încasarea efectivă a sumei de bani după revânzare sau obţinerea unei părţi din teren la un preţ mai mic decât cel real. În rechizitoriu nu trebuia acuzat inculpatul Hrebenciuc Viorel de primirea acelui folos necuvenit întrucât simpla acceptarea promisiunii unui asemenea folos a determinat consumarea infracţiunii de trafic de influenţă. Prin urmare, instanţa nu a considerat că actul de complicitate nu se referă la acuzaţia adusă autorului.

Inculpatul Hrebenciuc Andrei a contestat faptul că ştia pentru ce urma să se încheie actul adiţional, respectiv s-a apărat afirmând că nu a cunoscut faptul că încheierea acestui act adiţional s-a făcut în scopul ca tatăl său să poată primi folosul promis de inculpaţii Adam Ioan şi Sturdza Paltin Gheorghe în schimbul influenţei traficate de acesta din urmă, arătând inculpatul că intrarea în contract a societăţii s-a făcut pentru asigurarea unui folos în schimbul traficării de către tatăl său a influenţei promise lui Bengescu Dan Costin (apărarea fiind

identică cu a tatălui său, respectiv că se asigura folosul unui trafic ce influență cumpărat de Bengescu Dan, iar nu de către Adam Ioan și Sturdza Paltin).

Cu privire la această apărare, ce vizează întrunirea laturii subiective a infracțiunii, instanța a reținut declarația dată de Hrebenciuc Viorel, în care a arătat că Andrei a aflat despre aranjamentul lui Bengescu Dan cu acesta în iunie 2013, de la întâlnirea de la Hilton, dintre Mergeani, Bengescu și Prodan, acesta arătându-se rezervat întrucât nu avea încredere în genul acesta de înțelegeri. Inculpatul Hrebenciuc Andrei recunoaște și el că a participat la această întâlnire, că știa că Bengescu se ocupă de punerea în posesie a pădurii Sturdza și că o parte din pădure este în Bacău.

Răspunzând unei întrebări adresate la urmărire penală „de ce credeți că Bengescu a acceptat să împartă jumătate din câștigul acestuia cu firma Resedința Vârștincilor?”, inculpatul Andrei Hrebenciuc a răspuns „probabil vroia să se asigure că o să-l ajute tatăl meu cu autoritățile implicate în procesul de punere în executare a deciziei de la Tribunalul Covasna”.

Acest răspuns a fost considerat de instanță ca relevant pentru a ilustra atitudinea subiectivă a inculpatului Hrebenciuc Andrei de acceptare a spijinirii tatălui său, care urma să-l ajute pe Bengescu Dan în sensul de a lucra împreună cu acesta, pentru punerea în executare a hotărârii, urmând ca să primească în schimbul acestui ajutor, prin chiar intrarea în contract a societății controlate de Hrebenciuc Andrei, o parte din câștig.

În continuare, astfel cum a rezultat din mesajele expediate sau primite de Andrei Hrebenciuc de la Bengescu Dan Costin, identificate în urma percheziției informatice asupra telefonului acestuia din urmă, primul inculpat s-a și implicat în derularea acestei „afaceri”, ținând legătura, astfel cum chiar Hrebenciuc Viorel îi recomandase lui Bengescu Dan, cu acesta din urmă, pentru rezolvarea anumitor probleme apărute, ceea ce ilustrează de asemenea intenția cu care inculpatul l-a ajutat pe tatăl său, în cunoștință de cauză cu privire la faptul că tatăl său urma să-și exercite influența în județul Bacău pentru obținerea punerii în posesie a pădurilor, iar prin intermediul SC Resedința Vârștincilor, ce dobânda calitatea de cumpărător în contract, se realiza posibilitatea legală de obținere a folosului de către tatăl său.

Astfel, potrivit memoriei telefonului utilizat de Bengescu Dan Costin, cei doi inculpați au comunicat prin 47 de mesaje tip SMS, în perioada 14 iunie 2013 până în data de 02.12.2013, printre mesaje numărându-se și acela prin care Andrei Hrebenciuc îi transmitea în data de 30.06.2013, ora 15,16 că „știe Adam tot e perfect”, acesta mesaj reliefând, în opinia instanței, atitudinea subiectivă a lui Hrebenciuc Andrei caracterizată prin intenție și legătura cu Adam Ioan, cumpărătorul de influență, legătură negată de Hrebenciuc Andrei. Din acest mesaj rezultă existența unei înțelegeri între Adam Ioan și Hrebenciuc Andrei cu privire la intrarea în contract a Resedinței Vârștincilor, înțelegeri ce a stat la baza transmiterii acestui mesaj.

Apoi, instanța a mai reținut înregistrarea discuției de la Vezuviu, din data de 24.06.2013, unde a participat și Hrebenciuc Andrei, în cadrul discuției Hrebenciuc Viorel afirmând că Adam sau altcineva va întocmi antecontractul,

ceea ce ilustrează faptul că Andrei Hrebenciuc a luat la cunoștință de implicarea lui Adam Ioan în ceea ce privește această modalitate prin care tatăl său urma să primească folosul traficului de influență (inculpatul Hrebenciuc Andrei a fost acuzat prin rechizitoriu de complicitate numai cu privire la folosul promis de Sturdza Paltin, iar nu și pe relația cu celălalt cumpărător de influență, Adam Ioan).

Ulterior încheierii actului adițional din data de 01.07.2013, că mesajul trimis de Adam Ioan lui Bengescu Dan Costin prin care acesta din urmă era anunțat că prietenul său (adică Hrebenciuc Viorel) a fost în mod grosolan păcălit, a fost direcționat de către Bengescu Dan Costin către Hrebenciuc Andrei, la începutul mesajului fiind introducerea „mesaj de la Profesor”, ceea ce a ilustrat că inculpatul Hrebenciuc Andrei era ținut la curent cu solicitările lui Adam Ioan, Bengescu Dan cerându-i lui Hrebenciuc Andrei să dea o fugă marti, miercuri, la București.

Astfel cum s-a analizat mai sus, cu ocazia întâlnirii de la Vezuviu, inculpatul Hrebenciuc Andrei l-a încunostiințat pe Sturdza Paltin despre intrarea în contract a noului cumpărător și cu privire la modalitatea concretă în care va intra, alături de Bengescu Dan, ceea ce a ilustrat și legătura subiectivă dintre Hrebenciuc Andrei și Sturdza Paltin cu privire la asigurarea folosului promis de către acesta din urmă tatălui său.

Instanța a considerat că inculpatul Hrebenciuc Andrei, nu numai că era conștient de faptul că introducerea Resedinței Vârstinicilor în contract era forma prin care i se asigura tatălui său folosul dorit în schimbul traficării influenței, dar cunoștea și faptul că îl ajută pe tatăl său ca urmare a unei influențe ce era traficate în interesul lui Adam Ioan și Sturdza Paltin (intrarea în contract a fost rezultatul acordului de voință al inculpaților Adam Ioan și Sturdza Paltin), iar ținerea legăturii cu Bengescu Dan Costin pe parcursul anului 2013 reprezintă o formă de conclucrare între autorii infracțiunii de trafic de influență, respectiv Hrebenciuc Viorel și Bengescu Dan Costin.

În aceeași ordine de idei, opoziția la încheierea acestui act adițional, relatată de Bengescu Dan și de martorul Babonea, nu și-ar găsi nicio explicație dacă am accepta apărarea inculpaților Hrebenciuc Andrei și Hrebenciuc Viorel, în sensul că Bengescu Dan ar fi cumpărat influența lui Hrebenciuc Viorel și că, prin introducerea Resedinței în contract, urma să fie plătit Hrebenciuc Viorel pentru influența solicitată de Bengescu Dan, pentru că acesta din urmă ar fi trebuit să-și plătească solicitarea de influență, fără alte comentarii.

Chiar inculpatul Bengescu Dan, audiat la termenul de judecată din data de 04.06.2021 a afirmat că „nu i-am promis niciodată domnului Hrebenciuc bani sau alte foloase în nicio circumstanță”, astfel că inculpatul nu confirmă apărarea lui Hrebenciuc Viorel și Hrebenciuc Andrei.

Apoi, faptul că mesajul primit de Bengescu Dan de la Adam Ioan pe 01.12.2013, prin care era informat primul de cererea de strămutare, este trimis mai departe lui Andrei Hrebenciuc cu o rugămintă adresată de Bengescu „e făcută de romsilva trece prin ei automat, poate dați o fugă marti, miercuri la buc”, dovedește buna știință a lui Hrebenciuc Andrei cu privire la implicarea

„domnului profesor” ceea ce dovedește, în opinia instanței, că, atunci când a pus la dispoziție societatea controlată de acesta, a cunoscut că scopul pentru care urma să fie plătit tatăl său era exercitarea influenței pretinse cumpărătorilor Adam Ioan și Sturdza Paltin.

Faptul că acest act adițional s-a reziliat de plin drept după 60 de zile sau că nu s-a obținut nici un folos material nu are nicio relevanță penală pentru consumarea infracțiunii de complicitate la trafic de influență, întrucât nu este condiționată existența infracțiunii de obținerea folosului material promis de către cumpărătorul de influență, fapta inculpatului de a-l sprijini moral pe tatăl său pentru a disimula adevărata proveniență a folosului primit de acesta din urmă de la tatăl său consumându-se la momentul introducerii în contract a SC Resedința Vârstnicilor, prin intermediul acestei societăți, controlate de inculpat, se disimula folosul promis pentru tatăl său.

Cu privire la momentul săvârșirii infracțiunii, instanța a reținut că traficul de influență se consumă în momentul în care traficantul de influență acceptă promisiunea unor foloase în schimbul influenței dar, în situația particulară a acestei infracțiuni, după consumare, mai poate exista un moment în care se și remite efectiv folosul promis sau se creează, cum este cazul în speță, cadrul legal pentru remiterea folosului. Prin urmare, deși instanța a reținut ca și moment al consumării infracțiunii de trafic de influență a autorului Hrebenciuc Viorel momentul aprilie 2013, având în vedere că la respectivul moment autorul numai a acceptat promisiunea primirii unui folos, iar, pentru a se asigura premisele legale ale unei astfel de primiri, trebuia încheiat un act adițional, va considera că ajutorul acordat de Hrebenciuc Andrei la momentul 01.07.2013, prin acceptarea introducerii SC Resedința Vârstnicilor în contract, reprezintă tot un act de înlesnire, intervenit după consumarea infracțiunii, dar în strânsă legătură cu infracțiunea, activitatea inculpatului Hrebenciuc Andrei alcătuind împreună cu activitatea inculpatului Hrebenciuc Viorel o singură acțiune în vederea aceluiași rezultat, deci reprezintă un act de complicitate la primirea folosului promis. În acest sens, Tribunalul Suprem, prin decizia nr.4748/1972 în R.R.D. nr.8/1973, pagina 161, a arătat că dacă autorul infracțiunii de trafic de influență, după ce a pretins un anumit folos pentru a determina un funcționar public să facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, a și primit folosul prin intermediul altei persoane, aceasta din urmă persoană va răspunde în calitate de complice, deoarece l-a ajutat pe autor să realizeze unul din conținuturile alternative ale infracțiunii.

Cu privire la apărarea în sensul că folosul dobândit de SC Resedința Vârstnicilor nu era promis de Sturdza Paltin, ci de către Bengescu Dan, constând într-un drept de creanță transferat din patrimoniul acestuia din urmă, instanța reține, astfel cum s-a arătat mai sus, că nu poate fi primită această apărare. Fără acordul lui Sturdza Paltin nu ar fi intrat în contract această entitate, iar dreptul de creanță al lui Bengescu Dan provenea tot dintr-o dispoziție de vânzare a lui Sturdza Paltin, astfel că se consideră că folosul era asigurat prin voința lui Sturdza Paltin, care a acceptat să vândă pădurea și cumpărătorului SC Resedința Vârstnicilor, urmând ca Bengescu Dan Costin și SC Resedința Vârstnicilor

(primul traficant de influență și societatea ce reprezenta interesele celui de-al doilea traficant de influență) să-și împartă folosul. Din mijloacele de probă analizate mai sus a rezultat care a fost înțelegerea reală a inculpaților, în funcție de care nu se poate susține că SC Resedința Vârștincilor nu ar fi primit folosul promis de către Sturdza Paltin Gheorghe.

Instanța a considerat că implicarea inculpatului în „afacerea pădurilor”, astfel cum s-a arătat mai sus, în condițiile în care a acceptat că tatăl său nu putea să intervină în această problemă decât numai pentru traficea influenței, din moment ce nu avea nicio atribuție legală în procesul de punere în posesie, astfel că o altă modalitate, legală, de a interveni a tatălui său nu exista, observând și că societatea pe care o aducea pentru a se încheia actul adițional dobânda drepturi patrimoniale importante, respectiv împărțea beneficiul contractului inițial cu Bengescu Dan Costin, neoferind nicio contraprestație în schimbul acestui avantaj, ci numai traficea influenței tatălui său în favoarea cumpărătorilor de influență Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe, denotă o acceptare a faptului că ajută în această modalitate, cu intenție indirectă, la primirea folosului de către tatăl său, pentru influența pe care o traficase până la data de 01 iulie 2013 și pe care promisese cumpărătorilor de influență indicați mai sus că o va mai trafica.

Prin urmare, instanța a considerat că se poate reține nu numai latura obiectivă a complicității la trafic de influență, dar și latura subiectivă a acestei infracțiuni, inculpatul Hrebenciuc Andrei săvârșind fapta cu intenție indirectă, acceptând deci producerea rezultatului socialmente periculos.

Cu privire la cele 2 inculpate, Bularca Anca Roxana și Sturdza Gabriela Rodica, în completarea analizei afirmațiilor acestora înregistrate în fișierul „voice 012”, afirmații analizate în detaliu mai sus, ce reprezintă, în opinia instanței, un sprijin moral acordat cumpărătorilor de influență Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe, pentru a cumpăra influența lui Viorel Hrebenciuc, instanța a mai observat că nici una dintre cele două inculpate nu erau străine de subiectul retrocedării pădurilor, de acțiunile ce priveau punerea în executare a deciziei nr.231/2012 a Tribunalului Covasna, astfel că toate afirmațiilor inculpatelor surprinse în fișierul „ voice 012” nu pot fi considerate ca fiind accidentale, dezinteresate și că numai conjuctura ca inculpatele să se găsească în acel autoturism împreună cu Adam Ioan și Sturdza Paltin la respectiva discuție, a făcut ca procurorul să le acuze de complicitate de cumpărare de influență.

Astfel, Bularca Anca Roxana se implicase și în trecut în discuțiile purtate de inculpați, atât în ceea ce privește formularea cererii de revizuire, astfel cum s-a arătat mai sus la analiza infracțiunii de instigare la abuz în serviciu, și se implica și înainte de data de 07 aprilie în ceea ce privește punerea în executare a deciziei nr.231/2012.

În acest sens, instanța a reținut că în discuția purtată de inculpați în luna ianuarie 2013, legată de relația cu Varga și Chiuariu, stocată în fișierul „Adam laudă contractul cu Chiuariu”, Bularca Roxana afirmă la minutul 04,25, „știți problema este că dacă ăsta nu face nimic până pe 31, trebuie să găsești altul ca ăsta”, urmează răspunsul lui Adam Ioan „ nu mai găsești” și afirmația inculpatei Bularca Roxana „și atenție, nu-l mai ai nici pe Varga de paravan și un altul îți

zice decartează. Nu decartezi, du-te singur și stai 15 ani de acum înainte... aici e cuiul, e o mafie locală (minutul 04,46)”, ulterior, după ce inculpații discută dacă se rezolvă sau nu problema inculpata Bularca Roxana afirmă din nou „dacă nu iese trebuie găsit altul”.

Aceste afirmații ale inculpatei Bularcă Anca Roxana, făcute cu 3 luni înainte de data de 07 aprilie 2013, ilustrează, în aprecierea instanței, o exprimare a opiniei inculpatei în fața lui Sturdza Paltin, opinie agreată și susținută și de Adam Ioan, în sensul că dacă Varga și Chiuariu nu fac nimic până pe 31 (este vorba despre 31 martie 2013 când s-a și reziliat contractul cu cei doi) trebuie să găsească Sturdza Paltin o altă persoană ca acesta care îi va cere să decarteze (evident bani) cu scopul de a urgenta punerea în posesie, pentru că altfel, dacă nu va decarta și va face singur punerea în posesie, va sta 15 ani de acum înainte. Instanța a observat deci buna știință cu care inculpata Bularca Roxana se implica în discuțiile privind identificarea unei persoane căruia să i se decarteze pentru a urgenta punerea în posesie, în caz contrar, dacă ar fi realizat Sturdza Paltin singur această punere în posesie ar dura 15 ani, ceea ce reprezintă o dovadă a intenției cu care a acordat sprijin moral, fiind îndeplinită deci cerința ca un complice să înlesnească, să ajute, cu intenție, în orice mod, la săvârșirea unei fapte penale, constând în cumpărare de influență.

De asemenea, instanța a mai reținut și discuția înregistrată și stocată de Sturdza Paltin Gheorghe în fișierul „Adamii despre balivernele lui Varga”, analizată și mai sus, în care, după ce Adam Ioan afirmă „hai mă, găsiți voi o soluție să rezolvăm noi toată punerea în posesie și să renunțăm la ăștia „Bularca Roxana a precizat „nu poți”, Sturdza Paltin a precizat „renunț, da dacă marți n-am schițele adios „, iar Adam Ioan a precizat „bă tâmpit ești, tu nici nu știi pe ce lume trăiești”. Sturdza Paltin precizează apoi că pune el 1 milion de euro să intabuleze o pădure, Adam Ioan reacționând imediat la această propunere cu afirmațiile „prostu dracului, să nu te aud, mor când te aud, tu crezi că nu m-a lămurit eu ce înseamnă asta.” Sturdza Paltin întreabă „ce înseamnă „, întrebare la care Adam răspunde cu afirmația „păi șpagile sunt...vai de mama mamelor tale „Inculpatul Sturdza Paltin afirmă apoi că „domne, dacă erau banii ăia așa mulți”, după care Bularca Roxana îi explică acestuia de ce nu trebuie să apeleze la dispozițiile codului de procedură civilă în materie de executare silită cu afirmația „știți ce se întâmplă, eu nu zic că nu se poate, dar vă riscați sănătatea dacă o iei pe judecăți, e altceva...păi să le impui lor daune că nu te pun, nu-ți dau”. Inculpatul Adam Ioan susține afirmațiile soției sale cu precizarea „înseamnă niște ani de judecăți pentru daune cominatorii „.

Aceste afirmații dovedesc faptul că inculpatul Sturdza Paltin, nemulțumit de inacțiunea grupului Varga Călugăru, Chiuariu, a propus să nu mai lucreze cu nicio persoană și să se ocupe personal de obținerea titlurilor de proprietate, dar inculpatul Adam Ioan i-a explicat că sunt multe șpagi de dat și durează ani de judecăți pentru a cere daune cominatorii, iar inculpata Bularca Roxana i-a susținut ideea că va dura foarte mult această cale și își poate afecta sănătatea, ceea ce ilustrează că inculpata Bularca Roxana cu bună știință intervenea în discuții în sensul identificării unor persoane care să urgenteze punerea în

posesie. Faptul că Studza Paltin nu a procedat singur la punerea în posesie și a ales să identifice, după încheierea contractului cu Vraga, la 31 martie 2013, o altă persoană, respectiv Hrebenciuc Viorel și Bengescu Dan Costin, care să urgenteze punerea în posesie, denotă că inculpatul și-a însușit poziția exprimată de Adam Ioan și Bularca Anca Roxana de a căuta pe cineva și de a nu proceda singur la punerea în posesie.

În continuarea acestei discuții, după ce Sturdza Paltin se întreabă „și de unde știu eu că vor acum”, cu referire la autoritățile locale din Bacău, Bularca Roxana afirmă că „e o șansă doar”, susținând deci ideea de a se încerca această șansă.

Se mai reține și înregistrarea „Voice 033”, din data de 14.04.2013, când inculpații nu erau încă deciziși dacă să folosească influența lui Hrebenciuc Viorel și Bengescu Dan, sau a lui Chiuriu Tudor, inculpata Bularca Roxana intervine într-o discuție între Adam Ioan și Sturdza Paltin pe tema folosirii lui Bengescu Dan sau a altei persoane pentru punerea în posesie și afirmă la minutul 00,33, „dar să încerce varianta asta, domnule, că doar Bengescu nu a murit, stă tot acolo”, apoi afirmă cu privire la necesitatea consemnării unui termen în contract „da, poți să-i spui un termen”, apoi afirmă cu privire la un contract cu Chiuriu Tudor „lasă-i să trimită formularul de contract și după aia discutăm la el, lasă-l să-l conceapă”, apoi face afirmația „cuvântul dezghețare, cuvântul dezghețarea a lui ăla înseamnă multe, gândește-te că cuiul este la RNP, nu ai certitudinea că ăia sunt dezghețați până la finalul a 43.000 de hectare, da?”, venind apoi cu propunerea, în fața afirmației lui Adam Ioan că legea nu permite punerea în posesie în alte județe, „hai să modificăm legea”.

Apoi, deși la rejudecare, inculpatul Sturdza Paltin a precizat că nu ținea cont de părerile inculpatei Bularca Roxana și că nici nu avea aceasta loc să vorbească de inculpatul Adam Ioan, soțul său la acea vreme, la urmărirea penală același inculpat a declarat ca suspect (fila 222 volumul II) că îi trimitea întotdeauna contractele pe care le încheia doamnei Roxana Adam pentru a-și da și ea cu părerea despre ele, mai ales că-i este și fină. În declarația dată la data de 13.01.2015, inculpata Zaharia Gabriela Rodica a declarat, răspunzând la întrebarea: „Credeti că opiniile exprimate de Roxana Adam în cadrul întâlnirilor dvs. erau de natură să-l influențeze pe Paltin Sturdza și Adam Ioan ?” că „În general, Roxana nu se băga. Dacă și-ar fi exprimat o părere, în general se ținea cont de părerea ei deoarece avea mai multă încredere în ea ca om”.

Cert este că părerile inculpatei Bularca Roxana contau pentru fostul său soț, inculpatul Adam Ioan, astfel cum rezultă din înregistrările efectuate de Sturdza Paltin Gheorghe, astfel că nu se poate susține că ceea ce vorbea inculpata nu prezenta importanță pentru inculpații cumpărători de influență. Din înregistrările efectuate de Sturdza Paltin Gheorghe, cum ar fi înregistrarea mai sus indicată, dar și „Voice 043”, ce surprinde o discuție din data de 20.04.2013, se observă că inculpata era ascultată ori de câte ori discuta despre subiectul pădurilor, calitatea sa de judecător la Tribunalul Brașov fiind o calitate ce impunea a fi ascultată atunci când lua cuvântul.

Apoi, instanța a mai reținut că momentul discuției din data de 07.04.2013 este marcat de încheierea colaborării cu Varga și Călugăr (la data de 31.03.2013), inculpații Sturdza Paltin și Adam Ioan fiind într-o situație incertă în legătură cu soluțiile problemei punerii în posesie, aflându-se deci la un an de zile de la data pronunțării deciziei nr. 231/2012 fără nici un rezultat efectiv. La acel moment, se discutau mai multe variante, ce implicau o firmă din București (astfel cum rezultă din înregistrarea voice 012), dar și folosirea lui Ciubotaru Lucian (deputat de Bacău căruia inculpații îi spun Ciuboțică în înregistrare), având loc și discuții cu Voinea Alexandru (în acest sens există înregistrarea Voice 001, ce surprinde discuția dintre Voinea Alexandru, Sturdza Paltin și Sturdza Gabriela din data de 03.04.2013, discutându-se aici și despre Bogdan Năstase, precum și înregistrarea Voice 006 în care au loc discuții între aceiași interlocutori cu privire la același subiect, al cooptării de către Sturdza Paltin a unei echipe care să realizeze punerea în posesie), astfel că se discutau deci variante de rezolvare a punerii în posesie (acest aspect rezultă și din declarația dată de Adam Ioan la urmărire penală, aflată la fila 158 din volumul II).

Inclusiv în data de 14 aprilie 2013, astfel cum rezultă din înregistrarea mai sus indicată, inculpații cumpărători de influență Sturdza Paltin și Adam Ioan nu se hotărâseră la cine să apeleze pentru continuarea punerii în posesie (Sturdza Paltin afirmând la minutul 07,12 „și cine o să se ducă la Ghelase...dacă Chiuariu cu Ghelase nu intră în joc, cine să intre în joc?”) fiind luată în discuție de către Sturdza Paltin inclusiv varianta Chiuariu (despre această variantă, Sturdza Gabriela a afirmat „dar dacă nu face așa cum vrem noi nu semnăm” – din agenda inculpatului Sturdza Paltin rezultă că la data de 12 aprilie 2013 s-a văzut cu Chiuariu la București, acesta cerându-i 3.5 milioane de euro pentru primele 6250 HA, acest aspect fiind confirmat de Sturdza Gabriela în declarația de inculpat dată la urmărire penală).

În acest context, afirmațiile inculpatei Bularca Anca Roxana, surprinse în cadrul voice 012, astfel cum s-au analizat mai sus, nu pot fi privite izolat de contextul discuțiilor în care inculpata se implica încă dinainte de 07 aprilie, de momentul concret existent în primăvara lui 2013, în care inculpații tocmai asta discutau, respectiv cum trebuie să acționeze pe viitor pentru a se realiza punerea în posesie și la ce persoane cu influențe politice să apeleze pentru a-și atinge scopul.

S-ar putea invoca faptul că, fiind soția lui Adam Ioan, inevitabil și inculpata participa la discuțiile dintre Adam Ioan și soții Sturdza, cu care mai era și în relație de fin-nași, și că, astfel, nu putea să tacă pe tot parcursul acestor discuții cu privire la problema pădurilor. Instanța a considerat acest fapt adevărat dar, cu toate acestea, a considerat că inculpata trebuia să fie mai rezervată în discuții și să nu se implice atât de mult în sfătuirea și orientarea discuției către cumpărarea de influență. Astfel cum s-a arătat mai sus, inculpata nu era străină de astfel de idei de cumpărare de influență (în calitate de judecător ar fi trebuit să știe sau măcar să bănuiască că nu e tocmai legal să apelezi la oameni politici pentru punerea în executare a unei decizii civile) susținea cumpărarea de influență de la persoane influente politic și îi explica lui Sturdza Paltin care sunt

neajunsurile pentru care nu trebuie să realizeze de unul singur executarea deciziei nr.231/2012, potrivit codului de procedură civilă.

Prin urmare, instanța a considerat că inculpata a depășit prin afirmațiile făcute cadrul normal al unor discuții inevitabile în familie, contribuind prin aceste afirmații și prin poziția adoptată, la cumpărarea de influență de la Hrebenciuc Viorel. Deși a fost, inițial, implicată de fostul său soț în astfel de discuții, inculpata, cu bună știință apoi, a înțeles să se implice activ în aceste discuții, oferind prin implicarea sa un sprijin moral inculpaților Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe în adoptarea hotărârii de a se cumpăra influența lui Hrebenciuc Viorel, în luna aprilie 2013.

Prin urmare, având în vedere și faptul că luările de poziție, în cadrul discuțiilor, ale inculpatei Bularca Roxana, erau ascultate de inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin, acordându-i importanța cuvenită, instanța a considerat că afirmațiile făcute de inculpata Bularca Anca Roxana au fost apte să înlesnească adoptarea hotărârii infracționale de către autorii Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe de a cumpăra influența lui Hrebenciuc Viorel, la momentul începutului lunii aprilie 2013, la data de 07 aprilie, când a avut loc discuția înregistrată în fișierul voice 012.

Cu privire la apărarea inculpatei în sensul că afirmația sa din voice 012 „vorbim să ne aflăm și noi în treabă” dovedește că afirmațiile sale nu au reprezentat un sprijin pentru cumpărătorii de influență, instanța a reținut, din ascultarea înregistrării voice 012 că la minutul 23 din înregistrare are loc următorul schimb de replici:

Bularca Roxana: „trebuie cineva cu o forță pe Direcția Silvică, pe RNP asta”

Sturdza Gabriela: „sigur că da”

Bularca Roxana: „Dar mă tem că sunt în zona băieților cu stelute pe umeri...s-ar putea Hrebe totuși să fie „

Adam Ioan: „Eh, e sigur”

Bularca Roxana: „Trebuie vorbit, nu putem noi așa să ne dăm cu părerea ”

Ulterior, discuția continuă cu privire la acest subiect, respectiv apartenența lui Hrebenciuc Viorel la serviciile secrete.

Instanța a reținut că afirmația inculpatei este „Trebuie vorbit, nu putem noi așa să ne dăm cu părerea „, iar nu cea susținută de apărătorul acesteia, iar vorbitul se referea la apartenența lui Hrebenciuc Viorel la serviciile secrete, cu privire la acest subiect strict afirmând inculpata că nu pot să se dea ei așa cu părerea, ci trebuie vorbit. Instanța a considerat că remarca inculpatei nu numai că nu este cea reliefată de aceasta, dar nici nu poate susține apărarea că vorbea dezinteresat în cadrul acelei discuții, așa, „să se afle în treabă”, ci dimpotrivă, sugera ideea că trebuie să se vorbească pentru a se afla dacă Hrebenciuc este sau nu cu „stelute pe umeri”.

Cu privire la sprijinul acordat de Sturdza Gabriela Rodica cumpărătorilor de influență Adam Ioan și Sturdza Paltin, instanța a reținut implicarea acestei inculpate încă de la bun început în problema pădurilor, de dinainte de

formularea revizuirii (în acest sens există înregistrarea „Adam și Baronul”), dar și de după pronunțarea deciziei nr.231/2012 (în acest sens instanța amintește cu titlu exemplificativ înregistrările „voice 033”, „2013-04-18 Bengescu” sau „Adam, eu, gabi, mirela despre bengescu”), inculpata fiind prezentă la multe dintre discuțiile înregistrate de Sturdza Paltin Gheorghe în mod activ, venind cu propuneri, aducând propriile argumente, fiind deci un sprijin important de consfătuire îndeosebi pentru soțul său, inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe.

Spre deosebire de Bularca Anca Roxana, inculpata Zaharia Gabriela s-a implicat de bună voie în toate aceste discuții și demersuri privind punerea în executare a deciziei nr.231/2012, neputându-se susține că a fost atrasă în aceste discuții de către Sturdza Paltin Ghroghe. Chiar inculpata, în fișierul „Voice 008” a afirmat că „eu 7 ani m-am luptat, fără ca nimeni să-mi dea un leu”.

Faptul că sfaturile sale erau importante pentru soțul său și că prezența acestei inculpate la discuții erau deosebit de importantă pentru Sturdza Paltin a rezultat și din înregistrarea „2013-04-18 Bengescu”, ce surprinde discuția din biroul de avocat a lui Adam Ioan dintre Adam Ioan, Bengescu Dan și soții Sturdza, discuție la care a lipsit pentru un moment Sturdza Gabriela, inculpatul Sturdza Paltin reproșându-i acest lucru, Bengescu Dan fiind pus să reia tot ceea ce afirmase în lipsa acesteia, inculpatul Sturdza afirmând cu acea ocazie ”n-ai voie când vorbesc aicea, deci repetă să asculte și doamna”.

În condițiile în care inculpata Sturdza Gabriela era sfătuitorul principal pentru soțul său, participând alături de acesta la multe discuții și întâlniri unde s-a discutat problema pădurilor din Bacău, instanța a considerat că afirmațiile acesteia surprinse în fișierul „voice 012”, astfel cum au fost analizate mai sus, au constituit un sprijin moral pentru Sturdza Paltin în adoptarea deciziei de a cumpăra influență de la Hrebenciuc Viorel, în sensul de a-i determina pe funcționarii Regiei să nu mai formuleze acțiuni în instanță, precum și pentru Adam Ioan au constituit o întărire a propunerii acestuia de a se cumpăra influență de la Hrebenciuc Viorel.

Prin urmare, reținând starea de fapt descrisă mai sus cu privire la acuzațiile aduse inculpaților Adam Ioan, Sturdza Paltin Gheorghe, Bengescu Dan Costin, Bularca Anca Roxana, Sturdza Gabriela Rodica, Hrebenciuc Viorel și Hrebenciuc Andrei, instanța a considerat că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor ce au făcut obiectul rejudecării pentru toți acești inculpați, atât sub aspectul laturii obiective cât și sub aspectul laturii subiective, astfel cum s-a analizat mai sus.

Aspectul că reprezentantul Ministerului Public a pus, în cadrul dezbaterilor pe fondul cauzei, concluzii de achitare pentru inculpatele Bularca Anca Roxana și Sturdza Gabriela Rodica nu împiedică instanța ce a constatat că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la cumpărare de influență în sarcina ambelor inculpate să dispună soluții de condamnare a acestora, întrucât obiectul judecării îl reprezintă, potrivit art. 371 C. proc. pen., faptele și persoanele arătate în actul de sesizare, procurorul de ședință neavând atribuții legale de modificare a obiectului judecării. În al doilea rând, cazurile de achitare sunt expres prevăzute de art. 16 C. proc. pen.,

nemaisuștinerea acuzației de către procurorul de ședință nu este un astfel de caz, iar, în lipsa constatării incidenței unui asemenea caz, instanța nu poate dispune achitarea unui inculpat.

Cu privire la inculpații Hrebenciuc Viorel și Hrebenciuc Andrei, instanța a constatat că starea de fapt din actul de sesizare, ce nu a fost recunoscută întocmai prin declarațiile date, acesta fiind motivul pentru care li s-a respins cererea de judecare în procedură simplificată, este una corectă, astfel că nu a reținut cu privire la acești doi inculpați prevederile art. 396 alineat 10 C. proc. pen. Instanța a reținut că inculpatul Hrebenciuc Viorel și-a traficât în mod direct influența în raport cu cumpărătorii de influență Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe, iar Hrebenciuc Andrei, în cunoștință de cauză cu privire la acest trafic de influență, a acceptat să-l ajute pe tatăl său pentru obținerea folosului promis de către cumpărătorii de influență Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe.

Cu privire la încadrarea în drept a faptelor, instanța a reținut că infracțiunea de trafic de influență se consumă în momentul în care făptuitorul care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public sau funcționar pretinde sau primește bani sau alte foloase, ori acceptă promisiunea unor foloase sau daruri pentru a-l determina pe acel funcționar public sau funcționar să facă, sau să nu facă, un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu. Pentru consumarea infracțiunii nu are relevanță dacă a avut loc sau nu intervenția pe lângă funcționar, ori dacă acesta a exercitat sau nu actul determinat ce intră în atribuțiile sale de serviciu.

Existența infracțiunii de trafic de influență nu presupune o influență reală a inculpatului asupra unui funcționar pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, însă este necesar ca influența pe care o are sau lasă să se creadă că o are făptuitorul să fie credibilă, și anume să privească un funcționar determinat sau indicat generic de natura influenței ce urma să fie exercitată, care are atribuții în îndeplinirea actului pentru care făptuitorul a primit sau a pretins bani ori alte foloase. În consecință trebuie să existe legătură de cauzalitate între acceptarea primirii foloaselor respective și promisiunea exercitării influenței, pretinse sau reale.

Analizând aceste principii generale raportat la starea de fapt expusă mai sus, instanța a considerat că, în drept:

- fapta inculpatului Adam Ioan constând în aceea că, după ce a obținut decizia civilă nr. 231/R/2012 a Tribunalului Covasna, pentru a reuși punerea în aplicare a acesteia, împreună cu Paltin Gheorghe Sturdza le-au promis inculpaților Bengescu Dan Costin și Hrebenciuc Viorel, la începutul anului 2013, bani (aceștia rezultând implicit din sumele de bani ce urmau a rezulta din vânzarea ulterioară a terenului la prețul real, mai mare) sau foloase (achiziționarea terenului sau a unei părți a terenului la un preț mic raportat la valoarea de piață, această variantă nepresupunând și o vânzare ulterioară ci doar dobândirea dreptului de proprietate asupra acestor terenuri la o valoare mai mică), iar aceștia din urmă au promis că vor determina funcționarii publici cu atribuții în acest sens (din cadrul Comisiei Județene de Fond Funciar Bacău,

Direcției Silvice Bacău, Comisiilor locale de Fond Funciar Asău, Dofteana, Brusturoasa, Palanca, OCPI Bacău, ITRSV Suceava) să urgenteze îndeplinirea actelor ce intră în atribuțiile lor de serviciu, respectiv punere în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate sau să îndeplinească acte contrare acestor îndatoriri, respectiv punerea în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate pe alte amplasamente și pe loturile indicate de inculpați sau să nu formuleze acțiuni în instanță împotriva deciziilor comisiilor de fond funciar care să prelungească procesul de punere în posesie întrunește elementele constitutive a infracțiunii de cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 alin. 1 din C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

- fapta inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe constând în aceea că, după ce a obținut decizia civilă nr. 231/R/2012 a Tribunalului Covasna, pentru a reuși punerea în aplicare a acesteia, împreună cu Adam Ioan le-au promis inculpaților Bengescu Dan Costin și Hrebenciuc Viorel, la începutul anului 2013, bani (aceștia rezultând implicit din sumele de bani ce urmau a rezulta din vânzarea ulterioară a terenului la prețul real, mai mare) sau foloase (achiziționarea terenului sau a unei părți a terenului la un preț mic raportat la valoarea de piață, această variantă nepresupunând și o vânzare ulterioară ci doar dobândirea dreptului de proprietate asupra acestor terenuri la o valoare mai mică) iar aceștia din urmă au promis că vor determina funcționarii publici cu atribuții în acest sens (din cadrul Comisiei Județene de Fond Funciar Bacău, Direcției Silvice Bacău, Comisiilor locale de Fond Funciar Asău, Dofteana, Brusturoasa, Palanca, OCPI Bacău, ITRSV Suceava) să urgenteze îndeplinirea actelor ce intră în atribuțiile lor de serviciu, respectiv punere în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate sau să îndeplinească acte contrare acestor îndatoriri, respectiv punerea în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate pe alte amplasamente și pe loturile indicate de inculpați sau să nu formuleze acțiuni în instanță împotriva deciziilor comisiilor de fond funciar care să prelungească procesul de punere în posesie întrunește elementele constitutive a infracțiunii de cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 alin. 1 din C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

- fapta inculpatului Hrebenciuc Viorel constând în aceea că, în luna aprilie 2013, împreună cu Bengescu Dan Costin, le-a promis numiților Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe că-i va determina pe funcționarii publici cu atribuții de punere în posesie și eliberare titlului de proprietate privind terenul forestier în suprafață de 43.227 ha (din cadrul Comisiei Județene de Fond Funciar Bacău, Direcției Silvice Bacău, Comisiilor locale de Fond Funciar Asău, Dofteana, Brusturoasa, Palanca, OCPI Bacău, ITRSV Suceava, R.N.P. Romsilva) să urgenteze îndeplinirea actelor ce intră în atribuțiile lor de serviciu sau să îndeplinească acte contrare acestor îndatoriri (să nu se formuleze plângeri în instanță împotriva deciziilor Comisiei județene de fond funciar Bacău), acceptând de la aceștia promisiunea vânzării a unei părți din suprafața retrocedată la un preț subevaluat, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 din C.pen. raportat la art. 7 lit. a) din Legea nr. 78/2000.

- fapta inculpatului Hrebenciuc Andrei constând în aceea că, acționând cu intenție, l-a sprijinit moral pe inculpatul Hrebenciuc Viorel, prin disimularea adevăratei naturi a provenienței folosului primit de acesta de la Sturdza Paltin Gheorghe pentru a interveni asupra unor funcționari publici cu atribuții de punere în posesie și eliberare titlului de proprietate privind terenul forestier în suprafață de 43.227 ha retrocedat, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la trafic de influență, prevăzută de art. 26 C.pen. anterior raportat la art. 257 alin. 1 C.pen. anterior și art. 6 din Legea nr. 78/2000, în varianta în vigoare la data faptelor.

- fapta inculpatului Bengescu Dan Costin constând în aceea că începând cu luna aprilie 2013, împreună cu Hrebenciuc Viorel, le-a promis inculpaților Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe că-i va determina pe funcționarii publici cu atribuții de punere în posesie și eliberare titlului de proprietate privind terenul forestier în suprafață de 43.227 ha (din cadrul Comisiei Județene de Fond Funciar Bacău, Direcției Silvice Bacău, Comisiilor locale de Fond Funciar Asău, Doftana, Brusturoasa, Palanca, OCPI Bacău, ITRSV Suceava, R.N.P. Romsilva) să urgenteze îndeplinirea actelor ce intră în atribuțiile lor de serviciu sau să îndeplinească acte contrare acestor îndatoriri, acceptând de la aceștia promisiunea vânzării suprafeței retrocedate la un preț subevaluat, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 din C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

- fapta inculpatei Sturdza Gabriela Rodica constând în aceea că la începutul lunii aprilie 2013, pentru a reuși punerea în executare în mod fraudulos a deciziei civile nr. 231 din 17.04.2012 a Tribunalului Covasna privind reconstituirea dreptului de proprietate asupra fostului Domeniu Ghica-Comănești, i-a sprijinit moral pe Sturdza Paltin Gheorghe și Adam Ioan să cumpere influență de la Hrebenciuc Viorel, al cărui rol era să intervină pe lângă directorul general al R.N.P. Romsilva, Adam Crăciunescu, pentru a urgenta punerea în executare a deciziei civile nr. 231/17.04.2012 a Tribunalului Covasna și pentru a bloca eventualele acțiuni în justiție pe care RNP Romsilva sau Direcția Silvică Bacău le-ar fi putut introduce cu referire la respectiva decizie, întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de complicitate la cumpărare de influență, prevăzută de art. 26 Cod penal anterior, raportat la art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000 (în forma în vigoare la data faptelor).

- fapta inculpatei Bularca Anca Roxana constând în aceea că, la începutul lunii aprilie 2013, pentru a reuși punerea în executare în mod fraudulos a deciziei civile nr. 231 din 17.04.2012 a Tribunalului Covasna privind reconstituirea dreptului de proprietate asupra fostului Domeniu Ghica-Comănești, i-a sprijinit moral pe Sturdza Paltin Gheorghe și Adam Ioan să cumpere influență de la Hrebenciuc Viorel, al cărui rol era să intervină pe lângă directorul general al R.N.P. Romsilva, Adam Crăciunescu, pentru a urgenta punerea în executare a deciziei civile nr. 231/R/17.04.2012 a Tribunalului Covasna și pentru a bloca eventualele acțiuni în justiție pe care R.N.P. Romsilva sau Direcția Silvică Bacău le-ar fi putut introduce cu referire la respectiva decizie, întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de complicitate la

cumpărare de influență, prevăzută de art. 26 C.pen. anterior, raportat la art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000 (în forma în vigoare la data faptelor)..

Instanța a observat o necorelare din actul de sesizare, în sensul că la încadrarea în drept pentru inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin s-a reținut că au promis traficantilor de influență bani sau alte foloase (achiziționarea pădurilor la un preț subevaluat) iar la încadrarea în drept pentru inculpații Hrebenciuc Viorel și Bengescu Dan Costin s-a reținut că au acceptat promisiunea unor foloase (achiziționarea pădurilor la un preț subevaluat), fără a se mai reține și noțiunea de „bani „. Din analiza rechizitoriului rezultă că nici procurorul nu a susținut că li s-ar fi promis sume de bani traficantilor de influență și că ar fi acceptat aceștia, altele decât cele care ar fi putut rezulta din vânzarea ulterioară, la prețul real, a suprafețelor de pădure, astfel că nici instanța nu a reținut că ar fi fost promise sau ar fi fost acceptate sume de bani distincte de cele sus arătate.

Cu privire la data săvârșirii infracțiunii de către inculpatele Sturdza Gabriela Rodica și Bularca Anca Roxana, aceasta este, conform actului de sesizare, începutul lunii aprilie 2013, fiind considerată de instanță ca dată a faptei, ce se încadrează în intervalul menționat de procuror, data de 07 aprilie 2013, când a avut loc discuția înregistrată pe fișierul Voice 012. Chiar dacă unul dintre autorii infracțiunii de cumpărare de influență, în speță Sturdza Paltin, nu își însușise la momentul 07 aprilie hotărârea infracțională de a cumpăra influența lui Hrebenciuc Viorel (pe 14 aprilie încă se mai gândea și la varianta Chiuariu Tudor), instanța a considerat că afirmațiile ambelor inculpate au reprezentat un sprijin moral pentru ambii autori, decizia ulterioară de a se cumpăra influența lui Hrebenciuc Viorel fiind luată și pe baza argumentelor și sprijinului acordat de inculpate pe data de 07 aprilie 2013.

Data cumpărării de influență de către inculpați Sturdza Paltin Gheorghe și Adam Ioan, încadrată de procuror în actul de sesizare la începutul anului 2013, a fost considerată de instanță ca fiind săvârșită începând cu data de 18 aprilie 2013, când a avut loc întâlnirea dintre Adam Ioan, Bengescu Dan Costin, Sturdza Paltin și Sturdza Gabriela (pentru Bengescu Dan Costin), apoi data de 19 aprilie 2013, când a avut loc întâlnirea de la Hilton dintre Hrebenciuc Viorel și Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe (pentru Hrebenciuc Viorel), urmată apoi de alte momente, respectiv 22.04.2013 când s-a stabilit calea legală pentru obținerea folosului promis lui Bengescu Dan și 01 iulie 2013 când s-a realizat același lucru și pentru folosul promis lui Hrebenciuc Viorel. Instanța a considerat că luna aprilie 2013, când s-a consumat cumpărarea de influență de la ambii traficanți, Hrebenciuc Viorel și Bengescu Dan Costin, poate fi considerată ca fiind la începutul anului 2013, fiind o dată foarte apropiată de primul trimestru al anului 2013.

În acest context, susținerile inculpatei Sturdza Gabriela și ale inculpatei Bularca Anca Roxana că, la data pretinsei sprijiniri morale a autorilor pentru cumpărarea de influență de la Viorel Hrebenciuc, nu mai poate fi vorba de o complicitate, ce nu poate fi decât anterioară sau cel mult concomitentă, dar pe baza unei înțelegeri anterioare, săvârșirii faptei de către autor, nu pot fi primite

de instanță, întrucât actele de complicitate au fost săvârșite mai înainte de săvârșirea faptei de către autori.

Cu privire la eventuala necorelare a acuzației adusă în drept de către procuror inculpaților Sturdza Gabriela și Sturdza Paltin (prima a fost acuzată de complicitate la cumpărarea de influență de la Hrebenciuc Viorel pentru a determina pe directorul general Romsilva pentru a urgenta punerea în executare a deciziei civile nr.231/17.0.20125 a Tribunalului Covasna și pentru a bloca eventualele acțiuni în justiție pe care RNP sau Direcția Silvică Bacău le-ar fi putut introduce cu referire la respectiva decizie, iar inculpatul Sturdza Paltin a fost acuzat că a cumpărat influență de la Hrebenciuc Viorel pentru a determina funcționarii cu atribuții să urgenteze punerea în posesie sau să nu formuleze acțiuni în instanță), instanța a reținut că acuzațiile au fost expuse succint la descrierea faptei în drept, date fiind mijloacele de probă pe care procurorul și-a întemeiat acuzațiile.

Din moment ce în voice 012 se vorbește despre faptul că la regie 100% este Hrebenciuc, că soluția stopării acestor acțiuni în justiție este Hrebenciuc, atunci și acuzația adusă inculpatei a făcut referire la acest sprijin ce se dorea a fi cumpărat de la Hrebenciuc Viorel. Cu privire la inculpatul Sturdza Paltin, procurorul a avut în vedere și alte mijloace de probă cum ar fi înregistrarea discuției de la Hilton din 19 aprilie 2013, unde se cumpără și se trafichează și o influență a lui Hrebenciuc Viorel la nivelul primarilor de la comisiile locale, sau la nivelul Direcției Silvice Bacău, pentru a se transmite acte. Prin urmare, acuzația de cumpărare de influență adusă lui Sturdza Paltin reprezintă un întreg, iar inculpata Sturdza Gabriela este acuzată de complicitate la o parte din acest întreg, parte ce se referă la influența lui Crăciunescu Adam pentru a se stopa efectuarea de acțiuni în justiție ce ar fi împiedicat punerea în executare a deciziei nr.231/2012. Până la urmă, urgentarea punerii în posesie este în strânsă legătură nu numai cu necontestarea hotărârilor Comisiei Județene de fond funciar, dar și cu căile de atac formulate împotriva deciziei nr.231/2013 a Tribunalului Covasna, căi de atac în care se putea pune problema suspendării efectelor acestei decizii (un motiv de relaxare al inculpatei Sturdza Gabriela după termenul de judecată din data de 03.12.2013 era tocmai faptul că executarea deciziei nr.231/2012 nu fusese suspendată). Instanța de rejudecare a considerat, astfel cum a considerat și completul de cameră preliminară ce a dispus începerea judecării, că acuzațiile sunt clare, iar starea de fapt descrisă în actul de sesizare are corespondent în încadrările juridice dispuse prin rechizitoriu.

Referirea din actul de sesizare cu privire la funcționarii pe lângă care traficanții de influență Bengescu Dan și Hrebenciuc Viorel au promis că vor interveni, prin indicarea de către procuror a instituțiilor implicate în procesul de punere în posesie și eliberare a titlurilor de proprietate realizează, în opinia instanței, o precizare suficient de clară a stării de fapt legate de acest aspect, astfel că inculpații nu au fost lipsiți de previzibilitatea acuzației aduse. Din moment ce cumpărătorii de influență Adam Ioan și Sturdza Paltin doreau să obțină punerea în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate, este evident că au cumpărat influența reclamată nu numai de Bengescu Dan dar și de Hrebenciuc

Viorel asupra funcționarilor din cadrul acestor instituții enumerate, pentru că, fiind în discuție mai multe proprietăți aflate pe raza mai multor comune, aveau competențe și funcționarii din cadrul comisiilor locale din aceste comune, apoi funcționarii din cadrul Comisiei Județene, Romsilva și Direcția Silvică Bacău, ITRSV Suceava și numai prin acțiunile tuturor funcționarilor implicați se putea ajunge la obținerea rezultatului pentru care se cumpăra influență, acela de a obține, în final, titlul de proprietate pe întreaga suprafață de pădure. Faptul că traficanții de influență nu au precizat expres că au influență asupra fiecărei instituții în parte, dintre cele implicate în acest proces complex, nu are relevanță întrucât ambii traficanți au promis finalul acțiunilor, obținerea întregului dorit de cumpărători, respectiv că vor influența funcționarii pentru obținerea punerii în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate, iar o astfel de promisiune implică automat și o influență pe fiecare porțiune din acest total, deci la fiecare dintre instituțiile menționate.

În declarația dată în rejudecare, Bengescu Dan a menționat că „știam toată procedura care trebuie urmată, toată legislația în domeniu, toate instituțiile unde trebuia să mă adresez și funcționarii cărora trebuia să mă adresez. Nu cunoșteam numele, ci doar funcția cu care trebuie să discut”. Prin urmare, instanța a considerat că inculpatul Bengescu Dan era în măsură să promită influența sa concretă cumpărătorilor de influență, astfel ca procesul de punere în posesie să meargă în direcția dorită de cumpărătorii de influență și cu viteza dorită de aceștia.

Pe de altă parte, nu este necesară identificarea exactă a funcționarilor, fiind suficientă indicarea instituțiilor implicate în acest proces de restituire, pentru că este suficient ca funcționarul să fie determinat prin calitatea sa sau prin competența de a întocmi un act care-l interesează pe cumpărătorul de influență, determinare ce poate rezulta, cum este și în speță, și doar prin referirea la actul solicitat de cumpărător. Atât Bengescu Dan cât și Hrebenciuc Viorel au precizat, astfel cum s-a arătat mai sus, că au influență astfel încât să se urgenteze punerea în posesie.

Referitor la lipsa modalității alternative a „urgentării” din vechea reglementare, instanța a considerat că variantele prevăzute de art. 6 indice 1 din Legea nr.78/2000 (să facă sau să nu facă un act) au fost explicitate prin noul cod penal fără a fi fost aduse modificări sau adăugiri, astfel că, tot ceea ce era considerat ca infracțiune potrivit legii vechi este considerat la fel și potrivit noului cod. În acest sens, cu privire la infracțiunea de trafic de influență, unde analiza este identică, a se vedea Codul Penal Comentariu pe articole ediția 2, editura C.H. Beck, pagina 919 – „detalierea acestor acte ale funcționarului public pentru care se promite influența nu atrage după sine situații tranzitorii, deoarece și în vechea reglementare astfel de activități se subsumau expresiei generice de „să facă sau să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu”.

Analizând situația inculpaților, în temeiul art. 5 Cod penal, aplicabil în speță, pentru toți inculpații, cu excepția lui Bularca Anca Roxana, Hrebenciuc Andrei și Sturdza Gabriela Rodica, instanța a considerat că legea nouă, ce prevede limite maxime de pedeapsă mai mici, este mai favorabilă, astfel că s-a

reținut codul penal în vigoare. Pentru cei 3 inculpați arătați mai sus s-a considerat că legea veche este mai favorabilă prin prisma posibilității de dispunere a suspendării condiționate a executării pedepsei, o modalitate de individualizare a executării pedepsei mult mai ușoară decât cea prevăzută de codul penal în vigoare. Nu s-a reținut legea veche ca fiind mai favorabilă inculpatului Sturdza Paltin, astfel cum a solicitat apărătorul său, întrucât instanța nu a dispus suspendarea executării pedepsei.

De asemenea, s-a avut în vedere principiul neagravării situației în propria cale de atac, astfel că niciuna dintre pedepsele ce au fost aplicate de instanță în rejudecare nu sunt mai mari decât cele stabilite pentru inculpați în primul ciclu procesual, iar modalitatea de individualizare a executării pedepsei pentru inculpați nu este mai grea decât cea stabilită în primul ciclu procesual.

În ceea ce îi privește pe Hrebenciuc Viorel și Adam Ioan, instanța a constatat și că au fost depuse acte în primul ciclu procesual prin care Ministerul Public a arătat că sunt incidente dispozițiile art.19 din OUG nr.43/2002 în ceea ce îl privește pe Adam Ioan, respectiv art.19 din Legea nr.682/2002 în ceea ce îl privește pe Hrebenciuc Viorel, ceea ce obligă și instanța de rejudecare să aplice o reducere cu jumătate a limitelor de pedeapsă, conform textelor de lege menționate mai sus. Calitatea de parlamentar a lui Hrebenciuc Viorel de la momentul faptei a determinat atragerea agravantei prevăzute de art. 7 alineat 1 litera a din Legea nr.78/2000, agravantă care, deși nu exista la momentul faptei, devine incidentă în acest caz dat fiind principiul aplicării unitare a legii penale mai favorabile. Legea nouă este considerată de instanță mai favorabilă acestui inculpat astfel că retroactivitatea acestui text de lege (art. 7 alineat 1 litera a din Legea nr.78/2000) este justificată prin caracterul mai favorabil al normei noi, în ansamblul său.

Prin urmare, la individualizarea pedepselor au fost avute în vedere atât principiile sus indicate și textele legale arătate, cât și criteriile prevăzute de art. 74 C.pen.

Instanța a avut în vedere intervalul lung de timp în care au fost comise faptele, insistența inculpaților față de care a fost reținută vinovăția sub forma cumpărării de influență în identificarea persoanelor care puteau să modifice conduita autorităților, respectiv, în ceea ce îi privește pe cei care și-au traficant influența, ușurința cu care au invocat posibilitatea de a influența conduita autorităților.

Instanța a reținut un grad ridicat de pericol social al infracțiunilor săvârșite care au vizat o suprafață mare de teren, a căror proprietate influența în mod decisiv viața comunităților locale din zona respectivă.

În ceea ce îi privește pe Adam Ioan și Hrebenciuc Viorel, instanța a reținut că și-au folosit importanța funcției parlamentare în scopul influențării autorităților care aveau în competență punerea în executare a deciziei civile nr.231/R/2012, ori în scopul găsirii unor persoane care să își folosească influența în vedere schimbării conduitei autorităților, pentru obținerea unor foloase materiale proprii, deturnându-și activitatea pentru care societatea i-a ales ca membri ai Parlamentului, într-un interval de timp lung, pentru identificarea unor

mijloace prin care să le fie asigurat folosul infracțiunii. Inculpatul Adam Ioan a fost deosebit de activ în săvârșirea infracțiunii, acesta propunând, propunere acceptată de Sturdza Paltin, să se cumpere influența lui Hrebenciuc Viorel și Bengescu Dan, interesul personal a lui Adam Ioan fiind obținerea onorariului de succes de 14% din valoarea pădurilor, astfel cum a declarat Sturdza Gabriela. Inculpații au fost animați în săvârșirea infracțiunilor de unicul scop de a vinde suprafața de pădure unor persoane în vederea exploatării materialului lemnos de către cumpărători.

În ceea ce îi privește pe Hrebenciuc Andrei și Bularca Anca Roxana instanța a reținut că implicarea lor în faptele de față a fost consecința unor relații de familie, inculpata participând la discuțiile în cadrul cărora și-a acordat sprijinul moral în calitate de membru de familie (soția lui Adam Ioan și fina lui Sturdza Paltin), iar inculpatul Hrebenciuc Andrei a fost convins de tatăl său să-l ajute în vederea disimulării folosului ce urma a fi obținut, astfel că instanța s-a orientat către o pedeapsă în quantumul minimului legal pentru ambii inculpați iar, ca modalitate de executare a pedepsei s-a considerat că o suspendare condiționată a executării pedepsei este suficientă pentru a se asigura premisele unei îndreptări pentru inculpați.

În ceea ce o privește pe Bularca Anca Roxana instanța a mai reținut și faptul că a avut o contribuție accesorie în comiterea infracțiunilor și un rol redus în sprijinirea săvârșirii infracțiunilor.

Referitor la Paltin Gheorghe Sturdza instanța a avut în vedere vârsta înaintată, ca element favorabil acestuia și lipsa antecedentelor penale, dar și durata lungă în care a făcut numeroase demersuri în scopul coruperii autorităților prin implicarea chiar și a unor membri ai Parlamentului și lipsa oricărei asumări a faptelor comise.

În ceea ce îl privește pe Bengescu Dan Costin, instanța a luat în considerare și faptul că implicarea sa în săvârșirea infracțiunii a fost majoră, relația dintre Hrebenciuc Viorel și Bengescu Dan Costin era cea care asigura influențarea autorităților, dar și folosul ce urma a fi obținut de ambii inculpați. Instanța a avut în considerare și faptul că inculpatul a și prestat servicii de cadastrare a pădurilor, pe o perioadă mai lungă, deci a efectuat și activități licite, pe lângă traficarea influenței.

În cazul inculpaților Hrebenciuc Viorel și Adam Ioan, limitele de pedeapsă sunt reduse la jumătate, ca urmare a reținerii cauzelor de reducere din legea specială, cu privire la primul inculpat urmând să se aplice cauza de agravare prevăzută la art. 7 alineat 1 litera a Legea nr.78/2000, astfel că pedeapsa s-a stabilit în raport cu aceste limite, iar, în cazul inculpaților Bengescu Dan Costin și Sturdza Paltin Gheorghe, limitele de pedeapsă sunt cele prevăzute de lege, neoperând nicio cauză de reducere sau atenuare. Acesta este motivul pentru care pedepsele concrete ce s-au aplicat acestor doi inculpați din urmă vor fi mai mari, instanța considerând că nu se impune aplicarea unor pedepse în quantumul minimului special. Nici în cazul inculpaților Hrebenciuc Viorel și Adam Ioan nu s-au aplicat pedepse orientate spre minim, ci într-un quantum peste minimul special.

În ceea ce o privește pe Sturdza Gabriela Rodica instanța s-a orientat către o pedeapsă în cuantumul minimului legal și către suspendarea condiționată a executării pedepsei ce s-a aplicat, considerând că o altfel de individualizare a pedepsei sau a executării acesteia ar încălca principiul neagrării situației în propria cale de atac.

Individualizarea modalității de executare pentru Bularca Anca Roxana și Hrebenciuc Andrei a avut, în vedere, pe de o parte, implicarea redusă prin contribuții accesorii la săvârșirea infracțiunilor din prezenta cauză, iar pe de altă parte, faptul că au fost implicați în săvârșirea acestora date fiind relațiile de familie, urmând a se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Pentru inculpații Adam Ioan, Sturdza Paltin Gheorghe, Bengescu Dan Costin și Hrebenciuc Viorel s-a dispus executarea efectivă a pedepsei aplicate, având în vedere contribuția importantă a acestora la săvârșirea infracțiunilor, ce necesită o sancționare proporțională cu gradul de pericol social al faptelor săvârșite, instanța considerând că nu prezintă posibilități de îndreptare fără executarea pedepsei, din moment ce inculpații nu și-au asumat săvârșirea faptelor.

Instanța a aplicat și pedepsele complementare prevăzute de lege constând în interzicerea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 3 ani, inculpaților Adam Ioan, Sturdza Paltin Gheorghe, Bengescu Dan Costin și Hrebenciuc Viorel, considerând că o completare a sancționării penale este necesară având în vedere gravitatea faptelor săvârșite. Inculpații, prin faptele săvârșite, au dat în vileag o nedemnitate de a ocupa astfel de funcții publice sau de a exercita autoritatea statului, astfel că se impune și aplicarea acestei pedepse complementare. Corelativ acesteia, s-a aplicat și pedeapsa accesorie constând în interzicerea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat.

Cu privire la inculpații Bularca Anca Roxana, Sturdza Gabriela Rodica și Hrebenciuc Andrei, având în vedere dispozițiile art. 71 C.pen. anterior, astfel cum au fost interpretate prin decizia RIL nr.74/2007, instanța a aplicat pedeapsa accesorie constând în interzicerea drepturilor de a fi ales în autorități publice sau în funcții electivă publice și dreptul de a ocupa o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, drepturi prevăzute de art. 64 alineat 1 litera a teza a doua și litera b C.pen. anterior, considerând că natura infracțiunii săvârșite îi face pe inculpați nedemni de exercitarea acestor drepturi. În temeiul art. 71 alineat 5 C.pen. anterior, s-a dispus suspendarea executării pedepsei accesorii pe durata suspendării executării pedepsei principale.

Având în vedere că inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, prin motivele de apel împotriva sentinței pronunțate în primul ciclu procesual, a criticat și temeiul achitării pentru acuzațiile de constituire de grup infracțional organizat și pentru acuzația de cumpărare de influență de la inculpații Varga Ioan Gheorghe și Călugăr Daniel Constantin, instanța de rejudecare a considerat că trebuie să formeze obiect al rejudecării și aceste critici aduse de inculpat, fără a se putea

pronunța altă soluție cu privire la cele două acuzații, decât achitarea inculpatului. Ca și modalitate procedurală de soluționare a acestei probleme, instanța a considerat că trebuie analizat temeiul achitării inculpatului pentru cele două acuzații indicate mai sus și, în măsura în care se impune schimbarea temeiului achitării într-un sens favorabil inculpatului, se poate dispune acest lucru, în caz contrar urmând să se pronunțe aceeași soluție ca și cea din primul ciclu procesual.

Întrucât nu există o altă posibilitate legală de a se pronunța cu privire la menținerea sau schimbarea temeiului achitării decât printr-o altă pronunțare pe aceste două acuzații, instanța de rejudecare a dat o soluție prin prezenta sentință și pe cele două acuzații, soluție ce a avut în vedere numai legalitatea și temeinicia temeiului achitării, astfel cum a fost stabilit în primul ciclu procesual.

Cu privire la acest aspect, instanța a reținut că pentru acuzația de constituire grup infracțional organizat și cumpărare de influență, instanța, în primul ciclu procesual, a adoptat o soluție de achitare a inculpatului, în temeiul art. 16 alineat 1 litera b teza I C. proc. pen., astfel că singura alternativă de achitare mai favorabilă inculpatului, ce ar putea fi dispusă de instanță în rejudecare, este achitarea întemeiată pe litera a a art. 16 C. proc. pen.

În speță, dat fiind faptul că inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe a realizat acțiuni ce se pot circumscrie noțiunii de faptă, ca și modificare a realității fizice, atât cu privire la acuzația de constituire a unui grup infracțional organizat (inculpatul a purtat discuții cu Adam Ioan, cu Călugăr Daniel, cu Varga Ioan, cu Bengescu Dan și cu Hrebenciuc Viorel, în vederea punerii în executare a deciziei nr.231/2012 a Tribunalului Covasna) cât și cu privire la acuzația de cumpărare de influență (au existat întâlniri și discuții ale lui Sturdza Paltin cu Adam Ioan și cu Călugăr Daniel și Varga Ioan în scopul punerii în executare a deciziei, s-a încheiat un contract între aceștia ce avea același obiect, sprijinirea punerii în executare a deciziei nr.231/2012, a existat inclusiv o întâlnire la primarul din Slănic Moldova la care a ajuns și directorul Direcției Silvice Bacău, martorul Ghelase Viorel), instanța a considerat că nu poate fi incident cazul de achitare prevăzut de art. 16 alineat 1 litera a C. proc. pen., care își găsește aplicarea numai atunci când nu a avut loc o modificare a realității fizice înconjurătoare.

Prin urmare, instanța de rejudecare a considerat că nu se impune reținerea temeiului de achitare prevăzut de art. 16 alineat 1 litera a C. proc. pen. pentru acuzațiile de constituire grup infracțional organizat și cumpărare de influență aduse inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe astfel că, prin prezenta sentință, pe lângă soluțiile ce se vor adopta cu privire la acuzațiile ce au făcut obiectul rejudecării, a existat și soluția de achitare în temeiul art. 16 alineat 1 litera b teza a I a C. proc. pen., a inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe, pentru acuzațiile de constituire grup infracțional organizat și cumpărare de influență.

În baza art. 72 alin. 1 C.pen. instanța a dedus din pedepsele stabilite durata măsurilor preventive (reținere, arestare preventivă și durata arestului la domiciliu) de la 20.11.2014 la 29.06.2015 (pentru inculpatul Adam Ioan), de la 28.10.2014 la 29.06.2015 (pentru inculpatul Hrebenciuc Viorel), de la

23.10.2014 la 29.06.2015 (pentru inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe), de la 15.10.2014 și de la 17.10.2014 la 29.06.2015 pentru inculpatul Bengescu Dan Costin. Se va mai constata că inculpatul Hrebenciuc Andrei a fost supus măsurilor preventive (reținere, arestare preventivă și arest la domiciliu) de la 23.10.2014 la 29.06.2015.

În baza art. 274 alineat 1 și 2 C. proc. pen. instanța a obligat pe fiecare dintre inculpații Adam Ioan, Hrebenciuc Viorel, Sturdza Paltin-Gheorghe și Bengescu Dan Costin la plata fiecare a sumei de câte 15.000 de lei, aceștia având o contribuție mai mare la efectuarea cheltuielilor judiciare, iar pe inculpații Hrebenciuc Andrei, Zaharia Gabriela Rodica și Bularca Anca Roxana la câte 7.500 lei, cheltuieli judiciare către stat. În aceste sume sunt incluse atât cheltuielile din faza de urmărire penală cât și cheltuielile de judecată din primă instanță, în rejudecare.

În ceea ce privește acuzațiile formulate împotriva inculpaților Mătășel Ioan, Kadaș Iosif și Iacob Sorin Ion de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.292 alin.1 C.pen. raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, de cumpărare de influență, instanța a reținut, în fapt, că, inculpații Bengescu Dan și Iacob Sorin se cunoșteau, lucrând amândoi în același domeniu, în acest mod Iacob Sorin aflând despre problemele întâmpinate de Bengescu Dan la realizarea punerii în posesie cu privire la pădurile retrocedate lui Sturdza Paltin Gheorghe.

Iacob Sorin a luat legătura cu Kadaș Iosif pentru a se implica în această problemă, iar acesta din urmă, inițial, i-a solicitat lui Olari Aurel sprijinul în vederea punerii în executare a deciziei nr.231/2012. Martorul Olari a arătat la rejudecare că „i-am cunoscut pe inculpații Iacob și Mătășel, iar mai târziu pe domnul Kadaș, aceștia rugându-mă să îi ajut să recupereze o anumită suprafață de pădure din județul Bacău, de pe valea Trotușului. Am avut cu aceștia mai multe întâlniri,,.

În acest context, la începutul lunii septembrie 2014, inculpatul Kadaș Iosif l-a contactat pe Poenaru Jenică în vederea purtării unei discuții, în urma solicitării lui Kadaș Iosif întâlnindu-se cei doi la 08 septembrie 2014, la o terasă din zona Universității București, iar, după ce au discutat cei doi, au fost chemați la aceeași masă și inculpații Iacob Sorin Ioan, Mătășel Ioan și martorul Olari Aurel, discuția continuând între toți.

Scopul acestei întâlniri a fost acela de a-i solicita lui Poenaru Jenică sprijinul cu privire atât la problema restituirilor terenurilor către Prințul Paul, cât și cu privire la problema de la Bacău, respectiv identificarea unei soluții astfel încât Romsilva să nu mai formuleze plângeri sau căi de atac. Este evident că plângerile împotriva hotărârilor comisiei județene de fond funciar Bacău reprezentau un motiv de întârziere a punerii în posesie (de acest lucru se plângeau și inculpații) astfel că o intervenție pe lângă funcționarii publici cu competențe în acest domeniu a reprezentat, în opinia instanței, o intervenție pentru a urgenta punerea în posesie. În lipsa unor plângeri, operațiunea de punere în posesie se desfășura mai repede. Prin urmare, cumpărarea influenței lui Poenaru Jenică pentru a determina pe directorul general Romsilva să intervină pentru a nu se mai face plângeri și acțiuni în instanță se încadrează în

noțiunea din rechizitoriu în sensul că intervenția viza scopul urgentării punerii în posesie. Cum nicio cale de atac sau plângere nu putea fi formulată fără acordul directorului general, instanța a considerat că acest funcționar era competent să realizeze acte de natură să urgenteze punerea în posesie prin neformularea de plângeri și acțiuni în justiție (declarațiile persoanei vătămate Suciu Alina, ale martorilor Mohanu, Nela Cojocaru – acestea vizează procedura de formulare a acțiunilor în instanță).

Ulterior, în data de 11.09.2014, a avut loc o altă întâlnire dintre Iacob Ioan și Poenaru Jenică, la hotel Marriot, din București, unde cei doi au discutat inițial despre subiectul retrocedărilor pentru prințul Paul iar, ulterior, despre subiectul de la Bacău și despre nemulțumirile inculpatului Iacob Sorin în sensul că Romsilva formulează plângeri și acțiuni în justiție, ce împiedică punerea în executare a deciziei Tribunalului Covasna nr.231/2012.

Poenaru Jenică, în baza solicitării venite din partea grupului Kadaș, Mătășel și Iacob, a contactat mai multe persoane pentru a ajunge să se întâlnească cu Crăciunescu Adam, directorul Romsilva, fără succes însă (în declarația dată de Poenaru Jenică la urmărire penală sunt indicate persoanele contactate de acesta în scopul arătat mai sus).

Nu s-a realizat nicio influență concretă asupra directorului Romsilva de către Poenaru Jenică până la intervenția organelor de anchetă în această cauză.

Această stare de fapt a rezultat din declarațiile inculpatului Kadaș Iosif de la urmărire penală, coroborate cu declarațiile lui Olari Aurel date la urmărire penală și în rejudecare, cu declarațiile lui Poenaru Jănică din urmărire penală, precum și parțial cu declarațiile lui Iacob Sorin Ion date la urmărire penală și în faza rejudecării și cu declarația dată de Kadaș Iosif, în instanța de judecată, în rejudecare, după cum s-a arătat mai jos.

Astfel cum s-a analizat mai sus, instanța a dat relevanță și declarațiilor date de inculpați la urmărire penală, considerând că nu sunt elemente care să pună la îndoială corectitudinea și aspectul că inculpații, persoane inteligente și cu o mare experiență de viață, nu ar fi declarat potrivit propriei voințe în declarațiile semnate și date în prezența unui avocat. Detaliile cuprinse în acele declarații nu puteau fi inventate de procuror, astfel că nu se poate susține că declarațiile inculpaților reprezintă o ficțiune sau este rodul consemnărilor făcute de procuror potrivit propriului interes. Faptul că procurorul a interpretat potrivit propriei concepții aceste declarații reprezintă un cu totul alt aspect, care nu este în măsură să infirme aceste mijloace de probă, pentru că instanța nu este ținută de această interpretare dată declarațiilor de către procuror, urmând să dea propria sa interpretare.

Faptul probator că inculpații Kadaș Iosif, Mătășel Ioan și Iacob Sorin Ion erau implicați în domeniul retrocedărilor de păduri din România și că formau o echipă încă înainte de 08.09.2014 rezultă din mai multe declarații, inclusiv din cele date de inculpați.

Astfel, inculpatul Kadaș Iosif a arătat la urmărire penală că-l cunoaște pe Mătășel Ioan de 20 de ani și pe Iacob Sorin de 2 ani, pe acesta din urmă cunoscându-l când a venit un prieten de-al lui Kadaș Iosif cu solicitarea de a

cumpăra o pădure, iar Mătășel Ioan i l-a prezentat pe Iacob Sorin, acesta fiind considerat cel mai bun specialist în păduri, ulterior cei 3 inculpați ocupându-se de vânzarea pădurii prințului Paul, inculpatul Iacob Sorin Ioan primind de la prinț mandat de reprezentare în acest sens.

De asemenea, martorul Olari Aurel, în declarația în calitate de suspect, dată la urmărire penală, menținută și în rejudecare, după cum s-a arătat mai sus, a arătat că a fost solicitat de Iacob Ioan și Mătășel Ioan, prin intermediul lui Iacob Arie, cei doi inculpați dezvăluind dorința lor de a colabora cu Olari pentru retrocedarea proprietății prințului Paul și pentru retrocedarea proprietății prințului Sturdza de la Bacău. În declarația dată ca inculpat a arătat martorul că prima dată l-a sunat Kadaș Iosif care i-a spus că are numărul de la un prieten comun, Aria Iacob, că are o problemă de rezolvat privind retrocedările de terenuri, spunând că va fi căutat de oamenii lui, fiind sunat ulterior de Iacob Sorin sau Mătășel Ioan, întâlnindu-se la Mall Băneasa cu aceștia doi din urmă. Tot acest martor a mai arătat că există un raport de subordonare între Mătășel Ioan și Iacob Sorin față de Kadaș Iosif, martorul declarând că „întodeauna am avut percepția asta deoarece ei tot timpul spuneau că trebuie să-l întrebe pe Kadaș, discutăm cu el.” La rejudecare, martorul și-a menținut declarațiile, precizând că i-a cunoscut pe Iacob Sorin și Mătășel Ioan, iar mai târziu pe Kadaș Iosif, aceștia rugându-l să-i ajute să recupereze o anumită suprafață de pădure din județul Bacău, de pe valea Trotușului.

Martorul Bocan Octavian a relatat la urmărire penală, declarația pe care și-a menținut-o expres și în rejudecare, că în februarie sau martie 2013 a fost sunat de Kadaș Iosif și i-a spus „am pus-o, suntem reprezentanții prințului Paul”, Kadaș Iosif propunându-i atunci să se ocupe împreună de punerea în posesie a unei suprafețe de pădure de aproximativ 40.000 hectare care-i revenea prințului Paul.

Din aceste mijloace de probă a rezultat implicarea celor 3 inculpați, împreună, în problema restituirii pădurilor pretins aparținute prințului Paul, dar și cu privire la pădurile de la Bacău, retrocedate lui Sturdza Paltin Gheorghe prin decizia nr.231/2012, inculpații solicitând pentru acest scop ajutorul lui Olari Aurel.

Cu privire la cine a avut inițiativa de a se realiza întâlnirea cu Poenaru Jenică, instanța a considerat că inculpatul Kadaș Iosif a luat inițial legătura cu Poenaru Jenică și i-a solicitat întâlnirea ce a și avut loc pe data de 08.09.2014, la terasa de la Universitate.

Acest aspect rezultă din declarația lui Poenaru Jenică, dată ca suspect, în care a arătat că îl cunoaște pe Kadaș Iosif de 4,5 ani, prin intermediul Marii Loje Masonice iar, în luna septembrie 2014, a fost sunat de acesta care i-a spus că dorește o întâlnire cu acesta, după o săptămână întâlnindu-se la terasa de la Universitate. În declarația de inculpat, Poenaru Jenică a afirmat că „cred că Kadaș a venit la mine pentru că eram cunoscut ca o persoană influentă, care putea să intervină pe lângă alte persoane pentru a facilita rezolvarea demersurilor lor”.

Instanța a observat, din această declarație, că inculpatul Kadaș Iosif a inițiat

această întâlnire cu scopul de a-i solicita ajutorul unei persoane despre care credea că este influentă, în soluționarea demersurilor lor. Cum Poenaru Jenică nu avea nicio atribuție legală cu privire la formularea de acțiuni în instanță de către Romsilva, este evident că ajutorul la care inculpații apelau nu se putea referi decât la un trafic a influenței, despre care inculpații credeau că Poenaru o deține.

Această declarație se coroborează cu declarația dată de Kadaș Iosif la rejudecare în care a recunoscut faptul că i-a solicitat lui Poenaru Jenică întâlnirea din data de 08.09.2014, dar a precizat inculpatul că nu pentru a-i cumpăra influența era stabilită întâlnirea, ci pentru a-l ruga pe acesta să participe la experimentele pe care le făcea în calitate de chimist Kadaș. Această apărare a fost înlăturată întrucât niciunul dintre inculpați nu confirmă un astfel de scop, dar și pentru că, dacă ar fi fost real scopul, era suficient un singur telefon, nefiind necesară o întâlnire iar instanța a menționat că nu înțelege de ce era nevoie să vină la întâlnire Iacob Sorin, Mătășel Ioan și Olari Aurel, care nu aveau nicio legătură cu vreun experiment și nici nu-l cunoșteau pe Poenaru Jenică, cei trei acționând însă împreună în vederea atingerii unui alt scop, acela al pădurilor prințului Paul și ale lui Sturdza Paltin.

Inculpații Iacob Sorin și Mătășel Ion au precizat că discuția a fost inițiată de Olari Aurel, care era interesat de acte ce ar fi fost deținute de Poenaru Jenică în legătură cu proprietățile prințului Paul, astfel că Iacob Sorin a venit la întâlnire pentru a afla despre ce acte este vorba, Iacob Sorin fiind mandatarul prințului Paul.

Cu privire la acest scop al întâlnirii, afirmat de inculpații Iacob Sorin și Mătășel Ioan la rejudecarea cauzei, instanța a reținut că este un al doilea scop al întâlnirii, după cel indicat de Kadaș Iosif în rejudecare, scop ce nu este nici el susținut de mijloacele de probă administrate în cauză.

Astfel cum s-a arătat mai sus, chiar Poenaru Jenică arată cine l-a convocat pentru întâlnire (Kadaș, iar nu Olari) și scopul întâlnirii (eram cunoscut ca o persoană influentă, care putea să intervină pe lângă alte persoane pentru a facilita rezolvarea demersurilor lor). Din moment ce, astfel cum s-a arătat mai sus, cei 3 inculpați aveau ca demersuri problema pădurilor prințului Paul și ale prințului Sturdza, instanța a reținut că aceste 2 probleme erau considerate de Poenaru ca demersurile lor, cu privire la care îi cereau sprijinul. Prin urmare, probele nu dovedesc faptul că scopul întâlnirii a fost ca lui Poenaru Jenică să i se ceară de către Olari Aurel acele documente pretins false și nici că întâlnirea din data de 08.09.2014 ar fi fost inițiată de Olari Aurel, prin intermediul lui Kadaș Iosif.

Martorul Olari Aurel, ce fusese implicat de inculpații Iacob Sorin, Mătășel Ioan și Kadaș Iosif în problema celor 2 restituiri indicate mai sus, astfel cum acesta a declarat, a arătat că „ei (cei 3 inculpați) mi-au spus că ne vom întâlni cu domnul Poenaru și putem discuta cu el această problemă, ei spunând că el se poate ocupa de anumite oportunități în sensul că putem împărți această muncă, să luăm în calcul o posibilă unire a forțelor, o colaborare”. Tot martorul a mai relatat că „după ce ne-am întâlnit, Sorin a spus că nu trebuia să pun

problema cu Poenaru în acești termeni deoarece Kadaș s-a simțit jenat deoarece scopul întâlnirii nu fusese acesta (cel legat de documentele false), ci de a ne uni forțele, să facem împreună treabă la Bacău, la Suceava”. În rejudecare, răspunzând întrebării apărătorului lui Iacob Sorin „ați solicitat dvs să vă întâlniți cu Poenaru”, martorul a răspuns „nu mai țin minte...eu nu aveam nici un interes”, afirmația martorului în sensul că nu avea interes fiind logică, din moment ce inculpații doreau ajutorul pentru retrocedărilor pădurilor, aceasta fiind scopul întâlnirii.

În rejudecare, martorul Olari a arătat că „la întâlnirea de la Universitate au participat cei 3 inculpați, domnul Poenaru Jenică și eu. Eu nu știu să se fi ajuns la vreo concluzie cu ocazia acelei întâlniri în sensul că Poenaru să îi ajute pe cei trei inculpați cu această retrocedare”. Deși martorul afirmă că nu știe dacă s-a ajuns la vreo concluzie, instanța a observat că subiectul discuției, cu privire la care trebuia să se ajungă la o concluzie era tocmai ajutorul pe care Poenaru îl putea acorda celor 3 inculpați cu această retrocedare, iar faptul că nu se ajunsese la o concluzie la data de 08.09.2014 nu are influență cu privire la consumarea infracțiunii de cumpărare de influență, care se consumă la momentul la care se cere exercitarea unei influențe de către o persoană în schimbul promiterii unui folos în schimb.

Instanța a mai reținut declarația din data de 09 decembrie 2014 dată de Bengescu Dan Costin (fila 38 vol.IV dosar de urmărire penală) în care a afirmat că „Jacob Sorin mi-a spus că are un prieten din servicii, Joska, foarte influent, pe care acum l-am identificat ca fiind Kadas Iosif. Iacob Sorin l-a cunoscut pe Kadas Iosif prin Nelu Mătășel, care avea o agenție imobiliară. Iacob Sorin mi-a spus că a vorbit cu Kadas să-mi rezolve problema cu Romsilva în sensul de a-i determina pe factorii de conducere de acolo să nu mai facă contestații. Nu am primit nici un feedback de la Iacob Sorin pe acest subiect. Întrebare: Iacob Sorin a făcut aceste demersuri gratuit,dezinteresat? Răspuns: Iacob Sorin știa că o să încaseze de la mine o sumă ... Iacob Sorin are libertatea de a găsi soluțiile pentru problemele ivite și vorbim de fiecare dată”. În același sens, chiar inculpatul Kadaș Iosif a recunoscut la urmărirea penală că „Sorin Iacob m-a rugat să mă interesez de ce Romsilva tot timpul face căi de atac și acțiuni în instanță”.

Instanța a observat că inculpatul Bengescu Dan (ce se cunoștea și colabora cu Iacob Sorin Ioan în acest domeniu de mai mult timp) a revenit asupra acestei declarații date în cursul urmăririi penale, dar, astfel cum s-a arătat mai sus, fără a preciza un motiv credibil pentru care detaliile relatate în prezența avocatului ales al inculpatului nu sunt conforme cu realitatea, cu atât mai mult cu cât aceste relatări nu puteau fi inventate de procuror, iar declarația de la urmărire penală se coroborează și cu mijloacele de probă arătate mai sus, în sensul cumpărării unei influențe pentru rezolvarea problemei constând în opoziția manifestată de Romsilva la punerea în executare a deciziei nr. 231/2012 a Tribunalului Covasna.

Nu în ultimul rând, instanța a mai reținut aspectul, confirmat de inculpați, inclusiv în declarațiile date la rejudecare, că inițial au discutat la masă,

Kadaş Iosif şi Poenaru Jenică, apoi au fost chemaţi şi au venit şi inculpaţii Iacob Sorin, Mătăşel Ioan şi martorul Olari Aurel la masă unde au discutat toţi. Din moment ce se susţine că Olari Aurel l-ar fi convocat pe Poenaru, atunci nu se explică cum de nu au stat iniţial la masă aceştia doi, ci inculpatul Kadaş Iosif cu Poenaru Jenică.

Din declaraţia lui Kadaş Iosif dată la urmărire penală, se coroborează cu declaraţia dată de Olari Aurel, a rezultat că acesta din urmă avea şi el un interes să se întâlnească cu Poenaru Jenică, interes legat de afirmaţiile acestuia cu privire la existenţa anumitor înscrisuri false privind proprietăţile prinţului Paul, dar instanţa a considerat că întâlnirea a avut mai multe puncte de interes, legate de subiectul de interes pentru cei 3 inculpaţi, acesta cu înscrisurile false fiind, alături de celelalte privind solicitările ce urmau a fi adresate lui Poenaru Jenică de a-i ajuta cu restituirile, un alt subiect discutat de interlocutori.

Prin urmare, instanţa a considerat că unul dintre scopurile întâlnirii din data de 08.09.2014 a fost şi acela de a i se cere ajutorul lui Poenaru Jenică cu privire la restituirea proprietăţilor prinţului Paul şi ale prinţului Sturdza, acestea din urmă fac şi obiectul dosarului. Motivul pentru care Kadaş Iosif, împreună cu inculpaţii Mătăşel Ioan şi Iacob Sorin, au apelat la Poenaru Jenică, cu care s-au şi întâlnit în data de 08.09.2014, a fost acela sus arătat, respectiv convingerea inculpaţilor că Poenaru Jenică este o persoană influentă ce le poate rezolva problemele cu pădurile, întâlnirea fiind solicitată de Kadaş Iosif. Iacob Sorin Ioan şi-a şi exprimat această convingere, privind existenţa unei influenţe, atunci când i-a transmis lui Bengescu Dan că a vorbit cu Kadaş Iosif să-i rezolve problema cu Romsilva în sensul de a-i determina pe factorii de conducere de acolo să nu mai facă contestaţii, neavând relevanţă dacă influenţa lui Poenaru era sau nu reală.

La această întâlnire, la care au participat toţi cei 3 inculpaţii, s-a discutat iniţial între Kadaş Iosif şi Poenaru Jenică, iar în declaraţia dată de Kadaş Iosif la urmărire penală, ca suspect, dar menţinută ulterior şi ca inculpat, în prezenţa apărătorului ales, se sintetizează subiectul discuţiei dintre cei doi „i-am spus că ei au o problemă la Bacău (problema nu era a lui Kadaş, ci a lui Iacob Sorin, preluată de la Bengescu Dan, Iacob rugându-l pe Kadaş să o rezolve, așa ajungându-se la stabilirea întâlnirii cu Poenaru, pe care Kadaş Iosif îl cunoştea ca fiind o persoană influentă) care nu se poate rezolva deoarece i-a spus Korodi că dl. Crăciunescu nu va renunţa la acţiunile în justiţie pentru că el reprezintă interesul statului. Jenică m-a întrebat dacă au bani, iar eu i-am spus că eu cred că au, Jenică afirmând apoi ce sumă ar fi dispuşi să pună la dispoziţia sa, promiţând că va rezolva problema de la Bacău. Atunci mi-a spus că acum el este preşedintele la o asociaţie de întreprinzători şi şeful unei mari loje masonice şi că oamenii ăştia din zona Bacău sunt subordonaţii lui şi poate să vorbească cu ei. Jenică a spus că dacă e nevoie ajunge şi la Crăciunescu”.

În acelaşi sens, al discuţiilor privind influenţarea directorului Romsilva ce au avut loc la întâlnirea din data de 08.09.2014, este şi declaraţia lui Poenaru Jenică aflată la fila 270 din volumul 5 de urmărire penală, în care a arătat că „la prima întâlnire, de la cafenea, l-am întrebat pe Kadaş de ce nu apelează la Ilie

Sârbu, pentru că și acesta este din Timiș și din același partid. Kadaș mi-a spus că a vorbit anterior cu Ilie Sârbu, care i-a comunicat că a fost personal în birou la Crăciunescu Adam și a încercat să rezolve problema, dar că nu a obținut sprijinul acestuia.”

Instanța a observat că subiectul discuțiilor inițiale dintre Kadaș Iosif și Poenaru Jenică a fost, pe lângă subiectul pădurile prințului Paul și subiectul problemei de la Bacău, respectiv faptul că acțiunile în justiție inițiate de Crăciunescu împiedicau punerea în posesie. Astfel, inculpatul Kadaș Iosif, solicitându-i ajutorul lui Poenaru, despre care credea că este o persoană influentă, a cumpărat influența pe care o pretindea (oamenii din zona Bacău sunt subordonații mei, pot ajunge și la Crăciunescu, dacă e nevoie), explicându-i lui Poenaru și subiectul, respectiv problema unde se dorea cumpărarea de influență.

Inculpatul Kadaș Iosif a afirmat apoi că i-a chemat la masă și pe inculpații Iacob Sorin și Mătășel Ioan și pe martorul Olari Aurel, după care Olari i-a cerut lui Poenaru să retragă o plângere formulată, iar acesta din urmă s-a supărat, vrând să plece, după care Olari s-a ridicat să plece, supărat de faptul că inculpatul Kadaș Iosif dorea să încheie o colaborare cu Poenaru Jenică pentru anumite domenii ale prințului Paul.

Inculpatul Iacob Sorin a arătat în declarația dată la urmărire penală, pe care nu și-a menținut-o în rejudecare, că „cu dl. Poenaru Jenică m-am întâlnit odată cu domnii Kadaș, Olari și Mătășel iar dl. Jenică Poenaru a spus că ne poate ajuta să intervină la Romsilva pentru speța cu Bacăul și să ne ajute cu recuperarea bunurilor prințului Paul, dându-i în acest sens o listă de proprietăți”. Deși această listă a fost dată, astfel cum rezultă din înregistrarea ambianțială din 11.09.2014 la acea dată, acțiune ce nu face obiectul judecății, din declarația dată de Iacob Sorin rezultă că s-a discutat și subiectul Bacău după venirea sa la masă (singura dată când s-au întâlnit în formula Kadaș, Mătășel, Olari și Iacob a fost în data de 08.09.2014), astfel că apărarea acestuia din fața instanței în sensul că nu s-a discutat nimic la masă în data de 08.09.2014 în legătură cu pădurile din Bacău, întrucât Poenaru Jenică s-a enervat și a plecat nu a fost reținută.

Prin urmare, instanța a considerat că și după venirea la masă a inculpaților Iacob Sorin și Mătășel Ioan s-a discutat despre problema de la Bacău, iar Poenaru Jenică a spus că îi poate ajuta să intervină la Romsilva.

Acest aspect al discuțiilor în sensul solicitării și acordării ajutorului lui Poenaru pentru a interveni la Romsilva rezultă și din declarația lui Olari Aurel, participant la discuții, care a arătat la urmărire penală, răspunzând la întrebarea „ați discutat la masă despre Bacău?” că „da, mi-au propus să ne unim forțele și să rezolvăm problema”.

De asemenea, Poenaru Jenică a afirmat la urmărire penală că „și la prima întâlnire s-a adus în discuție proprietatea de la Bacău, s-a discutat despre câștigarea procesului având ca obiect această suprafață de 43.000 ha”.

Și în declarația martorului Olari Aurel, dată în rejudecare, s-a afirmat că la întâlnirea de la Universitate au participat cei 3 inculpați, Poenaru Jenică și el, acolo discutându-se ca Poenaru Jenică să-i ajute pe cei 3 inculpați cu această retrocedare, fără a-și mai aminti martorul dacă s-a ajuns la vreo concluzie cu

privire la aceasta.

În consecință, instanța a reținut, din declarațiile sus menționate că, nu numai înainte de a veni la masă Iacob Sorin și Mătășel Ioan s-a discutat despre cumpărarea de influență și traficul de influență, dar și după ce au venit cei doi inculpați la masă s-a mai discutat subiectul, tot în sensul solicitării ajutorului lui Poenaru Jenică și al traficării influenței acestuia în rândul funcționarilor publici competenți de la Romsilva în vederea stopării formulării de acțiuni în justiție, acțiuni ce împiedicau punerea în executare a deciziei civile nr.231/R/2012.

Inculpații, direct interesați în ajutorul unei persoane despre care se credea că este influență, s-au întâlnit deci cu Poenaru Jenică în data de 08.09.2014 și i-au solicitat ajutorul pentru a nu se mai formula acțiuni în justiție de către Romsilva, acțiuni care reprezentau piedici la punerea în executare a deciziei.

Pentru existența infracțiunii de cumpărare de influență nu are importanță dacă traficanțul de influență își mai exercită sau nu, ulterior, influența pretinsă, fiind deci suficient pentru existența infracțiunii săvârșirea de către inculpați de acțiuni care să vizeze cumpărarea unei pretinse influențe a lui Poenaru Jenică, în scopul de a-l determina pe directorul general Romsilva să nu mai formuleze acțiuni în justiție.

Întrădevăr, astfel cum rezultă din ambientala 1 (ce surprinde discuția inițială de aproximativ 50 de minute dintre Kadaș Iosif și Poenaru Jenică împreună cu o altă persoană), la finalul acestei înregistrări este auzită persoana care înregistra cum a afirmat că după ce a plecat „ăla” a rămas Jenică și s-au mutat la o altă masă, înregistrarea mai rulând aproximativ 2 minute de la această constatare. Din ambientala 2 rezultă că în jurul minutul 1,48, se aude afirmația lui Poenaru „atât, gata?”, cineva de la masă răspunde „ați scăpat ușor”, iar Poenaru își ia la revedere de la persoanele de la masă „gata, rămâi cu bine, spor la bani ,, la minutul 02,04 secunde. Instanța consideră deci că, după venirea la masă a inculpaților Iacob Sorin și Mătășel Ioan, a mai durat întâlnirea cu Poenaru Jenică aproximativ 4 minute (2 minute surprinse pe ambientala 2 și aproximativ 2 minute de la finalul ambientalei 1 când cel ce înregistrează a afirmat că „s-au mutat la o altă masă ,, Această durată scurtă este reliefată și de procesul verbal de redare în care apar afirmații ale lui Poenaru Jenică numai în prima parte a înregistrării.

În continuare, analizând înregistrarea video aflată la dosar, instanța a observat că începutul filmării video este marcat de ora 16,31,44, moment în care toți inculpații, inclusiv Mătășel Ioan și Iacob Sorin se aflau deja la masă, împreună cu Olari Aurel, Poenaru Jenică vorbind.

Având în vedere că mesajul prin care Mătășel Ioan era chemat de Kadaș Iosif la masă unde se afla cu Poenaru Jenică este data la ora 16,15,28, luând în calcul și durata de timp necesară lui Iacob Sorin și Mătășel Ioan de a se deplasa la terasa de la Universitate (martorul Bocan a arătat la rejudecare că s-a întâlnit cu Iacob și Mătășel în parcarea de la Hilton, în timp ce aceștia se deplasau către terasa de la Universitate), rezultă că în jurul orei 16,25 au ajuns la masă cu Poenaru Jenică inculpații Iacob Sorin și Mătășel Ioan. Apoi, la 16,32,46 Poenaru Jenică se ridică de la masă, se salută cu ceilalți fără a prezenta urme vizibile de

iritare sau supărare și pleacă, rămânând în continuare la masă Olari Aurel, Mătășel, Kadaș și Iacob Sorin.

Prin urmare, din analiza în favoarea inculpaților a acestor înregistrări ambientale și a mesajului sus arătat, instanța a considerat că poate fi reținută în favoarea celor 2 inculpați apărarea în sensul că durata întâlnirii dintre Poenaru Jenică, Iacob Sorin Ioan și Mătășel Ioan a fost foarte scurtă, de ordinul câtorva minute.

Cu toate acestea, apărarea inculpaților din fața instanței în sensul că din cauza faptului că Poenaru Jenică a plecat imediat de la masă și deci nici nu au avut timp să i se explice problema de Bacău nu a fost primită întrucât, astfel cum s-a arătat mai sus, Kadaș Iosif discutase în prealabil cu Poenaru și i se explicase problema opoziției Romsilva, iar chemarea inculpaților Iacob Sorin și Mătășel Ioan s-a făcut nu pentru a-i explica aceștia problema lui Poenaru, ci pentru a-i prezenta acestuia pe cei doi, ca și viitori colaboratori în această problemă. Cum ambii inculpați cunoșteau scopul acelei întâlniri, motivul pentru care se întâlnesc cu Poenaru Jenică, instanța a considerat că cu bună știință au participat la întâlnire, cu scopul de a cumpăra influența pretinsă de Poenaru. Acesta este și motivul pentru care nu a mai durat mult întrevederea cu Poenaru după ce au ajuns la masă Iacob Sorin și Mătășel Ioan, întrucât nici nu mai erau necesare alte explicații. Prin urmare, instanța a considerat că tot ceea ce trebuia discutat și stabilit cu prilejul acelei întâlniri fusese stabilit. Acesta a fost și motivul pentru care inculpatul Poenaru îi cerea detalii lui Iacob Sorin 3 zile mai târziu, cu ocazia discuției, întrucât nu primise detalii despre problema Bacău în data de 08.09.2014.

Din declarația dată de martorul Olari Aurel în rejudecare, s-a desprins ideea că martorul a plecat primul („oricum eu am plecat, aceștia rămânând în continuare la masă, nu știu cât timp și ce au mai discutat....eu nu-mi aduc aminte să fi rămas eu la masă împreună cu cei 3 inculpați și Poenaru Jenică să fi plecat”), dar instanța a înlăturat această afirmație, din înregistrarea video sus menționată rezultând că Poenaru Jenică a plecat primul, Olari rămânând la masă și discutând preț de cel puțin 27 de minute.

Cu privire la inculpatul Mătășel Ioan, instanța a observat că nu există mijloace de probă directe care să-i atribuie vreo afirmație de solicitare de influență, iar procesul verbal de redare a înregistrării ambientale nu-i atribuie acestuia nicio replică, dar este clar dovedit faptul că inculpatul Mătășel Ioan efectua astfel de activități privind retrocedările de păduri, împreună cu Iacob Sorin și Kadaș Iosif, fiind deci implicat în problema restituirii de la Bacău și în soluționarea problemei privind acțiunile în justiție formulate de Romsilva. Astfel, inculpatul Kadaș Iosif a arătat la urmărire penală „Stiu ca Iacob si Nelu s-au dus la Romsilva, la Craciunescu în birou, (...)Ulterior, m-au sunat foarte nervoși ca în timp ce au stat ei în biroul lui, Crăciunescu a promis că nu mai face acțiune în instanță, iar când au ieșit de acolo, la 10 minute 1-a sunat nu știu cine și i-a spus ca, cu 10 minute înainte de expirarea termenului, s-a depus acțiunea” și, în același sens, martorul Olari Aurel a arătat că „cred că la a doua sau la a treia întâlnire, Sorin și Mătășel au spus că au o problemă la Bacău cu o retrocedare și

nu pot intra în posesie pentru că îi încurcă Romsilva, m-au întreat dacă știu pe cineva la Romsilva pentru a opri acțiunile Romsilva în instanță”.

Astfel, instanța a considerat că inculpatul Mătășel Ioan acționa ca un cumpărător de influență, alături de Iacob Sorin Ioan și Kadaș Iosif, pentru determinarea funcționarilor publici din cadrul Romsilva de a nu mai formula acțiuni în instanță.

Apoi, instanța a mai reținut că Mătășel Ioan a participat la respectiva întâlnire din data de 08.09.2014 și că a fost perceput de ceilalți participanți ca fiind un cumpărător de influență, alături de ceilalți doi inculpați, Olari și Poenaru Jenică vorbind la plural de cei 3 inculpați. Martorul Olaru Aurel a arătat că la discuțiile de la Universitate Mătășel era la întâlnire.

Tot în acest sens, instanța a mai reținut și mail-ul trimis de Mătășel Ioan lui Olari Aurel, aflat în volumul XIX fila 173 în care primul îi cere celui de-al doilea încă din 08.08.2014 „vă rog tare mult să nu ne uitați cu pădurea Bacău, trebuie să profităm acum de faptul că s-a validat la comisia locală și să nu mai facă contestație, știți dumneavoastră cine”, ceea ce a ilustrat o implicare activă și a lui Mătășel Ioan pentru soluționarea problemei constând în opoziția Romsilva la punerea în executare a deciziei nr.231/2012, opoziție manifestată prin plângeri formulate împotriva hotărârilor Comisiei Județene de Fond Funciar Bacău, plângeri ce erau de natură să prelungească punerea în posesie.

Prin urmare, având în vedere contextul în care Mătășel Ioan acționa împreună cu ceilalți doi inculpați în vederea identificării persoanelor cu influențe și în ceea ce privește rezolvarea problemei de la Bacău, participarea sa în cunoștință de cauză la întâlnirea de la Universitate, convocată de Kadaș Iosif tocmai în scopul cumpărării influenței lui Poenaru Jenică și pentru determinarea autorităților să nu mai formuleze plângeri și acțiuni în instanță ce împiedicau punerea în executare a deciziei nr.231/2012 realizează elementul material al unei cumpărări de influență, chiar dacă nu este dovedit că a afirmat expres că dorește o astfel de cumpărare de influență, fiind evident motivul participării sale la întâlnirea cu Poenaru Jenică, inculpatul Mătășel Ioan formând o echipă cu Iacob Sorin Ioan și Kadaș Iosif, având scopul comun al punerii în executare a deciziei nr.231/2012.

Cu privire la promisiunile făcute lui Poenaru Jenică în schimbul traficării influenței, instanța a reținut declarația acestuia dată la urmărire penală, în care a afirmat că „pentru demersurile mele urma să primesc un comision de 10% din valoarea de vânzare a fiecărui teren”, precum și declarația lui Olari Aurel în care răspunzând întrebării „v-au spus Sorin și Kadaș cât a cerut Poenaru?”, a răspuns „da, Sorin mi-a spus după întâlnire că „acesta e gros” în sensul că a cerut prea mult, inacceptabil de mult”.

Martorul Olari Aurel a afirmat la rejudecare că „nu îmi aduc aminte să se fi discutat la această întâlnire despre oferirea vreunei sume de bani lui Poenaru pentru a-i ajuta pe inculpați în această problemă a retrocedărilor, nu știu ce s-a discutat, orice e posibil”.

Instanța a mai reținut faptul că scopul întâlnirii cu Poenaru Jenică era, astfel cum s-a arătat mai sus, solicitarea ajutorului acestuia pentru a-i sprijini pe

inculpații Kadaș, Mătășel și Iacob în vederea demersurilor pe care aceștia din urmă le realizau cu privire la proprietățile prințului Paul și ale lui Sturdza Paltin (cu privire la aceasta din urmă problema inculpaților consta în stoparea acțiunilor în justiție pe care regia le formula și care întârziuau punerea în posesie).

În aceste condiții, având în vedere că motivul pentru care inculpații au apelat exact la Poenaru Jenică (iar nu la o persoană despre care nu știau nimic) a fost acela că era cunoscut ca o persoană influentă, care putea să intervină pe lângă alte persoane pentru a facilita rezolvarea demersurilor lor, instanța a considerat că promisiunea unui folos în schimbul oferirii ajutorului cerut lui Poenaru era de la sine înțeleasă. Instanța a reținut că inculpații nu s-au dus la respectiva întâlnire fără să conștientizeze că trebuie să-l plătească pe Poenaru pentru ajutorul solicitat.

Inculpații, ce au solicitat această întâlnire cu o persoană cunoscută că are influență, cu scopul de a-i cere traficarea influenței, au acceptat încă de la bun început faptul că urmează să-i promită și un folos în schimbul ajutorului cerut, dacă inculpatul Poenaru accepta să-și traficeze influența pretinsă, fiind cunoscut că Poenaru Jenică nu acordă ajutorul (acest ajutor trebuie înțeles ca trafic de influență întrucât Poenaru Jenică nu avea atribuții legale cu privire la neformularea de acțiuni în justiție de către regie și nici nu avea procură din partea lui Sturdza Paltin pentru a acționa în numele său în mod legal, astfel că orice ajutor legal este exclus) cu titlu gratuit. Aspectul că, ulterior, inculpații și Poenaru Jenică nu s-ar fi înțeles cu privire la cuantumul folosului nu are relevanță întrucât infracțiunea de cumpărare de influență s-a consumat în momentul în care folosul, indiferent de cuantumul său, a fost promis.

Nu în ultimul rând, instanța a mai reținut și declarația dată de Kadaș Iosif la urmărire penală în sensul că „Jenică m-a întrebat dacă au bani, iar eu i-am spus că eu cred că au, Jenică afirmând apoi ce sumă ar fi dispuși să pună la dispoziția sa, promițând că va rezolva problema de la Bacău”, ceea ce ilustrează faptul că nici nu se pune problema unui ajutor dezinteresat din partea lui Poenaru, aspect de care inculpații trebuie să fi fost conștienți și să-l fi acceptat atunci când au venit la întâlnire.

Din aceste mijloace de probă instanța a concluzionat că în schimbul solicitării de a interveni pe lângă funcționarii Romsilva pentru a nu se mai formula acțiuni în instanță, solicitare ce oricum nu putea fi gratuită, inculpații au și discutat, ca parte a discuției, existența unui anumit folos, respectiv o sumă de bani cu titlu de comision, ca preț al influenței. Nu are relevanță cuantumul sumei promise sau dacă s-a ajuns sau nu la o înțelegere privind cuantumul, important fiind, pentru existența și consumarea infracțiunii de cumpărare de influență, promiterea unui folos, oricare ar fi acela, în schimbul traficării influenței, ori este clar că inculpații, din moment ce au solicitat această întâlnire și au cerut ajutorul lui Poenaru Jenică, au avut în vedere și folosul ce urma a fi plătit pentru ajutor, deci au avut în vedere și prețul traficului de influență.

Instanța nu a reținut afirmația din rechizitoriu în sensul că i s-a promis lui Poenaru Jenică 4 milioane de euro, întrucât din înregistrarea convorbirii ambientale din data de 11.09.2014 (numai cu ocazia acestei întâlniri s-a discutat

despre această sumă) a rezultat că Iacob Sorin Ioan a făcut referire la această sumă în contextul în care se indica cât câștigă Regia Pădurilor pe an din exploatarea lemnului, iar nu cum s-a susținut în actul de sesizare. De asemenea, a doua referire la suma de 4 milioane pe an este făcută tot cu privire la „banul regiei”, iar nu cum s-a reținut în actul de sesizare. În același sens, s-a observat din aceeași înregistrare că, la întrebarea lui Poenaru cât sunt dispuși să ofere regiei, Iacob Sorin a afirmat „100 euro la hectar”, Poenaru răspunzând că nu se va uita nimeni la ei cu această ofertă întrucât pădurea este acolo 4500 euro hectarul. Prin urmare, instanța nu a considerat că Iacob Sorin i-a promis lui Poenaru Jenică pentru influența pe care și-o trafica la Regia Romsilva suma de 100 euro pe hectar, discuția reală a celor doi fiind în sensul indicat mai sus.

La cererea apărării, mijlocul de proba constând în înregistrările ambientale efectuate în datele de 08 și 11 septembrie 2014 a fost expertizată pentru a se constata veridicitatea acesteia în sensul de a se stabili dacă sunt intervenții tehnice care să-i modifice conținutul și care să susțină teza apărării că, sensul discuției a fost diferit. Expertiza administrată în cursul cercetării judecătorești, nr. 34/05.04.2021 și suplimentul de expertiză, consemnat în Raportul de expertiză nr.32 din 23.01.2018, efectuat în primul ciclu procesual dar folosit ca mijloc de probă și în rejudecare, nu au constatat intervenții tehnice care să schimbe conținutul înregistrărilor.

Tot din înregistrarea întâlnirii ambientale din data de 11.09.2014, s-a observat, în favoarea inculpatului Iacob Sorin, aspect invocat și de apărare, că Poenaru Jenică, după ce i se prezintă lista cu proprietățile prințului Paul, atunci când inculpatul Iacob deschide discuția despre problema de la Bacău și îl întreabă pe Poenaru „mi-a spus Ioska că dvs vă ocupați de problema de la Bacău „, acesta din urmă afirmă „nu.”, Iacob afirmă „ de contestație..”, iar Poenaru Jenică afirmă din nou „nu”. În continuare, Iacob afirmă „, ideea e că avem nevoie de un sprijin care mi-a zis că ni-l puteți acorda” ulterior Poenaru Jenică afirmă că „uite un fel de mesaj: prima temă Varga și...nu se discută cu mine niciodată așa...Ioska a uitat..eu nu primesc sarcini de la nimeni, nu primesc teme”. Apoi Poenaru întreabă „de la cine vin banii pentru cele 25.000 hectare?”, Iacob Sorin răspunde „de la mine personal, de la prietenul meu, el vinde proprietarului, noi vindem proprietarului”. După ce Iacob Sorin afirmă că este găsit cumpărătorul, Poenaru Jenică întreabă apoi „la ce preț hectarul” Iacob Sorin răspunzând „, 4500 euro hectarul”.

În cadrul discuției, Poenaru Jenică primește apoi detalii de la Iacob Sorin cu privire la suprafața retrocedată la Bacău, la acțiunile lui Varga și cu privire la contestațiile formulate de Direcția Silvică Bacău și Romsilva, cerând Poenaru pe mail decizia nr.231/2012.

Instanța a considerat că pot fi analizate în favoarea lui Iacob numai afirmațiile lui Poenaru „nu, nu, nu „, și faptul că cerea explicații cu privire la subiectul pădurilor din Bacău, celelalte afirmații, inclusiv cele privind prețul cu care Bengescu Dan urma să vândă după obținerea titlului (4500 euro pe hectar) nu au fost avute în vedere întrucât sunt în defavoarea inculpaților, iar înregistrările au fost constatate nule absolut de către instanță.

Astfel, instanța a considerat că respectiva poziție exprimată de Poenaru nu poate constitui un mijloc de probă care să infirme ideea că la întâlnirea din data de 08.09.2014 nu s-a fi discutat nimic despre Bacău și nu s-ar fi solicitat ajutorul lui Poenaru pentru a interveni la nivelul Romsilva spre a nu se mai formula acțiuni în instanță, din moment ce din mijloacele de probă analizate mai sus a rezultat că scopul acelei întâlniri a fost tocmai acesta (al unei colaborări între Olari și Poenaru), pentru rezolvarea retrocedărilor, atât ale prințului Paul cât și cele de la Bacău, unde problema era opoziția Romsilva, discutându-se cu ocazia acelei întâlniri și acest aspect, inițial numai de către Kadaș cu Poenaru, apoi de către toți inculpații în prezența și a martorului Olari Aurel.

Surprinderea lui Poenaru („nu..nu”) în fața afirmației lui Iacob poate fi justificată de faptul că, deși se cumpăraseră influența de către inculpați încă din data de 08.09.2014, Poenaru era nemulțumit de modul de abordare al lui Kadaș Iosif („ prima temă Varga..”), apoi încă nu se ajunsese la o înțelegere clară, respectiv la prezentarea tuturor documentelor necesare lui Poenaru pentru rezolvarea problemei de la Bacău, privind însărcinarea acestuia de către cei 3 inculpați și cu privire la problema de la Bacău, problemă cu privire la care, spre deosebire de cea a prințului Paul, Iacob Sorin nu avea procură de reprezentare, iar Poenaru Jenică nu se angaja în exercitarea influenței, în lipsa unei procuri care să dovedească că Iacob Sorin discuta în mod legal și în problema de la Bacău și în lipsa documentelor pe baza cărora Poenaru trebuia să discute mai departe (în declarația dată, Poenaru a afirmat că nu mi-a adus mandatul pentru toate proprietățile și nu am mai avut întâlniri cu acesta).

De asemenea, explicațiile cerute de Poenaru și date de Iacob Sorin, au vizat și un alt interes al acestuia din urmă, legat de înscrierea în cartea funciară făcută de Varga, ce împiedica astfel obținerea titlului de proprietate, despre acest subiect fiind posibil să nu se fi discutat deloc sau foarte puțin în data de 08.09.2014. Faptul că detaliile cerute de Poenaru în data de 11.09.2014 nu au fost discutate în data de 08.09.2014 nu conduce la concluzia că nu s-a consumat infracțiunea de cumpărare de influență în data de 08.09.2014, având în vedere că pentru consumarea infracțiunii, este necesar ca un cumpărător de influență să promită un folos pentru un traficant de influență cu scopul de a-l determina pe un funcționar public să îndeplinească sau să nu îndeplinească un act ce intră în îndatoririle sale de serviciu, fără a fi deci nevoie de prezentarea detaliată a cazului reprezentat de retrocedarea de la Bacău.

Or, astfel cum s-a arătat mai sus, instanța a considerat că scopul întâlnirii din data de 08.09.2014 a fost acela de a se cumpăra influența lui Poenaru Jenică pentru rezolvarea problemelor privind retrocedările prințului Paul și ale lui Sturdza Paltin și discuțiile care au avut loc, discuții de principiu între cumpărătorii de influență și traficant, au mers exact în această direcție, la întâlnirea din 08.09.2014 stabilindu-se că Poenaru Jenică urmează să efectueze demersuri pentru ajutorul promis. Astfel, întâlnirea din data de 11.09.2014 reprezintă continuarea firească a celor discutate în data de 08.09.2014, inculpatul Iacob Sorin dându-i detaliile solicitate lui Poenaru atât cu privire la proprietățile prințului Paul cât și cu privire la problema de la Bacău.

Instanța a considerat că toate explicațiile cerute de Poenaru lui Iacob Sorin cu ocazia întâlnirii din data de 11.09.2014, despre problema de la Bacău, nu pot dovedi că la data de 08.09.2014 nu s-a cerut influența lui Poenaru pentru rezolvarea opoziției Romsilva la punerea în executare a deciziei nr.231/2012, astfel cum s-a arătat mai sus, ci dovedesc că acest subiect al retrocedării pădurii de la Bacău nu a fost detaliat extrem de mult la data de 08.09.2014, Poenaru având nevoie de alte informații, mai detaliate, precum și de un mandat din partea lui Iacob Sorin cu privire la aceste păduri, pentru a începe traficul efectivă a influenței afirmate la data de 08.09.2014.

Cu privire la ordonanța DNA ST Bacău dată în dosar nr. 38/P/2020, depusă de inculpat în apărare, instanța a reținut că prin respectiva ordonanță au fost analizate, dispunându-se și o soluție de clasare, câte 2 acuzații de cumpărare de influență aduse fiecăruia dintre cei 3 inculpați, dar cu referire la traficantii de influență Olari Aurel și Poteacă Andrei, astfel că acuzația de cumpărare de influență din prezenta cauză, ce îl vizează pe Poenaru Jenică, nu a constituit obiectul analizei procurorului și, deci, cele reținute de procuror în respectiva ordonanță nu pot avea nicio înrâurire cu privire la acuzațiile ce formează obiectul prezentei cauze.

Prin urmare, instanța a considerat dovedită fapta de cumpărare de influență din data de 08.09.2014 de către inculpații Kadaș Iosif, Mătășel Ioan și Iacob Sorin Ioan, de la traficantul de influență Poenaru Jenică, care urma, în schimbul unui folos, să-și exercite influența pentru a-l determina pe directorul general Romsilva să nu mai formuleze acțiuni în justiție care împiedica punerea în executare a deciziei nr.231/2012 a Tribunalului Covasna.

În drept, starea de fapt expusă mai sus întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 alineat 1 C.pen., raportată la art. 6 din Legea nr.78/2000, atât sub aspect obiectiv cât și sub aspect subiectiv pentru inculpații Kadaș Iosif, Mătășel Ioan și Iacob Sorin Ioan.

Inculpații au acționat cu intenție, au urmărit deci cu bună știință obținerea rezultatului socialmente periculos, respectiv cumpărarea influenței de la traficantul Poenaru Jenică, acesta fiind mobilul ce i-a determinat să solicite și să participe la întâlnirea din data de 08.09.2014, influența solicitată lui Poenaru fiind pentru a-l determina pe directorul Romsilva a nu mai formula acțiuni în justiție, lipsa acestor acțiuni în justiție urmând să conducă, în cele din urmă, la urgentarea punerii în posesie și obținerea titlului de proprietate, în baza deciziei nr.231/2012 a Tribunalului Covasna, promițându-i acestuia din urmă bani în schimbul traficării influenței.

Cu privire la individualizarea pedeselor, instanța a considerat că o pedepsă în cuantum minim pentru inculpații Iacob Sorin și Mătășel Ioan este una aptă să răspundă atât necesității sancționării pe măsura gravității faptei cât și să asigure premisele necesare unei reeducări a inculpaților, ținând cont de aspectul că a avut loc o singură întâlnire între cei 2 inculpați și traficantul de influență, intențiile inculpaților nemaiconcretizându-se apoi în exercitarea unei influențe efective și folosirea acestei influențe de către inculpați în interesul lor comun de a urgenta punerea în executare a deciziei nr.231/2012 a Tribunalului Covasna,

prin neformularea de căi de atac de către Regie.

Pentru inculpatul Kadaş Iosif, având în vedere că el a iniţiat întâlnirea cu Poenaru Jenică, a discutat în prealabil, mai înainte de a veni la masă inculpaţii Iacob Sorin şi Mătăşel Ioan despre cumpărarea de influenţă cu acesta, Poenaru Jenică urmând să ţină legătura cu Kadaş Iosif pe viitor, în vederea atingerii scopului pentru care se cumpăraseră influenţa, instanţa a considerat că trebuie stabilit un quantum al pedepsei puţin mai mare decât minimul legal, dată fiind contribuţia mai mare a acestui inculpat la săvârşirea infracţiunii de cumpărare de influenţă de la Poenaru Jenică.

La alegerea modalităţii de individualizare a executării pedepselor, instanţa a avut în vedere vârsta şi nivelul de integrare socială al inculpaţilor, considerând că nu se impune executarea efectivă în penitenciar a pedepselor, fiind posibilă îndreptarea conduitei inculpaţilor prin propriile posibilităţi de îndreptare ajutaţi de Serviciul de Probaţiune în cadrul supravegherii.

Fapta fiind săvârşită în data de 08.09.2014, legea aplicabilă este una singură, respectiv codul penal în vigoare.

Astfel, instanţa a dispus condamnarea inculpaţilor Mătăşel Ioan şi Iacob Sorin Ioan la câte o pedeapsă de 2 ani închisoare, iar a inculpatului Kadaş Iosif la o pedeapsă de 2 ani şi 6 luni închisoare, şi a dispus, în temeiul art. 91 C.pen., suspendarea sub supraveghere a executării fiecărei pedepse, pe un termen de încercare de 3 ani pentru toţi inculpaţii, cu obligarea acestora la prestarea de muncă neremunerată în folosul comunităţii, afară de cazul în care, din cauza stării de sănătate, nu poate presta această muncă, precum şi cu obligarea inculpaţilor la frecventarea unui program de reintegrare socială şi stabilirea celorlalte obligaţii legale în sarcina inculpaţilor.

S-a dispus aplicarea pedepsei complementare a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alineat 1 literele a şi b C.pen., pe o durată de 2 ani, pentru toţi cei 3 inculpaţii, această pedeapsă fiind obligatoriu de aplicat având în vedere dispoziţiile art. 67 alineat 2 C.pen. Având în vedere gravitatea faptelor, aplicarea pedepsei complementare este şi necesară pentru asigurarea unei sancţionări penale proporţionale cu gradul de pericol social al faptelor. Corelativ pedepsei complementare, au fost aplicate inculpaţilor şi pedepsele accesorii constând în interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alineat 1 literele a şi b C.pen., executarea acestora din urmă urmând a fi suspendată pe durata suspendării pedepsei principale aplicate inculpaţilor.

S-a constatat că inculpatul Kadaş Iosif s-a aflat sub puterea măsurilor preventive (reţinere, arestare preventivă şi arest la domiciliu) la 15.10.2014 şi de la 17.10.2014 la 28.01.2015, că inculpatul Mătăşel Ioan a fost reţinut pentru 24 ore în data de 16.10.2014 şi că inculpatul Iacob Sorin Ioan s-a aflat sub puterea măsurilor preventive (reţinere, arestare preventivă şi arest la domiciliu) de la 16.10.2014 la 28.01.2015.

Instanţa a obligat pe fiecare dintre inculpaţii Kadaş Iosif, Mătăşel Ioan şi Iacob Sorin Ion, la plata a câte 7.500 lei fiecare, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, efectuate la urmărire penală şi la judecata în fond a cauzei, în rejudecare.

Cu privire la acuzația adusă inculpatului Crăciunescu Adam, ce a făcut obiectul rejudecării, astfel cum a fost modificată data faptei prin ordonanța 23 martie 2015, respectiv fapta de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen., constând în aceea că, în calitate de director general al R.N.P. Romsilva, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a dispus, la data de 21 martie 2014, în mod abuziv ca juristei Suciu Alina, angajată a R.N.P. Romsilva, să-i fie modificate atribuțiile de serviciu, interzicându-i să mai reprezinte interesele unității în procesele care aveau ca obiect retrocedarea suprafeței de 43.277 ha teren forestier, după ce aceasta a formulat în mod legal o cerere de strămutare a uneia dintre aceste cauze (dosar nr. 2209/119/2013 al Tribunalului Covasna) – cerere de strămutare admisă de ÎCCJ la data de 17.01.2014, instanța a reținut că atribuțiile de serviciu ale juristei Romsilva nu au fost modificate în mod abuziv și că nu s-a încălcat nicio lege, nefiind cauzat niciun prejudiciu persoanei vătămate Suciu Alina.

După ce jurista Alina Suciu a formulat, prin Direcția Silvică Bacău, o cerere de revizuire a Deciziei nr.231/2012 a Tribunalului Covasna, pe 02.10.2013, s-a formulat în cadrul acestui proces o cerere de strămutare și o cerere de suspendare a judecării cauzei, semnate și de către Suciu Alina. Dosarul a fost înregistrat la Tribunalul Covasna, având termenul de judecată pe data de 03.12.2013, ședința fiind înregistrată de Sturdza Paltin Gheorghe în fișierul „complet amânare pentru strămutare”.

Modificarea atribuțiilor de serviciu pentru jurista Alina Suciu, efectuată de către inculpatul Crăciunescu Adam, în calitate de director al Romsilva, nu este consecința încălcării legii și nici consecința încălcării unui act juridic cu o valoare inferioară legii, ci a fost determinată de starea de sănătate a juristei, care solicitase un program de muncă de natură să evite deplasările. Astfel, prin cererea din data de 26.07.2013, Suciu Alina a solicitat Romsilva „aplicarea dispozițiilor privitoare la persoanele cu handicap”, anexând Certificatul de încadrare în grad de handicap nr. 1134/24.07.2013, prin adresa nr. 7958 din 29.07.2013, aceasta a înaintat Programul individual de reabilitare în care se menționează că poate să facă doar „activități de birou, fără stres, cu pauze de masă și insulinoterapie în condiții de microclimat favorabile”.

În același sens, instanța a reținut și că prin fișa de aptitudini nr. 1263156 din 11.03.2014, medicul de medicina muncii a recomandat „se va evita activitatea de teren, fără deplasări pe distanțe lungi în afara Bucureștiului”

Pe lângă aceste solicitări formulate de către jurista Suciu Alina, care au ajuns la cunoștința inculpatului Crăciunescu Adam, instanța a mai reținut că persoana vătămată formulase acțiuni care constau în litigii de dreptul muncii purtate cu Romsilva, în care partea civilă reclama tocmai situația sa medicală, invocând în dosarul civil nr. 11166/3/2013 al Tribunalului București, tocmai faptul că regimul alimentar prescris de medic este imposibil a fi respectat cu deplasări frecvente în țară, iar consecința nerespectării regimului obligatoriu este afectarea gravă a stării de sănătate a subsemnatei cu agravarea complicațiilor cronice ale diabetului.

Prin urmare, instanța a considerat că măsura luată de către inculpatul Crăciunescu Adam, de a-i modifica atribuțiile de serviciu ale juristei Alina Suciu în data de 21.03.2014, din această modificare rezultând imposibilitatea pentru persoana vătămată de a mai reprezenta Romsilva în procesele ce vizau retrocedarea suprafeței de pădure efectuată de Tribunalul Covasna prin decizia nr. 231/2012, nu reprezintă o măsură abuzivă, o încălcare a legii sau a altei norme de drept inferioare, ci reprezintă o măsură ce a avut la bază nu numai fișa de aptitudini nr. 1263156 din 11.03.2014, întocmită de medicul de medicina muncii, pe care inculpatul era obligat să o respecte, dar și propriile solicitări ale părții civile formulate în cadrul procesului civil pe care îl avea cu Romsilva încă din anul 2013 astfel cum s-a arătat mai sus.

Martora Nela Cojocaru a arătat în rejudecare că decizia de a se formula revizuirea din luna octombrie 2013 a fost luată în urma unei întâlniri la care a participat și inculpatul Crăciunescu Adam, acesta fiind de acord cu promovarea revizuirii. Și partea civilă a arătat în fața instanței că „concluzia acelei ședințe a fost că se formulează revizuirea, se merge cu ea la Bacău și dacă comisia județeană va fi de acord, o va semna”. Instanța a considerat că nu prezintă o logică afirmația în sensul că juristei Alina Suciu i-au fost interzise deplasările în afara Bucureștiului pentru a nu mai susține revizuirea, din moment ce chiar inculpatul fusese de acord cu promovarea acelei căi de atac.

Având în vedere faptul că decizia de a se formula revizuirea fusese analizată și aprobată inclusiv de către inculpatul Crăciunescu Adam, apare ca fiind rezonabilă supărarea manifestată de acesta pe motiv că nu a fost informat despre formularea cererii de strămutare a revizuirii, aceasta fiind o cerere accesorie revizuirii, iar justificarea oferită de partea civilă Suciu în fața instanței în sensul că nu trebuia înștiințat directorul Romsilva întrucât cererea de strămutare era emisă de Direcția Silvică Bacău nu a fost primită tocmai pentru faptul că decizia de a se formula cererea principală, revizuirea, a fost luată în interiorul Romsilva.

Lipsa oricărui abuz a mai rezultat și din faptul că acțiunile Romsilva de atacare a deciziei civile nr.231/2012 a Tribunalului Covasna au continuat și după modificarea atribuțiilor juristei Alina Suciu (la 10 iunie 2014, Regia Națională a Pădurilor Romsilva a formulat o nouă cerere de revizuire înregistrată sub nr. de dosar nr. 1029/119/2014, iar la 31.07.2014, Regia Națională a Pădurilor Romsilva a formulat o plângere penală împotriva judecătorilor de la Tribunalul Covasna – Secția Civilă) astfel că nu se poate susține că inculpatul Crăciunescu Adam ar fi intenționat să împiedice acțiunile Romsilva prin modificarea atribuțiilor Alinei Suciu. Martora Nela Cojocaru a arătat în rejudecare că acțiunile Romsilva având ca scop împiedicarea executării deciziei nr.231/2012 nu au avut de suferit după ce au fost preluate dosarele de la doamna Suciu.

În același sens, martorul Mohanu Gheorghe, audiat de instanță a arătat că „am avut mai multe discuții cu domnul Crăciunescu în legătură cu formularea unor astfel de plângeri și întotdeauna părerea acestuia era să ne documentăm cât mai bine înainte de a formula acțiunea, niciodată nu s-a opus. Precizez faptul că nu a fost nici un document care să nu fi fost semnat de directorul Crăciunescu,

poate s-a mai întârziat, dar întotdeauna a fost semnat”, martorul arătând și că regia s-a ocupat în continuare de dosarele pădurilor după emiterea deciziei privind starea de sănătate a doamnei Suciu. Martorul Butnaru Viorel a arătat în același sens că „după ce doamna Suciu Alina nu a mai avut posibilitatea să iasă din București, în legătură cu aceste dosare a fost capacitatea o altă juristă de la Direcția Vâlcea, Alina Popoiu, care s-a implicat pozitiv, a intrat și în contradicție cu celelalte juriste cu privire la problemele juridice ale acestei retrocedări”, ceea ce ilustrează că intenția inculpatului Crăciunescu Adam nu a fost aceea de a împiedica Romsilva să mai formuleze sau să mai susțină acțiuni în justiție.

Deși instanța de judecată a constatat nulitatea absolută a convorbirilor interceptate cu sprijinul SRI, acestea pot fi folosite în favoarea inculpaților. Astfel, în favoarea lui Crăciunescu Adam instanța a reținut următorul dialog purtat de acesta în data de 07.12.2013, ora 21,33 cu Mohanu Gheorghe, subordonat al inculpatului în cadrul Romsilva, în care Adam Crăciunescu afirmă :”este, dar de fapt strămutarea, fără să mă informeze, de acord, eram de acord poate cu ea, nu era nicio problemă, dar bă, mă informezi...eu nu sunt împotriva a nu se rezolva problemele dar după aia nu vreau ca după ce nu câștigă unul sau altul să fim trași noi, să fim chemați prin procese....și cu instanțele, mie până când nu îmi prezintă recomandarea de la medic că poate merge în delegații nu îi mai dau nicio delegație, gata am terminat...nu, mai întâi să-și clarifice treaba din punct de vedere cu handicapul ce restricții are, cum are că nu... o băgăm...asta face după aia pică tot că ea știe este foarte conștientă de niște treburi”.

Din această înregistrare a rezultat că nu motivul formulării cererii de strămutare era cauza nemulțumirii inculpatului în raport cu Suciu Alina ci aspectul neinformării acestuia de către Suciu Alina (și partea civilă în declarația dată în rejudecare a precizat acest aspect, respectiv că a fost chemată de Crăciunescu Adam în birou, foarte furios și îi reproșa că a semnat o cerere de suspendare a procesului de la Covasna fără cunoștința sa) iar, în al doilea rând, exista o temere reală a lui Crăciunescu cu privire la starea de sănătate a juristei Suciu Alina, temere care l-a determinat să afirme că nu-i va mai da delegații până nu-și va clarifica starea de sănătate, ce restricții are.

După înlocuirea juristei Alina Suciu, astfel cum a rezultat din declarația sa, a fost desemnată de către Crăciunescu Adam o altă juristă care să se ocupe de dosarele Sturdza, respectiv jurista de la Vâlcea, Alina Popoiu, ceea ce ilustrează că Romsilva nu a lăsat revizuirea fără susținere juridică, ci doar s-a schimbat juristul.

În acest context, dat fiind fișa de aptitudini nr. 1263156 din 11.03.2014, întocmită de medicul de medicina muncii, inculpatul Crăciunescu Adam nu a avut o altă variantă legală decât de a-i interzice părții civile deplasările pe distanțe lungi în afara Bucureștiului, ce a avut ca și consecință directă, predarea dosarelor ce vizau pădurea retrocedată prin decizia nr.231/2012 a Tribunalului Covasna, din moment ce aceste dosare erau pe rol la instanțe îndepărtate de București (Sibiu, Covasna).

Cu privire la modalitatea în care Medicover a emis această fișă de aptitudini, deși martorul Butnaru Viorel, în rejudecare, a afirmat că obținerea adevărului a fost realizată în mod abuziv, întrucât regia cunoștea de mai mult timp afecțiunile doamnei Suciuc, instanța a reținut, din declarația părții civile Suciuc Alina dată în rejudecare că a fost consultată inițial în decembrie 2013 iar, la a doua reevaluare, s-a întocmit respectiva fișă prin care nu au fost recomandate deplasările lungi, la solicitarea părții civile, medicul afirmând că „a primit un înscris de la Romsilva, semnat de directorul general, în care se preciza că meseria de consilier presupune deplasări la toate instanțele din țară, că este o meserie stresantă și cerea opinia medicală dacă sunt sau nu aptă să fac și aceste activități”.

În condițiile în care partea civilă avea formulată acea acțiune civilă, indicată și mai sus, ce viza mutarea sa de la serviciul juridic la perdele forestiere, invocând în acțiune aspectele sus arătate, solicitarea semnată de inculpatul Crăciunescu Adam și adresată Medicover apare ca fiind justificată și se coroborează cu convorbirea telefonică indicată mai sus. Solicitarea Romsilva, semnată de inculpat, este una rațională, ce se bazează tocmai pe realitățile invocate de însăși partea civilă în respectiva acțiune pe care o formulase împotriva Romsilva, intenția inculpatului fiind aceea de a se evita angajarea răspunderii civile a Romsilva pentru o faptă ilicită constând în nerespectarea dreptului la sănătate al părții civile.

Martora Nela Cojocaru a relatat în fața instanței motivele pentru care s-a luat decizia de a se cere un punct de vedere clinicii Medicover, arătând martora „am aflat că doamna Suciuc contestase în instanță mutarea acesteia de la departamentul juridic la departamentul perdele forestiere, mutare ce avusese loc în februarie 2013, la dosarul instanței depusese mai multe acte medicale, precum și un certificat de încadrare în grad de handicap despre care nici eu, nici directorul, nu aveam cunoștință până la acel moment. Practic noi eram acuzați că îi periclitam starea de sănătate trimițând-o în delegații. În luna iulie 2013 aceasta a depus la registratura regiei un certificat de încadrare în grad de handicap valabil pentru perioada 2013-2014. Atunci s-a luat decizia la nivel de conducere să cerem opinia clinicii Medicover cu care aveam încheiat contract de medicina muncii”.

Martora a mai arătat că, după primirea fișei de aptitudini din luna martie 2014 „având în vedere că Alina Suciuc avea un dosar la Tulcea dar și dosarele privind retrocedările din Bacău, cu scopul de a-i proteja acesteia starea de sănătate, s-a luat decizia preluării dosarelor acesteia și repartizarea acestora către alți consilieri juridici din cadrul regiei dar și cadrul regiilor locale care erau mai apropiate de locul judecării. Această decizie a fost luată de directorul general, dar în urma discuțiilor avute cu mine întrucât am ajuns la concluzia că trebuie să respectăm recomandările medicului de medicină a muncii”.

Instanța nu a identificat nicio ilegalitate în procedura de solicitare a avizului Medicover, iar faptul că până atunci, deși poate ar fi cunoscut starea de sănătate a părții civile, nu se ceruse un astfel de aviz, nu poate avea relevanța susținută de partea civilă și de martorul Butnaru Viorel (că s-a cerut acel aviz

pentru a i se prelua dosarele Sturdza, ce se judecau în afara Bucureștiului), din moment ce nu exista până în anul 2013 niciun proces intentat de Suci Alina Romsilva în care să se fi invocat necesitatea respectării dreptului la sănătate.

Că inculpatul Crăciunescu Adam nu a urmărit prin solicitarea acestui aviz un alt interes decât aflarea posibilității reale ca Alina Suci să se deplaseze în țară la procese a rezultat din inexistența vreunei probe care să ateste că inculpatul ar fi influențat decizia medicului de la Medicover. Ceea ce se consemna în adresa semnată de Crăciunescu Adam era și real întrucât meseria de consilier juridic presupune întradevăr, nu numai stres, ci și deplasări în toată țara, la procese.

După ce Alina Suci a predat dosarele, inculpatul Crăciunescu Adam nu a realizat acte prin care să se opună demersurilor realizate de ceilalți consilieri juridici în vederea contestării deciziei nr.231/2012 a Tribunalului Covasna iar preocupările inculpaților Iacob Sorin, Mătășel Ioan și Kadaș Iosif din luna septembrie 2014 (astfel cum au fost descrise mai sus) arată că opoziția Romsilva, condusă tot de către Crăciunescu Adam, a continuat și după momentul 21.03.2013 și exista și în septembrie 2014(în data de 09 septembrie 2014, prin Decizia nr. 609 din 09.09.2014, Crăciunescu Adam a dispus constituirea unei comisii de șapte juriști, pentru a studia și analiza cazul Paltin Gheorghe Sturdza și a elabora strategiile de apărare).

Prin urmare, instanța a considerat că inculpatul nu a săvârșit nicio faptă abuzivă, nu a încălcat nicio normă de drept prevăzută în legislația primară sau secundară, iar decizia sa din data de 21.03.2013 (adresa nr. 21757/AC/21.03.2014, prin care s-a solicitat directorului Direcției Fond Forestier, unde își desfășoară activitatea Suci Alina, să dispună acesteia să predea toate dosarele Serviciului juridic, și nu doar dosarul care privea decizia civilă nr.231/R/2012) nu a fost abuzivă, ci justificată de imperativul respectării dreptului de sănătate al părții civile Suci Alina, ce formulase deja o acțiune împotriva Romsilva în care susținea că regimul alimentar prescris de medic este imposibil a fi respectat cu deplasări frecvente în țară.

În aceste condiții, instanța a achitat inculpatul pentru acuzația ce a făcut obiectul rejudecării, respectiv pentru fapta de abuz în serviciu, achitare ce s-a întemeiat pe dispozițiile art. 16 litera a C. proc. pen. Instanța nu a mai analizat celelalte condiții de incriminare prevăzute de lege pentru existența infracțiunii de abuz în serviciu, din moment ce a constatat mai sus că nu există fapta.

Ca o consecință a achitării inculpatului în lipsa constatării unei fapte ilicite, s-a dispus și respingerea acțiunii civile exercitate de Suci Alina încă din faza de urmărire penală, întrucât existența unei fapte ilicite este o primă condiție pentru angajarea răspunderii civile delictuale a unei persoane, iar această primă condiție nu este îndeplinită în speță. Deși partea civilă a solicitat obligarea tuturor inculpaților în solidar la repararea prejudiciului pretins, instanța a observat că nici una dintre acuzațiile aduse celorlalți inculpați, cu excepția celor privind abuzul în serviciu și instigarea la abuz în serviciu, nu comportă latură civilă, astfel că nu s-a dispus obligarea inculpaților la plata despăgubirilor solicitate. Cu privire la aceste două acuzații, instanța a considerat că nu există

nicio legătură de cauzalizate între fapta inculpatului Ordog Lorand Andraș, pentru care a fost găsit vinovat și prejudiciul reclamat de partea civilă Suciuc Alina, astfel că, în lipsa unei condiții esențiale pentru antrenarea răspunderii civile, nu a fost admisă solicitarea părții civile de obligare a inculpatului Ordog Lorand la repararea pretinsului prejudiciu, ce nu poate fi consecința directă, cu legătură de cauzalitate, a faptei ilicite săvârșite de inculpatul Ordog Lorand Andraș (abuz în serviciu).

Instanța nu a analizat în ce măsură inculpatul Crăciunescu Adam a răspuns sau nu solicitărilor venite din partea inculpatului Hrebenciuc Viorel și ar fi luat măsuri împotriva intereselor Regiei, respectiv ar fi întreprins măsuri în scopul de a împiedica promovarea și susținerea acțiunilor în justiție în legătură cu retrocedarea suprafeței de pădure în favoarea lui Sturdza Paltin întrucât acuzația de constituire a unui grup infracțional organizat nu face obiectul acestei rejudecări.

VI. Împotriva sentinței penale nr. 132/F din data de 22 iulie 2021 a Curții de Apel Brașov - Secția Penală au declarat apel Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, apelantele Regia Națională a Pădurilor – Romsilva și Regia Națională a Pădurilor – Romsilva – Direcția Silvică Bacău și inculpații Hrebenciuc Andrei, Sturdza Gabriela Rodica, Bengescu Dan Costin, Sturdza Paltin Gheorghe, Bularca Anca Roxana, Kadas Iosif, Adam Ioan, Ordog Lorand Andras, Iacob Sorin Ion și Mătășel Ioan.

Cauza a fost înregistrată la Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală la data de 21.09.2021 și s-a acordat prim termen la data de 28.10.2021.

A. Motivele de apel

Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov a criticat hotărârea atacată, în esență, pentru următoarele motive:

1- greșita constatare a nulității absolute a tuturor proceselor verbale de consemnare a activităților de supraveghere tehnică;

2- netemeinicia soluției de achitare a inculpatului Adam Ioan, pentru comiterea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, cu consecințe deosebit de grave, prevăzută și pedepsită și pedepsită de art. 47 Noul C. pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 Noul C. pen. rap. la art. 309 Noul C. pen.;

3- nelegalitatea modalității de stabilire a legii penale mai favorabile și aplicare a pedepselor în cazul inculpatului Ordog Lorand Andras;

4- netemeinicia modalității de individualizare a executării pedepsei pentru inculpații Kadas Iosif, Iacob Sorin Ion și Mătășel Ioan;

5- greșita stabilire a temeiului achitării inculpatului Crăciunescu Adam.

Apelanta Regia Națională a Pădurilor – Romsilva a criticat hotărârea atacată, în esență, pentru următoarele motive:

- a menționat că a declarat apel în termenul legal, deoarece nu i-a fost comunicată până în prezent sentința penală nr. 132/22.07.2021 pronunțată în dosarul nr. 2862/1/2018 și nici încheierea pronunțată în ședința publică din data de 26.06.2020, de către Curtea de Apel Brașov;

- a arătat că, în mod eronat, s-a respins cererea sa de constituire ca parte civilă.

A solicitat admiterea apelului cu consecința admiterii cererii de constituire ca parte civilă, așa cum a fost formulată, având în vedere calitatea Romsilva de administrator al suprafeței de 43.227 ha, prin Direcția Silvică Bacău, care face obiectul infracțiunii de abuz în serviciu și luare de mită din prezentul dosar, infracțiuni reținute în rechizitoriul DNA Brașov, dosar 63/P/2012, și pentru care s-a pronunțat soluția condamnării.

Apelanta Regia Națională a Pădurilor – Romsilva – Direcția Silvică Bacău a criticat hotărârea atacată, în esență, pentru următoarele motive:

- a arătat că, în mod nefondat, s-a respins cererea sa de constituire ca parte civilă, prin încheierea din data de 26.06.2020 pronunțată de Curtea de Apel Brașov pe motivul că nefiind titularul dreptului de proprietate publică, ci doar administratorul, nu a suferit niciun prejudiciu, cu atât mai mult cu cât titularul dreptului de proprietate, respectiv Ministerul Finanțelor Publice, parte civilă constituită în dosar.

A solicitat admiterea apelului cu consecința admiterii cererii de constituire ca parte civilă, așa cum a fost formulată, având în vedere mandatul său legal generat de HG 229/2009, dispozițiile art. 20 alin. 6 din C. proc. pen., coroborate cu cele ale art. 1357 și următoarele din Codul civil.

Inculpații Sturdza Paltin Gheorghe și Sturdza Gabriela Rodica au criticat hotărârea atacată, în esență, pentru următoarele motive:

- primul motiv de critică a privit nelegalitatea soluției de condamnare la care s-a ajuns prin modificarea conținutului acuzației direct prin sentință, față de conținutul acuzației din rechizitoriu, în afara mecanismului judiciar de schimbare a încadrării juridice permis de art. 386 din C. proc. pen.

Astfel, s-a menționat că schimbând încadrarea juridică din două infracțiuni de cumpărare de influență într-o singură infracțiune de cumpărare de influență, instanța de judecată nu a precizat, corelativ, în încheierea din 04 iunie 2021 și elementele acuzației reținute prin sentința de condamnare, astfel că inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe avea temeii să se aștepte să regăsească, în formularea noii acuzații rămase în discuție, doar elementele componente suprapuse ale acuzațiilor vechi.

S-a precizat că, în textul noii acuzații sunt introduse de către judecător alte elemente decât cele cunoscute de către inculpați, având un rol de extindere a acuzației.

- al doilea aspect de nelegalitate îl furnizează împrejurarea că judecătorul fondului mai are cel puțin alte două intervenții creatoare în sprijinul acuzării:

- una, ce nu-l prejudiciază pe inculpat, este eliminarea unei părți din acuzația din rechizitoriu; operațiunea scutește acuzarea de oferirea unei explicații asupra motivelor pentru care, deși nu a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe pentru săvârșirea vreunei infracțiuni în legătură cu modul de dobândire a terenului forestier prin reconstituirea dreptului de către Tribunalul Covasna, a strecurat totuși, în textul acuzației din rechizitoriu, reproșul dobândirii în mod fraudulos a deciziei tribunalului;

- a doua intervenție nelegală a judecătorului fondului, prejudiciabilă, ține de modul în care susține că se face dovada săvârșirii infracțiunilor de către inculpații Sturdza Paltin Gheorghe și Sturdza Gabriela Rodica: în timp ce procurorul a considerat în actul de sesizare a instanței că dovezile sunt "*procesele verbale de redare a discuțiilor și convorbirilor identificate ca fiind stocate pe mediile de stocare a datelor ridicate cu ocazia percheziției domiciliare la domiciliul/reședința inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe din data de 15.10.2014*", strânse în volumele VII-IX din dosarul de urmărire penală, judecătorul fondului a utilizat direct înregistrările audio ridicate de la domiciliul inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe, fără ca procurorul să le propună, conform art. 374 alin. 5 C. proc. pen;

- al treilea motiv de critică a vizat concomitent aspecte de nelegalitate și de netemeinicie ale hotărârii de condamnare, prin prisma următorilor doi factori:

- prezența unor vicii de construcție a acuzației formulate de către procuror, așa cum este prezentată în actul de sesizare a instanței și care au rămas nereparate după epuizarea procedurii în camera preliminară la Î.C.C.J.-Secția Penală, respectiv despre conținutul acuzației aduse de procuror inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe în privința momentului săvârșirii infracțiunii de cumpărare de influență și cu privire la existența și modalitatea de prezentare a promisiunii de răsplătire a traficantilor de influență, precum și despre conținutul acuzației aduse inculpatului-cumpărător de influență Sturdza Paltin Gheorghe în raport cu conținutul acuzațiilor aduse inculpaților traficantilor de influență Bengescu Dan Costin și Hrebenciuc Viorel;

- stabilirea unei stări de fapt nereale, din cauza interpretării eronate a probelor administrate în faza de urmărire penală și în faza de judecată;

În esență, s-a solicitat, în baza art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. a) din C. proc. pen., admiterea apelurilor formulate de inculpații Sturdza Paltin Gheorghe și Sturdza Gabriela Rodica, desființarea sentinței atacate, prin care a fost dispusă condamnarea acestora, iar, în urma rejudecării, achitarea inculpaților în temeiul dispozițiilor art. 16 lit. a) din C. proc. pen., pentru inexistența faptelor reținute în sarcina lor.

Inculpatul Bengescu Dan Costin a criticat hotărârea atacată, în esență, pentru următoarele motive:

- hotărârea dată de prima instanță este netemeinică și nelegală întrucât, pentru existența laturii obiective a infracțiunii de *trafic de influență* incriminată în dispozițiile art. 291 alin. 1 din C. pen., acțiunea făptuitorului de traficare a influenței reale sau presupuse, trebuie să fie urmată de o promisiune adresată cumpărătorului de influență că demersul său va avea reușita asigurată, iar în lipsa acestei promisiuni, nu sunt îndeplinite condițiile de tipicitate obiectivă ale infracțiunii incriminate. Astfel, a arătat că nu s-a realizat conținutul infracțiunii de trafic de influență sub aspectul îndeplinirii condițiilor de tipicitate obiectivă (respectiv prin introducerea conjuncției „și”, în textul legal, legiuitorul a reglementat sub aspectul existenței laturii obiective a infracțiunii acțiunile conjugate ale făptuitorului, respectiv aceea de traficare a influenței reale sau presupuse care, trebuie să fie urmată de o promisiune adresată cumpărătorului de

influență că demersul său va avea reușita asigurată) deoarece nu a promis că va face demersuri efective în scopul determinării unui funcționar public să nu îndeplinească sau să îndeplinească un act contrar îndatoririlor sale de serviciu. Or, procurorul a reținut că ar fi promis, și-ar fi luat angajamentul că va interveni asupra funcționarilor publici în vederea urgentării punerii în posesie, în schimbul promisiunii că voi cumpăra o parte din suprafața totală de 43.227 ha la un preț sub evaluat.

- în raport cu probele administrate în cauză, în ceea ce privește fapta de trafic de influență pentru care a fost trimis în judecată, Curtea de Apel Brașov a reținut în mod greșit faptul că a săvârșit această infracțiune, întrucât prin raportare la dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. b teza I C. proc. pen., lipsește unul dintre elementele constitutive, respectiv nu este îndeplinită condiția existenței laturii obiective prin prisma elementului material;

- a apreciat că nu a existat o acțiune de traficare a influenței din partea sa, în sensul creării aparenței că ar avea influență asupra lui Hrebenciuc Viorel sau a unor funcționari publici cu atribuții de punere în posesie și de eliberare a titlului de proprietate privind terenul forestier în suprafață de 43.227 ha;

- în pronunțarea sentinței, instanța de fond a folosit doar fragmente de interceptări, fragmente pe care le-a trunchiat și le-a dat o interpretare tendențioasă, scoțând de cele mai multe ori fraze din context. Astfel, se fac considerații asupra unor înregistrări (Dan Bengescu Cristian 1- iulie 2012, fișierul Bengescu august 2012, cu Bengescu la notar 2012-09, etc) toate din anul 2012, an ce nu face obiectul cercetării penale. În acest mod, prima instanță a încălcat principiul contradictorialității, dreptul la apărare și prin nesocotirea principiului oralității (înregistrările nu au fost ascultate în ședință);

- a menționat că întreaga motivare se bazează pe mai multe înregistrări ambientale realizate de Sturdza Paltin Gheorghe, înregistrări pe care le consideră lovite de nulitate absolută datorită modului în care acestea au fost obținute și, ulterior, transcrise;

- în mod greșit, instanța de fond a reținut că, în aprilie 2013, a promis inculpaților Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe ca se va ocupa de tot ce înseamnă punerea în posesie și eliberarea de titluri de proprietate, demersurile făcute fiind, însă, perfect legale și izvorând din procura specială autenticată prin încheierea nr.332 din 22.04.2013;

- din nicio probă administrată în cauză nu reiese faptul că a pretins sau a acceptat bani sau alte foloase ori că a acceptat promisiuni sau daruri pentru a determina un funcționar să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale;

- instanța de fond a considerat prețul oferit (adică 2500 euro/hectar) subevaluat, însușindu-și punctul de vedere susținut în rechizitoriu, fără să indice de ce prețul respectiv nu era unul corect, iar pe tot parcursul motivării a făcut trimitere „la probe”, dar fără a le indica concret;

- inculparea sa s-a făcut reținând ca probe înregistrări și depoziții de martori, fiind îndepărtate sau interpretate subiectiv înscrisurile pe care le-a depus în apărare, nu s-au efectuat expertize, așa încât probatoriul admis a reflectat cu subiectivism infracțiunile presupus săvârșite;

- tot ceea ce instanța de fond interpretează ca fiind așa zise promisiuni de trafic de influență, erau de fapt date și detalii tehnice pe care le-a adus la cunoștința inculpaților Sturdza Paltin Gheorghe și Adam Ioan;

- în mod greșit a reținut instanța de fond că a colaborat cu Viorel Hrebenciuc în ceea ce privește punerea în posesie cu referire la pădurea Dofteana;

În consecință, a solicitat achitarea, în principal, în baza dispozițiilor art.396 alin. 5 raportat la art. 16 lit. a C. proc. pen. iar, în subsidiar, în conformitate cu dispozițiile art.396 alin. 5 raportat la art. 16 lit. b teza I C. proc. pen., pentru infracțiunea prevăzută de art. 291 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.5 C.pen, reținută de prima instanță.

Inculpatul Adam Ioan a criticat hotărârea atacată, în esență, pentru următoarele motive:

- hotărârea primei instanțe este nelegală deoarece soluțiile de condamnare pe care le cuprinde sunt întemeiate aproape în exclusivitate pe eficiența dată unor **mijloace de probă obținute nelegal** a căror integritate a fost compromisă, a căror autenticitate nu poate fi verificată și care comportă neconformități tehnice ce pot proveni din manipularea ilicită a datelor informatice pe care le conțin;

- motivarea sentinței apelate se întemeiază **decisiv** pe elemente de fapt extrase din datele informatice existente pe suporturile optice ridicate de la domnul Paltin Gheorghe Sturdza cu ocazia percheziției domiciliare;

- în contextul în care suportul original al înregistrărilor nu poate fi examinat, S.R.I. și organul de urmărire penală operând asupra copiilor, verificarea autenticității acestor probe, printr-o expertiză a vocii și a vorbirii, nici nu era posibilă. Astfel, în ciuda imposibilității verificării autenticității înregistrărilor, instanța de fond s-a considerat în drept să stabilească data la care au avut loc discuțiile înregistrate.

- probele obținute din aceste înregistrări nu sunt obiective, ele au fost alterate și nu pot fundamenta soluționarea acțiunii penale;

- sentința apelată este nelegală întrucât se bazează masiv pe un singur tip de mijloc de probă - înregistrările - pe care le exploatează pentru a susține o anumită versiune a faptelor, deși pe baza aceluiași înregistrări pot fi susținute versiuni concurente, la fel de plauzibile, dar care conduc la concluzii diferite, chiar opuse celor însușite de instanța de fond;

- sentința apelată este rezultatul unei maniere părtinitoare de apreciere a probelor, caracterizată prin folosirea dublei măsurii și prin ignorarea elementelor de fapt importante, a dreptului pozitiv aplicabil și a evidențelor realității economice în scopul salvagărdării aparenței de temeinicie a acuzațiilor;

- folosirea dublei măsurii creează discrepante nejustificate în aprecierea conduitelor ilicite ale funcționarilor publici, eficiență acordată prezumției de nevinovăție în funcție de beneficiarul acesteia, dubla măsură în examinarea elementelor de fapt echivalente;

- minimalizarea elementelor de fapt importante de către instanță cu privire la: raportul privind exploatarea ilegală a materialului lemnos (în aprecierea

instanței de fond, un raport oficial elaborat de specialiști din cadrul Ministerului Mediului capătă valoare probatorie mai slabă și este chiar infirmat de probe de calitate inferioară și administrate nelegal; cum sunt înregistrările), negocierile cu baronul Furstenberg, comparabilele depuse de domnul Bengescu Dan Costin, denaturarea dreptului aplicabil (referindu-se la apărarea domnului Bengescu, potrivit căreia, fiind un proces pe rol, Ordinul MMP nr. 1540/2011 împiedica Romsilva să exploateze în zonă, „*instanța reține din prevederile invocate de inculpat ca nu ne aflăm în nicio ipoteză de sistare a lucrărilor de exploatare, astfel că afirmația inculpatului nu poate fi primită*”, sens în care citează dispozițiile actuale ale art. 6 din acel ordin, ignorând faptul că, la data faptelor, textul legal avea alt conținut, care îndreptătea teza domnului Bengescu), sfidarea evidențelor elementare ale realității economice;

- lipsa de tipicitate a faptei de cumpărare de influență - exploatănd mijloace de probă obținute nelegal și a căror autenticitate este exclusă, instanța de fond le-a pus în slujba prejudecăților sale, refuzând să dea eficiență tezelor apărării, care se bazează pe mijloace de probă sigure, obținute legal;

- după cum rezultă din structura acuzației, fapta de cumpărare de influență a fost reținută în sarcina sa ca fiind săvârșită în modalitatea promiterii, or, nu i-a promis, oferit sau dat ceva domnului Bengescu Dan Costin (aceasta rezultând din declarația domnului Bengescu Dan Costin din data de 12 martie 2021, declarația de martor a doamnei Zaharia Gabriela din 14 noiembrie 2014) sau lui Hrebenciuc Viorel și Hrebenciuc Andrei, și nici în mod mediat, prin intermediul domnului Bengescu Dan Costin și/sau al societății Reședința Vârstnicilor S.R.L către Viorel Hrebenciuc (domnul Bengescu Dan Costin nu a intermediat o cumpărare de influență de la domnul Viorel Hrebenciuc, ci a angajat relații cu acesta în interes propriu, în nume propriu și pe cont propriu; a apelat la Viorel Hrebenciuc prin Durlan Iulian; renunțarea, de către domnul Bengescu, la o parte din drepturile sale în favoarea domnului Hrebenciuc Viorel nu-i poate fi opusă cu semnificație penală; planul de a introduce societatea Reședința Vârstnicilor S.R.L în contract - ca modalitate de remunerare a domnului Hrebenciuc Viorel - cât, mai ales, însăși ideea remunerării acestuia au fost concepute în cercul Bengescu Dan Costin - Viorel Hrebenciuc - Andrei Hrebenciuc - Victor Adrian Prodan - Nicolae Mergeani și nu i-au fost împărtășite niciodată; promisiunea de vânzare din 22 aprilie 2013 a fost agreată conform prețului pieței, cu luarea în considerare a situației juridice concrete a terenurilor, fără ca aceasta să creeze pentru domnul Sturdza Paltin Gheorghe o sarcină mai grea, susceptibilă să mascheze prețul unei eventuale influențe);

În concluzie, a solicitat desființarea, în parte, a încheierii de ședință din data de 18 septembrie 2020, pronunțată de Curtea de Apel Brașov în dosarul nr. 2862/1/2018 și, rejudecând, să se dispună admiterea excepției nulității absolute a tuturor procedeele probatorii desfășurate asupra mijloacelor de stocare a datelor informatice ridicate de la domnul Sturdza Paltin Gheorghe, la data de 15 octombrie 2014, inclusiv a percheziției informatice ca atare, cu consecința constatării nulității absolute a tuturor mijloacelor de probă generate de desfășurarea acelor procedee probatorii.

Totodată, a solicitat desființarea, în parte, a sentinței penale nr. 132/F din 22 iulie 2021, pronunțate de Curtea de Apel Brașov, în dosarul nr. 2862/1/2018, și, rejudecând, să se dispună: în temeiul art. 396 alin. (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) din același cod, achitarea de sub acuzația de săvârșire a infracțiunii de instigare la abuz în serviciu; în temeiul art. 396 alin. (5) C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din același cod, achitarea de sub acuzația de săvârșire a infracțiunii de cumpărare de influență, reținută de către prima instanță în sarcina sa.

Inculpatul Ordog Lorand Andras a criticat hotărârea atacată, în esență, pentru următoarele motive:

În privința condamnării pentru abuz în serviciu, ca infracțiune asimilată infracțiunilor de corupție:

- în mod nelegal, față de motivele apelului formulat la 17 mai 2018 de către partea civilă Statul Român, prin Ministerul Finanțelor (înscrisul se află în volumul I al dosarului Completului de 5 judecători nr. 2862/1/2018, între filele 40-47), Curtea de Apel Brașov a stabilit, prin încheierea din 26 iunie 2020 că inculpatul Ordog Lorand Andraș va fi judecat pentru acuzația de luare de mită dar și pentru acuzația de abuz în serviciu, ca faptă de corupție; critica bazându-se pe faptul că partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor nu a formulat niciodată apel pe latura penală a cauzei;

- trimiterea sa în judecată nu s-a făcut pentru încălcarea dispozițiilor legale în adoptarea Deciziei nr. 231/2012; conform rechizitoriului, emis de D.N.A. Brașov la 20 ianuarie 2015, în dosarul nr. 63/P/2012, la încadrarea în drept, pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală, se specifică textual că, cu intenție, printr-o analiză și interpretare părtinitoare a probelor, a denaturat vădit starea de fapt, pronunțând o hotărâre judecătorească în contradicție cu principiile de drept și cu starea de fapt reală (pag. 316-317 din rechizitoriu); rezultă că acuzarea a cerut atragerea răspunderii penale a inculpatului pentru pronunțarea unei hotărâri judecătorești netemeinice, dar instanța de fond l-a condamnat pentru pronunțarea unei hotărâri judecătorești nelegale;

- apariția Deciziei C.C.R. nr. 405/2016, publicată în Monitorul Oficial nr. 517 din 08 iulie 2016, a condus în mod neașteptat și inadmisibil la o adaptare a acuzației de către procuror, în sensul reproșării, abia la momentul dezbaterilor, a nelegalității hotărârii judecătorești pronunțate de către inculpat, deși punerea în mișcare a acțiunii penale, informarea inculpatului asupra naturii și cauzei acuzației și trimiterea sa în judecată s-au făcut din unghiul netemeinicii hotărârii judecătorești;

- chiar și în această situație inedită, instanța de fond, în loc să respingă noua luare de poziție a procurorului, a dispus condamnarea sa, dar nu prin raportare la textele de lege indicate de către procuror în dezbateri, ci prin luarea în considerare a altor texte de lege decât cele precizate de procurorul de ședință, cunoscute la acel moment doar de judecător, ascunse inculpatului și avocaților săi, așa cum explicit se arată la pagina 33 din sentința Curții de Apel Brașov;

- săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, ca infracțiune de corupție, cu forma de vinovăție a intenției, dar în modalitatea intenției indirecte, astfel cum a

fost reținută de către instanța de fond, nu putea conduce legal la o soluție de condamnare a inculpatului, întrucât există o diferență notorie între abuzul în serviciu prevăzut de art. 297 din C. pen. și abuzul în serviciu, ca infracțiune de corupție, prevăzut de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 din C. pen.;

- a apreciat că soluția instanței de fond de condamnare pentru abuz în serviciu, ca infracțiune de corupție, în absența *unui act de sesizare legal*, cu încălcarea autorității de lucru judecat, a principiului *ne bis in idem*, fără întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii sub aspectul laturii subiective și în baza unor elemente acuzatoriale noi, știute doar de către judecător, neavute în vedere de către procuror și care au fost prezentate inculpatului direct prin sentința de condamnare, este urmarea unui proces inechitabil și, prin aceasta, este nelegală.

În privința condamnării dispuse pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită:

- declarația interesată a denunțatorului este singura probă directă a acuzării împotriva inculpatului trimis în judecată pentru luare de mită; prin denunțul formulat, martorul denunțator, inculpat în aceeași cauză, își asigură importante avantaje procesuale, cooperarea nelegală dintre acuzare și denunțator pentru reușita inculpării persoanei denunțate; demontarea forței probante a denunțului conduce la constatarea caracterului conjunctural al probelor indirecte alese de către acuzare pentru a obține condamnarea inculpatului.

În consecință, a solicitat admiterea apelului și să se dispună în principal, o soluție de încetare a procesului penal împotriva inculpatului Ordog Lorand Andraș, în temeiul art. 396 alin. 6 și art. 16 alin. 1 lit. i) din C.proc.pen., pentru infracțiunea de abuz în serviciu, ca infracțiune de corupție, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, cu consecințe deosebit de grave, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C. pen. și la art. 309 C. pen. iar, în secundar, față de aceeași infracțiune, în baza art. art. 396 alin. 5 și art. 16 lit. b) teza I din C.proc.pen. o soluție de achitare. Totodată, a solicitat achitarea în temeiul art. 16 alin. 1 lit. a) din C. proc. pen., în privința infracțiunii de luare de mită prevăzute de art. 289 C. pen. raportat la art. 7 alin.1 lit. b) din Legea nr. 78/2000 (fapta nu există).

Inculpatul Kadas Iosif a criticat hotărârea atacată, în esență, pentru următoarele motive:

A evidențiat că, în ceea ce privește infracțiunea de grup infracțional organizat, instanța de fond din primul ciclu procesual (ICCJ - dos.nr.278/1/2015) a dispus achitarea sa în temeiul art.396 alin.5 C.proc.pen., raportat la dispozițiile art.16 alin.1 li.a C.proc.pen..

În ceea ce privește săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență de la numitul Poenaru Janica, a susținut următoarele:

- instanța de fond a apreciat că săvârșirea acestei infracțiuni rezultă din declarațiile inculpatului, coroborate cu declarațiile martorului Olari Aurel, Poenaru Janica și parțial cu declarația inculpatului Iacob Sorin Ion;

- referitor la declarația lui Kadas Iosif, dată la urmărire penală, a solicitat să nu fie avută în vedere, întrucât această declarație a fost dată sub presiune, după o perioadă de 10 ore petrecute de către inculpat în curtea DNA Brașov și sub o amenințare permanentă cu iminența unui arest preventiv. Cu toate acestea, instanța de fond a apreciat ca fiind veridică această declarație, mai ales, în condițiile în care, se află în contradicție vădită cu celelalte probe administrate;

- în ceea ce privește valoarea probatorie acordată de prima instanță declarației inculpatului, instanța de fond nu a avut în vedere dispozițiile art.103 C.proc.pen.;

- aceasta declarație este contrazisă total atât de înregistrările ambientale, cât și de declarațiile martorilor audiați în cauză în fața instanței de judecată;

- soluția instanței de fond nu se bazează pe probe incontestabile, neechivoce, ci pe interpretări subiective (extrase de cele mai multe ori din context), ale declarațiilor părților date în faza de urmărire penală;

- singura proba pe care Ministerul Public a înțeles să o folosească în dovedirea săvârșirii infracțiunii de cumpărare de influență constă în înregistrarea ambientală din data de 08.09.2014, a cărei transcriere se regăsește la dosarul cauzei, iar din analizarea atât a conținutului transcrierii astfel cum aceasta a fost rectificată în timpul cercetării judecătorești, precum și din analizarea înregistrării audio se poate afirma cu certitudine faptul că această probă nu dovedește presupusele acuzații, ci din contră, susține afirmațiile apărării;

- în ceea ce privește înregistrarea ambientală, din data de 11.09.2014, de la Hotelul Marriott, care i-a avut ca protagoniști pe Iacob Sorin Ion și Poenaru Jenică, analiza înregistrării și a transcrierii acesteia arată o fractură logică în raționamentul instanței de fond care afirmă că, la întâlnirea din 08.09.2014, au avut loc din punct de vedere al laturii materiale acțiuni specifice ale infracțiunii de cumpărare de influență, și anume promisiuni de bani și/sau bunuri oferite lui Poenaru Jenică cu scopul ca acesta să intervină pe lângă Directorul Romsilva, Crăciunescu Adam;

- contrar opiniei instanței de fond, a apreciat că discuția interceptată la Hotelul Marriott dintre Iacob Sorin și Poenaru Jenică este de natură să susțină teza apărării și, astfel, să înlăture acuzațiile privind oferirea în data de 08.09.2014, a unei sume de bani de către inculpații Kadas Iosif, Iacob Sorin Ion și Mătășel Ioan în beneficiul defunctului Poenaru Jenică pentru exercitarea influenței asupra directorului general RNP Romsilva;

- a considerat că, o altă vădită contradicție dintre declarația inculpatului Kadas Iosif și realitatea petrecută este afirmația acestuia, preluată de către instanța de fond potrivit căreia *"Eu i-am explicat lui Ionica despre ce este vorba, i-am spus ca ei au problema la Bacău care nu se poate rezolva deoarece mi-a zis Korodi că dl. Crăciunescu nu va renunța la acțiunile în justiție pentru că el reprezintă intersului statului."* Această presupusă discuție despre care se face vorbire în cuprinsul declarației nu s-a purtat nici în data de 08.09.2014 și nici anterior acestei date. Proba care dovedește această susținere este înregistrarea ambientală din data de 11.09.2014;

- în contradicție cu celelalte probe administrate este și declarația lui Olari Aurel căreia, în mod eronat, instanța de fond i-a acordat valoare probatorie;
- cu toate că instanța reține că inclusiv Poenaru Jănică confirmă cumpărarea de influență cu ocazia declarației de la urmărire penală, acest aspect este eronat;
- referitor la individualizarea pedepsei aplicate a considerat că, pedeapsa aplicată are un quantum exagerat de mare iar instanța nu a dat eficiență anumitor circumstanțe care îi erau favorabile.

Prin urmare, a solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței atacate și, pe cale de consecință, să se dispună, în temeiul art.396 alin.5 raportat la dispozițiile art.16 alin.1 lit a C. proc. pen., achitarea pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență, prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 292 alin.1 C. pen. raportat la art 6 din Legea 78/2000, iar, în subsidiar, desființarea în parte a sentinței în ceea ce privește individualizarea pedepsei și modificarea pedepsei aplicate în sensul reducerii acesteia, cu aplicarea art.91 C.pen. privind suspendarea executării pedepsei.

Inculpata Bularca Anca Roxana a criticat hotărârea atacată, în esență, pentru următoarele motive:

- a precizat că, prin decizia nr.257 din 11.11.2019, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 judecători, în urma desființării hotărârii atacate în integralitatea sa, a desființat de drept și toate actele procedurale întocmite, precum și actele și măsurile procesuale pe care acestea le reflectau. În consecință, deși nu se arată explicit, toate mijloacele de probă administrate în primul ciclu procesual sunt lovite de nulitate absolută și, ca urmare, trebuiesc înlăturate;

- a solicitat a se observa măsurile dispuse prin încheierea din 18.09.2020 de către instanța de fond;

- greșita condamnare, ca rezultat al erorii grave de fapt săvârșită de instanța de fond în interpretarea mijloacelor de probă;

- a menționat că, pentru a putea analiza o eventuală complicitate a sa, acuzarea trebuia să stabilească momentul în care presupușii cumpărători de influență - inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe - au luat această rezoluție infracțională. În rechizitoriu, nu se menționează un asemenea moment, așa încât nu se poate ști dacă, la data discuției din 07.04.2013 (înregistrarea audio din fișierul „VOICE 12”) o astfel de rezoluție infracțională fusese luată de cei doi inculpați, menționarea momentului respectiv prezintă interes și pentru a ști dacă s-a reținut o complicitate anterioară sau una concomitentă;

- a făcut trimitere la mențiunile de la pg 118 ale hotărârii instanței de fond care prezintă data săvârșirii infracțiunii de care a fost acuzată;

- a învederat că aceste mențiuni sunt neclare sub aspect temporal (rezultând că presupusa infracțiune de cumpărare de influență ar fi fost săvârșită de către inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe la începutul anului 2013, iar acuzarea susține că pretinsul trafic de influență ar fi fost comis de către inculpatul Hrebenciuc Viorel în luna aprilie 2013) și au fost avute în vedere la

stabilirea vinovăției/nevinovăției sale, a cărei presupusă complicitate trebuie raportată la activitatea coinculpaților Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe;

- a susținut că o astfel de activitate de ajutor nu putea avea loc decât până la începutul anului 2013, iar nu la începutul lunii aprilie 2013, când cei doi i-ar fi promis inculpatului Hrebenciuc Viorel, bani sau alte foloase pentru ca acesta să-și trafice influența pe lângă funcționarii publici abilitați să pună în executare decizia civilă nr. 231/2012 a Tribunalului Covasna;

- prin declarațiile lor inculpații, Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe nu au menționat niciodată că inculpata Bularca (fostă Adam) Roxana Anca le-ar fi întărit intenția de a săvârși fapta de cumpărare de influență, le-a dat curaj sau le-a creat o stare psihică favorabilă;

- a apreciat că inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe nu puteau fi ajutați moral de inculpata Bularca (fostă Adam) Roxana Anca într-o eventuală cumpărare de influență cu ocazia discuției din 07.04.2013, cu atât mai mult cu cât în discuția respectivă nu s-a pus o astfel de problemă, nici explicit și nici implicit, acuzația nefiind decât o presupunere a procurorului;

- cum contribuția imaterială (morală) are rolul de a înlesni sau ajuta la realizarea laturii subiective (psihice) a faptei săvârșite, acuzarea ar fi trebuit să motiveze trimiterea în judecată a inculpatei Bularca (fostă Adam) Roxana Anca, iar în rechizitoriu nu se face nicio astfel de abordare a laturii subiective în privința inculpaților Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe, pentru a se aprecia dacă puteau fi sprijiniți de inculpata Bularca (fostă Adam) Roxana Anca în demersul lor interior de executare a rezoluției infracționale;

- în motivarea soluției de condamnare a inculpatei Bularca (fostă Adam) Roxana Anca, instanța de fond invocă exclusiv proba cu înregistrările audio efectuate de către coinculpatul Sturdza Paltin Gheorghe;

- deși la pag.58 din sentință se menționează că instanța de fond a ascultat toate înregistrările, nu se precizează și care au fost mediile de stocare folosite la efectuarea activității respective, având în vedere că mediile de stocare originale nu mai există. Or, în condițiile inexistenței acestor medii de stocare originale, instanța de fond trebuia să constate lipsa de fiabilitate a mijloacelor respective de probă, așa cum s-a statuat și în jurisprudența instanței supreme (decizia nr.174/A din 24.06.2021 (dosar nr.554/35/2017));

- analizând motivarea instanței de fond (pg.115 din hotărâre), apărarea a constatat următoarele:

- se susține că inculpata Bularca (Fostă Adam) Anca-Roxana se implicase și în trecut în discuțiile purtate de către inculpați, așa cum s-a arătat la analiza infracțiunii de instigare la abuz în serviciu, numai că sub acest aspect inculpata nu a fost trimisă în judecată;

- se susține că „afirmația inculpatei este *«Trebuie vorbit, nu putem noi așa să ne dăm cu părerea»*, iar nu cea susținută de apărătorul acesteia”, adică „*vorbim să ne aflăm și noi în treabă*”. Or, la termenul de judecată din 17.01.2017, instanța de fond, în primul ciclu procesual, a procedat la ascultarea fișierului „VOICE 12”, de la min. 23:09 la min. 23:12, ocazie cu care a constatat că replica „*Vorbim să ne aflăm și noi în treabă*” nu este transcrisă. Cu lipsa de

opozitie a procurorului de sedinta, instanta a constatat realitatea inregistrarii si a luat act de existenta replicii respective, „vocea acesteia - inculpata Bularca (fosta Adam) Anca Roxana *auzindu-se intre cele trei voci suprapuse*” (pag.6 din incheiere).

- analizand continutul acestei inregistrari, apararea a constatat ca in cadrul discutiei, care a durat cateva ore, inculpata Bularca (fosta Adam) Roxana Anca a intervenit doar de 39 de ori, fara ca aceste interventii sa aiba aptitudinea de complicitate morala la presupusele fapte savarsite de inculpatii Adam Ioan si Sturdza Paltin Gheorghe;

- din cele mentionate rezulta ca replicile inculpatei Bularca (fosta Adam) Anca Roxana, facute la intalnirea din 07.04.2013, nu pot fi interpretate ca un sprijin moral acordat inculpatilor Adam Ioan si Sturdza Paltin Gheorghe;

- aceste sustineri ale apararii au ca temei si declaratiile unor inculpati trimisi in judecata pentru acest presupus segment infractiional, si anume Sturdza Paltin-Gheorghe si Sturdza Gabriela Rodica, in conditiile in care inculpatul Hrebenciuc Viorel nu a facut vreo referire la inculpata Bularca (fosta Adam) Anca Roxana, iar Adam Ioan s-a prevalat de dreptul la tacere;

- in lipsa probelor certe, nu s-a dovedit, dincolo de orice indoiala, ca prezenta inculpatei Bularca (fosta Adam) Roxana Anca, la intalnirea din 07.04.2013 si participarea sa la discutie poate constitui o complicitate morala astfel incat sa le creeze coinculpatilor Adam Ioan si Sturdza Paltin Gheorghe o stare psihica favorabila comiterii infractiunii de cumparare de influenta.

In consecinta, in temeiul art.396 alin.5 rap. la art.17 alin.2, comb. cu art.16 lit.c C.proc.pen, a solicitat achitarea inculpatei Bularca (fosta Adam) Anca-Roxana pentru infractiunea prev.de art.48 alin.1 C.pen, rap. la art. 292 C.pen. si art.6 din Legea nr.78/2000, prin admiterea apelului si desfiintarea in parte a sentintei, in temeiul art.421 pct.2 lit. a C.proc.pen.

Inculpatii Iacob Sorin Ion si Matasesel Ioan au criticat hotararea atacata, in esenta, pentru urmatoarele motive:

- hotararea atacata este netemeinica si nelegala, deoarece faptele retinute in sarcina incupatilor Iacob Sorin Ion si Matasesel Ioan, asa cum a fost motivata nu intruneste elementele constitutive ale infractiunii de cumparare de influenta;

- au precizat ca instanta a incalcat dispozitiile art. 371 C. proc. pen. in ceea ce priveste marginirea judecatii la, „faptele aratate in actul de sesizare”, atat in ceea ce priveste retinerea ca cei doi inculpati ar fi oferit bani „traficantului de influenta”, cat si in ceea ce priveste scopul pentru care cei doi inculpati ar fi oferit bani traficantului de influenta, respectiv „pentru ca acesta sa intervină pe langa Directorul General al Romsilva in scopul urgentarii punerii in posesie si obtinerii titlului de proprietate in ceea ce priveste suprafata de 43.227 ha”;

- au aratat ca, din chiar modul in care a fost formulata acuzația prin rechizitoriu, in sensul ca ar fi promis bani inculpatului Jenica Poenaru "pentru ca acesta sa intervină pe langa Directorul General al Romsilva in scopul urgentarii punerii in posesie si obtinerii titlului de proprietate in ceea ce priveste suprafata de 43.227 ha"; rezulta clar ca fapta nu intruneste elementele constitutive ale infractiunii de cumparare de influenta in conditiile in care directorul general

Romsilva nu are nici o competență în ceea ce privește punerea în posesie și eliberarea titlului de proprietate, aceste aspecte neintrând în îndatoririle sale de serviciu pentru ca el să poată urgenta punerea în posesie și eliberarea titlului de proprietate;

- a apreciat că ceea ce a reținut prima instanță (pagina 123 sentința), și anume „cumpărarea influenței lui Poenaru Jenică pentru a determina pe Directorul General Romsilva să intervină pentru a nu se mai face plângeri și acțiuni în instanță se încadrează în noțiunea din rechizitoriu în sensul că intervenția viza scopul urgentării punerii în posesie ” este nelegală încălcând dispozițiile art. 371 C.proc.pen., precum și dreptul la apărare al inculpaților, în condițiile în care, în cuprinsul rechizitoriului, nu se reține că s-ar fi cumpărat influența pentru ca traficantul de influență să "exercite influența pentru a-l determina pe Directorul General Romsilva, să nu mai formuleze acțiuni în justiție care împiedică punerea în executare a Deciziei nr. 231/2012 a Tribunalului Covasna ";

- a mai apreciat că hotărârea primei instanțe este nelegală deoarece faptei de cumpărare de influență pentru care inculpații au fost trimiși în judecată, îi lipsesc elementele de tipicitate, îi lipsește condiția esențială a consumării infracțiunii. Astfel, pentru consumarea infracțiunii de cumpărare de influență, nu interesează scopul întâlnirii, ci interesează promisiunea sau oferirea de bani sau alte foloase lui Poenaru Jenica, făcute de către Iacob și Matasel cu ocazia acelei întâlniri. Or, din chiar reținerile instanței, rezultă clar că, în data de 08.09.2014, cumpărarea de influență nu s-a consumat, în condițiile în care reține că „tot ceea ce trebuia discutat și stabilit cu prilejul acelei întâlniri fusese stabilit” înainte să ajungă Iacob Sorin Ion și Mătășel Ioan la masă. S-a considerat că motivarea vinovăției inculpatului Matasel Ioan este vădit nefondată.

În concluzie, inculpații Iacob Sorin Ion și Mătășel Ioan au solicitat achitarea pentru săvârșirea infracțiunilor de cumpărare de influență, în temeiul art. 421 pct 2 lit. a raportat la art. 396 alin. 2 și 5 C.Proc.Pen. și art. 16 alin. 1 lit. a C.pr.pen. și, în subsidiar, achitarea în baza art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.proc.pen.

Inculpatul Hrebenciuc Andrei a criticat hotărârea atacată, în esență, pentru următoarele motive:

- în cercetarea fondului după rejudecare, Curtea de Apel Brașov sesizează discrepanța juridică, în sensul în care descrierea în drept a faptei autorului traficului de influență din rechizitoriu are o formă, în timp ce pentru complicele la traficul de influență, fapta de trafic de influență este descrisă în alți parametrii juridici, sens în care afirmă judecătorul fondului că acest aspect trebuia lămurit în camera preliminară;

- prin natura sa juridică complicitatea este corelată juridic cu infracțiunea principală comisă prin raportare la aceasta, cum în cazul de față în mod corect remarcă instanța fondului "cu privire la aspectul că *la descrierea în drept a faptei autorului s-a indicat în rechizitoriu „ acceptând de la aceștia promisiunea", iar la descrierea în drept a faptei complicei s-a consemnat că „l-a sprijinit pentru disimularea adevăratei naturi a provenienței folosului*

primit", această dihotomie nu poate fi acoperită de către instanța fondului prin exercițiul argumentației care să presupună explicitarea formulării procurorului;

- având în vedere însăși considerentele instanței fondului conform cărora aceste aspecte făceau obiectul regularizării în procedură de camera preliminară, acest neajuns nu poate fi acoperit de către instanța fondului, Curtea de Apel Brașov în fază de rejudecare; instanța de rejudecare a procedat la rejudecarea cauzei începând cu momentul citirii actului de sesizare a instanței și potrivit cadrului procesual stabilit prin decizia instanței de apel;
- împrejurarea că prin sentința 132 se face "ajustarea" acuzației de trafic de influență și implicit a complicității la traficul de influență, determină nelegalitatea acesteia deoarece reprezintă o depășire a limitelor competenței conferite de lege instanței care este ținută să judece în limitele de valorizare juridică a rechizitoriului, astfel cum a fost el validat prin încheierea de cameră preliminară;
- în cauza de față s-a produs o modificare a actului de acuzare prin intermediul dispozițiilor instanței de judecată odată cu pronunțarea, deși aceasta era ținută în descrierea faptelor de conținutul rechizitoriului, astfel cum a fost el validat pe aspectul legalității prin procedura camerei preliminare, situație care a vizat momentul consumării traficului de influență când s-a acceptat promisiunea în aprilie 2013 și nu la momentul din 01.07.2013 când a avut loc intrarea în contract a SC Reședința Vârstnicilor, împrejurare ce nu este în măsură să probeze beneficiul drepturilor procedurale consacrate de articolul 6 alineatul (3) din Directiva 2012/13;
- instanța fondului admite că infracțiunea de trafic de influență manifestată ca promisiune cumpărată de domnii Adam Ioan și Sturza Paltin Gheorghe are loc în aprilie 2013, iar complicitatea la traficul de influență este plasată în timp la 01.07.2013, deși complicitatea la cumpărarea influenței are loc „înainte de săvârșirea faptei de către autori” așa după cum este argumentat de instanță împotriva apărărilor susținute în cazul inculpatei Sturdza Gabriela și ale inculpatei Bularcă Anca Roxana;
- a arătat că atât traficul de influență, cât și complicitatea la traficul de influență nu pot consta în disimularea adevăratei naturi a provenienței falsului primit această descriere a faptei aparținând infracțiunii de spălarea banilor și care, pe de o parte, nu este reținută în sarcina autorului traficului de influență iar, pe de altă parte, pentru această infracțiune domnul Hrebenciuc Andrei a fost achitat;
- a apreciat că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la traficul de influență, invocând în acest sens decizia nr. 103 din 26 martie 2012, ICCJ Completul de 5 judecători;
- a subliniat că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii pentru care este trimis în judecată, fiindcă fapta imputată nu întrunește elementele de tipicitate aferente încadrării juridice dată, iar, pe de altă parte, nu poate sta în judecată pentru aceeași faptă, descrisă identic cu fapta pentru care a fost achitat, încălcându-se astfel principiul *non bis in idem*.

În consecință, a solicitat achitarea pentru complicitate la infracțiunea de trafic de influență, prev. de art. 26 C. pen. anterior raportat la art. 257 alin. 1 și art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art.5 (corespondent în vechea reglementare la art.13 C. pen.- în materia legii penale mai favorabile, întrucât fapta descrisă la punctul 3 din rechizitoriu constând în "*disimularea adevăratei naturi a provenienței folsului primit*" nu există și/sau nu este prevăzută de legea penală conform prevederilor de la art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. a și b C. proc. pen.)

B. Cercetarea judecătorească

Prin încheierea de ședință de la termenul de judecată din data de 25 noiembrie 2022 s-a lua act de retragerea apelului declarat de ***inculpatul Hrebenciuc Viorel*** împotriva sentinței penale nr. 132/F din data de 22 iulie 2021 a Curții de Apel Brașov - Secția Penală.

Prin încheierea din data de 8 decembrie 2022 au fost admise cererile de probatorii formulate de ***Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție***, constând în proba cu înscrisuri și emiterea unei adrese către Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov; de ***apelantul intimat inculpat Adam Ioan*** privind audierea martorului Durlan Iulian; de ***apelantul intimat inculpat Ordog Lorand Andras***, constând în audierea martorei Anton Lucica și proba cu înscrisuri reprezentând corespondența scrisă emisă de către Tribunalul Covasna la 07 octombrie 2021 și proba cu înscrisuri în circumstanțiere solicitată de ***apelatul inculpat Hrebenciuc Andrei***; celelalte probe solicitate fiind respinse. Totodată, s-a dispus introducerea în cauză, în calitate de apelante, a Regiei Naționale a Pădurilor – ROMSILVA și a Regiei Naționale a Pădurilor - ROMSILVA - Direcția Silvică Bacău.

Prin încheierea din data de 25 ianuarie 2022 au fost respinse cererea de probatorii formulată de ***apelantul intimat inculpat Adam Ioan***, constând în emiterea unor adrese către Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Român de Informații și către BCCO- Brașov; cererea formulată de ***apelantul intimat inculpat Adam Ioan*** privind lămurirea obiectului probațiunii și a acuzației; cererile formulate de ***apelantul inculpat Sturdza Paltin Gheorghe*** constând în detectarea comportamentului simulat prin testarea sa cu aparatul poligraf și efectuarea unei percheziții informatice și cererea formulată de apelantul intimat inculpat ***Adam Ioan*** privind nulitatea absolută a procedeele probatorii desfășurate asupra mediilor de stocare a datelor informatice ridicate de la inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe.

După dezbaterile pe fond a apelurilor formulate și rămânarea în pronunțare la data de 10 martie 2022, prin încheierea din 06 iunie 2022 ***cauza a fost repusă pe rol*** în vederea lămuririi aspectelor privind întreruperea termenului prescripției răspunderii penale ***ca urmare a declarării ca neconstituțional a art. 155 alin. (1) din Codul penal***, având în vedere comunicatul de presă din data de 26 mai 2022 prin care Curtea Constituțională a României a dat publicității că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 155 alin. (1) din Codul penal a fost admisă (textul rezidual), arătând și că, prin efectul Deciziei sale nr. 297/2018, „*din 2018 și până în prezent (...) prevederea "cursul termenului*

prescripției penale se întrerupe prin îndeplinirea" a rămas neterminată și inaplicabilă".

Prin încheierea din 24 august 2022, în conformitate cu art. 476 alin. 4 C. proc.pen. a fost suspendată soluționarea cauzei până la pronunțarea **hotărârii prealabile pentru dezlegarea** de către Înalta Curte de Casație și Justiție, în dosarul nr. 1341/1/2022 **a chestiunii de drept: dacă normele care reglementează efectul întreruptiv de prescripție al actelor de procedură sunt norme de drept substanțial susceptibile de a fi aplicate ca lege penală mai favorabilă sau norme de drept procesual supuse principiului „tempus regit actum”.**

Prin încheierea din 31 octombrie 2022, având în vedere că motivul care a condus la suspendarea soluționării cauzei a încetat, dosarul a fost repus pe rol, întrucât la data de 25 octombrie 2022, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală s-a pronunțat prin Decizia nr. 67 în dosarul nr. 1341/1/2022, publicată în Monitorul Oficial nr.1141 din 28.11.2022.

Prin Hotărârea Colegiului de Conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție din data de 21.12.2022, **s-a desfășurat Completul de judecată nr. 9**, începând cu data de 31.12.2022 și s-a dispus repartizarea ciclică a tuturor dosarelor aflate pe rolul acestuia.

În urma repartizării ciclice, dosarul nr. 2452/1/2021 a fost repartizat **Completului de judecată nr. 6**, fiind stabilit primul termen de judecată la data de 19.01.2023, iar, la următoarele termene, după admiterea excepției nelegalei compuneri a completului de judecată și soluționarea incidentelor procedurale vizând incompatibilitatea, față de schimbarea survenită cu privire la compunerea completului de judecată (unul dintre membrii completului inițial învestit a fost detașat la Școala Națională de Grefieri începând cu 01.12.2022) și dispozițiile art.354 alin.2 C.proc.pen., nu au fost formulate cereri de readministrare a probelor, iar dezbaterile pe fond a apelurilor formulate și rămânarea în pronunțare au avut loc la data 16 martie 2023.

În apel, au dat declarații inculpații Sturdza Paltin Gheorghe, Bengescu Dan Costin și Ordog Lorand Andras și martorii Anton Lucica și Durlan Iulian.

C. Înalta Curte de Casație și Justiție, examinând sentința apelată, în raport de criticile formulate, de actele și lucrările dosarului, în limitele impuse de art.416, art.417 și art.419 din Codul de procedură penală, constată următoarele:

Prealabil, Înalta Curte apreciază necesar a analiza, în condițiile pronunțării Deciziei nr. 358/2022 a Curții Constituționale a României și a Deciziei nr.67/2022 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și având în vedere faptul că nu toți inculpații au solicitat continuarea procesului penal, în condițiile art. 18 C.proc.pen., problema intervenirii prescripției răspunderii penale pentru infracțiunile ce fac obiectul cauzei.

La momentul adoptării și intrării în vigoare a Codului Penal al României, 01 februarie 2014, întreruperea cursului prescripției răspunderii penale era reglementată în art. 155 alin. 1, textul legal având următoarea formă: ”Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză”.

Prin **Decizia nr. 297/2018** publicată în M.Of. nr.518 din 25.06.2018, **Curtea Constituțională a României** a constatat că : ”*soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art.155 alin.(1) din Codul penal, este neconstituțională*”.

Pe cale de consecință, ulterior pronunțării acestei decizii a instanței de contencios constituțional, în condițiile în care legiuitorul nu a intervenit activ în modificarea prevederilor legale constatate neconstituționale conform considerentelor deciziei precitate, în fondul legislativ activ, art. 155 alin. 1 C.pen. a avut următoarea formă: ” Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea”.

Ulterior, prin **Decizia nr. 358/2022 a Curții Constituționale a României** a fost admisă excepția de neconstituționalitate invocată și s-a constatat că dispozițiile art. 155 alin. 1 C.pen., în forma ulterioară deciziei nr. 297/2018, sunt neconstituționale.

Pentru a pronunța această soluție instanța de contencios constituțional a reținut că: „72. *Așa fiind, Curtea constată că ansamblul normativ în vigoare nu oferă toate elementele legislative necesare aplicării previzibile a normei sancționate prin Decizia nr.297 din 26 aprilie 2018.*

Astfel, deși Curtea Constituțională a făcut trimitere la vechea reglementare, evidențiind reperele unui comportament constituțional pe care legiuitorul avea obligația să și-l însușească, aplicând cele statuate de Curte, acest fapt nu poate fi interpretat ca o permisiune acordată de către instanța de contencios constituțional organelor judiciare de a stabili ele însele cazurile de întrerupere a prescripției răspunderii penale.

73. *În consecință, Curtea constată că, în condițiile stabilirii naturii juridice a Deciziei nr.297 din 26 aprilie 2018 ca decizie simplă/extremă, în absența intervenției active a legiuitorului, obligatorie potrivit art.147 din Constituție, pe perioada cuprinsă între data publicării respectivei decizii și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma, prin reglementare expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului prescripției răspunderii penale, fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale.*

74. *Curtea constată că o astfel de consecință este rezultatul nerespectării de către legiuitor a obligațiilor ce îi revin potrivit Legii fundamentale și a pasivității sale, chiar și în ciuda faptului că deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție semnalau încă din anul 2019 practica neunitară rezultată din lipsa intervenției legislative. De asemenea, Curtea subliniază că rațiunea care a stat la baza pronunțării Deciziei nr.297 din 26 aprilie 2018 nu a fost înlăturarea termenelor de prescripție a răspunderii penale sau înlăturarea instituției*

întreruperii cursului acestor termene, ci alinierea dispozițiilor art.155 alin.(1) din Codul penal la exigențele constituționale. Astfel, Curtea observă că termenele de prescripție generală reglementate de dispozițiile art.154 din Codul penal nu sunt afectate de deciziile Curții Constituționale.

75. *În acest context, Curtea constată că situația creată prin pasivitatea legiuitorului, consecutivă publicării deciziei de admitere amintite, reprezintă o încălcare a prevederilor art.1 alin.(3) și (5) din Legea fundamentală, care consacră caracterul de stat de drept al statului român, precum și supremația Constituției. Aceasta, deoarece prevalența Constituției asupra întregului sistem normativ reprezintă principiul crucial al statului de drept. Or, garant al supremației Legii fundamentale este însăși Curtea Constituțională, prin deciziile pe care le pronunță, astfel că neglijarea constatărilor și dispozițiilor cuprinse în deciziile acesteia determină fragilizarea structurii constituționale ce trebuie să caracterizeze statul de drept (în același sens, Decizia nr.230 din 28 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.519 din 26 mai 2022).*

76. *Așadar, Curtea constată că, în cazul de față, legiuitorul a nesocotit prevederile art.147 alin.(4) din Constituție, ignorând efectele obligatorii ale Deciziei nr.297 din 26 aprilie 2018 cu consecința creării unui viciu de neconstituționalitate mai grav generat de aplicarea neunitară a textului de lege „cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea”, care, în mod evident, nu prevede niciun caz de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale. Pentru restabilirea stării de constituționalitate este necesar ca legiuitorul să clarifice și să detalieze prevederile referitoare la încetarea cursului prescripției răspunderii penale, în spiritul celor precizate în considerentele deciziei anterior menționate.”*

Pe cale de consecință, Înalta Curte reține, în conformitate cu considerentele obligatorii ale Deciziei nr. 358/2022 a Curții Constituționale, că în perioada cuprinsă între momentul publicării în Monitorul Oficial a Deciziei nr. 297/2018, respectiv la **25 iunie 2018**, și momentul publicării O.U.G. nr. 71/2022 pentru modificarea art. 155 alin. din Codul penal, la data de **30 mai 2022**, în legislația națională penală **nu au fost prevăzute cazuri de întrerupere a prescripției răspunderii penale**, aplicabile în această materie fiind, exclusiv, dispozițiile cuprinse în prevederile art. 153 – 154 Cod penal, termenele de prescripție a răspunderii penale fiind cele menționate în art. 154 alin. 1, fără ca acestea să fie susceptibile de a fi întrerupte.

Prin **decizia nr. 67/2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală** (publicată în M.Of. nr.1141/28.11.2022), s-a statuat că: „normele referitoare la întreruperea cursului prescripției **sunt norme de drept penal material (substanțial)** supuse din perspectiva aplicării lor în timp principiului activității legii penale prevăzut de art. 3 din Codul penal, cu excepția dispozițiilor mai favorabile, potrivit principiului mitior lex prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție și art. 5 din Codul penal”.

Ca atare, din interpretarea coroborată a celor două decizii, precitate, rezultă că prin prisma legii penale mai favorabile, în conformitate cu prevederile art. 5 C.pen., este necesar a se analiza prescripția răspunderii penale prin raportare la dispozițiile art. 153 – 154 C.pen., fără a mai fi avută în vedere instituția prescripției speciale a răspunderii penale, pentru toate faptele care nu au fost judecate definitiv până la 25 iunie 2018.

În condițiile în care în perioada 25 iunie 2018 – 30 mai 2022 legislația activă penală nu a cuprins niciun caz de întrerupere a prescripției răspunderii penale, această situație legislativă constituie în mod evident legea penală mai favorabilă pentru toți inculpații apelanți/intimați, având în vedere că infracțiunile ce fac obiectul prezentei cauze au fost comise anterior perioadei 25 iunie 2018 – 30 mai 2022, iar soluționarea definitivă a cauzei se realizează ulterior acestui moment.

În conformitate cu prevederile art. 5 C.pen.: „În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă.

Dispozițiile alin. (1) se aplică și actelor normative ori prevederilor din acestea declarate neconstituționale, precum și ordonanțelor de urgență aprobate de Parlament cu modificări sau completări ori respinse, dacă în timpul când acestea s-au aflat în vigoare au cuprins dispoziții penale mai favorabile.”

Pentru toate aceste elemente, Înalta Curte reține că în prezenta cauză legea penală mai favorabilă, pentru toți inculpații este Codul penal, în forma aplicabilă pentru perioada 25 iunie 2018 – 30 mai 2022, urmând ca soluția ce se va pronunța cu privire la fiecare să aibă în vedere acest aspect, prin raportare și la conduita fiecăruia, în sensul în care se solicită sau nu continuarea procesului penal, în conformitate cu prevederile art. 18 C.proc.pen.

În condițiile în care inculpații *Bengescu Dan Costin și Hrebenciuc Andrei* au precizat expres faptul că nu solicită continuarea procesului penal în condițiile art. 18 C.proc.pen., având în vedere și considerentele anterior menționate, Înalta Curte va analiza cu precădere în ce măsură, cu referire la faptele care fac obiectul acuzării în ceea ce îi privește pe aceștia, așa cum acestea au fost stabilite de către prima instanță, în limitele deciziei prin care s-a dispus rejudecarea cauzei, s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale.

Inculpatul *Bengescu Dan Costin* a fost condamnat prin sentința apelată la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare pentru comiterea infracțiunii de trafic de influență, prev. de art.291 alin.1 C.pen., raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 C.pen., faptă comisă începând cu luna aprilie 2013, constând în aceea că împreună cu HREBENCIUC VIOREL, le-a promis inculpaților ADAM IOAN și STURDZA PALTIN GHEORGHE că-i va determina pe funcționarii publici cu atribuții de punere în posesie și eliberare titlului de proprietate privind terenul forestier în suprafață de 43.227 ha (din cadrul Comisiei Județene de Fond Funciar Bacău, Direcției Silvice Bacău, Comisiilor locale de fond funciar Asău, Dofteana, Brusturoasa, Palanca, OCPI Bacău, ITRSV Suceava, ROMSILVA etc.) să urgenteze îndeplinirea actelor ce intră în

atribuțiile lor de serviciu sau să îndeplinească acte contrare acestor îndatoriri, acceptând de la aceștia promisiunea vânzării unei părți din suprafața retrocedată la un preț subevaluat.

Potrivit art. 291 alin. 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea 78/2000, în forma identificată ca lege penală mai favorabilă, pedeapsa prevăzută de lege pentru comiterea infracțiunii de trafic de influență este închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

În conformitate cu prevederile art. 154 alin. 1 lit. c C.pen., termenul general de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa care nu depășește 10 ani închisoare este de 8 ani, iar potrivit prevederilor alin. 2, termenul începe să curgă de la data săvârșirii infracțiunii.

Pe cale de consecință, în privința infracțiunii de trafic de influență reținută în sarcina inculpatului Bengescu Dan Costin prin sentință, termenul de prescripție a răspunderii penale s-a împlinit în luna aprilie 2021, iar Înalta Curte urmează a admite apelul declarat de acesta, în conformitate cu prevederile art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. a C.proc.pen., va desființa sentința apelată în ceea ce în privește și, rejudecând, va dispune în baza prevederilor art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen., încetarea procesului penal ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

Similar, în privința *inculpatului Hrebenciuc Andrei*, instanța de apel reține că acesta a fost condamnat, prin sentința apelată, în baza art. 26 C pen. anterior raportat la art. 257 alin. 1 Cod penal anterior și art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal, la o pedeapsă de 2 ani închisoare pentru complicitate la infracțiunea de trafic de influență.

În sarcina acestuia s-a reținut că, în perioada aprilie 2013 - 01 iulie 2013, a comis infracțiunea menționată anterior, ultimul act de înlesnire reținut în sarcina sa fiind reprezentat de încheierea actului notarial prin care societatea comercială al cărei acționar era, S.C. Reședința Vârstnicilor, a fost inclusă în contractul prin care se asigură plata folosului în schimbul traficului de influență.

Prima instanța a reținut ca legea penală mai favorabilă inculpatului Hrebenciuc Andrei este Codul penal anterior, considerând că această lege asigură condiții mai blânde, în concret, pentru sancționarea inculpatului, însă, în condițiile existente la momentul soluționării prezentei cauze, Înalta Curte apreciază că legea penală mai favorabilă inculpatului este Codul penal în varianta normativă aplicabilă în perioada 25 iunie 2018 – 30 mai 2022, deoarece nu mai reglementează instituția prescripției speciale a răspunderii penale, fiind aplicabile exclusiv prevederile art. 154 alin. 1 pentru calcularea termenului de prescripție.

În aceste condiții, în aplicarea prevederilor art. 5 C.pen., se impune a se considera că fapta reținută în sarcina inculpatului Hrebenciuc Andrei întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 48 C.pen. raportat la art. 291 alin. 1 C.pen. și art. 6 din Legea 78/2000, iar pentru aceasta legea prevede o pedeapsă cu închisoarea de la 2 la 7 ani, termenul de prescripție a răspunderii penale împlinindu-se, în conformitate cu prevederile art. 154 alin. 1 lit. c C.pen., la 01 iulie 2021, potrivit stării de fapt reținute prin sentința apelată, cu privire la

care instanța de apel nu va mai face nicio analiză, în condițiile manifestării de voință expresă a inculpatului prin care nu a cerut continuarea procesului penal.

Pentru aceste motive, Înalta Curte urmează a admite apelul declarat de către inculpatul Hrebenciuc Andrei, în conformitate cu prevederile art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. a C.proc.pen., va desființa sentința apelată și, rejudecând, va dispune în baza prevederilor art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen., încetarea procesului penal ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

Înalta Curte, în condițiile în care inculpatul Ordog Lorand Andras a criticat modul în care prima instanța a stabilit limitele judecării, investirea acesteia realizându-se în baza deciziei nr. 257 din 11.11.2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători, va analiza acest aspect cu precădere, cadrul procesual stabilit de către prima instanță prezentând o importanță deosebită și în privința modului de soluționare a prezentei căi de atac, în limitele prevăzute de art.416, 417 și 419 C.proc.pen.

Se reține din analiza dosarului primei instanțe că, la termenul din 26 iunie 2020, s-a pus în discuția părților, în temeiul dispozițiilor art. 371 C.proc.pen., stabilirea cadrului procesual, în condițiile în care dosarul inițial înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală a fost soluționat prin sentința penală nr. 286 din 09 mai 2018, sentință care a fost desființată prin decizia penală nr. 257 din 11 noiembrie 2019 a Completului de 5 Judecători, cauza fiind trimisă spre rejudecare în primă instanță la Curtea de Apel Brașov.

A stabilit judecătorul fondului, în privința inculpatului Ordog Lorand Andras, faptul că judecata trebuie să vizeze infracțiunile de luare de mită sub forma pretinderii sumei de 50.000 de euro, faptă prevăzută de art. 289 Cod penal raportat la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, descrisă la *punctul 3 din rechizitoriu* și infracțiunea de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² din Legea nr.78/2000 și art. 297 alin. 1 Cod penal, art. 309 Cod penal, descrisă la *punctul 1 din rechizitoriu*.

Apelantul inculpat Ordog Lorand Andras a susținut prin motivele de apel că prima instanță, în mod greșit, a considerat că apelul declarat de partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor împotriva sentinței penale nr. 286/2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală ar viza și latura penală a cauzei, în condițiile în care în cuprinsul apelului în formă scrisă se menționează expres faptul că ceea ce se solicită este desființarea sentinței cu privire la modul de soluționare a laturii civile a cauzei sub aspectul restabilirii situației anterioare pronunțării deciziei civile nr. 231/R/2012 a Tribunalului Covasna și că, raportat la această solicitare, a considerat în mod eronat că este investită cu analiza infracțiunilor menționate în ceea ce îl privește.

În aceste condiții, inculpatul a învederat că prin soluția adoptată de Completul de 5 Judecători, achitarea pronunțată în primul ciclu procesual, în ceea ce îl privește cu privire la infracțiunea de abuz în serviciu este una definitivă, iar rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Brașov încalcă principiul *ne bis in idem*.

Înalta Curte, analizând această critică, consideră că nu este fondată, argumentele prezentate de către judecătorul fondului în stabilirea limitelor

rejudicării în primă instanță fiind rezultatul analizei cadrului procesual așa cum acesta a fost configurat prin decizia penală nr. 257 din 11 noiembrie 2019 a Completului de 5 Judecători al instanței supreme.

Suplimentar, se reține că, prin încheierea de la termenul din 12 iunie 2019 pronunțată de către Completul de 5 Judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a luat act de **retragerea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- DNA – Structura Centrală**, apel care viza, printre altele, și soluția de achitare pronunțată de prima instanță cu privire la inculpatul Ordog Lorand Andras pentru comiterea infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit cu consecințe deosebit de grave, prevăzute de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) Cod penal raportat la art. 309 Cod penal și, respectiv, a infracțiunii de luare de mită, prevăzute de art. 289 Cod penal raportat la art. 7 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 78/2000 (*pct. 2 din rechizitoriu*).

Dar, acesta nu a fost singurul apel declarat în cauză, împotriva acelei sentințe, exercitând calea de atac și partea civilă Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice, apelul acesteia, contrar susținerilor apelantului Ordog Lorand Andras vizând și modul de soluționare a laturii penale, așa cum rezultă fără echivoc din motivele de apel formulate și depuse la dosarul cauzei, la data de 21 mai 2018.

De altfel, chiar apelantul Ordog Lorand Andras precizează că în cererea de apel formulată de către partea civilă este inserată o frază prin care se precizează că soluțiile de achitare ale inculpaților sunt greșite întrucât din probele existente la dosar ar rezulta că prin faptele lor au contribuit la producerea prejudiciului în patrimoniul statului.

Prin urmare, menționarea în cuprinsul motivelor de apel a faptului că soluția de achitare este una eronată în raport de probele administrate nu poate avea alt sens, decât acela că partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor, nemulțumită de soluția adoptată de prima instanță cu privire la soluționarea laturii penale a cauzei, a investit instanța de apel cu soluționarea întregii cauze, modul în care este soluționată latura civilă a cauzei depinzând în mod determinant de soluția dată laturii penale.

Mai mult, chiar prin decizia penală nr.257/2019 pronunțată de Completul de 5 Judecători al instanței supreme, s-a reținut că apelul declarat de partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice vizează, în esență, aceleași aspecte ca cele conținute în apelul declarat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, motiv pentru care a și fost respinsă cererea părții civile de însușire a apelului retras de către parchet care promovase apel pe latura penală a cauzei.

În fine, esențială este și dispoziția cuprinsă în considerentele deciziei penale nr. 257 din 11 noiembrie 2019, decizie care în conformitate cu prevederile art. 425 C.proc.pen. are un caracter obligatoriu pentru instanța de trimitere, aceasta neputând încălca limitele stabilite de instanța ierarhic superioară.

Or, sub acest aspect, în cuprinsul deciziei menționate se precizează, pe de o parte, momentul procesual de la care se va relua judecata - „rejudecarea cauzei va începe de la faza procesuală imediat următoare finalizării camerei preliminare”, cât și persoanele față de care se va continua procedura și infracțiunile ce fac obiectul acesteia - „judecarea cauzei în fond va privi exclusiv fapte reținute în sarcina inculpaților Adam Ioan, Bengescu Dan Costin, Bularca (fostă Adam) Anca Roxana, Hrebenciuc Andrei, Hrebenciuc Viorel, Iacob Sorin Ion, Kadas Iosif, Mătăsel Ioan, Ordog Lorand Andras, Sturdza (fostă Zaharia) Gabriela Rodica, Sturdza Paltin Gheorghe și Crăciunescu Adam, astfel cum au fost descrise prin Rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție din 20 ianuarie 2015 emis în dosarul nr. 63/P/2012.”

În aceste condiții, critica formulată de către apelantul inculpat Ordog Lorand Andras apare ca fiind nefondate, prima instanță stabilind în mod corect cadrul procesual.

Constatând că împotriva sentinței pronunțate în primul ciclu procesual a exercitat calea de atac și partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor, apelul acesteia vizând și latura penală a cauzei, nu pot fi reținute susținerile apelantului inculpat Ordog Lorand Andras referitoare la caracterul definitiv al soluției de achitare pentru comiterea infracțiunii de abuz în serviciu, nefiind incident, pe cale de consecință, principiul *ne bis in idem*.

I. Analizând apelul declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, în limitele în care acesta a fost susținut prin concluziile formulate oral de reprezentatul acestuia, Înalta Curte reține că este nefondat, pentru următoarele considerente:

A. Primul motiv de apel vizează greșita constatare a nulității absolute a tuturor proceselor proceselor-verbale de consemnare a activităților de supraveghere tehnică, pe motivul că ele au fost realizate cu ajutorul SRI, sancțiune dispusă de către prima instanță prin încheierea din 18 septembrie 2020.

S-a susținut în esență, prin motivele de apel, că judecătorul fondului în mod eronat a apreciat că sunt lovite de nulitate absolută toate procesele verbale de consemnare a activităților de supraveghere tehnică efectuate în dosarul nr. 63/P/2012 al D.N.A. - Serviciul Teritorial Brașov, în condițiile în care actul procesual/procedural care apare la dosarul cauzei, este scris integral de organul competent material și după calitatea persoanei, fără nicio mențiune privind aportul altor persoane sau altui organ al statului. Acest act apare caracterizat prin asumarea deschisă și expresă a responsabilității procesuale, cu arătarea titularului acestuia și subscrierea sa.

În privința sprijinului tehnic asigurat pentru această activitate, apelantul a susținut că specificul procedurilor probatorii de acest fel presupune folosirea unei infrastructuri tehnice specifice, care variază în funcție de metoda efectiv folosită și particularitățile sale.

Mai susține apelantul că persoanele implicate din punct de vedere tehnic în această activitate nu aveau nicio implicare procesuală în cauză, după obținerea autorizației judecătorului de drepturi și libertăți, procurorul realizând o

comunicare către persoanele care erau chemate să asigure suportul tehnic fără care nu s-ar putea efectua măsura dispusă. Fiind vorba de mandatele de supraveghere tehnică având ca obiect interceptarea telefonică, acestea aveau să fie puse în aplicare prin implicarea necesară a deținătorului infrastructurii specifice, SRI, ca organ cu atribuții în acest sens, dar acesta se limita la interceptarea comunicațiilor și înregistrarea acestora pe suportul optic, organul de urmărire penală fiind cel care a procedat la selectarea elementelor relevante în cauză, pe care le-a consemnat în scris în procesul verbal.

Precizează apelantul că, dacă procurorul autorizează accesul SRI la conținutul convorbirilor și cere redarea lor prin note scrise, rezultatul acelor activități nu poate avea nicio valoare probatorie în lipsa actelor procedurale constatatoare, scrise și subscrise de către organul de urmărire penală, putându-se dispune constatarea nulității absolute doar a notelor scrise realizate de SRI pentru lipsa competenței materiale și funcționale.

Învederează apelantul că în prezenta cauză, corespondența reținută între organul judiciar și SRI, nu conduce la reținerea implicării lucrătorilor ultimei instituții în activitatea de urmărire penală, după cum nici aspectul privind redarea, în scris, pe suport informatic a unor comunicări nu conferă acestei activități natura menționată, atât timp cât la dosar se află mijlocul de probă constând în procesul verbal de redare subscris de către organul competent, alături de suportul optic, în condițiile art. 146 alin. 2 C.proc.pen., înscris care are valoare probatorie.

Raportat la aceste motive s-a solicitat constatarea caracterului netemeinic al soluției adoptate de către prima instanță cu privire la admiterea excepției nulității absolute și excluderea mijloacelor de probă constând în procesele verbale, aceasta cu atât mai mult cu cât procurorul, prin ordonanța din 28 iunie 2016, a dispus reascultarea convorbirilor și conversațiilor în vederea îndreptării erorilor materiale identificate în procesele-verbale de redare întocmite în acest sens.

Cu privire la această critică formulată de către apelant, Înalta Curte reține faptul că, prin încheierea din 18 septembrie 2020, prima instanță a admis cererile formulate de inculpații Adam Ioan, Sturdza Paltin Gheorghe și Sturdza Gabriela și a constatat nulitatea absolută a tuturor proceselor-verbale de consemnare a activităților de supraveghere tehnică efectuate în dosarul penal nr. 63/P/2012, fie că erau interceptări de convorbiri, mesaje sau înregistrări ambientale, precum și a ordonanțelor provizorii emise de către procuror.

Pentru a pronunța această soluție, judecătorul fondului a avut în vedere deciziile nr. 51/2016 și nr.302/2017 ale Curții Constituționale a României și în raport de acestea, a considerat că, în condițiile în care lucrătorii SRI Brașov au participat la efectuarea unui procedeu probatoriu în cauză, se impunea pronunțarea constatării acestei nulități, cu consecința înlăturării probelor de la dosarul cauzei.

Instanța de apel consideră că, față de situația concretă existentă în speță, soluția adoptată prin încheierea atacată este una legală și temeinică.

Astfel, din probele dosarului, rezultă că implicarea lucrătorilor SRI la efectuarea procedurii probatorii constând în interceptarea convorbirilor telefonice, a mesajelor și efectuarea înregistrărilor ambientale, nu s-a limitat la un sprijin tehnic de specialitate, ci acestea au vizat o sferă mai largă de activități, inclusiv întocmirea notelor de transcriere a convorbirilor, note care ulterior au fost preluate de procuror în procesele-verbale asumate de către acesta.

În aceste condiții, în mod evident, activitățile respective ale lucrătorilor SRI au reprezentat reale acte de urmărire penală, cu depășirea cadrului legal, în modul în care a fost interpretat prin deciziile Curții Constituționale menționate.

Inalta Curte consideră că întregul circuit prezentat de către apelant pentru realizarea interceptărilor în cauză este unul care are corespondent în realitate, însă, chiar aceste susțineri sunt unele care justifică măsura adoptată de către prima instanță, neexistând nicio prevedere legală care să permită procurorului să solicite lucrătorilor SRI să procedeze la întocmirea unor note de redare care, ulterior, doar formal, au fost transformate în procesele verbale de redare și asumate de către procuror.

Prin acest procedeu s-a ajuns ca persoane fără atribuții de a efectua urmărire penală, să realizeze acte de urmărire penală în cauză, cu încălcarea normelor de competență, aspect care este sancționat cu nulitatea absolută, în conformitate cu decizia nr. 302/2017 a Curții Constituționale.

Faptul că notele de redare întocmite de către lucrătorii SRI au fost cuprinse în procesele verbale de redare asumate de către procuror nu este de natură a conferi un caracter legal acestora, în condițiile în care chiar Parchetul acceptă că activitatea desfășurată de organul de urmărire penală era aceea de a consulta notele de redare, de a selecta pasajele relevante și de a le include în procesele verbale, fără ca informația rezultată din interceptarea comunicațiilor de orice fel să fie analizată în mod direct și nemijlocit de către organul de urmărire penală.

Pe de altă parte, împrejurarea suplimentară invocată de Parchet, vizând faptul că procurorul de caz a dispus prin ordonanța din 28.06.2016 reascultarea convorbirilor și a conversațiilor menționate în cuprinsul rechizitoriului din 20.01.2012 și prin ordonanța din 23.03.2015 îndreptarea erorilor materiale identificate în procesele-verbale de redare nu este de natură să conducă la o soluție diferită, aceste acte ulterioare ale organului de urmărire penală nefiind în măsură să acopere nulitatea absolută constatată de prima instanță, nulitate care nu este susceptibilă de a fi remediată în vreun mod.

Referitoare la aplicarea retroactivă a deciziei Curții Constituționale nr.51/2016, aspect evocat prin motivele de apel ale procurorului, se subliniază că jurisprudența instanței de contencios constituțional este una constantă cu privire la efectele pe care le produc deciziile pe care le-a pronunțat în privința cauzelor care nu sunt definitiv judecate.

În acest sens, paragraful 52 al deciziei menționate anterior este unul pe deplin lămuritor, în cuprinsul acestuia fiind enumerate și alte decizii ale Curții Constituționale care au antamat această chestiune, în mod obligatoriu: ” Cu privire la efectele prezentei decizii, Curtea reamintește caracterul *erga omnes* și

pentru viitor al deciziilor sale, prevăzut la art. 147 alin. (4) din Constituție. Aceasta înseamnă că, pe toată perioada de activitate a unui act normativ, acesta se bucură de prezumția de constituționalitate, astfel încât decizia nu se va aplica în privința cauzelor definitiv soluționate până la data publicării sale, aplicându-se, însă, în mod corespunzător, în cauzele aflate pe rolul instanțelor de judecată [a se vedea Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015 (paragraful 28)]. În ceea ce privește hotărârile definitive, această decizie poate servi ca temei de revizuire, în baza art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, inclusiv în cauzele în care au fost ridicate excepții de neconstituționalitate similare, înaintea datei publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I [a se vedea Decizia nr. 508 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 843 din 19 noiembrie 2014 (paragraful 26), Decizia nr. 585 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 18 decembrie 2014 (paragraful 14), și Decizia nr. 740 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 19 februarie 2015 (paragraful 14)].”

Prin raportare la aceste considerente, Înalta Curte reține că prima instanță în mod just a apreciat că se impune constatarea nulității absolute a tuturor proceselor-verbale de consemnare a activităților de supraveghere tehnică efectuate de lucrătorii SRI în dosarul penal nr. 63/P/2012, fie că este vorba de interceptări de convorbiri, mesaje sau înregistrări ambientale, precum și a ordonanțelor provizorii emise de către procuror în condițiile în care cauza nu era soluționată în mod definitiv.

În fine, cu privire la acest motiv de apel, Înalta Curte reține că s-a susținut și împrejurarea că în sentința apelată, deși s-a constatat nulitatea absolută a proceselor verbale de consemnare a activităților de supraveghere tehnică, s-au folosit în favoarea inculpaților Iacob Sorin Ion, Kadas Iosif și Mătășel Ioan aceste probe, respectiv pasaje din două convorbiri ambientale.

Această opinie nu este îmbrățișată de instanța de control judiciar, fiind evident faptul că în măsura în care probele menționate au fost apreciate ca fiind dobândite printr-un procedeu probatoriu lovit de nulitate absolută, acestea nu pot fi utilizate în cauză, în situația nulității absolute vătămarea fiind prezumată *iure et de iures*, iar posibilitatea de acoperire este, în esență, inexistentă. Nulitatea absolută nu este una selectivă, neputând a fi valorificate probe cu privire la care s-a constatat că au fost obținute cu încălcarea unor prevederi legale nici în defavoarea inculpaților, după cum nici în favoarea acestora.

Prin raportare la aceste considerente, Înalta Curte apreciază că acest motiv de apel este nefondat.

B. Motivul de apel formulat de către Parchet și susținut cu ocazia dezbaterilor care vizează netemeinicia modalității de executare a pedepsei stabilită de prima instanță cu privire la inculpații Kadas Iosif, Iacob Sorin Ion și Mătășel Ioan apare ca fiind rămas fără obiect, în condițiile în care soluția ce urmează a fi adoptată cu privire la cei trei inculpați menționați va fi aceea de încetare a procesului penal, cum se va dezvolta în cuprinsul acestei hotărâri.

C. Cu privire la motivele de apel ce figurează la punctele 2, 3 și 5 din cererea scrisă formulată de către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, vizând netemeinicia soluției de achitare a inculpatului Adam Ioan pentru comiterea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu, nelegalitatea modalității de stabilire a legii penale mai favorabile, aplicarea pedepselor pentru inculpatul Ordog Lorand Andras și greșita stabilire a temeiului achitării inculpatului Crăciunescu Adam, Înalta Curte constată că procurorul de ședință a precizat că nu le mai susține, situație în care nu vor mai fi examinate de instanța de apel, așa cum au fost formulate.

Înalta Curte evidențiază, totuși, că apelul declarat de procuror în acest ciclu procesual nu putea să-i vizeze pe inculpații Adam Ioan pentru instigare la infracțiunea de abuz în serviciu și Crăciunescu Adam pentru infracțiunea de abuz în serviciu, dat fiind că Parchetul și-a retras calea de atac în primul ciclu procesual când inculpații au fost achitați în baza aceluiași temeiuri de drept care au fundamentat soluția de achitare a lor dispusă și de Curtea de Apel Brașov, în rejudecare, în primă instanță, iar părțile civile nu au mai exercitat calea de atac a apelului.

Pentru toate aceste considerente apelul declarat de către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov împotriva sentinței penale nr. 132/F din data de 22 iulie 2021 a Curții de Apel Brașov - Secția Penală urmează a fi respins ca nefondat.

II. Analizând apelul declarat de inculpatul Ordog Lorand Andras, Înalta Curte consideră, *în unanimitate*, că sunt nefondate criticile referitoare la acuzația de luare de mită, în forma *pretinderii*, așa cum aceasta a fost reținută în rechizitoriu, iar, *în majoritate*, apreciază că sunt întemeiate criticile aduse de inculpat soluției de condamnare pentru infracțiunea de abuz în serviciu.

În considerentele ce preced, instanța de apel a analizat motivele susținute de apelantul inculpat Ordog Lorand Andras cu privire la limitele în care prima instanță a fost sesizată, în rejudecare, și s-a constatat că prima instanță a stabilit în mod corect cadrul procesual în ceea ce îl privește pe acest inculpat, așa încât, fără a relua considerentele expuse, se evidențiază că, în mod legal, rejudecarea sa în primă instanță s-a realizat pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art.289 C.pen. rap. la art.7 alin.1 lit.b din Legea 78/2000 cu aplicarea art.5 C.pen. (descrisă la punctul 3 din rechizitoriu) și infracțiunea de abuz în serviciu, prevăzută de art.13/2 din Legea nr.78/2000 raportat la art.297 alin. 1 C.pen., art.309 C.pen. și art.5 C.pen.

A. Criticile formulate de apelantul inculpat Ordog Lorand Andras în privința soluției de condamnare pentru infracțiunea de luare de mită, prin care a susținut, în principal, că soluția s-a întemeiat exclusiv pe denunțul și declarațiile denunțatorului Adam Ioan (inculpat în cauză), sunt neîntemeiate.

Potrivit art.289 Cod penal, constituie infracțiunea de luare de mită, *fapta funcționarului public, care direct sau indirect, pentru sine ori pentru altul, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act contrar acestor îndatoriri.*

Prioritar se notează că, prin rechizitoriul nr. 63/P/2012 din 20.01.2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. – Serviciul Teritorial Brașov, astfel cum a fost remediat în procedura de cameră preliminară prin ordonanța din 23 martie 2015 (*întrucât judecătorul de cameră preliminară constatare neregularitatea actului de sesizare a instanței în ceea ce privește descrierea faptei sub aspectul datei săvârșirii infracțiunii de luare de mită*), s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Ordog Lorand Andras, judecător în cadrul Tribunalului Covasna, pentru comiterea *infracțiunii de luare de mită*, prevăzute de art. 289 raportat la art. 7 alin.1 lit. b din Legea nr. 78/2000, constând în aceea că, *în perioada 25 ianuarie 2012- 02 aprilie 2012, în calitate de membru al completului investit cu soluționarea cauzei nr. 4014/305/2010, în biroul acestuia din cadrul Tribunalului Covasna, a solicitat de la inculpatul Adam Ioan, avocat în respectiva cauză, suma de 50.000 euro pentru a-i da clientului acestuia, Paltin Gheorghe Sturdza o soluție favorabilă, solicitare acceptată de inculpatul Adam Ioan, iar, ulterior pronunțării deciziei, în perioada mai-iunie 2013, a primit o parte din bani, respectiv suma de 10.000 euro.*

Cu privire la această acuzație, prin sentința penală nr. 286 din 9 mai 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală, s-a dispus, în baza art.254 alin.1 Cod penal anterior raportat la art.7 alin.1 din Legea nr. 78/2000 (forma în vigoare la data comiterii faptei), cu aplicarea art. 5 Cod penal, condamnarea inculpatului Ordog Lorand Andras la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, *sub forma pretinderii*, instanța apreciind dovedită doar acuzația privind pretinderea sumei de 50.000 euro de către Ordog Lorand Andras de la Adam Ioan pentru pronunțarea unei decizii favorabile lui Sturdza Paltin Gheorghe (decizia civilă nr.231/R/2012 a Tribunalului Covasna), nu și acuzația de primire a vreunei sume de bani.

Ulterior, prin decizia penală nr. 257 din 11.11.2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 5 judecători, s-a admis, printre altele, apelul formulat de inculpatul Ordog Lorand Andras împotriva sentinței penale nr. 286 din data de 9.05.2018, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, în dosarul nr. 278/1/2015, s-a desființat sentința penală apelată și s-a trimis cauza Curții de Apel Brașov, spre rejudecare în primă instanță. Totodată, în primul ciclu procesual, la termenul de judecată în apel, din data de 12.06.2019, s-a luat act de retragerea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Structura Centrală.

Ca atare, întrucât prin decizia instanței de apel s-a admis apelul inculpatului Ordog Lorand Andras care fusese condamnat pentru infracțiunea de luare de mită în varianta normativă *a pretinderii* unei sume de bani, deși a fost trimis în judecată și pentru *primirea* unei sume de bani, se constată că, în mod corect, în al doilea ciclu procesual, prima instanță a examinat infracțiunea de luare de mită reținută în sarcina inculpatului Ordog Lorand Andras *doar sub forma pretinderii*, ca expresie a principiului neagrării situației inculpatului în

propria cale de atac, care a guvernat rejudecarea cauzei în primă instanță în ceea ce-l privește pentru luare de mită.

Înalta Curte consideră că, în rejudecare, prin sentința apelată, starea de fapt a fost reținută în baza probelor administrate, fiind dovedit dincolo de orice dubiu că inculpatul Ordog Lorand Andras a comis infracțiunea de luare de mită în forma pretinderii, constând în aceea că, *în perioada 25 ianuarie 2012- 02 aprilie 2012, în calitate de membru al completului investit cu soluționarea cauzei nr.4014/305/2010, în biroul acestuia din cadrul Tribunalului Covasna, a solicitat de la inculpatul Adam Ioan, avocat în respectiva cauză, suma de 50.000 de euro pentru pronunțarea unei decizii favorabile lui Sturdza Paltin Gheorghe (decizia civilă nr.231/R/17.04.2012), faptă care întrunește, sub aspect obiectiv și subiectiv, elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prevăzute de art. 289 Cod penal raportat la art. 7 alineat 1 litera b din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal.*

Contrar celor susținute de către apelantul inculpat Ordog Lorand Andras, Înalta Curte constată că prima instanță a realizat o amplă analiză a probelor administrate în cauză cu privire la acuzația de luare de mită formulată, soluția de condamnare pentru infracțiunea de luare de mită fiind una legală și temeinică, iar singurul motiv pentru care nu va fi menținută este intervenirea prescripției răspunderii penale, cum se va dezvolta în cele ce succed.

Declarațiile denunțatorului Adam Ioan nu pot fi înlăturate doar pe considerentul că acesta ar fi avut un interes direct în formularea denunțului, în condițiile în care era la rândul său urmărit penal în prezenta cauză.

Poziția denunțatorului Adam Ioan a fost una constantă pe întreg parcursul procesului penal, declarațiile acestuia din faza de urmărire penală fiind menținute în fața instanței de judecată, în condițiile în care evident nu se mai afla sub incidența măsurii preventive.

Constanța acestor declarații este de natură a conduce la aceeași concluzie a sincerității denunțatorului, fiind de subliniat că întrebările la care acesta a răspuns cu ocazia multiplelor sale audieri - întrebări formulate de către apărătorii inculpatului apelant Ordog Lorand Andras, nu au condus la prezentarea unor aspecte contradictorii.

Împrejurarea că denunțul este formulat la un anumit interval de timp de la momentul comiterii faptei de luare de mită nu este un element de natură a determina invalidarea declarațiilor lui Adam Ioan, neexistând nicio prevedere legală care să impună folosirea acestui mod de sesizare la un anumit interval de timp după aflarea informațiilor relevante cu privire la comiterea unei fapte penale. Denunțul nu reprezintă un mijloc de probă, dar conținutul său a fost dovedit prin probele administrate în cauză.

Faptul că în cuprinsul denunțului și ulterior în actul de sesizare a instanței de judecată nu se indică ziua exactă în care a fost comisă fapta de corupție de către inculpatul Ordog Lorand Andras nu conduce în vreun fel la concluzia fictivității pretinderii mitei, în condițiile în care trecerea unui anumit interval de timp de la întâlnirea dintre cei doi și momentul denunțului justifică în mod

rezonabil uitarea datei exacte când s-au petrecut faptele, iar indicarea unui interval temporal este mai plauzibilă pentru orice observator obiectiv.

În procedura de cameră preliminară, prin ordonanța nr.268/III-13/2015 din 23.03.2015 a DNA – Serviciul Teritorial Brașov, de remediere a actului de sesizare a instanței (urmare încheierii din 18.03.2015 pronunțate de judecătorul de cameră preliminară, în dosarul nr.278/1/2015 al ÎCCJ, prin care s-a constatat insuficiența descriere a faptelor din punct de vedere temporal), s-a arătat că inculpatul Ordog Lorand Andras a solicitat suma de 50.000 euro inculpatului Adam Ioan, *în perioada 25.01.2012- 02.04.2012*. Parchetul a avut în vedere că recursul împotriva sentinței Judecătoriei Sf. Gheorghe a fost înregistrat la Tribunalul Covasna în data de 23 ianuarie 2012, primul termen de judecată a fost fixat la 07 februarie 2012, cauza a fost amânată pentru data de 06 martie 2012, iar la acest din urmă termen s-a amânat pentru data de 03 aprilie 2012, când instanța a rămas în pronunțare.

În această perioadă, între data înregistrării dosarului în recurs și ultimul termen de judecată din recurs (03.04.2012), inculpații Adam Ioan (avocat) și Ordog Lorand Andras (președintele de complet și de instanță), s-au întâlnit în biroul celui din urmă de la Tribunalul Covasna, iar în cadrul discuțiilor privind cauza nr.4014/305/2010, inculpatul Ordog Lorand Andras a pretins suma de 50.000 euro pentru pronunțarea unei soluții favorabile lui Sturdza Paltin Gheorghe, clientul avocatului Adam Ioan.

Poziția procesuală a inculpatului Adam Ioan a fost constantă în cursul procesului cu privire la pretinderea sumei de 50.000 de euro de către inculpatul Ordog Lorand Andras. Cu prilejul rejudecării cauzei, în primă instanță la Curtea de Apel Brașov, inculpatul a afirmat că era convins că trebuie să câștige, că s-a panicat la spusele lui Ordog Lorand Andras că dosarul are probleme, și crezând că există posibilitatea să se respingă recursul, la întrebarea sa *ce e de făcut*, mergând în camera din spatele biroului lui Ordog Lorand Andras, acesta i-a șoptit că Sturdza Paltin Gheorghe trebuie să dea 50.000 euro, inculpatul Adam Ioan precizând că va vorbi cu Sturdza Paltin Gheorghe și este convins că se va ține de cuvânt.

În acest sens, se reține că la termenul din 13.11.2020, în fața primei instanțe, în rejudecare, inculpatul Adam Ioan a declarat: *„În luna martie 2012 am avut termen la Tribunalul Covasna și m-am întâlnit întâmplător cu Ordog Lorand (...) Mi-a spus să urc la el în birou când am timp. Nu mai țin minte dacă în acea zi sau în zilele următoare am urcat în birou la Ordog Lorand (...) acesta a deschis discuția dosarului pe care îl aveam la completul dumnealui spunându-mi că deși avem acea decizie a ICCJ, respectiv 4700/2009, dosarul are o serie de probleme (...) Eu eram ferm convins că nu am cum să pierd acest proces, întrucât exista acea decizie care stabilea că Elias Mavrocordat și Paltin Sturdza au vocație succesorală pe linie ascendentă (...) Înalta Curte stabilind în mod definitiv că partajul de ascendent este nul și că se revenea la moștenirea legală în acest sens fiind restituit Palatul Comănești ce făcea parte din aceeași masă succesorală, iar singurul moștenitor care a solicitat reconstituirea dreptului de proprietate în ambele dosare era Elias Sturdza Mavrocordat, tatăl*

inculpatului Paltin, nicio altă persoană cu vocație succesorală nu revendicase aceste bunuri.

În această situație în care eram ferm convins că trebuie să am câștig de cauză, am intrat într-o panică la spusele inculpatului Ordog și am crezut că există posibilitatea să se respingă recursul deși eu aveam dreptate, în opinia mea.

Atunci l-am întrebat pe acesta „și ce e de făcut?”. Inculpatul Ordog a mers în cămăruța din spatele biroului, eu l-am urmat și șoptit mi-a spus „Sturdza să dea 50.000 euro”. L-am observat și cum s-a uitat în sus spre tavan la momentul la care s-a ridicat de la birou și ne-am deplasat în acea încăpere din spatele biroului. **Eu i-am spus că o să vorbesc cu Strurdza și că sunt convins că se va ține de cuvânt (...).**

Arăt faptul că atunci în birou la inculpatul Ordog, când acesta a afirmat „Sturdza să dea 50.000 euro” mi-a cerut imperios să nu îi spun nimic lui Sturdza despre acest lucru până nu pronunță decizia (...)

Între timp, după pronunțare, eu îi spuseseam lui Sturdza de cei 50.000 euro în sensul că „trebuie pregătiți 50.000 de euro care urmează, nu știu când, să fie dați” iar Sturdza a răspuns „vedem”.

La întrebarea dacă i-a spus Ordog unde și când să remită banii, inculpatul Adam Ioan a răspuns „Mi-a spus să îi duc seara la domiciliul lor, unde fusesem și eu”.

Declarația dată în cursul cercetării judecătorești și conținutul declarațiilor de la urmărire penală arată consecvența inculpatului Adam Ioan referitoare la detaliile pretinderii sumei de 50.000 euro de către inculpatul Ordog Lorand Andras : (...) cred că după 15 martie 2012, aflându-mă în curtea Tribunalului Covasna, din spatele tribunalului, de la un șantier ce era deschis acolo, a venit domnul judecător Ordog cu care am schimbat câteva cuvinte spunându-mi să trec pe la biroul dânsului când voi avea timp. Nu știu sigur dacă m-am dus în aceeași zi sau ulterior, însă cu siguranță, la scurt timp, într-una din zile, am urcat la biroul acestuia, oricum înainte de judecarea în fond a recursului. Inițial s-a dezvoltat o discuție despre șantierul privind noul sediu al tribunalului, după care domnul Ordog m-a abordat în legătură cu dosarul Sturdza spunând: chiar dacă aveți decizia aceea de la ÎCCJ, în dosarul acesta sunt o grămadă de probleme (...) situație în care l-am întrebat: ce-i de făcut? În acel moment, Ordog s-a ridicat de la masă, s-a îndreptat către ușa din holul din spatele biroului, eu l-am urmat, iar acolo, fiind aproape de mine, mi-a spus pe un ton scăzut: Sturdza să dea 50.000 de euro. În continuare, Ordog mi-a cerut în mod expres să nu-i spun lui Sturdza absolut nimic decât după pronunțarea hotărârii. A mai zis că el este convins că Sturdza se va ține de cuvânt, caz în care eu l-am asigurat că înțelegerea va fi respectată (...) Imediat ce s-a dat hotărârea favorabilă, în aceeași zi sau a doua zi, m-am întâlnit cu Paltin Sturdza în fața Prefecturii Brașov, prilej cu care i-am spus acestuia la ureche, fiind gălăgie în trafic, că în viitor va trebui să pregătească suma de 50.000 de euro care trebuie dată lui Ordog. Paltin Sturdza a spus: Vedem! (...) - declarație din 25.11.2014; (...) Ordog s-a ridicat de la masă, simultan m-am ridicat și eu și

din priviri ne-am înțeles să mergem pe holul din spatele biroului acestuia. Aici, fiind lângă mine, Ordog a spus aproape șoptit: Sturdza să dea 50.000 de euro! Eu l-am asigurat că Sturdza se va ține de cuvânt și va da acești bani, lăsându-i impresia că mă voi implica ca Sturdza să dea acești bani. Mi-a zis ca nu cumva să-i spun lui Sturdza ceva până la pronunțare despre discuția noastră (...) – declarația din 12.12.2014.

Declarațiile inculpatului Adam Ioan nu sunt singurele probe care dovedesc comiterea infracțiunii de luare de mită de către inculpatul Ordog Lorand Andras.

Cu acestea se coroborează declarația **inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe** dată la Curtea de Apel Brașov, la termenul din 21.05.2021, din care rezultă că inculpatul Adam Ioan i-a adus la cunoștință despre suma pretinsă, cuantumul acesteia și, implicit, destinația ei: „Am discutat o singură dată cu domnul Adam despre o sumă de 50.000 de euro în momentul în care mă aflam în mașina mea, oprit în fața Prefecturii Brașov, iar Adam mi-a spus în viteză „dacă dădeai și tu 50.000 de euro se dădea și hotărârea mai repede”. Discuția a avut loc după momentul pronunțării deciziei și până la motivarea ei și s-a referit la această sumă pentru obținerea mai repede a motivării”.

Înalta Curte reține că inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe a afirmat nu doar că suma de bani era pentru urgentarea motivării hotărârii, ci rezultă din cele afirmate și scopul sumei pretinse - „se dădea și hotărârea mai repede”, ceea ce înseamnă inclusiv pronunțarea unei soluții favorabile într-un termen mai scurt, din moment ce afirmația se coroborează cu împrejurarea că în cauza civilă s-a dispus amânarea pronunțării de două ori, de la 03.04.2012 la 10.04.2012 și apoi la 17.04.2012, fiind evident că și redactarea deciziei a fost devansată.

De altfel, nu este verosimil a se considera că prin cuantumul său, suma de 50.000 euro viza doar redactarea mai rapidă a deciziei și că doar o singură dată a vorbit Adam Ioan cu Sturdza Paltin Gheorghe despre suma de 50.000 de euro și scopul remiterii acesteia, cum a lăsat cel din urmă să se înțeleagă.

Din declarația inculpatei Sturdza Gabriela Rodica dată la urmărire penală rezultă că Adam Ioan i-a spus că banii trebuie să ajungă la inculpatul Ordog Lorand Andras pentru că își construia o casă care avea și livadă, detaliu care se regăsește și în declarația inculpatei din fața instanței, în rejudecare: (...) *Nu-mi amintesc cu exactitate, dar cred că la un moment dat, am auzit o discuție deschisă de Adam Ioan care spunea că intenționează să-i dea bani lui Ordog pentru că și-ar construi o casă. Parcă zicea ceva și de o livadă. Țin minte că discuția a avut loc în 2013, mult după hotărâre. (...) – declarația din 26.11.2014.* Or, asemenea subiecte de discuție nu ar fi avut sens în lipsa pretinderii unei sume de bani de către judecătorul Ordog Lorand Andras, împrejurarea descrisă de inculpata Sturdza consfințind realitatea altor probe indirecte care conduc la înlăturarea prezumției de nevinovăție a inculpatului Ordog Lorand Andras pentru luare de mită.

Faptul reliefat de inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe că nu concepea să dea mită unui judecător nu influențează consumarea infracțiunii de luare de mită în varianta normativă a pretinderii, întrucât numai când luarea de mită se

săvârșește prin *primire* trebuie să existe corelativ darea de mită în varianta *remiterii*. Infracțiunea de luare de mită cu element material concretizat în *pretindere* există indiferent dacă beneficiarul actului de serviciu în legătură cu care s-a pretins mita răspunde favorabil sau nu pretinderii de bani sau alte foloase realizată de funcționarul public.

Ulterior, în declarația din 04.06.2021, dată în prima instanță, inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe a recunoscut că inculpatul Adam Ioan i-a spus despre faptul că trebuie să dea suma de 50.000 euro inculpatului Ordog Lorand Andras: „dl Adam era în mașina mea, eu conduceam și mi-a cerut să opresc un moment în fața prefecturii Brașov ca să coboare. Fiind zgomot în trafic, dl. Adam mi-a șoptit la ureche să pregătesc 50.000 de euro pentru Ordog Lorand. Nu am avut timp să fac comentarii așa că am răspuns repede „vedem” (fila 2, vol VIII).

Din declarația inculpatei **Sturdza Gabriela Rodica**, dată în instanță, la termenul din 21.05.2021, reies aceleași elemente factuale, și anume cuantumul sumei de 50.000 de euro și faptul că judecătorului Ordog Lorand Andras trebuia să-i fie remisă suma după pronunțarea deciziei civile nr.231/R/2012, date pe care le-a aflat pe rând, atât de la inculpatul Adam Ioan, cât și de la inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe. În același mod a precizat inculpata Sturdza și la urmărirea penală. Aprecierea făcută de inculpată, în cursul cercetării judecătorești – „am considerat că acești bani urmau să rămână la domnul Adam, iar nu să ajungă la domnul Ordog întrucât onorariul de la păduri fusese foarte mic”, nu își gasește o explicație verosimilă în condițiile în care, tot în instanță, inculpata a afirmat că nu i-a răspuns lui Adam Ioan când acesta a vorbit de cei 50.000 de euro, or, dacă bănuia că este vorba de nemulțumirea acestuia privind cuantumul onorariului de avocat, în mod rezonabil, trebuia să existe o discuție lămuritoare pe această problemă. De altfel, avocatul Adam Ioan nici nu ar fi avut motive de nemulțumire în sensul evocat de Sturdza Gabriela Rodica, în condițiile în care avea un onorariu de succes de 14% din valoarea totală a pădurilor, ceea ce reprezenta o sumă considerabil mai mare decât cea de 50.000 de euro.

Listingul convorbirilor telefonice purtate în perioada decembrie 2012 – decembrie 2014 de Ordog Melinda (avocat, soția inculpatului Ordog Lorand Andras) cu Adam Ioan, pus la dispoziție de acesta din urmă organelor de urmărirea penală la data de 02.12.2014, se coroborează cu declarațiile date de Adam Ioan, procesul – verbal de reconstituire și planșele fotografice, declarațiile inculpaților Sturdza Paltin Gheorghe și Sturdza Gabriela Rodica, ce probează că inculpatul Adam Ioan a mers acasă la domiciliul inculpatului Ordog Lorand Andras, context în care apare nesinceră declarația numitei Ordog Melinda prin care susține contrariul.

Referindu-se la întâlnirile sale cu Ordog Lorand Andras de la domiciliul acestuia, prin declarația din instanță, în rejudecare, de la termenul din 13.11.2020, inculpatul Adam Ioan a arătat: *La o lună după pronunțarea deciziei m-am întâlnit întâmplător în fața camerei de avocați de la Tribunalul Covasna, cu doamna Ordog Melinda, soția inculpatului (...). În aceeași zi, probabil peste o oră sau ceva mai mult, m-a sunat și mi-a spus să trec pe la biroul acesteia*

care se află în locuința celor doi (...) Am intrat în locuința celor doi, unde se afla numai doamna Ordog Melinda (...)

După 20 de minute a venit și inculpatul Ordog Lorand acasă (...) M-am ridicat și împreună cu acesta am intrat într-o cameră unde am făcut stânga și printr-o baie am ieșit pe o verandă ce avea niște trepte care coborau în curte. Noi am stat sus la discuție, pe verandă.

Inculpatul Ordog era grăbit, nu prea avea chef de discuții și discuția a fost foarte scurtă. Mi-a spus că banii să fie împărțiți în tranșe și să fiu grijuliu când vin să îi aduc să am telefonul închis (...)

Undeva în primăvara lui 2013, m-am întâlnit la Tribunalul Covasna cu doamna Ordog Melinda care era foarte grăbită (...) Aceasta mi-a spus să o sun. Am sunat-o peste vreo 2-3 ore, era la biroul dumneaei și m-am deplasat și eu acolo (...) i-am spus că vreau să vorbesc cu inculpatul Ordog Lorand, nu am discutat nimic cu aceasta despre dosar, nici atunci și niciodată (...) Între timp a venit inculpatul Ordog, a intrat tot pe ușa cabinetului și ca și data trecută ne-am dus pe aceeași verandă unde am discutat (...) inculpatul Ordog Lorand m-a întrebat ce se întâmplă, de ce nu se ține Sturdza de cuvânt în legătură cu ceea ce eu am afirmat atunci în birou la dumnealui că voi vorbi cu Sturdza și că eu cred că se va ține de cuvânt în legătură cu cei 50.000 de euro. Atunci i-am spus că Sturdza este o persoană dificilă și i-am spus acestuia reacția lui Sturdza la solicitarea mea de a pregăti 50.000 de euro (...)

Prin afirmația că nu a primit la locuința sa vizita lui Adam Ioan, inculpatul Ordog Lorand Andras a urmărit a combate probele care ilustrează relația de lungă durată, apropiată, care exista între cei doi, de natură a crea garanțiile confidențialității unei discuții referitoare la o faptă de corupție. De altfel, probele administrate demonstrează că, de fiecare dată când a fost la domiciliul inculpatului Ordog Lorand Andras, inculpatul Adam Ioan a purtat discuții legate de modalitatea de plată a sumei pretinse de 50.000 euro, exclusiv cu Ordog Lorand Andras și în afara locuinței, pe verandă, fiind evitată prezența soției lui Ordog Lorand Andras, Ordog Melinda.

În primă instanță, în rejudecare, la termenul din 13.11.2020, martora **Matei (fostă Cruceanu) Julieta Genoveva**, prim grefier la Tribunalul Constanța, la data faptei, a relatat aspecte care dovedesc relațiile apropiate dintre inculpați: *inculpaul Adam îl vizita pe inculpatul Ordog, în biroul acestuia. Știu că inculpatul Adam era prieten cu tatăl lui Ordog (...). Eu am perceput că domnii Adam și Ordog Lorand erau în relații bune. De obicei, atunci când domnul Adam avea dosar la noi la Tribunalul Covasna trecea și prin biroul domnului Ordog Lorand, nu întotdeauna dar au fost situații în care a venit și spunea că a trecut să îl salute.*

Cu declarația inculpatului Adam Ioan concordă declarațiile pe care le-au dat în cauză coinculpații Sturdza Paltin Gheorghe și Sturdza Gabriela, care au relatat că l-au însoțit pe primul atunci când s-a deplasat la locuința inculpatului Ordog Lorand Andras, ceea ce dovedește că Adam Ioan avea cunoștință de adresa de domiciliu a familiei Ordog și crează convigerea că inculpatului Adam

Ioan, era o persoană apropiată inculpatului Ordog Lorand Andras justificând pretinderea sumei în speță și garantarea confidențialității.

Aceste date sunt confirmate de datele consemnate în procesul-verbal de reconstituire din 13.01.2015, realizat cu participarea martorei Sturdza (fostă Zaharia) Gabriela Rodica, din care se reține că martora a indicat locul unde Adam Ioan a parcat autoturismul cât timp a fost așteptat să se deplaseze la locuința lui Ordog Lorand Andras, respectiv în fața localului Bar Follies, situat pe str. Jokai Mor. Aceste coordonate corespund cu cele consemnate în procesul-verbal din 16.12.2014 și fotografiile întocmite cu ocazia reconstituirii realizate cu participarea martorului Adam Ioan, care a condus organele de urmărire penală la domiciliul familiei Ordog din municipiul Sf. Gheorghe și a indicat, din fața adresei, traseul parcurs din biroul de avocatură al numitei Ordog Melinda, pe ușa din dreapta, pe un hol până la terasa din curte.

Acuzația de luare de mită adusă inculpatului Ordog Lorand Andras este probată și prin declarația din faza de urmărire penală a inculpatului **Bengescu Dan** care l-a auzit pe denunțatorul Adam Ioan vorbind cu o persoană, pronunțând numele de Lorand sau Lori și făcând referire la o sumă de bani, inculpatul Adam Ioan manifestând siguranță în legătură cu soluțiile favorabile ce vor fi pronunțate la Tribunalul Covasna. Motivul invocat de inculpatul Bengescu Dan, atât în primă instanță, cât și în apel, pentru care a revenit asupra afirmației din faza urmăririi penale, și anume că a dat acea declarație în scopul încheierii unui acord de recunoaștere, nu reliefează decât că inițial a relatat elemente factuale reale asupra cărora a revenit fără o justificare plauzibilă.

Prin declarația inculpatei **Adam Anca Roxana**, dată în cursul urmăririi penale, aceasta a relatat că a asistat la o discuție dintre inculpatul Adam Ioan și inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, prin care primul îi reproșa ultimului că nu a remis o sumă de 50.000 euro, că altfel ar fi obținut hotărârea mai repede și mai bine, ceva de genul acesta. Împrejurarea că inculpata a invocat dreptul la tăcere în rejudecare nu constituie un imediment în constatarea faptului că datele care reies din declarația sa se coroborează cu probele care dovedesc pretinderea sumei de bani de către inculpatul Ordog Lorand Andras, aspect cunoscut de Sturdza Paltin Gheorghe.

Înalta Curte preciază că, din coroborarea acestor probe, reiese comiterea faptei imputate inculpatului Ordog Lorand Andras, în sensul că aceasta a pretins suma de 50.000 euro pentru a pronunța o hotărâre favorabilă lui Sturdza Paltin Gheorghe, motiv pentru care, ulterior, a efectuat demersuri în vederea stabilirii modalității de plată și a plății efective a acesteia.

Fată de considerentele anterior expuse, apar ca nefondate criticile formulate de către inculpatul Ordog Lorand Andras cu privire la faptul că majoritatea probelor analizate de prima instanță și pe baza cărora s-a fundamentat soluția de condamnare derivă din probatoriul produs sau influențat de către denunțatorul Adam Ioan.

În mod evident probarea infracțiunilor de corupție prezintă dificultăți în situația în care conivența infracțională se desfășoară între un număr redus de persoane și în condiții de clandestinitate, cum este cazul și în speța de față.

Anterior formulării denunțului, inculpatul Adam Ioan a comunicat cu alte persoane interesate despre pronunțarea unei anumite soluții în cauza aflată pe rolul Tribunalul Covasna, prezentându-le condițiile în care a obținut pronunțarea deciziei civile nr.231/R/2012.

Cel mai interesat era inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, persoană care ar fi urmat să furnizeze suma de bani pretinsă de inculpatul Ordog Lorand Andras, iar faptul că denunțatorul Adam Ioan i-a comunicat demersurile realizate apare ca fiind plauzibil, cât și extrem de necesar în atingerea scopului infracțional.

Aspectele legate de modul în care a fost consemnat denunțul formulat de către Adam Ioan și declarația ce i-a fost luată ulterior de către procuror nu afectează realitatea acuzației, criticile privind elementele de similitudine a conținutului celor două înscrisuri trecând în domeniul speculațiilor lipsite de substanță.

Instanța de apel apreciază din coroborarea materialului probator anterior expus, că sunt întrunite elementele de tipicitate obiectivă și subiectivă ale infracțiunii de luare de mită de care a fost acuzat inculpatul Ordog Lorand Andras, care a săvârșit cu intenție infracțiunea, în calitate de judecător la Tribunalul Covasna, ca membru al completului de judecată în cauza 4014/305/2010, în legătură cu pronunțarea deciziei civile nr.231/R/2012, pretinzând suma de 50.000 euro pentru a da o soluție favorabilă lui Sturdza Paltin Gheorghe.

Inculpatul Ordog Lorand Andras a fost condamnat prin sentința apelată la pedeapsa de 3 ani închisoare, în baza art. 289 Cod penal raportat la art. 7 alin. 1 litera b din Legea nr. 78/2000 (în forma actuală în vigoare), cu aplicarea art. 5 Cod penal (cu respectarea principiului *non reformatio in pejus*).

Față de considerentele prezentate în cele ce preced cu privire la prescripția răspunderii penale, se va analiza în ce măsură aceasta are aplicabilitate și în cazul infracțiunii de luare de mită săvârșită de inculpatul Ordog Lorand Andras.

Potrivit textului legal menționat, în forma identificată ca lege penală mai favorabilă, pedeapsa prevăzută de lege pentru comiterea infracțiunii de luare de mită este închisoarea de la 4 ani la 13 ani și 4 luni și interzicerea unor drepturi.

În conformitate cu prevederile art. 154 alin. 1 lit. b C.pen., termenul general de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa cuprinsă între cel puțin 10 ani și mai mică de 20 de ani închisoare este de 10 ani, iar potrivit prevederilor alin.2, termenul începe să curgă de la data săvârșirii infracțiunii.

Ca atare, pentru infracțiunea de luare de mită comisă de inculpatul Ordog Lorand Andras, termenul de prescripție a răspunderii penale s-a împlinit raportat la data faptei, având în vedere că, potrivit acuzației aduse prin actul de sesizare a instanței, astfel cum a fost remediat de procuror prin ordonanță în camera preliminară, inculpatul a pretins suma de 50.000 de euro, în perioada 25 ianuarie 2012- 02 aprilie 2012.

În conformitate cu art.18 C.proc.pen., inculpatul Ordog Lorand Andras a solicitat continuarea procesului penal, poziția procesuală a acestuia fiind

exprimată prin declarația notarială autenticată prin încheierea nr. 575/08 iunie 2022 la Societatea Profesională Probitas.

După administrarea probatoriului, se constată că nu devine incident niciunul dintre cazurile prevăzute de art. 16 alin. 1 lit. a) - d) C.proc.pen., pentru a se putea dispune achitarea în temeiul art. 396 alin. 7 C.proc.pen., probele administrate dovedind existența laturii obiective a infracțiunii de luare de mită și intenția prevăzută de lege cu care inculpatul Ordog Lorand Andras a acționat, săvârșind infracțiunea de luare de mită.

Prin urmare, singurul motiv pentru care nu se va menține soluția de condamnare a inculpatului Ordog Lorand Andras pentru infracțiunea de luare de mită, dispusă de prima instanță, este împlinirea termenului general al prescripției răspunderii penale, ce se impune obligatoriu a fi calculat în acord cu Decizia nr.358/2022 a Curții Constituționale și Decizia nr.67/2022 a ICCJ – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

În aceste condiții, devin aplicabile dispozițiile art.396 alin. 8 C.proc.pen., în conformitate cu care, *dacă inculpatul a cerut continuarea procesului penal potrivit art.18 și se constată că nu sunt incidente cazurile prevăzute la art. 16 alin.1 lit. a) – d), instanța de judecată pronunță încetarea procesului penal.*

Pe cale de consecință, Înalta Curte va admite apelul declarat de inculpatul Ordog Lorand Andras și, în conformitate cu prevederile art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. a C.proc.pen., va dispune în baza prevederilor art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen., încetarea procesului penal ca urmare a împlinirii termenului general de prescripție a răspunderii penale, pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 289 Cod penal raportat la art. 7 alineat 1 litera b din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art.5 Cod penal.

B. În ceea ce privește comiterea de către inculpatul Ordog Lorand Andras a infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzute de art.13/2 din Legea nr.78/2000 raportat la art.297 alin. 1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplicarea art.5 C.pen.

Sucesiunea în timp a dispozițiilor legale nu a condus la dezincriminarea infracțiunii de abuz în serviciu.

Conform art.13/2 din Legea nr.78/2000, norma de incriminare în vigoare la data faptei era: *„Infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor și infracțiunea de abuz în serviciu prin îngrădirea unor drepturi, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani.”*

În prezent, potrivit art.13/2 din Legea nr. 78/2000: *„În cazul infracțiunilor de abuz în serviciu sau de uzurpare a funcției, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime”*.

Potrivit art.248 C.pen.anterior, infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice constă în *fapta funcționarului public care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o tulburare însemnată bunului mers*

al unui organ sau al unei instituții de stat ori al unei alte unități din cele la care se referă art.145 sau o pagubă patrimoniului acesteia, sancționată cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Există infracțiunea de abuz în serviciu în formă calificată, prevăzută de art.248/1 C.pen.anterior, dacă faptele prevăzute în art.246, art.247 și art.248 au avut consecințe deosebit de grave, fiind sancționată cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Codul penal intrat în vigoare la 01.02.2014, prevedea la art. 297 alin. 1, că reprezintă infracțiunea de abuz în serviciu: *„Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, care se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică”*.

După declararea ca **neconstituțională a sintagmei „îndeplinește în mod defectuos”** din cuprinsul art.297 C.pen., prin Decizia nr.405/2016 a Curții Constituționale (M. Of. nr.517 din 8 iulie 2016), potrivit art. 297 alin. 1 Cod penal, constituie infracțiunea de abuz în serviciu *fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, care se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.*

Potrivit art. 309 din Codul penal, *„dacă faptele prevăzute în art. 295, art. 297, art. 298, art. 300, art. 303, art. 304, art. 306 sau art. 307 au produs consecințe deosebit de grave, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege se majorează cu jumătate”*, iar conform art. 183 Cod penal, *prin consecințe deosebit de grave se înțelege o paguba materială mai mare de 2.000.000 lei.*

În considerarea celor anterior expuse, ca o primă chestiune, instanța de apel precizează că nu achiesează la opinia exprimată prin sentința apelată prin care s-a arătat că instanța are posibilitatea să stabilească pentru prima dată, în cursul cercetării judecătorești, textele din legislația primară încălcate de inculpatul trimis în judecată pentru infracțiunea de abuz în serviciu.

Procedând în acest fel, prima instanță a considerat că inculpatul Ordog Lorand Andras, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a încălcat dispozițiile art.322 pct.5, art.261 pct.5, art.326 alin.3 și art.311 C.proc.civilă.anterior, *care nu au fost indicate în acuzare de procuror.*

Urmare deciziei nr.405/2016 a Curții Constituționale, în timpul judecării cauzei în primă instanță în primul ciclu procesual, prin adresa nr.4596/III-3/2017 din 05.12.2017, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția Judiciară Penală a precizat ca dispoziții din legislația primară ce ar fi fost încălcate de inculpatul

Ordog Lorand Andras, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, următoarele: *art.129 alin.5 teza I, alin.6; art.201 alin.1; art.256; art.258 alin.1 C.proc.civilă anterior; art.45 din Legea nr.18/1991; art.2 alin.1, art.3 alin.5, art.6 din Legea nr.1/2000; art.676 C.civil anterior și dispozițiile referitoare la limitarea ordinii succesionale până la gradul IV inclusiv*. Acestea au fost reiterate în rejudicare, în primă instanță, de procurorul de ședință.

A îmbrățișa opinia primei instanțe înseamnă a aduce atingere separației funcțiilor judiciare, din moment ce dispozițiile art.3 C.proc.pen. disting între atribuțiile funcției de urmărire penală și cele ale funcției de judecată.

În mod evident, în conformitate cu principiul separației funcțiilor judiciare, procurorul este titularul acțiunii penale, acesta fiind reprezentantul autorității statului îndrituit să exercite acțiunea penală împotriva unei persoane, iar în exercitarea atribuțiilor ce îi sunt stabilite prin lege procurorul trebuie să prezinte acuzațiile într-un mod complet, cerință necesară pentru respectarea dreptului corelativ al persoanei de a fi informată cu privire la acuzația ce este formulată împotriva sa.

În acest context este întemeiată critica formulată de inculpatul Ordog Lorand Andras prin care a susținut că prima instanță a dispus condamnarea sa prin luarea în considerare a încălcării unor dispoziții legale stabilite de instanță, iar nu de procuror ca titular al acțiunii penale.

Văzând precizările parchetului în legătură cu dispozițiile legale pretins încălcate de inculpatul Ordog Lorand Andras, trimis în judecată pentru abuz în serviciu, Înalta Curte menționează, ca un prim aspect, că nu poate intra în discuție nesocotirea de către inculpatul Ordog Lorand Andras a prevederilor art.256 și art.258 alin.1 C.proc.civ. anterior (ca element constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu), raportat la faptul arătat în actul de sesizare a instanței constând în aceea că s-a procedat la *introducerea în aplicația Ecris a minutei deciziei nr. 231/R/2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă, într-o formă care nu cuprindea suprafețele de teren cu privire la care s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate prin decizie – fila 34 rechizitoriu*.

Înalta Curte reține că introducerea în formă prescurtată a soluției în sistemul Ecris nu are nicio relevanță din prisma prevederilor edictate de art.256 și art.258 alin.1 C.proc.civilă anterior, care reglementau caracterul secret al deliberării, ordinea în care fiecare judecător din completul colegial își exprima opinia, modul de întocmire și semnare a dispozitivului hotărârii.

Apoi, se constată că minuta înregistrată în Ecris are același conținut cu dispozitivul deciziei civile nr.231/R/2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă, iar din declarațiile celorlalți membri ai completului, martorii Uță Gabriel și Velican Maria Daniela, rezultă că aceștia au semnat soluția care se considera rezultatul deliberării.

Prin adresa nr.3543/22.01.2021 a Tribunalului Covasna, s-a comunicat că, în perioada 01.01.2012 – 14.04.2012, în dosarele completului de recurs fond funciar care funcționa în cadrul Tribunalului Covasna a rezultat, ca stil de lucru, că textul „*Soluția pe scurt*” introdus în Ecris nu era identic cu conținutul textului din documentul „*Minută*” din Ecris. Astfel, „*Soluția pe scurt*” reda esența

hotărârii date în dosar, spre exemplu admite recursul sau respinge ca nefondat recursul, în vreme ce, în textul documentului „Minută”, era introdus integral textul minutei existente în dosar, cu toate dispozițiile instanței (toate alineatele minutei existente la dosar) - fila 171 vol.V dosar C.A.Brașov

Cu conținutul acestei adrese se coroborează declarațiile martorilor Matei (fostă Cruceanu) Julieta Genoveva, prim grefier, la data faptei (*care a arătat că nu a discutat cu Pîslaru Constantin despre faptul că judecătorul i-a cerut să introducă soluția în Ecris contrar practicii*) și Pîslaru Constantin, grefier de ședință în dosarul în care a fost pronunțată decizia civilă nr.231/R/17.04.2012 (file 4-7 vol.V dosar C.A.Brașov). Astfel, la termenul de judecată din 13.11.2020, în rejudecare, în fața primei instanțe, martorul Pîslaru Constantin a relatat: (...) *În legătură cu minuta deciziei din 17 aprilie nu îmi amintesc dacă era în format electronic sau scris olograf, parcă era scrisă olograf (...) Minuta mi-a adus-o domnul judecător Uță Gabriel, din câte îmi aduc eu aminte (...) Atunci când introduceam eu minuta în Ecris, dacă era scrisă olograf pe o foaie, copiam integral ce scria pe acea foaie, dacă era întocmită pe calculator luam cu copy-paste întreaga minută și o copiam în documentul „Minută” din Ecris.*

În aceste condiții, în acord cu prima instanță, Înalta Curte apreciază că împrejurarea descrisă în rechizitoriu referitoare la introducerea pe scurt a soluției în Ecris (prin includerea sau nu a suprafețelor de teren retrocedate), nu conturează acuzația de abuz în serviciu, având în vedere că acest mod de lucru nu era singular la nivelul Tribunalului Covasna în perioada anului 2012, nefiind în prezența unui aspect factual total diferit de alte cauze judecate la această instanță în materia fondului funciar.

Dintr-un alt punct de vedere, se precizează că starea de fapt descrisă în rechizitoriu nu poate fi complinită prin adresa nr.4596/III-3/2017 din 05.12.2017 a Direcției Naționale Anticorupție – Secția Judiciară Penală, al cărei rol exclusiv nu poate fi decât acela de a indica normele de legislație primară presupus încălcate de inculpat, ca efect al deciziei nr.405/2016 a Curții Constituționale, fără a se putea modifica acuzația adusă inculpatului deja trimis în judecată la momentul publicării deciziei în Monitorul Oficial. Conținutul declarației unui/unor martori, redată în cuprinsul rechizitoriului nu echivalează cu acuzarea adusă inculpatului, stabilirea situației de fapt fiind atributul exclusiv al procurorului (în faza de urmărire penală) prin valorificarea întregului material probator.

În continuare, Înalta Curte constată că prin dispozițiile *art.6 alin.1 și 1¹ din Legea nr.1/2000*, numite, de asemenea, în adresa mai sus arătată nr.4596/III-3/2017 din 05.12.2017 a parchetului, sunt edictate obligații în sarcina comisiilor de fond funciar, iar nu a instanței de judecată, astfel că nu se poate susține că magistratul judecător ar putea săvârși infracțiunea de abuz în serviciu prin încălcarea acestor prevederi legale.

Înalta Curte, în majoritate, consideră întemeiat motivul de apel formulat de inculpatul Ordog Lorand Andras, pe care și-a fundamentat cererea de achitare, susținând justificat că acuzația de abuz în serviciu ce i-a fost adusă vizează *temeinicia* deciziei civile nr.231/R/17.04.2012 a Tribunalului Covasna

– Secția Civilă, urmărirea penală fiind circumscrisă soluției pronunțate în dosarul nr.4015/305/2010 al Tribunalului Covasna – Secția Civilă.

La acest moment de analiză, se subliniază premergător examinării acuzației de abuz în serviciu, că infracțiunea de luare de mită săvârșită sub aspect obiectiv și subiectiv de inculpatul Ordog Lorand Andras (astfel cum s-a constatat în cele ce preced), în legătură cu o speță controversată, nu determină automat/nu are caracter decisiv asupra existenței infracțiunii de abuz în serviciu, din moment ce una din variantele normative ale luării de mită este și cea a comiterii infracțiunii în legătură cu îndeplinirea îndatoririlor de serviciu.

Referitor la infracțiunea de abuz în serviciu, în jurisprudență, s-a menționat constant că interpretarea și evaluarea probelor administrate este atributul exclusiv al magistratului, iar împotriva unor hotărâri considerate ca nelegale și netemeinice, atât dispozițiile constituționale, cât și cele procedurale prevăd posibilitatea exercitării unor căi ordinare sau extraordinare de atac.

În speță, *parcursul procesual al cauzei* în care s-a pronunțat decizia civilă nr.231/R/17.04.2012 a Tribunalului Covasna – Secția civilă, în legătură cu care s-a formulat acuzația de abuz în serviciu, reliefează că, în calea extraordinară de atac a revizuirii, într-un prim ciclu procesual, în dosarul nr. 2165/270/2007 s-a pronunțat sentința civilă nr.1161/28 04.2010 a Judecătoriei Sf. Gheorghe de respingere a revizuirii ca tardivă, iar prin decizia civilă nr.364/R/22.06.2010 pronunțată de Tribunalul Covasna s-a trimis cauza spre rejudecare.

În al doilea ciclu procesual, în rejudecare, în *dosarul nr. 4014/305/21010* a fost pronunțată sentința civilă nr.3167/2011 de către Judecătoria Sf. Gheorghe, care a fost desființată prin decizia civilă nr.231/R/2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă.

Prin rechizitoriul nr.63/P/2012 al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov, ale cărui neregularități au fost îndreptate în procedura de cameră preliminară prin ordonanța procurorului nr.268/III - 13/2015 din 23 martie 2015, *acuzația adusă inculpatului Ordog Lorand Andras*, în privința infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, constă în aceea că, *în calitate de judecător în cadrul Tribunalului Covasna, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în urma unei înțelegeri prealabile, la solicitarea inculpatului Ioan Adam, împreună cu inculpatul Uță Gabriel și profitând de neglijența arătată de Velican Maria Daniela, cu intenție, printr-o analiză și interpretare părtinitoare a probelor, a denaturat vădit starea de fapt, pronunțând o hotărâre judecătorească (decizia nr. 231/R/17.04.2012 a Tribunalului Covasna) în favoarea lui Paltin Gheorghe Sturdza, în contradicție evidentă cu principiile de drept și cu starea de fapt reală, creând astfel un prejudiciu în sarcina R.N.P. Romsilva de 303.888.615 euro (contravaloarea a 43.227 ha teren forestier).*

Analizând acuzația adusă inculpatului Ordog Lorand Andras prin prisma tiparului/configurării normei de incriminare a abuzului în serviciu edictate de legiuitor și a probelor administrate în cauză, Înalta Curte, *în majoritate*, constată că se impune soluția achitării în baza art.16 alin.1 lit.b teza I C.proc.pen. pentru

infracțiunea de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin.1 Cod penal și art. 309 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal, pentru considerentele care vor fi dezvoltate în continuare.

La nivel teoretic, se notează că, cele două modalități de realizare a *elementului material* al laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu, de către funcționarul aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, sunt reglementate cu titlu general, de varianta prevăzută de alin.1 al art.297 C.pen., și anume:

- *neîndeplinirea unui act* prevăzut de o lege, ordonanță a Guvernului, ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege;

- *îndeplinirea actului cu încălcarea* unei dispoziții cuprinse într-o lege, ordonanță a Guvernului, ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege.

În speță, însă, în susținerea acușării sub aspectul comiterii infracțiunii de abuz în serviciu de către inculpatul Ordog Lorand Andras, procurorul a circumscris obiectul abuzului în serviciu dosarului nr.4014/305/2010 al Tribunalului Covasna – Secția Civilă și numai cu privire la decizia civilă nr.231/R/17.04.2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă.

Parchetul a reținut că inculpatul Ordog Lorand Andras, în calitate de judecător în cauza civilă nr.4014/305/2010 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă în care s-a pronunțat decizia nr.231/R/17.04.2012, a comis infracțiunea de abuz în serviciu prin *analiza și interpretarea probelor și pronunțarea deciziei civile nr.231/R/17.04.2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă*, astfel cum faptele descrise în rechizitoriu au fost sintetizate la secțiunea *În drept*, ceea ce evidențiază că acuzația vizează elemente de temeinicie a deciziei civile nr.231/R/2012.

Scopul cercetării penale nu este analiza temeiniciei unei soluții pronunțate în materie civilă, acest rol revenind exclusiv instanțelor de control jurisdicțional competente prevăzute de lege. Nu revine organelor de urmărire penală atributul de a cenzura o hotărâre judecătorească pronunțată într-un dosar civil, în ceea ce privește analiza și evaluarea probelor, modalitatea de interpretare și aplicare a legii.

Astfel, în jurisprudența instanței supreme s-a arătat că eventualele greșeli de judecată, erori apărute în procesul de interpretare și aplicare a legii nu echivalează cu o exercitare abuzivă a atribuțiilor de serviciu, în sensul legii penale, ele putând fi îndreptate în urma promovării de către părți a căilor de atac prevăzute de lege (deciziile nr.4075/2009, nr.1741/2010, 1854/2012, 474/2016 ale ICCJ etc.).

Legea procesual civilă recunoaște părților posibilitatea de a provoca un nou examen al procesului, prin exercitarea căilor de atac prevăzute de lege, astfel că protecția judiciară a dreptului subiectiv dedus judecății este extinsă și la căile de atac care, împreună cu normele care reglementează judecata în fond a cauzei, formează sistemul procesului civil.

În continuare, din perspectiva faptului reținut de procuror că *starea de fapt reală a fost denaturată vădit* prin decizia nr.231/R/2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă, Înalta Curte, *în majoritate*, constată că inculpatul Ordog Lorand Andras nu a procedat de maniera în care *a ignorat motivele* din sentința civilă recurată nr. 3167 din 22 decembrie 2011 a Judecătorei Sf. Gheorghe (aspect reținut la fila 33 din rechizitoriu, probabil, prin prisma faptului că decizia nr.231/R/2012 este motivată de inculpat).

Dincolo de faptul că motivarea deciziei 231/R/2012 a fost asumată de toți membrii completului, prin semnarea acesteia, neexistând, nici măcar opinie concordantă în privința considerentelor, din cuprinsul acesteia se observă că *au fost examinate toate aspectele și argumentele avute în vedere prin sentința recurată*, fapt ce reiese cu evidență din conținutul celor două hotărâri, respectiv sentința civilă nr.3167/22.12.2011 a Judecătorei Sf. Gheorghe și decizia civilă nr.231/R/2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă, pronunțate în dosarul nr.4014/305/2010 (se mai evidențiază că apare ca inexactă consemnarea din rechizitoriu – fila 33, că inculpatul a ignorat motivele efective ale sentinței care s-ar întinde pe 20 de pagini, din moment ce până la fila 13 sunt redată conținutul cererii de revizuire, al întâmpinării pârâtei Comisia județeană Bacău pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, răspunsul la întâmpinare al revizuentului și nota de ședință a acestuia din urmă, de la termenul din 16.11.2011).

Fără a cenzura considerentele deciziei civile nr.231/R/2012, întrucât nu acesta este rolul unei instanțe penale, se observă, punctual (n.n. dată fiind centrarea acuzării pe această chestiune), în legătură cu raționamentul privind *transmiterea moștenirii* că, în cuprinsul deciziei nr.231/R/2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă, s-a reținut: (...) *Din toate aceste acte noi, depuse de revizuent reiese indubitabil că partajul de ascendent al lui Dimitrie N. Ghica nu și-a produs efectele, autoarea petentului – revizuent, Maria Mavrocordato, fiind moștenitoarea legală a tatălui său, culegând moștenirea conform prevederilor legale (...).*

Independent de caracterul corect sau greșit al raționamentului expus în decizia civilă nr.231/R/2012 privind transmiterea moștenirii, Înalta Curte, *în majoritate*, observă că acesta nu este singular, ci se regăsește și în decizia nr.4700/08.04.2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția civilă și de proprietate intelectuală (*Astfel fiind, partajul de ascendent evocat nu putea produce efecte juridice conform art.654 Cod civil în ceea ce-l privește pe Nicolae Ghica din moment ce acesta a decedat anterior autorului său, urmând ca, potrivit art.796 Cod civil, împărțeala să se facă conform cu legea*).

În legătură cu chestiunea transmiterii moștenirii analizată în cauza civilă nr.4014/305/2010 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă, **martorul Uță Gabriel**, judecător în completul care a pronunțat decizia civilă nr.231/R/2012, a relatat, în fața primei instanțe, în rejudecare, la termenul din 13.11.2020: (...) *În deliberare am discutat despre faptul că Elias Mavrocordat are vocație succesorală după două ramuri, una dintre ele ținea și de familia Ghica și nu înțelegeam, cel puțin eu personal, de ce instanțele inferioare nu îi acceptaseră*

plângerea (...). Știu că se dăduse în sentința de fond o altă interpretare unui text de lege (...) dar era în legătură cu vocația succesorală a recurentului.

Eu am adus în discuție decizia Înaltei Curți prin care i se admisesse aceluiași revizuent o cerere de retrocedare a Platului Comănești în care se discuta aceeași problemă a vocației succesorale. Eu am aflat de această decizie din motivarea făcută de domnul Adam, și am cerut-o prin intermediul unui grefier de la Curtea de Apel Bacău (...) o aveam la momentul deliberării (...) unde se specifica clar că Elias Mavrocordat era moștenitor după cele două familii (...). – file 11-12 vol.5 dosar C.A.Brașov.

Audiată în cursul cercetării judecătorești în primă instanță, în rejudecare, la termenul din 13.11.2020, martora Velican Maria Daniela, judecător în completul care a pronunțat decizia nr.231/R/2012, a declarat: (...) După ceva timp, am primit motivarea deciziei efectuată de colegul Ordog. Am găsit-o pe birou și era un teanc consistent de pagini, m-am gândit în sinea mea că e o motivare foarte bună care acoperă toate problemele (...) Colegul Ordog a spus că este în regulă motivarea, că nu mai trebuie scris nimic. În această situație am completat motivarea efectuată de coleg cu mai multe paragrafe în care am dezvoltat aceeași idee, a puterii de lucru judecat a deciziei ICCJ la care se făcea referire în motivarea noastră (n.n. decizia nr.4700/08.04.2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția civilă și de proprietate intelectuală) - file 8-10 vol.5 dosar C.A.Brașov.

Astfel, în cuprinsul deciziei civile nr.231/R/2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă, s-a arătat: În acest sens s-a pronunțat printr-o decizie irevocabilă, intrată în autoritatea lucrului judecat, și Înalta Curte de Casație și Justiție, care prin Decizia civilă nr. 4700 din 8 aprilie 2009 a constatat că partajul de ascendent întocmit de Dimitrie N. Ghica în condițiile art. 794 Cod civil nu era de natură a produce efectele juridice pentru care a fost întocmit, succesiunea autorului Dimitrie N. Ghica, în lipsa unui testament se deferă prin lege. O chestiune de drept odată dezlegată trebuie respectată, iar punerea sa din nou în discuție este neavenită (...)

În aceeași ordine de idei, nu se poate analiza din punct de vedere juridic, invocarea intimaților și reținerea primei instanțe că decizia menționată a Înaltei Curți de Casație și Justiție este greșită, o asemenea mențiune, cu privire la o hotărâre judecătorească irevocabilă este total neavenită, contrară principiilor de drept recunoscute în sistemul judiciar românesc. Este adevărat că prezenta revizuire nu se întemeiază pe această hotărâre judecătorească, dar nu se poate face abstracție de această soluție prin care s-a lămurit definitiv și irevocabil efectele partajului de ascendent al lui Dimitrie N. Ghica.

Existenta unei hotărâri judecătorești poate fi invocată în cadrul unui proces cu autoritate de lucru judecat, atunci când se invocă exclusivitatea unei hotărârii, sau cu putere de lucru judecat atunci când se invocă obligativitatea sa, fără ca în cel de-al doilea proces să fie aceleași părți, să se discute același obiect și aceeași cauză.

Asupra efectelor partajului de ascendent întocmit de Dimitrie N. Ghica, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat prin hotărâre irevocabilă care nu

poate fi ignorată ori nesocotită în prezenta cauză - pentru ca s-ar încălca puterea de lucru judecat.

Puterea de lucru judecat nu este reglementată în mod expres ca un efect al hotărârii judecătorești ci ca o excepție procesuală - prin art. 166 Cod procedură civilă.

Efectele puterii de lucru judecat prezintă un aspect negativ pentru partea care a pierdut procesul, în sensul că nu mai poate repune în discuție dreptul său într-un alt litigiu.

În prezenta speță intimații nu mai pot invoca cu succes partajul de ascendent menționat atâta timp cât prin Decizia civilă nr. 4700/2009 s-a stabilit cu putere de lucru judecat că acesta nu putea produce efectele juridice pentru care a fost întocmit. Lucrul judecat are mai multe efecte între care și obligativitatea care face ca părțile să se supună hotărârii judecătorești.

Existența unei hotărâri judecătorești irevocabile poate fi invocată în cadrul unui proces cu autoritate de lucru judecat, atunci când se invocă exclusivitatea hotărârii, ceea ce nu-i valabil în speță sau cu putere de lucru judecat când se invocă obligativitatea sa fără ca în cel de-al doilea proces să fie aceleași părți, să se discute același obiect și aceeași cauză - ipoteza invocată în speță (...).

Față de toate aceste probe, nu se poate reține că, în mod izolat, inculpatul Ordog Lorand Andras a generat un raționament cu aparență de validitate în legătură cu transmiterea moștenirii pentru a sprijini soluția pronunțată prin decizia nr.231/R/2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă, astfel încât să se poată aprecia că se conturează elemente ale infracțiunii de abuz în serviciu în sarcina inculpatului.

Inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe în cuprinsul declarației din 21.05.2021 dată în primă instanță, în rejudecare, a afirmat: *În lotul lui Dimitrie Ghica nu se aflau numai pădurile, ci și un castel, iar acesta din urmă mi-a fost retrocedat având cauze la tribunal, Curtea de Apel Bacău și ÎCCJ, stabilindu-se în mod irevocabil că moștenirea după Dimitrie Ghica se deferă prin lege, fiindu-mi atribuit castelul ca urmare a acestor procese. Amintesc în acest sens decizia 4700/2009 a ÎCCJ prin care s-a stabilit în mod expres că moștenirea după Dimitrie Ghica se deferă prin lege. Având în vedere aceste aspecte eu consider că aveam toate drepturile să primesc cele 43.000 de ha în calitate de moștenitor (...). Decizia Tribunalului Covasna s-a bazat într-o oarecare măsură și pe această decizie 4700/2009 a ÎCCJ (...).*

Împrejurarea că, urmare propriei analize și evaluări a probelor avute în vedere de instanța de fond, prin prisma noilor probe administrate, instanța a pronunțat prin decizia nr.231/R/2012 o soluție diametral opusă celei din sentință, nu poate constitui temei pentru tragerea la răspunderea penală a magistratului judecător sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, din moment ce există un raționament propriu al completului colegial din componerea căruia a făcut parte și inculpatul Ordog Lorand Andras, invocând-se argumente care aveau legătură cu cauza, neavând instanța penală rolul de a stabili corectitudinea sau nu a acestuia, iar elementul exterior al pretinderii unei sume de bani în

legătură cu un act ce intra în atribuțiile de serviciu ale inculpatului a fost valorificat de procuror sub forma acuzației de luare de mită care există și atunci când mita are ca scop îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

Încheierea din 05.11.2013 pronunțată în aceeași cauză, prin care s-a soluționat o *cerere de îndreptare a erorii materiale* formulată de Comisia județeană Bacău pentru stabilirea dreptului de proprietate private asupra terenurilor și de Romsilva – Direcția Silvică Bacău, este semnată de aceiași judecători care au pronunțat decizia civilă nr.231/R/2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă, este redactată de judecător Velican Maria Daniela și reliefează în continuare modul de interpretare a probelor care a stat la baza soluției pronunțate prin decizia civilă nr.231/R/2012, punctual, în legătură cu întinderea/suprafața terenurilor forestiere a trupurilor de pădure Doftena și Beleghet cu referire la care s-a reconstituit dreptul de proprietate.

Totodată, în baza unei cereri a Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva, a fost pronunțată, în aceeași cauză, încheierea din 15.05.2014 de lămurire a dispozitivului deciziei civile nr.231/R/2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă, redactată de judecător Velican Maria Daniela, *“pentru ca reconstituirea să se facă după autorul deposedat”*, iar ceea ce se observă este că autorii deposedați numiți în încheiere apar indicați în toate cererile de reconstituire a dreptului de proprietate adresate comisiilor locale de fond funciar (cum s-a consemnat și în Raportul de control al Corpului de control al primului-ministru – fila 323 vol.49 d.u.p.), aspect ce reliefează deopotrivă că nu este dovedit dincolo de orice îndoială rezonabilă abuzul în serviciu, instanța penală neavând rolul de a cenzura raționamentul și considerentele unei decizii civile, acestea căzând în sarcina instanțelor care judecă în materie civilă, în căile de atac limitativ și expres prevăzute de lege.

Niciuna dintre cele două încheieri mai sus arătate nu a fost reținută de procuror ca fiind parte a abuzului în serviciu de care a fost acuzat inculpatul Ordog Lorand Andras.

În privința acuzației de abuz în serviciu, în apel, la termenul din 10.03.2022, inculpatul Ordog Lorand Andras a declarat: (...) *Ca și stare de fapt, am fost investit cu soluționarea unei cereri vizând reconstituirea dreptului de proprietate de pe urma defunctului Ghica de către petiționarul Elias Sturdza, descendent al acestei familii.*

Acesta a formulat cererea de reconstituire atât după străbunicul său Dimitrie Ghica, cât și după fratele bunicii sale, Nicolae Ghica. Comisia de aplicare a Legii fondului funciar i-au respins cererile, motivând că Dimitrie Ghica, străbunicul, a făcut un partaj de ascendent între copiii săi, Nicolae Ghica și Maria Mavrocordat.

Înalta Curte de Casație și Justiție, în anul 2009, prin decizia nr. 4700, a stabilit că acest partaj de ascendent nu și-a produs efectele, moștenirea fam. Ghica urmând a fi dezbătută legal. În urma acestei decizii a Înaltei Curți, petiționarului Sturdza i s-a retrocedat palatul Comănești care făcea parte din aceeași moștenire.

Conform principiului transmisiunii indivizibile a moștenirii, bunurile unei succesiuni se transmit acelorași moștenitori în baza acelorași reguli.

Doresc să arăt că în atare situație, noi la Tribunalul Covasna, nu eram deschizători de drum, noi ne-am raliat hotărârilor judecătorești anterioare, a Înaltei Curți și a instanței din Bacău prin care s-a retrocedat Palatul Comănești. Văzând acest lucru, noi nu puteam refuza pădurile, nefiind consecvenți. De asemenea, noi nu puteam nici ignora, nici modifica hotărârea nr. 4700 a ICCJ (...).

A considera că abuzul în serviciu presupus săvârșit de inculpatul Ordog Lorand Andras este probat prin pronunțarea unei soluții diferite de cea a instanțelor care au judecat anterior cauza, care ar însemna, implicit, ignorarea opiniilor anterioare ale Judecătoriei Onești, Tribunalului Bacău și Judecătoriei Sfântu Gheorghe, dar și ale comisiilor locale de fond funciar, Comisiei județene Bacău, *cum a susținut parchetul* (fila 33 rechizitoriu), echivalează cu nesocotirea rațiunii reglementării căii extraordinare de atac a revizuirii, ce impune cu necesitate și obligatoriu realizarea unui control judiciar al hotărârii atacate și posibilitatea legală de a pronunța o altă soluție, iar, în speță, instanța care a pronunțat decizia nr.231/R/2012 a răspuns argumentelor sentinței recurate și a prezentat propriul raționament ce reliefează interpretarea probelor, excedând competenței instanței penale verificarea corectitudinii acestuia.

Cum s-a menționat deja în cele ce preced, urmare deciziei nr.405/2016 a Curții Constituționale, parchetul a indicat ca fiind încălcate de către inculpatul Ordog Lorand Andras, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, dispozițiile art.45 alin.1 din Legea nr.18/1991, invocate *din perspectiva faptului că pot beneficia de acest text legal doar persoanele care pot face dovada că au fost titularii dreptului de proprietate asupra unor suprafețe de teren cu destinație forestieră*, art.3 alin.5 din Legea nr.1/2000 care *definesc proprietarul deposedat*, precum și a art.676 din Codul civil ce se referă la *gradul până la care succed rudele*.

Se constată, astfel, că inculpatului Ordog Lorand Andras i se impută de către parchet încălcarea standardului obiectiv ce caracterizează infracțiunea de abuz în serviciu prin neîndeplinirea unor prescripții ce reprezintă *norme de drept substanțial în materie civilă*, care prin natura lor nu obligă la un anumit comportament într-o situație determinată, ci fundamentează sau nu *temeinicia* unei hotărâri judecătorești, care nu poate face obiectul cercetării penale.

Raționamentul corect sau greșit al unei instanțe care judecă în materie civilă nu poate fi răsturnat de o instanță penală decât dacă în dosarul civil instanța a examinat o realitate contrafăcută (ceea ce în cauză nu s-a dovedit) sau dacă cel puțin una din părți a fost indusă în eroare de instanță prin diverse mijloace.

Or, Înalta Curte, *în majoritate*, constată că, în dosarul în care s-a pronunțat decizia civilă nr.231/R/2012 a Tribunalului Covasna, a existat același cadru procesual existent cu ocazia judecării cererii de revizuire în primă instanță, finalizată cu pronunțarea sentinței nr.3167/2011, fiind citate și participând la dezbaterile cauzelor intimamente Comisiile locale de fond funciar Comănești, Palanca, Dofteana, Brusturoasa, Asău, Dărmănești, Moinești, Agăș, Direcția

Silvică Bacău și Comisia județeană Bacău pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor.

Din actele dosarului rezultă că, prin sentința civilă nr.3167/2011 a Judecătorei Sfântu Gheorghe, prima instanță a respins cererea de revizuire formulată și precizată de revizuentul Elias Sturdza Maurocordato (Elie Vlad Strdza), concluzionând după expunerea considerentelor sentinței, că se impune respingerea ca *inadmisibilă și nefondată* a cererii de revizuire, *în contradictoriu cu toți intimații* mai sus enumerați. În cuprinsul încheierii de dezbateri din 07.12.2011, au fost consemnate susținerile părților, cât și precizarea instanței că „ *motivele cererii de revizuire vor fi analizate cu fondul cauzei*”.

Referitor la *decizia civilă nr.231/R/2012* a Tribunalului Covasna – Secția Civilă, se constată că, potrivit încheierii de dezbateri din 03.04.2012, recurentul Sturdza Paltin Gheorghe a solicitat prin avocat, admiterea recursului, în sensul modificării în tot a sentinței recurate, admiterea cererii de revizuire pentru motivul prevăzut de art.322 pct.2 din C.proc.civilă anterior și schimbarea în tot a sentinței civile nr.3041 din 08.10.2007 a Judecătorei Onești, menținută prin decizia civilă nr.663/R din 24.06.2008 a Tribunalului Bacău, cu consecința *admiterii cererii de chemare în judecată așa cum a fost formulată*. Printre altele, a precizat că, pe *fondul cauzei*, a făcut dovada susținerilor referitoare la obiectul acțiunii.

La același termen din 03.04.2012, când au avut loc dezbaterile, au formulat concluzii și intimatele Comisiile locale de fond funciar Agăș, Asău, Brusturoasa și Dofteana care au fost reprezentate de avocat, Comisia locală de fond funciar Dărmănești pentru care s-a prezentat secretarul, Comisiile locale de fond funciar Comănești și Moinești care au fost reprezentate de consilier juridic, Comisia locală de fond funciar Palanca, Comisia județeană Bacău pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor care a fost reprezentată de consilier juridic și Direcția Silvică Bacău care a fost reprezentată de avocat.

În aceste condiții, nu se poate admite că vreuna dintre părți a fost indusă în eroare de instanță în vreun fel și nici nu este verosimilă susținerea procurorului (fila 34 rechizitoriu) că prin introducerea pe scurt a soluției în Ecris s-a urmărit de către inculpatul Ordog Lorand Andras împiedicarea părților interesate să formuleze cerere de revizuire în termenul legal.

După cum s-a arătat, la dezbaterile din 03.04.2012, comisiile locale de fond funciar mai sus enumerate (cu două excepții), Comisia județeană Bacău pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor și Direcția Silvică Bacău au fost reprezentate de avocați sau consilieri juridici, adică persoane cu pregătire juridică, iar concluziile tuturor au fost *de respingere* a solicitărilor revizuentului. În această situație, se presupune că părțile ar fi putut avea interes în a exercita în continuare căile de atac prevăzute de legislația civilă împotriva deciziei, iar din probe nu rezultă că inculpatul a desfășurat manopere de natură să-i împiedice în acest demers sau să-i inducă în eroare în vreun fel, consemnarea soluției pe scurt în Ecris reprezentând un mod de lucru la acel moment temporal, la nivelul instanței în cauzele de fond funciar, după cum s-a

dovedit, iar soluția pe scurt înregistrată în sistemul Ecris, cuprinde inclusiv dispoziția „*Admite plângerea formulată de petiționar împotriva hotărârii Comisiei județene Bacău, pe care o schimbă și dispune reconstituirea dreptului de proprietate asupra suprafețelor de teren*”, alături de mențiunile că s-au admis recursul declarat de revizuent și cererea de revizuire. Conținutul cererii de reconstituire a dreptului de proprietate adresată instanței, în baza căreia s-a constituit dosarul civil nr.936/270/2006 al Judecătorei Onești, în care s-a pronunțat pe fondul cererii sentința civilă nr.3041/08.10.2007, era în mod evident cunoscut de toate părțile inclusiv în ceea ce privește suprafața totală de teren pentru care se solicita reconstituirea dreptului de proprietate.

Se reiterează că minuta înregistrată în Ecris are același conținut cu dispozitivul deciziei civile nr.231/R/2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă.

Nu lipsit de relevanță este faptul că, prin *sentința civilă nr.3041 din 08.10.2007 a Judecătorei Onești* pronunțată în dosarul nr.5385/2006, care a format obiectul cererii de revizuire, au avut calitatea de pârâte aceleași Comisii locale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Brusturoasa, Palanca, Asău, Agăș, Dărmănești, Doftena, Comănești, Moinești, iar în motivarea soluției pronunțate prin această sentință, de respingere a plângerii formulate de Elie Vlad Sturdza (Elias Sturdza Maurocordato), întemeiată pe dispozițiile Legii nr.18/1991, s-a menționat: „se va respinge plângerea reclamantului pentru reconstituirea dreptului de proprietate pentru pădurile de la *Palanca, Dărmănești, Agăș, Asău, Lăloaia, Goioasa, Moinești, Brusturoasa, Comănești*”, precum și că „se va respinge plângerea reclamantului și pentru pădurile de la *Doftena și Beleghet*”.

Se constată, așadar, că instanța care a pronunțat decizia civilă nr.231/R/2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă nu a fost singura care a analizat inclusiv cererea de reconstituire a dreptului de proprietate asupra suprafeței de teren forestier de la Doftena și Beleghet.

Dacă instanța care a pronunțat decizia civilă nr.231/R/17.04.2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă a realizat sau nu o corectă apreciere a probelor și dacă acestea fundamentau sau nu revizuirea în tot ori în parte a sentinței civile nr. 3041 din 08 octombrie 2007 a Judecătorei Onești, pronunțată în dosarul civil nr. 936/270/2006, reprezintă aspecte de temeinicie, așa încât, greșit sau nu, raționamentul juridic expus de instanță în decizia civilă nr.231/R/2012 este remediabil în căile extraordinare de atac în materie civilă.

În legătură cu dispozițiile art.129 alin.6 C.proc.civilă anterior (*s-a dat mai mult decât s-a cerut*), prevederi legale pe care organul de urmărire penală le-a indicat ca fiind încălcate de inculpatul Ordog Lorand Andras urmare deciziei nr.405/2016 a Curții Constituționale, Înalta Curte, în majoritate, consideră că examinarea respectării sau nu a acestor dispoziții reclamă cu evidență tot o verificare în cadrul procesului penal a *temeiniciei soluției* pronunțate prin decizia civilă nr.231/R/17.04.2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă, iar dintr-o altă perspectivă s-ar pune în discuție o modificare a acuzației (care ar fi și neclară), nepermisă de lege după trimiterea în judecată.

Faptul că în rechizitoriu se menționează, la fila 34, că „*judcătorii au dat mai mult decât s-a cerut*” nu înseamnă că acuzația adusă inculpatului Ordog Lorand Andras este alta decât cea sintetizată la secțiunea *În drept* din rechizitoriu, respectiv că *printr-o analiză și interpretare părtinitoare a probelor, a denaturat vădit starea de fapt, pronunțând o hotărâre judecătorească (decizia nr. 231/R/17.04.2012 a Tribunalului Covasna) în favoarea lui Paltin Gheorghe Sturdza, în contradicție evidentă cu principiile de drept și cu starea de fapt reală, creând astfel un prejudiciu în sarcina R.N.P. Romsilva de 303.888.615 euro (contravaloarea a 43.227 ha teren forestier) -fila 316 rechizitoriu.*

Un argument incontestabil și evident este că, prejudiciul pe care procurorul l-a indicat ca fiind cauzat prin fapta inculpatului este considerat ca fiind contravaloarea *întregii* suprafețe de teren forestier cu privire la care s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate prin decizia nr.231/R/2012, și nu contravaloarea doar a suprafeței de teren care s-ar fi dat în plus decât s-ar fi solicitat. Această din urmă ipoteză ar fi presupus stabilirea unei alte situații de fapt de către procuror, corespunzătoare unei alte configurații a infracțiunii de abuz în serviciu, paguba reprezentând element de conținut constitutiv al infracțiunii în varianta normativă prezentată de parchet în rechizitoriu. De altfel, procurorul nu a efectuat acte de urmărire penală prin care să stabilească prejudiciul care ar fi fost cauzat, corespunzător a ceea ce s-ar fi dat mai mult decât s-ar fi cerut și nici nu există din partea acuzării o poziție tranșantă și unică în privința a ce ar fi considerat ca fiind dat mai mult decât s-a cerut (făcându-se referire, simultan, în rechizitoriu la suprafața de teren forestier solicitată prin cererile adresate comisiilor locale de fond funciar/comisiei județene/instituției prefectului, cât și la suprafața de teren forestier pe care revizuentul ar fi precizat-o în revizuire).

Dovadă a faptului că în actul de sesizare a instanței s-a realizat o analiză a soluției pronunțate prin decizia civilă nr.231/R/2012 rezultă din aprecierea probelor privind transmiterea succesiunii, dreptul de proprietate asupra terenurilor forestiere și chiar descrierea antagonică a acuzației din cuprinsul rechizitoriului prin care procurorul a arătat că *potrivit precizării făcute de revizuent, acesta mai solicita numai moșiile rămase după Dimitrie N. Ghica (d. 1923), respectiv Comănești, Palanca, Dofteana și Beleghet, care însumau 23.000 ha, iar în decizia nr.231/R/2012, deși se discută numai de aceste moșii, s-a dispus suplimentar reconstituirea dreptului de proprietate și asupra domeniilor Ciobănuș Agăș și Brătulești*, procurorul arătând, totodată, că la dosarul cauzei *se aflau probe clare că moșiile Dofteana și Beleghet au fost preluate de Creditul Funciar Rural și nu ar fi putut face parte din masa succesorală - file 32, 33, 35 - rechizitoriu.*

Simultan cu faptul afirmat de procuror că se solicitase suprafața de teren forestier pe care revizuentul ar fi precizat-o în revizuire (cum s-a arătat mai sus), în rechizitoriu se mai arată, că *în 2005, la Comisiile locale de fond funciar din Bacău, se ceruse doar 30.000 ha pădure; prin cererea depusă, la 23.11.2005, la Comisia județeană Bacău nu s-au solicitat moșiile Dofteana și*

Beleghet, acestea fiind indicate numai în plângerea adresată instanței în baza Legii nr.18/1991 - **file 12, 33 rechizitoriu** (la acest moment al analizei, Înalta Curte, în majoritate, observă că, în hotărârea nr.10.068 din 03.05.2006, atacată în instanță prin plângere conform Legii nr.18/1991, Comisia județeană Bacău a reținut că a fost depusă cerere și la comuna Doftena, cum apare de altfel și în cererea formulată în baza Legii nr.247/2005 și înregistrată sub nr.307444 din 23.11.2005 la Instituția Prefectului - file 167 – 169 vol.31 d.u.p.),

Nu este atributul instanței de judecată de a realiza acuzarea. Mijloacele procesuale având acest scop sunt conferite de lege Ministerului Public în calitate de titular al acțiunii penale și reprezentant al societății.

Or, păstrând limitele acuzației aduse inculpatului de la momentul trimerii în judecată prin rechizitoriul întocmit în această cauză, Înalta Curte, în majoritate, reține că toate chestiunile ce țin de vocația succesorală, dovedirea dreptului de proprietate și întinderea acestuia implică evaluarea unor aspecte de temeinicie a soluției civile pronunțate. Nu lipsit de importanță este și faptul că din declarațiile celorlalți membrii ai completului, care nu au fost trimiși în judecată, rezultă că au contribuit la redactarea considerentelor și au semnat soluția adoptată prin decizia nr.231/R/2012, consemnată în minută, care are același conținut cu dispozitivul deciziei.

Față de argumentele invocate de parchet în susținerea acuzației de abuz în serviciu adusă inculpatului Ordog Lorand Andras, Înalta Curte mai reține din cuprinsul hotărârii nr.10068 din 03.05.2006 a Comisiei Județene Bacău (aceasta fiind hotărârea atacată cu plângere la instanță în baza Legii nr.18/1991), împrejurarea că prin cererea cu nr.31114 din 23.11.2005 a fost solicitată reconstituirea dreptului de proprietate pentru suprafața de 50 ha teren agricol în Comănești, *contrar celor arătate în actul de sesizare*.

Așa cum s-a evocat, prin indicarea legislației primare presupus încălcate în *cauzele pendinte* la momentul publicării în Monitorul Oficial a deciziei nr.405/2016 a Curții Constituționale, procurorului nu îi este permis să completeze și să modifice conținutul rechizitoriului sau să formuleze acuzații noi și nu poate să schimbe datele privitoare la faptele reținute în sarcina inculpatului, ci doar să individualizeze normele de legislație primară încălcate ținând cont de faptele menționate în rechizitoriu și datele referitoare la acestea. În acest sens este și jurisprudența instanței supreme (decizia nr.177/A/6 iulie 2020, pronunțată în dosarul nr. 2197/1/2018).

În această ordine de idei, Înalta Curte mai constată, în majoritate, că obiectul acuzației referitoare la abuzul în serviciu pentru care inculpatul Ordog Lorand Andras a fost trimis în judecată, nu cuprinde fapte de natură a justifica reținerea încălcării de către inculpat a dispozițiilor legale prevăzute de art.201 alin.1, art.129 alin.5 C.proc.civilă anterior sau a art.2 alin.1 din Legea nr.1/2000, enunțate prin adresa nr.4596/III-3/2017 din 05.12.2017 a DNA – Secția Judiciară Penală, definitiv fiind, așa cum s-a arătat în cele ce preced, că procurorul a considerat că elementul material al laturii obiective a infracțiunii constă în *analiza, interpretarea probelor și pronunțarea deciziei civile nr.231/R/2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă, apreciate de procuror ca*

fiind în contradicție evidentă cu principiile de drept și cu starea de fapt reală (astfel cum s-a motivat *În drept* de procuror, în considerarea faptelor reținute în rechizitoriu).

Într-o ipoteză pur teoretică, dacă ar fi posibil a se nesocoti obiectul acuzației și s-ar considera că anumite date din cuprinsul rechizitoriului ar avea legătură cu dispozițiile art.129 alin.5, art.201 alin.1 C.proc.civilă anterior și art. 2 alin. 1 din Legea nr. 1/2000 forma în vigoare la data pronunțării hotărârii, Înalta Curte, *în majoritate*, precizează că în conformitate cu prevederile legii procesual civile în vigoare la momentul pronunțării soluției, intervenția judecătorului în procesul de administrare a probatorului, în temeiul rolului activ, era una marginală, dispozițiile legale permițând acestuia să pună în discuția părților necesitatea administrării unor probe, fără a institui o obligație absolută în sarcina judecătorului. De altfel, este relevant faptul că inculpatul Ordog Lorand Andras și-a exercitat atribuțiile într-un complet colegial și procesul civil este guvernat de principiul disponibilității. Niciuna dintre părțile cu interese contrarii recurentului revizuent, și anume intimatele Comisii locale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Brusturoasa, Asău, Agăș, Dărmănești, Doftana, Comănești, Moinești, Comisia județeană Bacău pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor și Direcția Silvică Bacău, reprezentate fiind de avocați sau consilieri juridici, nu a solicitat administrarea probei cu expertiză, iar necesitatea administrării probelor este lăsată la aprecierea instanței, neputându-se reține că instanța ar fi avut o obligație legală imperativă în sensul administrării de probe. Relativ la indicarea încălcării de către inculpat a dispozițiilor art. 2 alin. 1 din Legea nr. 1/2000, se mai reține că acuzația ce i-a fost adusă inculpatului se referă la reconstituirea dreptului de proprietate asupra fondului forestier proprietatea publică a statului, sens în care Statul Român prin Ministerul Finanțelor s-a și constituit parte civilă, iar în cauză nu există acte de urmărire penală prin care să fi fost identificați alți titulari ai dreptului de proprietate vătămați, ceea ce ar fi presupus un alt conținut al acuzației și stabilirea unui alt cadru procesual.

În consecință, pentru considerentele expuse, având în vedere că acuzațiile formulate de procuror vizează elemente de temeinicie a deciziei civile nr.231/R/17.04.2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă, Înalta Curte, *în majoritate*, va admite apelul inculpatului Ordog Lorand Andras și, în conformitate cu prevederile art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. a C.proc.pen., va desființa sentința apelată și, rejudecând, va dispune *achitarea* inculpatului Ordog Lorand Andras, în temeiul art.16 alin.1 lit. b teza I C.proc.pen., pentru *infracțiunea de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit*, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen.

Cât privește latura civilă a cauzei, în apel, Înalta Curte, *în majoritate*, constată că, potrivit dispozițiilor art.25 alin.5 C.proc.pen., în caz de achitare a inculpatului în baza art.16 alin.1 lit.b teza I C.proc.pen., instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă.

Ca atare, întrucât urmează a se dispune achitarea față de inculpatul Ordog Lorand Andras, în baza art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.proc.pen., pentru **infracțiunea de abuz în serviciu** cu consecințe deosebit de grave dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 Cod penal și art. 309 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal, în conformitate cu art.25 alin.5 C.proc.pen. va fi lăsată nesoluționată acțiunea civilă formulată de Statul Român prin Ministerul Finanțelor prin care s-a solicitat restabilirea situației anterioare pronunțării deciziei civile nr.231/R/2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă.

Soluția de încetare a procesului penal ce se va dispune față de inculpatul Ordog Lorand Andras, în baza art.16 alin.1 lit.f C.proc.pen., ca efect a *intervenirii prescripției răspunderii penale* pentru infracțiunea de **luare de mită**, nu determină un alt mod de soluționare a acțiunii civile promovate de Statul Român prin Ministerul Finanțelor care a solicitat restabilirea situației anterioare deciziei civile nr.231/R/2012 a Tribunalului Covasna -Secția Civilă, chiar dacă art.25 alin.5 C.proc.pen. prevede că instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă în cazul încetării procesului penal în baza art.16 alin.1 lit.f – *cu excepția prescripției*.

Sub acest aspect, Înalta Curte reține, din perspectiva urmării periculoase socialmente a infracțiunii de luare de mită ce este încadrată în sfera infracțiunilor de serviciu, dispozițiile art.509 alin.1 pct.3 C.proc.civilă care prevăd calea de atac a revizuirii hotărârii civile atunci când unul dintre judecătorii care au pronunțat-o a fost condamnat, precum și atunci când constatarea infracțiunii nu se mai poate face printr-o hotărâre penală (*s.n.* de exemplu, când există un impediment legal de punere în mișcare sau exercitare a acțiunii penale sau în cazul stingerii acțiunii penale).

*

În privința **infracțiunilor de cumpărare de influență**, respectiv **traficarea influenței**, acuzații pentru care s-a dispus trimiterea în judecată prin rechizitoriul nr.63/P/2012 din 20.01.2015, al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov, *cu prioritate*, Înalta Curte *reiterează* că exced obiectului prezentei cauze, în acest al doilea ciclu procesual, faptele și persoanele față de care soluțiile de achitare au rămas definitive - astfel cum s-a arătat prin decizia penală nr.257/2019 a ICCJ – Completul de 5 Judecători. Ca atare, sunt neavenite orice aprecieri ale primei instanțe în legătură cu fapte sau persoane față de care s-a pronunțat cu caracter definitiv o soluție de achitare, acestea depășind cadrul procesual actual.

III. Cu privire la apelul formulat de către inculpatul Adam Ioan, în privința condamnării la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii de cumpărare de influență, Înalta Curte consideră că acesta este nefondat, însă în condițiile împlinirii termenului de prescripție, așa cum s-a arătat anterior, se va dispune admiterea acestuia.

Prioritar se notează că, prin rechizitoriul nr. 63/P/2012 din 20.01.2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. – Serviciul

Teritorial Braşov, astfel cum a fost remediat în procedura de cameră preliminară prin ordonanţa din 23 martie 2015, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Adam Ioan pentru acţiunile acestuia constând în aceea că după ce a obţinut decizia civilă nr. 231/R/2012 a Tribunalului Covasna, pentru a reuşi punerea în aplicare a acesteia, împreună cu Paltin Gheorghe Sturdza le-au promis inculpaţilor Bengescu Dan Costin şi Hrebenciuc Viorel, la începutul anului 2013, bani (aceştia rezultând implicit din sumele de bani ce urmau a rezulta din vânzarea ulterioară a terenului la preţul real, mai mare) sau foloase (achiziţionarea terenului sau a unei părţi a terenului la un preţ mic raportat la valoarea de piaţă, această variantă nepresupunând şi o vânzare ulterioară ci doar dobândirea dreptului de proprietate asupra acestor terenuri la o valoare mai mică), iar aceştia din urmă au promis că vor determina funcţionarii publici cu atribuţii în acest sens (din cadrul Comisiei Judeţene de Fond Funciar Bacău, Direcţiei Silvice Bacău, Comisiilor locale de Fond Funciar Asău, Doftena, Brusturoasa, Palanca, OCPI Bacău, ITRSV Suceava) să urgenteze îndeplinirea actelor ce intră în atribuţiile lor de serviciu, respectiv punere în posesie şi eliberarea titlurilor de proprietate sau să îndeplinească acte contrare acestor îndatoriri, respectiv punerea în posesie şi eliberarea titlurilor de proprietate pe alte amplasamente şi pe loturile indicate de inculpaţi sau să nu formuleze acţiuni în instanţă împotriva deciziilor comisiilor de fond funciar care să prelungească procesul de punere în posesie întruneşte elementele constitutive a infracţiunii de cumpărare de influenţă, prevăzută de art. 292 alin. 1 din C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000

Criticile formulate de către apelant cu privire la soluţia primei instanţe de condamnare în ceea ce îl priveşte pentru comiterea infracţiunii de cumpărare de influenţă se grefează în principal pe nelegalitatea, lipsa de integritate şi neautenticitatea mijloacelor de probă rezultate din înregistrările realizate de către coinculpatul Sturdza Paltin Gheorghe.

Aspectele vizând nelegalitatea probelor indicate în cerea de apel au fost analizate anterior, prin încheierea din 25.01.2022, Înalta Curte concluzionând că probele au fost obţinute în mod legal de către organul de urmărire.

În privinţa susţinerilor ce vizează lipsa de forţă probantă a înregistrărilor extrase din datele informatice existente pe suporturile optice ridicate de la inculpatul Paltin Gheorghe Sturdza, determinată de modalitate în care acestea au fost realizate şi apoi administrate, Înalta Curte consideră că nu pot fi primite, neexistând elemente care să conducă la concluzia unei forţe probante inferioare.

În conformitate cu prevederile 97 alin. 1 „Constituie probă orice element de fapt care serveşte la constatarea existenţei sau inexistenţei unei infracţiuni, la identificarea persoanei care a săvârşit-o şi la cunoaşterea împrejurărilor necesare pentru justa soluţionare a cauzei şi care contribuie la aflarea adevărului în procesul penal.”, iar potrivit prevederilor art. 103 alin. 1 C.proc.pen., „Probele nu au o valoare dinainte stabilită prin lege şi sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză.”

Legea nu instituie, deci, o ierarhie a probelor care sunt administrate în cauzele penale, nestabilind o valoare mai mare sau mai redusă a unei categorii

de probe, singurele limitări fiind cele cuprinse în art. 103 alin. 3 C.proc.pen., ce vizează declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați, fără a se referi la probele produse de părți.

În cauză, respectivele înregistrări au fost rezultatul pasiunii unuia dintre inculpați pentru dispozitivele electronice de înregistrare, precum și a dorinței acestuia de a reține aspectele discutate în diverse situații cu persoanele cu care se întâlnea, toate dublate de o preocupare constantă pentru ordine, așa cum acest lucru rezultă din notarea în agenda personală a unor descrieri, remarci cu privire la aceleași elemente.

În mod evident, toate aceste activități nu au fost realizate de către inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe cu intenția de a fi cunoscute de alte persoane, însă, acest lucru s-a întâmplat în urma percheziției domiciliare realizate.

Condițiile în care aceste probe au fost realizate, respectiv de către un inculpat pentru uzul său personal, le conferă, contrar susținerilor apelantului Adam Ioan, o valoare probantă extrem de importantă, ce se coroborează cu alte probe existente la dosarul cauzei, neexistând elemente care să conducă la concluzia că inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe ar fi preconstituit aceste mijloace de probă pentru o ulterioară utilizare publică, caz în care să fi inserat elemente necorespunzătoare realității.

În aceste condiții, utilizarea acestor mijloace de probă în fundamentarea soluției adoptate de prima instanță apare ca fiind una legală, informațiile conținute în înregistrările menționate fiind probe directe a activității inculpaților.

Înalta Curte nu poate îmbrățișa teza prezentată de către apelantul Adam Ioan cu privire la înlăturarea acestor înregistrări pe motivul inexistenței suportului original cu care au fost obținute probele, în condițiile în care pe de o parte, față de volumul datelor informatice obținute de la coinculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, era tehnic imposibil ca acestea să fie păstrate exclusiv pe dispozitivul de înregistrare, iar pe de altă parte pentru că copierea, clonarea informațiilor nu presupune *a priori* alterarea acestora.

În cauză, în rejudecare, au fost realizate la cererea inculpaților expertize tehnice criminalistice pentru a se stabili integritatea înregistrărilor efectuate de către inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, fiind expertizate, la cererea fiecărui inculpat fișierele de interes pentru aceștia, iar toate aceste probe științifice au concluzionat că nu se pot identifica alterări ale înregistrărilor în sensul modificării conținutului fișierelor analizate. Expertul parte al inculpatului Adam Ioan nu a identificat la rândul său alterări ale fișierelor, ci a stabilit existența unor neconcordanțe între informațiile oferite de metadatele unor fișiere și denumirile acordate de utilizator, cu referire la data când a avut loc convorbirea respectivă, precum și cu datele menționate în actul de sesizare a instanței de judecată. Însă, acest element nu este unul care însă să afecteze conținutul convorbirii, ci eventual poate conduce la existența unor neconcordanțe, aspecte care au fost în mod just înlăturate de către judecătorul fondului prin coroborarea cu alte probe existente la dosarul cauzei.

În aceste condiții, susținerile apelantului Adam Ioan referitoare la compromiterea integrității datelor informatice ca urmare a faptului că activitățile care au condus la producerea mijloacelor de probă, respectiv ascultare și redarea s-au realizat pornind de la copii ale originalului, precum și prin introducerea în sistemele informatice ale D.I.J.Brașov, nu pot fi primite, neexistând elemente care să conducă la această concluzie, așa cum s-a arătat expertizele realizate în cauză concluzionând contrariul.

Așa cum în mod just a reținut judecătorul fondului, intervenția pe care inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe a realizat-o asupra fișierelor, prin denumirea acestora la momentul copierii de pe dispozitivul de înregistrare pe cel de stocare, nu are natura unei alterări a conținutului datelor informatice, iar stabilirea datelor de desfășurare a evenimentelor prin coroborarea cu alte probe existente la dosarul cauzei reliefează realitatea faptelor reținute în acuzare.

Împrejurarea că unele din discuții au fost contestate ca fiind false de către apelant, acesta formulând plângeri penale la instituțiile competente nu poate constitui un element care să conducă la înlăturarea acestor probe, în condițiile în care nu s-a stabilit în mod definitiv de o instanță de judecată existența vreunor falsuri.

Prin opinia expertului parte s-a relevat că nu a putut analiza anumite fișiere, din cauza incompatibilității aplicației SIS II cu fișierele supuse analizei, iar necorelările menționate de către acesta referitor la momentele menționate în rechizitoriu cu privire la datele la care au fost purtate discuțiile și datele rezultate din analiza metadatelor nu reprezintă cu certitudine domeniul de expertiză al acestuia, fiind elemente pe care organul judiciar trebuia să le stabilească. În acest sens organul judiciar a stabilit pe baza probelor existente la dosarul cauzei momentul purtării acestor discuții, element menționat în actul de sesizare.

În mod normal, în măsura în care dorea să ofere o părere profesionistă și imparțială, expertul parte putea explica faptul că în raport de setările dispozitivelor pe care se creează sau modifică un fișier informatic, metadatele puteau raporta date eronate cu privire la aceste elemente, astfel fiind explicabil că anumite fișiere apar a fi create cu mulți ani anterior producerii evenimentului înregistrat.

În privința susținerilor apelantului Adam Ioan referitoare la faptul că este nelegală sentința atacată în condițiile în care soluția adoptată se bazează aproape în exclusivitate pe un singur mijloc de probă, Înalta Curte constată, în mod contrar, că judecătorul fondului a realizat o amplă analiză a materialului probator, probele directe, înregistrările realizate de inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, fiind coroborate cu alte mijloace de probă existente la dosarul cauzei.

Jurisprudența invocată nu poate fi îmbrățișată de instanța de apel, situația existentă în prezenta cauză nefiind similară cu cea din speța invocată. În respectiva cauză, sentința nr. 286 din 09.05.2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanța supremă a reținut că există două versiuni de interpretare a unor interceptări telefonice, iar apărare a prezentat elemente probatorii suplimentare care au format convingerea instanței în sensul că faptele s-au petrecut într-un anume sens.

În prezenta cauză, apărarea nu a prezentat probe care să conducă la formarea convingerii în sensul că respectivele convorbiri au un alt sens decât cel reținut de prima instanță, ci se limitează la a realiza o analiză trunchiată a unora dintre respectivele convorbiri, încercând să inducă o altă interpretare și omițând a cerceta convorbirile în integralitatea lor. De asemenea, apărarea nu a prezentat mijloace de probă care să confirme susținerile cu privire la sensul evocat al discuțiilor purtate, respectiv faptul că acestea nu vizau cumpărarea de influență, reprezentau negocieri pentru înstrăinarea bunurilor ce intraseră în patrimoniul inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe ca urmare a deciziei pronunțate de Tribunalul Covasna.

Instanța de fond a realizat o justă interpretare a acestor înregistrări, ampla analiză realizată în hotărârea atacată nefiind necesar a fi reiterată în prezenta decizie, Înalta Curte însușindu-și concluziile la care a ajuns judecătorul fondului, în condițiile în care probele administrate în apel nu au vizat aceste înregistrări și nu au demonstrat o altă stare de fapt.

Legat de aceste convorbiri și sensurile atribuite acestora, instanța de apel remarcă și faptul că apelantul inculpat Adam Ioan încearcă să inducă o notă de legalitate demersurilor realizate prin intermediul inculpatului Hrebenciuc Viorel, în sensul prezentării unor prevederi din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și senatorilor, care în opinia sa ar justifica implicarea acestui inculpat, în contrapartidă cu conduita nelegală a autorităților administrației publice centrale și locale cu atribuții de punere în aplicare a deciziei nr. 231/2012 pronunțată de Tribunalul Covasna.

Contrar celor susținute de apelant, Înalta Curte reține, pe de o parte, că sensul discuțiilor purtate, în modalitatea în care acestea rezultă din înregistrările realizate de către inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, nu a fost acela de a determina inculpatul Hrebenciuc Viorel să se adreseze instituțiilor publice pentru a se informa cu privire la solicitările formulate de către cetățenii din circumscripția sa electorală și de a obține rezolvarea acestora, ci de a se implica pe căi nelegale în soluționarea problemei care interesa inculpații, iar, pe de altă parte, că imposibilitatea de punere în executare a hotărârii civile rezultă și din modalitatea defectuoasă de redactare a acesteia, respectiv indicarea vagă a proprietăților cu privire la care s-a dispus restituirea, consecutivă neadministrării probelor necesare pentru individualizarea proprietăților restituite.

Exercitarea unor acțiuni în instanță de către administratorii pădurilor nu este un element care poate fi caracterizat ca fiind abuziv, reprezentând dreptul instituției publice de a contesta modalitatea de obținere a reconstituirii dreptului de proprietate, efectul tergiversării punerii în posesie fiind unul colateral.

Înalta Curte consideră că susținerile apelantului inculpatului Adam Ioan referitoare la modalitatea pătinitoare în care prima instanță a analizat probele existente la dosarul cauzei nu pot fi primite.

Teza potrivit căreia au existat demersuri abuzive ale funcționarilor, care nu au realizat punerea în posesie, nu a fost în mod greșit neacceptată de către judecătorul fondului, fiind una falsă, iar instanța penală nu a fost sesizată cu cercetarea conduitei presupus ilegale a reprezentanților instituțiilor cu atribuții în

restituirea proprietăților. În mod just, deci, prima instanță apreciază că doar o instanță poate constata caracterul abuziv al exercitării drepturilor procesuale și oricum instanța nu a fost investită în prezenta cauză. Mai mult, așa cum s-a arătat anterior, exercitarea unor atribuții legale, cum sunt cele ce vizează formularea unor căi de atac, ordinare sau extraordinare, împotriva unor hotărâri judecătorești nu poate fi considerată ca fiind o conduită ilegală, legea permițând exercitarea acestui drept.

De asemenea, contrar susținerilor apelantului, Înalta Curte nu identifică în cadrul sentinței atacate, situații în care prima instanță să minimalizeze elemente de fapt importante. Judecătorul fondului a analizat susținerile inculpaților referitoare la exploatarea ilegală de material lemnos din pădurile menționate în hotărârea civilă de reconstituire a dreptului de proprietate în contextul acuzațiilor aduse inculpaților în cauza pendinte.

Instanța de apel arată că această teză, a recoltărilor ilegale, nu poate reprezenta o justificare a acțiunilor inculpaților, în condițiile în care dreptul reconstituit inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe prin decizia civilă de interes pentru cauză nu se consolidase, punerea în posesie a acestuia nefiind realizată.

Până la momentul punerii în posesie, așa cum corespunzător a reținut prima instanță, instituția publică ce administra pădurea putea să procedeze la exploatarea acesteia, iar împrejurarea că ar fi existat anumite depășiri a limitelor de exploatare nu poate constitui un temei care să înlăture caracterul penal al faptelor reținute în sarcina inculpaților.

Nu poate fi asimilată această situație cu o cauză de neimputabilitate, așa cum acestea este definită în prevederile art. 23 și urm. C.pen.

Pe de altă parte, instanța de apel consideră că judecătorul fondului a analizat și apreciat just probele existente la dosarul cauzei, înregistrările realizate de către inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe demonstrând faptul că nu îngrijorările referitoare la tăierile ilegale de pădure i-au determinat pe inculpați să adopte conduita ilegală, acestea fiind unele marginale, temperate de susținerile referitoare la constatările efectuate de către un pilot de elicopter cu privire la starea pădurii. Inculpații nu au invocat faptul că la momentul discuțiilor înregistrate cunoșteau concluziile raportului nr. 3266 din 18 februarie 2014 întocmit la nivelul Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, deci relevanța acestuia a fost reținută în mod just în sentință.

În privința prețului stipulat în antecontractul de vânzare-cumpărare încheiată cu inculpatul Bengescu Dan Costin, judecătorul fondului a apreciat în mod întemeiat că este mai mic decât cel al pieței.

Prețul menționat în corespondența purtată cu baronul Fustenberg, instanța de apel apreciază că acesta nu poate fi avut în vedere în condițiile în care reprezintă poziția unui potențial cumpărător, care indiferent de potența sa financiară își stabilește propriile limite în achiziții.

De asemenea, în acord cu prima instanță, Înalta Curte consideră că nu este identică situația achiziționării de drepturi litigioase, cum era în comparabila depusă de inculpatul Bengescu Dan Costin, și achiziționarea unor drepturi consacrate prin hotărâre judecătorească. În vreme ce în prima situație, riscurile

asumate de către cumpărător sunt unele importante, existând posibilitatea ca toată situația juridică să se consolideze într-un sens nefavorabil, respectiv nerecunoașterea pretențiilor de restituire a dreptului de proprietate sau reconstituirea pentru o suprafață de teren mult mai redusă, în cea de-a doua ipoteză, ce corespunde cazului de față, din punct de vedere juridic, situația era rezolvată, existând o hotărâre judecătorească definitivă și executorie.

În mod just, pe baza probelor existente la dosarul cauzei, în principal înregistrările realizate de către inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, judecătorul fondului a reținut faptul că prețul stabilit în convenție era mai mic decât prețul pieței, convorbirile purtate între inculpați relevând acest aspect fără putință de tăgadă, iar apărările formulate, inclusiv calculele menționate în motivele de apel, precum și susținerile vizând poziția dominantă a cumpărătorului, nefiind apte să demonstreze contrariul.

De asemenea, cu privire la stabilirea unui preț care avea o valoare mai redusă decât cel care ar fi fost cel al pieței, instanța de fond a avut în vedere chiar declarația apelantului Adam Ioan dată în cursul urmăririi penale, la 12 decembrie 2014, acesta susținând că acceptarea unui preț mai redus decât valoarea reală a bunului a fost urmarea faptului că inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe nu își dorea să se ocupe personal de toată activitatea de punere în posesie. Chiar dacă declarația viza relația contractuală cu inculpatul Varga Ioan Gheorghe, concluzia că pentru evitarea complicațiilor legate de activitățile de punere în posesie inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe era de acord să ofere proprietatea la un preț mai redus decât valoarea de piață a proprietății este una verosimilă.

Criticile formulate de către apelantul Adam Ioan cu privire la netemeinicia hotărârii atacate prin prisma lipsei de tipicitate a infracțiunii de cumpărare de influență sunt nefondate.

Prima teză a apărării vizează faptul că prin actul de sesizare și prin probele administrate în cauză nu a fost demonstrată promisiunea pe care apelantul inculpat Adam Ioan a făcut-o coinculpaților Bengescu Dan Costin și Hrebenciuc Viorel și că această promisiune a fost făcută pentru a determina exercitarea influenței pe care ultimii ar fi pretins că o au asupra unor funcționari publici competenți.

În justificarea acestei susțineri, apelantul a precizat că prin hotărârea apelată nici nu se reține că ar fi promis sau oferit vreun folos inculpatului Bengescu Dan Costin ori inculpatului Hrebenciuc Viorel, instanța reținând doar că înțelegerea infracțională s-a perfectat la finalul discuției surprinse în fișierul 13.04.2013, și ar rezulta din faptul că apelantul a afirmat că a vorbit cu notarul la care se încheie actul convenit.

Contrar celor susținute de către apelantul Adam Ioan, se constată că judecătorul fondului a realizat o amplă analiză a probelor, iar din acestea rezultă că interacțiunea dintre inculpații Adam Ioan, Sturdza Paltin Gheorghe, Bengescu Dan Costin și Hrebenciuc Viorel s-a realizat nu pentru a se obține pe căi legale punerea în posesie asupra suprafețelor de pădure cu privire la care s-a reconstituit dreptul de proprietate, ci pentru a se realiza acest lucru ca urmare a

influenței pe care ultimii doi inculpați o aveau la nivelul funcționarilor implicați în procesul de reconstituire a dreptului de proprietate, atât pentru punerea în posesie, cât și pentru ca aceasta să se întâmple cât mai rapid.

Analizând înregistrarea din fișierul „Adamii despre balivernele lui Varga”, judecătorul fondului a stabilit în mod just că modul de acțiune al inculpaților viza punerea în posesie a hotărârii judecătorești fără a utiliza căile legale, deoarece acestea presupuneau ani de activități juridice, care nu garantau obținerea rezultatului dorit, încercând obținerea, prin utilizare influenței altor persoane asupra funcționarilor ce aveau competențe în acest domeniu și o finalitate mult mai rapidă.

În realizarea acestei rezoluții infracționale, apelantul Adam Ioan este persoana care l-a contactat pe coinculpatul Bengescu Dan Costin, persoană cu care și anterior avuseseră contacte pe linia realizării urgente a punerii în posesie și care procurase documente importante pentru realizarea acestui deziderat, amenajamentele silvice, iar ulterior a participat la discuțiile în cadru tripartit, împreună cu inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, pentru stabilirea condițiilor de colaborare în vederea realizării scopului urmărit, punerea rapidă în posesie.

În cursul lunii aprilie 2013 au existat mai multe întâlniri între inculpații Adam Ioan, Sturdza Paltin Gheorghe și Bengescu Dan Costin, în cadrul cărora au fost negociate toate condițiile realizării activității de reconstituire a dreptului de proprietate, inclusiv componenta ce viza exercitarea influenței inculpatului Bengescu Dan Costin, toate acestea culminând la 22 aprilie 2013 cu încheierea promisiunii de vânzare cumpărare în formă autentică.

Judecătorul fondului a analizat amply declarațiile date de către inculpați în cursul procesului penal, pe care le-a coroborat cu înregistrările realizate de către inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, astfel încât instanța de apel nu va proceda la reevaluarea acestor probe, însușindu-și concluziile la care a ajuns prima instanță prin analiza temeinic efectuată.

Raportat la susținerea apelantului Adam Ioan vizând faptul că nu a promis nimic coinculpatului Bengescu Dan Costin cu ocazia întâlnirii inițiale din cursul anului 2013, când au fost reluate relațiile de colaborare, după cum nu ar fi procedat astfel nici ulterior, Înalta Curte constată că aceasta este întemeiată pe o prezentare fragmentată a probelor existente la dosarul cauzei, apelantul indicând în demonstrarea raționamentului său doar fragmente din declarațiile date în cursul procesului penal de către Bengescu Dan Costin, Sturdza Paltin Gheorghe și Sturdza (Zaharia) Gabriela.

În primul rând este de remarcat faptul că prin declarațiile coinculpaților anterior arătați aceștia au intenționat să prezinte lucrurile într-o lumină care să conducă la concluzia nereținerii vreunei conotații penale a activității lor, atitudine plauzibilă, prin raportare la poziția procesuală a acestora, ceea ce determină reținerea acelor aspecte care se coroborează cu alte probe existente la dosar.

În alt doilea rând, se consideră că înregistrările realizate de către inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, redau discuțiile purtate, în condițiile în care

unii dintre participanți nu cunoșteau acest obicei al inculpatului, așa încât aceste probe se bucură de un grad de fidelitate ridicat.

În al treilea rând, așa cum judecătorul fondului a reținut, promisiunea folosului procurat inculpatului Bengescu Dan Costin, constând în oferirea terenului la un preț mult mai redus decât prețul pieței, a fost realizată anterior încheierii contractului autentic, la data de 22 aprilie 2013, în cadrul negocierilor purtate. Împrejurarea că apelantul inculpat Adam Ioan nu a participat la semnarea contractului respectiv, indiferent de forma în care actul a fost redactat, nu are nici o relevanță, aspectele esențiale ale convenției, ca rezultat al convenției infracționale, fiind anterior stabilite, în cursul negocierilor la care apelantul inculpat Adam Ioan a participat.

Din acest punct de vedere, declarația martorei Frateș Mirela, notarul care a autentificat la data de 22 aprilie 2013 promisiunea de vânzare cumpărare pentru suprafața de 43277 ha dobândită prin decizia civilă nr. 231/R/2012 a Tribunalului Covasna la prețul de 2500 euro/ha, nu are nici o relevanță deosebită, în cuprinsul actului regăsindu-se prețul mai redus al terenului stabilit în condițiile anterior fixate de inculpați și obligațiile corelative asumate de către cumpărător.

În privința folosului promis, ca element de tipicitate al infracțiunii de cumpărare de influență, judecătorul fondului a reținut conform probelor administrate, în mod just, că prețul convenit era unul mult redus decât prețul pieței pentru imobile similare, iar inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe, după cum și inculpatul Bengescu Dan Costin cunoșteau acest lucru, primii formulând promisiunea acestui preț (folos) din dorința de a obține mai repede sumele de bani rezultate din vânzarea terenurilor, iar ultimul urmărind dobândirea bunului la preț scăzut ca expresie a demersurilor sale de traficare a propriei influențe.

Referitor la faptul că apelantul Adam Ioan nu ar fi promis nimic coinalpatului Hrebenciuc Viorel corelativ influenței exercitate de către acesta asupra funcționarilor implicați în definitivarea activității de reconstituire a dreptului de proprietate asupra pădurilor, Înalta Curte remarcă faptul că similar criticilor anterior analizate și acestea sunt structurate pe analiza fragmentară a probelor existente la dosarul cauzei, fiind valorificate aproape exclusiv declarațiile pe care inculpații le-au dat în diverse etape ale procesului penal.

Împrejurarea că inculpatul Hrebenciuc Viorel, în declarațiile pe care le-a dat în cauză, susține că nu a primit promisiunea vreunui folos de la apelantul inculpat Adam Ioan nu este de natură a conduce instanța de apel la concluzia inexistenței unei asemenea promisiuni. Așa cum s-a arătat anterior valoarea probatorie a unei astfel de declarații dată fiind și calitatea procesuală a celui care o face, trebuie examinată în funcție de ansamblul probelor.

Similar, declarațiile inculpatului Hrebenciuc Andrei, invocată în apărare de apelantul inculpat Adam Ioan, nu poate dovedi singură o stare de fapt.

În acord cu prima instanță, care a analizat întreg materialul probator existent la dosarul cauzei, se apreciază că este dovedită fără dubiu promisiunea unui folos de către apelantul inculpat Adam Ioan către coinalpatul Hrebenciuc

Viorel în schimbul exercitării influenței acestuia asupra funcționarilor care erau implicați în procesul de reconstituire a dreptului de proprietate în vederea evitării situațiilor care ar conduce la întârzierea acestuia.

Una din probele relevante în sensul acuzațiilor aduse o reprezintă înregistrarea din fișierul „voice 012”, care demonstrează intenția inculpaților Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe de a cumpăra influența inculpatului Hrebenciuc Viorel, precum și condițiile în care urma a se realiza această activitate, respectiv folosul procurat inculpatului menționat și modalitatea concretă de realizare.

În considerentele hotărârii atacate, această convorbire purtată de inculpații Adam Ioan, Sturdza Paltin Gheorghe, Bularcă Roxana și Sturdza Gabriela, a fost amplu analizată, instanța de apel considerând că nu este necesară reluarea acestei analize în prezenta deciziei, concluziile extrase de către prima instanță fiind unele juste.

Esența acestei convorbiri este reprezentată de dorința inculpaților Adam Ioan și Paltin Gheorghe Sturdza de a cumpăra influența inculpatului Hrebenciuc Viorel, persoană publică, om politic cu multiple conexiuni în zona județului Bacău, unde erau și proprietățile imobiliare revendicate, tocmai în dorința de a obține cât mai repede punerea în posesie cu privire la terenurile cu vegetație forestieră și pentru a înlătura opoziția pe care o întâmpinau din partea Direcției Silvice, Romsilva și a Comisiei Județene de fond funciar Bacău

Intenția certă a inculpaților Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe de a cumpăra influența pe care inculpatul Hrebenciuc Viorel o avea asupra funcționarilor publici, reiese din înregistrarea existentă în fișierul „044 H la Hilton”, ce cuprinde discuția purtată de inculpații Sturdza Paltin Gheorghe și Adam Ioan cu inculpatul Hrebenciuc Viorel, întâlnire care s-a realizat la hotelul Hilton din București, în data de 19 aprilie 2013. Desfășurarea acestei întâlniri este confirmată și de consemnarea pe care inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe a realizat-o în agenda sa, „meeting Hrebe la Hilton. Promisiunile par serioase”

În cadrul acestei discuții, inculpatul Hrebenciuc Viorel a prezentat toate valențele intervențiilor pe care le putea realiza asupra funcționarilor cu atribuții în reconstituirea dreptului de proprietate, respectiv la directorul Direcției Silvice Bacău, martorul Ghelase Viorel, primarii din localitățile pe teritoriul cărora se aflau terenurile forestiere vizate de reconstituirea dreptului de proprietate, prefectul județului, coinculpații Sturdza Paltin Gheorghe și Adam Ioan prezentându-i acestuia demersurile deja efectuate, respectiv faptul că l-au contactat pe inculpatul Bengescu Dan, precum și că relațiile contractuale cu Varga Ioan Gheorghe și Chiuariu Tudor Alexandru se încheiaseră.

Probele administrate combat, astfel, susținerea inculpatului Adam Ioan că nu a participat la tratativele esențiale purtate de inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe cu ceilalți inculpați, fiind dovedită comiterea infracțiunii de cumpărare de influență de către inculpații Sturdza Paltin Gheorghe și Adam Ioan de la inculpatul Hrebenciuc Viorel.

În condițiile în care inculpatul Hrebenciuc Viorel prezintă toate direcțiile de acțiune în care își poate exercita influența, instituțiile la care acesta poate

interveni, iar inculpații cumpărători de influență achiesează la aceste susțineri și își manifestă intenția de a proceda în sensul rezolvării problemelor întâmpinate cu sprijinul primului inculpat, ca urmare a exercitării influenței acestuia, semnificația nu poate fi decât aceea a perfectării înțelegerii dintre cumpărătorii de influență și traficantul de influență.

Mai mult, din analiza coroborată a celor două înregistrări realizate de către inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe instanța de apel reține, în concordanță cu cele reținute și de judecătorul fondului, că, prin întâlnirea realizată la hotelul Hilton, a fost pusă în executare hotărârea infracțională luată anterior de către inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe.

Cu privire la folosul promis traficantului de influență Hrebenciuc Viorel, apelantul inculpat Adam Ioan a susținut că nu a promis, oferit sau dat nimic în mod direct sau mediat, critica adusă hotărârii primei instanțe vizând faptul că s-a reținut o asemenea conduita a sa, care ar reprezenta elementul material infracțiunii de cumpărare de influență, contrar probelor existente la dosarul cauzei din care rezultă că folosul a fost oferit de către coinculpatul Bengescu Dan, acesta fiind cel care a angajat relații cu inculpatul Hrebenciuc Viorel.

Susținerile apelantului Adam Ioan sunt în sensul că inculpatul Bengescu Dan Costin a apelat direct la inculpatul Hrebenciuc Viorel, prin intermediul martorului Durlan Iulian, anterior încheierii contractului din 22 aprilie 2013, în nume personal și din proprie inițiativă, urmărind însă un interes propriu, respectiv identificarea unei modalități legale de oprire a tăierilor ilegale a pădurilor pentru care i s-a reconstituit dreptul de proprietate inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe, pe cont propriu, iar pentru această intervenție, inculpatul Bengescu Dan Costin trebuia să fie cel care oferea diferite beneficii inculpatului Hrebenciuc Viorel, ceea ce s-a și petrecut, acesta renunțând la o parte din drepturile sale în favoarea ultimului, toate acestea petrecându-se fără intervenția apelantului inculpat Adam Ioan.

Prin sentința apelată a fost analizată toată această construcție, judecătorul fondului concluzionând în mod just, în opinia instanței de control judiciar, că din actele și lucrările dosarului rezultă că sarcina procurării folosului către traficantul de influență Hrebenciuc Viorel a revenit, în mod evident, inculpaților Sturdza Paltin Gheorghe și Adam Ioan, includerea în convenția încheiată inițial cu inculpatul Bengescu Dan Costin, prin intermediul actului adițional din 01 iulie 2013, a Reședinței Vârstnicilor, reprezentând o modalitate necesară asigurării folosului promis.

Suplimentar față de considerentele primei instanțe, Înalta Curte remarcă faptul că această apărare suferă de lipsă de coerență în condițiile în care, deși se susține că inculpatul Bengescu Dan Costin l-a contactat pe inculpatul Hrebenciuc Viorel anterior încheierii convenției dintre primul și inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, la data de 7 martie 2013, prin intermediul martorului Durlan Iulian, nu se explică de ce nu s-a realizat includerea în contractul inițial a persoanei juridice Reședința Vârstnicilor, ci acest lucru s-a petrecut după negocierile purtate de inculpații Sturdza Paltin Gheorghe și Adam Ioan cu inculpatul Hrebenciuc Viorel.

În măsura în care susținerile apelantului Adam Ioan ar fi reale, respectiv că înțelegerea ar fi intervenit anterior datei de 07 martie 2013, societatea Reședința Vârstnicilor ar fi fost introdusă în contractul inițial, la data semnării acestuia, 22 aprilie 2013.

Susținerile apelantului inculpat Adam Ioan în sensul că Bengescu Dan Costin l-a contactat pe Hrebenciuc Viorel pentru a determina sistarea tăierilor ilegale ale pădurilor de interes în cauza, apare ca fiind una necorespunzătoare adevărului. În mod evident, așa cum susține apelantul Adam Ioan, la momentul 07 martie 2013, în condițiile în care între Sturdza Paltin Gheorghe și inculpatul Bengescu Dan Costin nu exista nici un raport contractual sau de altă natură cu privire la terenurile cu vegetație forestieră, având în vedere că și contactele anterior realizate în cursul anului 2012 au fost nefructuoase, nu se justifica această intervenție pentru a stopa un presupus abuz cu privire la bunuri care nu formau în vreun fel obiectul activității sale.

Mai mult, această teză a interpelării parlamentare, nu se confirmă în nici un mod în condițiile în care din probele dosarului nu rezultă că în perioada de referință s-ar fi realizat de către inculpatul Hrebenciuc Viorel o astfel de interpelare.

Înalta Curte mai reține și faptul că, prin apariția cumpărătorului Reședința Vârstnicilor beneficiile inculpatului Bengescu Dan Costin se reduceau, iar din acest motiv apare ca fiind puțin probabilă acțiunea sa în acest sens, respectiv pentru includerea unei persoane juridice în cadrul convenției cu care să împartă beneficiile.

Mai mult, declarațiile inculpatului Bengescu Dan Costin date în fața instanței de fond, cu ocazia rejudecării, la 12 martie 2021, indică faptul că nu a fost consultat cu privire la introducerea Reședinței Vârstnicilor în cadrul contractului inițial, că nu avea niciun interes pentru acest demers, că probabil inițiativa a aparținut inculpatului Hrebenciuc Viorel care a identificat posibilitatea obținerii unui profit, precum și că introducerea acestei societăți în contract avea efect dăunător pentru interesele sale, dar, de teamă că ar putea fi scos complet din promisiune inițială, a acceptat semnarea actului adițional.

Aceste aspecte relatate de inculpatul Bengescu Dan Costin se coroborează cu cele declarate de martorul Babonea Marcel, acesta confirmând cele afirmate de către inculpat, motiv pentru care declarația inculpatului este apreciată ca fiind una sinceră, referitor la chestiunile arătate.

Apelantul inculpat Adam Ioan mai susține că, în mod greșit, instanța de fond nu a constatat că raporturile dintre participanți au luat naștere și s-au consolidat după ce îi fuseseră revocate toate privilegiile decizionale, inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe declarând că și-a asumat responsabilitatea pentru toate deciziile legate de valorificarea drepturilor sale începând cu data de 03 aprilie 2013.

Susținerile apelantului inculpat Adam Ioan cu privire la acest aspect nu pot fi primite de către instanța de apel în condițiile în care, din probele existente la dosarul cauzei rezultă, așa cum în mod detaliat s-a analizat în sentința apelată, există o situație contrară.

Este de remarcat faptul că, ulterior datei de 03 aprilie 2013, participarea apelantului inculpat Adam Ioan la activități ce țineau de realizarea scopului de a obține reconstituirea dreptului de proprietate a fost una constantă, situațiile în care acesta nu a participat fiind unele rare.

Ori, în măsura în care apelantul Adam Ioan ar fi fost exclus de la activitatea infracțională derulată pentru obținerea punerii în posesie și a eliberării titlurilor de proprietate, participarea sa activă la întâlnirile inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe cu Bengescu Dan din data de 18 aprilie 2013, precum și la întâlnirea cu Hrebenciuc Viorel de la hotel Hilton, din 19 aprilie 2013, nu ar fi avut nici o justificare.

De asemenea, așa cum rezultă din probele dosarului, implicarea inculpatului Adam Ioan nu s-a limitat la cele două momente amintite, fiind reținute în situații în care implicarea apelantului a fost importantă, acestea rezultând din înregistrările discuțiilor din data de 14 iunie 2013, stocate în fișierele „Adam, eu, gabi, mirela despre bengescu”, „Adam spitalul îngrijorat”, analizate amplu de judecătorul fondului, din listurile telefonice depuse chiar de către apelant, din care rezultă că acesta a ținut legătura cu inculpatul Hrebenciuc Viorel, din mesajele descoperite în urma percheziției informatice realizate asupra telefonului inculpatului Bengescu Dan Costin.

Împrejurarea că nu a participat la încheierea promisiunii de vânzare cumpărare, autentificată la 22 aprilie 2013 între Bengescu Dan și Sturdza Paltin Gheorghe, la întâlnirea tripartită de la Le Club din 13 iunie 2013, întâlnirea de la restaurantul Vezuvius din 24 iunie 2013, la încheierea actului adițional din data de 01 iulie 2013, nu are semnificația pe care apelantul încearcă să o inducă, respectiv aceea de excludere a sa din cercul decizional, ci acestea sunt momente care au avut alte conotații, participarea apelantului inculpat Adam Ioan nefiind una necesară. Astfel, la semnarea celor două contracte, nu era o condiție absolut necesară participarea apelantului, căci nu era una dintre persoanele care își asuma obligații, care erau deja stabilite. Apoi întrevederea de la clubul Le Club avea o altă finalitate, respectiv sistarea unei stări conflictuale cu Varga Ioan Gheorghe și Chiuariu Tudor Alexandru, iar discuția de la restaurantul Vezuviu a avut inițial scopul de a crea condițiile pentru ca inculpatul Hrebenciuc Andrei să se cunoască cu inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe.

Chiar înregistrarea invocată de către apelant, „Voice012”, nu confirmă afirmația inculpatului apelant Adam Ioan referitoare la excluderea sa din cadrul persoanelor care erau implicate în procesul de reconstituire a dreptului de proprietate, ci, dimpotrivă, relevă faptul că între el și inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe exista o colaborare strânsă pentru obținerea, prin orice mijloace, a punerii în posesie cu privire la terenurile retrocedate prin decizia Tribunalului Covasna, inclusiv prin rezolvarea piedicilor legale create de către Regia Națională a Pădurii.

Înțelegerea negociată la Hotel Hilton a vizat cumpărarea influenței inculpatului Hrebenciuc Viorel de către inculpații Sturdza Paltin Gheorghe și Adam Ioan, ceea ce a presupus din partea cumpărătorilor de influență asigurarea unui folos pentru traficantul de influență, strâns legat de introducerea

în contract a Reședinței Vârșnicilor. Faptul că cumpărătorii de influență erau conștienți de necesitatea oferirii unui beneficiu rezultă cu certitudine din înregistrarea „Voice012”, iar hotărârile luate cu ocazia acelei discuții, purtate într-un cadru restrâns, cu persoanele de încredere ale inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe, au fost puse în aplicare ulterior într-un mod consecvent.

Declarațiile martorilor Prodan Victor Adrian, Nicolae Mergeani și Mirela Frateș prezintă elemente factuale care nu confirmă susținerile apelantului Adam Ioan. Astfel, primul dintre martori nu indică nimic cu privire la societatea Reședința Vârșnicilor, cel de-al doilea se referă la participarea la o discuție cu referire la speța de la Bacău, iar ultimul martor, notarul Mirela Frateș prezintă condițiile în care a fost semnat actul adițional la promisiunea de vânzare cumpărare, elementul prezentat, care, de altfel, nu a fost contestat, vizând faptul că inculpatul Adam Ioan nu a participat la încheierea acestui act, dar că l-a informat imediat despre acest lucru, indicându-i și numele societății, detaliu care relevă că era direct implicat și interesat în procedurile de punere în posesie și eliberare a titlurilor de proprietate.

Susținerile apelantului Adam Ioan referitoare la faptul că prima instanța a reținut în mod eronat împrejurarea că a cunoscut despre introducerea în promisiunea de vânzare a Reședinței Vârșnicilor nu pot fi primite, elementele reținute de judecătorul fondului fiind rezultatul coroborării probelor existente la dosarul cauzei.

Inculpatul apelant nu a negat că a avut legături constante cu inculpații Sturdza Paltin Gheorghe și Hrebenciuc Viorel, iar faptul că a fost informat despre necesitatea introducerii în contract a Reședinței Vârșnicilor rezultă atât din înregistrarea evocată anterior, cât și din mesajul trimis de către inculpatul Andrei Hrebenciuc inculpatului Bengescu : „știe Adam totul, e perfect”.

Din probe rezultă că inculpatul Adam Ioan a stabilit împreună cu inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe modalitățile în care vor cumpăra influența inculpatului Hrebenciuc Viorel, iar aceasta presupunea în mod necesar și obținerea unui folos, scop în care societatea Reședința Vârșnicilor a intervenit în convenția inițială, aceasta fiind o modalitate prin care se ținea ascunsă implicarea inculpatului Hrebenciuc Viorel.

Întâlnirea ce a avut loc la restaurantul Vezuviu din Brașov, discuțiile purtate, înregistrate de către inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, demonstrează, așa cum a reținut și judecătorul fondului, că introducerea în contractul inițial a societății comerciale propuse de către inculpații Hrebenciuc Viorel și Hrebenciuc Andrei crea calea de recompensare a acestora pentru influența exercitată, fiind fără relevanță dacă societatea era controlată direct sau indirect de către inculpații menționați.

De altfel, teza că societatea Reședința Vârșnicilor a fost prezentată ca fiind un cumpărător al terenurilor, care urma să securizeze înstrăinarea ulterioară a acestora, a fost analizată de către instanța de fond și nu a fost validată, în mod corect, iar altă justificare logică pentru participarea acesteia nu poate fi găsită.

Înalta Curte, cu privire la criticile formulate de apelant vizând faptul că prețul menționat în convenția din 22 aprilie 2013 a fost unul conform prețului

pieței și deci nu este îndeplinită una dintre cerințele esențiale ale infracțiunii , respectiv ca banii sau foloasele promise să aibă un caracter de retribuție, reține că anterior a mai analizat acest aspect, al prețului mai redus decât prețul pieței, concluzionând că aspectele reținute de către judecătorul fondului sub acest aspect sunt unele juste, motiv pentru care nu va mai relua argumentele anterior prezentate.

În fine, cu privire la ultimele critici formulate de către apelantul Adam Ioan prin motivele depuse la dosarul cauzei, vizând faptul că hotărârea este netemeinică în condițiile în care este acuzat de fapta de cumpărare de influență săvârșită la începutul anului 2013, ori, în opinia sa a fost comisă la sfârșitul lunii martie, iar prin sentința se evită fixarea coerentă a coordonatelor spațio-temporale ale comiterii elementului material al laturii obiective, se precizează, pe de o parte, că limitarea temporală menționată de către acesta reprezintă o interpretare limitativă a termenului, în sensul că începutul anului nu vizează doar primele două luni ale anului, iar pe de altă parte, în considerentele hotărârii atacate se indică cu precizie intervalul temporar în care s-a desfășurat activitatea infracțională, fiind precizate datele la care au avut loc întâlnirile între coinculpați, precum și actele materiale specifice infracțiunii analizate, realizate de către fiecare dintre aceștia.

Înalta Curte remarcă poziția procesuală a inculpatului Adam Ioan care a fost una extrem de oscilantă în prezenta cauză, în primul ciclu procesual, solicitând ca judecata sa să se realizeze pe baza probatoriului administrat la urmărirea penală, în procedura simplificată prevăzută de art. 396 alin. 10 C.proc.pen., cum s-a exprimat la termenul din 12 octombrie 2015.

Cauza fiind trimisă spre rejudecare, în anumite limite, inculpatul Adam Ioan a adoptat, fără nici o justificare, o poziție diametral opusă, contestând acuzațiile formulate la adresa sa, nerecunoscând comiterea faptelor, solicitând anularea tuturor probelor care ar putea justifica pronunțarea unei soluții de condamnare.

Înalta Curte, față de considerentele anterior prezentate, consideră că apelul formulat de către inculpatul Adam Ioan este unul nefondat.

Prin sentința atacată s-a reținut în mod just starea de fapt, urmare a coroborării probelor legal administrate în cauză, iar acesteia i s-a dat o corectă încadrare juridică.

Acțiunile inculpatului constând în aceea că, după ce a obținut decizia civilă nr. 231/R/2012 a Tribunalului Covasna, pentru a reuși punerea în aplicare a acesteia, împreună cu Paltin Gheorghe Sturdza le-au promis inculpaților Bengescu Dan Costin și Hrebenciuc Viorel, la începutul anului 2013, bani (aceștia rezultând implicit din sumele de bani ce urmau a rezulta din vânzarea ulterioară a terenului la prețul real, mai mare) sau foloase (achiziționarea terenului sau a unei părți a terenului la un preț mic raportat la valoarea de piață, această variantă nepresupunând și o vânzare ulterioară ci doar dobândirea dreptului de proprietate asupra acestor terenuri la o valoare mai mică), iar aceștia din urmă au promis că vor determina funcționarii publici cu atribuții în acest sens (din cadrul Comisiei Județene de Fond Funciar Bacău, Direcției

Silvice Bacău, Comisiilor locale de Fond Funciar Asău, Dofteana, Brusturoasa, Palanca, OCPI Bacău, ITRSV Suceava) să urgenteze îndeplinirea actelor ce intră în atribuțiile lor de serviciu, respectiv punerea în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate sau să îndeplinească acte contrare acestor îndatoriri, sau punerea în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate pe alte amplasamente și pe loturile indicate de inculpați ori să nu formuleze acțiuni în instanță împotriva deciziilor comisiilor de fond funciar care să prelungească procesul de punere în posesie întrunește elementele constitutive a infracțiunii de cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 alin. 1 din C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

În conformitate cu art.18 C.proc.pen., inculpatul Adam Ioan a solicitat continuarea procesului penal, poziția procesuală a acestuia fiind exprimată prin cererea depusă la dosarul cauzei la data de 27 iunie 2022.

În aceste condiții, față de considerentele prezentate anterior cu privire la prescripția răspunderii penale, se va analiza în ce măsură aceasta se aplică și inculpatului Adam Ioan.

Apelantul inculpat Adam Ioan a fost condamnat prin sentința apelată la pedeapsa de 2 ani închisoare, în baza art. 292 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, art. 19 din O.U.G. nr. 43/2002 și cu aplicarea art. 5 Cod penal pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență.

Potrivit textului legal menționat, în forma identificată ca lege penală mai favorabilă, pedeapsa prevăzută de lege pentru comiterea infracțiunii de cumpărare de influență este închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

În conformitate cu prevederile art. 154 alin. 1 lit. c C.pen., termenul general de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa care nu depășește 7 ani închisoare este de 8 ani, iar potrivit prevederilor alin. 2, termenul începe să curgă de la data săvârșirii infracțiunii.

Pe cale de consecință, în privința infracțiunii de cumpărare de influență săvârșită de inculpatul Adam Ioan, termenul de prescripție a răspunderii penale, calculat de la începutul anului 2013 s-a împlinit la începutul anului 2021, iar Înalta Curte va admite apelul declarat de către acesta, în conformitate cu prevederile art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. a C.proc.pen., va desființa sentința apelată și, rejudecând, va dispune în baza prevederilor art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen., încetarea procesului penal ca urmare a împlinirii termenului general de prescripție a răspunderii penale.

IV. Cu privire la apelul declarat de către inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, Înalta Curte consideră că acesta este nefondat, însă în condițiile împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale, se va dispune admiterea căii ordinare de atac.

Astfel cum se va dezvolta în cele ce urmează, Înalta Curte în acord cu prima instanță reține că inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe a săvârșit infracțiunea de cumpărare de influență, constând în aceea că, după ce a obținut decizia civilă nr. 231/R/2012 a Tribunalului Covasna, pentru a reuși punerea în aplicare a acesteia, împreună cu Adam Ioan le-au promis inculpaților Bengescu

Dan Costin și Hrebenciuc Viorel, la începutul anului 2013, bani (aceștia rezultând implicit din sumele de bani ce urmau a rezulta din vânzarea ulterioară a terenului la prețul real, mai mare) sau foloase (achiziționarea terenului sau a unei părți a terenului la un preț mic raportat la valoarea de piață, această variantă nepresupunând și o vânzare ulterioară ci doar dobândirea dreptului de proprietate asupra acestor terenuri la o valoare mai mică), iar aceștia din urmă au promis că vor determina funcționarii publici cu atribuții în acest sens (din cadrul Comisiei Județene de Fond Funciar Bacău, Direcției Silvice Bacău, Comisiilor locale de Fond Funciar Asău, Doftena, Brusturoasa, Palanca, OCPI Bacău, ITRSV Suceava) să urgenteze îndeplinirea actelor ce intră în atribuțiile lor de serviciu, respectiv punere în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate sau să îndeplinească acte contrare acestor îndatoriri, respectiv punerea în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate pe alte amplasamente și pe loturile indicate de inculpați sau să nu formuleze acțiuni în instanță împotriva deciziilor comisiilor de fond funciar care să prelungească procesul de punere în posesie. Faptele întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență, prevăzute de art. 292 alin. 1 din C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

În privința criticilor care vizează modificarea acuzațiilor direct prin sentința atacată, aspecte de nelegalitate invocate de apelant, Înalta Curte reține că prin încheierea din 04 iunie 2021, instanța de fond a dispus, în respectarea principiului *non reformatio in pejus*, schimbarea încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina inculpaților Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe din două infracțiuni de cumpărare de influență, într-o infracțiune unică, în condițiile în care această măsură fusese dispusă în primul ciclu procesual, iar în cauză au fost admise doar apelurile declarate de către inculpați. De altfel, schimbarea de încadrare este determinată în sensul reținerii unei singure infracțiuni de "cumpărare de influență" (din 2 infracțiuni de cumpărare de influență) corespunzător unei unități naturale de exercitare a influenței de către inculpatul Bengescu Dan Costin prin intermediul inculpatului Hrebenciuc Viorel, nefiind dovedite comiterea unor acte distincte care să conducă la pluralitatea de infracțiuni.

Susține apelantul că subsecvent acestei operații juridice, prin hotărârea apelată au fost introduse în cadrul acuzației elemente care nu au fost cunoscute de acesta, cu rol de extindere a acuzației, respectiv faptul că banii promiși de către cumpărătorul de influență ar fi rezultat din vânzarea ulterioară a terenului, precum și că foloasele promise ar fi fost legate de achiziționarea întregului teren sau a unei părți din acesta la un preț sub prețul pieței. În acuzația inițială, formulată prin rechizitoriu, exista o singură ipoteză, aceea a vânzării terenului sau a unei părți din acesta către traficantii de influență, rezultând banii sau foloasele promise.

Consideră apelantul că în condițiile în care extinderea acuzațiilor nu a fost solicitată de către procuror, aceasta cu atât mai mult cu cât potrivit Codului de procedură penală nici procurorul nu avea posibilitatea de a proceda în acest sens, judecătorul fondului a încălcat prevederile art. 371 C.proc.pen., referitoare la

obiectul sesizării, încălcând dreptul la apărare al inculpatului apelant, precum și dreptul acestuia la dublu grad de jurisdicție.

Înalta Curte, analizând această critică apreciază că este nefondată în condițiile în care din sentința apelată nu rezultă că judecătorul fondului ar fie extins acuzația formulată prin actul de acuzare.

Prin rechizitoriul DNA – Serviciul Teritorial Brașov nr. 63/P/2012 din 20 ianuarie 2015, în privința infracțiunilor de cumpărare de influență reținute sarcina inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe se precizează că acestea constau în promiterea inculpaților Begescu Dan Costin și Hrebenciuc Viorel de „bani sau alte foloase (achiziționarea terenului la un preț foarte mic raportat la valoarea de piață)”, în vreme ce prin sentința apelată se reține fapta inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe constând în aceea că, „după ce a obținut decizia civilă nr. 231/R/2012 a Tribunalului Covasna, pentru a reuși punerea în aplicare a acesteia, împreună cu Adam Ioan le-a promis inculpaților Bengescu Dan Costin și Hrebenciuc Viorel, la începutul anului 2013, bani (aceștia rezultând implicit din sumele de bani ce urmau a rezulta din vânzarea ulterioară a terenului la prețul real, mai mare) sau foloase (achiziționarea terenului sau a unei părți a terenului la un preț mic raportat la valoarea de piață, această variantă nepresupunând și o vânzare ulterioară ci doar dobândirea dreptului de proprietate asupra acestor terenuri la o valoare mai mică)”.

Din simpla lectură a celor două modalități de descriere a faptelor nu rezultă existența unei agravări a acuzației formulate la adresa inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe prin intermediul sentinței atacate, toate beneficiile obținute de către traficanții de influență fiind legate de același act juridic, respectiv tranzacționarea terenului cu privire la care se dispusese reconstituirea dreptului de proprietate prin decizia civilă nr.231/R/2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă.

Instanța de apel nu identifică nicio modificare a acuzației în sensul pretins de apelant, formularea diferită utilizată de judecătorul fondului neavând această semnificație, beneficiile fiind generate de același fapt juridic avut în vedere și de actul de sesizare.

Al doilea aspect de nelegalitate al sentinței apelate, invocat de către apelantul inculpat Sturdza Paltin Gheorghe, vizează faptul că judecătorul fondului a considerat ca fiind probe în procesul penal înregistrările ridicate de la domiciliul său, probe care nu au fost propuse de către procuror, acesta precizând că sunt probe în procesul penal procesele-verbale de redare a discuțiilor și convorbirilor identificate ca fiind pe mediile de stocare a datelor ridicate cu ocazia percheziției domiciliare.

Susține apelantul că în condițiile în care procurorul nu a indicat ca probe în dosarul cauzei aceste înregistrări, iar judecătorul fondului a respins la termenul din 26 iunie 2020 cererea pe care a formulat-o ca procurorul să precizeze probele pe care își întemeiază acuzația, aceste înregistrări nu puteau fi folosite în procesul penal, cu atât mai mult cu cât în procedura de cameră preliminară analiza s-a realizat asupra proceselor-verbale de redare, fără a se examina înregistrările audio.

Înalta Curte apreciază ca fiind nefondate aceste critici formulate de către apelantul Sturdza Paltin Gheorghe în condițiile în care în conformitate cu prevederile art. 100 alin. 2 C.proc.pen. instanța poate administra probe la cererea procurorului, a părții vătămate a părților sau din oficiu, în subsidiar, în măsura în care acestea sunt necesare pentru formare convingerii sale.

Analizând încheierea invocată de către apelant, din data de 18 septembrie 2020, Înalta Curte constată că judecătorul fondului a respins cererea privind constatarea nulității absolute a proceselor-verbale de redare a convorbirilor înregistrate de către inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe și identificate pe mediile de stocare ridicate de la acesta în urma percheziției domiciliare, iar ulterior a dispus audierea în ședință publică a unora dintre înregistrările realizate de către apelant, cele de la întâlnirea din 19.04.2013 de la Hotelul Hilton, de la întâlnirea din 24.06.2013 de la restaurantul Vezuviu din Brașov, depusă de către inculpatul Paltin Sturdza în volumul 12 de la dosarul de primă instanță al ICCJ; discuția dintre Paltin Gheorghe Sturdza și Zaharia Gabriela Rodica din 03.12.2013.

De asemenea, instanța de apel constată că celelalte înregistrări invocate de către instanța de fond în considerentele sentinței atacate existau fizic la dosarul cauzei, în sensul că mijloacele de stocare se aflau la dispoziția instanței, fiind atașate ca urmare a demersurilor organelor judiciare, fiind deci în prezența unor probe administrate în cauză.

Mai mult, prin încheierea de la termenul din 13 noiembrie 2020, la solicitarea inculpatului Adam Ioan instanța a încuviințat expertiza privind integritatea înregistrărilor efectuate de către inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe.

De asemenea, audierea înregistrărilor a fost solicitată de către coinculpatul Adam Ioan instanța procedând la ascultarea în ședință publică a înregistrărilor menționate. Mai mult, toate aceste înregistrări au fost expertizate la cererea inculpatului Adam Ioan .

În fine, un ultim argument care justifică respingerea acestei critici vizează faptul că, chiar dacă s-ar putea reține o încălcare a legii, ceea ce nu este cazul, aceasta ar fi sancționată cu nulitatea relativă, care trebuia invocată în fața instanței de fond până la următorul termen de judecată cu procedura îndeplinită, în conformitate cu prevederile art. 282 alin.4 lit. b C.proc.pen., în caz contrar nulitatea relativă fiind acoperită.

Apelantul inculpat Sturdza Paltin Gheorghe a criticat sentința și pentru existența unor aspecte de nelegalitate și netemeinicie a hotărârii, din perspectiva prezenței unor vicii de construcție a acuzației formulate de procuror.

În acest sens, inculpatul a susținut că viciile de construcție a acuzației formulate de către procuror și necorijate după procedura de cameră preliminară, vizează imprecizia menționării datei la care a fost comisă pretinsa infracțiune de cumpărare de influență, acuzarea nereușind să fixeze în timp nici momentul emiterii promisiunii de către inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe și nici momentul receptării acesteia de către destinatarii Bengescu Dan Costin și Hrebenciuc Viorel.

În esență apelantul susține că în actul de sesizare se reține că săvârșirea infracțiunii ar fi avut loc la începutul anului 2013, fără ca parchetul să reușească

a fixa în timp momentul emiterii promisiunii de către inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, nici momentul receptării acesteia de către destinatarii Bengescu Dan Costin și Hrebenciuc Viorel, expunerea din rechizitoriu fiind jalonată de momentele desfășurării unor întâlniri între inculpați.

Consideră apelantul inculpat Sturdza Paltin Gheorghe că acuzarea a eșuat în a demonstra că, la un moment anume, din partea de început a anului 2013, a făcut vreo promisiune de răsplătire a traficantilor în schimbul influenței lor asupra funcționarilor din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor Romsilva, după cum nu a reușit să prezinte în mod adecvat existența și modalitatea de prezentare a promisiunii de răsplătire a traficantilor de influență și nu a prezentat în mod adecvat raportul dintre conținutul acuzațiilor ce i-au fost aduse și cele aduse traficantilor de influență.

Față de modul de prezentare a criticii apelantului, Înalta Curte consideră că aceasta nu poate fi analizată în prezentul stadiu procesual, din chiar susținerile acestuia rezultând că aspectul ce vizează determinarea momentului la care a fost comisă pretinsa infracțiune a făcut obiectul procedurii de cameră preliminară, iar în urma dispozițiilor judecătorului de cameră preliminară s-a procedat la remedierea deficiențelor constatate prin ordonanța din 23 martie 2015.

Analizând încheierea de cameră preliminară pronunțată la 18 martie 2015 în dosarul nr. 278/1/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanța de apel remarcă faptul că apelantul Sturdza Paltin Gheorghe nu a formulat cereri sau excepții, neinvocând în procedura de cameră preliminară neregularitatea pe care o invocă în prezenta cale de atac.

În cauză au formulat cereri și excepții alți inculpați, iar judecătorul de cameră preliminară a constatat neregularitatea actului de sesizare cu privire la descrierea faptelor reținute în sarcina unora dintre aceștia, excepție făcând situația inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe.

Ca atare, în respectarea dispozițiilor cuprinse în încheierea menționată, prin ordonanța din 23 martie 2015 procurorul s-a limitat la a remedia deficiențele constatate de judecătorul de cameră preliminară.

În conformitate cu prevederile art. 342 C.proc.pen. „obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.”

În măsura în care nu au fost formulate astfel de cereri în procedura de cameră preliminară și nici nu au fost analizate din oficiu de către judecătorul investit cu această procedură, iterarea aspectelor care vizează neregularitățile actului de sesizare a instanței de judecată, precum și a nelegalității administrării unor probe, cu excepția situației în care sancțiunea prevăzută de lege este nulitatea absolută, nu mai este posibilă în cauză, în caz contrar fiind încălcat caracterul definitiv al încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară.

Pe cale de consecință, în condițiile în care apelantul nu a invocat în procedura de cameră preliminară neregularitățile actului de sesizare, iar acestea nu au fost constatate din oficiu și sancțiunea prevăzută de lege nu este nulitatea absolută, invocarea direct în apel a acestor aspecte nu este permisă de lege.

Apelantul inculpat Sturdza Paltin Gheorghe a criticat sentința pronunțată de Curtea de Apel Brașov și pentru motive de netemeinicie care izvorăsc în opinia sa din interpretarea eronată a probelor administrate în cauză.

Un prim element de netemeinicie indicat vizează faptul că prima instanță a reținut în mod eronat că ar fi căutat identificarea unor persoane care să îl sprijine tehnic, material și cu influență în punerea în executare a deciziei nr. 231/R/2012 a Tribunalului Covasna, apelantul susținând că acest lucru nu rezultă din probele dosarului.

Înalta Curte consideră că aprecierea primei instanțe rezultă din ansamblul probelor existente la dosarul cauzei, în condițiile în care în mod evident inculpatul nu a reușit, ulterior pronunțării hotărârii nr.231/R/2012, punerea în executare a acesteia, cu toate că a procedat la emiterea actelor procedurale prin intermediul executorilor judecătorești. Inculpatul nu dorea să se implice financiar deoarece costurile erau mult prea ridicate, iar expertiza topografică era necesară în condițiile în care întabularea proprietății asupra unui imobil potrivit legii impunea realizarea unei asemenea lucrări.

A doua critică de netemeinicie invocată vizează faptul că prima instanță nu a acceptat apărarea inculpatului referitoare la motivele demersurilor realizate în sensul apelării la persoane cu influență politică, respectiv că a procedat în acest sens pentru a împiedica tăierile abuzive din pădurile cu privire la care se dispusese retrocedarea.

Înalta Curte evaluând această critică o apreciază ca fiind una neîntemeiată, fiind în acord cu prima instanță care a analizat și a apreciat în mod just cu privire la acest aspect.

Suplimentar față de argumentele prezentate de judecătorul fondului în legătură cu această chestiune, vizând faptul că nu există dovezi cu privire la realizarea unor tăieri ilegale din pădurile vizate de hotărârea judecătorească, Înalta Curte nu poate identifica care era utilitatea analizării acestei susțineri în condițiile în care din probele existente la dosarul cauzei nu a rezultat că demersurile inculpaților Sturdza Paltin Gheorghe și Adam Ioan ar fi vizat stoparea pretinselor abuzuri ce s-ar fi realizat de diverse persoane, ci dimpotrivă obținerea punerii în posesie cu privire la terenurile cu vegetație forestiera într-o manieră cât mai rapidă, urmărindu-se înlăturarea opozițiilor care apăreau din partea unor instituții ale statului implicate în acest proces.

În aceste condiții, chiar apare corectă remarca apelantului că obiectul probațiunii în prezenta cauză nu era reprezentat de faptele Romsilva sau ale direcției silvice cu privire la respectivele păduri, după cum, în măsura în care ar fi dorit stoparea pretinselor abuzuri, calea de urmat nu era apelarea la influența unui om politic, ci formularea unor sesizări la organele abilitate ale statului.

Pe de altă parte, teza menționată de apelantul inculpat Sturdza Paltin Gheorghe nici nu a fost confirmată de probele dosarului, pretinsa interpelare pe

care inculpatul Hrebenciuc Viorel ar fi trebuit să o facă în Parlamentul României nefiind identificată în perioada de referință, iar acțiunile acestuia au vizat intervenții pe lângă directorul Romsilva sau pe lângă directorul Direcției Silvice Bacău, dar nu pentru sistarea presupuselor tăieri ilegale, ci pentru a sista practica celor două instituții de a exercita căi de atac extraordinare împotriva hotărârii judecătorești prin care s-a dispus retrocedarea.

În privința teoriei prezentate de apelant pentru a justifica faptul că prețul de vânzare a terenurilor cu vegetație forestieră a fost unul mai redus decât cel normal, respectiv pentru faptul că inculpatul Bengescu Dan Costin cumpăra pe risc, acest preț fiind și o tactică de negociere adoptată de către coinculpatul Adam Ioan, pentru a-l determina pe inculpatul Bengescu Dan Costin să accepte tranzacția, Înalta Curte va face unele aprecieri.

În primul rând, este de remarcat faptul că situația juridică a terenurilor forestiere cu privire la care exista hotărârea judecătorească de reconstituire a dreptului de proprietate, chiar dacă nu era pe deplin consolidată, în sensul că nu erau emise procesele verbale de punere în posesie și nici nu se realizase întabularea acestora, nu era una cu un risc ridicat, care să justifice o reducere importantă de preț.

Apelantul inculpat Sturdza Paltin Gheorghe era în posesia unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, executorii, iar desființarea acesteia presupunea exercitarea și admiterea căilor de atac extraordinare.

În al doilea rând, din probele dosarului rezultă faptul că intenția inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe era aceea de a obține cât mai repede recunoașterea de către instituțiile publice cu atribuții în domeniu a drepturilor sale așa cum acestea erau consacrate prin decizia Tribunalului Covasna, poate și din dorința de a evita consecințele unei eventuale reformări a acestei hotărâri judecătorești.

O altă critică formulată de apelat vizează faptul că instanța de fond în mod netemeinic a acceptat teza acuzării vizând existența unui preț sub prețul pieței, în condițiile în care, pe de o parte, nu exista un reper precis cu privire la valoarea terenurilor cu vegetație forestieră în perioada respectivă, iar dovezile prezentate de apărare justifică susținerea că prețul menționat în promisiunea de vânzare cumpărare este cel normal. Inculpatul susține că judecătorul fondului a înlăturat nejustificat email-ul pe care l-a prezentat ca probă, din care rezultă că un posibil cumpărător a refuzat să negocieze în condițiile în care prețul cerut era de peste 2800 euro/ha, după cum și contractele de vânzare-cumpărare depuse de inculpatul Bengescu Dan Costin și a avut în vedere, în schimb, susținerile inculpatului Adam Ioan care au reprezentat o simplă strategie de negociere.

Înalta Curte remarcă faptul că această chestiune a mai fost analizată și ca urmare a criticilor formulate de către inculpatul Adam Ioan cu privire la preț, argumentele anterior arătate fiind pe deplin aplicabile și în ceea ce privește criticile formulate de acest apelant.

Elementul distinctiv este dat de faptul că inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe susține că prețurile vehiculate de către inculpatul Adam Ioan în cadrul unei discuții purtate cu inculpatul Bengescu Dan Costin, așa cum acest lucru

rezultă din analiza înregistrării intitulată „ Dan Bengescu – Cristian 2”, înregistrare realizată în cursul anului 2012, reprezintă doar o stratagemă de negociere, prin care Adam Ioan dorea să obțină un preț cât mai mare în apărarea intereselor apelantului Sturdza Paltin Gheorghe, precum și ale propriilor interese, în condițiile în care obținea un procent din suma obținută la vânzarea proprietății.

Analizând această critică, instanța de apel o consideră neîntemeiată în condițiile în care, pe de o parte, la momentul când s-au purtat discuțiile menționate de către instanța fondului nu se punea problema unei negocieri, fiind în prezența unei tatonări cu privire la posibilitatea inițierii unor relații contractuale, care de altfel nu s-au concretizat la acel moment, iar pe de altă parte este de remarcat faptul că prețurile vehiculate de inculpatul Adam Ioan au fost confirmate în cadrul aceleiași discuții chiar de către apelantul Sturdza Paltin Gheorghe, care a precizat că un văr al său a înstrăinat un teren vecin la prețul 4300 euro/ha. Rezultă din aceasta că afirmațiile inculpatului Adam Ioan nu au legătură cu capacitățile sale de evaluator silvic, ci reprezintă rezultatul cunoașterii unei împrejurări percepute și de către apelantul Sturdza Paltin Gheorghe.

Contrar susținerilor apelantului, inculpatul Adam Ioan atunci când a indicat prețul menționat a specificat și comparativul, elementul la care s-a raportat, respectiv prețul cu care s-a înstrăinat un imobil vecin, iar din înregistrarea menționată de judecătorul fondului rezultă indubitabil că și inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe cunoștea acest element.

O altă critică, care este tangențială cu prețul tranzacției, vizează faptul că în realitate raporturile juridice consacrate prin promisiunea de vânzare cumpărare au justificat stabilirea unui preț mai redus decât prețul pieței în condițiile în care inculpatul Bengescu Dan Costin nu s-a prezentat ca fiind un cumpărător exclusiv, ceea ce în mod cert îl determina să revândă bunul la prețuri superioare.

Acceptând această susținere a apelantului Sturdza Paltin Gheorghe și prin prisma celor menționate în convenția autenticată la 22 aprilie 2013, în sensul că apelantul se obliga să vândă imobilele descrise în convenție fie inculpatului Bengescu Dan Costin fie oricărei persoane pe care acesta o va indica, Înalta Curte nu apreciază că aceasta poate fi de natură a justifica oferirea unui preț redus, considerarea calității de intermediar neputând justifica o pierdere în propriul patrimoniu.

În fine, în condițiile în care apelantul Sturdza Paltin Gheorghe a tot invocat drept un motiv al înstrăinării imobilelor la un preț redus situația juridică a acestora, Înalta Curte consideră că acest argument nu poate fi acceptat în condițiile în care din lecturarea promisiunii de vânzare-cumpărare, autenticată la 22 aprilie 2013, rezultă că obligația pe care apelantul și-o asuma era aceea de a proceda la vânzarea individuală a fiecărui corp de proprietate, pe măsura întabulării acestora.

În mod cert, teza susținută de către apelant cu privire la situația incertă a dreptului său de proprietate, precum și faptul că a luat decizia de a înstrăina

terenurile pe „hotărâre”, nu se susține în condițiile în care obligația asumată, de a vinde, devenea efectivă doar în momentul în care terenurile aveau o situație juridică consolidată, respectiv erau întabulate în cartea funciară.

Pe de altă parte, această clauză contractuală justifică și aserțiunea instanței de fond cu privire la dorința inculpaților de a obține cât mai rapid punerea în executare a deciziei pronunțate de către Tribunalul Covasna, căci doar din acel moment se puteau obține sume de bani aferente înstrăinării.

Dacă în alte contacte ale inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe, cu diverși investitori, acesta ar fi dorit să înstrăineze terenurile forestiere conform susținerilor sale pe „hotărâre”, adică prin asumarea de către cumpărător a riscului de a nu putea obține reconstituirea dreptului de proprietate pentru toate terenurile, în cazul convenției încheiate cu inculpatul Bengescu Dan Costin acesta nu își asuma niciun risc, plata prețului stabilit urmând a se efectua doar în măsura în care se realiza tranzacția cu terenul având situația juridică consolidată.

Apelantul a criticat hotărârea primei instanțe și pentru că judecătorul fondului a stabilit în mod arbitrar faptul că ar fi fost deschis pentru cumpărarea de influență, aceasta în condițiile a precizat că nu a inițiat discuțiile reținute de instanță ca având relevanță, iar interesele inculpatului Adam Ioan, în mod cert, erau diferite de ale sale. Pe de altă parte, apelantul susține că în condițiile în care avea dispoziția de a vinde pe „hotărâre”, nu era interesat de rezultatele diligențelor lui Bengescu Dan Costin, căci prețul a fost stabilit înainte de acest moment.

Anterior, Înalta Curte a precizat că susținerea apelantului inculpat Sturdza Paltin Gheorghe referitoare la faptul că intenția sa a fost una de a vinde terenul forestier pe „hotărâre” nu are nici o acoperire, promisiunea de vânzare cumpărare instituind obligația de înstrăinare la momentul punerii în posesie.

Prin raportare la acest aspect, devine evident faptul că interesul apelantului inculpat era unul de a obține cât mai repede acest rezultat, iar susținerile în sensul că ar fi privit situația doar din punct de vedere economic, fără a fi interesat că în realitate obținerea banilor era condiționată de punerea în posesie, nu poate fi primită în condițiile în care implicarea acestuia în multiplele dispute judiciare i-a dezvoltat cunoștințe juridice temeinice și, în mod cert, în condițiile colaborării apropiate cu inculpatul Adam Ioan, cu care se afla și în relații de afinitate, acesta îl putea consilia cu privire la condițiile în care ar fi putut obține sumele de bani aferente tranzacției.

Pe de altă parte, susținerile apelantului inculpat Sturdza Paltin Gheorghe în sensul că nici inculpatul Adam Ioan nu avea vreun interes în cumpărarea de influență pentru finalizarea tranzacției cu inculpatul Bengescu Dan Costin nu poate să fie reținută, în condițiile în care chiar din susținerile apelantului se pot decela motivele de acțiune ale inculpatului Adam, respectiv faptul că urma să încaseze un procent din prețul vânzării.

În privința criticilor cu privire la aspectele reținute de către prima instanță referitoare la condițiile în care a fost realizată cumpărarea de influență de la inculpatul Bengescu Dan Costin Dan, Înalta Curte reține că acestea au fost în mare parte examinate când a fost analizat apelul inculpatului Adam Ioan.

Elementele de noutate vizează susținerea că inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe nu ar fi fost implicat în nici un mod în desfășurarea evenimentelor ulterioare încheierii convenției din 22 aprilie 2013, acesta atingându-și țelul propus, respectiv vânzarea terenurilor pentru care obținuse hotărârea judecătorească de reconstituire, iar dobândirea sumelor de bani urma a se produce la împlinirea termenelor stipulate în convenție.

Toate aceste alegații ale apelantului inculpat Sturdza Paltin Gheorghe sunt făcute *pro causa*.

În primul rând este de remarcat faptul că semnarea convenției din 22 aprilie 2013, între apelantul inculpat Sturdza Paltin Gheorghe și inculpatul Bengescu Dan Costin, nu viza „vânzarea pe hotărâre” așa cum susține apelantul, iar dobândirea sumelor de bani nu se realiza automat, ci doar la momentul la care se realiza întabularea proprietăților.

În al doilea rând, afirmația apelantului că, subsecvent semnării convenției cu inculpatul Bengescu Dan Costin, implicarea sa în desfășurarea activităților ce urmăreau realizarea punerii în posesie cu privire la terenurile cu vegetație forestieră a fost inexistentă, nu este dovedită, în condițiile în care din probele existente la dosarul cauzei a rezultat participarea sa la toate întâlnirile importante, cum este cea cu inculpații Hrebenciuc Viorel și Hrebenciuc Andrei și a semnat actul adițional la convenția inițială, la data de 01 iulie 2013.

Teoria invocată de către apelantul inculpat Sturdza Paltin Gheorghe, vizând așa numita „vânzarea pe hotărâre”, este reiterată pentru a critica aspectele reținute de către prima instanță cu privire la întâlnirea cu inculpatul Hrebenciuc Viorel desfășurată la 19 aprilie 2019 la hotel Hilton, însă aspectele relevate se referă la convenția încheiată cu inculpatul Bengescu Dan Costin, pentru a demonstra prin aceasta faptul că nu avea niciun interes în cumpărarea de influență de la inculpatul Hrebenciuc Viorel.

În condițiile în care, pentru argumentele anterior expuse, nu se poate aprecia ca fiind reală această apărare a apelantului Sturdza Paltin Gheorghe vizând „vânzarea pe hotărâre”, susținerile acestuia cu privire la faptul că nu avea niciun interes pentru a cumpăra influența vreunui funcționar, nu pot fi primite.

În privința tezei potrivit căreia activitatea inculpatului Bengescu Dan Costin trebuia să fie analizată de către prima instanță ca fiind aceea a unui intermediar, Înalta Curte constată că aceasta nu schimbă în nici un mod natura acuzației, așa cum susține apelantul Sturdza Paltin Gheorghe. Independent că folosul procurat inculpatului Bengescu Dan Costin poartă denumirea de comision ori pe aceea de adaos la revânzare, esența este că acesta obținea un beneficiu patrimonial ca urmare a activității pe care o desfășura, iar ceea ce este esențial este că activitatea implica exercitare influenței asupra funcționarilor care aveau atribuții în reconstituirea dreptului de proprietate. Împrejurarea că, în situația în care inculpatul Bengescu Dan Costin ar fi fost un intermediar, comisionul primit de acesta ar fi fost achitat de către cumpărătorul final nu are nici o relevanță, cuantumul majorat al acestuia având semnificația unui folos, în sensul legii penale, ca rezultat al faptului că prețul proprietății a fost diminuat.

Înalta Curte remarca faptul că întreaga teorie referitoare la modalitate în care inculpatul Bengescu Dan Costin ar fi fost remunerat nu are nici un suport probator, ultimul susținând, în declarațiile date, că ar fi avut un cumpărător pentru terenurile respective, dar neindicând condițiile în care ar fi fost remunerat.

În fine, apelantul inculpat Sturdza Paltin Gheorghe susține că, în cadrul întâlnirii din 18 aprilie 2013, conduita sa a fost greșit apreciată de prima instanță. Înalta Curte nu poate considera această critică drept una fondată în condițiile în care din înregistrarea analizată de prima instanță rezultă o întrebare directă vizând persoanele implicate în decizia ce vizează retrocedarea terenurilor, răspunsul inculpatului Bengescu Dan Costin este unul care indică rezolvarea problemelor cu instituția care s-a opus în principal retrocedării, respectiv Romsilva.

Prima instanță a reținut în mod just că interesul manifestat de către inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe cu privire la influența asupra funcționarilor instituțiilor statului din zona unde erau situate terenurile retrocedate avea fără dubiu semnificația cumpărării unei influențe, conform probelor edministrate în cauză.

În fine, justificarea invocată de apelant vizând inutilitatea realizării întâlnirii din data de 19 aprilie 2013 cu inculpatul Hrebenciuc Viorel dacă cumpărarea de influență s-ar fi realizat în ziua precedentă prin intermediul inculpatului Bengescu Dan Costin, nu poate fi primită în condițiile în care, așa cum rezultă din cuprinsul înregistrării din 7 aprilie 2013 coroborat cu conținutul înregistrării din 18 aprilie 2013, achiziționarea influenței pe care acest inculpat o putea oferi era una importantă având în vedere calitatea de parlamentar a inculpatului Hrebenciuc Viorel și legăturile cu județul în care se aflau pădurile, unde acesta își avea și colegiul electoral.

Apelantul inculpat Sturdza Paltin Gheorghe a formulat critici cu privire la modul în care prima instanța a reținut circumstanțele întâlnirii din 19 aprilie 2013, desfășurate la hotelul Hilton, reiterând teza vizând lipsa interesului pentru achiziționarea influenței, în condițiile în care vânzarea se realiza pe „hotărâre”, dar specificând faptul că din înregistrarea acestei întâlniri nu rezultă faptul că ar fi discutat despre o modalitate oneroasă a colaborării lor, aceasta cu atât mai mult cu cât inculpatul Hrebenciuc Viorel nu apare în actele societăți Reședința Vârstnicilor, apelantului fiindu-i imposibil să stabilească o legătură documentată între societate și inculpatul menționat.

De asemenea, apelantul critică modalitatea în care prima instanță a analizat conținutul înregistrării „voice 012”, în sensul că nu a dat valențele potrivite replicilor neîncrezătoare a soților Sturdza cu privire la capacitatea inculpatului Hrebenciuc Viorel de a influența funcționarii, precum și asupra faptului că au respins propunerile inculpatului Adam Ioan în sensul cumpărării influenței.

Înalta Curte apreciază că aceste critici formulate de către apelantul inculpat Sturdza Paltin Gheorghe cu privire la modul în care instanța de fond a interpretat cele două înregistrări sunt nefondate, analiza făcută de judecătorul

fondului fiind una completă și în concordanță cu cele afirmate, motiv pentru care nu va mai fi reluată în prezentele considerente.

În privința susținerilor vizând „vânzarea pe hotărâre” a terenurilor, Înalta Curte a prezentat anterior temeiurile pentru care nu este verosimilă această teză, iar din analiza înregistrării de la hotelul Hilton rezultă, contrar celor susținute de către apelant, faptul că acesta era interesat de achiziționarea influenței inculpatului Hrebenciuc Viorel, teza lipsei de interes neputând fi primită în condițiile în care inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe avea un interes important în obținerea punerii în posesie, fiindcă doar din acel moment putea fi realizată vânzarea terenurilor și obținerea fondurilor financiare.

Potrivit înregistrării menționate anterior, inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe este cel care deschide discuția cu privire la subiectul ce constituia tema întâlnirii și în condițiile în care inculpatul Hrebenciuc Viorel era pus în temă cu privire la aceasta, îi furnizează direct răspunsul care îl interesa, vizând punerea în posesie pentru 23000 de ha în cel mai scurt timp, iar pentru diferența de suprafață urmând a fi mai multe discuții, dar nu mai târziu de sfârșitul aceluși an. În cadrul discuției, inculpatul apelant Sturdza Paltin Gheorghe nu are o atitudine lipsită de interes, ci, din contră, este interesat de influența pe care inculpatul Hrebenciuc Viorel o poate exercita asupra martorului Ghelase, directorul Direcției Silvice Bacău, instituția care se opusese punerii în posesie, participând activ la discuție și cu privire la celelalte subiecte care vizau punerea în posesie.

Cu privire la susținerea că inculpatul Hrebenciuc Viorel nu a solicitat niciun folos în schimbul traficării influenței sale, Înalta Curte precizează că a analizat critici similare în cadrul examinării apelului inculpatului Adam Ioan, elementele prezentate atunci fiind pe deplin valabile și cu privire la susținerea inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe.

Înțelegerea dintre inculpați cu privire la acordarea unui folos pentru influența traficată de Hrebenciuc Viorel a căpătat consacrare la momentul semnării actului adițional la promisiunea de vânzare cumpărare, respectiv la 01 iulie 2013, în condițiile în care includerea societății Reședința Vârștnicilor în raporturile juridice în care era implicat apelantul Sturdza Paltin Gheorghe s-a realizat la cererea expresă a inculpatului Hrebenciuc Viorel, care s-a deplasat special până la Brașov pentru a purta discuția de la restaurantul Vezuviu, împreună cu fiul său, inculpatul Hrebenciuc Andrei.

De altfel, Înalta Curte, în acord cu judecătorul fondului, apreciază că inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe cunoștea relația inculpatului Hrebenciuc Viorel cu această societate, împrejurarea că numele inculpatului Hrebenciuc Viorel nu este menționat în documentele oficiale ale acesteia nefiind una relevantă.

În cadrul discuției purtate la restaurantul Vezuviu, surprinsă în înregistrarea realizată de apelantul inculpat Sturdza Paltin Gheorghe, există o întrebare formulată de acesta, căreia judecătorul fondului i-a dat valența potrivită, prin raportare și la răspunsul primit.

În condițiile în care inculpatul Hrebenciuc Viorel prezintă necesitatea intrării în contractul inițial a societății, apelantul Sturdza Paltin Gheorghe, după ce își dă acordul cu privire la aceasta, întreabă cu cine va semna contractul, iar răspunsul primit este în sensul că respectivul document va fi semnat cu inculpatul Bengescu Dan Costin. Or, dacă apelantul Sturdza nu ar fi cunoscut „cine este în spatele societății”, acesta ar fi trebuit să se intereseze de numele reprezentanților acesteia ori alte elemente de identificare, însă inculpatul Sturdza s-a rezumat a întreba cu cine va semna contractul, deci cunoștea persoanele care controlau societatea și se aștepta ca acestea să figureze și în documentele oficiale.

Pe de altă parte, așa cum a reținut și prima instanță, din înregistrarea menționată rezultă fără putință de tăgadă faptul că societatea pe care inculpații Hrebenciuc doreau să o introducă în contractul inițial reprezenta o asigurare că interesele acestora sunt reprezentate prin ea, în condițiile în care inculpatul Hrebenciuc Andrei se exprimă în sensul că societatea este inclusă în înțelegere pentru siguranța lor, „dacă Bengescu ia banii”, ceea ce reprezenta cu certitudine o protecție a intereselor acestor inculpați. În aceste condiții, apelantul Sturdza Paltin Gheorghe este informat cu privire la faptul că societatea Reședința Vârstnicilor reprezenta interesele inculpaților menționați și, deci, nu poate susține că nu i-a fost comunicat acest aspect.

Înalta Curte remarcă și un fapt care poate explica reticența inculpatului apelant Sturdza Paltin Gheorghe de a se exprima într-un mod liber în cadrul tuturor discuțiilor pe care acesta le poartă, respectiv împrejurarea că acesta era persoana care realiza înregistrările convorbirilor cu mijloace tehnice camuflate. În mod evident, cunoscând acest aspect, care participanților la convorbire nu le era, de regulă, cunoscut, doar inculpatul Adam Ioan știind de acest obicei, apelantul își cenzura afirmațiile.

În privința înregistrării „Voice 012”, criticile formulate de către apelantul inculpat Sturdza Paltin Gheorghe nu pot fi acceptate, din cuprinsul acesteia nerezultând faptul că acesta, împreună cu inculpata Sturdza Gabriela, ar fi respins cumpărarea influenței inculpatului Hrebenciuc Viorel, indicând dubiul pe care l-ar fi avut în legătură cu reala influență a acestuia în direcțiile de acțiune care îl interesează, respectiv Romsilva, instituție care crea probleme în procesul de punere în posesie.

Afirmațiile inculpaților menționați, în cuprinsul respectivei discuții, așa cum în mod just stabilește judecătorul fondului, nu reprezintă o respingere a propunerilor pe care inculpatul Adam Ioan le formula, de cumpărare a influenței inculpatului Hrebenciuc Viorel, ci prezintă argumentele pe care aceștia le au pentru a justifica neîncrederea în posibilitățile de influențare a funcționarilor publici implicați în procesul decizional de către Hrebenciuc Viorel.

De asemenea, contrar susținerilor apelantului, din aceeași discuție nu rezultă faptul că se discuta despre influența pe care o avea inculpatul Bengescu Dan Costin, precum și despre influența pe care acesta ar fi exercitat-o prin intermediul inculpatului Hrebenciuc Viorel, subiectul principal al discuției vizând pe inculpatul Hrebenciuc Viorel și posibilitățile acestuia de a influența

activitatea funcționarilor publici implicați în procesul de reconstituire a dreptului de proprietate.

Consecința acestei atitudini a condus, de altfel, la organizarea ulterioară a întâlnirii de al hotelul Hilton, din 19 aprilie 2013, cu inculpatul Hrebenciuc Viorel, apelantul inculpat Sturdza Paltin Gheorghe dorind să se convingă personal de faptul că pretinsa influență este un lucru cert. În acest sens sunt și consemnările pe care le-a realizat apelantul, ulterior întâlnirii, în agenda „meeting Hrebe la Hilton. Promisiunile par serioase”.

În privința întâlnirii de la hotelul Hilton și a înregistrării aferente, care a fost analizată de judecătorul fondului, apelantul susține, în esență, că în mod greșit prima instanță a reținut că afirmațiile inculpatului Hrebenciuc Viorel referitoare la influența pe care o are asupra martorului Ghelase sunt suficiente pentru a reține întrunirea elementelor constitutive vreunei infracțiuni de corupție, iar simpla afirmare a existenței sau a exercitării influenței fără a fi însoțită de o cerere de recompensare nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență.

De asemenea, susține apelantul inculpat Sturdza Paltin Gheorghe, că în mod greșit a reținut instanța că discuțiile purtate cu referire la inculpatul Bengescu Dan Costin ar reprezenta o recunoaștere a conduitei infracționale adoptate, iar remarca pe care a făcut-o cu privire la martorul Ghelase, după afirmația inculpatului Hrebenciuc Viorel că a bătut palma cu acesta, nu reprezintă o cerere adresată acestuia, cu atât mai mult cu cât subiectul contestării deciziei pronunțate de Tribunalul Covasna nu exista, iar refuzul punerii în posesie nu era de luat în calcul în condițiile existenței unei hotărâri definitive și executorie.

În fine, apelantul susține că inculpatul Adam Ioan, contrar celor reținute de judecătorul fondului nu a avut instrucțiuni în sensul cumpărării de influență și chiar a fost de coniventă cu inculpatul Hrebenciuc Viorel, ascunzându-i apelantului existența unor întâlniri anterioare, precum și termenii unor înțelegeri sau identitatea cumpărătorului.

Analizând aceste critici formulate de către apelant, Înalta Curte reține în primul rând faptul că din analiza discuțiilor înregistrate la respectiva întâlnire, de la hotelul Hilton, prima instanță a concluzionat, în mod judicios, faptul că prin afirmațiile inculpatului Hrebenciuc Viorel vizând influența pe care o are cu privire la martorul Ghelase acesta a făcut oferta de traficare a influenței pe care afirma că o are asupra funcționarului public, fiind indiferentă realitatea acestei afirmații, iar această propunere a fost acceptată atât de către inculpatul Adam Ioan, cât și de către inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, primul afirmând că treaba inculpatului Hrebenciuc Viorel era să îl controleze pe martor, pentru ca acesta să nu mai facă nimic, iar cel de-al doilea susținând că Ghelase trebuie să fie determinat să le dea anumite acte și să nu mai facă opoziție la predarea pădurilor către comisiile locale.

Se solicita astfel traficantului de influență ca acesta să determine un anumit comportament al funcționarului public, iar în privința retribuirii traficantului de influență, aspectele reținute de prima instanță cu privire la partea

de convorbire în care se discută despre încheierea unui contract cu inculpatul Bengescu Dan, afirmații fiind făcute de către inculpatul Adam Ioan, precum și susținerile apelantului Sturdza Paltin Gheorghe referitoare la faptul că va da bani după ce se va face treaba, reprezintă tocmai promisiunea folosului ce urma a fi acordat traficantului de influență, în opinia instanței de apel această afirmație incluzându-l și pe inculpatul Hrebenciuc Viorel.

În aceste condiții, criticile apelantului Sturdza Paltin Gheorghe cu privire la faptul că Hrebenciuc Viorel nu a solicitat niciun folos material în schimbul influenței pe care pretindea că o va exercita, nu sunt întemeiate, în condițiile în care oferta privind acest folos a venit din partea inculpaților Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe, reprezentând o reflectare a planului infracțional pus la cale cu ocazia întâlniri surprinse în înregistrarea „voice 012”.

Pe de altă parte, în mod cert la momentul întâlnirii de la hotelul Hilton nu era de actualitate problema contestării în justiție a deciziei pronunțate de Tribunalul Covasna, prin care apelantului i se reconstituiseră dreptul de proprietate, însă, în condițiile în care trecuse mai bine de un an de la momentul pronunțării hotărârii judecătorești, iar inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe nu obținuse punerea în posesie cu privire la niciuna dintre moșiile reconstituite, în mod cert caracterul executabil al deciziei era pus în discuție.

Cu toate demersurile realizate de inculpații Sturdza Paltin Gheorghe și Adam Ioan, așa cum acestea rezultă din probele dosarului, aceștia nu obținuseră niciun succes pe linia punerii în posesie, iar din afirmațiile acestora, cuprinse în mai multe înregistrări, determinantă în producerea acestui eșec era conduita adoptată de RNP Romsilva și Direcția Silvică Bacău, instituții unde inculpatul Hrebenciuc Viorel susținea că are influență.

În acest condiții, în mod cert, direcția de acțiune a inculpaților Sturdza Paltin Gheorghe și Adam Ioan viza cumpărarea de influență pentru a sista în acest mod opoziția manifestată de către instituțiile menționate, iar ceea ce le propunea inculpatul Hrebenciuc Viorel era tocmai ce își doreau cei doi inculpați, referirile la martorul Ghelase, directorul Direcției Silvice Bacău fiind un indiciu și cu privire la faptul că inculpatul Hrebenciuc Viorel cunoștea problema cu care se confruntau cumpărătorii de influență.

De altfel, așa cum rezultă din înregistrarea analizată, aspect reținut în mod corect și de instanța de fond, între inculpații Adam Ioan și Hrebenciuc Viorel au existat cu certitudine contacte anterioare în care s-a discutat pe marginea acestei chestiuni, iar contrar susținerilor apelantului, inculpatul Adam Ioan nu a acționat în afara unui mandat din partea sa, acest lucru rezultând din înregistrarea discuției desfășurate la 07 aprilie 2013 - fișierul „voice 012”.

Apelantul inculpat Sturdza Paltin Gheorghe a mai criticat hotărârea primei instanțe în privința nereținerii de către aceasta a apărărilor ce vizează faptul că în cadrul întâlnirii de la restaurantul Vezuviu a refuzat ferm să-l plătească pe inculpatul Hrebenciuc Viorel, amenințând că va anunța DNA pentru șantaj decât să plătească.

Această critică nu poate fi reținută ca fiind reală de către instanța de apel în condițiile în care, din analiza discuției menționate de către apelant, pe de o

parte, nu rezultă faptul că acesta ar fi refuzat, în orice mod, plata traficului de influență, ori că ar fi amenințat cu prezentarea la D.N.A., iar pe de altă parte, ulterior acestei discuții apelantul inculpat Sturdza Paltin Gheorghe nu a realizat deplasarea la instituția menționată, ci a încheiat actul adițional la data de 01 iulie 2013, prin care a satisfăcut cererile traficantului de influență.

Invocarea unor discuții purtate cu alte persoane, Ceteraș și Pintescu, discuții înregistrate de către apelant, în care acesta ar fi refuzat posibilitatea realizării unor intervenții pe lângă funcționarii publici, nu este un element care să conducă la concluzia pe care apelantul o susține, discuțiile respective nefiind unele care să intereseze prezenta cauză, fiind purtate cu persoane care nu fac obiectul dosarului de față, faptele respective fiind unele ce depășesc cadrul procesul. Pe de altă parte, nu poate fi reținută conduita respectivă, pretinsă de către apelant, ca fiind una definitivă pentru toate acțiunile pe care le-a realizat în vederea obținerii terenurilor cu vegetație forestieră, pretins moștenite.

Criticile apelantului inculpat Sturdza Paltin Gheorghe vizând împrejurările că nu a cunoscut persoanele care controlau societatea Reședința Vârstnicilor, că nu era în realitate persoana care plătea contravaloarea traficului de influență, în condițiile în care beneficiul rezulta din reducerea comisionului perceput de către inculpatul Bengescu Dan Costin, că inculpatul Adam Ioan nu putea fi cumpărător de influență, deoarece nu putea fi pus în posesie cu privire la terenuri, aspecte care nu ar fi fost reținute în mod corect de către judecătorul fondului, nu pot fi primite de către Înalta Curte. Argumentele pentru a reține această concluzie au fost anterior expuse, astfel încât nu este necesară reluarea lor, inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe cunoscând pe de o parte că societatea comercială era controlată de către inculpații Hrebenciuc, iar reducerea beneficiului pe care îl obținea inculpatul Bengescu Dan Costin nu era un element de interes pentru apelant, nefiind păgubitor în ceea ce îl privește. În fine, contrar susținerilor apelantului inculpat Sturdza Paltin Gheorghe, acțiunile inculpatului Adam Ioan nu pot fi caracterizate ca fiind unele care reflectă caracterul de agent de influență în favoarea inculpatului Hrebenciuc Viorel, ci acesta a acționat în vederea obținerii punerii în posesie asupra terenurilor cu vegetație forestieră, interesul său material rezultând din obținerea onorariului pentru prestațiile realizate.

Cu privire la critica vizând reținerea eronată a caracterului redus al prețului cu care a fost încheiată promisiunea de vânzare cumpărare a terenului cu vegetație forestieră, Înalta Curte a precizat anterior că probele dosarului justifică reținerea acestui caracter, așa cum în mod corect a reținut judecătorul fondului.

Înalta Curte reține din probele administrate că introducerea în contract a societății Reședința Vârstnicilor s-a realizat prin intermediul inculpaților Hrebenciuc Viorel și Hrebenciuc Andrei.

Cu privire la susținerile apelantului referitoare la faptul că nu a cunoscut semnificația introducerii în contract a societății comerciale Reședința Vârstnicilor nici la momentul la care a aflat de această acțiune, în cadrul întâlnirii de la restaurantul Vezuviu, nici ulterior la momentul semnării actului

notarial, Înalta Curte, în acord cu judecătorul fondului, Înalta Curte consideră că din înregistrarea „voice 012” rezultă faptul că inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe era conștient de necesitatea „recompensării” inculpaților traficanti de influență.

Înalta Curte, față de considerentele anterior prezentate, consideră că apelul formulat de către inculpatul Paltin Gheorghe Sturdza este unul nefondat, prin sentința atacată reținându-se în mod just starea de fapt, urmare a coroborării probelor legal administrate în dosar, iar acesteia i s-a dat o corectă încadrare juridică în infracțiunea de cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 alin. 1 din C.pen. raportat la art.6 din Legea nr. 78/2000.

În conformitate cu art.18 C.proc.pen., inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe a solicitat continuarea procesului penal, poziția procesuală a acestuia fiind exprimată prin notele scrise depuse la dosarul cauzei la termenul din 30 iunie 2022, reiterată la termenul de judecată din 16 martie 2023.

În aceste condiții, Înalta Curte, față de considerentele prezentate anterior cu privire la prescripția răspunderii penale, va analiza în ce măsură aceasta se aplică și inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe.

Acesta a fost condamnat prin sentința apelată la pedeapsa de 3 ani închisoare, în baza art. 292 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență.

Potrivit textului legal menționat, în forma identificată ca lege penală mai favorabilă, pedeapsa prevăzută de lege pentru comiterea infracțiunii de cumpărare de influență este închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

În conformitate cu prevederile art. 154 alin. 1 lit. c C.pen., termenul general de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa care nu depășește 7 ani închisoare este de 8 ani, iar potrivit prevederilor alin. 2, termenul începe să curgă de la data săvârșirii infracțiunii.

Pe cale de consecință, în privința infracțiunii cumpărare de influență reținută în sarcina inculpatului prin sentință, termenul de prescripție a răspunderii penale s-a împlinit în prima parte a anului 2021, iar Înalta Curte urmează a admite apelul declarat de către acesta, în conformitate cu prevederile art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. a C.proc.pen., va desființa sentința apelată și, rejudecând, va dispune în baza prevederilor art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen., încetarea procesului penal ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

În condițiile în care apelantul inculpat Sturdza Paltin Gheorghe nu a criticat soluțiile de achitare dispuse de prima instanță pentru comiterea infracțiunilor de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. 1 Cod penal și de cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (pct. 1 și 2 din rechizitoriu), acestea se bucură de autoritate de lucru judecat, niciunul dintre prezentele apeluri nevizând aceste fapte.

V. Cu privire la criticile formulate de apelantele inculpate Sturdza (fostă Zaharia) Gabriela Rodica și Bularca (fostă Adam) Anca Roxana în privința condamnării fiecăreia la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii de complicitate morală la cumpărare de influență, Înalta Curte consideră că acestea sunt fondate pentru considerentele care vor fi expuse în continuare.

Prin apelurile formulate, inculpatele Sturdza (fostă Zaharia) Gabriela Rodica și Bularca (fostă Adam) Anca Roxana au criticat sentința apelată pentru *nelegalitate și netemeinicie* și au solicitat, admițându-li-se calea de atac, desființarea sentinței penale nr.132/F/22.07.2021 a Curții de Apel Brașov și achitarea pentru infracțiunea de complicitate la „cumpărare de influență” prevăzută de art. 26 Cod penal anterior, raportat la art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000 (în forma în vigoare la data faptelor), cu aplicarea art. 5 Cod penal.

Apelanta inculpată **Sturdza (fostă Zaharia) Gabriela Rodica** a motivat că fapta sa nu poate fi calificată juridic ca îmbrăcând tiparul complicității întrucât complicele ajută autorul la punerea în practică a unei hotărâri deja luate de acesta, or, Sturdza Paltin Gheorghe nu s-a hotărât vreodată să cumpere influența cuiva, nici după data de 14 aprilie, cum se susține în primă instanță. A învederat că, la 07 aprilie 2013, potrivit hotărârii de condamnare, inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe nu luase vreo hotărâre infracțională, așa încât „această sfătuire împreună asupra luării în căruța a lui Hrebenciuc” după cum ar fi instigat Adam Ioan poate fi analizată ca o instigare în sensul legii penale, însă, potrivit acușării, tema cumpărării de influență a fost lansată de inculpatul Adam Ioan în 07 aprilie, s-a adresat concomitent ambilor soți Sturdza, iar din materialul probator prezentat nu rezultă că inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe ar fi fost de acord cu Adam Ioan, fiind determinat de inculpata Sturdza.

În concluzie, s-a solicitat achitarea inculpatei Sturdza Gabriela Rodica, în temeiul dispozițiilor *art.16 lit.a din Codul de procedură penală*, pentru inexistența faptei.

În susținerea solicitării de achitare, **inculpata Bularca (fostă Adam) Anca Roxana** a invocat temeiul *art. 16 alin.1 lit.c Cod procedură penală* pentru greșita condamnare rezultat al erorii grave de fapt săvârșite de instanța de fond în interpretarea mijloacelor de probă *deoarece replicile făcute la întâlnirea din 07.04.2013 nu pot fi interpretate ca un sprijin moral acordat inculpaților Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe*; susținerile apărării au ca temei și declarațiile inculpaților Sturdza Paltin Gheorghe și Sturdza Gabriela Rodica, în condițiile în care inculpatul Hrebenciuc Viorel nu a făcut vreo referire la inculpata Bularca (fostă Adam) Anca Roxana, iar Adam Ioan s-a prevalat de dreptul la tăcere.

Deopotrivă, s-a arătat că declarațiile celor doi inculpați, Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe nu au menționat niciodată că inculpata Bularca (fostă Adam) Roxana Anca le-ar fi întărit intenția de a săvârși fapta de cumpărare de influență ori că le-a dat curaj în demersul lor ilicit penal sau că le-a creat o stare psihică favorabilă comiterii infracțiunii.

În consecință, atâta vreme cât autorii au declarat că nu au fost influențați în niciun mod de părerile exprimate de inculpata Bularca (fostă Adam) Anca

Roxana în cadrul discuțiilor analizate de instanță, s-a considerat condamnarea pronunțată prin sentință ca fiind netemeinică.

Înalta Curte constată că, prin rechizitoriul nr. 63/P/2012 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, au fost trimise în judecată inculpatele *Sturdza Gabriela Rodica* pentru comiterea infracțiunii de complicitate la cumpărare de influență, prev. de art. 48 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 292 alin. 1 din C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen. și *Bularca Anca Roxana* pentru comiterea infracțiunii de complicitate la cumpărare de influență, prev. de art. 48 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 292 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 5 C.pen., constând în aceea că, **la începutul lunii aprilie 2013, pentru a reuși punerea în executare în mod fraudulos a deciziei civile nr.231 din 17.04.2012 a Tribunalului Covasna privind reconstituirea dreptului de proprietate asupra fostului Domeniu Ghica-Comănești, inculpatele i-au sprijinit moral pe Sturdza Paltin Gheorghe și Adam Ioan să cumpere influență de la Hrebenciuc Viorel, al cărui rol era să intervină pe lângă directorul general al R.N.P. Romsilva, Adam Crăciunescu, pentru a urgenta punerea în executare a deciziei civile nr. 231/17.04.2012 a Tribunalului Covasna și pentru a bloca eventualele acțiuni în justiție pe care RNP Romsilva sau Direcția Silvică Bacău le-ar fi putut introduce.**

Prin ordonanța din 25.03.2015, de remediere a rechizitoriului, în procedura de cameră preliminară, cu referire la acuzația adusă inculpatei Adam Anca Roxana în privința *modalității* în care i-a sprijinit moral pe Sturdza Paltin Gheorghe și Adam Ioan, procurorul a arătat că aceasta constă în *crearea celor doi inculpați a unei stări psihice favorabile comiterii infracțiunii de cumpărare de influență de la Hrebenciuc Viorel, dându-le curaj pentru aplicarea hotărârii infracționale luate și întărindu-le intenția de a săvârși fapta penală.* În acest sens, s-a făcut trimitere, în special, la convorbirea purtată, la 07.04.2013, în mediul ambiental de către Adam Ioan, Adam Anca Roxana, Sturdza Paltin Gheorghe și Sturdza Rodica Gabriela, ”voice012”.

Prin sentința apelată, prima instanță a reținut, în esență, că inculpatele apelante Bularca Anca Roxana și Sturdza Rodica Gabriela și-au exprimat opinia în discuțiile purtate cu inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe în sensul ca aceștia să cumpere influența traficată de către inculpatul Hrebenciuc Viorel pentru a reuși punerea în executare, în mod fraudulos, a deciziei civile nr.231/17.04.2012 a Tribunalului Covasna, prin care s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate asupra fostului Domeniu Ghica Comănești, împrejurarea care ar constitui un sprijin moral. Acțiunile reținute în sarcina apelantelor inculpate au fost apreciate de prima instanță ca reprezentând acte de complicitate morală la infracțiunea de „cumpărare de influență” prevăzută de art.26 Cod penal anterior raportat la art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000 (în forma în vigoare la data faptelor), cu aplicarea art. 5 Cod penal.

Înalta Curte va proceda la analiza comună a celor două căi de atac în condițiile în care faptele ce fac obiectul acuzații ar consta în sprijinirea, prin opiniile exprimate, a activității penale desfășurate de către inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe, în sensul că ar fi consolidat hotărârea infracțională

pe care cei doi inculpați au luat-o, de a cumpăra influența traficată de inculpatul Hrebenciuc Viorel.

În privința acestor acuzații de complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență, aduse inculpatelor Sturdza (fostă Zaharia) Gabriela Rodica și Bularca (fostă Adam) Anca Roxana, instanța de apel consideră că devine incidentă una dintre cauzele de împiedicare a exercitării acțiunii penale - *nu există probe că o persoană a săvârșit infracțiunea*, prevăzută de art.16 alin.1 lit.c Cod procedură penală.

Potrivit art.48 Cod penal, complice este persoana care, cu intenție, *înlesnește sau ajută* în orice mod *la săvârșirea* unei fapte prevăzute de legea penală.

Indiferent că este de natură materială sau morală, complicitatea poate fi *anterioară* când actul de complicitate are loc înainte de începerea actelor de executare sau *concomitentă* când actul de complicitate are loc în timpul săvârșirii actelor de executare. În consecință, activitatea complicelui poate interveni atât în faza actelor de pregătire, cât și concomitent cu actele de executare.

Din perspectiva *aptitudinii* actului complicelui de a *înlesni* sau a *ajuta* la *comiterea acțiunii tipice a infracțiunii*, prin care autorul lezează valoarea socială, se notează că simpla constatare a creării stării de pericol prin actul complicelui nu este suficientă pentru a angaja răspunderea sa penală, căci ar corespunde unei simple tentative de complicitate, care nu este pedepsită.

Se mai notează că, în cadrul procesului de verificare a îndeplinirii condițiilor formei de participatie a complicității, trebuie analizat în ce măsură riscul creat prin acțiunea complicelui s-a concretizat într-o lezare a valorii sociale ocrotite. Cum această vătămare a valorii sociale ocrotite nu se realizează în mod nemijlocit de complice, ci de către autor, concretizarea respectivă trebuie să îmbrace forma unui sprijin *efectiv* (material sau moral) la săvârșirea acțiunii tipice.

Înalta Curte apreciază că materialul probator nu dovedește fără putință de tăgadă că acțiunile inculpatelor Bularca Anca Roxana și Sturdza Rodica Zaharia, în special afirmațiile acestora în cadrul discuțiilor purtate cu inculpații Sturdza Paltin Gheorghe și/sau Adam Ioan au constituit un ajutor moral efectiv pentru cumpărarea de către inculpați a influenței inculpatului Hrebenciuc Viorel pentru a reuși punerea în executare a deciziei civile nr. 231/R/2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă.

Astfel, probele administrate, inclusiv înregistrarea cuprinsă în fișierul „voice 012”, nu demonstrează că intervențiile verbale ale inculpatelor Bularca Anca Roxana și Sturdza Gabriela Rodica, din data de 7 aprilie 2013, în cadrul discuției din autoturismul condus de prima dintre inculpate, au îmbrăcat forma unui sprijin moral real la săvârșirea infracțiunii tipice de cumpărare de influență de către inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe.

Așa cum rezultă din această înregistrare, realizată la data de 07 aprilie 2013, inculpatul Adam Ioan a propus cumpărarea influenței lui Hrebenciuc Viorel, ulterior fiind purtate discuții și cu privire inculpatul Bengescu Dan

Costin și serviciile pe care acesta le putea oferi, inculpata Bularca Anca Roxana intervenind în discuție, alături de inculpata Sturdza Gabriela Rodica și relevând faptul că pentru a realiza punerea în posesie cu privire la terenuri este necesar a fi apelat la anumite influențe, folosindu-se termenul „sfori”.

Verificând înregistrarea cuprinsă în fișierul „voice 012”, Înalta Curte a mai constatat că afirmația inculpatei Bularca Anca Roxana este cea reținută și în considerentele sentinței - „*Trebuie vorbit, nu putem noi așa să ne dăm cu părerea*”, iar nu forma susținută de către inculpată - „*vorbim să ne aflăm și noi în treabă*”, însă ca și termenul de mai sus „sfori” nu se poate aprecia că a fost decisivă în încurajarea inculpaților Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe de a cumpăra influența lui Hrebenciuc Viorel.

După alte discuții între ceilalți inculpați, apelanta inculpată Bularca (Adam) Roxana a intervenit pentru a prezenta aspectele vizând competențele Regiei Naționale a Pădurilor în procedura de reconstituire a dreptului de proprietate, subiect care a prezentat interes pentru inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, acesta cerând inculpatului Adam Ioan să o lase să vorbească, iar, ulterior, inculpata Bularca Anca Roxana a participat la discuție explicând competențele prefectului județului în cadrul aceleiași proceduri, aspect care a prezentat, de asemenea, interes pentru inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe. Dar, chiar dacă informațiile de natură juridică oferite de inculpata Bularca Anca Roxana erau ascultate cu atenție mai ales de inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, acestea nu conturează aspecte care să susțină forma de participare penală a complicității la cumpărarea influenței lui Hrebenciuc Viorel.

Inculpata Bularca Anca Roxana a mai spus că inculpatul Hrebenciuc Viorel ar fi activat în „zona băieților cu steluțe pe umeri”. Înalta Curte apreciază, de asemenea, chiar în contextul întregii conversații dintre inculpați, din data de 07.04.2013, că afirmația sa nu era una de natură a da curaj ori a întări convingerea inculpaților Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe de a cumpăra influența inculpatului Hrebenciuc Viorel, despre care, cu evidență, aveau și aceștia cunoștință că era o persoană cu influență în zona instituțiilor de interes pentru punerea în posesie a terenurilor și eliberarea titlurilor de proprietate pentru terenurile forestiere, ținând cont de calitatea de parlamentar a inculpatului Hrebenciuc Viorel și legăturile cu județul în care se aflau pădurile, unde acesta își avea și colegiul electoral.

Chiar dacă inculpata Bularca Anca Roxana a prezentat unele argumente care în opinia sa impuneau cumpărarea influenței inculpatului Hrebenciuc Viorel nu rezultă cu certitudine că replicile sale au întărit rezoluția infracțională a inculpaților Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe în ceea ce privește cumpărarea influenței lui Hrebenciuc Viorel. Dialogul dintre cei patru inculpați, de la data de 07.04.2013, a fost unul spontan, care nu a avut vreun scop prestabilit, eventual în legătură cu stabilirea unor demersuri care să asigure reușita punerii în aplicare a deciziei civile nr.231/R/2012.

Ca atare, din această înregistrare rezultă că inculpata Bularca Anca Roxana a participat la discuție, în timp ce conducea autoturismul, în data de

07.04.2013, fără a se putea aprecia că afirmațiile sale au valoarea unui act de complicitate morală pentru a-l ajuta pe inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe sau inculpatul Adam Ioan să cumpere influența coinculpatului Hrebenciuc Viorel.

Autorii infracțiunii de cumpărare de influență, Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe, nu au dat declarații în sensul că afirmațiile inculpatelor Bularca Anca Roxana și Zaharia Rodica Gabriela le-ar fi întărit convingerea de a comite fapta de cumpărare de influență ori că le-a dat curaj în demersul lor ilicit penal sau că le-a creat o stare psihică favorabilă comiterii infracțiunii.

Astfel, audiat la termenul de judecată din 21.05.2021, inculpatul Sturdza Paltin-Gheorghe a precizat: *„Cu privire la înregistrarea stocată pe Voice 012 arăt faptul că aceasta a fost înregistrată de ziua Roxanei în autoturismul condus de aceasta la întoarcere de la Cheile Grădiștei. Se poate dovedi simplu acest lucru întrucât pe înregistrare se aude o remarcă a domnului Adam «ia-o la stânga». înregistrarea are 33 de minute și s-a susținut de către acuzare că atunci s-ar fi perfectat o înțelegere (...) Pe înregistrare este pomenit de 23 de ori numele lui Viorel Hrebenciuc ca și soluție la problema pădurilor, dar este refuzată această soluție de către mine și Gabriela, existând și un refuz ipocrit din partea lui Adam. A fost propusă soluția Hrebenciuc, în majoritatea cazurilor de Adam și de două ori de Roxana, în diferite forme dar răspunsul nostru, al meu și al Gabrielei, manifestat în diverse forme (onomatopee, simple negații, nu sunt de acord, nu cred) a fost întotdeauna un refuz. Niciodată nu am propus noi ca soluție la problema pădurilor pe Viorel Hrebenciuc. Astfel cum am arătat mai sus eu și Gabriela ne-am opus în diverse forme. Cele 23 de situații în care apare numele lui Hrebenciuc în înregistrare reprezintă un îndemn venit din partea domnului Adam și de două ori din partea doamnei Roxana, de a-l folosi pe Hrebenciuc ca și soluție la problema pădurilor (...) Pe mine m-a mirat faptul că Hrebenciuc mi-l aduce pe Bengescu deși eu nu am discutat niciodată cu Hrebenciuc și nici nu îl cunoșteam la acel moment.(...) Cu privire la afirmația Roxanei din Voice 012 în sensul că «nu măsurătorile sunt problema, ci problema sunt acum sforile» Adam: «păi bine băi, dar pe urmă să vă întreb dacă își pune H obrazul», atunci eu replic: Așa, mă îndoiesc de faptul acesta ceea ce înseamnă un refuz al meu. (...) în general vorbind nu pot afirma că părerile emise de doamna Bularca în legătură cu subiectul pădurile ar fi fost importante pentru mine, oricum dumneaei nu prea putea să vorbească de domnul Adam în legătură cu acest subiect Părerile ei despre păduri au fost exprimate în Voice 012, păreri cu care eu nu am fost de acord. Doamna Adam ridică problemele în legătură cu CEDO, cu legile noi care vor interveni și de două ori astfel cum am spus mai sus, a intervenit în favoarea soluției Hrebenciuc " (file 133-137 vol. VII dosar C.A.Brașov).*

Legătura de afinitate dintre familiile Adam și Sturdza și împrejurarea că inculpata Bularca Anca Roxana exercita funcția de judecător la Tribunalul Brașov, în perioada de interes pentru cauză (motiv pentru care părerile juridice pe care aceasta le exprima în cadrul discuțiilor ar fi fost avute în vedere), nu pot primi o valoare probatorie superioară de natură a crea convingerea că inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe au primit curaj în aplicarea hotărârii

infracționale, fiindu-le întărită intenția de a săvârși fapta penală, cum a susținut procurorul.

Aceeași este și concluzia ce se desprinde din cuprinsul declarației inculpatei Sturdza Gabriela Rodica dată în rejudecare, în primă instanță, la termenul de judecată din 21.05.2021, când a precizat: Nu este adevărat că în convorbirea înregistrată Voice 012 s-a ajuns la înțelegerea pentru a se apela la ajutorul lui Hrebenciuc Viorel în problema pădurilor. ... Eu cu Roxana nu discutăm prea multe, ne vedeam rar și mai ales duminică, cu domnul Adam discutăm problema pădurilor. Prin urmare, nu pot afirma că au existat sau am ținut cont de părerile doamnei Roxana în legătură cu pădurile. Nici nu aveam de ce să țin cont pentru că nu luăm eu deciziile. După ce am obținut decizia i-am spus lui Paltin să plecăm din țară dar nu a pus în practică.(...) M-a trimis în judecată și ca să nu fie nedrept față de Roxana (...).

Totodată, inculpata Sturdza Gabriela Rodica a declarat: nu am fost niciodată de acord cu soluția Hrebenciuc pentru problema pădurilor (...) Pe data de 14.04.2013, o altă convorbire dintre Paltin și Adam a fost înregistrată pe voice 033, înregistrare ce atestă faptul că Paltin nu era de acord nici cu Bengescu, ulterior are loc o întâlnire între Adam, Paltin, Bengescu și eu, înregistrată pe fișierul „Bengescu” (...) Tot atunci s-a discutat în sensul de a se merge a doua zi să îl cunoască Paltin pe Hrebenciuc Viorel, iar eu am afirmat „Nu, aia mie nu-mi dă nici un confort”, domnul Bengescu a întrebat „punerea în posesie?”, iar eu am răspuns „Nu, întâlnirea de mâine.” Astfel, nu înțeleg de unde sunt eu acuzată de complicitate morală la cumpărare de influență de la domnul Hrebenciuc.

În data de 19 aprilie, Paltin a mers la București unde s-a întâlnit și cu Hrebenciuc Viorel (...) Eu nu am participat la acea întâlnire. Eu am participat la toate întâlnirile mai puțin la întâlnirea cu domnul Hrebenciuc. Eu nu am asistat nici la încheierea anteacontractului cu domnul Bengescu și nici la actul adițional.

Cu privire la acuzația că eu știam despre Reședința Vârstnicilor arăt că nu este adevărată, nu am cunoscut niciodată ce este cu această societate (file 138-139 vol. VII dosar C.A.Brașov).

Înalta Curte constată din probele administrate că inculpata Sturdza Gabriela Rodica l-a însoțit pe inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe în unele dintre deplasările și întâlnirile care au avut ca scop purtarea unor discuții în legătură cu punerea în aplicare a deciziei nr.231/R/2012, dar nu rezultă că prezența sa și opiniile exprimate în cadrul întrevederilor au conturat, la modul real, un sprijin moral pentru Sturdza Paltin Gheorghe și/sau Adam Ioan în cumpărarea influenței lui Hrebenciuc Viorel.

Ca și în cazul inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe, Înalta Curte constată că inculpatul Adam Ioan, prin declarația de la Curtea de Apel Brașov, la data de 13.11.2020, nu a menționat că inculpata Sturdza Gabriela Rodica sau Bularca Roxana Anca, prin opiniile exprimate sau în vreun alt mod le-a produs o stare psihică favorabilă cumpărării influenței de la Hrebenciuc Viorel sau le-a întărit convingerea de a comite această cumpărare de influență.

Calitatea pe care o avea inculpatul Adam Ioan, de jurist cu experiență și parlamentar, precum și împrejurarea că inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe era o persoană extrem de meticuloasă, ce își înregistra interlocutorii și nota tot ce discuta în agendă, reprezintă elemente care conduc la crearea unui dubiu serios în legătură cu existența complicității morale a inculpatelor Bularca Anca Roxana și Sturdza Rodica Gabriela, în sensul acuzației formulate de parchet.

Relațiile dintre inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe au fost, cel puțin la momentul avut în vedere prin actul de sesizare, unele de colaborare asiduă în vederea atingerii scopului comun, acela al obținerii punerii în posesie și a vânzării terenurilor, pentru a obține sumele de bani importante prefigurate, primul sub forma unui onorariu de succes pentru activitate prestată în calitate de avocat, iar cel de-al doilea în calitate sa de persoană căreia i se reconstituise dreptul de proprietate, inculpații nelăsând niciun moment impresia că ar fi avut nevoie de insuflarea curajului pentru cumpărarea influenței lui Hrebenciuc Viorel din partea inculpatelor Bularca Anca Roxana sau Sturdza Gabriela Rodica, așa cum a susținut acuzarea, ceea ce de altfel, nici nu s-a probat.

Din declarația *inculpatului Hrebenciuc Viorel* din fața instanței, în rejudecare, de la termenul din 09.04.2021, rezultă că acesta l-a abordat pe holurile Parlamentului pe Adam Ioan, la începutul lunii aprilie 2013, aflând de decizia civilă nr.231/R/2012 și s-a oferit să-i recomande un specialist în lucrări cadastrale și topografice forestieră, care s-a dovedit că era Bengescu Dan, pe care Adam Ioan îl știa. Totodată, Hrebenciuc Viorel a arătat că l-a cunoscut pe Sturdza Paltin Gheorghe la data de 19.04.2013, la Hotel Hilton și că poartă un respect deosebit familiei Sturdza întrucât în 2002 a fost ajutat în rezolvarea unei probleme de sănătate (file 211-214 vol. VI).

Ținând seama și de aceste date factuale, Înalta Curte apreciază că faptele inculpatelor Bularca Anca Roxana și Sturdza Gabriela Rodica nu caracterizează acte de complicitate morală, respectiv că afirmațiile/opiniile comunicate de acestea sau manifestări de alt fel au fost unele de consolidare a hotărârii infracționale a autorilor infracțiunii de cumpărare de influență.

În doctrină s-a specificat că, din perspectiva aptitudinii actului complicelui de a înlesni sau ajuta la comiterea acțiunii tipice a infracțiunii, prin care autorul lezează valoarea socială, această aptitudine trebuie examinată *ex ante*, adică prin raportare la percepția unui observator obiectiv plasat la momentul comiterii actului presupus de complicitate.

Or, în speță, probele administrate nu au gradul de probabilitate de tipul celui necesar pentru răsturnarea prezumției de nevinovăție a inculpatelor Bularca Anca Roxana și Sturdza Gabriela Rodica. Probele administrate nu dovedesc faptul că opiniile exprimate de inculpate caracterizează acte de complicitate morală și că afirmațiile acestora au fost unele de consolidare a hotărârii infracționale a autorilor infracțiunii de cumpărare de influență, oferindu-le curaj pentru aplicarea hotărârii infracționale luate sau întărindu-le intenția de a săvârși fapta penală.

Pe cale de consecință, în privința infracțiunii de complicitate la cumpărare de influență reținută în sarcina inculpatelor Bularca Anca Roxana și Sturdza

Gabriela Rodica, Înalta Curte urmează a admite apelurile declarate de acestea, în conformitate cu prevederile art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. a C.proc.pen., va desființa sentința apelată și, rejudecând, va dispune în baza prevederilor art. 16 alin. 1 lit. c C.proc.pen., achitarea inculpatelor pentru complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență, prev. art. 48 C.pen. rap. la art. art. 292 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

VI. Înalta Curte analizând motivele de apel ale inculpaților Kadas Iosif, Iacob Sorin Ion și Mătășel Ioan, consideră că acestea sunt neîntemeiate, dar, căile de atac exercitate vor fi admise și se va dispune soluția încetării procesului penal față de Iacob Sorin Ion și Mătășel Ioan, pentru intervenția prescripției și încetarea procesului penal față de Kadas Iosif ca urmare a decesului acestuia, pentru considerentele care vor fi expuse pe larg în continuare.

Având în vedere că inculpații Kadas Iosif, Iacob Sorin Ion și Mătășel Ioan au comis faptele de trafic de influență la aceeași dată, cu aceeași ocazie, iar cumpărarea de influență s-a realizat de la aceeași persoană, Poenaru Jănică, toate criticile formulate de apelanți vor fi analizate în comun.

Cu privire la critica formulată de către apelanții inculpați Iacob Sorin Ion și Mătășel Ioan vizând depășirea de către prima instanță a cadrului sesizării sale, respectiv a prevederilor art. 371 C.proc.pen., deoarece aceasta ar fi dispus condamnarea inculpaților pentru fapte care nu sunt menționate în actul de sesizare, respectiv că ar fi oferit *foloase* în schimbul traficării influenței și nu *bani*, cum se menționează în rechizitoriu, precum și că intervenția viza determinarea Directorului General al Romsilva să nu mai formuleze acțiuni în justiție care împiedicau punerea în executare a deciziei nr. 231/R/17.04.2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă, și nu *urgentarea* punerii în posesie și obținerea titlului de proprietate, potrivit actului de sesizare, Înalta Curte consideră că aceasta este nefondată.

Înalta Curte constată că, prin actul de sesizare a instanței, așa cum acesta a fost remediat prin ordonanța nr. 268/III-13/2015 din 23 martie 2015 a DNA Serviciul Teritorial Brașov, au fost prezentate toate acțiunile imputate celor trei inculpați, în sensul că *inculpații Iacob Sorin Ion, Kadas Iosif și Mătășel Ioan au săvârșit infracțiunea de cumpărare de influență întrucât, la data de 8 septembrie 2014, i-au promis bani inculpatului Poenaru Jănică pentru ca acesta să intervină pe lângă directorul general al Romsilva în scopul urgentării punerii în posesie și obținerii titlului de proprietate în ceea ce privește suprafața de 43.227 ha teren forestier.*

Fără a depăși obiectul judecății, prima instanță de fond, în rejudecare, a reținut că, la data de 08.09.2014, *inculpații Iacob Sorin Ion, Kadas Iosif și Mătășel Ioan au cumpărat influența de la traficantul de influență Poenaru Jănică, ce urma, în schimbul unui folos, să-și exercite influența pentru a-l determina pe directorul general al Romsilva să nu mai formuleze acțiuni în justiție care împiedicau punerea în executare a deciziei nr.231/2012 a Tribunalului Covasna, fapte considerate ca întrunind elementele constitutive ale*

infracțiunii de cumpărare de influență, prevăzută de art. 292 alin. 1 C.pen., raportat la art. 6 din Legea nr.78/2000.

Prima instanță de fond, prin starea de fapt reținută, nu a modificat acuzațiile aduse inculpaților de către organele de urmărire penală sub aspectul săvârșirii infracțiunii de cumpărare de influență, căci punerea în executare a deciziei nr.231/2012 a Tribunalului Covasna presupune punerea în posesie și eliberarea titlului de proprietate, iar nedepunerea acțiunilor în justiție era de natură a contribui la urgentarea punerii în posesie și eliberarea titlului de proprietate.

În cuprinsul rechizitoriului sunt prezentate demersurile pe care inculpații le-au făcut pentru a sista acțiunile pe care Romsilva le promova în instanță, fiind reținută, totodată, la secțiunea *În drept* din rechizitoriu, cea de-a doua sintagmă referitoare la urgentarea punerii în posesie și eliberarea titlului de proprietate. În mod evident, urgentarea punerii în posesie se putea realiza prin sistarea acțiunilor judiciare inițiate de către Romsilva, această conduită a instituției fiind cea care, în opinia inculpaților, împiedica realizarea obiectivului pentru care și-au unit eforturile, obținerea titlurilor de proprietate pentru terenurile cu vegetație forestieră.

În cuprinsul rechizitoriului au fost folosite de către procuror mai multe expresii pentru a descrie în ce a constat beneficiul pe care urma să îl primească Poenaru Jănică în schimbul exercitării influenței pretinse, fiind folosit atât termenul de „bani”, în secțiunea *În drept* din rechizitoriu, cât și expresia „un procent din comisionul de 4 milioane de euro pe care urma să-l primească grupul dacă rezolva problemele”.

Similar a procedat și instanța de fond, în considerentele sentinței, concluzionând: „în schimbul solicitării de a interveni pe lângă funcționarii Romsilva pentru a nu se mai formula acțiuni în instanță, solicitare ce oricum nu putea fi gratuită, inculpații au și discutat, ca parte a discuției, existența unui anumit folos, respectiv o sumă de bani cu titlu de comision, ca preț al influenței”.

Elementele factuale din actul de sesizare, se regăsesc în sentința atacată, astfel încât nu se poate reține că ar fi existat o depășire a obiectului sesizării instanței de judecată, aceasta soluționând cauza în raport de infracțiunile care au făcut obiectul acuzații, ținând cont atât de descrierea faptelor realizată de către procuror în partea expozitivă a rechizitoriului, cât și de încadrarea juridică și prezentarea pe scurt a faptelor existente la secțiunea *În drept* a rechizitoriului.

Conținutul constitutiv al infracțiunii de cumpărare de influență este întrunit și din perspectiva cerinței elementului material, ca traficantul de influență să promită că îl va determina pe funcționarul public să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri, infracțiunea existând chiar dacă această promisiune nu este îndeplinită ulterior ori actul nu este efectuat.

Ceea ce au solicitat inculpații apelanți Iacob Sorin Ion, Kadas Iosif și Mătășel Ioan traficantului de influență, Jenică Poenaru, era ca acesta să intervină

pe lângă Directorul General Romsilva, inculpatul Crăciunescu Adam, pentru ca instituția pe care acesta o conducea să nu mai formuleze acțiuni și căi extraordinare de atac împotriva deciziei nr.231/R/2012 pronunțate de către Tribunalul Covasna – Secția Civilă, iar aceasta reprezenta o atribuție de serviciu care aparținea cu certitudine inculpatului Crăciunescu Adam, toate acțiunile exercitate de către instituțiile publice fiind asumate de către conducătorii acestora, în calitatea lor de reprezentanți legali ai persoanei juridice de drept public.

De altfel, cumpărarea de influență există și atunci când doar se face referire la organul de stat, instituția publică sau orice altă persoană juridică din care face parte funcționarul care are competența de a efectua sau a nu efectua actul.

Consecința care ar fi rezultat din sistarea acțiunilor judiciare ar fi fost aceea de urgentare a punerii în posesie și eliberare a titlului de proprietate în baza deciziei civile nr.231/R/17.04.2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă. Deci, nu se poate considera că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii din acest punct de vedere, solicitarea adresată traficantului de influență vizând determinarea funcționarului public să realizeze într-un anumit mod o activitate care reprezenta o atribuție de serviciu a acestuia.

Tot prin prisma criticilor formulate de inculpați cu privire la încălcarea prevederilor art. 371 C.proc.pen., Înalta Curte precizează că dispozițiile textului legal invocat impun instanței să soluționeze cauza în raport de persoanele menționate în actul de acuzare și de faptele menționate.

În materia probelor, dispozițiile art.103 C.proc.pen. sunt cele care disciplinează interpretarea acestora, legiuitorul stabilind că „Probele nu au o valoare dinainte stabilită prin lege și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză.

În luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului, instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate. Condamnarea se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.”

Aceste norme conferă instanței de judecată atributul de a aprecia probele și a le interpreta coroborat, independent de modul în care au fost valorificate de organul de urmărire penală, în scopul verificării temeiniciei acuzației aduse inculpaților, aceștia formulându-și apărările prin raportare la acuzații și la probele existente la dosar.

În privința susținerilor apelanților Iacob Sorin Ion și Mătășel Ioan, vizând eronata reținere de către prima instanță a consumării infracțiunii de cumpărare de influență, motivată de faptul că întâlnirea la care au participat cu Jenică Poenaru a durat doar aproximativ un minut, timp insuficient pentru a se realiza promisiunea de oferire a unor bani sau a altor foloase persoanei care are sau pretinde că are influență, Înalta Curte reține că acestea nu pot fi primite, probele administrate în cauză, demonstrând că această întâlnire, chiar dacă de scurtă durată a fost suficientă pentru realizarea conivenței infracționale și comiterea infracțiunii.

Intervalul temporal scurt de câteva minute nu constituie *a priori* un impediment pentru consumarea infracțiunii. Legea nu condiționează în nici un mod consumarea infracțiunii de perioada de timp petrecută împreună de cumpărătorul și vânzătorul de influență, esențială pentru reținerea infracțiunii fiind existența promisiunilor pe care și le fac coinculpații, respectiv de exercitare a influenței și corelativ de recompensare pentru aceasta.

În cadrul întâlnirii de la Universitate, din 08 septembrie 2014, a existat o discuție inițială între traficanții de influență Jenică Poenaru și inculpatul Kadaș Iosif, discuție în cadrul căreia a fost expusă problema pentru a cărei rezolvare era necesară intervenția primului inculpat, iar ulterior au fost invitați la aceeași masă și inculpații Iacob Sorin Ion și Mătășel Ioan, precum și martorul Olari Aurel, discuția continuând între aceștia puțin timp, dar fără ca dimensiunea acestui interval temporal să aibă vreo relevanță din punct de vedere al consumării infracțiunii de cumpărare de influență, în condițiile în care chestiunea a fost prezentată anterior lui Poenaru Jenică de către inculpatul Kadaș Iosif, iar acesta din urmă acționa în conivență cu apelanții Iacob Sorin Ion și Mătășel Ioan, fiind discutate aspectele care vizau asigurarea folosului oferit traficantului de influență.

Se mai observă că toate susținerile pe care apelanții inculpați le-au formulat s-au întemeiat pe probe cu privire la care prima instanță, în mod corect, a constatat că sunt lovite de nulitate absolută.

Astfel, prin încheierea din 18 septembrie 2020, judecătorul fondului a constatat „nulitatea absolută a tuturor proceselor-verbale de consemnare a activităților de supraveghere tehnică efectuate în dosarul penal nr. 63/P/2012, fie că este vorba de interceptări de convorbiri, mesaje sau înregistrări ambientale, precum și a ordonanțelor provizorii emise de către procuror (aflate la dosarul de urmărire penală prin care s-a dispus cu titlu provizoriu, pentru 48 de ore, interceptarea înregistrărilor purtate de inculpați)”, și a dispus înlăturarea fizică a acestora de la dosarul cauzei, după rămânerea definitivă a sentinței.

Înalta Curte a analizat criticile parchetului, considerând că soluția adoptată de către prima instanță cu privire la constatarea nulității absolute este una legală, fiind rezultatul aplicării juste a deciziilor pronunțate de către Curtea Constituțională.

Însă, așa cum s-a arătat, nu se poate achiesa la opinia primei instanțe în sensul că, sancțiunea în cazul constatării nulității absolute este una selectivă, în sensul că probele care sunt lovite de nulitate absolută nu pot fi folosite în conturarea acuzațiilor aduse persoanelor cercetate, dar ar putea fi folosite în favoarea inculpaților. Această abordare nu are nici o acoperire legală, prevederile art. 280 C.proc.pen. fiind unele extrem de clare, lipsite de echivoc: „Încălcarea dispozițiilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului *în condițiile prevăzute expres* de prezentul cod.”

Rezultă din acest text legal faptul că sancțiunea este una unică, nulitatea actului, lipsirea acestuia de orice efecte, nefiind posibilă folosirea acestuia nici în defavoarea, nici în favoarea inculpatului. Sancțiunea ce intervine în cazul constatării nulității, indiferent de natura acesteia, este una definitivă, legea

prevăzând remedii aplicabile, pe care le poate dispune organul judiciar, dar, în prezenta cauză, nu sunt aplicabile raportat la natura nulității, absolută, nefiind posibilă refacerea actului în condiții de legalitate.

În acest sens sunt și prevederile art. 102 alin. 2 C.proc.pen.: „Probele obținute în mod nelegal nu pot fi folosite în procesul penal.”

Criticile vizând aprecierea eronată de către prima instanță a probelor existente la dosarul cauzei cu privire la discuțiile purtate în cadrul întâlnirii de la Universitate sunt neîntemeiate, instanța de apel considerând că situația de fapt reținută este rezultatul interpretării coroborate a probelor administrate în instanță și la urmărirea penală.

Evaluând materialul probator, instanța de apel apreciază că starea de fapt reținută de prima instanță rezultă din coroborarea declarațiilor pe care martorul Olari Aurel (martor ocular) le-a dat în cursul procesului penal cu declarațiile lui Poenaru Jenică, dată în cursul urmăririi penale și ale inculpatului Kadas Iosif, din cursul urmăririi penale și, parțial, cu declarațiile inculpatului Iacob Sorin Ion, date în cursul urmăririi penale și în faza rejudecării cauzei, precum și cu declarația inculpatului Kadaș Iosif, dată în fața instanței, în rejudecare. De asemenea, se are în vedere și declarația inculpatului Bengescu Dan Costin dată la 09 decembrie 2014, precum și declarațiile martorului Bocan Octavian.

Înalta Curte notează că, potrivit prevederilor art. 103 alin. 1 C.proc. pen., probele nu au o valoare mai dinainte stabilită, iar în conformitate cu prevederile art. 102 alin. 1 și 2 C.proc.pen. probele obținute prin tortură, precum și cele obținute nelegal nu pot fi folosite în cadrul procesului penal.

În cauză nu există elemente probatorii care să susțină aserțiunile referitoare la condițiile în care s-a procedat la audierea inculpatului Kadas Iosif, în cursul urmăririi penale la data de 15.10.2014, iar, pe de altă parte, nu este lipsit de importanță că, așa cum a reținut și judecătorul fondului, la momentul realizării acestei activități procesuale inculpatul era asistat de către un avocat, împrejurare care garantează pe de o parte dreptul la apărare al inculpatului, inclusiv din perspectiva faptului că declarația nu a fost obținută prin utilizarea de mijloace care sunt interzise de prevederile art. 101 C.proc.pen.

Împrejurarea că împotriva procurorului care a instrumentat cauza a fost formulată de către inculpați o plângere penală pentru mai multe infracțiuni pretins comise în legătură cu prezentul dosar nu are nici o relevanță în condițiile în care nu a fost pronunțată vreo hotărâre judecătorească prin care să se constate, în mod definitiv, comiterea vreunei infracțiuni de către magistratul procuror. Formularea plângerii reprezintă exercițiul unui drept constituțional al persoanelor pretins vătămate, însă, până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești cu privire la această plângere nu se poate considera că respectivul magistrat a comis vreo faptă prevăzută de legea penală, acesta beneficiind, de asemenea, de un drept recunoscut constituțional, respectiv de prezumția de nevinovăție. Raportat la aceste considerente, contrar celor susținute de către apelanți, Înalta Curte consideră că nu există nici un dubiu cu privire la legalitate obținerii probei menționate,

În aceste condiții, reținerea de către judecătorul fondului, în mod motivat, a elementelor probatorii rezultate din declarația pe care inculpatul Kadas Iosif a dat-o la 15 octombrie 2014, apare ca fiind una pe deplin justificată, în sentința atacată fiind prezentate motivele pentru care nu a fost avută în vedere poziția procesuală ulterioară a inculpatului de retractare a declarației menționate, în condițiile în care depoziția de la urmărire penală este și cea care se coroborează cu celelalte probe.

Astfel, contrar susținerilor apelanților, instanța de apel constată că declarația inculpatului Kadas Iosif se coroborează în mod corespunzător cu alte probe testimoniale existente la dosarul cauzei, respectiv declarațiile persoanelor menționate anterior, date în cursul urmăririi penale și în fața instanței de judecată, cu ocazia rejudecării.

Cu privire la declarația martorului Olari Aurel, criticile apelanților nu pot fi reținute în condițiile în care pe de o parte cele susținute de acesta reprezintă confirmări ale afirmațiilor inculpatului Kadas Iosif din cursul urmăririi penale și se coroborează cu alte probe testimoniale existente la dosar, iar pe de altă nu există elemente care să conducă la o suspiciune de nesinceritate a acestuia. Implicarea sa în discuția purtată viza un alt subiect decât cel care a determinat cercetarea inculpaților, iar martorul nu poate fi suspectat de nesinceritate, raporturile acestuia cu inculpații fiind unele de colaborare.

Declarațiile date de Jenică Poenaru în cursul urmăririi penale, contrar susținerilor apelanților confirmă, de asemenea, starea de fapt reținută de prima instanță, în condițiile în care acesta confirmă atât condițiile în care a fost realizată întâlnirea din 08 septembrie 2014, participanții la aceasta, cât și faptul că unul din subiectele discutate a fost rezolvarea problemei cu Romsilva la Bacau, aspect cu privire la care a promis că va lua legătura cu directorul general al acestei instituții, precizând și prețul pe care urma să îl primească pentru demersurile realizate, respectiv un comision de 10% din valoarea de vânzare a fiecărui teren (declarațiile din 15 și 16 octombrie 2014).

Cu privire la criticile vizând lipsa de participare a inculpatului Mătășel Ioan la discuția purtată, în data de 08 septembrie 2014, cu traficantul de influență, Înalta Curte, în acord cu judecătorul fondului, consideră că, deși probele existente la dosarul cauzei nu îi atribuie acestuia nici o afirmație, participarea acestuia la respectiva întâlnire, prin raportare la contextul în care s-a desfășurat aceasta, la modalitatea concretă de dialog, existând o discuție anterioară între Kadas Iosif și Poenaru Jenică, iar ulterior o scurtă întrevedere cu participarea celorlalți inculpați, precum și având în vedere activitatea anterioară a inculpatului pe linia înlăturării opoziției Romsilva la punerea în posesie cu privire la terenurile retrocedate inculpatului Sturza, în sensul deplasării acestuia la biroul inculpatului Crăciunescu Adam, se consideră că activitatea lui Mătășelu Ioan a fost aceea specifică unui cumpărător de influență, alături de inculpații Kadas Iosif și Iacob Sorin Ion.

Contrar susținerilor apelanților inculpați, Înalta Curte reține că promisiunea unui folos, în schimbul traficării influenței pe care Poenaru Jenică pretindea că o are, a fost în mod expres făcută de către inculpatul Kadas Iosif, în

condițiile în care, așa cum acesta a declarat de la urmărirea penală (declarația din 15 octombrie 2014), s-a discutat despre suma care urma să fie pusă la dispoziția traficantului de influență prin vreuna din modalitățile precizate în respectiva declarație.

Astfel, acesta susține, în paragraful legat de discuțiile purtate cu Poenaru Jenică la terasa de la Universitate, că Olari Aurel este cel care a spus că trebuiau să se întâlnească, dar inculpatul explică ulterior care a fost discuția pe care a purtat-o cu traficantul de influență, respectiv că i-a prezentat acestuia problemele legate de reconstituirea dreptului de proprietate de la Bacău.

Împrejurarea că întâlnirea organizată la terasa din zona Universitate, în București, a fost solicitată de către martorul Olari Aurel nu are nici o relevanță în opinia Înaltei Curți, în condițiile în care cu ocazia întrevederii au fost discutate și chestiunile legate de retrocedarea terenurilor forestiere din județul Bacău.

De asemenea, lipsită de importanță este și împrejurarea că în cadrul acestei discuții au fost abordate și alte teme, respectiv retrocedarea unor terenuri aparținând altei persoane, precum și chestiunea unor plângeri penale formulate de către Jenică Poenaru.

Ceea ce prezintă relevanță în prezenta cauză este faptul că în cadrul discuției inițiale, purtată de către Kadas Iosif cu Poenaru Jenică, s-a discutat despre chestiunea terenurilor din județul Bacău, respectiv despre modalitate de a determina Romsilva să nu mai formuleze acțiuni judiciare împotriva hotărârilor comisiei județene de fond funciar, împrejurare de natură a întârzia punerea în posesie.

Pentru desfășurarea acestei activități, traficantul de influență a solicitat o sumă de bani care să fie pusă la dispoziția sa ca o donație ori prin intermediul asociației sale sau printr-o altă modalitate pe care inculpatul nu și-o amintea, iar potrivit declarației menționate discuțiile cu privire la suma de bani au continuat și în prezența celorlalți inculpați, după plecarea martorului Olari Aurel.

În fine, ultimele critici ale apelanților vizează împrejurarea că traficantul de influență nu ar pretins că are vreo influență asupra unui funcționar public.

Aceste susțineri nu au însă nicio acoperire probatorie în condițiile în care declarația inculpatului Kadas Iosif, ce se coroborează cu declarațiile lui Poenaru Jenică, demonstrează că traficantul de influență a susținut că are posibilitatea de a determina o anumită conduită a funcționarului public, directorul general al Romsilva, inculpatul Crăciunescu Adam.

În consecință, Înalta Curte apreciază că toate criticile apelanților sunt nefondate, prima instanță reținând pe baza probelor existente la dosarul cauzei în mod corespunzător starea de fapt, căreia i-a dat o corectă încadrare în drept, fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență.

În conformitate cu art.18 C.proc.pen., inculpatul inculpații Kadaș Iosif, Mătășel Ioan și Iacob Sorin Ioan au solicitat continuarea procesului penal.

Înalta Curte, față de considerentele prezentate în cuprinsul prezentei hotărâri cu privire la prescripția răspunderii penale, va analiza în ce măsură aceasta se aplică și inculpaților Kadaș Iosif, Mătășel Ioan și Iacob Sorin Ion.

Inculpații Iacob Sorin Ion și Mătășel Ioan au fost condamnați fiecare la câte o pedeapsă de 2 ani închisoare, în baza art. art. 292 alin. 1 C.pen., raportat la art. 6 din Legea nr.78/2000, pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență.

Pedeapsa prevăzută de lege pentru comiterea infracțiunii de cumpărare de influență este închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

În conformitate cu prevederile art. 154 alin. 1 lit. c C.pen., termenul general de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa care nu depășește 7 ani închisoare este de 8 ani, iar potrivit prevederilor alin. 2, termenul începe să curgă de la data săvârșirii infracțiunii.

Pe cale de consecință, în privința infracțiunii de cumpărare de influență reținută în sarcina inculpaților Iacob Sorin Ion și Mătășel Ioan prin sentința apelată, termenul de prescripție a răspunderii penale s-a împlinit în 7 septembrie 2022 (fapta fiind comisă la 8 septembrie 2014), iar Înalta Curte urmează a admite apelul declarat de către acesta, în conformitate cu prevederile art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. a C.proc.pen., va desființa sentința apelată și, rejudecând, va dispune, în baza prevederilor art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen., încetarea procesului penal ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

Inculpatul Kadas Iosif a fost condamnat prin sentința apelată la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare, în baza art. art. 292 alin. 1 C.pen., raportat la art. 6 din Legea nr.78/2000, pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență.

Pedeapsa prevăzută de lege pentru comiterea infracțiunii de cumpărare de influență este închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

În conformitate cu prevederile art. 154 alin. 1 lit. c C.pen., termenul general de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa care nu depășește 7 ani închisoare este de 8 ani, iar potrivit prevederilor alin. 2, termenul începe să curgă de la data săvârșirii infracțiunii.

În legătură cu situația apelantului inculpat Kadas Iosif, deși prescrisă răspunderea penală pentru motivele mai sus arătate, având în vedere decesul acestuia, eveniment obiectiv ireversibil, se consideră că acesta are prioritate, ca și cauză de încetare a procesului penal, față de ipoteza prescripției răspunderii penale.

Pe cale de consecință, în privința infracțiunii de cumpărare de influență reținută în sarcina inculpatului Kadas Iosif prin sentința apelată, Înalta Curte urmează a admite apelul declarat de către acesta, în conformitate cu prevederile art.421 alin. 1 pct. 2 lit. a C.proc.pen., va desființa sentința apelată și, rejudecând, va dispune în baza prevederilor art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen., încetarea procesului penal ca urmare a intervenirii decesului.

VII. În cauză, au formulat apeluri Regia Națională a Pădurilor – Romsilva și Regia Națională a Pădurilor – Romsilva – Direcția Silvică Bacău, căile de atac fiind exercitate, în conformitate cu prevederile art.408 alin.2 C.proc.pen. („încheierile pot fi atacate cu apel numai odată cu sentința...”), împotriva încheierii din 26 iunie 2020 pronunțate de Curtea de Apel Brașov, prin care le-au fost respinse cererile de constituire de parte civilă.

În motivarea apelurilor formulate, apelantele au susținut că raționamentul primei instanțe pe care se bazează respingerea cererilor formulate, nu justifică adoptarea acestei măsuri în condițiile în care admiterea cererilor nu ar fi împiedicat sau tergiversat desfășurarea actului de judecată în prezenta cauză.

Referitor la argumentele care stau la baza respingerii cererilor lor, și anume că nu sunt titulare ale dreptului de proprietate publică, ci dețin doar dreptul de administrare asupra terenului forestier și nu au suferit niciun prejudiciu cu atât mai mult cu cât titularul dreptului de proprietate, respectiv Ministerul Finanțelor este parte civilă în proces, apelantele au arătat că sunt contrazise de practica judiciară, instanțele reținând calitatea lor de reclamante alături de Ministerul Finanțelor Publice, în dosare care au avut ca obiect acțiuni în revendicare ori acțiuni de fond funciar.

Au învederat că, prin decizia nr. 15/2011 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii, s-a recunoscut RNP Romsilva, în calitate de titular al dreptului de administrare a fondului forestier proprietate publică a statului, dreptul de a promova în nume propriu toate acțiunile în justiție pentru apărarea și asigurarea integrității fondului forestier.

De asemenea, s-a evocat că, prin Decizia nr. 2/2010 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secțiunile Unite, s-a stabilit cu caracter obligatoriu că, în cazul infracțiunilor prevăzute de Legea 46/2008 privind Codul Silvic, calitatea de parte vătămată ori de parte civilă o poate avea atât ocolul silvic, în calitate de reprezentant al statului, cât și proprietarul fondului forestier.

Regia Națională a Pădurilor – Romsilva – Direcția Silvică Bacău a mai precizat că admiterea cererii de constituire de parte civilă nu ar fi împiedicat/tergiversat desfășurarea actului de judecată, ci dimpotrivă nu ar fi făcut decât să întărească apărările formulate de Statul Român, prin Ministerul Finanțelor, cu atât mai mult cu cât dosarul penal nr.63/P/2012 întocmit de DNA – Serviciul Teritorial Brașov a fost instrumentat și ca urmare a plângerii penale pe care a formulat-o. Totodată, a menționat că participarea RNP ROMSILVA – Direcția Silvică Bacău în procesul penal, ca parte civilă reprezentând Statul Român alături de Ministerul Finanțelor Publice, este pe deplin firească având în vedere mandatul generat de HG 229/2009 și corespunde principiilor de drept care se degajă din dispozițiile art.20 alin.6 C.proc.pen., coroborate cu cele ale art.1357 și urm. din Codul civil.

În concluzie, atât Regia Națională a Pădurilor – Romsilva, cât și Regia Națională a Pădurilor – Romsilva – Direcția Silvică Bacău au solicitat, raportat la infracțiunile de abuz în serviciu și luare de mită pentru care s-a dispus soluția condamnării prin sentința primei instanțe, admiterea apelurilor pe care le-au promovat și a cererilor lor de constituire de parte civilă, așa cum acestea au fost formulate.

Înalta Curte constată că, prin încheierea din 26.06.2020, prima instanță de fond a reținut că prezenta cauză care ca obiect un litigiu care vizează dreptul de proprietate publică asupra fondului forestier proprietate publică a statului și a apreciat că doar *titularul* acestui drept de proprietate poate sta în instanță pentru

apărarea acestuia. Prin încheierea mai sus precizată, s-a apreciat că nici Romsilva și nici Direcția Silvică Bacău, în calitate de titulare a unui drept de administrare asupra terenului forestier, nu au suferit vreo vătămare a dreptului cu privire la o presupusă încălcare prin acuzațiile aduse inculpaților și nici nu aveau cum să sufere o vătămare a dreptului de proprietate publică din moment ce nu sunt titulare ale acestui drept.

Prima instanță a dispus condamnarea inculpatului Ordog Lorand Andras pentru infracțiunea de abuz în serviciu considerând că în exercitarea atribuțiilor de serviciu a încălcat dispozițiile legale prevăzute de art.322 pct.5, art.261 pct.5, art.326 alin.3 și art.311 C.proc.civilă. anterior, care nu au fost indicate în acuzare de procuror.

Înalta Curte, *în majoritate*, a reținut că, în prezenta cauză, acuzația de abuz în serviciu vizează elemente de temeinicie a deciziei civile nr.231/R/17.04.2012, ceea ce nu poate fi analizat în cadrul unei cercetări penale, astfel cum s-a dezvoltat în considerentele prezentei hotărâri, motiv pentru care s-a constatat că se impune soluția de achitare pentru abuz în serviciu față de inculpatul Ordog Lorand Andras, în baza art.16 alin.1 lit.b teza I C.proc.pen. și va fi lăsată nesoluționată acțiunea civilă formulată de Ministerul Finanțelor conform dispozițiilor exprese ale art.25 alin.5 C.proc.penală.

Pe cale de consecință, *vor fi respinse ca nefondate* apelurile Regiei Naționale a Pădurilor Romsilva - Direcția Silvică Bacău și Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva, având în vedere că, în primă instanță, acestea au formulat cereri de constituire de parte civilă asupra cărora instanța s-a pronunțat, ceea ce le conferă dreptul la apel, însă, cum temeinicia soluției pronunțate prin decizia civilă nr.231/R/2012 a Tribunalului Covasna – Secția Civilă, ce formează obiectul acuzației penale de abuz în serviciu, nu poate fi analizată decât prin exercitarea căilor de atac prevăzute de lege în materie civilă (inclusiv în căi extraordinare de atac), apare ca neavenită orice analiză a posibilității celor două entități (prin prisma dreptului de administrare) de a se constitui parte civilă în această cauză penală alături de Statul Român prin Ministerul Finanțelor (titular al dreptului de proprietate) care, în faza de urmărire penală, prin adresa nr.290.861 din data de 30.12.2014, a solicitat restabilirea situației anterioare pronunțării deciziei civile nr. 231/R/17.04.2012 de Tribunalul Covasna, astfel cum a fost lămurită prin încheierea din 15.05.2014, în dosarul nr.4014/305/2010 (fila 350 – 353, vol.I d.u.p.).

Pentru toate aceste considerente, Înalta Curte urmează ca, în unanimitate, în conformitate cu prevederile art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. a C.proc.pen. să admită apelurile declarate de către apelanții **Hrebenciuc Andrei, Sturdza Gabriela Rodica, Bengescu Dan Costin, Sturdza Paltin Gheorghe, Bularca Anca Roxana, Kadas Iosif, Adam Ioan, Ordog Lorand Andras, Iacob Sorin Ion și Mătășel Ioan** împotriva sentinței penale nr. **132/F** din data de **22 iulie 2021** a **Curții de Apel Brașov - Secția Penală**, pe care o va desființa în parte și rejudecând cauza:

I. Cu majoritate:

În baza baza art. 396 alin. 7 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.proc.pen. va dispune achitarea inculpatului **Ordog Lorand Andras** pentru infracțiunea de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art.13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin.1 Cod penal și art. 309 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal.

În temeiul art.397 C.proc.pen rap. la art.25 alin.5 C.proc.pen., va lăsa nesoluționată acțiunea civilă formulată de Statul Român prin Ministerul Finanțelor.

II. În unanimitate:

1. În baza baza art. 396 alin. 8 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen. va dispune încetarea procesului penal față de inculpatul **Adam Ioan** cu privire la comiterea infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 292 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, art. 19 din O.U.G. nr. 43/2002 și cu aplicarea art. 5 Cod penal, ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

2. În baza baza art. 396 alin. 8 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen. va dispune încetarea procesului penal față de inculpatul **Ordog Lorand Andras** cu privire la comiterea infracțiunii de luare de mită, prev. de art.289 Cod penal raportat la art.7 alin.1 lit.b din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 Cod penal, ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

3. În baza baza art. 396 alin. 8 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen. va dispune încetarea procesului penal față de inculpatul **Sturdza Paltin-Gheorghe** cu privire la comiterea infracțiunii cumpărare de influență, prev. de art.292 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal, ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

4. În baza baza art. 396 alin. 6 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen. va dispune încetarea procesului penal față de inculpatul **Bengescu Dan Costin** cu privire la comiterea infracțiunii de trafic de influență, prev. art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal, ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

5. În baza baza art. 396 alin. 6 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen. va dispune încetarea procesului penal față de inculpatul **Hrebenciuc Andrei**, cu privire la complicitate la infracțiunea de trafic de influență, prev. art. art. 48 C.pen. raportat la art. 291 alin. 1 C.pen. și art. 6 din Legea 78/2000, ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

6. În baza baza art. 396 alin. 7 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. c C.proc.pen. va dispune achitarea față de inculpata **Sturdza (fostă Zaharia) Gabriela Rodica** cu privire la complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență, prev. art. 48 C.pen. rap. la art. art. 292 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

7. În baza baza art. 396 alin. 7 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. c C.proc.pen. dispune achitarea față de inculpata **Bularca (fostă Adam) Anca**

Roxana cu privire la complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență, prev. art. 48 C.pen. rap. la art. art. 292 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

8. În baza baza art. 396 alin. 8 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen. va dispune încetarea procesului penal față de inculpatul **Kadas Iosif** cu privire la comiterea infracțiunii de cumpărare de influență, prev. art. 292 alin.1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, ca urmare a intervenirii decesului.

9. În baza baza art. 396 alin. 8 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen. va dispune încetarea procesului penal față de inculpatul **Iacob Sorin Ion** cu privire la comiterea infracțiunii cumpărare de influență, prev. art. 292 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

10. În baza baza art. 396 alin. 8 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen. va dispune încetarea procesului penal față de inculpatul **Mătășel Ioan** cu privire la comiterea infracțiunii cumpărare de influență, prev. art. 292 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

Va înlătura obligarea inculpatelor Sturdza Gabriela Rodica, Bularca Anca Roxana la plata cheltuielilor de judecată stabilite prin sentința apelată.

Va menține celelalte dispoziții ale sentinței atacate care nu contravin prezentei decizii.

Va respinge ca nefondate apelurile declarate de către **Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov și apelantele Regia Națională a Pădurilor – Romsilva și Regia Națională a Pădurilor – Romsilva – Direcția Silvică Bacău**, împotriva aceleiași sentințe.

În baza art.275 alin.3 C.proc.pen., cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia.

Onorariile parțiale cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru apelantul-inculpat Sturdza Paltin Gheorghe, Sturdza Gabriela Rodica, Bularca Anca Roxana, Hrebenciuc Andrei, Bengescu Dan Costin, apelanții-intimați inculpați Adam Ioan, Kadas Iosif, Ordog Lorand Andras, Mătășel Ioan, Iacob Sorin Ion și intimatul-inculpat Crăciunescu Adam, în cuantum de câte 1300 lei, vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

A. În unanimitate:

Admite apelurile declarate de către apelanții **Hrebenciuc Andrei, Sturdza Gabriela Rodica, Bengescu Dan Costin, Sturdza Paltin Gheorghe, Bularca Anca Roxana, Kadas Iosif, Adam Ioan, Ordog Lorand Andras, Iacob Sorin Ion și Mătășel Ioan** împotriva sentinței penale nr. 132/F din data

de 22 iulie 2021 a Curții de Apel Brașov - Secția Penală, pe care o desființează în parte și rejudecând cauza:

A.I. Cu majoritate:

În baza baza art. 396 alin. 7 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.proc.pen. dispune achitarea inculpatului **Ordog Lorand Andras** pentru infracțiunea de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art.13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin.1 Cod penal și art. 309 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal.

În temeiul art.397 C.proc.pen rap. la art.25 alin.5 C.proc.pen., lasă nesoluționată acțiunea civilă formulată de Statul Român prin Ministerul Finanțelor.

A.II. În unanimitate:

1. În baza baza art. 396 alin. 8 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen. dispune încetarea procesului penal față de inculpatul **Adam Ioan** cu privire la comiterea infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 292 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, art. 19 din O.U.G. nr. 43/2002 și cu aplicarea art. 5 Cod penal, ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

2. În baza baza art. 396 alin. 8 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen. dispune încetarea procesului penal față de inculpatul **Ordog Lorand Andras** cu privire la comiterea infracțiunii de luare de mită, prev. de art.289 Cod penal raportat la art.7 alin.1 lit.b din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 Cod penal, ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

3. În baza baza art. 396 alin. 8 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen. dispune încetarea procesului penal față de inculpatul **Sturdza Paltin-Gheorghe** cu privire la comiterea infracțiunii cumpărare de influență, prev. de art.292 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal, ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

4. În baza baza art. 396 alin. 6 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen. dispune încetarea procesului penal față de inculpatul **Bengescu Dan Costin** cu privire la comiterea infracțiunii de trafic de influență, prev. art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal, ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

5. În baza baza art. 396 alin. 6 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen. dispune încetarea procesului penal față de inculpatul **Hrebenciuc Andrei**, cu privire la complicitate la infracțiunea de trafic de influență, prev. art. art. 48 C.pen. raportat la art. 291 alin. 1 C.pen. și art. 6 din Legea 78/2000, ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

6. În baza baza art. 396 alin. 7 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. c C.proc.pen. dispune achitarea față de inculpata **Sturdza (fostă Zaharia) Gabriela Rodica** cu privire la complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență, prev. art. 48 C.pen. rap. la art. art. 292 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

7. În baza art. 396 alin. 7 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. c C.proc.pen. dispune achitarea față de inculpata **Bularca (fostă Adam) Anca Roxana** cu privire la complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență, prev. art. 48 C.pen. rap. la art. 292 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

8. În baza art. 396 alin. 8 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen. dispune încetarea procesului penal față de inculpatul **Kadas Iosif** cu privire la comiterea infracțiunii de cumpărare de influență, prev. art. 292 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, ca urmare a intervenirii decesului.

9. În baza art. 396 alin. 8 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen. dispune încetarea procesului penal față de inculpatul **Iacob Sorin Ion** cu privire la comiterea infracțiunii de cumpărare de influență, prev. art. 292 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

10. În baza art. 396 alin. 8 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen. dispune încetarea procesului penal față de inculpatul **Mătășel Ioan** cu privire la comiterea infracțiunii de cumpărare de influență, prev. art. 292 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

Înlătură obligarea inculpatelor Sturdza Gabriela Rodica, Bularca Anca Roxana la plata cheltuielilor de judecată stabilite prin sentința apelată.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței atacate care nu contravin prezentei decizii.

B. Respinge ca nefondate apelurile declarate de către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov și apelantele Regia Națională a Pădurilor – Romsilva și Regia Națională a Pădurilor – Romsilva – Direcția Silvică Bacău, împotriva aceleiași sentințe.

Cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Onorariile parțiale convenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru apelantul-inculpat Sturdza Paltin Gheorghe, Sturdza Gabriela Rodica, Bularca Anca Roxana, Hrebenciuc Andrei, Bengescu Dan Costin, apelanții-intimați inculpați Adam Ioan, Kadas Iosif, Ordog Lorand Andras, Mătășel Ioan, Iacob Sorin Ion și intimatul-inculpat Crăciunescu Adam, în cuantum de câte 1300 lei, rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 13 noiembrie 2023.

PREȘEDINTE,
Dan Andrei Enescu

JUDECĂTOR,
Leontina Șerban

JUDECĂTOR,
Adriana Ispas

MAGISTRAT-ASISTENT
Oana Mihaela Dinu

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu opinia majoritară, consider că nu se impune pronunțarea unei soluții de achitare cu privire la infracțiunea de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 309 C.pen., art. 5 C.pen, în ceea ce îl privește pe inculpatul Ordog Lorand Andras, ci soluția corectă este aceea de încetare a procesului penal ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

Dezacordul vizează faptul că, în urma analizării probelor existente la dosarul cauzei, consider că inculpatul a încălcat, împreună cu membrii completului colegial, prevederile art. 129 alin. 6 și cele ale art. 201 alin. 1 C.proc.civ. anterior, prevederi legale care au fost invocate de către acuzare, acțiunile sale întrunind elementele de tipicitate obiectivă a infracțiunii menționate.

Din punctul de vedere al tipicității subiective consider că nu este necesară realizarea unei analize exhaustive, în condițiile în care s-a reținut în sarcina inculpatului comiterea infracțiunii de luare de mită, în forma pretinderii în legătură cu pronunțarea acestei hotărâri judecătorești.

Inculpatul Ordog Lorand Andras a pretins remiterea unei anumite sume de bani pentru a își exercita în mod defectuos atribuțiile de serviciu, în sensul pronunțării unei hotărâri prin care să satisfacă necesitățile mituitorului.

În mod evident, această conduită nu poate semnifica alt lucru decât că inculpatul, cu intenție, a înțeles să nesocotească atribuțiile sale de serviciu, să încalce jurământul depus în calitate de magistrat și să pronunțe o soluție care nu era rezultatul conștiinței sale, ci urmare a faptului că urma să primească o anumită sumă de bani.

Indiferent de conformitatea soluției cu normele de drept material sau procesual aplicabile în cauză, prin raportare la starea de fapt rezultată din materialul probator existent la dosar, pronunțarea unei asemenea hotărâri, în condițiile comiterii unei infracțiuni de luare de mită, nu este rezultatul unui proces intern de reflexie, de cântărire a probelor de la dosarul cauzei, de stabilire independentă a realității factuale pe baza actelor și lucrărilor dosarului și de aplicare a normelor legale la această stare de fapt, ci reprezintă transpunerea în hotărârea judecătorească a dorințelor mituitorului, deci o încălcare a prevederilor legale care disciplinează profesia de magistrat.

Analizând conduita inculpatului, prin raportare la textele legale invocate în actul de acuzare, așa cum acestea au fost anterior menționate, consider că prin hotărârea pronunțată inculpatul Ordog Lorand Andras a încălcat atât prevederile art. 129 alin. 6 C.proc.civ., în condițiile în care a acordat mai mult decât s-a cerut, cât și cele ale art. 201 alin. 1 C.proc.civ., deoarece nu a dispus administrarea probatoriului necesar pentru justa soluționare a cauzei, în temeiul rolului activ ce îi era recunoscut de lege.

Potrivit dispozițiilor primului text legal menționat, „judecătorii hotărăsc numai asupra obiectului cererii deduse judecății.”

În cauză, dosarul cu care a fost investit inculpatul viza cererea de revizuire formulată împotriva sentinței civile nr. 3167/22 decembrie 2011 pronunțată de către Judecătoria Sf. Gheorghe, hotărâre prin care fusese respinsă o cerere de revizuire a sentinței civile nr. 3041/ 08 octombrie 2007 pronunțată de către Judecătoria Onești.

Prin sentința pronunțată de către Judecătoria Onești, împotriva căreia a fost exercitată calea extraordinară de atac, a fost soluționată plângerea formulată de către Elie Vlad Sturdza împotriva Hotărârii Comisiei Județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Bacău nr. 10068/03 mai 2006, prin care a fost hotărâtă validarea hotărârilor comisiilor locale de fond funciar BRUSTUROASA, PALANCA, ASĂU, DĂRMĂNEȘTI, COMĂNEȘTI, MOINEȘTI, AGĂȘ, DOFTEANA de respingere a cererilor formulate de către ELIE VLAD STURDZA pentru reconstituirea dreptului de proprietate deoarece nu sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 61 alin. 1 și art. 13 alin. 2 lit. e) din H.G. 890/2005.

Se reține în aceste condiții că obiectul cererii formulate de către autorul inculpatului Paltin Sturdza Gheorghe în conformitate cu prevederile legilor fondului funciar, cereri adresate comisiilor constituite la nivelul localităților pe raza cărora se aflau terenurile, viza reconstituirea dreptului de proprietate cu privire la aceste terenuri.

Este fără relevanță faptul că, ulterior, când se adresează instanțelor de judecată, autorul inculpatului solicită și alte suprafețe de teren cu privire la care solicită reconstituirea dreptului de proprietate.

Procedura reglementată de legile fondului funciar era una specială și permitea instanței de judecată să analizeze legalitatea și temeinicia hotărârilor adoptate de aceste comisii, fiind evident că hotărârea judecătorească nu putea acorda drepturi care nu au fost analizate de aceste comisii. Nu se putea solicita direct în fața instanței de judecată obligarea comisiilor de fond funciar la reconstituirea dreptului de proprietate cu privire la care nu se formulase anterior cerere în fața acestor organe special instituite de lege.

În aceste condiții, consider că inculpatul a încălcat prevederile textului legal anterior menționat, art. 129 alin. 6 C.proc.civ. anterior, acțiunea sa întrunind cu certitudine tipicitatea obiectivă a infracțiunii de abuz în serviciu.

Suplimentar, consider că, în condițiile în care se solicita reconstituirea dreptului de proprietate cu privire la o suprafața extrem de mare teren forestier, cu privire la care nu exista o delimitare clară în teren, actele pe baza cărora se întemeia cererea de reconstituire fiind unele extrem de vechi, existând indicii că prin aplicarea prevederilor legilor fondului funciar adoptate după anul 1989, o parte din aceste suprafețe nu mai erau libere, obligația inculpatului, alături de a celorlalți membrii ai completului era aceea de a dispune o expertiză topografică, pentru identificarea suprafețelor cu privire la care se dispunea reconstituirea dreptului de proprietate.

Prevederile art. 201 alin. 1 C.proc.civ. îi permiteau adoptarea acestei măsuri, care era una necesară, și, așa cum rezultă din practica completului, una obișnuită.

Nedispunând această măsură, hotărârea pronunțată a fost caracterizată de mai mulți inculpați ca fiind una ciudată, așa cum rezultă din probele dosarului, iar punerea sa în executare a determinat ulterior litigii.

Și această conduită întrunește tipicitatea obiectivă a infracțiunii de abuz în serviciu, în forma reținută prin actul de incriminare.

În condițiile în care s-a reținut întrunirea atât a tipicității obiective, cât și pe a celei subiective, consider că se impunea să se rețină că acțiunile inculpatului Ordog Lorand Andras întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 309 C.pen., art. 5 C.pen, urmând a fi dispusă soluția de încetare a procesului penal, în condițiile anterior expuse, ca urmare a reținerii incidenței prescripției răspunderii penale.

OPINIE CONCORDANTĂ

Prin raportare la soluția pe care o apreciez ca fiind una legală și temeinică cu privire la infracțiunea de abuz în serviciu, modul de soluționare a laturii civile de către prima instanță apare ca fiind unul just, acțiunile inculpatului Ordog Lorand Andras reprezentând o conduită delictuală civilă, care a determinat un prejudiciu în dauna părții civile, iar repararea acestuia este posibilă, așa cum a stabilit prima instanță, prin repunerea părților în starea anterioară comiterii infracțiunii.

Cu privire la apelurile declarate de către Regia Națională a Pădurilor – Romsilva și Regia Națională a Pădurilor – Romsilva – Direcția Silvică Bacău împotriva încheierii din 26 iunie 2020 pronunțată de către Curtea de Apel Brașov, consider că acestea sunt nefondate pentru alte considerente decât cele menționate în opinia majoritară.

Așa cum în mod just a reținut judecătorul fondului prin încheierea atacată, terenurile cu vegetație forestieră cu privire la care prin decizia nr. 231/R/2012 a Tribunalului Covasna s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate anterior s-au aflat în patrimoniul statului, apelantele având calitatea de administrator al acestui patrimoniu în conformitate cu prevederile art. 10 și 11 din Legea nr. 46/2008, Codul Silvic.

Prin infracțiunea de abuz în serviciu ce face obiectul prezentei cauze s-a pretins că s-a dus atingere dreptului de proprietate al statului cu privire la suprafețe de teren cu vegetație forestieră, fiind scoasă ilegal această suprafața de teren din proprietatea publică.

Rezultă că ceea ce este în discuție, din punct de vedere civil, și care ar putea cauza litigii, este dreptul de proprietate al statului cu privire la acele suprafețe de teren, prejudiciu eventual fiind cauzat în patrimoniul acestuia.

Nu se poate reține că în patrimoniul administratorului terenului cu vegetație forestieră s-a produs vreun prejudiciu care să justifice participarea sa în calitate de parte civilă în procesul penal.

Pentru a putea participa în procesul penal în calitate de parte civilă, o persoană trebuie să justifice calitatea sa de persoană vătămată, respectiv de persoană care a suferit un prejudiciu fizic, material sau moral, iar în prezenta cauză apelantele nu pot susține, în condițiile în care nu sunt titularii dreptului de proprietate asupra terenurilor respective, ci doar administratori.

Așa cum în mod just remarca judecătorul fondului în încheierea atacată, Legea nr. 46/2008, art. 10, impune chiar apelantelor ca în litigiile în care se referă la dreptul de proprietate asupra fondului forestier să indice cine este titularul dreptului de proprietate potrivit Codului de Procedură Civilă.

În privința deciziilor menționate de către apelante este de reținut că acestea nu au aplicabilitate în prezenta cauză, în condițiile în care decizia nr. 2/2010 are în vedere infracțiunile prevăzute de Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, respectiv infracțiuni prin care se produce o degradare a fondului forestier, iar decizia 15/2011 are în vedere cauzele civile în care este pusă în discuție constatarea nulității absolute a actelor emise cu încălcarea prevederilor privind retrocedarea terenurilor forestiere din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În aceste condiții, soluția adoptată de către prima instanță cu privire la cererile formulate de către apelantele Regia Națională a Pădurilor – Romsilva și Regia Națională a Pădurilor – Romsilva – Direcția Silvică Bacău apare ca fiind una legală și temeinică, motiv pentru care apelurile declarate în cauză vor fi respinse ca nefondate.

PREȘEDINTE,
Dan Andrei Enescu

S.W. 13 Noiembrie 2023